

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտ

Հ Ա Յ Կ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Մ Ա Բ Ա Ր Բ Ա Ռ

Խ Ո Ս Ր Ո Վ Ի Կ Թ Ա Ր Գ Մ Ա Ն Ի Չ

Ե Ր Կ Ա Ս Ի Ր ՈՒ Թ Ի Ի Ն Ք

ՀՏԴ 811.19'37
ԳՄԴ 81.2Հ
Խ 776

Հրատարակվում է ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի
ինստիտուտի գիտական խորհրդի որոշմամբ
Կազմող՝ Դ. Ս. Մովսեսյան

Խ 776 Խոսրովիկ Թարգմանիչ «Երկասիրութիւնք»
(բնագրային համաբարբառ)/ Կազմող՝ Դ.
Ս. Մովսեսյան. – Եր.: ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի
անվան լեզվի ինստիտուտ, 2019. -2225 էջ.-
(Հայկական համաբարբառ):

Խոսրովիկ Թարգմանիչի «Երկասիրութիւնք»-ի բնագրային համաբարբառը
կազմվել է 1899թ. լույս տեսած գրքի հիման վրա:

Համաբարբառը կարող է օգտակար լինել բանասերներին, լեզվաբաններին, հայոց
լեզվի պատմության մասնագետներին:

ՀՏԴ 811.19'37
ԳՄԴ 81.2Հ

ISBN 978-9939-9234-0-6

© ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտ, 2019

Ա 846 (3333)

ԱԲԲԱՀԱՄ - 1

որ առ Աբրահամյան յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 22)

ԱԳԱՀՈՒԹԻԻՆ - 2

Զայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդաստունկս յինքնէ բերէ յազահուրեան յազահուրեանէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 19 98 / 20)

ԱԴԱՄ - 3

քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 11):

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, (95 / 11):

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ: (138 / 7)

ԱԴԱՄԱՅԻՆ - 2

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ յադամայինն (93 / 9,93/12)

ԱԴԵՆԱՅՆ - 1

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ Բանական աղենայն բնակող պահապան (89 / 8)

ԱԶԱԶՈՒՆ - 1

զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք և ազազունք (147 / 2)

ԱԶԱՏ - 3

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 18)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ (131 / 10)

այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ. (144 / 4)

ԱԶԱՏԵԱԼ - 1

յաղագս որոյ մահուամբ Որդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք. (75 / 2)

ԱԶԱՏԵԼ - 2

այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 10)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն, իսկ նոքունք կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ (160 / 8)

ԱԶԱՏԵՄ - 4

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն: (67 / 14)

և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 19)

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեցէ՛ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 18)

զի ազատեցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ: (136 / 8)

ԱԶԳ - 2

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս (20 / 3)

և կամ ասես առ հասարակ գամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 10)

ԱԶԳԱԾԻՆ - 1

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածիւր և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 5)

ԱԶԳԱԿԻՑ - 3

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ տրին ազգակից անուանք: (86 / 5)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ (95 / 10)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. (40 / 21)

ԱԶԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ - 1

Ձի թէպէտ ի մարդէղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (127 / 2)

ԱԶԳԻ ԱԶԳԻ - 1

Բայց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եդեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 19)

ԱԶԴԵԼ - 1

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդէլով մարդկայինն իւր ոգոյ զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 2)

ԱԶԴԵՄ - 1

ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն (73 / 17)

ԱԶԴԵՅՈՂՈՒԹԻՒՆ - 1

և որպես չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն (74 / 7)

ԱԶԴՈՒՄՆ - 3

լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 17)

և ինքեան ազդմամբ գմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 23)

ԱԹԱՆԱՍ - 11

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և էս», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիրեղ, զԵփրեմ, զՅուլիոս Հռովմայ և զայլս: (6 /

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 9)

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յղարկեաց (100 / 16)

գորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ (113 / 4)

Աթանաս ասէ. (118 / 16)

Եւ Աթանաս ասէ. (121 / 6)

այլ որպէս Աթանաս ասէ (132 / 17)

գոր և յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա այհոականս ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թեոդիտեայ: (162 / 19)

ասացաք սակաւութ ի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս (166 / 4)

որպէս և Աթանաս ասէ (173 / 18)

Յիշե՞ս ապաքեն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

ԱԹԱՆԱՍ ԱՆՏԻՈՔԱՅԻ - 1

Նախատիր բանից առ Աթանաս Անտիոքացի: (97 / 6)

ԱԹԱՆԱՍԻՈՍ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԱՅԻ - 1

այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել գաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 9)

ԱԹՈՌ - 6

զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով գփառաց այթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 17)

թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց այթոռ: (96 / 4)

Էպիսկոպոսունք, պաշտէին զիրաքանչիւր այթոռ (152 / 6)

թողին գայթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին (152 / 7)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի այթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիա/ր/զ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ այթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յայթոռ (124 / 7)

ԱԼԻՔ - 1

իսկ որոյ ծաղկեալ են այիք իւրեանց և գերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ (151 / 4)

ԱԽՈՅԵԱՆ - 1

Զօր օրինակ, գորականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկէց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն, (90 / 12)

ԱԽՈՐԺԵԼ - 1

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ գոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 3)

ԱԽՈՐԺԵՄ- 3

<<անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»։ (121 / 11)

թէ ախորժեցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 9)

որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 7)

ԱԽՏ - 3

որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 18)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով։ (143 / 13)

այլ վնասեցին յաւէտ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք

(31 / 21)

ԱԽՏԱԿԻՐ - 1

զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ գաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 11)

ԱԽՏԱԿՐԱԿԱՆ - 1

զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ գաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 13)

ԱԽՏԱԿՑԵԱԼ - 1

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել (73 / 24)

ԱԽՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ - 1

և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 5)

ԱԽՏԱՑԵԱԼ - 3

ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 20)

չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն (4 / 6)

զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն զնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 2)

ԱԽՏԱԻՈՐ - 2

այլ և գախտատոր խառնիցին իսափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտատոր խառնից (173 / 16)

ԱԾԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 23)

ԱԾԵԼ

6

իսկ զտորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 17)

որոզայթիւ հնարին զմահն *ի վերայ* ածել: (92 / 20)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել

զվտանգն (121 / 2)

գոր աձէլ յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ աձէլով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, (4 / 17)

համայն զպատառման նորա ընդ միտ աձէլով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 14)

ԱԾԵՄ - 5

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ աձան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 18)

Զմտաւ աձ զճնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն. (132 / 11)

որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս աձէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 10)

իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ աձէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

Եւ վկայ աձէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին (106 / 4)

ԱԾԵՄ ԶՄՏԱԻ - 1 այլ այսպէս աձցուք զմտաւ (158/4)

ԱԿԱՄԱՅ - 2

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել:

(123 / 11)

Բայց թե զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտերունական մարմին (127 / 16)

ԱԿԱՆԱՏԵՍ - 1

եղև ի միաւորութենէ անտի ականաստես մարդկան (60 / 8)

ԱԿԱՆՁ - 1

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց ականջու մեր (165 / 17)

ԱԿՆ /օրգան/ - 2

զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 6)

և որ անբուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ (60 / 13)

ԱԿՆ /զարդ/ - 1

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց (165 / 3)

ԱԿՆ ԱՌՆՈՒԼ - 1

վտանգ մեծ է ակն առնույ վասն երեսաց (151 / 6)

ԱԿՆԱՐԿԵՄ - 1

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, գիւտագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 8)

ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻԻՆ - 3

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան: (81 / 11)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 19)

որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 6)

ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻԻՆ - 1

և ամենայն ուրեք ակնկայութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 21)

ԱԿՆ ՈՒՆԵԼ - 3

այլ ասացելոցն ակն ունելույ, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 3)

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելույ տարակուսանային: (7 / 6)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն ի վերայ ածել: (92 / 18)

ԱՀԱ - 5

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 16)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 17)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 11)

և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն (105 / 7)

և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 16)

ԱՀԱԳԻՆ - 1

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի (14 / 11)

ԱՀԱՐԿՈՒ - 1

և այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահական գտանել կեանս: (69 / 12)

ԱՀԱԻԱՍԻԿ - 1

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 10)

և սորին աղագալ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 14)

Սորին աղագալ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 1)

և սորին աղագալ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան (55 / 19)

և սորին աղագալ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 20)

Բայց թէ է՞ր աղագալ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 5)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագալ զառաքելոյ բանն (81 / 2)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագալ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս (92 / 12)

և թէ է՞ր աղագալ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան (156 / 1)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագալ ասի յերկնից իջեալ (161 / 12)

և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 2)

որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 17)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոզին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոզին»: (24 / 9)

ԱՂԱՂԱԿԵԼ - 1

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից» (106 / 20)

ԱՂԱՆԴ - 1

Իսկ եթէ որ ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 9)

ԱՂԱՆԴԱՀԱՅԸ - 1

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդաւորացն իւրեանց (155 / 6)

ԱՂԱՆԴՈՒԹԻԻՆ - 1

այլ կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 8)

ԱՂԲԻՈՆ - 1

նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ որ ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան (55 / 21)

ԱՂԲԻԻՐ - 5

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասերն ինդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 8)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց (36 / 5)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 5)

ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 13)

որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 9)

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԱՑԻ - 1

Իսկ եթէ որ ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 9)

ԱՂԷ /միջարկ./ - 2

աղէ՛, ասասցես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 6)

աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ (24 / 13)

ԱՂԷՏ - 1

ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

ԱՂԷՔՍԱՆԴԻ- 1

դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 13)

ԱՂԻԿԱՌՆԷ - 1

և Սներիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յովիանէ Աղիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 10)

ԱՂԽԵԱԼ - 1

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղխեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 11)

ԱՂՃԱՏԱՆՔ - 1

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 2)

ԱՂՏԵՂԵԱԼ - 1

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 16)

ԱՂՔԱՏ - 1

նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղբատ մտածութեան (55 / 21)

ԱՂՔԱՏԱՆԱՄ - 1

աղբատացաւ ի տկարութենէ գորութին իմ (169 / 4)

ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Քրիստոսի մարդեղութին աշխարհի փրկութին գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղբատութին (106 / 17)

ԱՂՕԹԵՄ - 1

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս (139 / 9)

ԱՂՕԹՔ - 1

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս (139 / 10)

ԱՃԵԼ - 4

«Եւ Յիսուս աճեր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղնն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութին, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 19; 23 / 23)

և յորժամ եղին այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, գաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն (23 / 21)

առ ո՞ւմ կամ յո՞ր վերայ գաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

ԱՃԵԼԱԿԱՆ - 2

Զարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 5)

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 18)

ԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 10)

ԱՃԵՄ - 2

Աճեաց հասակաւ (138 / 9)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է (23 / 15)

ԱՃԵՅԱԿԱՆ - 1

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

ԱՃՈՒՄՆ - 4

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 4)

Զարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 4)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 23)

զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 5)

ԱՄ - 1

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

ԱՄԱՆ - 2

Ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուագանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 9)

ԱՄԱՆԱԿ - 4

Եռակի տրամատի ամանակացն զանագանութիւն (87 / 6)

և զի սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 10)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (110 / 1)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (109 / 20)

ԱՄԱԶԵՄ - 1

ամաչեմ, Տէր իմ, գոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիտէ (107 / 11)

ԱՄԲԱՌՆԱՄ - 2

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հող դարձցիս» Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 5)

անբարձցիս մտօք յիմանալիսն (129 / 17)

ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ - 1

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լրութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 13)

ԱՄԲԱՐԻՇՏ - 1

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 18)

ԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ - 1

և այսօր կոչել ամբարձմանն օրեն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 19)

ԱՍԲԱՐՇՏԵԱԼ - 1

Եւ են այսօրիկ, զորս ամբարշտեայ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ (101 / 22)

ԱՍԲԱՐՇՏԵԼ - 3

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 7)

*Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 11)

Եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոյ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդ Գայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

ԱՍԲԱՐՇՏԵՄ - 2

Արդ՝ կամ ամբարշտեացես միով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 8)

Յուլիանիա է արդարև, որ այնպէս ամբարշտեացէ: (46 / 15)

ԱՍԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ - 3

և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն գերազանցեալ ամբարշտութեամբ (27 / 2)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 18)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2)

ԱՄԲՈՂՋ - 1

Զի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 15)

ԱՄԵՆ - 2

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 8)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 9)

ԱՄԵՆԱԳԻՏԱԿ - 1

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 23)

ԱՄԵՆԱԶԱՆ - 1

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 7)

ԱՄԵՆԱԿԱԼ - 1

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 20)

ԱՄԵՆԱԿԱՏԱՐ - 1

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 22)

ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ - 2

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն (67 / 15)

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էրարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 1)

ԱՄԵՆԱՅՆ- 46

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 15)

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 5)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ» (16 / 7)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ» (22 / 4)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 7)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 1)

ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 3)

ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ մեզ: (46 / 1)

Զի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 10)

և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75)

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղեղուլ էպերական բանիք, զի ի նշաւակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 13)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի (115 / 17)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 1)

զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 2)

յ [ամենայն](#) ժամ և յ [ամենայն](#) իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», և եթէ ապականեաց [ամենայն](#) մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. և եթէ «ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 6; 133 / 12)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն, «տուաւ ինձ [ամենայն](#) իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեալ զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ... և [զամենայն](#) գոր ունի Հայր, իմ է», (137 / 5; 137/9)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան [զամենայն](#)»: (141 / 2)

և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս, [ամենայն](#) ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 5)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին [ամենայն](#) հարկաւորութեամբ (166 / 13)

այլ որպէս զԱստուած [ամենայն](#) ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 17)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան [զամենայն](#) յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15)

Արիոսի ամենայնիւ և [ամենայնի](#) այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 10)

որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս [ըստ ամենայնի](#) զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն (71 / 13)

ըստ նմին օրինակի թեպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ [ամենայնի](#) (72 / 19)

այլ զի [ամենայնիւ](#) տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոյ, Արիոսի [ամենայնիւ](#) և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 10)

զի ամենայնի որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց (94 / 15)

Ջի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնի վերջնում (142 / 8)

և հաւասարեաց մեզ ամենայնի ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 10)

Երևամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայն առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 19)

զի ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին (65 / 21)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին ` և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն (74 / 16)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 17)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոգի անգուստ Սյանապականութիւն: (117 / 3)Ս

ինքն իսկ ասէր, «Ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է» (120 / 18)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 7; 133 / 7)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոոցն դէմ եմք, Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (139 / 12)

եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 7)

ոչ միմիայն անուն շրջեցի յամենայն տեղիս (145 / 11)

քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

ճշմարտություն սիրեցի յամենայն իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՆՉ -4

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիրաճաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 11)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ (137 / 8)

և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (142 / 4)

Եւ սուրբն Եպիփան սսէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ (145 / 15)

ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՐՕՔ -6

և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 5)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 12)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք ղնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 3)

յաղթեցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 19)

զի յաղթեցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 14)

և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 4)

ԱՄԵՆԱՅՆ ԻԻԻՔ -1

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամենին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 1)

ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՔ - 1

զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 13)

ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՐԵՔ - 3

ամենայն ուրեք համբուրելի զառ ձեզն ձայնակցութիւն. (14 / 5)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 20)

Այլ ամենայն ուրեք ... և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 6)

ԱՄԵՆԱՊԷՍ - 1

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամենին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 9)

ԱՄԵՆԵԻԻՆ - 12

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 16) այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք (32 / 9)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 2)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցի տալ երկուս

զի յաղթեցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 14)

ամեննին հեռի ի ճշմաստութենէն: (48 / 3)

զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ (85 / 2)

իսկ ապառնին թեպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ (87 / 11)

Արդ՝ զիս՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 15)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 17)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն (114 / 17)

որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 7; 128 / 8)

և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 4)

ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ - 11

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 7)

արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիւրաքանչիւրսն (30 / 18)

Արդ՝ ո՞չ ապաքեն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստովանեալ լինին (36 / 14)

Իսկ զի ա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (62 / 1)

Արդ՝ թեպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան (69 / 4)

և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց(142/5)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին, որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 19) բանից և գործոց: (142 / 5)

Սոքա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցւոյ Աստուծոյ (145 / 22)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան սոքա, որք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 20)

յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 1)

ԱՄԵՆԵՔԻՆ - 21

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 15)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 15)

որպէս ամենեցուն քաջայայտ է (69 / 5)

որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ (81 / 3)

ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 3)

«Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ, ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 19)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս (139 / 10)

Այլ բարեվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն, զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 10)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զհետ զայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ (20 / 4)

Եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 9)

այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս (84 / 13)

վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 23)

զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև (88 / 6)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանաւն, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 15)

ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 19)

ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զհորաքանչիւր աթոռ (152 / 3)

Եւ քանզի բազում անուանք հետնին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմանք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 19)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 1)

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումք է հանդերձ անհատիւքն ի շարադրութեանն (19 / 14)

քանզի առ ինքն ամենեքումք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 14)

Առ որ ասացաք. «Զանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիւք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 8)

ԱՄԷՆ - 3

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիժ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 17)

Ամէն: (197 / 6)

ԱՄԻՍ - 1

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

ԱՄՈՒՐՀԱՅԻՔ - 1

և վկայ աստուածայինն առ ի մենջ ասիցս գիր. «չև են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (4 / 1)

ԱՄՐԱԳՈՅՆ - 1

զի երկիւղն սորա իբրև ամրագունի պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի (69 / 9)

ԱՄՐՈՒԹԻԻՆ- 1

և երթալովն ի դժոխս՝ զդժոխոցն ամրութիւնս քակեաց: (67 / 4)

ԱՄՕԹ - 2

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոս (141 / 5)

ԱՅԴ - 6

«թէ գայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՛չ էաք լուեալ, և ո՛չ զհտացեալ, այսօր ի քե՛ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ գա՛յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 10; 8 / 16)

արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 1)

այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած (113 / 2)

գոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 9)

ի ձեռն գրոյ և գպատասխանիսն ընկալջիք յինէն գայդորիկ համաձայն»: (11 / 5)

ԱՅԴՊԻՍԻ - 2

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մուլար վարդապետութեանց բանի (146 / 15)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիդսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 6)

ԱՅԺՄ - 11

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն: (4 / 10)

զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել (18 / 20) այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ (106 / 18)

այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ (107 / 3)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 13)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 6; 121 / 7)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ, որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 12)

որ առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զէութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 3)

զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 11)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեսցեր թէ մինչև այժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 12)

ԱՅԺՄՈՒԻ - 1

ընդ այժմուցս հաւասարեսցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 21)

ԱՅԼ - 185 / շաղկապ , դերանուն, մակբայ/առանձացնել/

ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարասցի և բարձրացուցել զօրհնութիւն: (5 / 2; 5 / 2)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց (5 / 5)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զմն մարդ առնուլ (13 / 4)

այլ քանզի փոխանակ սերման գԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գդէմն: (13 / 11)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 6)

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց (14 / 9)

այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս /19/19/. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին /20/2/

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 10)

բայց մեք և ասեմք իսկ գդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ որ իմանալ զոմնն, այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 15)

այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 11)

այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ (25 / 22)

որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8; 26 / 8)

այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 8)

այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս (27 / 17)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, գԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», գԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ որք: (28 / 10)

այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 2; 29 / 5)

այլ վնասեցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (31 / 19)

զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 5)

և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19)

այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 5)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս գՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 11; 34 / 15)

այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 23)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 19)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 4; 36 / 9)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 11)

Ջի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 18)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 1)

այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 5)

այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 2)

այլ ըստ անճառ և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 21; 44 / 2)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգէնուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 4)

այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անճառն և զերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 11)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 11)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեսցի: (46 / 16)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի Քրիստոս (46 / 25)

այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 11)

այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 3)

այլ որպէս ասացաք, յանձառ միաւորութենէ անտի (50 / 14)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 22)

և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի (52 / 17)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 2)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 4)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (55 / 1)

այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն, զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 10)

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 2)

այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 5; 58 / 7)

և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 16)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 11)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ ըստ բնութեան այլ ըստ անճառ միաւորութեանն (59 / 20)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով (64 / 25)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն (65 / 4)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 8; 66 / 9)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 7; 67 / 10)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 21)

այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 4)

թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատեր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 1)

այլ զի բանինն ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 16)

այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ (71 / 20; 71 / 22)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնատրութիւնք երկու: (72 / 2)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 7)

այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 11)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա (73 / 2)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, (77 / 1)

այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 9)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13; 77 / 14)

և զանուն և զձն այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և է որ յուրոյք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 1)

այլ որպէս Բանն ի Հօրէ զիրն ունի գոյութիւն (79 / 2)

զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկանէ, և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 9; 79 / 10)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 17)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի չօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 19; 79 / 23)

Եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 12)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն (83 / 1)

այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տիւն. այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեսցէ ամենևին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 1; 84 / 12)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեսցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 9; 85 / 11)

Առ այնուսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 3; 87 / 4)

և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամենևին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 11; 87 / 12)

և ասէք. «Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, (88 / 1)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ (89 / 21)

այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 1)

մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 22)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 11)

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարգևեցան: (95 / 13)

այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես (99 / 18)

այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (; 100 / 23; 101 / 2)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 14)

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 17)

այլ որ ինչմիանգամ յիւրաքանչիւր կիրսն գտանի (107 / 23)

այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 17)

այլ է երբեք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին, (109 / 11)

այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 19)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն (117 / 15)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկերբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին,

քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 5; 120 / 8)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 3)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խռովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

որպէս և ինքն ասէ. «զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ զնա (122 / 5)

ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցարութիւնն զայսոսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի չօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 13; 122 / 19)

և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 9; 123 / 11)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յովովք (123 / 15)

այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն (124 / 7)

և նոյն ինքն ի Քրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 10)

Զի թէպէտ ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (127 / 1)

այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 13)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18)

և այլ մի լիցի (129 / 2)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 12)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թէպէտ քաղցեալ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 17; 129 / 19)

այլ վերաքայլեր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավէժն առնել, թռուցեալ, ելաներ ի միջոյ նոցա: (130 / 7)

և մի՛ գնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 14)

այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 16)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են (133 / 6)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 15)

Ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է» (137 / 13; 137 / 16)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՛րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, (143 / 3; 143 / 4)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 12)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ (144 / 3)

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է (147 / 21)

Մի գարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց. այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (149 / 11; 150 / 3)

հայցեն դնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 2)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենն մինչև ցյարութիւնն (153 / 1)

այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 15)

այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 17)

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 12)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 8)

զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 15)

այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 14)

քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 19)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զհրեանցն պայծառացուցին ճառս (159 / 24)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 9)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ: (162 / 1)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 13)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 16)

այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. (165 / 2; 165 / 4)

քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

Իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 13)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն (168 / 6)

քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 11)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զհր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 2)

Այլ սակայն յիշում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբռնումն և զշօշափումն (169 / 11)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 16)

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 3)

այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս, ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 18)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 23)

այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. (174 / 2)

«եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 7)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 21)

այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 24)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի (178 / 3)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 10; 178 / 13)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել (179 / 5)

այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 21)

այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 3)

– Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 18)

բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն (183 / 14; 183 / 15)

ԱՅԼ /դեր./ - 30 /չհոլովված դերանունները վերևում են/:

յաղագս որոյ զանց առնելով գայլովք նշանակութեամբք (83 / 15)

որոց հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 21)

Ձի ոչ էթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 22)

Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք (49 / 13)

այլ գայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս (27 / 17)

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիւք, իսկ

և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 16)

թողում բազում գայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 6)

ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և գայլսն. (122 / 4)

զի ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և գայլսն: (158 / 11)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 16)

թողում բազում գայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 6)

ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն. (122 / 4)

զի ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 11)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 16)

Իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք/7/10/

այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 16)

ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միատրութեան: (160 / 23)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 22)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 3)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 19)

և է որ յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով... (88 / 2)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ (162 / 15)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

Եթե ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեսցի: (163 / 15)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 8)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 23)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

զի յայլուս տեղուոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 21)

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ -1

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին (142 / 1)

ԱՅԼԱՅԼԵԼ - 1

զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 6)

ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ - 2

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի. որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 19; 142 / 21)

ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ - 2

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլություն գայտսիկ այսպես սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, գիտագոյութեան և կամ գայլայլություն ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

ԱՅԼԱՆՄԱՆ - 1

յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի գանազանս (103 / 20)

ԱՅԼ ԱՌ ԱՅԼ - 1

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի (76 / 10; 76 / 11)

ԱՅԼԵԻ, ԱՅԼ ԵԻ - 36

այլն անդրեն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 14)

, այլ և գտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, որ անհաւատ պարզևացն գտանէր պտուղ: (4 / 8)

, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (4 / 14; 4 / 16; 4 / 19)

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն, յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 16)

այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և գորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 17)

այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք (7 / 3)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 20)

այլ և յարարածականացս օտար է այս /19/3/

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7) այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

այլ և ոչ բոլորն ցուցանի (26 / 6)

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (; 32 / 11)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 4)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 14)

այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 14)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 11)

այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել (64 / 4)

այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխսց և զապականութիւն մահու: (65 / 10)

այլ և վարդապետեր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 6)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 20)

այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էգիտ հողածինն զմահ (70 / 8)

Իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 16)

այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ (71 / 20; 71 / 22)

Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ. զի համագոյնքն պարտին և հոմաբուն իրերաց գոյ: (76 / 8)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 5)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ գէութիւն կամ զանուն փոխեսց (79 / 15)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 19; 79 / 23)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՝ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այտորիկ, (88 / 12)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 4)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն (100 / 21)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի (128 / 21)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցիին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիւրում զալստեանն ցուցանելոց է (140 / 17)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչէն (154 / 15)

զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 4)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 20)

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ - 1

հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 18)

ԱՅԼ ԻՄՆ - 2

առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր (7 / 18)

Բայց ասացից առ այսորիւք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

ԱՅԼ ԻՆՉ - 16

ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարացի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (5 / 2; 5 / 2)

քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 8)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13; 16 / 2)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15; 16 / 15)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ գղեմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 18)

անամօթաբար ասես, «թէ գղեմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ», և համայն առաւել զոր իմանալոյ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դեմն զոմն և եթ ջուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոյ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս գղեմն, առ միսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 19; 25 / 22; 26 / 2)

որ ոչ ասի մարդ, այլ այլ ինչ: (26 / 8; 26 / 8)

և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 5)

Զի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յօգուջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են (50 / 3)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ 79 / 13

իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար (142 / 12)

մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 14)

քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

ԱՅԼ ՈՄՆ - 1

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 21)

ԱՅԼ ՈՔ -7

բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն (21 / 15)

զԲանն ասեմ զերևեալ դեմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 13)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նգովիւք (163 / 13)

և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այտոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2; 129 / 6)

ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ (157 / 9; 157 / 15)

ԱՅՆ - 115

զի թէ դեմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 10; 43 / 12)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միատրութիւն (45 / 14)

և այն՝ յորժամ կամեցան (58 / 14)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 11)

պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ (103 / 10)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս (105 / 15)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեցի այն և ի զլուխ ելցէ (138 / 3)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Եւ այն գորմէ ասաց մարգարէն (170 / 8)

ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գդէմն: (14 / 1)

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ (197 / 5)

ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ գորութիւն մահու (65 / 10)

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին (84 / 20)

և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 3)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նգովէ այսպէս (163 / 17)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 22)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2; 172 / 3)

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձև անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 3)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 7)

Ասասցոյք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն (71 / 11)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 2)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

Զինչ և առ [այնտսիկ](#), որք ասեն (177 / 3)

Զի՞նչ և առ [այնտսիկ](#), որք ասենն (183 / 8)

և յետ [այնորիկ](#) իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ [այնորիկ](#), որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 25; 44 / 3)

զի թերևս կարասցէ ի ձեռն [այնորիկ](#) զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի գապականութիւն: (108 / 10)

որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ [այնորիկ](#) փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

Յաղագս [այնորիկ](#) ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

Եւ յաղագս [այնորիկ](#) ասացաւ (133 / 18)

Քաղցեաւ և լեղի ճաշակեաց, փոխանակ [այնորիկ](#), որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 18)

Եւ յաղագս [այնորիկ](#) զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 15)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս [այնոցիկ](#), որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 5)

որ գտանի այս ի բերան [այնոցիկ](#) (104 / 5)

իսկ սա զոմն արժանի առնէ [այնոցիկ](#) և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ [այնոցիկ](#), որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն . «վայ [այնոցիկ](#), ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 6; 150 / 12)

զի [այնորիկ](#), որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նորին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 6)

ոչ կարեն գոլ և [այնորիկ](#), յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք (88 / 19)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնորիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման (156 / 21)

Իսկ այնորիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ որ ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 7)

և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞յք այնորիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 7)

քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնորիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 11)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնորիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք (172 / 3)

Եւ ոչ միայն անուանել այնորիւր ասացելովք անուամբք (178 / 3)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 5)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 23)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 2)

որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6)

զի այնր ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 6)

դու գայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

գայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 8)

և եթէ որ դիցէ գայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 9)

Եթէ որ դիցէ գայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

այլ ի միաւորութեանն գայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար գՔրիստոս (47 / 11)

Եթէ ըստ բնութեանն որ գայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով (47 / 18)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և գայն ևս (53 / 13)

Ընդ սոքօք եղաք և գայն ևս (53 / 22)

«Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, գայն որ արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

Այլ և գայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, գայն ասէր: (107 / 9)

Յարէր յասացեալս և գայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիոսէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուցն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և գնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն. ոչ գայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, գայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 10; 107 / 22; 108 / 2)

որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն գայն անուանեաց ասելով (117 / 21)

ի վերայ բերել սորա իրաւացի է և գայն (125 / 17)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք գայն կատարեալ (130 / 12)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ գապականութիւն, և գայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան գայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «Ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և գայն. «Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 14; 137 / 19)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք գայն, (156 / 11)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս գայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս... (162 / 2)

այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն գայն նմա վարկանել: (179 / 23)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեացեն ի մարմինն յայն: (144 / 16)

և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն (144 / 23)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն գայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ (118 / 1)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ» (197 / 1)

դու գայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

գայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 8)

և եթէ որ դիցէ գայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեսցէ: (46 / 9)

Եթէ որ դիցէ գայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

այլ ի միաւորութեանն գայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 11)

Եթէ ըստ բնութեանն որ գայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով (47 / 18)

Սակայն մեք յառաջ քան գայս յիշեցաք և գայն ևս (53 / 13)

Ընդ սոբօք եղաք և գայն ևս (53 / 22)

«Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, գայն որ արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

Այլ և գայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, գայն ասեր: (107 / 9)

Յարէր յասացեալս և գայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, գոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն. ոչ գայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, գայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 10; 107 / 22; 108 / 2)

որպես և իմաստասերն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով (117 / 21)

ի վերայ բերել սորա իրաւացի է և զայն (125 / 17)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն. «Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 14; 137 / 19)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն. (156 / 11)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս... (162 / 2)

այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 23)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ... (59 / 5)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ (73 / 12)

կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն (73 / 20)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտացի աղբերն, որքան ուսումնասերն խնդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 9)

զի ազատեցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ (136 / 8)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յովիանէ զայնոսիկ (162 / 3)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

ԱՅՆ ՈՐ - 4

զի այն որ իբրև զմերձակայ գհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 3)

և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 7)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սներիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի զիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք,

ԱՅՆՈՒՀԵՏԵԻ - 7

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր զոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ զոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս /19/18/

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 6)

լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 16)

և արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 22)

Ջի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ զոլ այնուհետև մարմին (176 / 3; 176 / 4)

Ջինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 5)

ԱՅՆՊԷՍ - 7

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն (8 / 8)

զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ (16 / 10)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, (17 / 13)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս 105 / 15)

թէ այնպէս է, Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 5)

Յուլիանիա է արդարև, որ այնպէսն ամբարշտեցէ: (46 / 14)

ԱՅՆՊԻՍԱԲԱՐ - 1

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուզակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 21)

ԱՅՆՊԻՍԻ - 5

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 11)

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 8)

և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսւոյն ձայնակցեցէ: (46 / 10)

իսկ ապականութեան և դժոխցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 16)

շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 19)

ԱՅՆՔԱՆ - 6

կամ այնքան աուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 15)

որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 9)

բայց այնքան, որքան համարձակեսցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (59 / 22)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասերն խնդրէ գտանել զայնոսիկ(97 / 7)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյիսել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 1)

զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի էլիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 4)

ԱՅՍ - 227/ կամ /226/

թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 17)

և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի (13 / 4)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ (15 / 13)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն, այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 14)

այլ և յարարածականացս օտար է այս (19 / 4)

և յորժամ եղևն այս (23 / 17)

և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 4)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 16)

Եւ այս է քո գոր մեծապէսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 2)

այս յանպարհմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիք մի դաւանել զՔրիստոս: (38 / 24)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 3)

զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 1)

այս է հոգի, մարմին (48 / 12)

և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 10)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին (49 / 17)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն (55 / 4)

այս է՝ աշացն գտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն (56 / 20)

և այս է զոր ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 22)

այս է՝ ի հարուածոյն և ի բնեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 2)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 12)

և այս այսպէս: (61 / 10)

և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն (67 / 2)

և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան զործ (68 / 4)

Բայց ինդիր էր այս. (68 / 11)

և այսպես ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 13)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար (70 / 20)

այս է՝ զգաստումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 12)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանա կս(73 / 21)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև (85 / 25)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան (88 / 12; 88 / 17)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան (89 / 20)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս. (91 / 20)

Բայց հարցաքննելի է այս. (92 / 11)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս այս զոր և ասելս կամիմ: (98 / 1; 98 / 10)

որ գտանի այս ի բերան այնոցիկ (104 / 5)

Իսկ վերջինն նորա էր այս (104 / 18)

որովհետև լինի այս (106 / 14)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (114 / 23)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, (117 / 15)

որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 9)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն (126 / 7)

Եւ սքանչելի է այս: (133 / 21)

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ (145 / 10)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ (150 / 5)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ (152 / 2)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 15)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց (164 / 1)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 15)

թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 21)

և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 13)

ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 1)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 7)

այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 13)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք զոլ զդէմն»: (18 / 2)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեացուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 21)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 14)

և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 2)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 9)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 21)

ըստ այսմ իմասցիս և զայն (137 / 18)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 10)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 5)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու (51 / 5)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 9)

սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեացուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 7)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև զյարութիւնն (107 / 20)

ըստ [այսմիկ](#) արժան է մարդածին անուանել զարբուհին Մարիամ: (114 / 8)

այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս [այսմիկ](#) (154 / 19)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ [այսորիկ](#) եղեն հանդիպեալ (7 / 17)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին [այսորիկ](#) յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս (34 / 12)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս, և վարժք և հնուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 7) [այսորիկ](#) (35 / 1)

և ոչ թէ ընդ ձեռն [այսորիկ](#) և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին (38 / 21)

Յաղագս [այսորիկ](#) և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով

Եւ յաղագս սորին [այսորիկ](#) սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 14)

և յաղագս սորին [այսորիկ](#) Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 10)

յաղագս [այսորիկ](#) փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք (54 / 7)

Եւ յաղագս [այսորիկ](#) և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 5)

ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ [այսորիկ](#) (61 / 14)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն [այսորիկ](#) և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 21)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին (83 / 24)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 16)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ քանականին ի ձեռն այսորիկ (88 / 13)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանշել: (92 / 6)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ (102 / 4)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան (117 / 18)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր (144 / 7)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 3)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 11)

Իսկ զանստուերն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ. թէ անփոփոխելի և անյեղի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 22)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 17)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

Էս բագում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ. այդ բաւականացի (193 / 8)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսորիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, ի ներգորշութենէ՝ գոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այւնցիկ: (31 / 10)

Ըստ սոցին այւնցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 18)

Արդ այւնցիկ այսպէս առ ի մէնջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստումանելոց: (71 / 8)

ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այւնցիկ (88 / 17)

Իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այւնցիկ ասէ գոլ (114 / 17)

զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այւնցիկ զհայթայթանս (139 / 2)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այւնցիկ արանց Սներեայ և Յուլիանեայ... կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 14)

Սոցին այւնցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց (160 / 21)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այւնցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 17)

Իսկ այք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերացն: (7 / 12)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն, զի և զիրն գոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 2)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1)

Այսոքիկ քոյոց իմաստիցդ առաջարկութիւնք: (17 / 9)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստումանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ (36 / 14)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին (40 / 23)

Եւ զի այսպէս այստփիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է (48 / 23)

և սոքին այստփիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 4)

Ձի և այստփիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն (52 / 13)

Եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այստփիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 10)

այստփիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 20)

այստփիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (62 / 1)

Առ այստփիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 1)

անճառելիք մեզ այստփիկ և անասելիք, համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 13)

այստփիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զեակցութիւն (77 / 6)

Արդ ամենեքեան այստփիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին (78 / 19)

Իսկ եթէ որ ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այստփիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նզովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 7)

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այստփիկ շարակապեալ եղեն (95 / 12)

Այստփիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 5)

Եւ են այստփիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջ (101 / 21)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այստփիկ յառաջ քան զյարութիւնն: (106 / 21)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու գնա ասել (123 / 13)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ(125 / 5)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 5)

զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 4)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 22)

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրեր (6 / 5)

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրեր բանիւք (6 / 20)

Ոմն մարդ ո՛չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 11)

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն (30 / 19)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 2)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 2)

քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 14)

զի թեպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 8)

Բայց այսոքիւք ասասցուք և զայս (110 / 21)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 11)

Արդ տեսցուք առ այսոքիւք և զայս ևս (155 / 18)

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսք զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէ տ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ անելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 10)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսք յայն: (80 / 24)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 19)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանան, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 15)

Ձի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 10)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

Ձի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց (8 / 23)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 6)

Ա՛րդ, զայս էթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ գոք ասես յղացեալ և ծնեալ, (23 / 6)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումէք համարձակիցիս տալ (24 / 12)

Արդ ում ումէք և տացես զայս, յանկարելեացն է (24 / 19)

գտոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր գտոյն զայս, զերևելիս ունէր (28 / 18; 28 / 20)

ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 2)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց... (38 / 7)

զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ գնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Չայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զիես բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 3)

և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. (52 / 17)

Սակայն մէք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս (53 / 12)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս (53 / 17)

և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 18)

բայց նախկին տեսցուք զայս, զի ամենայնքն (65 / 20)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին (76 / 16)

Ընդ որով և զայս ասելի է (90 / 16)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն (91 / 20)

Այսպես և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 3)

Չայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 18)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ (103 / 13)

պահեցի զայս ձեզ առնել (105 / 3)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 17)

Բայց այսոքիւք ասացուք և զայս (110 / 21)

Եւ զայս հայրն: (120 / 10)

և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 23)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է (130 / 19)

Եւ զայս հայրն: (132 / 23)

որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց (145 / 18)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

Արդ թողով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 12)

Արդ տեսցուք առ այսոքիք և գայս ևս, (155 / 18)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն (163 / 7)

Եւ գայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ (164 / 24)

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք գայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

հարկաւոր է և գայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

հարկ է և զերևումս գայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2)

Զսոյն գայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 8)

Եւ գայս հայրն: (179 / 18)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց գայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 6)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի գայս (181 / 16)

գայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով (182 / 2)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա գայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

Արդ գայսսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 11)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան գայսսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա գայսսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղին (35 / 7)

գայսսոսիկ, որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 6)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան գայսսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անձառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ գայսսսիկ ի մարմինն իւր (58 / 5)

Արդ՝ գայսսսիկ, գոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 20)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն գայսսսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 12)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով գայսսսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աշօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն գայսսսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 13; 111 / 16)

որ գայսսսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 7)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս գայսսսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն գայսսսիկ ասեն (122 / 13)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան գայսսսիկ կատարէր: (129 / 11)

Բայց նախ քան գայսսսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 1)

քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 16)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն (73 / 1)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայցանէ. (30 / 16)

Համայն և ոչ զմի ոք յայցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի (115 / 18)

ո՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 12)

ԱՅՍԳՈՅՆ - 1

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 6)

ԱՅՍԻՆՔՆ - 18

այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի(49 / 1)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին (58 / 12)

այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 22)

այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 19)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տիւն. այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ

մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (83 / 26; 84 / 7)

երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ, այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն (114 / 14)

այսինքն, եթէ լուծանելովն շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 23)

այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 16)

այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 22)

այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 11)

այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել, ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 4)

ոչ է պարտ և ոչ իւրք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման (157 / 12)

այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս (160 / 16)

զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 3)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 15)

այսինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 17)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան. «լուռ եղի ի սկզբանէ, մի թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 3)

այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 8)

ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասերն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 5)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 12)

քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 8)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 18)

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 18)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 8; 33 / 17)

և ոչ թէ ընդ ձեռն այտորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 22)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնու ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 4)

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 11)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլալուծության զայսուհիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 11)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 4)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի (46 / 7)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ (48 / 22)

Եւ արդ՝ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 17)

Զի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ (51 / 13)

Զի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն (52 / 13)

Այսպէս հաւանեալ ենք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք, զի գործինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային, այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեսցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, և ոմն ըստ միաւորութեան, բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 11; 54 / 15; 54 / 21)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն. այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և զլիտվին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 14; 56 / 21)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսուհիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 4)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք /59/16/

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս [այսպէս](#): (61 / 10)

Եւ [այսպէս](#) գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 11)

և [այսպէս](#) ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 12)

Արդ այսոցիկ [այսպէս](#) առ ի մէնջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստումանելոց: (71 / 8)

[այսպէս](#) իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 23)

[այսպէս](#) և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 8)

Եւ [այսպէս](#) ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս [այսպէս](#) իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին (76 / 16)

[այսպէս](#) զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զեղութիւն: (79 / 3)

[այսպէս](#) և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է (80 / 16)

Եթէ [այսպէս](#) բարժանաբար զՔրիստոս անուանելո, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 19)

Եւ [այսպէս](#) հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեսցի (81 / 22)

Դարձեալ ընդդիմագրեն [այսպէս](#) (82 / 12)

[այսպէս](#) իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 3)

[այսպէս](#) և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառայ մահու և ապականութեան: (90 / 12)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն (91 / 21)

Այսպէս և նորա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին (92 / 20)

Եւ ինձ մի որ մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիւք (105 / 10)

և յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս (110 / 11; 110 / 14)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիւրն առեղծանէ զբանս: (116 / 13)

և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 2)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 1)

Այսպէս հայրն: (122 / 24)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 5)

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր զալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենով մարմին կուսածին և զրկեալ յաիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամար: (145 / 10)

Այսպէս և Դիողրէփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց (147 / 4)

այսպէս լռութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 14)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 13)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 5)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 10)

այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 14)

քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 3)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցան (161 / 22)

և յետոյ դառնայ նգովէ այսպէս (163 / 20)

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ (169 / 9)

Ի դէպ է այսպէս լսել առաքելական բանիս: (171 / 4)

զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 6)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 23)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 6)

քանզի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս գոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյնալ ածանցուցանել: (181 / 21)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 19)

քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 8)

Էթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն (81 / 9)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 10)

Եւ դարձեալ զայսպիսաբար բաժանելն անկարգապէս միատրէր ասելով (104 / 1)

ԱՅՍՊԻՍԻ - 11

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 6)

Իսկ էթէ որ ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 7)

զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական (157 / 14)

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք զհետիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 7)

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիւք: (6 / 20)

մի եկեացէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 23)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 12)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 3)

համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել զտանի յայսպիսեաց աստի անուանց (31 / 17)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թե յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

ԱՅՍՔԱՆ - 2

բաւական է այսքան որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 9)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 12)

ԱՅՍՕՐ - 6

այսօր ի քե՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել (8 / 13)

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի իստոնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 5)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 24)

և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 19)

ԱՅՐ - 13

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 5)

նչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան (153 / 14)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 9)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զհտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, (97 / 10)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ էթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 9)

զոր ունէրն իձօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 20)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 21)

վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն (173 / 22)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «էթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 9)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 14)

ցուցաք վասն երկուս այս արանց (164 / 2)

ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսանակ արանցն, (92 / 16)

ԱՆԱՂՏ - 1

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր գանադտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 17)

ԱՆԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ - 3

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (118 / 17)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (132 / 19)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 19)

ԱՆԱՄՕԹԱԲԱՐ - 1

դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

ԱՆԱՅԼԱՅԼԵԼԻ - 2

իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 12)

համայն անյեղլիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն(84 / 18)

ԱՆԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 13)

ԱՆԱՆՁԱՏԱԿԻ - 1

այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

ԱՆԱԶԵԱՅ - 1

Դու հաւատա՞ս զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն (29 / 7)

ԱՆԱՊԱԿԱՆ - 7

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 3)

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 23)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 19)

զիս՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 4)

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 7)

ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 4)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն (143 / 18)

ԱՆԱՊԱԿԱՆԵԼԻ - 1

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 21)

ԱՆԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 14

զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 20)

զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 22)

զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 2)

Բայց այսոքիք ասասցոք և զայս. զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞ ի իիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն, և կամ որո՞վ ի իիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 1)

Իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 21)

և ապա նորոզի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 7)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 18)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 19)

թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 9)

որ ի ծննդէն մինչև զգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 7)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնողն. մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 8)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, 117 / 4)

Արդ էթէ զերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 9)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 3)

ԱՆԱՍԵԼԻ - 3

անճառելիք մեզ այտոքիկ և անասելիք, համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 13)

իսկ անասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 3)

համայն անասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 21)

ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ - 1

իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 14)

ԱՆԱՍՏԱՍ - 3

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Չենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահմանն, զոր Չենոնի և Անաստասայ խափանեալ էր: /151/19/ (152 / 1)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ՝ զՉենոն և զԱնաստաս (180 / 5)

ԱՆԱՐԱՏ - 5

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժիտոց և զապականութիւն մահու: (65 / 8)

ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 17)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 12)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ(178 / 11)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 23)

ԱՆԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 1

ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 15)

ԱՆԱՐԳ - 1

և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարզն ի պատուականէն: (151 / 11)

ԱՆԱՐԳԱՆՔ - 1

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարզանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւէժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 7)

ԱՆԱՐԳԵԱԼ - 2

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարզեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 5)

որք յիրերաց անարզեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 15)

ԱՆԱՐԳԵԼ - 1

Տեսեր զնա թքանելով անարզել (137 / 2)

ԱՆԱՐԳԵՄ - 1

ասէ. «նորա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարզեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

ԱՆԱՐԺԱՆ - 2

և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 16)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասեր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկոբայ, Խոսարով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 7)

ԱՆԱՐԾՈՒԻ - 1

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու գառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին:

(116 / 13)

ԱՆԲԱԺ - 4

գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն (88 / 9)

Իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն (114 / 18)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 7)

և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի (180 / 12)

ԱՆԲԱԺԱՆԱՊԷՍ - 1

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 22)

ԱՆԲԱԺԱՆԱՐԱՐ - 1

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 12)

ԱՆԲԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

և փոխանակ նոցա աստուածայնովն գուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 11)

ԱՆԲԱՂԱՊԷՍ - 1

այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 14)

ԱՆԲԱՆ - 3

անբան ասել կարիցեմք (35 / 2)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան (89 / 2)

Ջայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 20)

ԱՆԲԱՌՆԱԼԻ - 1

և իցեն անբառնայիք ի մարմնի կացեալ (84 / 6)

ԱՆԲԱՐԷՓԱՌԱՊԷՍ - 1

զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 20)

ԱՆԲԱՐՇՏԵԼ - 1

երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս (85 / 19)

ԱՆԲԱԻ - 2

համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր (57 / 17)

անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս (23 / 17)

ԱՆԲԱԻԱՀԱՏԻԿ - 1

ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահաստիկն է սէր և խաղաղութիւն(105 / 8)

ԱՆԲԱԻԱՊԱՏԻԿ - 1

քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 13)

ԱՆԲԺՇԿԵԼԻ - 1

ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 3)

ԱՆԲԻԾ - 4

շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 14)

Սոքօք երկոքումբք գեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 18)

կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 11)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնեից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 6)

ԱՆԲՆԱԿԱՆ - 2

բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 4)

թէ զբնական պարտ է գնոսա ասել, թէ յանբնականաց (97 / 17)

ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼԻ - 5

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անակիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի (86 / 4)

անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 4)

անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած (45 / 3)

զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 8)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 6)

ԱՆԳԱՄ - 5

որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 4)

իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 5)

ուներ իշխանություն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ (73 / 8)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն (128 / 18)

զայսպէս Երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ Երևի արարեալ (168 / 10)

ԱՆԳԱՆԻՄ - 2

ի նշաւակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 13)

այսինքն մեղքն նչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 11)

ԱՆԳԷՏ - 2

թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

ԱՆԳԻՏԱԲԱՐ - 1

վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար (142 / 12)

ԱՆԳԻՏԱԿՅԵԱԼ - 1

զհրաշափառական միաւորութեան
բան անգիտակցեայք, պապանձեցան: (161 / 5)

ԱՆԳԻՏԱՆԱԼ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ (63 / 23)

ԱՆԳԻՏԱՆԱՄ - 4

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 3)

«անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն»: (121 / 15)

անգիտացաւ, զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 4)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն (170 / 13)

ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ - 2

իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (23 / 2)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն, իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն (55 / 7)

ԱՆԳՈՅ - 5

Ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ (25 / 6)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 22)

Իսկ եթե բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոյ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 9)

Էն ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան (77 / 18)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 25)

ԱՆԳՈՐԾ - 1

ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային գործութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 1)

ԱՆԳՈՒՍՏ - 2

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 20)

և ապա նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 7)

ԱՆԴ - 3

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 2; 70 / 5; 70 / 9)

ԱՆԴԱՄ - 5

և մինն միայն ի մենջ էր անդամ (147 / 12)

այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (22 / 1)

զլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան (147 / 10)

Ձի թէպէտ ի մարդեղութենէ զլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (126 / 21)

Ձի թէպէտ ի մարդեղութենէ զլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (126 / 22)

ԱՆԴԱՆՕՐ - 1

ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր (113 / 12)

ԱՆԴԵԻԱԼ - 1

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ

(102 / 18)

ԱՆԴԷՄ - 6

զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է (16 / 10)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 2; 17/2)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ (25 / 7)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոյ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 9)

ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 13)

ԱՆԴԷՆ - 2

անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 1)

անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

ԱՆԴՈՒՍՏ - 1

Ձի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 5)

ԱՆԴԲ - 3

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 11)

Օ՞ն անդր. մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 22)

վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս (172 / 17)

ԱՆԴԲԷՆ - 3

դարձուք անդրէն յիսկիզբն քոց ասացուածոցն: (21 / 5)

անդրէն իրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսխի ումէք, մարտնչէր: (103 / 14)

անդրէն ի տեղուոցն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորր (107 / 15)

ԱՆԵՂ - 12

Ձի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 16)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 11)

ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի (86 / 4)

ոչ է պարտ և ոչ իւիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն (157 / 12; 157 / 15)

յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ (163 / 9)

անեղ եղև և ինքն (177 / 4)

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ (177 / 10)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ (179 / 16)

և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն (157 / 15)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ Բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աջօր և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

ԱՆԵՂԱԲԱՐ - 1

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեղաբար մարմնացաւ (159 / 9)

ԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ - 1

և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 15)

ԱՆԵՐԵՒԵԼԻ - 5

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեք զերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 9)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի (168 / 3)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 18)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 15)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելի, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 15)

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ - 4

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

տեսանելին կարողություն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 21)

համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (60 / 1)

և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք (122 / 22)

ԱՆԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ - 1

ամենեքին նորա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 1)

ԱՆԵՐԿԵԻԱՆ - 1

ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկեան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ (99 / 16)

ԱՆԶԳԱՅ - 4

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. (37 / 1)

անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխսաբանիցէ: (47 / 21)

անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան (89 / 1)

ն՞չ ասպաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

ԱՆԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ - 1

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանգգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 9)

ԱՆՁՈՒԳԱՉԱՌԱՓԱՌԱԳՈՅՆ - 1

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իբրաւպէս ինչ արարաք առ անգուգաչարափաստագունի միւսոյ մասին (4 / 18)

ԱՆԷԾՔ - 1

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

ԱՆԸՄԲՈՆԵԼԻ - 4

որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա (95 / 16)

զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն (65 / 2)

Զգեցաւ արդարն մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 8)

ԱՆԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ - 1

Զգեցաւ արդարն մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 8)

ԱՆԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և
աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ
արտաքս ելանելով (61 / 1)

ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ - 3

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և
կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 6)

առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և
հոգեկանաց (167 / 3)

մարդն առաջին անընդունակ էր կրից (167 / 15)

ԱՆԹԻԻ - 1

և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն (23 / 22)

ԱՆԺԱՄ - 1

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ
նախամօրն (138 / 19)

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ - 3

ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն
անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման (157 / 13)

յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ: (163 / 9) Եւ զիա՞րդ ասի
անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 10)

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ - 4

և այն որ ունեի ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 7)

և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, (61 / 24)

և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 11)

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա (80 / 1)

ԱՆԼՈՅԾ - 1

իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 8)

ԱՆԼՈՒԾԱՆԵԼԻ - 1

այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 7)

ԱՆԽԱԽՏԵԼԻ - 1

կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 17)

ԱՆԽԱՌՆ - 1

անխառն է աստուածութիւնն և անյօդ (174 / 3)

ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԿԱԳՈՅՆ - 1

զայս առաւել ևս անխորհրդակազոյն է (163 / 8)

ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ - 1

զի մնալով անծախարար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 17)

ԱՆԾԱՆՕԹ - 1

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց (149 / 10)

ԱՆԾԱՌԱՅԱԿԱՆ - 1

զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան (144 / 4)

ԱՆԿԱՆԳՆԵԼԻ - 1

ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին գլորեցան գլորումն: (153 / 22)

ԱՆԿԱՆԵԼ - 4

Բայց զքեզ ոչ զիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 12)

վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 19)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ զրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 1)

ԱՆԿԱՆԻՄ - 5

առ այլ իմն տեսակ խաբեութեան փոխեալ անկանէք (7 / 19)

որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 20)

յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 9)

յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 4)

գոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 20)

ԱՆԿԱՏԱՐ - 8

անկատար գնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և գմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 6)

Ջի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 11)

վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց (107 / 18)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և գապականութիւն զգեցեալ և ապա կեղծաւորի ասելով, «ի գերեզմանին գապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 20)

որ դեռ չն ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 12)

այլ գանկատար և գանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ գանապականութիւն: (105 / 17)

զի ոչ էր հնար գանփառն և գանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդեալ (102 / 18)

ԱՆԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ - 2

գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 21)

զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 12)

ԱՆԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 5)

ԱՆԿԱՐԳԱՊԷՍ - 1

Եւ դարձեալ զայլիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորեր ստելով (104 / 2)

ԱՆԿԱՐԵԼԻ - 2

և զի անճառ է և գերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի (59 / 22)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, (24 / 20)

ԱՆԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ - 2

և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, (61 / 6)

ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 9)

ԱՆԿԵԱԼ - 4

և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 5)

մի՛ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 3)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 15)

վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆ - 1

Եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 13)

ԱՆԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿ - 1

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 23)

ԱՆԿՐԱԿԱՆ - 1

անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 21)

ԱՆՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼԻ - 1

և զի ոչ են բարձոյք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 10)

ԱՆՀԱՂՈՐԴ - 2

զծնեալն ի նմանե անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 1)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 18)

ԱՆՀԱՍԱՆԵԼԻ -

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միատրութեանն: (45 / 12)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 10)

ԱՆՀԱՏ - 2

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումք է հանդերձ անհատիւն ի շարադրութեանն (19 / 14)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 11)

ԱՆՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատենք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 11)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 15)

ԱՆՀԱԻԱՏ - 1

անհաւատ պարզևացն գտանէր պտուղ: (4 / 9)

ԱՆՀԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ - 3

այնքիկ, որ քեզ յանհաւատութիւն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ
յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 6)

այլ վնասեսցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք
(31 / 20)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի
Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 16)

ԱՆՀԵՂԱԲԱՐ - 1

իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ
ճշմարտապէս և անհեղաբար (62 / 15)

ԱՆՀԵՏԱԶՈՏԵԼԻ - 1

այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետազոտելիք: (62 / 2)

ԱՆՀՄՈՒՏ - 1

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած
խոստովանութեան (101 / 17)

ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ - 1

անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 10)

ԱՆՀՆԱՐ - 2

ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է (19 / 2)

զի զերկուսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է (36 / 21)

ԱՆՁԵԻ - 4

Առ այնուսիկ որ ասէն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն
Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 4)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել
զմարդդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի
յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա
և ոչ ինչ: (16 / 10; 16 / 12)

ԱՆՁՆ - 28

այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց
իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու,
դժոխոց և ապականութեան. (25 / 10)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ
(36 / 7)

զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան (144 / 5)

և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

ն՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց
առաքինասիրաց անձանց, ինդրեցեր առ ի մենջ գիտել զպատճառս (97 / 13)

զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին
ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և
յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 14)

սաստել սաստեցին անձանց իրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 18)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին (28 / 18)

և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1)

Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և
ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն (106 / 16)

և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան
իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 13) իսկ յանասելի
միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի
պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 5)

որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 5)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիրն արկանելով մարմին
և անձն (67 / 9)

այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի
զերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս
Քրիստոս: (72 / 22)

ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն (101 / 20)

այժմ անձն իմ խոովեալ է (121 / 7)

շԵւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց
անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 17)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ
զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 2)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն
պարտիս իւրովն հասոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին
առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, (65 / 24)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», գոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ» (28 / 3)

«զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 1)

«զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն (122 / 5)

«ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս (144 / 8)

ԱՆՁՆԱԿԱՆ - 1

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 8)

ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ - 2

իւրաքանչիւր որ յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, գոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 16)

ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 7)

ԱՆՁՆԱԲՈՐԱԿԱՆ - 1

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն (55 / 11)

ԱՆՁՆԱԻՈՐԵԱԼ - 1

տեսանի և դեմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեայն դեմ բնութիւն (51 / 24)

ԱՆՁՆԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 8

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի

Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 19)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 4)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 20)

անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է (27 / 5)

և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (50 / 13)

թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 16)

այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 4)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր անձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 18)

ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ - 1

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 13)

ԱՆՁՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆՆ - 1

անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիրանան, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 17)

ԱՆՁՆԻԻԲ - 1

և զի անձնիրոյքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 1)

ԱՆՃԱՇԱԿ - 1

իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարոյ և չարի: (91 / 10)

ԱՆՃԱՌ - 17

և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճար միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճարք (12 / 21)

ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճար և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին (43 / 21)

որ անճարն և գերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 13)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճար և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 11)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 6)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ ըստ բնութեան այլ ըստ անճառ միաւորութեանն, և զի անճառ է և գերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի (59 / 20; 59 / 21)

առանձին և գատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 17)

Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք (122 / 16)

անճառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 10)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 9)

զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 2)

զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 17)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 14)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 8; 50 / 15)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր

գօրութիւն և զփառս (168 / 23)

ԱՆՃԱՌԱՊԷՍ - 1

այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 2)

ԱՆՃԱՌԵԼԻ - 3

այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (62 / 2)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք մեզ այսոքիկ և անասելիք (64 / 13)

ևս առաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 15)

ԱՆՃԱՌՈՒԹԻԻՆ - 1

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 12)

ԱՆՄԱՀ - 11

և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յալիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի (12 / 18)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 2)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ (45 / 17)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք մեզ այսոքիկ և անասելիք (64 / 12)

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական (88 / 4)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 4)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 21)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ (144 / 13)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ (60 / 16)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն զոլ (124 / 22)

Եւ թեպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 8)

ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ - 2

զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական (77 / 3)

և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ (85 / 2)

ԱՆՄԱՀԱԳՈՅՆ - 1

զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով (85 / 1)

ԱՆՄԱՀԱԿԱՆ - 7

զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական (44 / 22)

Զի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ (45 / 17)

և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 10)

անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին (104 / 11)

կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս (144 / 22)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 13)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16)

ԱՆՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ - 10

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցխաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 3)

և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 17)

զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահկանացու (122 / 10)

պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն (152 / 18)

զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն (153 / 6)

իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու (163 / 5)

որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 9)

երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի (177 / 21)

անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ (182 / 24)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 20)

ԱՆՄԱՀՈՒԹԻՒՆ - 3

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ. և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զանմահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 3)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի (145 / 17)

չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 18)

ԱՆՄԱԲՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 16)

ԱՆՄԱԲԹ - 1

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ (6 / 11)

ԱՆՄԱԲՄԻՆ - 10

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին (18 / 9)

որ ևս անմարմին զոզցես թէ ըստ ասցելումն Բանի (24 / 15)

զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 20)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն (85 / 9)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ (166 / 12)

որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 11)

ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 22)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին (176 / 22)

զիա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն (103 / 5)

ԱՆՄԱՐՄՆԱԲԱՐ - 1

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 8)

ԱՆՄԱՐՄՆԱԿԱՆ - 4

ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի (24 / 13)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեսցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 20)

և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ (18 / 13)

զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ (29 / 1)

ԱՆՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 23)

Ո՛վ դուք, գոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 20)

համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 10)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 23)

ԱՆՄԵԿՆԵԼԻ - 1

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 16)

ԱՆՄԵՂՈՒԹԻՒՆ - 1

այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 23)

ԱՆՄԵՌԱՆԵԼԻ - 1

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 7)

ԱՆՄԻԱԲԱՆ - 1

և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 20)

ԱՆՄԻՋՆՈՐԴԱԲԱՐ - 1

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 2)

ԱՆՄՈԼԱՐ - 2

զի զգեցուցանելոց է անմոյսք առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 5)

որ զանմոյսքն սիրեցք գտանել հաւատոյն բան: (12 / 3)

ԱՆՅԱԻԵԼՈՒԱԾ - 1

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելլուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի (81 / 23)

ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ - 1

ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 5)

ԱՆՅԵՂԱԳՈՅՆ - 1

համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 19)

ԱՆՅԵՂԼԻ - 3

Յայտ է ...լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղիք մարդկային մարմնովն (124 / 12)

թէ անփոփոխելի և անյեղիք զիւր պահեաց մարմին (171 / 23)

համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 18)

ԱՆՅՕԴ - 1

զի անխառն է աստուածութիւնն և անյօղ (174 / 4)

ԱՆՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ - 1

անզգայ աննէրգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ (47 / 21)

ԱՆՆՄԱՆ - 3

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 16)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք (108 / 5)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 5)

ԱՆՇԱՐԺ - 2

այլ առանձնատրուրթեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 6)

անշարժ պահել կարէ: (167 / 22)

ԱՆՇԱՐԺԱԿԱՆ - 1

ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 19)

ԱՆՇՆՉԱԿԱՆ - 1

ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 19)

ԱՆՇՆՉԱՆԱՄ - 1

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանա (175 / 8)

ԱՆՇՆՉԱՅԵԱԼ - 2

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր իսափանեաց ի գերեզմանի (175 / 10)

և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն (182 / 13)

ԱՆՇՈՒՆՉ - 6

առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ (36 / 24)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոռցն դէմ եմք, Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսը յամենայն երեսաց: (139 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ: (166 / 20)

զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն (182 / 11)

և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 9)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսիւ օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 9)

ԱՆՇՓՈԹ - 3

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, (42 / 3)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 12)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 16)

ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ - 6

այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 17)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին (42 / 6)

անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 7)

Միանալ ասեմբ դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթարար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 22)

անշփոթարար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 6)

այլ կացեալ մնացեալ անքակարար և անշփոթարար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 20)

ԱՆՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ -3

և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 3)

և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 1)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 24)

ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ -7

Զի որ անտեսանելին և անշօշափելին է բնութեամբ (44 / 16)

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 23)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 13)

զի որ անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին (60 / 7)

Իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ (166 / 12)

այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք (122 / 22)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին (125 / 12)

ԱՆՈՂՋԱՆԱԼԻ - 1

ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանայիք: (154 / 3)

ԱՆՈՒԱՆԵԱԼ - 2

և անուանեալ գնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 2)

այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 17)

ԱՆՈՒԱՆԵԼ - 13

և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն (12 / 21)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (20 / 1)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ (21 / 9)

զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 14)

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 18)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 9)

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 23)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել/142 / 2)

երեկեան անուանել օր ի ծննդենն որ ի Կուսէն (171 / 16)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի (178 / 2)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարձանաբար զՔրիստոս անուանելոք, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 20)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 13)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յուլիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 6)

ԱՆՈՒԱՆԵՄ, ԱՆՈՒԱՆԻՄ - 15

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց (105 / 22)

սկիզբն զայն անուանեաց ասելով (117 / 22)

միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն (158 / 22)

ընդէ՞ր և անուանես (135 / 14)

ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն (114 / 5)

նորումք անուանեսցի տին (84 / 3)

այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս (84 / 13)

զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեսցին: (84 / 23)

Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք (49 / 12)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ
զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն, (39 / 21)

և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 10)

Իսկ զանասուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան (171 / 21)

սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 4)

վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

սա բնական անուանի: (98 / 18)

ԱՆՈՒԱՆԵՑԵԱԼ - 1

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ
մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ
զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն
երևեցի: (49 / 19)

ԱՆՈՒԱՆԻԼ - 1

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ
մարդկային կազմածիս (97 / 20)

ԱՆՈՒՆ - 74

վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի (26 / 11)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն
Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն
երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 10)

մեք և զառանձնականսն ևս անուանու խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 14)

այսինքն զնոսին զբնականսն անուանու հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանու թերիս այսմիկ (154 / 19)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զուրբ անուն նորա ընդ անուանու աղանդահարցն իւրեանց (155 / 6)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդւոյ ասել (9 / 13)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ (9 / 16)

և համայն ոչ ինչ ամենին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց (31 / 17)

զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական (157 / 14)

լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 6)

զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն: (126 / 9; 126 / 10)

տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց: (156 / 15)

և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 21)

և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն (177 / 20; 178 / 1)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի (178 / 4)

Ի չորս բաժանի որ ի վերայ էակացս առեալ լինին անուանք ի հանուրն (30 / 10)

զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենսագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, (77 / 4)

այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան (77 / 6)

այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն (84 / 2)

ոչ է պարտ համագոյ ասել գտերունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան ... և ոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 5)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 9)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, (123 / 13)

բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս (156 / 17)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման (156 / 21)

ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

Իսկ այնոքիկ անուանք ... միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակ (157 / 7)

Եւ սակայն նոքին անուանքն ... հետևին մարդկայնումս (157 / 19)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա (158 / 6)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուանք միայն նշանակեալ (39 / 17)

զոմն անուանք միայն պատուէ (115 / 5)

իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն ա (151 / 5)

փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զտուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 4)

և է որ յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք (178 / 3)

Իսկ եթէ որ ժպրհեցցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 7)

և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 12)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ (24 / 1)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև /69 / 6/ ; այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: / 69 / 13/

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 3)

ոչ միմիայն անուն շրջեցցի յամենայն տեղիս (145 / 10)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր որ առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 5)

յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զտուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 5)

Ջի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթէ, անուամբ միայն նշանակեալ (39 / 17)

զումն անուամբ միայն պատուէ (115 / 5)

իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և գերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն ա (151 / 5)

փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 4)

և է որ յուրոք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք (178 / 3)

Իսկ եթէ որ ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 7)

և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 12)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասուրթին: (26 / 16)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 14; 111 / 17)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 14)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 13)

և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 20)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 8)

և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (78 / 1)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 8)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ (155 / 1)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք (161 / 3)

ասասցես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 13)

և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 21)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն, Քրիստոսի փոխեցին (154 / 6)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիրէղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հոովմայ և զայլս: (6 / 3)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանենք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին. յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նագովրացի (31 / 3)

ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Ձի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք

արկանել, ոչ միայն թէ ստույգին, այլ ընդ ստույգեանն
և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 19)

ԱՆՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ - 1

և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս
(45 / 19)

ԱՆՉԱՐՉԱՐԵԼԻ - 22

և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի (12 / 18)

անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա
մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ (45 / 20; 46 / 1)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ
ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 12)

և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 3)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ (64 / 12)

անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական
և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին (104 / 11)

ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով
և անչարչարելի և անմահականացու (122 / 10)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 21)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն
առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 4)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ
միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, (125 / 21)

պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի
ծննդենէն (152 / 18)

անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունեւր մինչև ցարութիւնն (153 / 6)

և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու (163 / 4)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի, (166 / 8)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելոյշ բանք (182 / 23)

և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 16)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն (60 / 15)

անչարչարելին չարչարի չարչարելեան (104 / 10)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելիլն ըստ հոգւոյն: (178 / 6)

և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 8)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 19)

ԱՆՉԱՐՉԱՐՈՒԹԻՒՆ - 2

չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 19)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

ԱՆՉԱՓԱԳԻԻՏ - 1

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց. կրօնից և պաշտամանց (5 / 14)

ԱՆՉԱՓԱՊԷՍ - 1

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և իրեալ ի բնաւորականսն, գմարմինն փոփոխելի ասաց և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն (162 / 6)

ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ - 1

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք (108 / 4)

ԱՆՊԱՐԻՄԱՆԱԼԻ - 2

ըստ անճառ և անպարիմանայի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն (43 / 22)

այս յանպարիմանայի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 1)

ԱՆՊԱՐՇՏՈՒԹԻԻՆ - 1

էթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 22)

ԱՆՊԱՐՏԵԼԻ - 2

զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի (69 / 11)

զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբոնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն (65 / 1)

ԱՆՋԱՏԵԼ - 1

Թողացուցանել, ոչ գանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն (172 / 11)

ԱՆՋԱՏԵՄ - 1

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն (87 / 3)

ԱՆՋԱՏՈՒՄՆ - 1

և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիատրութիւնն (159 / 11)

ԱՆՋՐՊԵՏ - 1

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցոյք, և մի անջրպետ ի մեջ արկցոյք (159 / 13)

ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց եթէ զիս՞ ընդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 12)

ԱՆՍԱՄ - 1

մի՞թե միշտ լռիցեմ և անսայցեմ (15 / 5)

ԱՆՍԿԶԲՆԱԿԱՆ - 1

զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (127 / 4)

ԱՆՍԿԶԲՈՒՆՔ - 1

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք (61 / 23)

ԱՆՍԿԻԶԲՆ - 10

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 4)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 10)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ (32 / 19)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 18; 61 / 20)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 11)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան (86 / 3)

ոչ է պարտ և ոչ իւիք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման (157 / 12)

յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ (163 / 9)

ԱՆՍՈՎՈՐԱԿԱՆ - 1

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի ՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ականայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 17)

ԱՆՍՈՒԱՂ - 1

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուսող» զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ (121 / 10)

ԱՆՍՊԻ - 1

առանց վիրաց և անսպիլինել (141 / 17)

ԱՆՍՏԱՅԱԿԱՆ - 4

որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 6)

ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն (122 / 11)

ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս (19 / 3)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի (62 / 21)

ԱՆՍՏՈՒԵՐ, ԱՆՍՏՈՒԷՐ - 2

յերկոսին նմանապէս անստուէր իրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 13)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ (171 / 21)

ԱՆՎԱԽՃԱՆ - 3

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 12)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն (165 / 8)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան (171 / 21)

ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ - 1

բազմացան անվայելուչ բանք (183 / 1)

ԱՆՎԱՐԱՏԵԼԻ - 1

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօտ Քրիստոսի (146 / 1)

ԱՆՎԱՐԺ - 1

որք ամենկին անվարժք և անհմուտք էաք ստել (101 / 17)

ԱՆՎԹԱՐ - 1

եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան (28 / 6)

ԱՆՎԻՐԱԿՈՐԵԼԻ - 1

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօտ Քրիստոսի (146 / 1)

ԱՆՎՐԷՊ - 1

զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 22)

ԱՆՏԱՆՕՐ - 1

անտանօք պարտ էր և զգործն հաստատել (115 / 15)

ԱՆՏԵՂԻ - 5

մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 23)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 16)

անտեղի ըստ նմին և զվի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն (134 / 14)

և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 6)

ԱՆՏԵՍԱԿԱՆ - 1

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն (168 / 6)

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼ - 1

զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 15)

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ - 8

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 22)

և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ (161 / 13)

ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 11)

անտեսանելին և անշօշափելին է բնութեամբ (44 / 16)

անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին (60 / 6)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ (166 / 12)

ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն (29 / 13)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին (125 / 12)

ԱՆՏԻ - 33

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն (5 / 13)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս (6 / 10)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 22)

և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 15)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի (26 / 5)

որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 9)

և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի /50 / 10/ այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի /50 / 15)

ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ /60 / 5/ ; եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան /60 / 7/

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն (65 / 4)

ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 19)

իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն (70 / 7)

եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի ւ (77 / 17)

միաւորութեանս բան ի հոմանունաց անտի ւ (83 / 13)

և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ (89 / 3)

թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել (92 / 7)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց (101 / 14)

և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն (112 / 2)

վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (117 / 2)

որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զորութենէ անտի հրոյն: (128 / 8)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ(128 / 16)

յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 17)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 8)

իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 19)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք, (161 / 1; 161 / 2)

մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 3)

ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի (168 / 2)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբոնելին և զանընդդիմահար զորութիւն (169 / 7)

ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբոնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 18)

որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 13)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն (177 / 23)

ԱՆՏԻՈՔ - 3

ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ. Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 10)

թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ (152 / 9)

ՀԱՐՑՍՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 2)

ԱՆՏԻՈՔԱՅԻ - 1

Նախատիր բանից առ Աթանաս Անտիոքացի: (97 / 6)

ԱՆՑԱՆԵԼ - 1

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 2)

ԱՆՑԱՆԵՄ - 4

և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 2)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 17) Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 8)

ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն գնա ի մէնջ Տէրն (68 / 13)

ԱՆՑԱԻԵԼԻ - 1

անցաւէի ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 19)

ԱՆՑԵԱԼ - 10

Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ (174 / 7)

իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան (87 / 12)

զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (110 / 1)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին (87 / 7)

սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 18)

և մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 18)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 11)

Արդ՝ զիս՝ զիս զուրք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք. (87 / 14)

Արդ թողով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 13)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 1)

ԱՆՑՆԻԻԲ - 5

ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 17)

և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր (78 / 7)

ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնսա յանցնիրոցն ներգործութեանց (57 / 1)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 19)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիրսն բնատրականսն կիրս: (73 / 10)

ԱՆՅՈՒՄՆ- 1

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 3)

ԱՆՓԱՌ - 3

չև ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 12)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18)

ԱՆՓԱՌՈՒԹԻԻՆ - 1

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 5)

ԱՆՓԱՌԱԻՈՐ - 2

և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց (107 / 18)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է (116 / 20)

ԱՆՓԱՌԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 11)

ԱՆՓՈՓՈՒՄ - 2

Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին (171 / 1)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակարար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխ գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 15)

ԱՆՓՈՓՈՒԽԵԼԻ - 2

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց, փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց, իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 12)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 23)

հանդերձ անփոփոխությունը տնօրինելու և ազգակցությունը՝
հարազատությունը (127 / 1)

ճշմարտելու լիցի անփոփոխությունն, ընդ նմին միանգամայն և անբակ
միաւորությունն: (160 / 4)

զանփոփոխություն գուշակէր մարդկայնոյն (160 / 7)

ոչ երբա՞րձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անբակ միաւորութեանն
զմարմինն (55 / 14)

ճշմարտելու լիցի անփոփոխությունն, ընդ նմին միանգամայն
և անբակ միաւորությունն: (160 / 5)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անբակ լինել
Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 8)

անշփոթաբար անբակաբար միացելու դաւանէին (43 / 7)

որ առ անբակաբար մարդկային էր միացելու միտք: (49 / 3)

ընդ զգալոյն էր անբակաբար միացելու և ընդ իմանալոյն (56 / 17)

Կացելու, ասէին, մինն որ էնն և միացելու անբակաբար և առանց
շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անբակաբար (85 / 12)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անբակաբար միաւորեցելոյ
ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա
ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 7)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անբակարար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 5)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անբակարար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն (131 / 21)

կացեալ մնացեալ անբակարար և անշփոթարար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 20)

ԱՆՔԱԿԱՊԷՍ - 1

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթարար և անբակասպէս միացեալ (21 / 18)

ԱՆՔԱԿՈՒԹԻՒՆ - 2

այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անբակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 3)

միացեալ անբակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 1)

ԱՆՔԱԿՏԱԲԱՐ - 1

անբակտարար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ (173 / 11)

ԱՆՔՈՒՆ - 1

անբուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ (60 / 13)

ԱՆՕԹ - 1

ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի (77 / 23)

ԱՆՕՐԵՆՈՒԹԻՒՆ - 4

ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն (44 / 23)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 14; 30 / 3)

ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք (92 / 17)

ԱՆՕՐԻՆԱԲԱՐ - 1

զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար (68 / 6)

ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ - 1

և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին (127 / 19)

ԱՇԱԿԵՐՏ - 8

այլ և ճաշակելով ուրեք երբէք ընդ աշակերտսն իւր (63 / 11) սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 18) Եւ զիս՝ րդ ասեր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7) աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաբաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 15) զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառօք

երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 11; 140 / 13) Այսպէս և Դիողրէփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց (147 / 5)

ԱՇԽԱՏԱԲԱՐՁ - 1

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 22)

ԱՇԽԱՏԵԼ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել ... (63 / 22)

-

ԱՇԽԱՏԵՄ - 1

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար (58 / 10)

ԱՇԽԱՏԻՄ - 1

և նովաւ պարգևեաց մեզ զջուրն կենդանութեան. աշխատեցաւ. զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս (139 / 1)

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ - 3

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, (23 / 1) հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անզիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն

(55 / 8) ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 18)

ԱՇԽԱՐՀ - 13

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 17)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն (106 / 14; 106 / 15)

զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (138 / 1)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 14)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց (154 / 21)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 7)

Եւ իբրև էլ հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին (152 / 3)

զի հաւատացուցէ գաշխարհ, թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 19)

զորացեալ մահ գաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 6)

Զի յորդորեր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս գաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 10)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և գաշխարհիս մերոյ (6 / 9)

զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր որ ճանաչէր նախ քան գաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 5)

ԱՉԱՅՈՒ - 1

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». (29 / 7)

ԱՉՔ - 23

պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային (8 / 19)

որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել (12 / 1) այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզոյն զբարբառելն (56 / 20) զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ (116 / 2)

սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 3; 137 / 4)

լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 14)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն (56 / 15)

հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 5)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15; 16 / 17)

և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 14)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի /111 / 14/ . նոյնպէս երկոքին

առ այօթ գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: 111 / 19)

գտանի եղեալ սուտ մարդէորթին նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ այօթ և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 9)

առ այօթ ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 15)

գտանի առ այօթ և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 5)

զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ այօթ և եթ երևումնք: (168 / 11)

«վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

«ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց»(102 / 5)

այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս (160 / 17)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

ԱՊԱ - 41

Իսկ այսա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր (7 / 15)

Մինչ զի այսա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն... (8 / 7)

Երևմամբ այսա, որպէս յառաջն ասացաք (17 / 18)

այսա ուրեմն ոչ բնութին անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ /25 / 6/.

յաղագս որոյ ասյա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 3)

ախորժեսցես կամ թէ ոչ ասյա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 10)

այս ասյա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ (44 / 1)

ո՞ր ասյա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 6)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ասյա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև (48 / 19)

ասյա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 13)

Ասյա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 7)

Սորին աղագս ասյա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 1)

յաղագս այնր ասյա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 5)

ասյա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 7)

յորմէ և ասյա երկու որդիք: (81 / 22)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ասյա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ (83 / 6)

Ասյա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, (88 / 8)

սուտ ասյա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16)

Մեք ուրեմն ասյա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զհտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 1)

այս յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 1)

ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և այս յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 6)

ընդէր այս փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ (111 / 10)

և այս յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն... (114 / 19)

և այս բանի զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 3)

Իսկ այս յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 11)

և այս կեղծաւորի ասելով (116 / 21)

և այս նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 6)

և այս յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

և այս զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 18)

հարկ է այս զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 21)

Իսկ այս ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 10)

Այս յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, (152 / 14)

Չոր այս յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 2)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով (163 / 12)

առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 15)

ընդէր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 11)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 18)

այսպէս զոչ զոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի զոյանալ ածանցուցանել: (181 / 22)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք (182 / 15)

Արդ եթէ միննոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն (183 / 13)

ԱՊԱ ԵԹԷ - 2

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի... (113 / 9)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք ... հրաժարեալք ի նոցանէ (164 / 12)

ԱՊԱ ԵԻ - 13

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ (10 / 19)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ (16 / 3)

Եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ասցա և ոչ ինչ: (16 / 14)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ասցա և փրկութիւնն մեր: (16 / 17)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս... ասցա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

ասցա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է (48 / 23)

այսպէս ասցա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեացին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 15)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ասցա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ասցա և բնական մարմին, և եթէ բնական (55 / 1; 55 / 2)

և զի անճառ է և գերահրաշ, ասցա և ճառելն անկարելի (59 / 21)

ասցա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 17)

սակս որոյ ըստ այսմիկ ասցա և ոչ մեղանչեացուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 7)

ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ասցա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 22)

ԱՊԱ ԹԷ -3

ասցա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 6)

Ասցա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ: /24 / 22/

ասցա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 2)

ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ - 1

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ
ոմանց ասել,(141 / 13)

ԱՊԱԿԱՆԱԿԻՐ - 2

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի
և ասականակիր (58 / 21)

զմարմինն փոփոխելի ասաց և ասականակիր մինչև ցարութիւնն (162 / 9)

ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ - 9

որ դեռ չև ևս է միացեալ ընդ ասականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ
անկատարիս: (103 / 11) վասն զի անկատար և անփառաւոր
և ասականացու եկաց (107 / 18) Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և
մահկանացուին մահ, և ոչ ասականացուին ապականութիւն
(119 / 20).և ասականացու ասի մարմին (120 / 6)

ոչ ինչ բնութեամբ ասականացու արար Աստուած (130 / 17)

գտանի զնա ասացեալ ասականացու (152 / 21)

ասացեալ լինի զնա և ասականացու: (183 / 10)

զասականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն (143 / 17)

մնացին յասականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

ԱՊԱԿԱՆԵԱԼ - 5

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ասականեալ են խորհուրդք և
միտք (32 / 9)

նախկին ասականեալ զմարմինն ի գերեզմանին (117 / 11)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ասպականեալ են, ասէ (133 / 9)

Նախկին ասպականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն (134 / 14)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յասպականեալ իրեն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 19)

ԱՊԱԿԱՆԵԼ - 3

ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ասպականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբռնիլ (130 / 22)

Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ասպականել գոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

որ զայսոսիկ յասպականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 7)

ԱՊԱԿԱՆԵԼԻ - 1

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յասպականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 20)

ԱՊԱԿԱՆԵՄ - 6

ասպականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի (133 / 12)

«ասպականեցան և պղծեցան յասպականութեան իւրեանց»: (133 / 14)

ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ասպականեցաւ 183 / 14)

«գուցէ ասպականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս» (133 / 10)

և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ասպականէ զիւր ծնողսն: (134 / 4)

ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ասպականի գոյացեալ իրն (117 / 5)

ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 88

պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ասպականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն (64 / 19)

ընդ մահուամբն և ասպականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 14).
ընդ ասպականութեամբն էր անդևալ (102 / 19)

գոյր ասեր նովին ասպականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 14)

և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ասպականութեան. 25 / 12)

յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ասպականութեան առաջի դնէր մեզ (68 / 12) իսկ ասպականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 14)

իսկ ասպականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 15)

և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ասպականութեան (71 / 5)

այս է՝ մեղացն մահուն ասպականութեան. (89 / 20)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառայ մահու և ասպականութեան: (90 / 15)

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ասպականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ (98 / 9)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ասպականութեան (108 / 21)

զյարութիւնն ասպականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի (110 / 22)

ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 18) և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 8)

այլ զիր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 13)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 8) Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 18) Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն (174 / 22)

որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 3)

որով զմերն բժշկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 13)

«վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 18; 118 / 20)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն (119 / 21)

և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 7; 120 / 8)

և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր (130 / 13)

Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է (130 / 15)

ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 21; 132 / 22)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 4)

այսինքն մեղքն ոչ անզի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 12)

ապականություն լինել ասելին ի նմա: (136 / 10)

զմարդկային կիրսն ապականություն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 10)

վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականություն (173 / 3)

յորմէ ապականությունն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 8)

ուչ գտաւ ի նմա ապականությունս (173 / 20)

Արդ եթէ միևնոյն է մահն և ապականությունն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականությունն (183 / 13; 183 / 15)

Իսկ գապականութեանն բարձումն և լուծանելն գոժոյ, զկնի մահուն ի բնութենէս իսափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ գապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 23; 67 / 1)

և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոյս և ոչ մարմինն նորա ետես գապականություն: (25 / 15)

այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոյսց և գապականություն մահու: (65 / 12)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոյս և գապականություն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ զդժոյս և գապականություն միայն եբարձ և խրամատեաց (65 / 15; 65 / 16)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոյս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել գապականություն (67 / 7)

Իսկ զնուագութիւնն և գապականություն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 7)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն: (71 / 8)

«ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել գապականություն», առ իւրն քարշել թիւրել խորհուրդ, զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի գապականություն: (108 / 8; 108 / 11)

«ի գերեզմանին գապականություն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 20; 116 / 22)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՛րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի գապականություն, զանփառություն, զանկատարություն (118 / 5)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակարար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել գապականություն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 6)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն»: (133 / 20)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դատնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ գապականություն (134 / 12)

իսկ յետոյ կրէ գապականություն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի գապականություն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց (134 / 18; 134 / 21)

յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և գապականություն և դժոխոց իշխանութիւն (135 / 16)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն»: (143 / 2)

և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել գապականություն (144 / 10)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և գապականություն ընդունել զնոսա, զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել, և թէ՛՝ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես գապականություն: (158 / 3; 158 / 5)

որ գապականություն ի մեզ նիւթեալ արկանէ (173 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և գապականություն (174 / 13)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, գապականություն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 20)

Իսկ գապականություն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

զի մարմին նորա ոչ ետես գապականություն (183 / 19)

և ոչ առ եղելութեամբն գապականությունն, զի ոչ գրեցան: (63 / 19)

անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, գապականությունն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 13)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն գապականությունն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 11)

բայց գապականությունն ոչ ընկալաւ (183 / 18)

ի ծննդեն մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 6)

ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր (132 / 13)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 1)

«ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 14)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 19)

Ֆոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 10)

Ա և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 7)

քարշեցաւ մարդն ի մահ եւ յապականութիւն: (90 / 9)

փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն եւ յանփառաւորութենէ ի փառս
եւ յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 10)

ոչ եւս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն,
զայն ասէր: (107 / 9)

Իսկ զմիւսն մարգարէական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր
ասելով, «ոչ եւս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս
աստուատ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, եւ յանդիմանեցի Թէոդիտեայ
տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով
տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, եւ զի յարոյց
զնա Աստուած ի մեռելոց, եւ ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն եւ կամ
ըստ ապառնոյն այսպէս, եւ զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, եւ ոչ
դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 5; 110 / 13; 110 / 16)

որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, եւ ապա յետ այնորիկ փոխել նմա
յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 14)

որպէս եւ Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» եւ վասն
մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 5)

ԱՊԱՇԱԻԱՆՔ - 1

Իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ
անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 19)

ԱՊԱՌՆԻ - 5

Իսկ ապառնիւն թէպէտ եւ ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան
ամեննին ոչ (87 / 9).

եւ ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն եւ կամ
ըստ ապառնոյն այսպէս (110 / 14)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանագանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յայտանիւն, (87 / 8)

և այս յուսով և յայտանիս ունի զեղոցեալն (67 / 3)

իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յայտանիս հայեցուցանէր ասելով... (110 / 4)

ԱՊԱՔԷՆ - 10

մարդածին այաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 16)

ոչ այաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի (21 / 10)

Ոմն մարդ ոչ այաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. զսոյն ոչ այաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 10; 27 / 12)

Արդ՝ ոչ այաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

ոչ այաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 12)

ապա ուրեմն ոչ այաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք իսոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (83 / 7)

Յիշե՛՛ս այաքէն. յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 13)

ոչ զնա այաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ոչ այաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 20)

ԱՊՏԱԿԵՄ - 1

Ապտակեցաւ ի ծառայից (139 / 13)

ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

զոր սայրեցոյց պատուական արեամբն իւրով (146 / 2)

ԱՊՕՂԻՆԱՐ - 1

պապանձեցի աստանօր Ապօղինար (56 / 10)

ԱՋ - 4

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս (61 / 9)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 23)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր (165 / 1; 165 / 3)

ԱՌ / նախդիրը հոլովների հետ / - 200

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 3)

և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր (3 / 11)

Նախ և այժմ աւսալիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (4 / 10; 4 / 18; 5 / 2)

Առ այսոքիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր /6 / 5; 6 / 6/; զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն /6 / 16/

Առ այսոքիք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիք, իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 19; 6 / 21)

Ձի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն (7 / 9)

առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր (7 / 18)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ, այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 9; 8 / 10; 8 / 15)

Առ որ պատասխանեալ ասաց (8 / 18)

Առ որ ասացաք (9 / 7)

Դարձեալ ասացաք առ նա (10 / 3)

Առ որ ասացաքն (10 / 14)

զրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն (11 / 3)

այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա (11 / 7; 11 / 9; և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց /11 / 15)

«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկատրութեան (13 / 1)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1; 15 / 1)

և հարկ լինի կամ զանէղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 5)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն. այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15; 16 / 17)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 19)

և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 14)

զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել (18 / 20)

իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են քարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս(19 / 11/ .հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև/19 / 13)

«Յղացիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի (23 / 4)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 10; 23 / 14; 23 / 15)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք (24 / 5)

և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 8)

բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 3)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1; 26 / 2)

առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի (27 / 16)

Բայց ասացից առ այսոքիք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 1)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 7)

ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին (40 / 23)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին (42 / 2/
. միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն
մարմին, զոր ի Կուսէն: / 42 / 7)

ըստ անճառ և անպարհիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին,
(43 / 22)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝
մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 17; 44 / 18)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան /
44 / 19/;

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն
միաւորութեանն անմահ և անապական: /45 / 2)

բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և
զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով
ինքեան 45 / 5; 45 / 7)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ
մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և
յարելութիւն: (47 / 15)

զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար
և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

Զի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ
փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով
միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 11; 48 / 13)

առ անբակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 3)

համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ
մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ
գոյացութիւն: (50 / 21)

ասպէս և ի մարմնումն Նորա, որ ան ի մենջ, տեսանի բնութիւն մարդկային (51 / 22)

առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն ան ի գերկաքանչիւրսն շարժեալ, այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզույն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն ան ի յիմաստիցն յարձակմունս (56 / 19; 56 / 23)

նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և ան վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միատրութիւնն: (58 / 8)

Ան այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 1)

իսկ զտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել գնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ ան եղելութեամբն զապականութիւնն (63 / 18)

յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք ան ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

Էջ ան նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն (64 / 22)

վարդապետեր նոյնգունակ մեզ ան ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 6)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ ան այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

այլ ան ի թափել և ազատել ի նոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 10)

զորս և ոչ ընդունել ան ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 18)

իսկ յերկրորդումս գործն ան ի նմանէ ածեր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն ան Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին ան յանձն զկամաւորն մահ: (70 / 23; 71 / 1)

Արդ այսոցիկ այսպէս ան ի մենջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստուանելոց: (71 / 9)

Ասասցուք դոյզն ինչ և ար այնուսիկ (71 / 11)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով ար ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնատրութիւնք երկու: (72 / 2)

այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն ար բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 12)

և ար իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 25)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ ար ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, (73 / 7)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ ար ի յախտակցեալ կամ ար վարդապետել կամ ար շահել կամ ար ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (73 / 24; 73 / 24; 74 / 1; 74 / 1; քանզի ար ինքն ամենեքումբք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: / 74 / 14)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ ար Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 8)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ ար այլ ասացեալ լինի, որ է մնն ար մնն (76 / 11; 76 / 11)

Ար որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս ար Բանն Աստուած ասացեալ լինին միատրութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիատրեալ մարմնոյն ար Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 6; 77 / 7; 77 / 10)

Ար որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է (77 / 16)

որք են ար իրեարս (78 / 9)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել ար որս բանս: (78 / 24)

և ոչ ինքն ար ի Մարիամայ առեալ սկիզբն (79 / 9)

տեսանեմք գերկաթ ան հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զիրոյն պատահմունս՝ (80 / 11)

Ան որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ ան մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ ան Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 9; 81 / 11; 81 / 12)

Ան որս ասեմք (81 / 19)

Ան որս ասեմք: (82 / 19)

Ան որս ասեմք (83 / 12)

իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս ան այսոքիւք ... (84 / 8)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ ան ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ ան այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 10; 85 / 11)

Իսկ եթէ ոք ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և ան ի նզովել և ան ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ ան էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 8; 86 / 8; 86 / 10)

Ան այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն (87 / 2)

և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն ան միմեանս: (89 / 4)

որոյ պտուղ ան ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա (89 / 7)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել ան բնութիւնն (89 / 19)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն ան սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ ան հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11)

թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 2)

կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

Առ այնուիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց (97 / 2)

Նախաստիր քանից առ Աթանաս Անտիոքացի: (97 / 6)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտացի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնուիկ, առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար(97 / 9). խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս /97 / 13)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 12)

Չայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքնէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանքանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 20)

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան քանս լսեցուցանէր ինձ (100 / 18)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 18)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս (101 / 24)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զինքնէն Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք (106 / 5)

զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման քանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ քանն, «ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», առ իւրն քարշել թիւրել խորհուրդ (108 / 8)

Եւ գոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ ան որ ինչ լինելոցն է (108 / 16)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին ան մարգարեական բանն (109 / 4/. այլ է երբեք, որ ան միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Ան գետս Բաբելացոց» և այլն: /109 / 12; 109 / 13)

Բանն ասացեալ լինէր ան Երուսաղէմացիս (109 / 15)

յորում զերկոսեան ան մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 9)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ ան աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի (111 / 14/. նոյնպէս երկոքին ան աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ /111 / 19)

գորմէ գրէ Աթանաս ան Էպիկտէ (113 / 4)

ասաց հրեշտակն ան Յովսէփ: (118 / 10)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն ան անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 3)

միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին ան ճշմարտութիւնն: (125 / 18)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «ելանեմ ես ան Հայր իմ և ան Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 11; 126 / 12)

ան ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն (127 / 16)

և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց ան ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 12)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ ան վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս (131 / 14)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և ան չարն և ան բարին /135 / 3)

ի միտ առ զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 12; 137 / 20)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 6)

զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 5)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս (140 / 6)

վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի քարնայոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

Նորին Խոսրովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադեկորայ: (149 / 2)

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 20)

զտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 9)

Արդ տեսցուք առ այսոքիք և զայս ևս (155 / 18)

և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 14)

և յանձն առ զչարչարելն (157 / 23)

յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն (158 / 22)

զնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս (161 / 21)

բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցան (162 / 1)

յիշեցաք սակաւութ զբազմագան նորա հայհոյականսն ի թղթին, որ ան պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդիտեայ: (162 / 19)

ժամ է այսուհետև ասել մեզ ան սուս (164 / 5)

և ծանուցեալք ան ի նմանէ: (164 / 23)

Եւ գայս ան երկուսին ան ձեզ բարբառիմ (164 / 24; 164 / 24)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել ան ի մենջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 19)

ասացաք սակաւութ ի թղթին որ ան պատրիարզն Աթանաս (166 / 4; 166 / 5)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ, Պօղոս ասէ ան Կորնթացիսն (166 / 8)

ան աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 15)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին ան ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամենին, գտանի ան աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 3; 168 / 5)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան ան բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ ան աչօք և եթ երևմունք: (168 / 10; 168 / 11)

Ան զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 17)

և ան յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 2)

ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն ան զվաստակն (170 / 11)

ան Աբրահամաւան յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 22)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 15)

այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք (172 / 4)

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զհարսն: (172 / 11)

զկամելն զհար առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն (177 / 3)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 11)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն (180 / 1)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 8)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն (181 / 10)

քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին (181 / 20)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն (183 / 8)

ԱՌԱՆՁԻՆ - 5

Առ այսոքիւք և այսպիսեօրս առանձինն հրապուրէր բանիւք (6 / 20)

զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 9) և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 15)

առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 16)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 4)

համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 11)

Եւ դարձեալ առանձնաբար գնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 4)

առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (127 / 13)

ո՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայցսանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք (156 / 12)

առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ գրանն (182 / 8)

ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 9)

ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և գղէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 9)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»։ (9 / 16)

զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումէք ուրէք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի։ (39 / 14)

Ջի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ։ (39 / 18)

մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 13)

ԱՌԱՆՁՆԱԿԻ - 6

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 22)

այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ (25 / 4; 25 / 9)

առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի (27 / 15)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, (40 / 18)

պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 3)

ԱՌԱՆՁՆԱՆԱՄ - 1

որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 6)

ԱՌԱՆՁՆԱՊԷՄ - 2

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս (74 / 10)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 17)

ԱՌԱՆՁՆԱՑԵԱԼ - 4

նչ ապաքեն որ ի հասարակացն իմեքե առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 11)

ամենեքեան այսոքիք առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն (30 / 19)

որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 9)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 13)

ԱՌԱՆՁՆԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն (43 / 24)

ԱՌԱՆՁՆԱԻՈՐԱԿԱՆ - 1

ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 18)

ԱՌԱՆՁՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 9

Իսկ զիա՞րդ զրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 5)

և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 5)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 11)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս. (34 / 15)

այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 17)

դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, գոր ունէրն իձօրէ (34 / 19)

յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 13)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 15)

կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, գղէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

ԱՌԱՆՅ - 34

«Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան(10 / 15)

ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ասեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 8)

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 23)

հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

գոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և գորութեան (35 / 2)

առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն (41 / 23)

ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 15)

ի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի չօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա (79 / 23)

անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 6)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 20)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման (94 / 20)

առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ (98 / 3)

առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 5)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգոյն կամաց (105 / 6)

վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (118 / 17)

չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն (120 / 2)

առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի (123 / 1)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 10)

առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, (129 / 12)

զիտէր քաղցնուովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (130 / 1)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (132 / 20)

առանց վիրաց և անսպի լինել (141 / 17)

թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ (144 / 3)

Ձի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 10; 159 / 11)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն (165 / 8)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 8)

հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 11)

մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (173 / 20)

զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 9)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 23)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս 93 / 16)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

ԱՌԱՋ - 1

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն (120 / 22)

ԱՌԱՋԱՐԿԵԱԼ - 1

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 14)

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ - 4

Այսոքիկ քոյոց իմաստիցդ առաջարկութիւնք: (17 / 10)

ի վերուստ սկսայց՝ առնելով
աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 17)

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբ և առանձնաբար բազմացուցանել
բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (127 / 13)

և զի սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի
պահել գառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 11)

ԱՌԱՋԻ - 10

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 16)

յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր
մ (68 / 12)

բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի
զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն (104 / 20)

զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր
բարեբարոյից (110 / 18)

զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, (116 / 2)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր
յերկնից»: (118 / 21)

ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր,
(143 / 12)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց
պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 12)

յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր
զըմբռնումն և զշօշօփումն (169 / 13)

ԱՌԱՋԻՆ -12

Վասն որոյ և սոսօքին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա
անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն(39 / 20)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ սոսօքնոյն ցուցեալ (65 / 9)

ազատել ի նոցանէ զծնունդս սոսօքնոյ Ադամայ: (67 / 11)

Նախ սոսօքին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս
բնութեան (68 / 16)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի
վերայ սոսօքնոյ պատճառին (76 / 17)

զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն սոսօքնոյն քացայայտեցէ երկրորդն Ադամ
(95 / 10)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս սոսօքնոյն Ադամայ կին յառնէ
ծնեալ (138 / 6)

սոսօքին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և
հոգեկանաց (167 / 2)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն սոսօքին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ
ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ սոսօքին մարդն ընդունակ էր կրից,
և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն սոսօքին մարդոյն և
մարդն սոսօքին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի
կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 9; 167 / 12; 167 / 14; 167 / 14)

ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ - 1

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ (3 / 7)

ԱՌԱՋՆՈՐԴ - 3

Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի (12 / 1)

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր (165 / 4)

զթշամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 14)

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ - 4

ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 9)

առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 18)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 12)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս (172 / 15)

ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՄ - 6

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց. (38 / 9)

անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 14)

որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 7)

որք առաջնորդեն ձեզ ի զեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 6)

և միաւորութեանն Բանն արաջնորդեցէ մեզ: (46 / 3)

Զի Բանն Աստուած արաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց (72 / 24)

ԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ - 1

ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն արասութիւն: (26 / 17)

ԱՌԱԻԵԼ - 8

և համայն արաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար (25 / 21)

ևս արաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 15)

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս արաւել ըստ առողին (84 / 21)

ևս արաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 15)

զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ արաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 2)

զանազանութիւն դիմաց արաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 13)

այլ արաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ (149 / 11/.

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն արաւել պայծառացուցանելոյ զտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 13)

ԱՌԱԻԵԼԵԱԼ - 1

և կամ որո՞վ ի իբք արաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 3)

ԱՌԱԻԵԼ ԵԻՍ -3

Արդ ոչ միայն թե զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս գտուան յինքեան բերէ, (112 / 17) այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս / 150 / 4) զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է (163 / 7)

ԱՌԱԻԵԼ ՔԱՆ -2

այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թե արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ (5 / 1)

բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թե ի ներգործութեան (23 / 9)

ԱՌԱՔԵԱԼ/ բ./ - 3

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամա (62 / 12)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 7)

այլ առաւել զուարհացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ (149 / 12)

ԱՌԱՔԵԱԼ,/ գ/. - 7

անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 24)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 20)

բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 2)

Իսկ գլուխն յառաքելոցն Պետրոս...բացեալ զաչս մտացն (161 / 6)

զնացին յառաքելայքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն (161 / 19)

որպէս և ասացեալ իսկ է յառաքելոցն և սուրբ հարքն: (182 / 7)

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ - 7

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, (17 / 14)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ յառաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (96 / 14)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և յառաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանջիւր ժամանակս հալածեցին զչար զազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 23)

սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ յառաքելական հաւատոյն, (153 / 20)

Յայս երկու սինս իարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած յառաքելական հաւատոյն (159 / 2)

ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն յառաքելական հաւատոյն (164 / 3)

Ի դէպ է այսպէս լսել յառաքելական բանիս: (171 / 4)

ԱՌԱՔԵՄ - 2

գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն (11 / 4)

ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

ԱՌԱՔԻՆԱՍԷՐ - 1

ն՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, ինդրեցեր առ ի մէնջ զիտել զպատճառս (97 / 12)

ԱՌԱՔՈՂ - 1

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող զոլ զՀայր Որդոյ, և առաքող Հոգոյ (62 / 4)

ԱՌԱՔՈՒՄՆ - 1

ասել Հայր անսկիզբն զոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ զոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ զոլ (33 / 1)

ԱՌԵԱԼ - 11

զոր նա եղեալ և առեալ ասաց (17 / 16)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք (30 / 10)

և ծովուն ոչ նուագանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 11)

անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, ղժոխաբանիցէ: (47 / 23)

ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 18)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 5)

և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 10)

այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես (99 / 19)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել գտարակուսանսն Թէոդիտեայ (109 / 5)

առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն (145 / 19)

որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, (156 / 23)

զայս թէ ի վերայ բոլորին եր առեալ ասելով (182 / 3)

ԱՌԵԱԼ ՄԱՐՄԻՆ - 1

և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 12)

ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ - 1

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս (92 / 12)

ԱՌԵՂԾԱՆԵՄ - 1

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանի զիւրն առեղծանէ զբանս: (116 / 15)

ԱՌ ԸՆԹԵՐ - 1

քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաուրեացի ի մինն, առ քնթեր ոչ գոլով լծակցին (181 / 20)

ԱՌ ԺԱՄԱՅՆ - 1

թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ (107 / 15)

ԱՌ Ի - 21

առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի (27 / 16)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւրք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 1)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 7)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 17; 44 / 18)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաուրութեան / 44 / 19/;

զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, (48 / 11)

սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային (51 / 22)

. այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս (56 / 23)

յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

այլ և վարդապետեր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիք: (66 / 7)

Իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածեր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մենջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստուանելոց: (71 / 9)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 7)

Իսկ եթէ ոք ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նզովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 7; 86 / 8; 86 / 8)

առ ի քննադատել ակամայ յանսովորականն (127 / 16)

և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 12)

վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մենջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 19)

զիս՞ ընդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 11)

ԱՌԻԹ - 2

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առ ի ի (89 / 16)

Իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առ ի ի: (118 / 15)

ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ - 1

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 10)

ԱՌՀԱԻԱՏՉԵԱՅ - 3

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոց (89 / 5)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ նմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան: (141 / 15/. և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց /142 / 6)

ԱՌՀԱԻԱՏՉԷ - 1

հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մէր Յիսուս Քրիստոս (142 / 16)

ԱՌՆԵԼ - 27

յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 8)

զի և զիրն զոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 6)

այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել (8 / 14)

և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 2)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 3; 105 / 4)

արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 22)

և ի գահավիժն արնել, թռուցեալ, ելաներ ի միջոյ նոցա: (130 / 8)

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ: (184 / 5) Այս էջը չկա, գնալ գրադ.

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն արնելոյ (187 / 2)

Առ որ ասացաք. «Չանց արնելոյ» զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 7)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց արնելոյ, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք (30 / 12)

արնելոյ և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 23)

հարկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ արնելոյ (47 / 5)

կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ արնելոյ զնա թափուր (57 / 17)

և իւրումն հաղորդ արնելոյ զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ արնելոյ աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (60 / 19; 61 / 5)

ի վերուստ սկսայց՝ արնելոյ աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 16)

մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն արնելոյ զկապանս մահու: (66 / 14)

զեղելություն և զաճումն հասակի յանձն արնելով անօրինաբար, իսկ զնուագությունն և զապականությունն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 6)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն արնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն (68 / 13)

յաղագս որոյ զանց արնելով զայլովք նշանակութեամբք (83 / 14)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ արնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 2)

յօրինակ արնելով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս (99 / 7)

որ ինչ էրն և արնելով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 1)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն արնելով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 12)

Նման իմն արնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 17)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն արնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ էթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

ԱՌՆԵՄ - 33

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զճնունդն Քրիստոսի արնեն»: (190 / 9)

փոփոխելի արնես զՔրիստոս: (135 / 18)

իսկ սա զոմն արժանի արնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9)

արնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 7)

այս է որ արնէ զհերձուածողացն (126 / 7)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս
Երրորդութիւն: (157 / 17)

Զի ոչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝
զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 12)

յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն
չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 11)

ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 15)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմինն առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ
աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

Ասասցես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն մի՛ զանց առնէր: (130 / 11)

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէր դուք: (187 / 3)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն,
(86 / 12)

զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

զի յամօթ արասցէ զնոսա (141 / 5)

զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 19)

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ
զերևումն արասցէ: (168 / 18)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ
Կուսին: (22 / 16)

զի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա (25 / 12)

այլ երևման եկեալ արար պատճառ (29 / 2)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն
միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 9)

և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ...այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 10)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար (70 / 21)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար (71 / 3)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 17)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 19)

ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 17)

ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար (133 / 18)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարար առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին (4 / 18)

վասն զի բնականի արարար յիշումն տէրունական մարմնոյն (55 / 18)

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն (146 / 19)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՅօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից» (106 / 20)

ԱՌՆՈՒԼ - 15

Ոչ ուրուք երբեք նախ քան զվախճան արնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած (3 / 9)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային արնուլ Բանին ի Կուսէն (12 / 9)

պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ արնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 3; 13 / 5)

այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ արնուլ (16 / 1)

և ըստ տնտեսութեանն արնուլ և գպատկեր ծառայի (36 / 1)

բաւական համարիմ գմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ արնուլ: (37 / 8)

իշխանութիւն ունիմ դնել գնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ արնուլ գնա»: (73 / 5)

ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել գնա և արնուլ միւս անգամ (73 / 7)

արնուլ Բանին գմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 5)

իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ արնուլ գնա»: (122 / 8)

այսինքն գնոսին գրնականսն անուանս հակառակաբար արնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 17)

վտանգ մեծ է ակն արնուլ վասն երեսաց (151 / 6)

արնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ գնպատակ յաղթութեան (153 / 14)

ոչ է պարտ և ոչ իւիք գնոսա արնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ արնուլ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 6)

ԱՌՆՈՒՄ - 13

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և գնմանութիւն մարդ (35 / 14)

ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և գմեռանելն, և զբնութեամբ գմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 24)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն
զայսուսիկ, նչ էառ զադամայինն (93 / 12)

զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց (94 / 17)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն
հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն (124 / 8)

էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս (135 / 20)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան
կերակուրսն

ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 13)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ
ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ
այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ
միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 18)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և
զմարդկային ըստ մարդկան (57 / 25)

զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն (122 / 5)

առնու զոր ոչն ունի (167 / 20)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն (40 / 19)

ԱՌՆՈՒՄ ՅԱՆՁՆ - 2

էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ Եսայեայ
վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 1)

և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն (169 / 3)

ԱՌՆՈՒՄ ՍԿԻԶԲՆ - 1

և յապականեալ իրեն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան (117 / 19)

ԱՌՈՂ - 1

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին (84 / 21)

ԱՌՈՂԶԱՊԷՍ - 1

որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել (12 / 2)

ԱՌՈՂԶՈՒԹԻԻՆ - 1

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, (147 / 11)

ԱՍԱՑԵԱԼ - 57

գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ զոլ ի Քրիստոս (19 / 17)

մարդածին ապաքեն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 16)

զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 23)

զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 15)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն (44 / 7)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 12)

ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 19)

սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 4)

որ ի մենջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային (52 / 7)

գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին (53 / 18)

այս է գոր ասեաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր (58 / 20)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 13)

Եւ այս է ասացեալսն՝ թէ վասն մեր մեղս արար (70 / 21)

այլ առ այլ ասացեալ լինի (76 / 11)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 1)

այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան (77 / 8)

ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ (81 / 10)

Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան (81 / 16)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսոքիկ (82 / 20)

այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս (84 / 13)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ (89 / 16)

ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն (106 / 18)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս (109 / 14)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 20)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զտուան յինքեան բերէ, (112 / 16)

գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 2)

յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ (137 / 7)

իւր Տեառն ասացեալ է (142 / 21)

իւր Տեառն ասացեալ է, (143 / 5)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր (144 / 8)

գտանի զնա ասացեալ ապականացու (152 / 21)

ո՞ք այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 8)

ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միաւորութեան: (160 / 23)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս (162 / 3)

ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որք այլ լինի (166 / 20)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 1)

ասացեալ յինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ յինի զերկնային (181 / 2; 181 / 6)

որպէս և ասացալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 7)

Ըստ նմին և այլ ասացալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 19)

ասացեալ յինի զնա և ապականացու: (183 / 10)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 23)

Եւ ոչ միայն անուանել այնորիք ասացելոյք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի (178 / 3)

ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 3)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 17)

ո՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 3)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես» (6 / 2)

պարտ և արժան էր ասել զասացալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (175 / 23)

ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն (81 / 11)

Յարէր յասացալս և զայն ևս (107 / 10)

Ոմանք յասացելոցն և՛ յանմարմնականացն յարմարեսցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 19)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի (24 / 15)

ԱՍԱՑՈՒԱԾ - 3

Բայց ա՛րդ, դարձցուք անդրէն յիսկիզբն քոց ասացուածոցն: (21 / 6)

անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 15)

միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս, (162 / 12)

ԱՍԵԼ - 147

զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել (9 / 13)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 9; 10 / 10)

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 15; 10 / 17; 10 / 18)

ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն (11 / 2)

պահանջել ի մենջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ (13 / 3; 13 / 5)

ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 9)

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդունս (16 / 21)

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս (24 / 4)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս (26 / 18)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է», (27 / 5; 27 / 6)

ոչ էր պարտ ասել թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարին իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին ձեր: (27 / 19; 28 / 1)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ (28 / 3)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 17)

՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 12)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ (32 / 18)

անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (34 / 1)

յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դեմ (34 / 14)

անբան ասել կարիցեմք (35 / 2)

թէ ախորժեսցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 10; 37 / 11)

որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել (42 / 4)

խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն (46 / 4)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ զոյ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 23; 47 / 3; 47 / 7)

և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (50 / 12)

ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 23; 52 / 24)

ոչ կարէի ասել (53 / 4)

որքան ասել հրամայէ Բանն (61 / 14)

զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 19)

ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 25)

ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 7)

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ յԱստուծոյ (65 / 19)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասել էթէ ոչ. (76 / 3; 76 / 5)

«և ոչ միով իւրք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյ ասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 7)

ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 21)

համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 2)

լերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն (82 / 7)

ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 5)

ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 14)

ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 1)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս (91 / 20)

պարտ և արժան է զէն ասել (92 / 8)

որպէս ի դէպ է ասել (96 / 1)

բնական պարտ է ասել թէ անբնական: (97 / 4)

զբնական պարտ է զնոսա ասել (97 / 17)

դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 20)

պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 9)

պարտ էր ասել թէ այն է Որդին Աստուծոյ (103 / 10)

շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 6)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել (105 / 5)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն (107 / 21)

պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի (111 / 14)

ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն (112 / 2)

ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի

վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, գորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայեցին ասէլ մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասէլ մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 18; 112 / 20; 113 / 1; 113 / 5; 113 / 6)

ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասէլ ի վերայ Քրիստոսի (113 / 12)

Ջի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասէլ բնութիւն (113 / 15)

ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասէլ զսուրբ Կոյսն (113 / 21)

երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասէլ զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 13)

զանապականութիւն ասէլ պարտիս (117 / 9)

Ջի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասէլ ի վերայ Քրիստոսի, գտանի սասցեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 2)

դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասէլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 5)

Եւ ոչ են միայն այտօքիկ անուանք, որ հետեին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասէլ, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 15)

մանաւանդ թէ ոչ ասէլ զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային (123 / 24)

հրամայեացն քեզ ասէլ, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 16)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասէլ (141 / 15). լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասէլ (142 / 3)

ոչ է պարտ զնա ասէլ փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 18)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 11)

ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 18; 152 / 20; 153 / 1)

պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (153 / 2)

ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան գլորումն: (153 / 21)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 7)

միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

յանդգնեցաւ ասել (163 / 9)

Ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա (164 / 5)

Զի գոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ (166 / 2)

Ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել (171 / 14)

որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 24)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 18)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց (175 / 23)

Արդ արժան է ասել, գոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն (176 / 8; 176 / 8)

զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 11)

պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 21)

այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 3)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 8)

Մահկանացու զնարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 12)

Մապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 16)

զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ (107 / 3)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել, ասելով... (6 / 1)

դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով... (20 / 15)

և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ (29 / 18)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ (34 / 18)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ (41 / 5)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոմն ի նոցանէ. (41 / 21)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս (43 / 18)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զնարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զնարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 6)

ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ (47 / 12)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝...(52 / 14)

ասելով. «և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն քանէ՛ Աստուածն ասելով. սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանշեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 4; 81 / 6)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով (81 / 15)

Երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս (85 / 19)

և ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով... (88 / 3)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով. և զմիսն ոչ նոյնպէս: (103 / 23)

Եւ դարձեալ զայլախաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով...(104 / 2/. . սուրբ հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով... /104 / 9)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով... (104 / 22)

զմին քանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով. զի յարոյց զնա ի մեռելոց. իսկ զմիսն մարգարէական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով. «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուատ բացափայլեալ քանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեացէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 2; 110 / 4; 110 / 11)

զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 1)

և ապա քանի զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 3)

և ապա կեղծաւորի ասելով. (116 / 21)

սկիզբն զայն անուանեաց ասելով (117 / 22)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նգովիք, ասելով (163 / 14)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ 167 / 2)

առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 23)

յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 5)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս (180 / 23)

զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով (182 / 3)

զի յայլում տեղուջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 11)

զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն (53 / 7)

ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 18)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ (21 / 13)

Այտքիկ և տոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 23)

ԱՍԵԼԻ - 3

Ընդ որով և զայս ասելի է, (90 / 16)

ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, (91 / 19)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

ԱՍԵՄ - 379

առ ո՞ւմ կամ յո՞ր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցոք, ասա՛ մեզ: (24 / 6)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ (24 / 13)

Արդ ասա՛ ինձ (118 / 3)

և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 16)

ասա սա նոյն ինքնն (137 / 2)

ասասցես մեզ, (10 / 6)

Ինդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես (12 / 7)

ասասցես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զղեմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 12)

ասասցես գոլ ի բանումն (52 / 5)

բնութիւն անդէմ և անգոյ ասասցես գոլ (52 / 10)

ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ (99 / 15)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասասցես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 17; 122 / 19)

Ասասցես զնուաստագոյնսն (130 / 9)

ասասցես և դու ընդ Թոմայի (136 / 4)

այլ և դժնդակագոյն ևս քան զձիժաղէլն ասասցէ ոք (7 / 4)

ոչ ըստ բնութեանն ասասուցէ գոլ (46 / 17)

ոչ ըստ միաւորութեան ասասուցէ գոլ ի Քրիստոս (46 / 26)

բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասուցի գոլ (25 / 23)

ոչ երկուս ասասուցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 2)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասուցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 23)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասուցի (128 / 21)

ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասասուցին: (49 / 16)

յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեալ ասասուցուր (30 / 13)

ասասուցուր դուզնաքեալ ի վերայ այսորիկ (61 / 13)

Ասասուցուր դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն (71 / 11)

Բայց այսոքիւք ասասուցուր և գայս (110 / 21)

ասասուցուր և առ ձեզ: (166 / 5)

Առ որ պատասխանեալ ասասուց (8 / 18)

ասասուց. «Չոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին (11 / 1)

զոր նա եղեալ և առեալ ասասուց (17 / 17)

զոր ասասուց վասն մարդկային հոգոյն, (28 / 3)

«Թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասասուց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 14)

զի ասասուց թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասասուց (116 / 17)

ասասուց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 9)

որպէս ասասուց Նեստոր (123 / 10)

և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 10)

ասաց սուրբն Գրիգոր: (129 / 1)

որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 16)

ոչ մեղանշել ասաց (130 / 21)

նա նոյն է, որ ասաց (137 / 15)

ինքն ասաց (140 / 20)

զմարմինն փոփոխելի ասաց և ապականակիր մինչև ցարութիւնն, և զմարդկային կիրան ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 8; 162 / 10)

իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու, 163 / 4)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ, թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 18)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն (170 / 8)

որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 19)

Ասացաւ դարձեալ ի զիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 8)

է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս (67 / 5)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 2; 71 / 6)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 20)

Այստքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանը Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ (125 / 7; 125 / 8)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ (133 / 18)

զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել (158 / 3)

ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 17)

ասացաւ առ նա. (8 / 9)

Առ որ ասացաւ (9 / 7)

Դարձեալ ասացաւ առ նա (10 / 3)

որպէս յառաջն ասացաւ (17 / 19)

զկիրս ի մարմնում ասացաւ բնաւորեալ (50 / 1)

ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաւ (50 / 15)

որպէս բազում անգամ ասացաւ: (52 / 4)

Ընդ նմին ասացաւ և զայս ևս (53 / 17)

ասացաւ սակաւութի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանասս (166 / 3)

ասացաւ զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 8)

որպէս և յառաջն ասացաւ (182 / 16)

Առ որ ասացաւն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 14)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 6)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնոյլ». (15 / 12)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». (16 / 7)

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի». (21 / 6)

դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 18)

և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր (25 / 21)

Եւ այս է քո զոր մեծապեսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գդէմն: (13 / 12; 14 / 1)

զնոյն իսկ ասեմ և ես (16 / 9)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 18)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 21)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ գերևեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք : (28 / 10; 28 / 11; 28 / 13)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն (43 / 1)

ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, (44 / 11)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է (77 / 16)

զցանկականն ասեմ և զցասմականն և զխոհականն: (88 / 10)

զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 20)

զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն (96 / 8)

«Ես ի խաչին գնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեոքն (104 / 3)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանջիր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 22; 108 / 3)

«ի գերեզմանին գապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 22)

իմանալոյն ասեմ և զգալոյն (177 / 18)

հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն (178 / 20)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 2)

բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն (21 / 14)

այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 18)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք (33 / 22)

ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ (35 / 6)

զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 5)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 3)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն (62 / 20)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 21)

կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն (71 / 13)

կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի (72 / 18)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միատրութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիատրեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 6)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն (81 / 9)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելոք, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս (81 / 19)

Առ որս ասեմք, թէ ասելի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն (82 / 19)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանունաց անտի է և եղելութեանն տան (83 / 12)

զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք (122 / 23)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «Կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3; 145 / 4)

զօր օրինակ ասեմք գտերն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց (159 / 19)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զի ա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիրսն: (172 / 8; 172 / 9)

զի ա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 3)

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձև անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 3)

Ասացուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն (71 / 12)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 1)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13)

այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս (105 / 14)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 22)

ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն 122 / 13)

Լուար զառ ի նմանէ հարցեալն. «զո՞ք ասեն զինէն» (136 / 11)

որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (156 / 19)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (157 / 25)

ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային (158 / 8)

յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն: (158 / 23)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն (177 / 3)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 10; 181 / 15)

Եւ որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (181 / 23)

զի յայլում տեղուց ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 6)

որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նոքա մի բնութիւն (180 / 1)

որք ասենն, թե որ ասե զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու (183 / 8)

զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թե ըստ միաւորութեան»: (10 / 7)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թե զոմնն մարդ»: (16 / 18)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 5)

Եւ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 10)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (17 / 23)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ (18 / 4; 18 / 5)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 11; 18 / 12; 18 / 15)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 18)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ (18 / 23; 19 / 1)

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 10)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 4)

կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 7; 23 / 10)

յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 19)

Եւ ասեւ. «անձնատրութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է»(27 / 4)

Արդ՝ ասեւ՝ գնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

Եւ ասեւ. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան (28 / 9)

Եթէ զերևելին զԲանն ասեւ գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասեւ արդեօք և
գոլ: (28 / 14; 28 / 16)

ասեւ զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան (36 / 22)

այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն (52 / 18)

այլ որպէս ասացի. զմիատրեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակէն: (77 / 9)

որպէս յառաջն ասացի (103 / 21)

զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի. երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 12)

Եւ զերկուսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի. բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 20)

Որք ասացին (38 / 15)

Ջնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միատրեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միատրութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 6)

ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 19)

որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 7)

որպէս և ասացին հարքն (58 / 12)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զմմանէ զիրք, իսկ զտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 16)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին (92 / 22)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Եւ հարքն որ ասացին (122 / 8)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միատրութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

Որք ասացին, և որպէս ասացին (38 / 15)

զայսոսիկ, զոր ասացիս (66 / 20)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», (6 / 2)

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

համառօտաբար ասացից (37 / 17)

ընդարձակագոյնս ասացից (44 / 21)

յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

հրաշափառագոյնս ասացից (72 / 14)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ (102 / 3)

յայտնագոյնս ասացից. (124 / 20)

ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (166 / 1)

ոչ որպէս ասացն Սևերոս (58 / 15)

որպէս ասացն Սիմեոն, ի սմանէ հրեայք զայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 5)

Եւ դարձեալ եթէ աստի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն (53 / 2)

և զինչ ասեսն, ոչ գիտես (21 / 13)

«չն են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (3 / 11)

«զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք (90 / 6)

Որպէս և Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս (98 / 22)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ ... (99 / 4). Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնելով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ... / 99 / 9)

ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին (109 / 13)

համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ... (113 / 2)

ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի (113 / 10)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ (114 / 5)

իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ զոյ, իսկ զմարմինն ամենին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս (114 / 17; 114 / 18; 114 / 20)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ գերեզմանի զԱստուած (115 / 4)

Եւ զնոյն ասէ և ոչ ասէ (115 / 10; 115 / 10)

Իսկ Թէոդոսիտէ ըստ իրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ զոյ (116 / 7)

Աթանաս ասէ ... (118 / 16)

Պօղոս աստ... (118 / 21)

զորմէ աստ Գրիգոր աստուածաբան... (119 / 5)

աստ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, (120 / 4)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան աստ. (121 / 4)

Եւ Աթանաս աստ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ աստ. յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 6; 121 / 7)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի աստ. ... (121 / 9)

Եւ Բարսեղ աստ. ... (121 / 12)

Եւ Կիրիլ աստ. ... (121 / 14)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան աստ. ... (121 / 17)

որպէս և ինքն աստ. ... (122 / 4)

որպէս և Կիրիլ աստ. ... (122 / 15)

սուրբն Բարսեղ աստ. ... (125 / 13)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս աստ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 8)

Որպէս յորժամ Տէրն աստ. ... ցՄարիամ (126 / 11)

Եւ աստուածաբան աստ. ... (129 / 2)

որպէս և Պօղոս աստ. ... (132 / 3)

որպէս Աթանաս աստ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

որով ապականեալ են, աստ. միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 9)

որպէս և Սևերիանոս աստ Գարաւեայ եպիսկոպոս (135 / 4)

որպէս և Պօղոս աստ: (139 / 22)

Եւ Պօղոս ասէ. (141 / 1)

որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ... (142 / 20)

զի ա՞րդ ոք ասէ... (143 / 3)

Եւ դարձեալ ասէ... (143 / 10)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. ... (143 / 15)

Եւ դարձեալ ասէ. (143 / 20)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. (144 / 17)

Եւ տէր Զենոբ ասէ... (144 / 21)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ... (145 / 15)

վայ այնոցիկ, ասէ. որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին 150 / 12)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. ... (158 / 17)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. ... (158 / 20)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ... (159 / 12)

Եւ Կիւրեղ ասէ... (159 / 17)

Եւ Պրոկղ ասէ. (159 / 21)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և
անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի... (166 / 8; 166 / 9)

անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 19)

յաղագս որոյ ասէ. (169 / 15)

և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. (170 / 4)

որպէս և Բարսեղ ասէ. (170 / 12)

որպէս ասէ Կիւրեղ (170 / 15)

նչ զանջատել աստ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն (172 / 12)

որպէս և Աթանաս աստ (173 / 18)

«Եթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ աստ... (174 / 7)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ աստ... (179 / 10)

Զի՞նչ և առ այնուսիկ, որք ասենն, թէ որ աստ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 9)

աստի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան (52 / 20)

Առ որս ասեմք, թէ աստի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 19)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին աստին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն աստին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 18; 42 / 21)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին աստին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն աստին (43 / 2; 43 / 6)

Կացեալ աստին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ աստին զերկոսին և հանապազաբար (122 / 14)

ապականութիւն լինել աստին ի նմա: (136 / 10)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ աստիք գոլ ի Քրիստոս (19 / 16)

Զի յառաջ քան զայս աստիք ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց (8 / 23)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 9; 29 / 10)

և զօրմէ ասէր մարգարէն (60 / 9)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի (101 / 24)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր ... (102 / 13)

զիա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 4)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր (103 / 7)

զի որ ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել (103 / 14)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն, յաղագս որոյ և բնութիւն մի զՔրիստոս ասէր գոլ, (103 / 16; 103 / 19)

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր (104 / 19)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ (106 / 7)

ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն. ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է (107 / 17; 107 / 22)

զի և նա գնոյնդ ասէր: (112 / 5)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր ... (116 / 19)

որպէս և ինքն իսկ ասէր ... (120 / 17)

այսպէս ասէր...(132 / 6)

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 14)

Զի Յովիանէ ասէր... (152 / 17)

Իսկ Սևերիոս ասէր... (153 / 1)

զոր ասէրն Երեմիա. ... (102 / 4)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդոտէ, (140 / 9)

զորմէ ասէրն Եղիա ցԻսրայել: (164 / 6)

Արդ՝ զիս՝ ընդ զոք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէր... (87 / 16)

որպէս զոք ասէր... (88 / 8)

յաղագս որոյ նչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի. (19 / 11; 19 / 12/. վասն որոյ նչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, /19 / 21)

Եւ զիս՝ ընդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 9)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

որ նչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8)

նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 11)

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիք՝ հոգով (27 / 10)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ (29 / 3)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 22)

սակայն ոչ սսփ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 17)

և ոչ սսփ երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և սսփ. (36 / 11)

Եւ այսպէս սսփ սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 11)

զի այս ապա ոչ սսփ ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ... (44 / 1)

ի յերկնից սսփ իջեալ (44 / 21)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ սսփ չարչարելի (46 / 8)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ սսփ. (49 / 3)

մի սսփ բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու (51 / 8)

մինչև յաւիտեան սսփ չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (54 / 1)

ըստ նմին և բնական մարմին սսփ, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 25)

Աստուածն Բան սսփ համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, (59 / 18)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի սսփ կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 22)

Եւ այսպէս սսփ միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ սսփ փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 6)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի (77 / 20; 77 / 23)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 7)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն (79 / 12)

և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 17)

մինչ հումագոյ և հումաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն (82 / 13)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, զոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (84 / 24; 84 / 25; 85 / 5)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 7)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն (89 / 1)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք ...իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն (119 / 19; 120 / 2)

Եւ եթէ ասէ զնոյս Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին (120 / 5; 120 / 6)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 11)

որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 22; 157 / 24)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 12)

ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 7)

զկամելն զհւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 14)

այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի (179 / 14)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 18)

ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի (180 / 13)

ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն (182 / 12)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 4)

և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 14)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 20)

աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 10)

Այսպէս հաւանեալ եմք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք (54 / 12)

զիս՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 15)

և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք (71 / 21)

յոյով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 18)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին (78 / 21)

Եւ յաղագս այսոքիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն (83 / 24). համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն /84 / 11)

տեսցոյք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 20)

ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 2)

ումանք և ասին փրկչականում (157 / 20)

ումանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ումանք ըստ միաւորութեան: (158 / 15)

սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն (177 / 19)

ըստ բնութեանն որ զայն ասիցէ գոլ (47 / 18)

զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 20)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեցի: (163 / 15)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նգովէ այսպէս. Եթէ որ ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նգովեալ լիցի: (163 / 18; 163 / 20)

և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 21)

և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր (3 / 11)

ԱՍՏԻՔ - 1

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 15)

ԱՐՋԱՌ - 2

լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի 116/10

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զարջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 12)

ՀԱՐՑԱՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԱԶԳ - 3

ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբ, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 12)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, (138 / 2)

մանաւանդ ազգին քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս (188 / 27)

ԱԹԱՆԱԳԵՆԷ - 1 Հ. և յԱթանազէնէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն (194/16)

ԱԾԵՄ

Պ. եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէք գԴԺ երորդն զշարաթովն (188 / 24) Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 14)

ԱՂԱՆԴԵԱԼ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբոյ տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեայք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 14)

ԱՂԷ / միջ./ - 3

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն (194 / 9)

Պ. աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ (196 / 14)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տանեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

ԱՂՀԱՅ - 1

զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին (193 / 1)

ԱՃՈՒՄՆ - 1

Պ. եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւետարանին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տանեմք (192 / 17)

ԱՍ - 4

Պ. զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն (187 / 20)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1; 190 / 1)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Ջ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

ԱՄԲԱՍՏԱՆԵՄ - 1

Պ. մանաւանդ ազգքն քո, գորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս (188 / 27)

ԱՄԲԱՐՇՏԵՄ - 1

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

ԱՄԲՈՂՁ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Ջ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 22)

ԱՄԵՆԱՅՆ - 8

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաննն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 13)

Պ. Եւ գառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18; 188 / 2)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ձ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն Է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 16)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի գայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 19)

Աղէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա գայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 /)

Պ. ...յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 8)

ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ -2

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանենք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 5)

Պ. Զբազումս թողին, զվկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւետարանին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 21)

ԱՄԻՍ – 3

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Ձ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիղէ: (188 / 9)

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Ձ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ իսաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 22)

ԱՅԴ - 6

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ գնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս

ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 19)

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տանեմք: (187 / 5)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 9)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբոս տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 16)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

ԱՅԼ/շղկ./ - 1

Հ. Կարգք եկեղեցոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 17)

ԱՅՂ - 16

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տանէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբոս տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 21)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ այդ վասն զհտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 25)

Բայց զաւետեացն ար տանեմք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 9; 193 / 9)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասեր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաղոս, այդ զի գիտացես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ այդ ի միատրութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

Բագում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արինեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւոր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանաբար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հոովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, գոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բագում հակառակութիւն էր ի մէջ Հոովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 12)

Պ. Զբագումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն. զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բագում տաւնք ի Կիրեղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 14)

ԱՅՂԱԿԵՐՊՈՒԹԻԻՆ - 1

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւոր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւոր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւոր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 13)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զհտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 26)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16; 188 / 17)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն զայն աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրաւնիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16; 188 / 17)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երրորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի,

յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանեք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

Պ. Ջբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

ԱՅՍՊԷՍ - 6

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Ջ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիղէ: (188 / 8)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իւմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ

զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 27)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 24)

ԱՅՍՊԻՍԻ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 22)

ԱՅՍԱԻԴ - 1

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 16)

ԱՅԴ - 2

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այք զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 4)

Պ. Առաջին սուրբ հարթն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր գարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 4)

ԱՆԱՆԻԱՅ - 1

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՍԲԱՐ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միատրութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ԱՆԱՏՈՂ ՂԱԻՈՂԻԿԵՅԻ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնաստողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

ԱՆԳԱՄ - 1

հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զաւր Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն (193 / 4)

ԱՆԳԷՏ - 1

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

ԱՆԴՐԵԱՍ, ԱՆԴՐԻԱՍ - 3

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 1)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 17)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երրորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 26)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիել եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 4)

ԱՆԿԱՆԻՄ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճատին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճատի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ԱՆՁՆ - 1

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 5)

ԱՆՈՒՆ - 4

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 20)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 20)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 15)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զԽաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւետարանին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

ԱՇԱԿԵՐՏ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ արուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 16)

ԱՇԽԱՐԱԳԻՐ - 1

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 11)

ԱՇԽԱՐՀ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին արտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զաստանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 13)

ԱՊԱ - 3

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, այս բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենու զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 1)

Այս թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 13)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, այս զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

ԱՊԱ ԵԻ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, այս եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 3)

ԱՊԱԿԱՆԵԼ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն այսականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

ԱՊՐԵՂ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երրորդն մարտի և Է այրեղի եւ Զ երրորդին յանուարի,

յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

ԱՌ / նախդիր/ 1

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Ջ տանելին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

ԱՌԱՋԻՆ - 2

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակելին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 1)

ԱՌԱՔԵԱԼ /գ./ - 6 Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքելայքն (194 / 11)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկարողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եւսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 4)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտացես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս սոսքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքելայսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 10)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 6)

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ -2

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այլքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն սոսքելական մտաւք աճման աւետարանին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրդէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 17)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր

արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 6)

ԱՍԵԼ - 5

Էւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ (193 / 8)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 18)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զհտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանենք: (191 / 25)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւտայ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին արտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 18)

այս գոր և ասելոյ կամիմ: (98 / 10)

ԱՍԵՄ – 24

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տանենք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 9)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն (194 / 10)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցեսու ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին ատար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 23)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիլեղ: (188 / 8)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում ատուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն Է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

Հ. Կիրիլեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի գայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն ասկս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 19)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ զրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «առաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 9)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զհնէաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 26; 195 / 3)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9; 196 / 15; 196 / 18)

Եւ Բարսիղ ասէ. «ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 22)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 24)

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղէմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

Պ. Յովաննէս գո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

ԱՍԻԼ - 6

և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (17 / 1)

ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 4)

ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ (18 / 5)

որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 3)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն (74 / 9)

ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի (85 / 11)

ԱՍԻԻՔՆ - 1

այս է գոր ասէարն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 22)

ԱՍՈՐԻՔ - 1

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց (154 / 21)

ԱՍՈՒԹԻՒՆ - 1

Ձի ոչ եթե ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 12)

ԱՍՈՒՆ - 1

Ձի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 3)

ԱՍՊԱՐԷՍ - 1

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին, զմի և զնոյն զՌոդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 18)

ԱՍՏ - 3

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 4; 70 / 7; 70 / 10)

ԱՍՏԱՆՕՐ - 1

պապանձեցի աստանօր Ապօղինար (56 / 10)

ԱՍՏԻ - 3

և համայն ոչ ինչ ամենևին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց (31 / 17)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ (106 / 7)

զի ի բանից աստի. որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին գոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին (176 / 5)

ԱՍՏՂ - 2

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (83 / 21)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար (83 / 26)

ԱՍՏՈՒԱԾ - 158

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած (3 / 10)

այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 4)

տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան (12 / 5)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 16)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 22)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստումանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց (33 / 12; 33 / 13)

մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 16)

ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան (36 / 22)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 20)

Չնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 7)

կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 5)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն (45 / 4)

միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 14)

իւնքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս (49 / 5)

ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 3)

ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 4)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 10)

Ոչ փոխանակ զոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած (56 / 9)

իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական զոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 16)

մոռանալը մարմինն զբնականն իւր շարժումն, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 10)

կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած (57 / 15)

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր (58 / 4)

վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականն (60 / 3/. ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցի /60 / 10)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ գԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 13)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, (72 / 23)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին՝ և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն, և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք. զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 16; 74 / 20; 74 / 22)

Բանն Աստուած իսպեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդւոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 23)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն, (75 / 2)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 7)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 13)

այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 7; 77 / 10)

Ջի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ գԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (79 / 1) որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ (81 / 4).

և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն քանէ՝ Աստուածն ասելով (81 / 6)

ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած (81 / 12)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց գԲանն Աստուած և զնարմինն իւր (82 / 22)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 18)

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին. զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 16; 102 / 19)

Սսէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ գԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 18)

զնարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգ (104 / 20)

Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 11)

«Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 4)

և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց (110 / 12; 110 / 15)

քանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած. (115 / 12)

հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 14; 118 / 15)

Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասասցես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 16)

գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3)

Ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր (126 / 12; 126 / 13)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած (127 / 6)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն (128 / 19)

զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ (129 / 21)

ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած (130 / 18)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած (131 / 22)

ասասցես և դու ընդ Թումայի «տէր իմ և Աստուած իմ (136 / 5)

լուար Աստուած Աստուած իմ (137 / 11; 137 / 11)

զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 20)

ն՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 14)

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզարբար մարմնացաւ (159 / 9)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ (173 / 9)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս (176 / 14)

Բայց նախ տեսցուք եթե մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ (54 / 23)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 11)

երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս (81 / 21)

արասցէ Աստուածս գորդիս մարդկան: (138 / 5)

զի զԱստուած ոչ որ ետես երբէք (29 / 16)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ գերեզմանի զԱստուած (115 / 5)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 11)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 17)

իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ (114 / 16)

և պաշտելին զԱստուածն Իսրայէլի (155 / 14)

յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ (4 / 14)

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ (25 / 2; ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ / 25 / 8)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 4)

հարցանէր Տերն/, յՈրդի Աստուծոյ (29 / 8)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ (34 / 2; 34 / 5)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ շօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, դոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և գորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ գորութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 23; 35 / 4; 35 / 5)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ շօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 20; 36 / 1)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 5)

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ շոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 8)

այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 16)

զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, (44 / 2)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի (49 / 3)

Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 12; 49 / 15)

ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 8)

և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն (74 / 7)

Բանն Աստուած իսպեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (75 / 1)

և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թե՛ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ չօր: (75 / 17)

Եթե՛ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ չօր և չոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ. զի համագոյնքն պարտին և հոմաբուն իրերաց գոլ: (76 / 6)

զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թե գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, (79 / 13; 79 / 15)

ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 8)

ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 2)

առ որս զիտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, (97 / 11)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, (103 / 2)

Ջիւս՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թե՛ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թե՛ այն է Որդին Աստուծոյ (103 / 8; 103 / 10)

և կամ որո՞վ իւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 4)

Եւ դարձեալ թե՛ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ (111 / 22)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7; 115 / 8)

«որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեացի»: (116 / 18)

ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ էղև Աստուծոյ, (120 / 8)

այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 20)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս
բազումս: (127 / 22)

ասէ. «նչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի
խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ (129 / 3)

որ զիտէր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս
փառացն Աստուծոյ: (130 / 2)

«Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 14)

զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեսցեն ի մարմինն յայն: (144 / 15)

Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ (145 / 16)

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար զազանս
յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 25/. յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց
ուսաս ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: /146 / 12)

և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի
պատուականէն: (151 / 10)

Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ
յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 16)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն
Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և
անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ չօրէ, զո՞վ
ասես արդեօք և զոլ: (28 / 15)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ չօրէ և Որդի Աստուծոյ
(34 / 2)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն (43 / 1)

Զի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 19)

Զի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 5)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 13)

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ յԱստուծոյ (65 / 19)

յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 10)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (91 / 21)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 21)

տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 18)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուիս հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 9)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ չօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 14)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ չօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

Եւ թեպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ չօրէ (178 / 11)

Բանն որ յԱստուծոյ չօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 10)

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայէլի (155 / 13)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ (54 / 23)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 11)

երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս (81 / 21)

արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 5)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, զոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 3)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ չօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ - 6

զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածարան. (119 / 5)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ (121 / 16)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 8)

Եւ աստուածաբան ասէ (129 / 1)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. (158 / 20)

գոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս... (174 / 5)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿԱՆ - 1

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 11)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ - 1

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 2)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 3

հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն (40 / 14)

ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 16)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ - 4

զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 4)

սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 19)

Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»։ (174 / 8; 174 / 9)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾ - 2

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ։ (175 / 16)

Եւ ի կատարել աստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 12)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՆԱԿ - 1

ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 16)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ - 6

մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զսուրբն Կոյս (20 / 14)

Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ։ (74 / 21)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 20)

և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 9)

բանի խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին (115 / 11)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 3)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ - 1

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր
և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ
արտաքս ելանելով (61 / 1)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ - 1

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն
միատրութիւն, մի բռնադատեսցուք զոյն բանի և մտածութեամբ
բովանդակել: (45 / 13)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ - 63

աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ
եղեն հանդիպեալ (7 / 16)

մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա
ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկան (31 / 15)

այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ (44 / 11)

մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին
միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 18)

բնութիւն ունելով աստուածային ունել նմա և
դէմ աստուածային (51 / 20; 51 / 21)

որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և
բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 8)

աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 10)

զոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային (54 / 15)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 13)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 15)

զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 6)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 22)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ (68 / 4)

և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 25)

նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 19)

զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 2)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան...ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիար/դ Անտիոքու մեծի (100 / 6)

...զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 1)

և արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 22)

սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային» (125 / 15)

իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 14)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 10)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 13; 129 / 15)

զի ասէն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, (158 / 10)

Զի ոչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 13)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 19)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց (160 / 22)

զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն (173 / 11)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք աստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միան (33 / 10)

վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած աստուածային բնաւորականսն (60 / 3)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային աստուածային զիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 12)

Ոչ էթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ աստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

ոչ աստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկան (79 / 7)

սուրբ հարքն, որք աստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով (40 / 8)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 7)

ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 20)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, (57 / 8)

յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 6)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 8)

և վկայ աստուածայինն առ ի մենջ ասիցս գիր. «չև են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 10)

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ (177 / 9)

և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն (12 / 21)

և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 15)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 21)

Այսպէս հաւանեալ եմք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք (54 / 12)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 17)

և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 14)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 20)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն (74 / 17)

այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն (114 / 15)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 12)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել (179 / 4)

փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 9)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, (179 / 5)

այլ նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 4)

թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 13)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, (143 / 11)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն (71 / 14)

թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 4)

այսպես և զբնութիւնսն գաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դասանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանաբար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար գաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 12; 12 / 20)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԱԼ - 1

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի իստնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ (129 / 4)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉ - 1

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, (175 / 23)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԻ - 1

ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի (100 / 9)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԷՍ - 1

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ - 1

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր Բարեբարոյից (110 / 18)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵՑԵԱԼ - 1

Դարձեալ թէ աստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս (93 / 19)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ - 1

Իսկ գնուագութիւնն և զապականութիւնն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչարար (68 / 8)

ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԷՆ - 1

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս (138 / 3)

ԱՍՏՈՒԱԾ/Ն/ ԲԱՆ - 32

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւնն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 5)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 20)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 19)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական (42 / 8)

Եւ ընդ ձեռն այնուսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 9)

ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն (49 / 1)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին...այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 19)

կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (53 / 23)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն (55 / 14)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 17)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 20)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 24)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 15 / . քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան/74 / 15)

պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի (76 / 3)

այսպէս իմացիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 4/. այլ յատուկն Աստուածն Բանի կոչմանց անուանեցիս ամենեքին ասացեալքս/84 / 12)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյելիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 17)

համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 23)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 21)

յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 23)

ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի (168 / 1)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանձառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 24)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն (176 / 11)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 3)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդէղութիւնն իմանալ պատշաճ (80 / 16)

ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 14)

«Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և բևեռեալ բևեռօրն (104 / 3)

Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսցելոյ ի նմանէ ասասցին: (49 / 12; 49 / 15)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամենին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանով նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 3)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԵԱՆ ԳՈՐԾ - 1

որ է յաստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ - 35

կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 16)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (19 / 21)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 16)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, (64 / 23)

ըստ նմին օրինակի թեպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն (72 / 20)

Եւ հարքն ...ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն (122 / 11)

առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 21)

աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 6)

խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան (32 / 16)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 11)

որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 23)

Եւ սակայն թեպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսուսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղնն (35 / 7)

յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի (51 / 11)

և համագոյ ասել աստուածութեանն գտերունական մարմինն: (82 / 2)

և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 14)

ոչ է պարտ համագոյ ասել գտերունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 2)

խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով (119 / 6)

Ջի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 8)

հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին (145 / 12)

համագոյակից լինի աստուածութեանն (157 / 16)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 17)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 16; 143 / 18)

անխառն է աստուածութիւնն և անյօդ (174 / 4)

կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 16)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (19 / 21)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի

Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 16)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

Ջսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք, որպէս և Յովիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք, այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 12; 179 / 14)

ԱՍՏՈՒՍՏ - 3

Երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինեաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մէք նենգեալ գտանեաք: (101 / 12)

յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 6)

աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 4)

ԱՏԵԼ - 1

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

ԱՏԵԼԻ - 1

տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

ատեն ատելութիւն կատարեալ (150 / 17)

ԱՏԵՄ - 1

ատեն ատելութիւն կատարեալ (150 / 17)

ԱՏԵՑՈՂ - 1

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

ԱՏԵՑՈՒՄՆ - 1

ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 8)

ԱՐԱՐԱԾ - 3

որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 2)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր... (144 / 3)

ԱՐԱՐԱԾԱԿԱՆ - 6

զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է (157 / 15)

միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, (51 / 4)

որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման (156 / 22)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 23)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ արարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. (174 / 2)

այլ և յարարածականացս օտար է այս (19 / 3)

ԱՐԱՐԵԱԼ - 5

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 11)

զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ 168 / 10)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. (176 / 21)

վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 16)

այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 13)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. (40 / 20)

ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 10)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 4)

զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 10)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև(69 / 7)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 2)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդէորթիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 12)

յաղագս որոյ ապա սաի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին... (29 / 5)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն (96 / 12)

մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 2)

զոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, (66 / 13)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն (128 / 9)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան (51 / 4)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 4)

արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն (183 / 5)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն գարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 8)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս գարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 22)

յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս գարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 10)

ԱՐԲԱՆԵԱԿՈՒԹԻԻՆ - 1

ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 19)

ԱՐԲԵՆԱՄ - 1

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դէղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 20)

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵԼ - 1

վասն օգտի թիրեղ զիրաւունս և արքունեղ ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 8)

ԱՐԳԱՆԴ - 23

քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանեղ յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 12)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին (28 / 12)

առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 14)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 23)

Ընդ սոքօք եդաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիսաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (54 / 1)

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս (61 / 8)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 23)

ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 6)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (16 / 8)

այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 3)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 5)

Ջի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 19)

գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 18)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 21)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 12)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ չօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 5)

ԱՐԳԵԼԵԱԼ - 3

և մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 18)

և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 24)

և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 22)

ԱՐԳԵԼՈՒՄ - 2

կամ արգելոյր զայնոսիկ յիրմէ մարմնոյն (73 / 20)

զի՞նչ արգելոյ զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 13)

ԱՐԴ / շաղկապ և մակբայ / - 77

Բայց արդ. եթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես... (12 / 5)

Արդ. թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ (13 / 9)

Եւ արդ. եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ (16 / 2)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է (17 / 1)

Իսկ արդ. եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել (18 / 3)

Արդ. եթե ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն (18 / 10)

Արդ. եթե հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումքք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 13)

Արդ. տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն (20 / 12)

Բայց ա րդ. դարձցուք անդրէն յիսկիզբն քոց ասացուածոցն: (21 / 5)

Արդ. զայս ... բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս (23 / 6)

Արդ եթե բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք (24 / 3)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ (24 / 12)

Արդ ում ումեք և տացես զայս (24 / 19)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի (26 / 10; 26 / 12)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս (26 / 17)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. (27 / 13)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթե ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն... (29 / 11)

Արդ. զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք (30 / 11)

արդ ամենեքեան այսոքիք առանձնացեալ լինի յիւրաքանչիւրսն (30 / 18)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ (30 / 21)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 11)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին (36 / 14)

Արդ՝ կամ ամբարշտեսցես միով իւիք ի սոցանէ (37 / 8)

Եւ առդ զի յայտնեցաք զայս (38 / 7)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն (41 / 13)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի (46 / 7)

Եւ առդ մինչ այս այսպէս... (49 / 16)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն զոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան... (52 / 20)

Եւ առդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն (53 / 6)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային... (54 / 26)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 9)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս ... (57 / 25)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս... (66 / 20)

Արդ՝ թէպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է (69 / 4)

Արդ՝ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղիւ ... (69 / 14)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 20)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումն սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 12)

Արդ՝ այսոցիկ այսպէս առ ի մենջ (71 / 8)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, (77 / 1)

Արդ՝ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին (78 / 19)

Արդ՝ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև (85 / 25)

Արդ՝ զի ա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 14)

Արդ յայտ է, (90 / 22)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 13)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք... (93 / 9)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս (94 / 6)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (97 / 20)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք... ասասցես ընդ սրբոց հարանցն (99 / 13)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն (105 / 14)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 10)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ (108 / 4)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ, թէ արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն զայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ (109 / 3; 109 / 6)

Եւ արդ զի՞ նչ զարմանք են (109 / 19)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 17)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 15)

Եւ դարձեալ զի արդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 20)

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 7)

Արդ ասա՛ ինձ (118 / 3)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց (119 / 7)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի (120 / 11)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին ... (122 / 1)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն զգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի... (123 / 19)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 7)

զի՞ աքոք ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 20)

Եւ դարձեալ՝ զի աքոք ոք ասէ (143 / 3)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յովիանեայ (151 / 12)

Արդ տեսցուք առ այսոքիք և զայս ևս (155 / 18)

Եւ աքոք զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց... (164 / 1)

Բայց աքոք, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ... (165 / 19)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ (166 / 7)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք (167 / 17)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի... (168 / 1)

Արդ արժան է ասել (176 / 8)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 8)

Արդ եթե միևնույն է մահն և ապականությունն... (183 / 12)

ԱՐԴԱՐ - 1

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա (100 / 17)

ԱՐԴԱՐԱՆԱՄ - 1

արդարասցի և բարձրացուցե՛ գորհնություն: (5 / 4)

ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

և զիւրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածություն և զգործ (150 / 10)

ԱՐԴԱՐԵԻ - 8

արդար այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 1)

Եւ արդար ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանություն մարդոյ (35 / 13)

Յուլիանիա է արդար, որ այնպէսն ամբարշտեցէ: (46 / 14)

Եւ թէպէտ և են արդար կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին (50 / 18)

մնայ արդար նոյնպէս Երրորդություն Երրորդություն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 16)

զոյ արդար յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ սաի ի նմանէ ուրոյն բնութին (85 / 3)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանձառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 23)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 7)

ԱՐԴԵՕՔ, ԱՐԴԵԱԻՔ - 9

վասն է՞ր արդեաւք. (69 / 8)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդեօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 16)

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումէք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 16)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 4)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 16)

իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թեոդիտեայ, թէ արդ արդեօք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա (109 / 6)

հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 11)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա (147 / 18)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս (181 / 16)

ԱՐԴԻԻՆՔ - 2

այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 19)

և զոմն արդեամբք զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 6)

ԱՐԵԳԱԿՆ - 5

որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, (191 / 19)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (83 / 22)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն (83 / 26; 84 / 2)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի արեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան գնուաստագոյնն: (72 / 7)

ԱՐԵԻՄՏԱԿԱՆ - 1

որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականաց: (5 / 18)

ԱՐԹՆՈՒԹԻԻՆ - 1

ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց (139 / 3)

ԱՐԺԱՆԱԻՈՐ - 1

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն (5 / 2)

ԱՐԺԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 3

և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ (44 / 10)

էթէ որ ըստ արժանատրութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ
(46 / 16)

ասէի զմիատրութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան
և արժանատրութեան (52 / 23)

ԱՐԺԱՆ Է - 11

որպէս արժան է ասել (37 / 11)

պարտ և արժան է զէն ասել (92 / 7)

որչափ ինձ արժան իցէ (101 / 6)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 8)

պարտ և արժան է զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 2)

Բայց սակայն և զայս զիտել արժան է (129 / 8)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել (147 / 9)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է... (175 / 16)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց (175 / 22)

Արդ արժան է ասել (176 / 8)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ
որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 19)

ԱՐԺԱՆԻ - 5

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքն մարմին: (79 / 18)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ
համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 8)

ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգէնուլ (140 / 10)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 15)

ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 5)

ԱՐԺԱՆԻ ԱՌՆԵԼ -1

և արժանի արնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 22)

ԱՐԺԱՆԻ ԱՌՆԵՄ - 2

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 16)

իսկ սա զոմն արժանի արնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9)

ԱՐԺԵՄ - 1

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 7)

ԱՐԻՈՍ - 2

Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 9)

եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, (47 / 1)

ԱՐԻԻՆ - 5

զոր ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով, (146 / 3)

և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 18)

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտե՛լ զմարմին իմ, և ըմպե՛լ զարին իմ, կեցցե՛ յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին ձեր: (27 / 20; 28 / 2)

«և որ ուտե՛լ զմարմին իմ, և ըմպե՛լ զարին իմ, կեցցե՛ յաւիտեան», (27 / 21)

ԱՐԾԻԻ - 3

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբոս, կճղակաւոր, բշողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 7; 116 / 11)

ԱՐԿ - 1

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 19)

ԱՐԿԱՆԵԼ - 11

իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (7 / 1)

այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 9)

ոչ որք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն,

զի գրոնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 19)

Զի ի ծննդէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 18)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զհարն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս (141 / 19)

ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զհարն արկանելով մարմին և անձն (67 / 9)

իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ զոլ նոցա միմեանց (126 / 14)

ԱՐԿԱՆԵՍ -9

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 11)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք (163 / 13)

զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ (173 / 17)

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 5)

զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 5)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր (143 / 12)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշօփումն (169 / 13)

«Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ որ կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 15)

Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք (159 / 14)

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ - 2

որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 10)

որ ընդունելոց է ընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 20)

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵՄ - 2

որ ընդունելոց է ընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 20)

որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 11)

ԱՐՁԱԿԵԱԼ - 1

կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

ԱՐՁԱԿԵՄ - 3

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց զոգին (24 / 10)

եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 14)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 16)

ԱՐՁԱԿՈՒՄՆ - 1

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն ինդրեալ գարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց (10 / 23)

ԱՐՁԱՆ - 1

կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 17)

ԱՐՁԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է (148 / 3)

ԱՐՄԱՏ - 3

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք (96 / 7)

հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 13)

զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով (85 / 2)

ԱՐՄԱՏԱՔԻ - 1

զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեացէ (195 / 3)

ԱՐՈՒԵՍՏ - 1

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք
զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 5)

ԱՐՋԱՌ - 1

լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ
արծուի: (116 / 10)

ԱՐՏԱՇԻԿԱՑԵԱԼ - 1

ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի
հրոյն: (128 / 7)

ԱՐՏԱՍՈՒՔ - 1

ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց (102 / 6)

ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմանէ և քաղցնուլ և ծարաւել և ննջել
և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ
(63 / 22)

ԱՐՏԱՍՈՒԵՄ - 2

և արտասուեաց և քաղցեալ և ծարաւեցալ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 17)

Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք յամենայն
երեսաց: (139 / 11)

ԱՐՏԱՔԻՆ - 1

ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք
եղեն արտաքին մակացականացն (68 / 23)

ԱՐՏԱՔՈՅ - 10

Եւ զի արտաքին է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն
միաւորութիւն, (45 / 12)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքին ղիցէ ղիմի և
անձնաւորութեան (46 / 20)

ոչ արտաքին ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 19)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի
զիրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքին լինելով որակութեանց (80 / 13)

արտաքին ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ
միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 2)

այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքին եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն
այսորիկ (88 / 13)

«Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց,
որ արտաքին քան զմեղսն իցեն»: (99 / 3)

ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս,
զայն որ արտաքին մեղացն իցէ (99 / 6)

մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքին քան զմեղսն իցեն»: (135 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս,
որ արտաքին մեղացն: (135 / 9)

ԱՐՏԱՔՄ - 2

և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքին առաքումն... (33 / 1)

զապականությունն արտաքու պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 13)

ԱՐՏԱՔՍ ԵԼԱՆԵԼ - 1

և աստուածական անընդդիմահարություն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքու էլանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 2)

ԱՐՏԱՔՍ ՄՂԵԼ - 1

զհակառակն աճելութեանս արտաքու մղեաց (138 / 10)

ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ - 1

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 3)

ԱՐՏՕՄԸ - 2

Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով գամենայն արտօւր յամենայն երեսաց: (139 / 12)

և եհատ գամենայն արտօւր յամենայն երեսաց: (144 / 6)

ԱՐՔԱՅՈՒԹԻԻՆ - 4

ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, (136 / 18)

համարիք զդոսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 11)

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (137 / 1)

ԱԻԱԶԱԿ - 3

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 17)

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին (136 / 19)

կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 15)

ԱԻԱՂԵԱԼ - 1

և զիւրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէն (150 / 11)

ԱԻԱՆԴ - 1

շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (96 / 14)

ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ - 1

շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 14)

ԱԻԱՆԴԵՄ - 3

Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոզին (24 / 11)

զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց (194 / 26)

որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 15)

ԱԻԱՆԴՈՒԹԻԻՆ - 2

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է (148 / 1)

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 11)

ԱԻԱՍԻԿ - 1

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 10)

ԱԻԵԼԻ - 1

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի (154 / 2)

ԱԻԵԼՈՐԴ - 1

իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԳԻՐ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմասնէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել ... (63 / 20)

Գաբրիել հրեշտակապետ յաւեստարանէլ սրբոյ կուսին ասաց (116 / 16)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԱՍՏՈՒԱԾ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 19; 196 / 21)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն

հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 14)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ - 4

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 22)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 2)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. (196 / 24)

ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԲԱՅԻՆ - 1

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 15)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

ԱՍՏՈՒԱԾ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 19; 196 / 21)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 14)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ - 4

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 22)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան

զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 2)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞րք բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. (196 / 24)

ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԲԱՅՐ - 1

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 15)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

ԱՐԲԵՆԱՍ - 1

Պ. Յաւետարանն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իւլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 27; 195 / 1)

ԱՐԴ -3

արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տանեմք (191 / 10)

արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 8)

արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ (196 / 11)

ԱՐԻՍՊԱԳԱՅԻ - 1

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 16)

այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 26)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. (196 / 24)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արին ել եւ ջուր: (195 / 15)

զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն (196 / 4)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացւոց թղթոյն

մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, ադէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 13; 196 / 15; 196 / 19)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արինն մի են»: (195 / 10)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, ադէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

ԱՐԿԱՆԵԼ - 1

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 17)

ԱՐԿԱՆԵՄ - 3

որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն (195 / 5)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 12)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 13)

ԱՐՏԻՄՈՆ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին ադանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 13)

ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից գսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

ԱԻԱՆԴԵԼ - 1

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

ԱԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆ - 1

Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ (191 / 1)

ԱԻԱՆԻԿ - 1

Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 15)

ԱԻԵՏԱՐԱՆ - 2

Եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մէք տանեմք (192 / 17)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցտ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

ԱԻԵՏԱՐԱՆԻՉ - 1

ընդ հակառակս զնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

ԱԻԵՏԻՔ - 3

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զաւ ետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանենք: (191 / 26)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զաւ ետիսն եւ ոչ զիւ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տանենք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տանենք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ (192 / 22)

ԱԻՏԱՐ - 1

արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ (196 / 12)

ԱԻՐՉՆԵԱԼ - 1

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

ԱԻԲ - տե՛ս ՕԲ գլխաբառի տակ:

Բ 264 (941)

ԲԱԲԵԼԱՅԻ - 1

որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և
այլն: (109 / 14)

ԲԱԲԻԼՈՆ - 1

որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբելոն ի
Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 16)

ԲԱԶՄԱԶԱՆ - 2

զոր և յիշեցաք սակաւութիւն բազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին
(162 / 18)

զոր և յիշեցաք սակաւութիւն բազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին
(162 / 18)

ԲԱԶՄԱԹԻԻՐ - 2

ապա ցատուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. (8 / 8)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիւք (105 / 10)

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 13)

ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿ - 1

Մինչ զի ապա ցատուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն (8 / 8)

ԲԱԶՄԱՆԱՄ - 1

բազմացան անվայելուչ բանք (183 / 1)

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ - 1

ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց (189 / 1)

ԲԱԶՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ - 1

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (127 / 14)

ԲԱԶՄԵՄ - 1

և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 6)

ԲԱԶՈՒՄ - 25

լինեաք ծիծաղելիս բազմաց (7 / 3)

ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, ինդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս (97 / 11)

«Մա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան (126 / 4)

և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 20)

զոր ի վերոյդ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում (146 / 8)

թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն (37 / 6)

որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 4)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (128 / 1)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման (133 / 15)

զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 13)

բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս (156 / 17)

զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 10)

զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 10)

լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս (188 / 25)

եւ բազում հակառակություն էր ի մեջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց (189 / 10)

յետոյ բազում տանք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տանենք (192 / 18)

զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի (193 / 4; 193 / 8)

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ (197 / 4)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (128 / 1)

քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 10)

որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրընդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 14)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ (182 / 22)

որ ի կենդանութեան իւրում գբազում հերետիկոսաց էլից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

որ ի կենդանութեան իւրում գբազում հերետիկոսաց էլից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ - 2

ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ ... (47 / 12)

...կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 12)

ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ - 1

նչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, (35 / 9)

ԲԱԺԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ - 1

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 19)

ԲԱԺԱՆԵԱԼ - 2

յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս (34 / 13)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 11)

ԲԱԺԱՆԵԼ 5

նչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 10)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով (41 / 15)

Եւ դարձեալ զայպիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորեր ասելով (104 / 1)

զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս (113 / 16)

հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով. (41 / 7)

ԲԱԺԱՆԵՄ, ԲԱԺԱՆԻՄ - 12

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ զոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մեջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 16)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ (162 / 1)

Եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, (109 / 20)

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 20)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք... (30 / 9)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն (41 / 13)

ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն (90 / 17)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք (177 / 7)

որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին ի կրական և ի ներգործական (65 / 22)

ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբոնեալ տեպեամբ զտեսանելին: (172 / 18)

ԲԱԺԱՆԻԼ - 1

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 12)

ԲԱԺԱՆՈՂ - 1

ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս (123 / 6)

ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ - 9

Զ և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 12)

յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 11)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 24)

և չարաչար բաժանումն ասէր (104 / 19)

Այլ ասես. «էթէ երեսական բաժանումն քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 10)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակարար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ գրաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն գրաժանումն գուշակէ, (147 / 14)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակարար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ գրաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն գրաժանումն գուշակէ, (147 / 14)

ԲԱՂԿԱՆԱԼ - 1

առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ (98 / 4)

ԲԱՂԿԱՅԵԱԼ - 1

զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան և ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 14)

ԲԱՂՁԱՆՔ - 2

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս (70 / 5)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն (55 / 6)

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ - 1

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 15)

ԲԱՄԲԱՍԵՄ - 1

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ՝ զԶենոն և զԱնաստաս (180 / 4)

ԲԱՅՅ - 29

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 11)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»։ (9 / 15)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 3)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ (18 / 23)

բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն (21 / 14)

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թե յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

Բայց հրաշանամ, թե զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 11)

Բայց էր երբէք ուրեք (42 / 15)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից (54 / 19)

Բայց նախ տեսցուք (54 / 22)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 17)

ապա և ճառելն անկարելի, բայց այնքան, որքան համարձակեսցի ոք երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն (59 / 22)

բայց նախկին տեսցուք զայս, զի ամենայնքն (65 / 20)

Բայց ինդիւր էր այս (68 / 11)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 21)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ (89 / 15)

Բայց հարցաքննելի է այս (92 / 11)

բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիւրն յայտնեաց խոստովանութիւն, (101 / 4)

Բայց այսոքիւք ասասցուք և զայս (110 / 21)

Բայց թե զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)_____

Աթանաս ասե. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 18)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 13)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց (156 / 14)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց (171 / 6)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն. (183 / 14/. բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ, 183 / 18)

ԲԱՅՅ ԱՐԴ 3

Բայց արդ... տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան (12 / 4)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն (109 / 3)

Բայց արդ ...կամիցիք լսել առ ի մէնջ (165 / 19)

ԲԱՅՅ ԵԹԷ - 2

բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել... (25 / 2)

Բայց եթէ զիս՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 10)

ԲԱՅՅ ԹԷ - 4

բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 4)

բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 8)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս (67 / 5)

Բայց թէ / բնագրում բաց թէ/ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

ԲԱՅՑ ՈՉ ԵԹԷ - 1

բայց ոչ էթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն (173 / 21)

ԲԱՅՑ ՍԱԿԱՅՆ - 3

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 14/.

Բայց սակայն և զայս զիտել արժան է (129 / 8)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել (147 / 9)

ԲԱՆ - 277 /իմաստային առանձնացում կատարել/

Առ այնուսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 5)

որ զանմոլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 4)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 4)

զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 20)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր. (34 / 23)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, (55 / 14)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 18)

մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 20)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 24)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 15/.

քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան 74 / 15)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի. կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է (80 / 16)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան. և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 16)

արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան (83 / 4)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է (83 / 13)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 4; 84 / 8)

ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 14)

և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 2)

«Ես ի խաչին գնոյն ինքն գԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեոքն»(104 / 3)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիք, զի ի նշաւակել ղիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 13)

Եւ վկայ ածեր գփրկչականն բան իւրոյ բանին (106 / 4)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս գմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 21)

Իսկ սա գԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ, (114 / 16)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու գառջառոյն բան և ի վերայ բերէ գանարծուին: (116 / 12)

«Ամենեքեան նոքա, որք միանգամայն երկնային գտերունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 23)

և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 7)

Իսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 5)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 24)

որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 22)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին (176 / 3; 176 / 4)

զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 9; 176 / 11)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 11; 176 / 13)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 17)

ոչ միով իիք որոշեալ գտանիմ հ սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով (81 / 6)

այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս (84 / 12)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն. (17 / 15)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ հ բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական գորութեանն (36 / 11)

հարկ լիցի քեզ կամ հ Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ գորութիւն (37 / 4)

ՅԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն (43 / 1)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն հ Բանէն (172 / 13)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ զերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 20)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն (10 / 23)

և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յալիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի. (12 / 19)

ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոզցես թէ ըստ ասցելումն Բանի. (24 / 16)

և համայն ոչ ինչ ամենևին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 19)

որ ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս, և ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր (37 / 14)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն (45 / 13)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 1)

Կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (53 / 23)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 5)

համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 23)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 21)

մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 16)

ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի (168 / 2)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (181 / 1; 181 / 3)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 18)

ասկայն և այնպէս լուծեր գերկունս բանիդ (17 / 14)

«Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 13)

ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս գդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 9; 12 / 10)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 3)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել Բանին փոխանակ զո՞ ասես զոլ. (18 / 4)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեք գերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 8)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 15)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ (24 / 13)

զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 20)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, գերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ ոք էտես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ էտես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ էտես զիս, էտես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 13; 30 / 4)

և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 20)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան,

և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և անպարհմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին (43 / 19; 43 / 22)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին, ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն (44 / 9)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 17; 45 / 20)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 7)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 7; 47 / 8)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին (48 / 15)

այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի (49 / 3)

Ձի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասասցին: (49 / 12; 49 / 14)

տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, (53 / 14)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 1)

Եթե Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 6)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեացի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 16; 82 / 18)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն (82 / 19)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն (83 / 1)

որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 9; 83 / 10)

որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 18)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զի ա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 2; 103 / 6)

որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 7)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնու Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 5)

Եւ վկայ ածէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին (106 / 4)

սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 11)

որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 22)

անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայռեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». (113 / 2; 113 / 5)

և արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 23)

այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազարար (122 / 14)

այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակարար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 17)

որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին (125 / 10)

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնարար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ զոյակցի և համարուն եղելոյ Բանին (127 / 16)

որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 4)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական Բանին և մարմնոյն: (145 / 5; 145 / 6; 145 / 6; 145 / 7; 145 / 9)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զերկոսին Բանին (171 / 2)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զիս՝ որ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 8; 172 / 10)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12)

որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 5)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն (180 / 14)

հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն (193 / 5)

այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր գԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 20)

Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և գԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

Ճշմարտեացի ծննդեան ասել գԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիատրութիւնն (112 / 18)

այլ քանզի փոխանակ սերման գԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գրէմն: (13 / 12)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման գԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ (18 / 4)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել գԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես գԲանն երևեալ: (18 / 11; 18 / 15)

դու գԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ գտուրբն Կոյս: (20 / 15)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ գԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 22)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, գԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», գԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 11; 28 / 12)

Եթէ զերևելին գԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօր (28 / 14)

զի թէ ասես զկենդանի գԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 22)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ գԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 23)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և գԲանն (40 / 3)

ըստ նմին և գԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Չնոյն ինքն գԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զով գԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 6)

կացեալ ի նմին գԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 5)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով գԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով գԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 6)

Ձի որպէս խոստովանիմք գԲանն, որ յԱստուծոյ Հօր (51 / 19)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես զով, կամ գԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10)

ոչ կարէի ասել գԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 4)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ գԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 13)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ գԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 25)

և կամ ըստ մարմնոյն և կամ գԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 10)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց գԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 22)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ գԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

Խոստովանիմ գԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

որ ասեն գԲանն մարմին և գմարմինն Բան (175 / 21)

նոյնպէս և գԲանն ասացեալ լինի գերկնային (181 / 5)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն գմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 11)

որ յայտնապէս աստուատ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 7)

հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 18)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 12)

Ի դէպ է այսպէս լսել առաքելական բանիս: (171 / 5)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, զամեննին թիրոդ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 7)

որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 14)

Նախաստիր բանից առ Աթանաս Անտիոքացի: (97 / 6)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 15)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանջիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումէք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ», և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (141 / 16; 142 / 6)

զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 5)

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 14)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն (86 / 13)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն. (96 / 13)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 6)

մի բռնադատեսցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 15)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ (59 / 4)

«սպա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեսցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 8)

բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին (115 / 10)

և սպա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 3)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիւրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 22)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա (147 / 19)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար զոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

Եւ վասն զի բանիւն և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն (56 / 3)

այլ զի բանհւն ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 17)

զի բանհւն Աստուծոյ կեանք թագաւորեացեն ի մարմինն յայն: (144 / 15)

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանհւք (6 / 21)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանհւք. (105 / 12)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանհւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 11)

հանեալ գբանն ի տանէ կապանաց, ասաց (11 / 1)

Եւ յառաջ մատուցանելով գբանն ասէ (99 / 4)

գոր խորհէր գբանն (101 / 1)

Եւ գոր մարգարէն գբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է (108 / 15)

և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և գբանն: (115 / 14; 115 / 17)

Ձեռգույն գբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ գբո մտածութիւն (130 / 20)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձ գբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 9)

և ի վեր հանելով գբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 11)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիւրն առեղծանէ գբանս: (116 / 15)

գբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համարուն եղելոյ Բանին (127 / 12)

և գբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 18)

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս... (19 / 21)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ (21 / 9)

Եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս... (27 / 16)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 9)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 13)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօր... եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 3)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (37 / 22)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 10)

Եւ զի հաւաստեաւ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական (44 / 22)

...եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (46 / 3)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 15)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

Էն արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին (50 / 19)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ գոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 3)

պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 9; 56 / 11)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք ... (60 / 20)

որքան ասել հրամայէ Բանն (61 / 14)

այլ որպէս Բանն ի Հօրէ զիւրն ունի գոյութիւն (79 / 2)

զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին (79 / 8)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն (81 / 2)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զի ա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 5)

անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին (104 / 11)

որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի (105 / 20)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 6)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՛ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիդ բանն (108 / 5; 108 / 7)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ (109 / 4)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս (109 / 14)

զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով... (109 / 22)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասենք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»։ (122 / 17; 122 / 22)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան։ (125 / 4)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեամբ Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ (125 / 6)

Ձի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին (125 / 12)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 9)

զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան։ (144 / 11)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին (159 / 18)

և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ (161 / 14)

ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 15/. ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս։ /173 / 22).

զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 9)

որք ասեն, թե միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն (177 / 4)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ
Հօրէ (178 / 10; 178 / 11)

Եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն
Մարիամայ (180 / 10)

ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն (196)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար
ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և
անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 17)

զոյ արդարև յ Աստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ
ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 4)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և գղէմն առանձնական և
զբնութիւնն հասարակական (43 / 8)

գղէմն ասասցես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօր... (52 / 5)

ասպա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական
մարմինն Բանումն Աստուծոյ: (81 / 8)

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն (7 / 20)

ասացաք առ նա. «Թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին
Քաղկեդոնի բանս (8 / 11)

որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագս որոյ բանս (61 / 15)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 24)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ,
ասացին (92 / 20)

այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 9)

հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ (100 / 19)

դանդադիմ ասել թե՛ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 21)

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (127 / 14)

զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն զնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (150 / 20)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Աստրաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան (154 / 23)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 15)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 2)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 12)

յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք, օրինակ իմն (92 / 17)

ն՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 14)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց (160 / 21)

որ ըստ միաւորութեանն են բանք (162 / 4)

բազմացան անվայելուչ բանք (183 / 1)

Տեսանե՞ս, թե՛ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեացեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 8)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (147 / 20)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11; 55 / 12)

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր (85 / 21)

Եւ զի ա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 2; 89 / 2)

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, (89 / 8)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 8)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն (177 / 7)

և այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց (25 / 5; 25 / 10)

և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականաւ ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 14)

որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն (40 / 10)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի (50 / 2)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 16)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն

ասին ի վերայ նորա և յարևմուտք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի (177 / 22)

ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 9)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 13; 88 / 16)

բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 14)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 20)

զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 21)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7)

ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (40 / 1)

ԲԱՆԱՄ - 3

այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս (160 / 16)

ոչ արարչականն ի սոսա մերձեսցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 7)

մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 15)

ԲԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾ, ԲԱՆՆ ԱՍՏՈՒԱԾ - 31

չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զհարսն (74 / 7)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 14)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 16)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ ... (25 / 7)

այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 16)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն (45 / 4)

միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 14)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս (49 / 5)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 10)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 9)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն, իսկ Բանն Աստուած, (56 / 16)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիրմէն մարմնոյն (57 / 10)

և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած (57 / 15)

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր (58 / 4)

վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականն (60 / 3)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց (72 / 23)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն, և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք. զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 16; 74 / 20)

Բանն Աստուած իսաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր (74 / 23)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 2)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 7)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զեակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 7; 77 / 10)

այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 12)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր (104 / 20)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 11)

որո՞վ իւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, (111 / 4)

զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 19)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն (131 / 22)

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 9)

ի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 9)

ԲԱՆԱԻՈՐ - 2

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 7)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին (85 / 17)

ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ 2

և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն (64 / 18)

որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն (139 / 15)

ԲԱՆՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ - 2

զի ցուցցե բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 1) ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 4)

ԲԱԶԱՂԱՆՔ - 1

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս (94 / 8)

ԲԱՌ - 5

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցսանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն (115 / 20)

ն՞ րքան և ն՞ վ՞ որ յերկուս յայցսանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 12)

Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյիսել զմիատրութեանն բառիւք (163 / 2)

թէ զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց, ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 19)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 11)

ԲԱՌՆԱԼ - 9

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնայ զօրութիւն (37 / 5)

իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բարնայ: (68 / 16)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բարնայ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա (73 / 2)

զի ի բարնայ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 15)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բարնայ զհակառակութիւնն: (189 / 16)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բարնայոյ գմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բարնայով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 9)

պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բարնայով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 16)

ի ծովէ ջուր բարնանայով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 8)

ԲԱՌՆԱՄ - 11

Եւ որպէս ոչ երարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ երարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 13; 55 / 16)

որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով երարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն երարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 16; 65 / 17)

ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բարնայ զբնութիւն երկաթոյն... (72 / 10)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիսէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ գերկրայնոյն զվեծութիւն զօրութեանն (119 / 1)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, (19 / 6)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

զի բարձցի զայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ (178 / 21)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մենջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս, որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր, այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (131 / 23; 132 / 6)

ԲԱՌՆԱՆԻՄ - 1

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն (19 / 8)

ԲԱՐԲԱՌ - 2

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառ (165 / 21)

ԲԱՐԲԱՌԵԼ - 2

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեական բարբառել բան (15 / 4)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզույն գբարբառելն (56 / 21)

ԲԱՐԲԱՌԻՄ - 1

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ (164 / 24)

ԲԱՐԵԲԱՆԻՉ - 1

Եւ յաղագս այնորիկ գբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 15)

ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ - 1

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 19)

ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 16)

ԲԱՐԵԿԱՐԳԱՊԷՍ - 1

Այսորիկ բարեկարգապէս ընտրողութեամբ Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ (125 / 5)

ԲԱՐԵՁԵԻԱՆԱԼ - 1

այլ և վարդապետեր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանայ կրիւք: (66 / 7)

ԲԱՐԵՊԱՇՏ - 3

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մէջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստումանելոց: (71 / 10)

և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից գնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 23)

զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 12)

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ - 3

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ (51 / 13)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. (104 / 8)

որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 20)

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՐԱՐ - 1

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտաբար (124 / 15)

ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ - 1

ևս առաւել յանձառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 16)

ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ - 6

տացել քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան (12 / 5)

հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, (100 / 18)

որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան (147 / 18)

հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է (10 / 21)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 5)

Զմտաւ ա՛ծ զճնունդն Քրիստոսի գրբարեպաշտութիւն (132 / 12)

ԲԱՐԵՍԷՐ - 1

ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 6)

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼԶԱՊԷՍ - 1

Այլ բարեվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 8)

ԲԱՐԵՓԱՌ - 1

նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 7)

ԲԱՐԵՓԱՌԱՊԷՍ - 1

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

ԲԱՐԺԱՆԱԲԱՐ - 1

Էթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելը, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 19)

ԲԱՐԻ / գ./բարիք/ - 5

շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեացի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 16)

զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն (147 / 1; 147 / 3)

Երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 17)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որոմանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք (165 / 2)

ԲԱՐԻ/ած./ լավ - 3

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին, որպէս և Սևերիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 3)

Իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 10)

ԲԱՐԿՈՒԹԻԻՆ - 1

Զի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին (7 / 8)

ԲԱՐՁԵԱԼ - 5

հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ (19 / 7)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առաստօթին: (26 / 16)

յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին

բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն (89 / 12)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 8)

ԲԱՐՁԵՑԵԱԼ - 1

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 12)

ԲԱՐՁՈՂ - 1

իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 9)

ԲԱՐՁՈՒՄՆ - 1

յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխ (66 / 23)

ԲԱՐՁՈՒՆՔ - 2

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս (61 / 9)

Յերկիրնս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (96 / 1)

ԲԱՐՁՐ - 1

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին (24 / 9)

ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ - 2

զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 16)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն, զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 4)

ԲԱՐՁՐԱՅԵԱԼ - 1

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ (124 / 7)

ԲԱՐՁՐԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

արդարասցի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (5 / 4)

ԲԱՐՁՐԱՅՈՒՅԱՆՈՂ - 1

Ասասցես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօրն մի՛ զանց առնէր: (130 / 10)

ԲԱՐՈՒԹԻԻՆ - 1

չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն
հաղորդակցիլ բարութեանցն (4 / 7)

ԲԱՐՍԵՂ, ԲԱՐՍԻՂ - 5

Եւ Բարսէղ ասէ (121 / 12)

որպէս սուրբն Բարսէղ ասէ(125 / 13)

Որպէս և Բարսէղ ասէ (158 / 17)

որպէս և Բարսէղ ասէ (170 / 11)

Եւ Բարսիղ ասէ(196 / 22)

ԲԱՐՔ - 1

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և
բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. ..(8 / 9)

ԲԱՑ - 22

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ
ջերմութիւն և զանչափագիտոն ի բաց թողոյ նորաձևութիւն կարդաց (5 / 15)

և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ
միայն նուազեալ, ի բաց հանելոյ անդուստ զխաչեցարն (9 / 5)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ
լինի բաց բարձեալ (19 / 6; 19 / 7)

զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն
(23 / 21)

արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ հ բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին հ բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասուրբին: (26 / 15; 26 / 16)

կամ յունմէ՞ իմեքէ ի սոցանէ հ բաց կայ: (36 / 18)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն հ բաց բարնայ զօրութիւն (37 / 5)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ հ բաց բարնայով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 9)

հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ հ բաց բարնայ զբնութիւն երկաթոյն (72 / 10)

և ի վեր հանելով զբանս հ բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 12)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ հ բաց երկոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և հ բաց ընկենուն»: (99 / 12)

այլ միանգամայն և ի միասին հ բաց թափեաց (101 / 1)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն հ բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեան (111 / 8). և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ հ բաց բարնայով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս/ 111 / 16)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, հ բաց բարնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 1)

որ ի մենջ ծախեաց և հ բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 23)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և հ բաց ընկենույ զնա (147 / 20)

թողին զաթոռս իւրեանց և հ բաց գնացին (152 / 7)

կամիցի ուղղել զկառան՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԼ - 1

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 21)

ԲԱՑԱՅԱՅՏԵՄ - 3

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անակիզքն ամենայն իբօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 12)

նոյնագոյ և ազգակից զիրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ (95 / 10)

քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ... (119 / 22)

ԲԱՑԱՍՈՒԹԻԻՆ - 1

ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ և մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 17)

ԲԱՑԱՓԱՅԼԵԱԼ - 1

յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 6)

ԲԱՑԱՓԱՅԼԵՄ - 1

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 8)

ԲԱՑԵԱԼ - 1

այլ յիմանալի անճառ միատրությունն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

ԲԱՑԵՐԵԻԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերկեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 8)

ԲԱՑՈՐՈՇԱԲԱՐ - 1

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն ... (74 / 3)

ԲԱՑՈՐՈՇԵԱԼ - 1

այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 4)

ԲԱՑՈՐՈՇԵԼ - 1

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 7)

ԲԱԻԱԿԱՆ - 4

բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 9)

զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան (192 / 15)

ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

ԲԱԻԱԿԱՆԱՆԱՄ - 1

Եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 9)

ԲԵՌՆ - 1

Թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբերն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 21)

ԲԵՐԱՆ - 11

և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա (25 / 13)

գտանի այս ի բերան այնոցիկ (104 / 5)

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (151 / 1). և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: /151 / 10).

դնելով նոցա բանս ի բերան (154 / 23)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 15)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռիել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանասարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փշեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 17)

զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 24)

և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 16)

մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 6)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էլից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

ԲԵՐԱՆԱԲԱՅԵԱԼ - 1

Սներիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն (162 / 7)

ԲԵՐԵԱԼ - 2

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 21)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 14)

ԲԵՐԵԼ - 8

Իսկ նորայոքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 15)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 13)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն (82 / 7)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ (110 / 17)

«բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային», ի վերայ բերել սորա իրաւացի է և զայն (125 / 16)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 15)

ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (181 / 1)

ԲԵՐԵՄ - 13

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 11)

և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս (8 / 10)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ ն՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 22)

մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ (98 / 19)

զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 4)

այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 17)

ոչ միայն թե ստույթին, այլ ընդ ստույթեանն և
զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 20)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և ի
վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 13)

հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ գղէմն յատկական հանդերձ
հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 12)

զիա՞րդ երէր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն (118 / 4)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ»
և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ
մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 12)

ԲԵՐՔ - 3

Էւ ասէ այսպէս. «ոչս Էւ արբից ի բերոց որթոյ, ..(194 / 27)

որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք (66 / 9)

Ծնանելն բնութեանս Էն բերք (98 / 12)

ԲԵԻԵՌ - 3

«Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և
բնեռեալ բնեռօրն». (104 / 4)

Իսկ վերքն զեղարդեանն և բնեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել
անզիտարար (142 / 11)

Էտո յանձն ի խաչին զխոցումն զեղարդեանն և զբնեռացն վերս (136 / 2)

ԲԵԻԵՌԵԱԼ - 1

«Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ
և բնեռեալ բնեռօքն», (104 / 4)

ԲԵԻԵՌԵԼ - 2

այս է՝ ի հարուածոյն և ի բնեռելոյն՝ վիրատրելն: (58 / 3)

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (139 / 22)

ԲԵԻԵՌԵՄ - 2

Էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 7)

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (139 / 22)

ԲԷԼԻԱՐ - 1

Թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային
սուրբ զիրս (92 / 13)

ԲԺԻՇԿ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր
դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս (131 / 14)

ԲԺՇԿԵԱԼ - 1

որպէս Մովսէսիւ օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ
փայտին, բժշկեալ լինէին (132 / 10)

ԲԺՇԿԵԼ - 4

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 17)

և զի անձնհարովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 2)

Եւ դարձեալ ասէ, «թեպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

Քաղցեաւ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն (138 / 18)

ԲԺՇԿԵՄ - 3

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժշկեաց Տէրն (108 / 12)

սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 21)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքն բժշկեցար»: (136 / 3)

ԲԻԻԸ - 1

և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիւրք բիւրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 19)

ԲՆԱԲԱՆԵՄ - 1

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 8)

ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞ (54 / 25)

Արդ՝ եթե ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթե մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթե բնական, յայտ է թե գոյ ի նմա և բնաւորականքն (54 / 26; 55 / 2; 55 / 3)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 14)

և է որ ի նիւթ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ նիւթոյն բնական է (78 / 1)

Առ այնուսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 4)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (98 / 1)

մեք գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 17)

Ձի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 21)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (124 / 25)

Իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 3)

և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել (89 / 21)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն (55 / 18)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած (56 / 8)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 12)

վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն քնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 2)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ քնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1)

որ և քնականը են սոքա ի մեզ (98 / 14)

եղիցին քնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 19)

թէ գքնական պարտ է զնոսա ասել (97 / 16)

զիս րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով գքնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և գքնականացն ոչ (178 / 13)

մոռանայր մարմինն գքնականն իւր շարժմունս (57 / 7)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն գքնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զօշոզփումն, (169 / 12)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ գքնականն մեր մահ (175 / 7)

այսինքն զնոսին գքնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

ԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ - 1

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն քնականապէս (175 / 1)

ԲՆԱԿԵԱԼ - 2

գոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան գոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (44 / 1)

«Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 18)

ԲՆԱԿԵԼ - 1

ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս (132 / 21)

ԲՆԱԿԵՄ - 2

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 21)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 23)

ԲՆԱԿԻԼ - 2

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 19)

ԲՆԱԿԻՑ - 1

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 11)

ԲՆԱԿՈՂ - 1

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական ադենայն բնակող և պահապան (89 / 8)

ԲՆԱԻ - 1

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 8)

ԲՆԱԻՈՐԱԲԱՐ - 1

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարզնեցան: (95 / 14)

ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆ - 21

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զհիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 4)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք (168 / 12)

իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 5)

ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 5)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 19)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց (92 / 7)

միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց (173 / 7)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցարութիւնն (58 / 18)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 18)

ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 17)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն (60 / 4)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 10)

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն (162 / 7)

յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (55 / 4)

ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօր: (55 / 13)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն գրնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան գրնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 26)

ըստ նմին և գրնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 16)

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել գրնաւորականսն: (57 / 13)

ԲՆԱԻՈՐԵԱԼ - 8

Թե մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնատրեալ Բանին մարմին, և թե միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնատրեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 15; 48 / 17)

որ ի մարմնումն բնատրեալ է (48 / 24)

Ջի եթե գներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնատրեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուջ բանականի (50 / 1)

յորս բնատրեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 11)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնատրեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 15)

Արդ եթե յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ուչ էին բնատրեալ կիրք (93 / 11)

յորս սոքայն իցեն բնատրեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 20)

ԲՆԱԻՈՐԻՄ - 1

զոր և զտեալ խառնեաց և բնատրեցոյց ի բնութեանս (98 / 7)

ԲՆՈՒԹԻԻՆ - 268

Առ այնուսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 3)

այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 16)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեամբ և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 10)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ (44 / 17)

և գրովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան (45 / 6)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 19)

և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 9)

զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 13)

կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 11)

ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 8)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշոշափելին, որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային (125 / 11; 125 / 13)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, սոքօք երկոքումբբ, այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 18; 125 / 22)

որպէս ասաց տէր Եփրեմ, ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած (130 / 17)

միացաւ ի մարմնի բնութեամբ (143 / 15)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 17)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և գնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 19)

Էւ մարմին աւտար բնութեամբ է սոսկ մարդոյ արիւն, (196 / 12)

Եւ զի հաւաստեալսն և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ գղեմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէջ զգենուլ: (39 / 5)

մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 18)

զի ամենայնիւ որպէս, զրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս (94 / 17)

Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 14)

ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 4)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց (33 / 14)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և էթ է (39 / 15)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 12)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած (45 / 4)

և էթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ (46 / 9)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, էթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

էթէ որ զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի Քրիստոս, (46 / 25)

էթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ... (47 / 10)

և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեցի: (49 / 21)

միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս (51 / 8)

որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին (53 / 18)

և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեսցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, և ոմն ըստ միաւորութեան (54 / 18)

և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 20; 57 / 21; 57 / 24)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ ըստ բնութեան այլ ըստ անճառ միաւորութեանն (59 / 20)

զի որ անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին (60 / 6/. և որ անբուն սկամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր/60 / 14)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (60 / 21; 61 / 5)

որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք (66 / 2)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան (68 / 18)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղչին (68 / 21)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 14)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 14)

Ա որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 5)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 23)

և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 15)

զոյ արդարն յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 5; 85 / 7)

ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 14)

զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 14)

և յանապականութիւն, և արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 23)

հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 12)

որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին (125 / 10)

զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 4; 127 / 9; 127 / 10)

և երեքեան սոքա ի միում տեղուջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 6)

և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի, զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեցեն ի մարմինն յայն: (144 / 14)

որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան: (144 / 21)

որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան (156 / 23)

թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 15)

քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միաւորութեան: (160 / 22)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զհտակցեալք (161 / 3)

ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 8)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք (162 / 2)

և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 17)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 7)

ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 17). այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: /33 / 7)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 24)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երկին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 14; 41 / 19)

որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն (42 / 5)

զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական (44 / 22)

Եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (46 / 2)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն (46 / 5)

այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ (46 / 17)

Եթէ ըստ բնութեանն որ զայն ասիցէ գոլ... (47 / 18)

և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (54 / 2)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 15)

և ոչ միով իւրք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն Բանէ՝ Աստուածն ասելով, (81 / 5)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն (84 / 25)

Իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ (112 / 12)

այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն (114 / 15)

«անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 11)

«մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 19)

թէ ո՞ր իցէ բնութեանն Բան (159 / 6)

ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 4)

Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 12)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անձառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16)

ուրեմն զոլ ըստ բնութեանն և ուրեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 20)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 7; 23 / 14)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 14)

զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 22)

որ իրաւապէս դատեր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 3)

այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 17)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 19)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս (92 / 5)

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 12)

զոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս (98 / 8)

Ծնանելն բնութեանս են բերք (98 / 11)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել (108 / 19)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 10)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 13)

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 2)

զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 6)

բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս (156 / 18)

ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 7)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն (177 / 7)

բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնատրեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացար: (52 / 2)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց» (159 / 19)

պարտ է քեզ երկուս դէմն ասել ըստ երկուց բնութեանցն (10 / 17)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն (19 / 1)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 20)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք (66 / 9)

մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 8)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի գՔրիստոսի (112 / 10)

Երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւնսն և զփառս և զպատիւ (114 / 13)

և բնութեանցս անունս յամենեցունց ի վերայ երթայ, (23 / 23)

այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ քացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 3)

տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց (52 / 1)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ, ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիսէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին (79 / 8)

թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 18)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 12)

և յորժամ եղն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս (23 / 18)

այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու... (25 / 9)

զոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66 / 12)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով (66 / 24)

զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս... (138 / 11)

առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 20)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 16)

այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց (174 / 2)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն (5 / 19)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն: (10 / 2)

Թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեսցի ի Քրիստոս, պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 10; 10 / 12)

և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն (10 / 19)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, (12 / 8; 12 / 14)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 2)

Իսկ ընդէ՞ր արդէօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ զոլ կամ կոչիլ: (17 / 5; 17 / 6; 17 / 8)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 19)

զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 4)

զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր (24 / 16)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ (25 / 6)

Ջի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 15)

ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 8)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն (34 / 18)

«Թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 14)

ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 20)

Եթէ բնութիւն յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 12)

որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 15)

և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երկի դիմի: (43 / 12)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 16)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 17)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 8)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան

ասացել գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքէնիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 25; 47 / 3; 47 / 8)

և սորին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 6)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մէր (50 / 12)

ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսոքիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 6; 51 / 8; 51 / 12)

բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (51 / 20; 51 / 22; 52 / 1; 52 / 3)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 8; 52 / 8)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 9; 52 / 12)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 16)

ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 24)

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր (60 / 24)

Յաղագս թե պա՞րտ է զմարմինն Տերունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թե մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 5)

և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 11)

զիա՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 17)

Առ որս ասեմք, թե ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն (82 / 20)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 2; 83 / 5)

որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (83 / 9)

զի թեպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք ...և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 7)

և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 5)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 8)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն (87 / 3)

և ասէք. «թե մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն (87 / 17; 88 / 1)

Արդ յայտ է, թե ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր (90 / 23)

ասացին, թե Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 23)

նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն (93 / 15)

մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 11)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով աննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 4)

առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ (98 / 4)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր գոլ (103 / 19)

և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն (112 / 3)

գորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 5; 113 / 7)

ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի (113 / 10)

Ջի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն (113 / 15)

որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 12)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն (117 / 21)

քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ (119 / 22)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն... (128 / 21)

«կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս (144 / 23)

և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 9)

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 7)

որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 11)

Եթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նզովեալ լիցի: (163 / 21)

ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 22)

այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի [բնութիւն](#) (180 / 4)

Իսկ մի [բնութիւն](#) ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (180 / 23)

Արդ եթէ [բնութիւնն](#) մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 3)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս [բնութիւնն](#) ընտանենայ հասարակական (42 / 9)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ [բնութիւնն](#) (89 / 19)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական [բնութիւնն](#) փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 8)

ասացեալ լինի զմի [բնութիւնն](#) ըստ համագոյութեան բանի (181 / 2)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս [բնութիւնս](#) ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

զի բոլոր [բնութիւնս](#) ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 8)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ [բնութիւնս](#) զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 13)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով [բնութիւնս](#): (42 / 17)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս [բնութիւնս](#) ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 24)

թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս [բնութիւնս](#) զանազանեալ գտաւ (87 / 17)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6)

թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 21)

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ (98 / 9)

ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 22)

այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել (157 / 4)

ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 18)

որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս (175 / 4)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 9)

և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 13)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք (83 / 25)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 24)

անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 19)

և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 2)

կամ առն ի մարդկանէ գրնութիւն, գղէմ և գառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանձառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և գղէմ և գրնութիւն (50 / 10)

և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել գրնութիւն (64 / 20)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց գրնութիւն (67 / 2)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ գրնութիւն երկաթոյն (72 / 11)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք գրնութիւն բացայայտեն: (77 / 12)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան գրնութիւն մարդկան: (144 / 12)

Քրիստոս ոչ ունէր գրնութիւն գառաջին մարդոյն (167 / 5)

ունէր գրնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 9)

զի ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և գղէմն առանձնական և գրնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զրովանդակն յինքեան երևեցուցանէ գրնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 10; 43 / 12)

որ գրնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեցի: (49 / 20)

զիտացաք յանցմամբն գրնութիւնս (94 / 4)

Չարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով գրնութիւնս: (95 / 6)

զի գրնութիւնս մեր անապական արացել»: (143 / 19)

այսպէս և գրնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դասանել քնութիւն յանճատ միաւորութենէն (12 / 12)

ԲՈԼՈՐ - 25

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ գոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 8)

այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 12)

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 7)

թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան (147 / 10)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք (154 / 21)

Յայս երկու սիւնս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 2)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 7)

հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանս զայն նմա վարկանել: (179 / 22)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով... (182 / 3)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ ոք յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 11)

առաջնորդական գույով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 19)

իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիւքս ենթակայեալ է: (90 / 21)

այլ և ոչ բոլորն ցուցանի (26 / 6)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիւրաքանչիւրն: (30 / 10)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

բոլորում ղիցես մարդկային բնութեանս (23 / 6)

բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի գաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

Ձի թէ ոչ տեսանէի գբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 4)

և ընդ ձեռն սոցա գբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ գբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի, այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 15)

և որ գբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16 / 22)

զի որպէս տեսանենք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ գբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս (80 / 12)

այլ գբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 13)

գբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

ԲՈԼՈՐԱՊԷՍ - 3

որ զհասարակական բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 11)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. (40 / 19)

այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 13)

ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ - 1

այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի զոլ (25 / 23)

ԲՈՂԲՈՋ - 1

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 11)

ԲՈՂԲՈՋԵԼ - 1

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 13)

ԲՈՂՈՔԵՄ - 1

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 17)

ԲՈՎԱՆԴԱԿ - 4

այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել, ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 4)

որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 11)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով գրովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 1)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ գրովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԱԼ - 1

զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն քովանդակեալ բնութեանս (23 / 14)

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ - 1

մի բռնադատեցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ քովանդակել: (45 / 16)

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼԻ - 2

այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և քովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 17)

և գրովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 6)

ԲՈՎԱՆԴԱԿԻՄ - 1

քովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն (45 / 4)

ԲՈՐՈՏ - 1

որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

ԲՈՒԺԵՄ - 1

ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 20)

ԲՈՒՍԵԱԼ - 2

Եւ որ յերկրէ բուսեայն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան...
(44 / 19) ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝
նորագոյն բուսեայ անպարշտութիւնս: (46 / 22)

ԲՉՈՂԱԿԱՆ - 1

և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս,
կճղակաւոր, բչողական (116 / 9)

ԲՌՆԱԴԱՏԵԼ - 2

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի
հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 10)

...եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ականայ յանսովորականն (127 / 16)

ԲՌՆԱԴԱՏԵՄ - 3

մի բռնադատեսցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 14)

թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման
մտածութեամբք (108 / 5)

զի ոչ Հայր բնադաստի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի (33 / 2)

ԲՈՒՆԱԶԲՕՍԵԼ - 1

և ոչ զօրութեամբ քո բնագրութի պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 21)

ԲՈՒՆԱԻՈՐ - 2

և զի ցուցցէ բնատրին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ (95 / 19)

զի գբնատրին շիջուցցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 20)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԲԱԶՈՒՄ - 3

Հ. Կարգք եկեղեցոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 17)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ

զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7)

ԲԱԺԱԿ - 2

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով (193 / 13)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

ԲԱՅՅ - 5

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14)

բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ (190 / 5)

բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք (190 / 12)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ (192 / 21)

բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 17)

բայց ասացես ինձ եւ զայս (196 / 3)

ԲԱՌՆԱՄ - 2

Պ. Այդ շաղկապն որոշե ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ

եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ (196 / 14)

եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եքարձ զհակառակութիւնն: (189 / 20)

ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 11)

ԲԱՐԻ - 1

որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն (193 / 21)

ԲԽԵՄ , ԲՂԽԵՄ- 2

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» (197 / 1)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 3)

ԲՂԽԵԱԼ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ (196 / 8)

ԲՌՆԱՆԱՄ - 1

զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ (188 / 1)

ԲՌՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 1)

Գ 183 (432)

ԳԱԲԱՂ, ԳԱԲԱԻ - 2

Որպէս և Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս (98 / 22)

որպէս և Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաւեայ եպիսկոպոս (135 / 4)

ԳԱԲԴԻԷԼ - 1

Գարրիել հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. (116 / 16)

ԳԱԶԱՆ - 1

որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, (145 / 25)

ԳԱԼ - 1

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն (145 / 12)

ԳԱԼՈՅ - 2

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր (140 / 6)

նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 14)

ԳԱԼՈՒՍՏ - 1

այլ և յերկրորդ յիրում գալստեանն ցուցանելոց (140 / 18)

ԳԱՀԱՎԷԺ - 1

վերաքայլեր թերևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն արնել. թռուցեալ, ելաներ ի միջոյ նոցա: (130 / 8)

և համօրեն ազգ մարդկան Յիսուս. գորոյ զհետ գայ (20 / 4)

այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն (117 / 16)

ումանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաննէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի իսառն ի խումն տաննէին լուծանելով զպահսն: (189 / 6)

մի եկեւցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 22)

«ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց իսառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 22)

«Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց (145 / 19)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 15)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն. յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

ԳԱՅԹԱԿՂԵԼ - 1

արդ արդե՞օ ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա (109 / 7)

ԳԱՅԹԱԿՂԵՑՈՒՑԻՉ - 1

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 5)

ԳԱՅԹԱԿՂԻՄ - 2

ի սմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 6)

յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԻՒՆ - 1

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն գՔրիստոս մարդ (178 / 21)

ԳԱՅԻՈՍ

զի մի ընդ Գայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

ԳԱՅԼ - 2

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան զաւագանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 24)

կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 15)

ԳԱՌՆ - 1

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան զաւագանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 24)

ԳԱԻԱԶԱՆ - 1

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 23)

ԳԱԻԱՌ - 2

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց (30 / 16)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նագովրացի (31 / 4)

ԳԱԻԻԹ - 2

որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 17)

որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 20)

ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՅՆ - 1

Սոքօք երկոքումբք գեղեցկագոյն ոտիք պարտ էր Սներեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 16)

ԳԵՀԵՆ - 1

որք առաջնորդէն ձեզ ի գեհէն հրոյն (165 / 6)

ԳԵՂԱՐԴՆ - 3

Ես ի իսաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեոքն (104 / 4)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբեռացն վերս (136 / 1)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել (142 / 10)

ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՏԵԱԼ - 1

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 2)

ԳԵՂՄՆ - 1

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 17)

ԳԵՏ - 1

որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 14)

ԳԵՐ - 2

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 3)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս 94 / 2)

ԳԵՐԱԴԵԿՈՐ - 2

Նորին Խոսրովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադէկորայ: (149 / 3)

մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 7)

ԳԵՐԱԶԱՆՑԵԱԼ - 2

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 11)

և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն գերազանցեալը ամբարշտութեամբ (27 / 1)

ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ (70 / 9)

ԳԵՐԱԿԱՑԵԱԼ - 1

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 21)

ԳԵՐԱՀՐԱՇ - 4

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 19)

որ անճառն և գերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 13)

և զի անճառ է և գերահրաշ (59 / 21)

համայն յանասելի և ի [գեքահրաշ](#) միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 21)

ԳԵՐԵԱԼ - 1

[գգեքեալսն](#) գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 13)

ԳԵՐԵԶՄԱՆ - 19

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի [գերեզմանն](#) և ցյարութիւնն (58 / 19)

և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ [գերեզմանին](#) ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօշն փակեցելովք (61 / 2)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի [գերեզմանի](#) (64 / 17)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի [գերեզման](#) իջանէ... (67 / 1)

Բանն Աստուած եղեալ ի [գերեզմանի](#) ի ձեռն մարմնոյն (75 / 3)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի [գերեզմանին](#) և կամ որ ի մեղացն է (107 / 23)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ [գերեզմանի](#) զԱստուած (115 / 4)

և զանշունչ [գերեզմանն](#) Աստուածածին անուանէ: (115 / 9)

ի [գերեզմանին](#) զապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի (116 / 22)

Արդ եթէ [գերեզման](#) եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 8)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի [գերեզմանին](#) (117 / 11)

Եւ եղաւ ի [գերեզմանի](#) ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն (131 / 4)

վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ
զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 1)

թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ (140 / 9)

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն
աղիւեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 10)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց
ի գերեզմանի (175 / 11)

և գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զիսաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց
մարդկան (136 / 7)

ի ծննդենէ մինչև գերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա
յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն գերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և
զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 20)

ԳԵՐԵԼ - 1

զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց
զմահ: (175 / 14)

ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ - 1

որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբիլոն ի
Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 16)

ԳԻՆԻ - 3

զի ինքն զխորհուրդն գինեալ աւանդեաց (194 / 26)

զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի (195 / 5)

«նոքա ի պարզելն գգինին, զմաքրականին աղետս ոչ անարգեն (99 / 9)

ԳԻՇԵՐ - 2

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշերք կամ լոյս և խաւար (84 / 1)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոց յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ (162 / 14)

ԳԻՏԱԿՑԵԱԼ - 2

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք գիտակցեալք (161 / 4)

կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ (8 / 13)

ԳԻՏԵԼ - 4

զի գերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. (36 / 21)

խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս (97 / 13)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է (129 / 8)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ (40 / 18)

ԳԻՏԵՄ - 20

և գիտեալ թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 8)

այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմնն մարդ (16 / 18)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 19)

ոչ գիտեմ՝ զմե՞զ իսաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն (101 / 19)

Իսկ Թէոդիտէ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց (173 / 6)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, (38 / 19)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ զեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացարք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 3)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ գիտես (21 / 13)

գիտես դու և կարի քաջ (38 / 15)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն զուշակէ (147 / 13)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 21)

զի որ ինչ ասէր, ոչ գիտէք սահմանել (103 / 14)

որ գիտէք քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 22)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտէք (130 / 5)

Ո՞վ արդէօք ոչ գիտիցի զայս (181 / 16)

վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 10)

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ - 9

Արդ՝ զիս րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք... (87 / 15)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 9; 87 / 10; 87 / 13; 87 / 14)

Իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 10)

առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ (97 / 9)

զի զզեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 6)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 2)

ԳԻՐ - 22

և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր (3 / 11)

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 20)

զի և գիրն գոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 6)

գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 3; 11 / 4)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան (13 / 2)

արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զգիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 13)

զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց զոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 13)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց: (33 / 10)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 8)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք (63 / 16)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ գիրս (92 / 13)

և մանաւանդ զի ի գիրս զերկոսին գտանենք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն զայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ, (109 / 7)

և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է (148 / 3) ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 12)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Ս. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

զի ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային... (158 / 8)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց (160 / 22)

Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս (162 / 3)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 1)

և գկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին
բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 14)

ԳԻԻՏ - 1

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք
խաւարեցուցանողօք գիւտիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս
հաւատացելոց: (20 / 8)

ԳԼԽՈՎԻՆ - 2

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ,
բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ,
աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 8)

այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզոյն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և
զօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն
յարձակմունս (56 / 23)

ԳԼՈՐԵՄ- 1

և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և
միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց
զանկանգնելին գլորեցան զլորումն: (153 / 22)

ԳԼՈՐՈՒՄՆ - 2

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան
հակառակութեան», (126 / 4)

Ա և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան գլորումն: (153 / 22)

ԳԼՈՒԽ /գրքի գլուխ/ - 5

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ (3 / 7)

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ (76 / 1)

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ (87 / 1)

ԳԼՈՒԽ ՉՈՐՐՈՐԴ (97 / 1)

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ (149 / 1)

ԳԼՈՒԽ - 11

Իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 11)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 6)

Ի մարդեղութենէ գլուխ եւ՝ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ (126 / 20)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ. եղև մարդ (138 / 4)

թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է (147 / 10)

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ գլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 4)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 6)

միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 22)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 11)

ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց (102 / 5)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 11)

ԳՆԱԼ - 2

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք զնալ ճանապարհաւ: (32 / 14)

կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն զնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 16)

ԳՆԱՄ- 4

որ ընդ հակառակս զնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 14)

թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց զնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս իւրեանց, և զնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Ադէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 7; 152 / 12)

ընդ որ զնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 19)

ԳՆԱՑԵԱԼ - 1

զի թէ թարգմանն առ ժամայն նչ էր գնացեալ, (107 / 15)

ԳՆԵԼ - 1

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (151 / 1)

ԳՆԵՄ - 1

մեր գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 16)

ԳՈԳԵՄ 1

որ ևս անմարմին գոգես թէ ըստ ասցելումն Բանի (24 / 15)

ԳՈԼ - 76

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 8)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 2)

ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5; 18 / 6)

ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ. (18 / 12)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ. զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս. յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի. Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն, և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասելիք գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել իսպաչի, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (19 / 1; 19 / 12; 19 / 16; 19 / 17)

և յորժամ եղևն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք (23 / 20)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞ր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 4)

այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ. զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միստումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

ոմն և ի հոմաստեոիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 7)

զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 13)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 14; 28 / 16)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 6)

կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 5)

Ձի յորժամ խոստումանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ (32 / 16; 32 / 19; 32 / 21; 33 / 2)

ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 22)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 6)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացոյի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ (45 / 19; 46 / 1)

և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ. Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 9)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ (46 / 17)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի Քրիստոս (46 / 26)

եթէ ըստ բնութեանն որ զայն ասիցէ գոլ. ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 18)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 7)

որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 3)

Ձի թէ գդեմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 5)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10)

Արդ՝ եթէ ասեի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 21)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 18)

իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 9)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 18)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ (62 / 3)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս 74 / 9)

զի համագոյնքն պարտին և հոմարուն իրերաց գոլ: (76 / 10)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն (83 / 2)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 3)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 16)

ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 19)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեցին գոլ իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 20)

Մննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով
սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր գոլ (103 / 19)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն (114 / 4)

իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ (114 / 17)

և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և
զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 8)

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝
արծուի ասէ գոլ (116 / 7)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 22)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (125 / 1)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝
բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 16)

Թող զհայեոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ
միւսոյ աւագակին (136 / 18)

կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 9)

Սահմանական բանի համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն
դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն
ասաց գոլ: (166 / 18)

զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս
բարեպաշտից: (171 / 12)

ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին (176 / 4)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան,
ուրմեմն գոլ ըստ բնութեանն և ուրմեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 20)

յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 3)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած (56 / 8)

և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ, (62 / 6)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 17)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր (35 / 19; 35 / 21)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօր (36 / 3)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամենևին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 2)

առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 18)

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով (59 / 2)

և է որ երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 11)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ (79 / 15)

քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին (181 / 20)

ԳՈԼՈՐՇԻ - 1

Ոչ եթե նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն որ գոյորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 6)

ԳՈՀԱԲԱՆԵՄ - 1

զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհարանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

ԳՈՂ - 1

ապա եթե են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գոդք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 15)

ԳՈՄ - 1

գոյք ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի, այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 14)

ԳՈՅ - 11

եթե անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 13)

Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք (49 / 13)

գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 12)

Բայց նախ տեսցուք եթե մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ (54 / 24)

յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (55 / 4)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 18)

և է ամենկին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարն յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 3)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին (115 / 19; 115 / 19)

ընդ որում ոչ այլ որ ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ (157 / 9)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, (172 / 16)

ԳՈՅԱԿԻՑ - 3

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 11)

և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 15)

բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա (183 / 2)

ԳՈՅԱՆԱԼ - 4

որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 6)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 23)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանայ իրին (181 / 18)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանայն (53 / 15)

ԳՈՅԱՆԱՄ - 1

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն զոյացոյց զէութիւն: (79 / 4)

ԳՈՅԱՅԵԱԼ - 4

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն զոյացեալն (43 / 25)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն զոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմինն ընդ որում միացեալն եղև (48 / 19)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև զոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւնն ընկալեալ: (56 / 1).զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւնն զգենուլ, նախկին ապականի զոյացեալ իրն (117 / 5)

ԳՈՅԱՅՈՒԹԻԻՆ - 16

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա առուանեցին զոյացութիւնն վեհագոյնքն, (39 / 21)

զգոյացութեանն ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 21)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական զոյացութեանն (43 / 21)

գամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 23)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 2)

զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 15)

զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 16)

և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ (71 / 22)

Չի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 3)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն (74 / 10)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 15)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, (117 / 16)

պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ (117 / 17)

և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 2)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց (36 / 5)

ԳՈՅՆ - 7

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 17)

որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 4)

և գաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8)

և գաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 9)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 21)

կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ գգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 12)

Ձի զինչ պարտ և արժանէ գգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 2)

ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ - 6

ապա ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, (44 / 11)

թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 7 ;18/8)

այլ որպէս Բանն ի Հօրէ զիւրն ունի գոյութիւն (79 / 3)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 20)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ գգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

ԳՈՎԵՄ - 1

Զհայհոյութիւնն ոչ գովեմ (101 / 4)

ԳՈՐԾ -25

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէք զարուեստ: (57 / 4)

կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել (59 / 6)

կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել (59 /

զի մի իշխանութեան գործ համարեցի յաղթութիւնն (64 / 24)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն (66 / 17)

իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբոխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, (68 / 5)

ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 18)

իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէք զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

և զի ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ (95 / 21)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց (119 / 8)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց, (119 / 1)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկերերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 8)

և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 20)

ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 16)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն (134 / 2)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ», և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (141 / 16; 142 / 6)

և զիրաքանչիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ (4 / 9)

և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէէն (150 / 11)

յորում տեղուոջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 15; 115 / 16)

Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն (137 / 18)

փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 10)

ԳՈՐԾԱԿՑԵԼ - 1

և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 10)

ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ - 1

այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնատրական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 6)

ԳՈՐԾ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 8)

ԳՈՐԾԵԼ - 1

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են... (133 / 8)

ԳՈՐԾԵՄ - 3

թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց (106 / 16)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 20)

«Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 18)

ԳՈՐԾԵՄ ԶԳՈՐԾ -1

«Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 18)

ԳՈՐԾԻ - 1

և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 8)

ԳՈՐԾՈՂ - 1

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանս և զգործողն: (135 / 20)

ԳՈՒՄԱՐԵԼ - 1

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել (5 / 9)

ԳՈՒՆԵԱԼ - 1

և զաղտեղի գոյն գունեայ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8)

ԳՈՒՇԱԿԵՄ - 2

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լռութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 14)

զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն (160 / 7)

ԳՈՒՑԷ - 2

Նորա գառ միատրութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեացի ի Քրիստոս (10 / 10)

«գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», (133 / 10)

ԳՏԱՆԵԼ - 10

որ զանմոլարն սիրեացէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 4)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 19)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակական գտանել ումէք ուրէք (39 / 13)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 13)

և այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահական գտանել կէանս: (69 / 14)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտացի աղբերն, որքան ուսումնասերն ինդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 8)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս (102 / 2)

միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել գնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կէանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 6)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

թէ յանբնականաց, և մանաւանդ զի ի զիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 16)

Եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 6)

ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանեաք: (101 / 14)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն (40 / 13)

որ անհաւատ պարզևացն գտանէր պտուղ: (4 / 9)

զի դու ժառանգ գտաք ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց (146 / 17)

որ և բնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք (98 / 16)

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 19)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց (31 / 16)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 12)

ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 19)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 20)

ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 7)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 1)

և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկա բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 16)

գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն (88 / 8)

որ գտանի այս ի բերան այնոցիկ (104 / 5)

այլ որ ինչ միանգամ յիւրաքանչիւր կիրսն գտանի (108 / 1)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, (112 / 5)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 10)

անդէն ի նմին ընկողմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 2)

գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 2)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան զաւագանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 24)

Ձի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 21)

գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 7)

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 4)

և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիս ի սահմանականն բնութեանն քան՝ Աստուածն
ասելով, (81 / 5)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել
սուրբ հարքն (41 / 21)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ
բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան
(53 / 18)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ
ասացեալքն (67 / 12)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ
յերկնից բերեալ: (111 / 20)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ
ճշմարտութիւնն: (125 / 18)

ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ
միաւորութեան: (160 / 23)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին
ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 25)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր զոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ
զամենայն մարդիկ զոլ ի Քրիստոս (19 / 17)

մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 16)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս
և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 2)

զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և
զտեսանելն (29 / 14)

գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի (11 / 17)

և մարդեղություն նորա կարծեալք և երևութի գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 7)

գտանիք նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 17)

ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 7)

զի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա, և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 13)

և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ (60 / 9)

զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ (79 / 14)

թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ (88 / 1)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառտայ մահու և ապականութեան: (90 / 14)

որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 13)

և կամ որո՞վ ի իիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 4)

ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (118 / 18)

, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (132 / 20)

և մինն միայն ի մէնջ էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 13)

ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 20)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

ԳՏԵԱԼ - 2

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 7)

գոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս (98 / 7)

ԳՏՈՂ - 1

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 23)

ԳՐԵԱԼ - 5

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. (23 / 16)

Զարչարեցավ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ (64 / 8)

որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 4)

զի մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 20)

Իսկ ոչ գրեալսն և գոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

ԳՐԵԼ - 1

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, գոր ի պրակսն իսկ է գրելն (107 / 7)

ԳՐԵՄ - 8

գոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 19)

զի ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց (94 / 15)

սակայն մեք գրեցաք առ նա (11 / 9)

գրեցաք վասն Թեոդիտեայ (166 / 4)

Իսկ զիս՝ ընդ գրեցեր զու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի (38 / 11)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս (8 / 10)

գորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտ (113 / 4)

ԳՐԵՑԵԱԼ - 3

և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 15)

այլ կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 2)

ԳՐԻԳՈՐ - 13

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն գտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

գորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 5)

Եւ Գրիգոր Նիսացի ասէ. «անսուղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեաւ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»: (121 / 9)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 16)

ասաց սուրբն Գրիգոր: (129 / 1)

որպէս և Գրիգոր սրանչելագործ ասէ (142 / 19)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ (143 / 14)

Ջոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 4)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացւոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 11)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. (158 / 20)

և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացի (170 / 4)

զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի (164 / 3)

զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 5)

ԳՐԻԳՈՐ ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ - 3

զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 5)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 16)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. (158 / 20)

ԳՐԻԳՈՐ ՆԻՒՍԱՑԻ - 3

Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեաւ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 9)

և որպես ասե Գրիգոր Նիսացին (170 / 4)

ԳՐԻԳՈՐ ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾ -1

որպես և Գրիգոր սքանչելագործ ասե (142 / 19)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԳԱԼՈՒՍՏ - 3

և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 20)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 14)

Գ ԺԱՄԵԱՆ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի 2 է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ Ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 20)

ԳԻՇԵՐ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշարաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին (188 / 22)

ԳԻՏԵԼ - 1

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 25)

ԳԻՏԵՄ - 3

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտացես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 12)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն (187 / 17)

ԳԻՐ/Ք՞/ - 3

որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 23)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք,

եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիւրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 1)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

ԳԼԽԱԻՈՐ - 1

եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն (192 / 13)

ԳՈՐԾ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 7)

ԳՏԱՆԵՄ - 1

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 9)

ԳՏԱՆԻՄ - 2

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան

արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 18)

գոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն(189 / 10)

ԳՏԵԱԼ - 1

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 26)

ԳՐԵԱԼ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

ԳՐԵՄ - 2

Պ. Ար իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 9)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 6)

ԳՐԻԳՈՐ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ իստնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

ԳՐԻԳՈՐ ՆԻՒՍԱՑԻ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ իստնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

Դ 100 (294)

ԴԱ - 5

մէք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 12)

և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 15)

երթայր զհետ դոցա (164 / 12)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ. (10 / 20)

համարիք զոսս որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 10)

ԴԱԴԱՐԵՄ - 2

և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 2)

և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 12)

ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ - 1

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման (117 / 23)

ԴԱՆԴԱՂԵԼ - 1

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 1)

ԴԱՆԴԱՂԻՄ - 1

դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 20)

ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ - 1

որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

ԴԱՌՆԱԼ - 3

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն» և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ. յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

ԴԱՌՆԱԼՈՑ - 3

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն» և զի ոչ ևս դառնայլոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 8)

ոչ ևս դառնայլոց է մարմին նորա յապականութիւն(110 / 5/. յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնայլոց էր մարմին նորա յապականութիւն /110 / 16)

ԴԱՌՆԱՄ - 8

և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիւր ծնողսն: (134 / 4)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 11)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք (163 / 13)

և յետոյ դառնայ նզովէ այսպէս (163 / 20)

վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս (172 / 17)

և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 13)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հող դարձցիս»(140 / 5)

Բայց ա՛րդ, դարձցուք անդրէն յիսկիզբն քոց ասացուածոցն: (21 / 5)

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵՄ - 1

այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 17)

ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ - 1

ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեցի: (46 / 18)

ԴԱՏԱՊԱՐՏԵՄ - 1

և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեցի: (48 / 5)

ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ - 2

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն
(86 / 13)

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

ԴԱՏԱՍՏԱՆ - 1

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 15)

ԴԱՏԱՍՏԱՆ ՏԱՄ - 1

գամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ (137 / 10)

ԴԱՏԱՐԿ - 1

ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց
(56 / 24)

ԴԱՏԵԼ - 2

Ոչ ուրուք երբեք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանենք դասեղ զոր Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մենջ ասիցս գիր. «չն են, ասե, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 9)

նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դասեղ զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

ԴԱՏԵԼՈՅ - 1

Դասեղոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 14)

ԴԱՏԵՄ - 2

զոր յանդիմանեալ դասեղ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 5)

որ իրաւապէս դասեղք զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

ԴԱՐ - 1

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 9)

ԴԱՐԱՆԵԱԼ - 1

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 15)

ԴԱՐՁԵԱԼ - 45

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք ինդրոց: (8 / 21)

Դարձեալ ասացաք առ նա (10 / 3)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեք գերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 8)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 17)

զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 13)

և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (23 / 22)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 3)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի (26 / 5)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն (28 / 2)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. (33 / 21)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր (34 / 22)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 20)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 15)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղևն նշանակելով և միայն մտածութեամբ (47 / 8)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան (53 / 1)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 3)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 12)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 20)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 8)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ (73 / 11)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն (79 / 12)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն (81 / 1)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով (81 / 15)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 12; 82 / 15)

Դարձեալ տարակուսին (83 / 6)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս (92 / 5)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս (93 / 19)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

Եւ դարձեալ զայպիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորեր ասելով (104 / 1)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն (109 / 3)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն
անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 7)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և
մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 21)

և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս (113 / 15)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 20)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս
և խառնակել (119 / 13)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն
Քրիստոսի (123 / 4)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՛րդ որ ասէ (143 / 2)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն
առաջի արկանէր, (143 / 10)

Եւ դարձեալ ասէ (143 / 20)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար զոլ և սահմանելոյն
անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 18)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել
(171 / 12)

Դարձեալ տարակուսին (173 / 1)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ
աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

-

ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Տրտմեցաւ զի զտրտութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով (139 / 7)

ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵՄ - 1

սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 18)

ԴԱԻԱՃԱՆԵՄ - 1

իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 10)

ԴԱԻԱՆԵԱԼ - 1

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 9)

ԴԱԻԱՆԵԼ - 6

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 13)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 2)

Բայց էր երբեք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելոյ բնութիւնս: (42 / 16)

և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր (85 / 21).

ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 9)

ԴԱԻԱՆԵՄ - 4

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 11)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 17)

անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանեին (43 / 7)

ԴԱԻԱՆՈՂ - 1

զի բարձցի զայթակողութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ (178 / 22)

ԴԱԻԱՆՈՒԹԻԻՆ -2

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 14)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ զերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 10)

ԴԱԻԻԹ -1

որպէս և ասէ ուրեմն Ղաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին (109 / 13)

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ - 1

և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 2)

ԴԵՂ - 5

զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դէղ (70 / 20)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դէղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դէղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դէղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 15)

Ջոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օծանելով զսպանող դէղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8)

ԴԵՌ - 1

որ դէռ չն ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 10)

ԴԵՐԱՅԻԴՐՈՇՏԱԴ - 1

Յիշե՛ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Ղերայիդրոշտայ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 14)

ԴԵՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻԻՆ - 2

Ընդ ձեռն դէրանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիատրութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դէրանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 13)

ասացես մեզ, թե զմի դէմնի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թե ըստ միաւորութեան»: (10 / 7)

«Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 12)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 17)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 9; 12/10; 12 / 12)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ. քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 3; 13 / 7; 13/8)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 8)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան (16 / 9; 16 / 11)՝

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16/20; 16 / 21)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեք զերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 9)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր զոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ զոլ ի Քրիստոս (19 / 16)

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի (21 / 7)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 6)

զի ոչ եթէ դէմն զոմն և եթէ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի զոլ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 22)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթէ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի զոլ: (26 / 3)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթէ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեցի զոլ ամենայն հարկաւորութեամբ (26 / 5)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 10)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 13)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և զոլ: (28 / 15)

ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեամբ և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 8)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 14)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իՀօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 18)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 20)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ, (39 / 8)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 4)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ մի և բնութիւն: (42 / 14)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43/9; 43 / 10)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, (43 / 17)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 8)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուոջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 3)

ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու (51 / 7; 51 / 9)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն (51 / 21; 51 / 23; 52 / 1)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 14)

զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնալիսիք (84 / 8)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ, զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 11; 112 / 12)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն (128 / 22)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոռցն դէմ ենք, (139 / 10)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կոփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ գնոսա եղին լինել զէսս պատերազմի քնդ դէմ իրերաց: (162 / 6)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն (41 / 14)

զի ի նշաւակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 12)

զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 13)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 17)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 11)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 11)

այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 16)

«Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 5)

«Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 15)

զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի (17 / 7)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոյ: (26 / 4)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 14)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 20)

ոչ ոք մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 19)

միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, (51 / 8)

և զի սովորութիւն է զբոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 10)

«Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 18)

«Ձոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին (11 / 3)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 12)

Ձնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն (42 / 4)

Եւ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», 17 / 12)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին» (28 / 10)

Եւ յաղագս սորին այտորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմով և անձնաւորութեամբ: (180 / 19)

և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 10)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իՉօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն (50 / 10)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն (74 / 4)

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 8)

այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (14 / 2)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ»: (16 / 19)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 3)

անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ (25 / 19)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1)

արդ կամ ասասցես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 14)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն (40 / 18)

զի ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 9)

Զի թէ զդէմն ասասցես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 4)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմն և զդէմն (16 / 20)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

ԴԷՊ Է - 1

որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 9)

ԴԺՆԴԱԿ - 1

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի
և դժնալ ցանկութեամբն (134 / 15)

-

ԴԺՆԴԱԿԱԳՈՅՆ - 1

լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնալագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ
ոք (7 / 3)

ԴԺՈՒԱԲԱՆԻՅԵՄ - 1

անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի
Կուսէն առեալ, դժոխարանիցէ: (47 / 23)

ԴԺՈՒՔ - 32

և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխաց և ապականութեան
(25 / 11)

և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես
զապականութիւն: (25 / 14)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի (64 / 17)

և զի պարծէր բանասարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ
զմերս ծախել զբնութիւն (64 / 18)

յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն
ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 7)

Արդ՝ զայսուսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն ղժժիս, զկնի մահուն ի բնութենէս իսափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս ունի գեղոցեալն, և երթալովն ի ղժժիս՝ զղժժիսցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 4)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի ղժժիս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 6)

յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և ղժժիսցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 15)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և ղժժիս մասն մարդկայնոյս բնութեան (68 / 17)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան, իսկ ապականութեան և ղժժիսցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 15)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի ղժժիս և ապականութեան (71 / 5)

ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ ի ղժժիս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 7)

և ի ղժժիս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 3)

յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և ղժժիս իսայթոցն փշրեալ: (75 / 6)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի ղժժիս էջ անըմբոնելին նոցա, (95 / 16)

զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր ղժժիս զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». (113 / 4)

ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի ղժժիս ըմբոնիլ (130 / 22)

Եւ սակայն էջ ի ղժժիս (131 / 1)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխց իշխանութիւն (133 / 4)

«մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխց իշխանութիւն (135 / 17)

իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1)

«ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն (144 / 9)

և թէ՛ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 5)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 13)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխս, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 23)

այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխց և զապականութիւն մահու: (65 / 11)

և երթալովն ի դժոխս՝ զդժոխցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 4)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 14; 65 / 16)

ԴԺՐԱՆՔ - 1

որպէս զի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի (69 / 12)

ԴԻՄՈՒՄՆ - 1

որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 21)

ԴԻՈՂՈՐ ՏԱՐՍՈՆԱՑԻ - 1

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Փիղոքի Տարսնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 13)

ԴԻՈՂԸՓԷ - 1

Այսպէս և Փիղոքէփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց, իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 5)

ԴԻՏԵԼ - 1

Եւ դիտել պարտ է (156 / 21)

ԴԻՏԵՄ - 1

թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 9)

ԴՆԵԼ - 7

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 11)

իշխանութիւն ունիմ դնել գնաւ և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ գնաւ»: (73 / 4)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել գնաւ և առնուլ միւս անգամ (73 / 7)

իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ առնուլ գնաւ»: (122 / 7)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ» (139 / 21)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք, դնելով նոցա բանս ի բերան (154 / 23)

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 17)

ԴՆԵՄ - 22

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ» (28 / 3)

«զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ գնաւ (73 / 3)

«զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ գնաւ (122 / 6)

արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 3)

թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն (104 / 20)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 3)

և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ (116 / 2)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ (166 / 22)

Ձի յորդորեր գմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս (5 / 11)

որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ (68 / 13)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ էր ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

Էջ ի դժոխս և էրաս ի գերեզմանի (64 / 17)

Եւ էրաս ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն (131 / 4)

Ընդ սոբօք էրաս և զայն ևս (53 / 22)

հաւաքեալ զնոսա էրին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 6)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, (23 / 6)

և եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 8)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 20)

Արդ թողով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 12)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն (156 / 11)

ԴՈՅԶՆ - 2

Ոչ եթե նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից (72 / 6)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

ԴՈՅԶՆ ԻՆՉ - 2

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 12)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնուիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 11)

ԴՈՅՆ - 1

Բայց մեք և ասեմք իսկ գոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն (21 / 14)

ԴՈՒ - 95

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 16)

«Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

և դու որ զմարդկային դեմն ոչ ասելիբ գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս (19 / 15)

դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 15)

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ (21 / 12)

յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». (29 / 6)

զիտես դու և կարի քաջ (38 / 15)

որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց... (97 / 10)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք (99 / 13)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 1)

ասասցես և դու ընդ Թոմայի «տէր իմ և Աստուած իմ (136 / 13)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի, զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 13; 146 / 16)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց»: (8 / 21)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն (71 / 18)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 14)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք (88 / 8)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

Իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած (127 / 8)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ(166 / 7)

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 4)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան (89 / 1)

սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

Մէք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 1)

պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 4)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն (149 / 13)

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղէմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (164 / 24; 165 / 6; 165 / 8)

զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 14)

քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

զրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 6)

ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ (183 / 14)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ(166 / 7)

ամենայն ուրեք համբուրեի զան ձեզն ձայնակցութիւն (14 / 6)

պարտ էր ասել մարմին ձեք և արին ձեք: (28 / 2; 28 / 2)

իսկ ձեք ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է (120 / 18)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «Ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեք, և Աստուած իմ և Աստուած ձեք»: (126 / 12; 126 / 13)

Իսկ ձեք ըստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես գնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեք ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 5; 127 / 10)

այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեք, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 14)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեք, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեք (165 / 3; 165 / 4)

ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ (165 / 1)

աղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմ ասել ըստ երկուց բնութեանցն (10 / 17)

տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան (12 / 5)

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 21)

զինչ քեզ երկի փրկչական բանն` (21 / 8)

Եւ զիս^օ ըդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 11)

Յերկուց մինն առաջի կայ ptq ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զայն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդէտութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ ptq Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 17; 29 / 4)

Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ ptq՝ և է (29 / 11)

այնոքիկ, որ ptq յանհաւատութիւնն առաջնորդէն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցէն: (30 / 6)

զո՞ որ ի սոցանէ ընդունել ptq թուիցի, հարցանեմ (36 / 17)

պարտ է ptq և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս ոչ իշխեցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի ptq կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. (37 / 1; 37 / 3)

և տեսեր զնա և որ խօսին ընդ ptq. նա է (103 / 9)

տուեալ իսկ է ptq Մատուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր զնացեալ, անդրէն ի տեղուցն իսկ կամէի ընդ ptq խօսել յանդիման նորա (107 / 13; 107 / 16)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն ptq ասել (136 / 15)

Եւ մի լիցի ptq թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան. թէ արդեօք ո՞չ են կամք ptq հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենու զնա, զորմէ բանքս են (147 / 16; 147 / 19)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսարով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն ptq Մատուծոյ: (149 / 8)

այսօր h pt u պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել (8 / 13)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեցէն առ h pt u սերմանել բանքդ: (24 / 8)

Հայր փառաւորեա զիս առ h pt u փառօք (106 / 5)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ h ptն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է h ptն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեցցի»: (116 / 17)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ h ptն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 16)

«Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ h ptն փառօքն (137 / 20)

ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ pn (15 / 9)

Եւ այս է pn զոր մեծապեսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

Եւ այս էր pn զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

զրեցեր ի պատասխանականին pn թղթի (38 / 12)

ոչ զօրութեամբ pn բռնագրօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 21)

խաթարեցես զլուսաւոր pn սիրտդ (99 / 18)

փառաւորեա զՈրդի pn (106 / 6)

«Հայր փառաւորեա՛ գորդի pn առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 19)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս pn այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի, զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր. սկիզբն արարեր ի մարդիկ

սերմանել զխաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 15)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ pn սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւոյ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս pl հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն ի մէջ էր անդամ, որ վիրատրեալ գտաւ: (147 / 11)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ qđtq փութացողս առանց հերձուածոյ աստեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին qđtq ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 15)

Դատելոց է qđtq բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 14)

գրովն qđtqn առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն: (11 / 3)

Բայց qptq ոչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և qptq ուղիղ երկեցուցանել, (27 / 7)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ qđtq փութացողս առանց հերձուածոյ աստեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին qđtq ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 15)

Դատելոց է qđtq բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 14)

ԴՈՒԶՆԱՔԵԱՅ - 3

յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասասցուք (30 / 13)

ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ (61 / 13)

իսկ ապառնին թեպետ և ի գիտութեան դուզնաբէայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ (87 / 10)

ԴՈՒՐՄ - 1

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ (149 / 6)

ԴՈՒՌՆ - 4

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք (61 / 3)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն ի դրունս (150 / 17)

և դրունքն աղիսեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 10)

և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 21)

ԴՐԱԽՏ - 1

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենագան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 7)

ԴՐԴՈՒԵԼ - 1

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԴԱՐՁԵԱԼ - 3

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 20)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 12)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 18)

ԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր

բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղեմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն եւս փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դասանութիւնն: (188 / 5)

ԴԱԻԻԹ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ ատուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւնկարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 12)

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ - 1

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14)

ԴԺ ԵՐՐՈՐԴ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23;188 / 24)

ԴԻՈՆԵՍԻՈՍ ԱՐԻՍՊԱԳԱՅԻ - 1

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 16)

ԴԻՊԵԱԼ - 1

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զղիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 4)

ԴԻՊԻՄ - 1

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

ԴՆԵԼ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 18)

ԴՈԻ - 9

Հ. Դուք որպէ՞ս տաւնեք: (190 / 17)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիղէն եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 5)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանեք դուք ջուր: (193 / 12)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 13)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն (195 / 1)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Բայց զաւետեացն արւ տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 8)

Բայց զաւետեացն արւ տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 10)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 25)

Ե 213 (746)

ԵԱՑ - 1

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման ...^օ//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 15)

ԵԳԻՊՏՈՍ - 2

պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի (150 / 1)

դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 14)

ԵԴԵԱԼ - 6

և ի յագեցման բանին ընդդէմ եդեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 21)

այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եդեալ եղև՝ մահն (66 / 11)

Բանն Աստուած եդեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 2)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եդեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 18)

և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եդեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 20)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եդեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

ԵԹԷ - 125

Էթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան ...ասացես (12 / 5)

Եւ արդ, Էթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ (16 / 3)

Էթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 12)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ Էթէ ոչ առ աչօք երևումն (16 / 15)

Արդ Էթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է (17 / 1)

Իսկ արդ, Էթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ (18 / 3)

Ա՛րդ, Էթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ (18 / 11)

Ա՛րդ, Էթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 13)

Այլ ասես. «Էթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 10)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմէքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ Էթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 12)

Ա՛րդ, զայս Էթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս... (23 / 6)

Արդ Էթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս... (24 / 3)

և Էթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոզին»: (24 / 10)

բայց Էթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 2)

զի ոչ Էթէ դէմն զոմն և էթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոլ (25 / 22)

Էթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի... ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է (27 / 15)

այլ էթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

էթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 14)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ էթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 12)

Այլ ոչ էթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս (34 / 12)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ էթէ յաղագս այսորիկ (34 / 23)

էթէ բնութիւնս յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակական բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, էթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 10; 39 / 14)

Եւ ոչ էթէ մինչ առ միումն այսորիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք (40 / 23)

Ոչ էթէ յորժամ կրկին ասէին (42 / 18)

և էթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 12)

էթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (46 / 1)

և էթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսւոյն ձայնակցեցէ: (46 / 8)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, էթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 12)

էթէ որ ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 15)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ Էթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 20)

Էթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի Քրիստոս... (46 / 24)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, Էթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ (47 / 9)

Էթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 17)

Ձի ոչ Էթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև (48 / 18)

Ձի Էթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուջ բանականի (49 / 22)

ըստ նմին այսմիկ և Էթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և Էթէ դէմ... (51 / 5; 51 / 6)

Իսկ Էթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ... գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ (52 / 9)

Արդ՝ Էթէ ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 20)

Եւ դարձեալ Էթէ ասէի ըստ համագոյութեան... ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 2)

Էթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան (53 / 17)

Էթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցխաչն և մինչև յալիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն... (53 / 22)

աստուածային ասին այսոքիկ, Էթէ մարդկայինք: (54 / 8; 54 / 10)

Այսպէս հաւանեալ եմք, էթէ՝ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք (54 / 11)

Բայց նախ տեսցուք էթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, էթէ ոչ: (54 / 22; 54 / 26)

Արդ՝ էթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ էթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և էթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (54 / 26; 55 / 2; 55 / 3)

Բայց ոչ էթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 17)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ էթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 6)

և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, էթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 15)

Բայց էթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճատելին և ի ճատելն մերում զնա յանճատութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 10)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ էթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն (67 / 8)

Արդ էթէ եր զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ եր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 14)

Ոչ էթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք զոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից... (72 / 4)

և նորա են՝ էթէ կիրքն մարդկայինք, և էթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 18; 74 / 19)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, էթէ ոչ. (76 / 5)

Եթե Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 6)

Եթե ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ... (81 / 9)

Եթե այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելոյ, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 19)

Իսկ Եթե որ ժպրհեացի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել ... (86 / 6)

զի Եթե էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին... (91 / 22)

Արդ Եթե յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն (93 / 9)

Իսկ Եթե նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 15)

«անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, Եթե անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 10)

Արդ Եթե որպէս ասեն և այնպէս (105 / 14)

Իսկ Եթե ճշմարիտ է ...ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (105 / 19)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, Եթե առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 20)

Իսկ Եթե ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի Եթե զերկուսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել... (112 / 21; 112 / 22)

Ապա Եթե ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր (113 / 9)

Արդ էթէ գերեզման եղև գգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 7)

էթէ լուծանելովն շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 23)

Եւ էթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ էթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 10; 118 / 13)

Եւ էթէ ասէ զնոյնս Ոսկերերանն Յոհան (120 / 4)

և ոչ էթէ կիրքն կարող էին զհրաքանչիւրսն ի վերայ ասել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (120 / 24)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խռովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ էթէ զոչ են»: (121 / 9)

և էթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 18)

Արդ էթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և էթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 19)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, էթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 16)

և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և էթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 6)

էթէ «գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», և էթէ ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. և էթէ «ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 10; 133 / 12; 133 / 13)

Իսկ էթէ հասարակաբար առհաստատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ

այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի գՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», Էթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զասպականութիւն»: (142 / 15; 142 / 22)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, Էթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». և Էթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և Էթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 5; 143 / 7; 143 / 8)

Էթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և Էթէ մահ Բանին և մարմնոյն, Էթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և Էթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և Էթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 5; 145 / 5; 145 / 6; 145 / 7; 145 / 8)

Եւ Էթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն (145 / 10)

զի ոչ Էթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 19)

որ ոչ Էթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (156 / 4)

Զի ոչ Էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 11)

ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ Էթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց (159 / 18)

Էթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեցի: (163 / 14)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նգովէ այսպէս. Էթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նգովեալ լիցի: (163 / 20)

զի ոչ միայն Էթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի (164 / 2)

այսպէս Էթէ են մշակք նենգաւորք... հրաժարեալք ի նոցանէ (164 / 12)

Բայց արդ, էթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգոյն սրբոյ: (165 / 19)

ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, էթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

Եւ էթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և էթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 8; 167 / 12)

Արդ էթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի...գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն (168 / 1)

և էթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 5)

զի ոչ էթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի զոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 10)

Եւ էթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (171 / 24)

ոչ էթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 17)

կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ էթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

Դարձեալ տարակուսին, էթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 1)

«վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ էթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն (173 / 21)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ էթէ յարարածական

բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. զի անխառն է աստուածութիւնն և անյօդ, զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «էթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար (174 / 2; 174 / 6)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և էթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ զոլ այնուհետև մարմին (176 / 3)

էթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 10)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ էթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 12)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, էթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին (181 / 17)

Իսկ էթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանէլն ոչ յարմարին նմա: (182 / 13)

որպէս կարծեմ, էթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 5)

Արդ էթէ միևնոյն է մահն և ապականութիւնն (183 / 12)

|

ԵԼ - 2

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ էլն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 2)

ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ. (88 / 16)

ԵԼԱՆԵԼ - 4

Ընդ որ ոչ կարացեալ էլանէլ: (10 / 3)

հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարես ըստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 17)

հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 10)

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական
անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին
ներքուստ արտաքս ելանելոյ (61 / 2)

|

ԵԼԱՆԵՄ - 8

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ (152 / 2)

«ելանել» ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած
ձեր»: (126 / 11)

Բայց եթէ զիս րո՞ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան
և յանսահմանութեան ելանել սահման (61 / 12)

ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 9)

«տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» (143 / 8)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս
աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ եղև մարդ, զի արասցէ
Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք ել յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի
մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 21)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք ել յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի
մարդոյ (143 / 5)

ԵԼԵԱԼ - 1

և յարգանդէ ելեայն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս
այսպէս: (61 / 8)

ԵԼՈՂՈՒԹԻՒՆ - 1

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն Էլոդութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ Էլումն (32 / 21)

ԵԼՈՒՄՆ - 1

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն Էլոդութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ Էլումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն (33 / 1)

ԵԿԵԱԼ - 11

և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման Էկեալ արար պատճառ (29 / 2)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ Էկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 22)

մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, Էկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 14)

Արդ՝ թեպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ Էկեալ երևեցան (69 / 6)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից Էկեալ: (70 / 11)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն Էկեալ յարեցի (82 / 1)

այլ ի հարկէ և ակամայ Էկեալ ի մեռանել: (123 / 12)

և երեքեան սոքա ի միում տեղուջ ի վերայ Էկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5)

«տեսցեն զորդի մարդոյ Էկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 9)

Այսօրիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեայ, բազմացան անվայելուչ բանք (183 / 1)

որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկեղոց (97/12)

ԵԿԵՂԵՑԻ - 13

որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 10)

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (22 / 1)

և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 1)

ի մարդէղութենէ զլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ (126 / 21)

և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ (126 / 21)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 23)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի, (146 / 14)

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր (148 / 1)

որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ (154 / 16)

որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթողիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, (164 / 18)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 25)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 16)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և գաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս (6 / 10)

ԵՂ - 1

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ գպանիւր կամ զեղ (78 / 6)

ԵՂԱԿԱՆ - 1

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ. թէ մնաց, որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 6)

ԵՂԱՆԱԿ - 1

այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն (5 / 1)

ԵՂԱՆԵԼԻ - 1

այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանէլի և ծառայական: (179 / 15)

ԵՂԱՆԻՄ - 2

իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 8)

յաղագս որոյ մահուամբ Որդւոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (75 / 1)

ԵՂԲԱՅՐ - 1

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որոյիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 9)

ԵՂԵԱԼ - 34

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ (4 / 2)

զի զոր նա եղեալ և առեալ ասաց, (17 / 16)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս (20 / 1)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 15)

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 18)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 19)

իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ [եղեայ](#) սպասաւոր (70 / 16)

ապա գտանի [եղեայ](#) շօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 7)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի [եղեայ](#), որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ [եղեայ](#) ասի(77 / 20; 77 / 23). յաղթեսցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ [եղեայ](#) զօրութեանն: (78 / 12)

և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի [եղեայ](#) հաղորդ (82 / 16)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասեք, գտանի նա և երիցն անբաժ [եղեայ](#) հոգեկանաց մասանցն, (88 / 9)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ [եղեայ](#) և՛ բանականին ի ձեռն այտորիկ (88 / 13)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ [եղեայ](#), և կամ բանական՝ անբան (89 / 1)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ [եղեայ](#) ծառայ մահու և ապականութեան: (90 / 14)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի [եղեայ](#) ճանաչի: (91 / 13)

այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ [եղեայ](#) ստեղծուած: (93 / 23)

և շօշափելի և տեսանելի [եղեայ](#) զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 21)

իսկ որոմն ինքնաբոյս [եղեայ](#) խառնի ի ներքս: (147 / 4)

գտանի [եղեայ](#) սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 7)

Ձի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ [եղեայ](#) (157 / 3)

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 5)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն (178 / 19)

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 13)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 18)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին (78 / 20)

անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 11)

ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 3)

այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոցս: (159 / 21)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (24 / 2)

այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 4)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 21)

ԵՂԵԼ - 4

զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 7)

յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն, (50 / 9)

իբրև ի վերայ գոյակցի և համարուն եղեյոյ Բանին (127 / 15)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղեյոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 4)

ԵՂԵԼՈՒԹԻՒՆ -14

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

Իսկ զսորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն (63 / 18)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 15)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, (77 / 16)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 7)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն (79 / 13)

... Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն (79 / 20)

որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 21)

միաւորութեանս բան ի հոմանունաց անտի է և եղելութեանն տան, (83 / 13)

որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 12)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար (68 / 5)

որք ասեն, թե ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի(181 / 11)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թե ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 15)

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 5)

ԵՂԻԱ - 1

զորմէ ասէրն Եղիս ցԻսրայէլ: (164 / 6)

ԵՂԾԱՆԵՄ - 1

զմիաւորութիւնն Եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 19)

ԵՂՈՅԵԱԼ - 1

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժիս, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեայն, և երթալովն ի դժոխս՝ զդժխոցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 3)

ԵՂՋԵՐԱԲՈՒՍ - 1

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ գնա հետևակ, չորքոտանի, Եղջերաբոս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 8)

ԵՄ - 434/ օժանդակ բայ և էական բայ

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ յԱստուծոյ (65 / 19)

«Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ, պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 8)

ի մարդէղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ (126 / 20)

և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ: (129 / 7)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 19)

իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 22)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն (65 / 13)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

այսպէս իմացիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն (84 / 5)

յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք (88 / 19)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ (91 / 21)

«Չոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 3)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, (117 / 4)

որպէս և Սնէրիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն հցեն»: (135 / 7)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա հցեն. (147 / 21)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞յք այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն հցեն ասացեալք: (159 / 8)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս հցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս (19 / 18)

տեսցուք ո՞վ հցէ Նեստորն (20 / 12)

ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն հցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ (51 / 6)

որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց հցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 10)

առ որս զիտութեան հցէ մնացեալ նշխար (97 / 9)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ արտաքոյ մեղացն հցէ»

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ հցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 1)

որչափ ինձ արժան հցէ, շնորհակալ պարտ է լինել նմա (101 / 6)

թէ արդ արդեօք հցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ (109 / 7)

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ հցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր զալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամար: (145 / 10)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր հցէ բնութեանն բան (159 / 6)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոյ այնուհետև մարմին (176 / 2; 176 / 3)

Իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա:

զի յայլում տեղոջ ցուցանելոց եւք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

Այսպէս հասանեալ եւք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք (54 / 11)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոցն դէմ եւք, (139 / 11)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եւք, միայն զիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց (173 / 6)

«չն են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (3 / 11)

և զի ոչ են բարձորք իրերաց (19 / 9)

զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 5)

այլ վնասեցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք (31 / 20). այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամենևին սպականեալ են խորհուրդք և միտք (32 / 9)

և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ (36 / 16)

և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են (50 / 3)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 11)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին (50 / 18)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 17; 53 / 19)

Այսպես և ըստ այսմ օրինակի բնական ենի մարմնի աչքն, և բնատրեայ ենի նոսա տեսատրութիւն(56 / 14; 56 / 15)

կրականք ենզորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, որք մարդկայնոյս ենբնութեան պատահմունք, (65 / 24; 66 / 2)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի գորութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 18)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի ենումանք (77 / 17)

որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն (78 / 8; 78 / 9)

որք են ըստ նախասացելոյ բանին (83 / 18)

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղ (84 / 20)

Ծնանելն բնութեանս ենբերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են սոքա ի մեզ (98 / 11; 98 / 14)

«Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց (99 / 1)

Եւ են այսոքիկ (101 / 21)

որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 9)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի... (105 / 20)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են (109 / 19)

զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 18)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ ոչ են: (121 / 9)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 12; 123 / 15)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեայ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 3)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ասպականեայ են, (133 / 9)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց (133 / 21)

«հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց (135 / 5)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն (135 / 13)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 22)

թէ արդեօք ոչ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ գնա, գորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն (147 / 18; 147 / 20)

իսկ որոյ ճաղկեայ են ալիք իւրեանց և գերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ (151 / 3)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեայ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնուսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, (162 / 3; 162 / 4)

զի ոչ միայն եթէ ոչ են հ ամաձայնք սրբոյն Գրիգորի (164 / 2)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայլք յափշտակողք (164 / 12; 164 / 13)

ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ (165 / 1)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել գնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 17)

զի և իոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս (38 / 16)

«Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 13)

ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ չեն միայն այլ Հայր իմ ընդիս (137 / 16)

Առ որ ասացարքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 14)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակական գտանել ումէք ուրեք (39 / 13)

զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, զի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 15)

որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զհարսն (74 / 6)

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 17; 10 / 20; 10 / 21)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 3)

զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 8)

արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 1)

զի և այնպէս իսկ է զի անձնն անդէմ է իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 10; 16 / 10; 16 / 12; 16 / 13)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 1; 17 / 2; 17 / 2)

զի անհնար է ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 2 19 / 4; 19 / 5). Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումք է հանդերձ անհատիւքն ի շարադրութեանն (19 / 14)

ուստի յայտ էթէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է (22 / 12)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է: (23 / 16)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

Արդ ում ումք և տացես զայս, յանկարելեացն է զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 20; 24 / 21)

և այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 4)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 16)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

Եւ այս է քո զոր մեծապէսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է» (27 / 6)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է թէ ոչ (27 / 15). ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի» (27 / 20)

յորմէ հայցեալ ասեր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասեր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է: (29 / 9; 29 / 11)

զի զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 18)

զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 6)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք զնալ ճանապարհաւ: (32 / 12)

այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է(33 / 18)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է և ասի (36 / 10)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի գերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. (36 / 21; 37 / 1)

որպէս արժան է ասել (37 / 11)

պարտ է մեզ յիշել (38 / 10)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է (39 / 17)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 3)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու (42 / 13)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է, որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 10; 43 / 11; 43 / 12; 43 / 12)

որ անճառն և գերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 13)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ (44 / 16)

Եւ զի արտաքոյ է քանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն (45 / 13)

Յուլիանիա է արդարև, որ այնպէսն ամբարշտեսցէ: (46 / 14)

Ձի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 10; 48 / 12; 48 / 14)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է որոյ մարմինն է (48 / 24; 49 / 1)

և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 10)

որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 2)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան (53 / 9)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 7)

զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 14)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն, այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն (54 / 26; 55 / 3; 55 / 4)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն (56 / 20)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն (57 / 8)

և այս է գոր ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 22)

այս է՝ ի հարուածոյն և ի բնեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 2)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 12)

և զի անճառ է և գերահրաշ (59 / 21)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՌոդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է (61 / 20)

և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 14)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է քան թէ ճառել: (64 / 6)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է: (64 / 8)

Հմիւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն (66 / 8)

որպէս ամենեցուն քաջայայտ Հ(69 / 5)

Եւ այս Հասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար (70 / 21)

այս Հ՝զգասումն և գորտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 12)

Յաղագս թէ պա՞րտ Հզմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի (76 / 2)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ Հոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 11)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի Հ(77 / 17)

Եւ Հոր ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և Հոր ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ նիւթոյն բնական Հ և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և Հոր յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն, որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ. և Հոր ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից Հտեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և Հոր երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեսցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (77 / 19; 77 / 22; 78 / 1; 78 / 2; 78 / 6; 78 / 8; 78 / 10)

որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր Հի միմեանց: (78 / 22)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ Հ, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 17)

որ Հի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ (81 / 3)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանունաց անտի Հ և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն գնորայն իրաւացի Հ(83 / 13; 83 / 16)

և Համեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ (85 / 2)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել գտերունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 1)

որ առ էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 11)

այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան (88 / 17)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան (89 / 20)

ուստի յայտ է (90 / 7)

Ընդ որով և զայս ասելի է (90 / 16)

իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 22)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր (90 / 22)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (91 / 20; 91 / 20; 91 / 22)

պարտ և արժան է զէն ասել (92 / 7)

Բայց հարցաքննելի է այս (92 / 11)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ (93 / 1)

Արդ եթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է, թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն (93 / 11)

այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 9)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

որպէս ի դէպ է ասել (96 / 1)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 4)

թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել (97 / 16)

մի՝ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 3)

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա (100 / 17)

որպէս օրէն է խոհեմագունից (100 / 22)

շնորհակալ պարտ է ինել նմա (101 / 7)

և որ ի կարգին է: (102 / 6)

Զիս՝ ընդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դէռ չև ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 8; 103 / 9; 103 / 10; 103 / 11)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 4; 105 / 8)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 14; 105 / 15; 105 / 15)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (105 / 19; 106 / 1; 106 / 1)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

զոր ի պրակսն իսկ է գրելն (107 / 7)

զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13). ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է (107 / 23)

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն (108 / 17)

Ոչ հեռի և օտար էմարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել (108 / 19)

և զի սովորութիւն էգրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով, այլ էերբէք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 9; 109 / 11)

հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց էմարմին նորա յապականութիւն» (110 / 5)

որ ընդունելոց էընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեցի: (110 / 19; 110 / 20)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր էասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 12)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ էզգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան էմարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 7; 114 / 8)

այսինքն էաստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն (114 / 14)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն էԱստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7)

«որ ծնանելոցն էի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեցի»: (116 / 17; 116 / 18)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար_ (116 / 20)

և հնար իսկ ոչ էայսմ այսպէս լինել (117 / 2)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է» (118 / 9; 118 / 9)

իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն (118 / 13)

Արդ ոչ Հպարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց (119 / 7)

Եւ դարձեալ ոչ Հիրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

Քանզի չարչարելին ոչ Հ(119 / 19)

«Ժամանակ իմ չն Հհասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ Հ, յայտ արար թէ մարդկան հանապագ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն Հընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 18; 120 / 19; 120 / 21)

այժմ անձն իմ խոռովեալ Հ(121 / 7)

հարկ Հապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 21)

Յայտ Հթէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն Հմեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11; 124 / 12)

բնական ՀԱստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ (124 / 21)

Եւ բնական Հմարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (124 / 25)

ի վերայ բերել սորա իրաւացի Հ(125 / 16)

Բնութեամբ Հփրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, սոքօք երկոքումբք, այսինքն Հբնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ ՝ ընկալեալ յառաքելոցն սուշութենէ: (125 / 19; 125 / 22)

«Սա Հոր կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմէովն, ի սմանէ հրեայք զայթակղին և յիմարին հեթանոսք, այս Հոր առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 3; 126 / 7)

զի իմ Հ Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (127 / 3)

«զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ Հ մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան Հ (129 / 8)

«Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ Հ (130 / 16)

մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ Հ (133 / 2)

Եւ սքանչելի Հ այս: (133 / 21)

Եւ զի կարող Հ ցանկականն մասն հոգոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 1)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ Հ ապականութիւն: (135 / 12)

ասա սա նոյն ինքնն Հ (137 / 2)

և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ Հ (137 / 9) . Հ զի նա նոյն Հ, որ ասաց. «Ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս Հ», և թէ՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ Հ, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի (137 / 15; 137 / 17; 137 / 18)

զի զգեցուցանելոց Հ անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 5)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց Հ նովին մարմնովն և փառօք Հօր (140 / 6)

նովին փառօք Հօր զալոց Հ ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 14)

այլ և յերկրորդ յիրում զալստեանն ցուցանելոց Հ (140 / 18)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն Հ որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 2)

որ նախ քան գյարութիւնն պարտ է լինիլ. իսկ եթէ հասարակաբար առհասատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ գնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի գՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 15; 142 / 18; 142 / 22)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է. «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 3; 143 / 4; 143 / 5)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

«վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

և յայն որ յաւիտենիցն է ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 1)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 16; 145 / 18)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ զլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն ի մէնջ էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 9; 147 / 11)

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 4)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ էլինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 1)

Եւ զի այս այսպէս է ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցիւն ստանալ զանուն (150 / 5; 150 / 5)

վտանգ մեծ էակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 6)

«պարտ էզմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդէնէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 17; 152 / 22)

«Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցարութիւնն (153 / 2)

Այլ և սա այն է զոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Եւ դիտել պարտ է (156 / 21)

ոչ է պարտ և ոչ իւրք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 10; 157 / 16)

«Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 17)

և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն զրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել (159 / 3)

Զայս պահանջեր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞րր որդի է Քրիստոսն», նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք, իսկ զիրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 2)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, (163 / 8)

Ժամ Հայսուհետև ասել մեզ առ սուսա, զորմէ ասերն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 5)

լաւագոյն Հձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կէանսն (165 / 7)

Դատելոց Հզձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 14)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին Հանմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ (166 / 12)

այնպէս ՀՔրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 5)

յայտ Հթէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից (167 / 11)

Ի դէպ Հայսպէս լսել առաքելական բանիս: (171 / 4)

հարկաւոր Հև զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

հարկ Հև զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. (172 / 2)

«վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ էթէ վասն զի ոչ Հի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 21)

զի անխառն Հաստուածութիւնն և անյօդ (174 / 3)

Ապա ուրեմն պարտ Հճշմարտութեամբ խոստովանել (174 / 11)

այս Հբացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 7)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան Հզուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 16)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև ՀԲան (176 / 3)

Արդ արժան Հասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան Հև ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 8; 176 / 9)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ Հի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ

յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ Է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 11; 176 / 15)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն Է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ Է բաղկացեալ հոգւոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 10; 177 / 14)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան Է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 19)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն Է, այլ պարտ Է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2; 180 / 3)

Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն Է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 15)

որպէս և ասացեալ իսկ Է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 7)

հարկաւոր Է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 10)

Ապա ուրեմն պարտ Է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 15)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ Է հնար (183 / 4)

Արդ եթէ միննոյն Է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ Է մահն և այլ ապականութիւնն. զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ, զի մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ Է: (183 / 12; 183 / 15; 183 / 20)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ Է լուեալ (8 / 12)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք Է ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 17)

պարտ էր ասել մի կարծեք զիս, որ յառաջն էի (102 / 9)

որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով (40 / 8)

Արդ եթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն մարմին (93 / 10)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս (93 / 20)

որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբիլոն ի Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 16)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 1)

թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 4)

և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ (6 / 11)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 2)

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և էք այս: (11 / 17)

Զի՞նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 10)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ (16 / 3; 16 / 3)

որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 3)

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմինն ձեր և արիւնն ձեր: (27 / 18; 28 / 1)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

զայն յիշեին, որ հասարակէն էք առանձնացեալ (39 / 9)

Բայց էք երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով
բնութիւնս: (42 / 15)

զի որ ըստ բնութեանն Բանն էք անմահական (44 / 22)

Եւ որ անբովանդակելին էք ըստ բնութեան Բանն Աստուած (45 / 3)

որ առ անքակարար մարդկային էք միացեալ միտք: (49 / 4)

իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալւոյն էք անքակարար միացեալ և ընդ
իմանալւոյն, (56 / 17)

զի որ անտեսանելին էք ըստ բնութեան և անշօշափելին (60 / 6)

Բայց թէ էք աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոզի նորա ի դժոխս և ոչ
մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 5)

Բայց ինդիր էք այս, (68 / 11)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էք ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս
բնութեան (68 / 16)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև.
վասն էք արդեալք, (69 / 8)

Արդ եթէ էք զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն զարդեանց իրիս
ոչ էք ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան
զյանցանսն, ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 14; 69 / 16)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ
առանց յերկուանալոյ, զի որ թուին էք և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի
հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ, (72 / 15)

և ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս
զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ
փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էք և
յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ» (88 / 4)

կարելի է էք նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 18)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էք ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն (90 / 4)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ էք աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս (92 / 11)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էք հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էք կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 21; 94 / 22)

և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էք մարդն (98 / 6)

Եւ երանի թէ էք ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 10)

պարտ էք ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 8)

Զիս՝ րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էք նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13)

զի ոչ էք հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էք անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18; 102 / 19)

Դարձեալ թէ ոչ էք մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

պարտ էք ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ (103 / 10)

որով կարելի և հնարաւոր էք չարչարել և մեռանել»: (104 / 13)

Իսկ վերջինն նորա էք այս (104 / 18)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էք զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էք փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 7; 106 / 8)

Այլ և գայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց (107 / 2)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ (107 / 8)

զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ (107 / 15). պարտ էր ըստ այսմիկ և գնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն (107 / 20)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 15)

և զի յարուցանելոց էր գնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 15; 110 / 16)

անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 15)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 11)

«վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (118 / 18)

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

գայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 24)

ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 9)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն (129 / 13)

զի ինքն էր Աստուած (129 / 21)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 6)

ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էք (132 / 14)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էք (132 / 20)

Ապա թէ ոչ պարտ էք ըստ զանագանութեան որ ի մարմին (141 / 13)

որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էք լինել (142 / 10)

«տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էք զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 8)

զի զգեցեալ և միացեալ էք զմարմինն բանն (144 / 11)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էք՝ անմահ (144 / 13)

և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էք, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3)

զինչ հարկ էք զալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին (145 / 11)

և մինն միայն ի մէնջ էք անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 12)

Խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Զենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էք: (152 / 2)

և Սևերիոս, որ պատրիարզն էք Անտիոքայ Պիսիդեայ (152 / 8)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էք, այր հանճարեղ և կորովաբան (154 / 9)

էք աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան (156 / 1)

նմեզ պարտ էք միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ (156 / 4)

Սոքօք երկոքումքք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էք Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 17)

Զի զոր ասելն պարտ էք ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ (166 / 2)

առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 3)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ այժմ ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 12; 167 / 15)

և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 17)

Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 13)

նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 2)

անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 12)

վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր. ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 20)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց (175 / 22)

զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով... (182 / 3)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էր»: (105 / 4)

ԵՆԹԱԿԱՅԵԱԼ - 1

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեցին զոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 22)

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ - 9

Որպես և Սևերիանոս ասէ՝ Գարադայ եպիսկոպոս (98 / 22)

Յիշէ՛ս ասպաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 14)

որպէս և Սևերիանոս ասէ Գարաւեայ եպիսկոպոս (135 / 5)

Նորին Խոսրովու թուղթ ան Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադեկորայ: (149 /

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 7)

եպիսկոպոսունք. պաշտէին զհարաքանչիւր աթոռ (152 / 5)

և Սևերիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Աղիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքազաքս իւրեանց, և գնացին (152 / 10)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր (154 / 9)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ էթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 17)

ԵՊԻՓԱՆ - 1

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ (145 / 15)

ԵՌԱԿԻ - 1

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին,

Ընդէ՞ր ոչ գասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և Էս (6 / 3)

պատասխանի ետ. «Էս բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»։ (10 / 1

գնոյն իսկ ասեմ և Էս (16 / 9)

Եւ այլ Էս կամօք իմովք դնեմ գնա, իշխանութիւն ունիմ դնել գնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ գնա»։ (73 / 3)

Ասացից և Էս ի վերայ այտորիկ (102 / 3)

«Տեսէք զիս, զի Էս նոյն եմ (102 / 8)

«Էս ի խաչին գնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօքն (104 / 2)

Իսկ Էս զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 14)

«Էս վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել (105 / 1)

«գանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ Էս կամովք իմօք դնեմ գնա (122 / 5)

«Ելանեմ Էս առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»։ (126 / 11)

ի մարդեղութենէ գլուխ եմ Էս մարմնոյ եկեղեցոյ (126 / 20). և Էս գնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս (127 / 6)

տեսէք զի Էս նոյն եմ (129 / 7)

որ ասաց. «Էս ի Հայր և Հայր յիս (137 / 15)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ Էս «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ (140 / 19)

իւր Տեառն ասացեալ է «Էս նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ» (142 / 22)

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իս ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իս ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իս, և ըմպէ զարիւն իս, կեցցե

յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին ձեր: (27 / 19; 27 / 20; 27 / 21; 28 / 1)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իւ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իւ դիցեն: (28 / 3; 28 / 5)

«Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իւ» (30 / 1)

որ ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իւ պատուեալ կեանս (37 / 12)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իւ ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 2)

Տէ՛ր իւ. Տէ՛ր: (100 / 12)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իւ (103 / 13)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իւ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան (105 / 2)

ամաչեմ, Տէր իւ. զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիտէ (107 / 11)

Արդ տ՛ես, Տէր իւ (108 / 4)

Ժամանակ իւ չն է հասեալ (120 / 17)

«այժմ անձն իւ խոռովեալ (121 / 7)

«զանձն իւ ոչ որք առնու յինէն (122 / 5)

«Ելանեմ ես առ Հայր իւ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իւ և Աստուած ձեր»: (126 / 12; 126 / 12)

զի իւ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (127 / 3)

ասասցես և դու ընդ Թոմայի «տէր իւ և Աստուած իւ», (136 / 5; 136 / 6)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իւ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իւ. ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է,

որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թե՛ «չեմ միայն այլ Հայր իս ընդիս է»,
(137 / 9; 137 / 11; 137 / 17)

«որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իս», (142 / 4)

ոչ թողցես զանձն իս ի դժոխս (144 / 8)

Մի զարմանար, Տէր իս (149 / 9)

Դատելոց է զձեզ բանս իս այս յաւուրն դատաստանի (165 / 15)

աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իս, և եթէ տեսիլ նորա նուազ
անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 5)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան իս իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի
յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ
զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր
յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 8)

գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն (11 / 3)

Լուար զառ ի նմանէ հարցեալն. «զո՞ որ ասեն զինէն», զուգաձայնեա ընդ
Պետրոսի, զի ընդ նմին ինն երանեսցիս. «Դու ես Քրիստոս որդի
Աստուծոյ»: (136 / 13)

ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և
ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի
մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի
(13 / 1; 13 / 4)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ (15 / 13)

ասա՛ ինձ, (24 / 13)

ախորժեսցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել (37 / 10)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ
մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ (49 / 17)

հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ (100 / 19)

որչափ ինձ արժան իցէ, շնորհակալ պարստ է լինել նմա (105 / 10)

գոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ (107 / 12)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն (118 / 3)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած (127 / 6)

Լուար զառ ի նմանէ հարցեալն. «զո՞ որ ասեն զինէն», զուգաձայնեա ընդ Պետրոսի, զի ընդ նմին ինն երանեսցիս. «Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 13)

«տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ (137 / 5; 137 / 8)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (142 / 4)

առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 11)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց. զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7; 5 / 8)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 18)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել (6 / 7)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 4)

զայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 10)

աղէ՛, ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասէ՞ս (10 / 6)

և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ վեգ գրեցելոց (11 / 15)

և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ վեգ խոստովանակից (12 / 7)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ վեգ գրեցելոցն բանք: (15 Բայց վեգ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 3)

այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ վեգ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 19)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, վեգ: (24 / 6)

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ վեգ (25 / 2)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ վեգ առաջնորդեաց, պարտ է վեգ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 9; 38 / 10)

ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ վեգ: (46 / 3)

այսոքիկ ճառելիք վեգ եղեն: (61 / 20)

այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք վեգ և անհետագոտելիք: (62 / 2)

անհասանելիք վեգ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 10)

ոչ ճառել վեգ իրաւացի է: (63 / 14)

յաղագս որոյ ճառելիք վեգ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք վեգ այսոքիկ և անասելիք (64 / 13)

որով մարդասիրաբար կարեկցեալ վեգ Տէրն, և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն, այլ և վարդապետէր

նոյնգունակ վեգ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 4; 66 / 6)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն վեգ եղեալ եղև՝ մահն, զոր ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի վեգ եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 10; 66 / 13)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր վեգ (68 / 13)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի վեգ Ստեղծին (68 / 21)

ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն վեգ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 16)

Արդ այս վեգ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (85 / 25)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով վեգ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 14)

ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ վեգ թանց մեղաց (94 / 16)

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն վեգ սոքա ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 14)

Այսոքիկ վեգ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 5)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով վեգ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, (96 / 13)

որ և բնականք են սոքա ի վեգ (98 / 14)

ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի վեգ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 17)

գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն վեգ մի ըստ միոջ (101 / 22)

համարձակութիւն է վեգ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին վեգ սուրբքն (124 / 13; 124 / 15)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր վեգ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի վեգ զփրկութիւնն (131 / 10)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն վեգ հակառակ, էբարձ գնա ի միջոյ և բնեռեաց գնա ընդ իսաչափայտին»: (132 / 6)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ վեգ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 14)

Ծարաւեցաւ, և նովաւ պարզևեաց վեգ զջուրն կենդանութեան (138 / 21)

Քաղցեաւ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն ի վեգ սերմանեաց կեանս: (139 / 20)

Եւ եթէ վեգ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 4)

Ժամ է այսուհետև ասել վեգ առ սոսա, գորմէ ասէրն Եղիա ցհարայել: (164 / 5)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ որ զայս վեգ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

հաւասարեաց վեգ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 10)

որպէս ուսոյց վեգ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ (169 / 9)

Որպէս ի վեգ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, վաղվաղակի անդր դառնան տեսարանքս, ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 15)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի վեգ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 2)

որ գապականությունն ի մեզ նիւթեալ արկան (173 / 17)

որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 14)

գոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն (176 / 8)

բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 2)

և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել (183 / 17)

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. «թէ գայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ, այսօր ի քե՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 8; 8 / 15)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 17)

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ (25 / 1)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 3)

զսոյն ո՞չ ապաքէն գայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր. կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 11; 33 / 15; 33 / 20)

մարդացեալ Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս (34 / 6)

Եւ դարձեալ ասի Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս (34 / 22)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 11)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն (35 / 17)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 9)

մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր վերջ Յիսուս Քրիստոս: (38 / 6)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր վերջ Յիսուս Քրիստոս (38 / 19)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր վերջ Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր վերջ (50 / 14)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած վերջ, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան (51 / 3)

որ վասն վերջ ընկալաւ Տէրն (54 / 9)

Խոստովանելն վերջ Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսորիկ ճատելիք մեզ եղեն: (61 / 18)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն վերջ Աստուածն Բան: (68 / 19)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն վերջ մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն վերջ և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (70 / 21; 71 / 1)

Ո՛վ դուք, գոր օրինակ մարդկայինս վեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ գնա յանմարմնութիւն (71 / 18)

ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն վեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր վեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 19; 72 / 22)

Բանն Աստուած իսաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն վեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 24)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր վեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր վեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 8)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր վեր (86 / 16)

գոր էառ ընդ վեր և վասն վեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 17; 94 / 18)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր վեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

«տեսաք գնա և ձեռք վեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 6)

այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն վեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 20)

և ոչ լինի մեռեալ վասն վեր Քրիստոս (123 / 8; 123 / 9)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս վեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (127 / 12)

Եւ տեսանելով վեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի ոձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին (132 / 8)

Եւ քանզի վեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս վեր իստոնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 1; 133 / 2)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն վեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 10)

ահա տեսաք զկեանս վեր կախեալ զփայտեղ»: (136 / 16)

Տրտմեցաւ զի գորտմութիւն վեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, գոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 7)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կոփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանասարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փչեաց ի դէմս վեր զչոզին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր վեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 17)

զի զբնութիւնս վեր անապական արասցէ»: (143 / 19)

Արարիչն վեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն վեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս վեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 17)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն վեր: (168 / 23)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն վեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 3)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն վեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն վեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 7; 175 / 11)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել գնորա և վասն վեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

Եւ զի լինելն մարդ վասն վեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16)

սակայն վեր գրեցաք առ նա (11 / 9)

իսկ վեր գերեւելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 9)

բայց վեր և ասեմք իսկ գոյն (21 / 14)

վեր ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 12)

վեր և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 13)

Բայց վեր որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 12)

Սակայն վեր յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 12)

Մեր ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր գնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զհտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 1)

վեր գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 16)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինեաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ վեր նենգեալ գտանեաք: (101 / 13)

Վասն զի վեք մարդ սուկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 6)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրոք վեք զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 22)

Ոչ ուրուք երբեք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի վէնջ ասիցս զիր (3 / 11)

պահանջել ի վէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 2)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի վէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արիւն ձեր: (27 / 16)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի վէնջ ամենայն իւրք և ամենին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 1)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի վէնջ զգենուլ: (39 / 7)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի վէնջ: (44 / 18)

Ձի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի վէնջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 11)

սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի վէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային (51 / 22)

Ձի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի վէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 6)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի վէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իւրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 16)

Բայց ինդիր էր այս, թե՛ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դներ մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա հ մէնջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 14)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ հ մէնջ, մանաւանդ թե՛ ի հանուր բարեպաշտաց խոստումներոց: (71 / 9)

Ինդրեցեր առ հ մէնջ գիտել զպատճառս (97 / 13)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնելով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա հ մէնջ վերացոյց: (131 / 13)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ հ մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 23)

զի բարձցէ հ մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս (139 / 2)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թե՛ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն հ մէնջ էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 12)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ հ մէնջ, թե՛ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20)

զի ի բառնալ եկն զնա հ մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 15)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ հ մէնջ (178 / 21)

ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն (11 / 5)

զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն (122 / 5)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր հ մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ

առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 1)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

ասաց. «Ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 16; 137 / 17)

«Զոր հարկեցուցանէք զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 2)

«Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ» (30 / 1)

Յիշե՛ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս (100 / 21)

«Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ», պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 8; 102 / 9)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք (106 / 5)

լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՛ր թողեր զիս (137 / 12)

«որ ետես զիս, ետես զՀայր իմ (142 / 3)

այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 19)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարե (5 / 9)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 16)

իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 9)

նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 7)

զի՞նչ արգելու զվեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զվեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 13; 52 / 18)

և զի յաղագս զվեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 3)

Որ և զվեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին (96 / 11)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զվեզ որսալ կամեցաւ, որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան, ոչ զիտեմ՝ զվեզ խաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 16; 101 / 19)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զվեզ խոստովանել ասելով. (104 / 9)

որ զվեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 4)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զվեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 12)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զվեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

զի և Արարիչն մեր զվեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

իսկ նոքունք կրիւքն ազատել զվեզ ի նոցանէ (160 / 8)

և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զվեզ և թողութիւն մեղաց պարզել: (160 / 19)

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 15)

ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 2)

ԵՐԱԳՈՒԹԻԻՆ - 1

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք (154 / 20)

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՆ - 1

որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 8)

ԵՐԱԺՇՏԱՊԵՏ - 1

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 9)

ԵՐԱԽՏԱԻՈՐ - 1

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 1)

ԵՐԱՆԵՄ - 1

զի ընդ նմին ինն երանեցիս (136 / 13)

ԵՐԱՆԻ ԹԷ - 1

Եւ էրանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 10)

ԵՐԵՍԱՆԱԿ - 2

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով գերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու գերեսանակն (172 / 23)

ԵՐԲ - 4

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և էրբ և ուր: (95 / 9)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և էրբ և որպէս: (128 / 20)

Մինչև յէ րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յէ րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 6; 164 / 7)

ԵՐԲԵՄՆ - 3

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ էրբեմն մարմնոյն կրել զիրսն»: (121 / 15)

զի այսպէս և էրբեմն զՅովսէփի ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի (149 / 13)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիրեղ, թողացուցեալ էրբեմն մարմնոյն կրել զիրսն (170 / 16)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանենք դատել զոք Աստուած (3 / 8)

զի զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք (29 / 16)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դասանելով բնութիւնս: (42 / 15)

մի եկեացէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 22)

տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 22)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբէք ընդ աշակերտսն իւր (63 / 11)

և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրան, զի և ոչ թափուր երբէք ի նման (74 / 8)

այլ է երբէք որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին (109 / 11)

թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 20)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (157 / 25)

ԵՐԵԿ, ԵՐԷԿ - 4

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

և այսօրիկ թէ յաղագս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս (129 / 5)

որ առ Աբրահամյան յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 24)

ԵՐԵԿԵԱՆ - 1

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդէնէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 15)

ԵՐԵՄԻԱ - 1

զոր ասէրն երեմիա (102 / 4)

ԵՐԵՍԱԿԱՆ - 2

մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս (14 / 10)

Այլ ասես. «Եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 10)

ԵՐԵՍՔ - 4

Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք ամենայն երեսաց: (139 / 12)

և եհատ զամենայն արտօսք ամենայն երեսաց: (144 / 7)

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 7)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք. (40 / 5)

ԵՐԵԻԵԱԼ - 6

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք եքնեայ: (16 / 6)

ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով եքնեայ մարդկան (17 / 12)

և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն եքնեայ: (18 / 15)

մարդկային դիմով ասեմ եքնեայ զՏէրն մարդկան (28 / 10)

իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք եքնեայ: (39 / 19)

զԲանն ասեմ զեքնեայ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 13)

ԵՐԵՒԵԼ - 2

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես եքնեայ զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա զոլ (18 / 11)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա եքնեայ ճանաչի: (39 / 15)

ԵՐԵՒԵԼԻ - 11

և զի անճառ է և զերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի, բայց այնքան, որքան համարձակեցի ոք եքնեայ ձգտել յաներևոյթսն (59 / 23)

«Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ եքնեայ ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 17)

իսկ զնոսին եքնեայ հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 14) Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ եքնեայ ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 7)

և եքնեայ առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 3)

իսկ մեք զեքնեայ և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 10)

Եթե գերևելին գԲանն ասես գոլ դեմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 14)

Առ գերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 17)

Կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր գտոյն զայս, գերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն (28 / 20)

Իսկ զլուին առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 7)

Մի յերևելիսս և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն (129 / 16)

ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել. (27 / 8)

ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 2

զի թէ դեմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 11)

որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 20)

ԵՐԵՒԻԼ - 1

Արդ, թեպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդեմն: (13 / 11)

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև էրևեցի վեհագունին յաղթել (48 / 6)

որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն էրևեցի: (49 / 22)

ի մեղացն յառաջ եկեալ էրևեցան. (69 / 6)

նովին փառօք էրևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն (140 / 13)

այնքան աուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ էրևեցոյց պտուղ»: (8 / 16)

զնոյն փառսն էրևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն (140 / 11)

Յաղագս նորին և զվերս էրևեցոյց յետ յարութեանն (159 / 11)

և այս ինձ այլ ոչ ինչ էրևի (13 / 4)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ էրևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ (15 / 13)

զինչ քեզ էրևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ (21 / 8)

և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն էրևի դիմի: (43 / 13)

քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ էրևի արարեալ (168 / 10)

և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն էրևին յատկութիւնք՝ (41 / 17)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս էրևիւք կարծեաց (5 / 6)

որպես զի և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և էրևութի գտանիցի ըստ Մանեայ մուրրութեանն: (93 / 7)

այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ էրևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 4)

ԵՐԵՒՈՅԵԼ - 1

սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց էրևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

ԵՐԵՒՈՒՄՆ - 13

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք էրևումն՝ այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15)

դու զայն էրևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

էրևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 18)

և զարբուիին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ էրևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ էրևման գոլ պատճառ: (29 / 2; 29 / 6)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ էրևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից» (30 / 17)

քանզի զայսպէս էրևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ էրևումն (168 / 6)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ էրևմունք: (168 / 11)

զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 16)

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 3)

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումս արասցէ: (168 / 18)

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2)

ԵՐԵՔ - 10

Իսկ զիա՞ ընդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երէք անսկզբունք (61 / 23)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 24)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երէքին (133 / 3)

և երէքեան սոքա ի միում տեղուք ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի (101 / 23)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրէշտակականն և ի մարդկայինն (177 / 7)

գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն (88 / 9)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի (115 / 18)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերէսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (135 / 16)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

ԵՐԵՔՍՐԲԵԱՆ - 2

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 11)

և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զյերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ (9 / 2)

ԵՐԵՔՕՐԵԱՅ - 1

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս... զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

ԵՐԹԱԼ - 3

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, որ հանդերձեալ էին երթայ ի գերութիւն ի Բաբիլոն ի Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 16)

և երթայուլն ի դժոխս՝ զդժոխոցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 3)

իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթայուլն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 15)

ԵՐԹԱՄ - 2

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (24 / 1)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն (109 / 3)

ԵՐԹԱՄ ԶՅԵՏ - 3

երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 16)

և ահա թշնամութիւն զհետ էրթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն (105 / 7)

էրթայր զհետ դոցա (164 / 12)

ԵՐԹԵԱԼ - 4

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք էրթեալ ծանուցաւ (79 / 22)

որով իւիք առ մահն և ապականութիւն էրթեալ կործանիմք: (93 / 3)

որ զայսոսիկ յապականելն իւրում նմա էրթեալ մատուցանէր, «զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 8)

զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն էրթեալ փառօք բազմի: (124 / 6)

ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ զիա՞րդ ոչ էրիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի (61 / 21)

ԵՐԿԱԹ 9

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն էրկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն էրկաթոյն: (72 / 11; 72 / 13)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ էրկաթն ի հրոյն (80 / 15)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն էրկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 6)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 10)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեղութիւնն (78 / 13)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև զոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 14)

զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 11)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 14)

ԵՐԿԱԿ - 3

և է որ երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով (78 / 10)

իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 15)

Բայց ոչ էթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Արքիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 20)

ԵՐԿԱԿԻ - 2

Զի ոչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 11)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօրն՝ հոգով և մարմնով (64 / 25)

ԵՐԿԱՅՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ - 1

տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13)

ԵՐԿԱՅՆԱԻԱՆԴ - 1

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 18)

ԵՐԿԱՔԱՆՉԻԻՐ - 7

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանցիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չ (177 / 19)

որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանցիւրսն (78 / 9)

է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանցիւրքն: (156 / 4)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբոնելին նոցա, զի յերկաքանցիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 17)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն, իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանցիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 12)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանցիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 17)

իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանցիւրսն շարժեալ (56 / 20)

ԵՐԿԵԱՄ - 1

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեալ և արտասուեաց և քաղցեալ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 17)

ԵՐԿԵՂ- տե՛ս ԵՐԿԻԻՂ, գլխաբառի տակ

ԵՐԿԻՆՔ - 23

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր զոյ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 18)

գոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 22)

վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 5)

տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի (137 / 6)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս (140 / 6)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ էն յերկինս»: (140 / 21; 140 / 22)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». (143 / 5; 143 / 6)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 17)

ի յերկնից ասի իջեալ (44 / 20)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ (82 / 6)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զչօր զաղաղակելն յերկնից (106 / 20)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 21)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանբ Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և նոյն ինքն ի Քրիստոս (125 / 8)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ էն յերկինս»: (140 / 21)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». (143 / 6)

Մարմին այսոքիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 12)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 14)

զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 17)

ԵՐԿԻՐ - 15

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

Ոչ եթե նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 7)

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի (124 / 2)

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 16)

և եթե ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. (133 / 13)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 17)

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 13)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 19)

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի (178 / 5)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի. երկոցունց եղեալ հաղորդակից... (178 / 19)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 19)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 21)

«տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի (137 / 6)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի... (23 / 2)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անզիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն (55 / 6)

զի երկիւղն սորա իբրև ամբագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեսցի (69 / 8)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղի համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 15)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 17)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 13)

և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 21)

ԵՐԿԻԻՂԱԾՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 4)

ԵՐԿԻԻՂԱԾ - 1

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն (11 / 10)

ԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ - 1

և ոչ յանփոփոխ գոլոյ զբաժանումն և գերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

ԵՐԿՆԱՅԻՆ - 8

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին (55 / 1)

զբաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային (61 / 8)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 2)

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 4)

զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և գայլսն: (158 / 9)

որք միանգամայն երկնային գտերունեանն մարմինն անուանեն (158 / 21)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 14)

նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի գերկնային (181 / 6)

ԵՐԿՆԱԻՈՐ - 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց (75 / 15)

ԵՐԿՆԵՄ - 1

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թե հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, զոր էրկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց (100 / 21)

ԵՐԿՆՉԵԼ - 2

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և էրկնչել և անգիտանալ (63 / 23)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զզոփալն. ևս և զէրկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 17)

ԵՐԿՆՉԵՄ - 1

էրկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով (58 / 22)

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ - 1

և Քրիստոս ինքն էրկրտասանսն ընտրեաց (147 / 7)

ԵՐԿՈՒ - 54

«Իսկ զիս՝ ընդ զրեցեր դու էրկրու բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ էրկրու դէմս ասել ըստ էրկրուց բնութեանցն (10 / 17)

և թեպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ էրկրու կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19)

Նախ քան զամենայն յալիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 4)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 14; 34 / 14)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 11)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 18)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (37 / 1)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 4)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու (42 / 13)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դասանելով բնութիւնս: (42 / 16)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեցի: (48 / 2; 48 / 2)

և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (50 / 12)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 1)

միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն ղիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և ղէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 9; 51 / 12)

զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 15)

և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ (71 / 21)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 4)

Առ որս ասեմք, էթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելդ, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 20; 81 / 21)

յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 22)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և զիշեր կամ լոյս և խաւար (83 / 25)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 18; 85 / 19; 85 / 20)

իսկ սա մի բնութեանն երկուս ղէմն որոշ (112 / 12)

վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սներեայ և Յուլիանեայ (151 / 14)

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 12)

ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել: (152 / 22)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիք բանիք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային զիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 10)

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն, (159 / 1)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 1)

որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուս այս բարբառք (165 / 21)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 12)

ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 9)

ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին (65 / 22)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանագանեալ գտաւ (87 / 17)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 20)

զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանագան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 16)

ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 12)

Մինչև յէ՞րբ կաղայք յերկուս ոտս (164 / 7)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 16)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թե յեղկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2)

Արդ յեղկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 8)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զեղկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

Դարձեալ՝ զեղկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ (47 / 9)

ԵՐԿՈՒՑԵԱԼ - 2

Նորա զառ միաւորութենէն եղկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմբ և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 9)

Չի գոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ զլիոյ եղկուցեալք և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 11)

ԵՐԿՈՔԻՆ , ԵՐԿՈՔԵԱՆ - 45

գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ եղկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս (19 / 19)

կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ որ լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և եղկոքին անտեղիք: (20 / 6)

Այլ թերևս տարակուսեցի որ, թէ եղկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ եղկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 6)

և թե ընդէ՞ր վասն զի Երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք Երկոքինն և եղբարք, և կամ թե Երկոքինն հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62/7; 62 / 9; 62 / 10)

Եւ այսպէս գտանին Երկոքեանն ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 12)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս Երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 9)

Երկոքինն կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինեաք (101 / 11)

զի Երկոքինն զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի...նոյնպէս Երկոքինն առ աջօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 11; 111 / 19)

զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցլաւիտեան Երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

Եւ Նեստոր Երկոցունց բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի (112 / 10)

որպէս յառաջն ասացի, Երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 12)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, սոքօք Երկոքումքք (125 / 22)

«ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի Երկոքինն մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թե յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն (129 / 3)

Այսպէս Երկոքինն սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային զիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ(153 / 10). և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել Երկոքինն ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան զլորումն: (153 / 21);

Ձոր ապա յետ այսոքիկ փափագեցին Երկոքինն կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ գտուրք անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 3)

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումք սոքոք վարեցան հասարակապէս խոստովանականնսն իւրեանց ճառս (155 / 20)

Սոքոք երկոքումք գեզեցկագոյն ոտիք պարտ էր Սներեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 16)

Եւ գայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ (164 / 24)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 17)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 17)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից (178 / 19)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն (180 / 14)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք զնալ ճանապարհաւ: (32 / 13)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 4)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչելի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 16)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումեք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

յորում գերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով (110 / 9)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսիւն գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 14)

զի զերկոսիւն միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. (36 / 20)

և մանաւանդ զի ի գիրս զերկոսիւն գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսիւն ի մեզ և մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 17)

զի եթէ զերկոսիւն միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 22)

և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսիւն ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 16)

այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի չօրէ ասէին զերկոսիւն և հանապազաբար (122 / 14)

է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսիւն երկաքանչիւրքն: (156 / 3)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսիւն ասել: (156 / 7)

Եւ զերկոսիւն զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմացուք (169 / 19)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսիւն թագաւորսն՝ զԶենոն և զԱնաստաս, որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 4)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 2)

սակայն և այնպես լուծեր գերկունս քանի (17 / 13)

ԵՐԿՐԱԾԻՆ - 2

հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 14)

ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, (66 / 11)

ԵՐԿՐԱՅԻՆ - 8

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային (61 / 7)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք...այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային (123 / 17)

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային (123 / 24)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ (125 / 7)

զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային (158 / 9)

յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային (181 / 5)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 20)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիսէ, ի բաց բառնաս ի Տեանէ գեղկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 2)

ԵՐԿՐԱԻՈՐ - 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց (75 / 15)

ԵՐԿՐՈՐԴ - 9

Իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 10)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 5)

ԳԼՈՒԻՆ ԵՐԿՐՈՐԴ (76 / 1)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, (95 / 11)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիրում զալստեանն ցուցանելոց է (140 / 17)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան, իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 13)

այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև երկրորդն իւր գալուստ: (171 / 20)

ԵՐԿՐՈՐԴԵԼ - 1

զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ Երկրորդել (38 / 18)

ԵՐԿՐՈՐԴԵՄ - 1

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից Երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ - 1

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղէմի. (165 / 7)

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԱՑԻ - 1

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս (109 / 15)

ԵՐՁԱՆԻԿ - 1

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ Երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 1)

ԵՐՐՈՐԴ - 2

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ (87 / 1)

Դարձեալ և ոչ ըստ Երրորդին ասի եղելութիւն (79 / 12)

և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, (9 / 3)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 13)

Եւ այսպէս ապի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 12)

և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն (51 / 10; 51 / 10)

մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 17; 51 / 17)

(75 / 10)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի (81 / 23)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 23)

զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 8)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զԵրրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 18)

որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս Երրորդութիւն (163 / 12)

զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 7)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ գերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 17)

որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ գերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 11)

ԵԻ - 1974 / և, ԵԻ միասին կազմում է 2162/:

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր. «չն են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 10)

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զհարաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և գտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, որ անհաւատ պարզկացն գտանէր պտուղ: (4 / 2; 4 / 4; 4 / 8)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարասցի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (4 / 10; 4 / 14; 4 / 16; 4 / 19; 5 / 4)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով զումարել զժողոտոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս. խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց. կրօնից և պաշտամանց, այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն, յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել, ասելով. «Ընդ է՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (5 / 11; 5 / 11; 5 / 12; 5 / 14; 5 / 16; 5 / 16; 5 / 17; 6 / 3; 6 / 5)

Առ այսօր Լ պայմանս իմն վճռաձևապես առ միմեանս հաստատեալ յերիւրեր. ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի Լ գտնարն Լևոնի յիշել, Լ ոչ իւր, նոյնպէս Լ զաշխարհիս մերոյ անտի Լ այս զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ Լ անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ Լ ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ Լ յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ Լ զանուանեալն իւր մեծ՝ Լ գորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 5; 6 / 8; 6 / 8; 6 / 9; 6 / 10; 6 / 11; 6 / 12; 6 / 16; 6 / 17; 6 / 18)

Առ այսօր Լ այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիւք, իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, Լ զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 20; 6 / 22)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ Լ դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացէ որ, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 3)

Զի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին Լ իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. Լ այսօրիկ մերաոցն: (7 / 11; 7 / 12)

Իսկ նորայքն Լ որ ի նորուն սուտ ստապանծ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 13)

Իսկ յորժամ այսօրիկ Լ ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք Լ պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան Լ զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն, զի Լ գիրն գոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 3; 8 / 3; 8 / 4; 8 / 6)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր Լ բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. «թէ զայդ գոր գրեցերդ Լ բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, Լ ո՞չ գիտացեալ, այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 8; 8 / 10; 8 / 13)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19; 8 / 20)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 21)

Ջի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 1; 9 / 1; 9 / 2; 9 / 4; 9 / 6)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 10)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ զոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացելութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան, աղէ՛, ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 5)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեսցի ի Քրիստոս, պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 10; 10 / 12)

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ այսա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 18; 10 / 19; 10 / 19; 10 / 19; 10 / 21)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց, ասաց. «Չոր

հարկեցուցանեքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցեք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (10 / 24; 11 / 5)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք, և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 11; 11 / 13; 11 / 13; 11 / 16; 11 / 17)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտացի, որ զանմուլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 2)

Բայց արդ, եթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինսն և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 6; 12 / 8; 12 / 10; 12 / 10; 12 / 12; 12 / 13; 12 / 14; 12 / 17; 12 / 18; 12 / 18; 12 / 19; 12 / 20; 12 / 22)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 4)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 9)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարէականն բարբառել բան. «լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի՞ թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 5)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, գոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 7; 15 / 10; 15 / 11)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 1)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանէղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 3; 16 / 3; 16 / 5; 16 / 5)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ոմնի դէմ, ոչ ոմնել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 9; 16 / 10; 16 / 11; 16 / 12; 16 / 13; 16 / 13; 16 / 14)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15; 16 / 16; 16 / 16; 16 / 17)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 20; 16 / 20; 16 / 22; 16 / 24)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 2; 17 / 3; 17 / 3)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ոմնել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 7; 17 / 8)

Եւ ասեւ. «Թեպէտ և ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», թեպէտ և յապաղեցեր, սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին. զի գոր նա եղեալ և առեալ ասաց, դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 10; 17 / 12; 17 / 13; 17 / 16)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 20; 17 / 21)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեր զերևելին և տեսաք և շօշափեցաք: (18 / 10; 18 / 10)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 12; 18 / 12; 18 / 13; 18 / 14; 18 / 15)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ գոք զիտեմ ի հարանցն խոստովանել». զհարսն առ այժմ յապաղեցցուք յիշել, զի յայլում տեղուջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ. զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս. յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի. Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումքք է հանդերձ անհատիւքն ի շարադրութեանն, և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասելիք գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ զայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել իսպաիւ, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին

անտեղիք: (19 / 1; 19 / 3; 19 / 3; 19 / 5; 19 / 9; 19 / 9; 19 / 10; 19 / 15; 19 / 18; 19 / 19; 19 / 21; 20 / 1; 20 / 2; 20 / 3; 20 / 5; 20 / 5; 20 / 6; 20 / 6)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գտորքն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ գտորքն Կոյս: (20 / 12; 20 / 14)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ. թեպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր. իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (20 / 18; 20 / 18; 20 / 19; 21 / 1; 21 / 2)

Ասացէր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի». զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 10; 21 / 11)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ զիտես, բայց մեք և ասենք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն, այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ, և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 13; 21 / 14; 21 / 14; 21 / 17; 21 / 18; 21 / 18)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձև, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 10)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 15)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 18; 22 / 19)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից, իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 20)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4; 23 / 5)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 8; 23 / 10; 23 / 11; 23 / 12; 23 / 13; 23 / 13; 23 / 14; 23 / 15)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 15; 23 / 16; 23 / 19; 23 / 19; 23 / 20; 23 / 22; 23 / 23; 24 / 2; 24 / 2)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՛ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զզլուին աւանդեաց զոգին»: (24 / 10)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին զոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 17; 24 / 18)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 19; 24 / 21)

Ապա թե մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան. զի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա, և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 4; 25 / 7; 25 / 10; 25 / 12; 25 / 13; 25 / 13; 25 / 14)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն, յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ», և համայն առաւել գոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն զոմն և եթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոյ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 20; 25 / 22; 25 / 23; 26 / 2)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոյ: (26 / 3; 26 / 4; 26 / 4)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոյ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 5; 26 / 6; 26 / 6)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 11; 26 / 13; 26 / 16)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն, և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն զերազանցեալդ

ամբարշտութեամբ, որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (26 / 22; 26 / 22; 26 / 24)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է», և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, զամեննին թիրդ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 6; 27 / 7)

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այտոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարին իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին ձեր: (27 / 17; 27 / 18; 27 / 20; 27 / 21; 27 / 21; 28 / 2)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 5)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ զերևեալ դեմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 9; 28 / 13)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դեմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 16)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 18; 28 / 19; 28 / 20; 29 / 1; 29 / 4; 29 / 5)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 9; 29 / 10; 29 / 10)

Արդ՝ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ որ ետես երբէք, և զոր ոչն որ ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին
յարմարեցի տեսանելս: (29 / 12; 29 / 13; 29 / 15; 29 / 15; 29 / 17; 29 / 17; 29 / 18; 30 / 2; 30 / 3)

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս, զի այնոքիկ, որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 5)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 11)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 13)

Նշանակեալ լինի իրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ճնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից» արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն, որոց հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 18)

Արդ՝ ո՞չ ասպքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին. յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով գտորբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւրք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, ի ներգործութենէ՝ զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 2; 31 / 3; 31 / 6; 31 / 10)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ, և համայն ոչ ինչ ամենևին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ

մարմնացեալ Աստուածն Բանի, այլ վնասեցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք. օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն, կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց, զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամենին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (31 / 13; 31 / 15; 31 / 17; 32 / 1; 32 / 1; 32 / 9; 32 / 10; 32 / 11)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (32 / 15; 32 / 19; 32 / 19; 32 / 20; 32 / 21; 32 / 21; 33 / 1; 33 / 1; 33 / 3; 33 / 3; 33 / 3; 33 / 3; 33 / 7)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 8; 33 / 11; 33 / 12; 33 / 13; 33 / 14; 33 / 15; 33 / 16; 33 / 17; 33 / 18 ; 33 / 18; 33 / 20)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22; 33 / 22)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր

մեր Յիսուս Քրիստոս և այն որ ուներ ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանը և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 2; 34 / 3; 34 / 4; 34 / 4; 34 / 5; 34 / 7; 34 / 8; 34 / 9; 34 / 10; 34 / 11; 34 / 11)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 13; 34 / 14; 34 / 15; 34 / 17)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ուներն ի Հօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 18; 34 / 20; 34 / 21)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, դոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 23; 35 / 2; 35 / 3; 35 / 5)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 6; 35 / 6; 35 / 7; 35 / 8; 35 / 9; 35 / 10; 35 / 12)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 14; 35 / 15; 35 / 16; 35 / 17; 35 / 19; 35 / 21; 36 / 1; 36 / 2; 36 / 2)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և զոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական

անձամբ Լ մտօք կատարելութեամբ, Լ ոչ ասի երկու կենդանիք մի Լ նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 4; 36 / 5; 36 / 6; 36 / 7; 36 / 8; 36 / 8)

Եւ սակայն թէ Լ մի կենդանի, Լ է, Լ ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 10; 36 / 10; 36 / 10)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, Լ որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞ որ ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 15)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիսն լս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով Լ Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, Լ ոչ անշունչ Լ անզգայ, պարտ է քեզ Լ երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (36 / 23; 36 / 24; 37 / 1; 37 / 1)

Արդ՝ կամ ամբարշտեցես միով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել, որ ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս, Լ ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր, այլ Լ հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն, զի Լ համառօտաբար ասացից, զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց, Լ ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 13; 37 / 14; 37 / 17; 37 / 20)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի չօրէ Լ մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք Լ ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ Լ ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (37 / 22; 38 / 1; 38 / 3)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս Լ նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց, պարտ է մեզ յիշել Լ որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն. զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ

զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»։ (38 / 8; 38 / 10)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել, զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին, և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն. այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել զՔրիստոս։ (38 / 15; 38 / 15; 38 / 16; 38 / 20; 38 / 20; 38 / 21; 38 / 22; 38 / 24)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ։ (39 / 3; 39 / 6; 39 / 6)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն եր առանձնացեալ, եթէ բնութիւնն յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի։ (39 / 12)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ։ (39 / 16; 39 / 19)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագեյնքն, և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն, զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և զԲանն, և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն։ (39 / 20; 39 / 20; 39 / 21; 39 / 22; 40 / 2; 40 / 3; 40 / 3; 40 / 4; 40 / 4; 40 / 4; 40 / 5; 40 / 5)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք

գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 8; 40 / 9; 40 / 9; 40 / 12; 40 / 13)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 19; 40 / 20; 40 / 21; 40 / 22)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 2)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 6; 41 / 9; 41 / 10)

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 12)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 14; 41 / 15; 41 / 19)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոմն ի նոցանէ. «ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց իսառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 20; 41 / 23)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 3; 42 / 3; 42 / 5)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8; 42 / 10; 42 / 11; 42 / 12)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13; 42 / 15)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 15; 42 / 16)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասէին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 20)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին. զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 1; 43 / 2; 43 / 3; 43 / 5; 43 / 6; 43 / 6; 43 / 8; 43 / 9; 43 / 9; 43 / 12)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 16)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անձառ և անպարհիմանայի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 17; 43 / 19; 43 / 20; 43 / 20; 43 / 22; 43 / 25)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անձառն և զերահրաշն է միաւորութիւն, և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 8; 44 / 10; 44 / 12; 44 / 12; 44 / 13; 44 / 13; 44 / 15)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութամբ, առ շօշափականս՝ մարդկային մարմինս, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 16; 44 / 18)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի իջեալ և զի ընդարձակագոյնս ասացից, զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական, ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 21; 44 / 24; 44 / 24; 45 / 2)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ գորութեան: (45 / 6; 45 / 8)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 11)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն, մի բռնադատեսցուք զսոյն բանի և մտածութամբ բովանդակել: (45 / 13; 45 / 15)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՝ մեռանել և՝ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ մեզ: (45 / 17; 45 / 17; 45 / 18; 45 / 19; 45 / 19; 45 / 20; 45 / 21; 45 / 22; 46 / 2)

Ձայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեսցէ: (46 / 8; 46 / 10)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 11)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեսցի: (46 / 15)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեսցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 19; 46 / 20)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեսաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 23; 46 / 23; 47 / 2; 47 / 4; 47 / 5; 47 / 5; 47 / 7; 47 / 8)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 10; 47 / 10; 47 / 12; 47 / 13; 47 / 15)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական գոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 16; 47 / 17; 47 / 20; 47 / 21)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրիեսցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 1; 48 / 2; 48 / 4)

Քանզի ո՞ւր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեսցին: (48 / 9)

Զի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով

միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն
բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ
փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն
մարդոյ: (48 / 10; 48 / 11; 48 / 15; 48 / 16; 48 / 16; 48 / 18)

Ձի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի
Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք
մարմին: (48 / 19; 48 / 21)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն
բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն,
ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ
անբակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 23; 48 / 23; 49 / 2; 49 / 2)

Ձի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան
ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս,
որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի
զինչելն և զնուագելն. և այս է վեհագունին
յաղթելն: (49 / 6; 49 / 7; 49 / 8; 49 / 9; 49 / 9)

Ձի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն,
Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա
ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ
ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ
ասացին: (49 / 11; 49 / 13; 49 / 13; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 15)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ
մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ
զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն
երևեսցի: (49 / 17; 49 / 18; 49 / 20)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ
զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ
դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ և սոքին այսոքիկ ասացեալքս
հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն
ունին և զմարդկային: (49 / 22; 50 / 2; 50 / 2; 50 / 2; 50 / 4; 50 / 5; 50 / 5; 50 / 6; 5
0 / 6)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի
Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ

նմին և գդեմ և գրնութին, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութին և անձնաւորութին ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին գնուաստագոյնն: (50 / 8; 50 / 9; 50 / 10; 50 / 10; 50 / 11; 50 / 12; 50 / 12; 50 / 13; 50 / 15; 50 / 16)

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութինն: (50 / 18; 50 / 19; 50 / 19; 50 / 20)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութին իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութին և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութին Երրորդութին և ոչ չորրորդութին, և միայնակ աստուածութեանն բնութին մի, և ոչ երկու բնութինք: (51 / 1; 51 / 3; 51 / 5; 51 / 6; 51 / 7; 51 / 8; 51 / 9; 51 / 9; 51 / 9; 51 / 11; 51 / 11; 51 / 12)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութին Երրորդութին նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 14)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութին ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութին մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութին, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոյ և ոչ ասիլ բնութին, որպէս բազում անգամ ասացաք: (51 / 21; 51 / 21; 51 / 23; 52 / 1; 52 / 2; 52 / 3)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոյ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութին աստուածային, բնութին և մարդկային: (52 / 6; 52 / 7; 52 / 8)

Իսկ եթե բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ և ոչ բնութիւն: (52 / 9; 52 / 12; 52 / 12)

Զի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 13; 52 / 15; 52 / 16; 52 / 17; 52 / 19)

Արդ՝ եթե ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 22; 52 / 22; 52 / 22; 53 / 1)

Եւ դարձեալ եթե ասէի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 5; 53 / 6)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 7; 53 / 10)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 13; 53 / 15; 53 / 15; 53 / 16; 53 / 16)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթե են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 17; 53 / 19; 53 / 20; 53 / 21)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթե կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիաչն և մինչն յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (53 / 22; 54 / 1; 54 / 1; 54 / 2; 54 / 3; 54 / 3)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար. յաղագս

այսորիկ փոքր ի շատե ինչ Ա հարցցուք, եթե չարչարանքն Ա մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ, եթե մարդկայինք: (54 / 6; 54 / 8; 54 / 9)

Այսպէս հաւանեալ եմք, եթե Ա աստուածայինք ասին Ա մարդկայինք, զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային, այսպէս ապա Ա չարչարելին Ա մահկանացուն, Ա անչարչարելին Ա անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, Ա ոմն ըստ միաւորութեան, բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեացուք զնոյն վերստին այսպէս Ա ըստ այսմ օրինակի: (54 / 12; 54 / 12; 54 / 15; 54 / 15; 54 / 16; 54 / 16; 54 / 18; 54 / 21)

Բայց նախ տեսցուք եթե մարմինն Տեան Ա Աստուածոյն մերոյ, գոր օրինակ, ի մարդկանէ Ա մարդկային գոյ, ըստ նմին Ա բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթե ոչ: (54 / 23; 54 / 24; 54 / 24)

Արդ՝ եթե ոչ է բնական այսպէս Ա ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթե մարդկային, այսպէս Ա բնական մարմին, Ա եթե բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա Ա բնաւորականքն, այս է հոգեկանքն, Ա մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, Ա գլխովին իսկ չարչարական գոլ Ա մահկանացու: (55 / 1; 55 / 2; 55 / 3; 55 / 4; 55 / 5; 55 / 8; 55 / 9)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին Ա հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 12)

Եւ որպէս ոչ եքարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին Ա զբնաւորականսն որ եքարձ յիւրմէ մարմնոյ, գոր ի Կուսէն: (55 / 15)

Բայց ոչ եթե վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ Ա գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. օ՞ն անդր, մի եկեսցէ երբեք Ա ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն, զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ Ա ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 19; 55 / 22; 55 / 24)

Եւ վասն զի Բանին Էնոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր Էկառավարէր: (56 / 3; 56 / 7)

Այսպէս Էրստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, Էբնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն, իսկ Բանն Աստուած, որ Էընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ Էընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ, այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզոյն զբարբառելն.

այսպէս Էլսելեացն Էզօշափելեացն, նս Էճաշակելեացն Էզլիտովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս Էանգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նորոյք զգայական մարմնոյն մասամբք Էմտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն

	ի	գործ	արկանէր
--	---	------	---------

զարուեստ: (56 / 14; 56 / 15; 56 / 17; 56 / 18; 56 / 21; 56 / 22; 56 / 22; 56 / 23; 56 / 24; 57 / 3)

Եւ յաղագս այսորիկ Էընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ Էընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի Էոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականան: (57 / 5; 57 / 8; 57 / 11)

Եւ թէպէտ Էկրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս Էզմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ Է՛զանմահութիւնն իւր Է՛զանչարչարութիւն, Էնորին աղագաւ Էմեռեալ ըստ բնութեան Էկենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, Էայս է զոր ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 14; 57 / 16; 57 / 18; 57 / 19; 57 / 19; 57 / 20; 57 / 20; 57 / 22)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս Էզվէրս Էզմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ ի հարուածոյն Էի բնեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 1; 58 / 1; 58 / 3)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա Էմիաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվէրսն Էառ վիրօքն Էզկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 6; 58 / 8; 58 / 9)

Աշխատեր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ, և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 11; 58 / 14; 58 / 14; 58 / 15; 58 / 16; 58 / 17; 58 / 19; 58 / 21 ; 58 / 21)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 1)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 6; 59 / 8)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով. այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 9; 59 / 11)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք, յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ ըստ բնութեան այլ ըստ անճատ միաւորութեանն, և զի անճատ է և զերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի, բայց այնքան, որքան համարձակեցցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (59 / 16; 59 / 17; 59 / 19; 59 / 21; 59 / 21; 59 / 21; 60 / 1)

Զի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն, ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ, զի որ անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին, եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան, և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ, և զօրմէ ասէր մարգարէն. «Աստուած յաիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցցի», ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն, և որ անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միաւորութեանն

անչարչարելին և անմահին չարչարելովն և մահկանացուն համբերե
մարմնովն: (60 / 4; 60 / 6; 60 / 8; 60 / 9; 60 / 11; 60 / 12; 60 / 13; 60 / 13; 60 / 15; 6
0 / 16; 60 / 17)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր
բնատրականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝
շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս.
ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական
անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս
ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք,
զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իրում հաղորդ առնելով
աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար,
երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի
բարձունս. և այս
այսպէս: (60 / 18; 60 / 21; 60 / 22; 60 / 24; 61 / 3; 61 / 4; 61 / 7; 61 / 8; 61 / 8; 61 /
10)

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա
յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման, ասասցուք դուզնաքեայ ի
վերայ այսոքիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագս որոյ բանս, և զի
վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս
առաջարկութիւն: (61 / 11; 61 / 12; 61 / 15)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ
անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19; 61 / 19)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի
նմանէ, և թէ՛ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ
սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք
մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22; 61 / 22; 61 / 23; 62 / 1; 62 / 2)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդոյ, և առաքող Հոգոյ, բայց թէ ընդէ՞ր
մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն
պատճառ, և թէ՛ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին
զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ
երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ
լռելիք: (62 / 4; 62 / 5; 62 / 5; 62 / 6; 62 / 8; 62 / 9; 62 / 9; 62 / 10)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ
Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ
ճմարտապէս և անհեղաբար և թէ զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով
զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ
ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 13; 62 / 15; 62 / 16; 62 / 18; 62 / 18; 62 / 19)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի
յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն
շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ
խորհել: (62 / 21; 62 / 22; 62 / 23)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն
ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա
ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան
կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 3; 63 / 5)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց
զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ
աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա
պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 8; 63 / 10; 63 / 11; 63 / 12; 63 / 14)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք, իսկ
գտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ
առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 15; 63 / 18)

Պատմեցին աւետարանագիրքն
զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և
զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք
առ ի նոցանէ
պատմեալքն: (63 / 20; 63 / 21; 63 / 21; 63 / 21; 63 / 22; 63 / 22; 63 / 22; 63 / 23; 63
/ 23; 63 / 24)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն
ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ
զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ
ճառել: (64 / 2; 64 / 3; 64 / 4)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս
չարչարեալն և մեռեալն զմերն իստիանեաց իւրովն
զչարչարանսն և զմահ, և կամ թէ զիա՞րդ նոյն

ինքն և՝ չարչարեալ և՝ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք մեզ այսոքիկ և անասելիք, համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն, ևս առաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեացուք: (64 / 8; 64 / 9; 64 / 10; 64 / 10; 64 / 11; 64 / 11; 64 / 12; 64 / 13)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն, զի զբոնաւորին շիջուցե՛ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 17; 64 / 17; 64 / 19; 64 / 21)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով, զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (64 / 25; 65 / 2; 65 / 3)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 6; 65 / 7)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 8; 65 / 10; 65 / 11)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մենջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իւրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 14; 65 / 14; 65 / 16; 65 / 17)

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ յԱստուծոյ. բայց նախկին տեսցուք զայս, զի ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին, ի կրական և ի ներգործական. կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն, և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատեր զճշմարտութիւն, այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (65 / 23; 66 / 1; 66 / 4; 66 / 4; 66 / 6)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 19)

Արդ՝ զայսուսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժիս, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն, և երթալովն ի դժոխս՝ զդժոխոցն ամբութիւնս քակեաց: (66 / 23; 67 / 2; 67 / 2; 67 / 3)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 6; 67 / 9; 67 / 10)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զմանս աստուածապէս և զմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 14; 67 / 16; 67 / 16; 67 / 18)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւնն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար, մեռաւ զմարդկայինն, և ըստ մարդկային, և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 3; 68 / 5; 68 / 7; 68 / 9; 68 / 9)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 14)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 17; 68 / 18)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին. թեպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (68 / 20; 68 / 22)

Արդ՝ թեպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան, սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև. վասն է՞ր արդեալք, զի երկիրն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի, որպէս զի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի, և այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 6; 69 / 12)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էգիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 5; 70 / 7; 70 / 8)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան, իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 12; 70 / 13; 70 / 15; 70 / 16)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 20)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1; 71 / 1)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 3; 71 / 4; 71 / 5; 71 / 7)

Ասացուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս,

առանձին և գատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 11; 71 / 12; 71 / 14; 71 / 15; 71 / 16)

Ո՛վ դուք, գոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմացիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 20; 71 / 21; 71 / 22; 71 / 23)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 1; 72 / 2; 72 / 3)

Ոչ եթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 8)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ, զի որ թուխն էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ, ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 14; 72 / 15; 72 / 17; 72 / 18; 72 / 20; 72 / 21; 72 / 22)

Ձի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 24)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 4)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 7; 73 / 8)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցատումն և զտրտումութիւն և զերկիւղ: (73 / 12; 73 / 13)

Սովին օրինակաւ Լընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ Լուրանօր Լորքան կամեր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն Լծարաւին, ննջելոյն Լաշխատութեանն Լչարչարանացն, Լյորժամ ոչ լիներ, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լիներ այս ըստ հինգ յեղանակաւ, Լ կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. Լսոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի Լբացորոշաբար բերել Լ՛զդեմ Լ՛զիրն Լ՛զտեղին Լ՛զպատճառն Լ՛զյեղանակ Լ՛զժամանակ, Լոր պէս չեր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի Լոչ թափուր երբէք ի նմանէ, ըստ սմին այսմիկ Լոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս Լ կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց Լմիացոյց Աստուածն Բան: (73 / 14; 73 / 16; 73 / 16; 73 / 18; 73 / 18; 73 / 19; 73 / 19; 73 / 22; 74 / 2; 74 / 3; 74 / 4; 74 / 4; 74 / 4; 74 / 4; 74 / 5; 74 / 5; 74 / 6; 74 / 8; 74 / 9; 74 / 12; 74 / 15)

Յաղագս որոյ Լի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին Լ՛աստուածայինքն Լ՛մարդկայինքն, Լնորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, Լ եթէ աստուածային սքանչելիք. զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ ԼԱստուածածին սուրբ Կոյսն Լծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 16; 74 / 17; 74 / 17; 74 / 18; 74 / 19; 74 / 21; 74 / 22)

Բանն Աստուած խաչեալ Լմեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք Լազատեալք: (74 / 23; 75 / 1)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, Լի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն, յաղագս որոյ Լլուծեալ յաղթութիւն մահու Լդժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 3; 75 / 5; 75 / 5)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար Լվերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն, յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 8)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն Լմարդ: (75 / 13)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ
Հօր: (75 / 15; 75 / 15)

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18; 75 / 18)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն
Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4; 76 / 4)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ
Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ. զի համագոյնքն
պարտին և հոմաբուն իրերաց գոլ: (76 / 7; 76 / 8; 76 / 9)

Զի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն,
յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն
առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 10; 76 / 12; 76 / 13)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ
պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ
համարիմ: (76 / 16; 76 / 18; 76 / 18)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն
աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենսագործական և որ ինչ սոյնպէս
անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին
բնութեան: (77 / 2; 77 / 3; 77 / 3)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն
բացայայտեն: (77 / 11; 77 / 11; 77 / 11)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն
միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ
նիւթոյն բնական է, և զանուն և զձն այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և է որ
յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիցի և անուամբն և որակութեամբն, որպէս
ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ
զեղ. և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիւրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է
տեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է որ
երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեսցէ վեհագոյնն
վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ
զօրութեանն: (77 / 21; 77 / 22; 78 / 1; 78 / 1; 78 / 2; 78 / 2; 78 / 3; 78 / 4; 78 / 6; 78
/ 9; 78 / 10)

Չօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն, զիրոյն ի նմա տրամադրելով զեութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն գորոյն զիր ոչ կորուսանէ: (78 / 14; 78 / 17; 78 / 18)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս քանս: (78 / 23)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն, զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկանէ, և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 5; 79 / 9)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 12; 79 / 15)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 19; 79 / 21; 79 / 23; 80 / 1)

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 6)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև զոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 8; 80 / 8; 80 / 13; 80 / 15; 80 / 16; 80 / 17)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19; 80 / 20; 80 / 20)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 22; 80 / 23; 80 / 24)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ», ասելով, «և ոչ միով իւրիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեացուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 2; 81 / 4; 81 / 7; 81 / 7)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 13)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 16; 81 / 17; 81 / 17)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելոք, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և այսպէս երկու որդիք: (81 / 21; 81 / 22)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի, և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 1)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակեն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6; 82 / 7; 82 / 8; 82 / 9; 82 / 10)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զիա՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 13; 82 / 14; 82 / 15; 82 / 15)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր, որպիսի ինչ օրինակաւ ասացի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 19; 82 / 21; 82 / 21; 82 / 22)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 4)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 10)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն, զի մնալով անձախաբար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 13; 83 / 16)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեցի տիւն. այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և սա առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 1; 84 / 1; 84 / 4; 84 / 5; 84 / 7; 84 / 8; 84 / 8; 84 / 8; 84 / 8; 84 / 9; 84 / 9; 84 / 9; 84 / 10)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիւք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 18; 84 / 19; 84 / 20)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի

յԱստուածայնումն

ծածկեալ Լընկղմեալ

եղև

բնութեան: (84 / 25; 85 / 2; 85 / 2; 85 / 5; 85 / 6)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի Լոչ իսկ յարմարեացի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա Լի նմա միացաւ Լխառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ Լկամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան Լզկենդանարարն իւր մարմին, Լոչ յանփոփոխն գոյոյ զբաժանումն Լզերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին Լի բանաւորն Լմտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, Լ կամ երկուս բանականս Լմտականս երկուս Լոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական Լմտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն

Բանի Լմեղսաքաւիչն

իւր

մարմնոյ: (85 / 9; 85 / 11; 85 / 12; 85 / 13; 85 / 14; 85 / 15; 85 / 16; 85 / 17; 85 / 17; 85 / 19; 85 / 20; 85 / 20; 85 / 21; 85 / 23)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն Լոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, Լոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 3; 86 / 5)

Իսկ եթէ որ ժպրհեացի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ Լառ ի նզովել Լառ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 8; 86 / 8)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս Լհանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 15)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն Լայլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, Լի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ Լի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ Լի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ Լի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 8; 87 / 9; 87 / 10; 87 / 13)

Արդ՝ զիս՝ ըրդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք Լասէք. «թէ մի Լնոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս

բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (87 / 16; 87 / 16; 88 / 2; 88 / 4; 88 / 5; 88 / 5)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 9; 88 / 10; 88 / 11)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և քանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն քանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոյ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զքանականն: (88 / 12; 88 / 13; 88 / 14; 88 / 18; 88 / 18; 88 / 19; 88 / 20)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ քանական՝ անբան. և զի քանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 2; 89 / 2; 89 / 3; 89 / 4; 89 / 4)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ քանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ քանականն, ուստի և մարդն: (89 / 9; 89 / 10; 89 / 10; 89 / 11; 89 / 11; 89 / 13; 89 / 15)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանան, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն, այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 17; 89 / 21; 89 / 22; 89 / 22; 90 / 2)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք», ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ Այապականութիւն: (90 / 9)

Զօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն, այսպէս Ամարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառտայ մահու Այապականութեան: (90 / 12; 90 / 14)

Ընդ որով Ազայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական Աի տեղափոխելականն: (90 / 16; 90 / 18)

Ոմանք յասացելոցս Այանմարմնականացն յարմարեցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 19)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ Ահողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

Նոյնպէս Աաճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 2)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ Աչարի: (91 / 11)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն Աի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 12)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս Աներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ Աոր պատմէ վասն նոցա: (91 / 14; 91 / 16)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին Ազմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, Ամի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, Աոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ Ակամակորութենէ Աի չարին պատրանաց
զօրացեալ Աի
բանասարկութենէ: (91 / 19; 91 / 20; 91 / 22; 92 / 2; 92 / 3; 92 / 4)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6; 92 / 7; 92 / 8; 92 / 8; 92 / 9)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ զիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց. զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք, օրինակ իմն, որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 13)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, սասցին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեաւքս է ստորանկեալ, որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (92 / 20; 92 / 23; 93 / 2)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս, որպէս զի և մարդեղութիւն նորա կարծեաւք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 6; 93 / 7)

Արդ եթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 10; 93 / 13)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16; 93 / 17)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 20)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա զեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 2; 94 / 4)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 7; 94 / 8)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ, զի ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս, զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկայնոցն պատերազմողին: (94 / 11; 94 / 16; 94 / 18)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 20; 94 / 21; 94 / 23)

Մննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 1; 95 / 3)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7; 95 / 8; 95 / 9)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն, այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարզեցան: (95 / 10; 95 / 11; 95 / 14)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն, և զի ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ. և ոչ զօրութեամբ քո բռնագբօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 15; 95 / 16; 95 / 19; 95 / 20; 95 / 21)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 1)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 7; 96 / 8; 96 / 9; 96 / 9; 96 / 10)

Որ Լզմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող Լի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 11; 96 / 12)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասերն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս Լդու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն Լհայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս, որով իւրք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց, թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց, Լմանաւանդ զի ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 10; 97 / 11; 97 / 17)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս. մի՛ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ Լոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ, Լմիսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն, զոր Լգտեալ խառնեաց Լբնաւորեցոյց ի բնութեանս, ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց Լապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ, այս զոր Լասելս կամիմ: (98 / 4; 98 / 4; 98 / 6; 98 / 7; 98 / 8; 98 / 10)

Ծնանելն բնութեանս են բերք Լընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ Լբնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն Լոր ընդ ձեռն երկակաց խառնից Լխտղոտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ Լսա բնական անուանի: (98 / 12; 98 / 14; 98 / 15; 98 / 16; 98 / 17)

Որպէս ԼՍներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Չոգի Լմարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, Լայնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (98 / 21; 99 / 1; 99 / 2)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան Լզմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն իցէ» Զնոյն ԼԳրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն Լի քաց ընկենուն»: (99 / 5; 99 / 7; 99 / 12)

Արդ Լ դու, ո՛վ սիրելի Լ ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ Լ բացասութեամբ գերկոսին ի մեզ Լ մի շփոթեսցես Լ խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես, ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան Լ զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս, յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ Լ զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (99 / 13; 99 / 13; 99 / 16; 99 / 17; 99 / 18; 100 / 2; 100 / 4)

Յիշե՛ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ Լ Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յղարկեաց, Լ որ արդարն է Լ որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, Լ ոչ զլետին ինչ: (100 / 17; 100 / 17; 100 / 19)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ Լ զհիրն, գոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն Լ ի միասին ի բաց թափեաց, գոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս Լ հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 21; 100 / 23; 101 / 2)

Ձհայհոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն Լ որ առանց ստութեան զհիրն յայտնեաց խոստովանութիւն, որչափ ինձ արժան իցէ, շնորհակալ պարտ է լինել նմա. զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 4)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինեաք, ոչ նա նենգաւոր Լ ոչ մեք նենգեալ գտանեաք: (101 / 13)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց Լ որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ, որք ամեննին անվարժք Լ անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան, ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 15; 101 / 17)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի Լ առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ Լ յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր

գտանել նմա փառս,
զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (101 / 24; 101 / 25; 102 / 3)

Ասացից և էս ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 3; 102 / 5; 102 / 6)

Եւ զիս՞րդ ասէր ինք զինքենէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեսէք զիս, զի էս նոյն եմ», պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 11; 102 / 11)

Զիս՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13; 102 / 14; 102 / 15)

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայնէր զձնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին. զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 16; 102 / 17; 102 / 18; 102 / 18; 102 / 20; 102 / 20)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 2)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զիս՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 3; 103 / 3; 103 / 5)

Զիս՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ չևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 8; 103 / 9; 103 / 11; 103 / 12)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՞վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել, այլև անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոտխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 13; 103 / 15)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն, յաղագս որոյ և բնութիւն մի զՔրիստոս ասէր գոլ, և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս, որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիսն ոչ նոյնպէս: (103 / 19; 103 / 19; 103 / 21; 103 / 22; 103 / 23; 103 / 23)

Եւ դարձեալ զայսիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորեր ասելով. «Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօքն», որ գտանի այս ի բերան այնոցիկ, որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում, զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 4; 104 / 11; 104 / 13; 104 / 13)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 16; 104 / 16)

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր. թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով. «Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (104 / 19; 104 / 21; 104 / 22; 105 / 1; 105 / 2; 105 / 3)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահաստիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 5; 105 / 6; 105 / 6; 105 / 8; 105 / 9)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 14; 105 / 16; 105 / 17; 105 / 18)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (105 / 20; 105 / 22; 105 / 22)

Եւ վկայ ածէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր

փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 6; 106 / 6; 106 / 9; 106 / 9)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն» իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այսոքիկ յառաջ քան զյարութիւնն: (106 / 16; 106 / 17; 106 / 19; 106 / 21)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 1; 107 / 2)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն» և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 5; 107 / 7)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն. ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի

ի

մարմինն

իւր: (107 / 10; 107 / 12; 107 / 14; 107 / 17; 107 / 18; 107 / 18; 107 / 21; 107 / 21; 107 / 23; 108 / 2)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՛ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն, «ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», առ իւրն քարշէլ թիրել խորհուրդ, զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 6)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տերն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 13)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 19; 108 / 20; 108 / 21; 108 / 22; 108 / 23; 109 / 2)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թեոդիտեայ, թէ արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ, և զի սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով, այլ է երբէք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 4; 109 / 7; 109 / 8; 109 / 8; 109 / 10; 109 / 13; 109 / 14)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբելոն ի Նաբուգոդոնոսորայ, և մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 17)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով, զի յարոյց զնա ի մեռելոց. իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 7; 110 / 12; 110 / 12; 110 / 14; 110 / 14; 110 / 16)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից, որ ընդունելոց է ընկալցի, և նր արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 18; 110 / 20)

Բայց այսօր ասացուք և զայս. զի թե զյարութիւնն սպականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանսպականութիւն ի՞նչ իւրք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն, և կամ որո՞վ իւրք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, որ ի ծննդէնէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յսպականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանսպականութիւն: (110 / 21; 110 / 23; 111 / 3; 111 / 6)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 15; 111 / 18; 111 / 20)

Եւ դարձեալ թե որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն, և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն, ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնոյնդ ասէր: (112 / 1; 112 / 1; 112 / 4)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 8; 112 / 9)

Արդ ոչ միայն թե զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդոսեայ, այլ առաւել ևս զտուան յինքեան բերէ, զի թե ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թե համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թե ո՞ր դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 15; 112 / 24; 113 / 2; 113 / 5; 113 / 8)

Ապա եթե ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 12; 113 / 13; 113 / 14)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 14; 113 / 15; 113 / 16; 113 / 17; 113 / 19)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 2; 114 / 2; 114 / 3)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն. մա՛րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 5; 114 / 6; 114 / 7)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն, զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ, այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն, իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ, իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչն ցյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն, և արժանի առնել այնուհետն աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 14; 114 / 14; 114 / 15; 114 / 19; 114 / 19; 114 / 21; 114 / 22)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան. զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ զերեզմանի զԱստուած, զոմն անուամբ միայն պատուէ, և զոմն արդեամբք. զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և զանշունչ զերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 4; 115 / 6; 115 / 6; 115 / 7; 115 / 8)

Եւ գնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած, և զճշմարտութիւն

իրին յարութեամբն հաստատե. յորում տեղոջ զբանն հաստատե, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտե, ճշմարտել և զբանն: (115 / 10; 115 / 11; 115 / 12; 115 / 15; 115 / 16; 115 / 17)

Չի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 19; 115 / 20; 116 / 2; 116 / 2; 116 / 3; 116 / 5)

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 7; 116 / 11)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջառոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 12)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեսցի»: (116 / 18)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և զապականութիւն զգեցեալ և ապա կեղծաւորի ասելով, «ի գերեզմանին զապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 20; 116 / 20; 116 / 21)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել, զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 2; 117 / 6)

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ ոչ կամիս. նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ

բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 10; 117 / 12)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնելով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 18; 117 / 19; 117 / 20; 117 / 22; 118 / 1)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 12)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 17; 118 / 19)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն, զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 3; 119 / 4; 119 / 6)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց, փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց, իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 8; 119 / 9; 119 / 9; 119 / 10; 119 / 12)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել, և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 14; 119 / 15; 119 / 17; 119 / 18)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց

չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (119 / 19; 119 / 20; 119 / 20; 120 / 1; 120 / 1; 120 / 2)

Եւ եթէ ասէ գնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 6; 120 / 9)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չև է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է», յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 12; 120 / 13; 120 / 13; 120 / 13; 120 / 14; 120 / 16; 120 / 17; 120 / 20; 120 / 21)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զհարաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (120 / 23; 120 / 24)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամեր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 4)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 17; 121 / 17; 121 / 18; 121 / 18)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն, որպէս և ինքն ասէ. «զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ առնուլ զնա»: (122 / 2; 122 / 4; 122 / 4; 122 / 7)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական

աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենն ցարութիւնն զայսոսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 9; 122 / 9; 122 / 10; 122 / 10; 122 / 11; 122 / 12; 122 / 14; 122 / 15; 122 / 18; 122 / 21; 122 / 21; 122 / 22; 122 / 22; 122 / 24)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ իսպիւն, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 7; 123 / 8; 123 / 10; 123 / 11)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 14; 123 / 15; 123 / 16; 123 / 17; 123 / 17; 123 / 17; 123 / 18)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (123 / 19; 123 / 20; 123 / 20; 123 / 22; 123 / 24; 124 / 2; 124 / 2; 124 / 4; 124 / 4; 124 / 5)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9; 124 / 10)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ

նորա համայն բարեպաշտարար Լորպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն, այսինքն գնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին Լմարմնոյն իւրոյ, զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն Լհակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 13; 124 / 15; 124 / 18; 124 / 19)

Ձի Լյայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի Լանմահն զոյ Լխոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց Լմահու համբերեալ, յաղագս ընդ չարչարելոյն Լմահկանացոյին միաւորելոյն: (124 / 20; 124 / 22; 124 / 22; 124 / 23; 124 / 24)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին Լմահկանացուն զոյ Լնոյն ինքն ստացեալ ունի Լզանչարչարութիւն Լզամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի Լանմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 1; 125 / 2; 125 / 2; 125 / 3; 125 / 4)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեամբ Բանն տեսանելի Լշօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, Լերկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, Լնոյն ինքն ի Քրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 6; 125 / 7; 125 / 9)

Ձի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի Լզանշօշափելին, որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային», ի վերայ բերել սորա իրաւացի է Լզայն, վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 12; 125 / 16)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի Լմահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի Լանմահ, սոքօք երկոքումբք, այսինքն է՝ բնութեամբ բանի Լմիաւորութեանս հիմնեցուցեալ Լհաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 19; 125 / 21; 125 / 22; 125 / 23)

«Սա է որ կայ ի կանգնումն Լի գլորումն բազմաց Լի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմէովն, ի սմանէ հրեայք գայթակղին Լյիմարին հեթանոսք, այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն Լօտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 3; 126 / 4; 126 / 6; 126 / 9)

Որպես յորժամ Տերն ասէ ցՄարիամ, «ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 12; 126 / 12; 126 / 12)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 16)

Զի թեպէտ ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք, զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (126 / 21; 126 / 22; 127 / 3; 127 / 4; 127 / 6)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բոնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 13; 127 / 15; 127 / 18; 127 / 19; 127 / 22; 128 / 1)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 2; 128 / 4; 128 / 4; 128 / 5; 128 / 7)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 11; 128 / 13)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարեր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերեւեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18; 128 / 20; 128 / 20; 128 / 20)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 21; 128 / 23)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և և տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2; 129 / 4; 129 / 4; 129 / 5; 129 / 6; 129 / 6; 129 / 6)

Բայց սակայն և զայս զիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 8)

Մի յերևելիս և և կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թէպէտ քաղցեալ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ զիտէր քաղցն լովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 16; 129 / 22; 130 / 1)

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն, և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուղեգնացութեան, այլ վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 3; 130 / 4; 130 / 8)

Ասացես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն մի՛ զանց առնէր: (130 / 10)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 12; 130 / 13)

Չհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ ի մի՛ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբոնիլ, և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 21; 130 / 22; 130 / 23)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել գնա և ոչ ընդ նովաւ զհարն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել գնա: (131 / 6)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ, ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, գնոսա ի մենջ վերացոյց: (131 / 12)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր գնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 17; 131 / 18)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մենջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս, որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր, այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ գնա ի միջոյ և բնեռեաց գնա ընդ խաչափայտին»: (131 / 23; 132 / 2; 132 / 4; 132 / 7)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ գմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 10)

Զմտաւ ա՛ծ զճնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն. զի թէ ճնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր, զոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի, այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 20; 132 / 22)

Եւ քանզի մեր ճնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, և երեքեան սոքա ի միում տեղոջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 3; 133 / 4; 133 / 4)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», և եթէ ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. և եթէ «ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 7; 133 / 7; 133 / 7; 133 / 8; 133 / 8; 133 / 9; 133 / 12; 133 / 13; 133 / 14)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19; 133 / 19)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիւր ծնողսն: (133 / 21; 134 / 1; 134 / 2; 134 / 3)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն, իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 9; 134 / 11; 134 / 13; 134 / 13)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 15; 134 / 24)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին, որպէս և Սնէրիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 3; 135 / 3; 135 / 4; 135 / 5; 135 / 6)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 9)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն, ընդէ՞ր և անուանես. թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 14; 135 / 16; 135 / 16)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 20)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն զեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 2)

Տեսեր, զնոյն իմա և յետ յարութեանն» ասասցես և դու ընդ Թումայի «տէր իմ և Աստուած իմ», և զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան. զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ. որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 4; 136 / 5; 136 / 5; 136 / 6; 136 / 7; 136 / 9)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 15; 136 / 16)

Թող զհայիոյիչ աւազակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւազակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 18; 136 / 19)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն, «տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 6; 137 / 9; 137 / 9; 137 / 16; 137 / 16; 137 / 17; 137 / 19)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ՛ եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 13)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 16)

Քաղցեաւ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, յորմէ պատուիրանագանցութիւնն. ծարաւեցաւ, և նովաւ պարգևեաց մեզ զջուրն կենդանութեան. աշխատեցաւ, զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս. ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց. անգիտացաւ, զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (138 / 18; 138 / 21; 139 / 3)

Քաղցեաւ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 17)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 22)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմերն մահ: (140 / 2)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հող դարձցիս» Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 3; 140 / 6; 140 / 7)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգնուլ, զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր զալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիրում գալստեանն ցուցանելոց է, զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 16; 140 / 17; 140 / 19; 140 / 20)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոսա, որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 3; 141 / 4; 141 / 7; 141 / 8; 141 / 9)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 10; 141 / 10; 141 / 11; 141 / 12)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ», և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (141 / 16; 141 / 17; 141 / 18; 141 / 18; 141 / 19; 142 / 1; 142 / 2; 142 / 3; 142 / 4; 142 / 5; 142 / 6)

Զի անապականի և միատրեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել, իսկ վերքն զեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ զայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ. իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մէր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 7; 142 / 8; 142 / 10; 142 / 11; 142 / 11; 142 / 12; 142 / 17; 142 / 19; 142 / 22; 143 / 1)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ որ ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ որ էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս»։ և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»։ (143 / 3; 143 / 3; 143 / 7; 143 / 8; 143 / 9)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով։ (143 / 13; 143 / 13)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»։ (143 / 15)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ. զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան, զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց։ (143 / 20; 144 / 2; 144 / 3; 144 / 4; 144 / 6)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր, «ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան։ (144 / 7; 144 / 9; 144 / 10)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի, զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեցեն ի մարմինն յայն։ (144 / 13)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»։ (144 / 19; 144 / 20)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին։ (144 / 22; 144 / 23; 145 / 1; 145 / 2; 145 / 4)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ

կենդանություն

մշտնջենաւորական՝

Բանին և մարմնոյն: (145 / 5; 145 / 5; 145 / 6; 145 / 7; 145 / 7; 145 / 7; 145 / 8; 145 / 9)

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամար: (145 / 12; 145 / 13)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 16; 145 / 17; 145 / 19; 145 / 20)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօտ Քրիստոսի, զոր ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով, և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ, զոր ի վերոյ սակաւութիւն յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում» իսկ Թեոդիտէ ոչ զիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայեցողութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (145 / 23; 146 / 1; 146 / 3; 146 / 6)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի, զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր. սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 14; 146 / 18)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւ գտանի թագուցեալ զայլ գառն կերպարանեալ, զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի որ սերմն, իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (146 / 22; 147 / 2)

Այսպէս և Դիողրէփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց, իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 5; 147 / 5; 147 / 6; 147 / 6)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թե զլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն ի մենջ էր անդամ, որ վիրատրեալ գտաւ: (147 / 9; 147 / 10; 147 / 11)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնորոզ ուղղութեան և բարեպաշտութեան. թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն, այլ սակայն ըստ ասանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (147 / 17; 147 / 19; 147 / 21; 148 / 2; 148 / 4; 148 / 4)

Մի գարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարհացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն, զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն, զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (149 / 10; 149 / 10; 149 / 13; 150 / 1; 150 / 3)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս, և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէն. «վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 9; 150 / 10; 150 / 10; 150 / 11; 150 / 13)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն ի դրունս, աստեն աստելութիւն կատարեալ, և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել, զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն զնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել, իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն իսաւար և զիսաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի

պատուականն: (150 / 16; 150 / 18; 150 / 20; 151 / 4; 151 / 5; 151 / 8; 151 / 9; 151 / 9; 151 / 10)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սներեայ և Յուլիանեայ, որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 14; 151 / 15)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Ջենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 19; 151 / 20; 152 / 1)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զիւրաքանչիւր աթոռ, իսկ որք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սներիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկատնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս իւրեանց, և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Ադէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 7; 152 / 8; 152 / 9; 152 / 12)

Ջի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցլաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 18; 152 / 20; 152 / 22)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցլարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցլարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 2; 153 / 4; 153 / 6; 153 / 8; 153 / 9)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան, այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր

կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն, և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց գանկանգնելին գլորեցան գլորումն: (153 / 18; 153 / 19; 153 / 20)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 3)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յովիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 5; 154 / 7)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս, և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 9; 154 / 11; 154 / 12; 154 / 14)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պետս եկեղեցոյ եղն ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պետս արքանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, որ մեծաւ երազութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սներեայ: (154 / 15; 154 / 22; 155 / 1)

Չոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օծանելով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8; 155 / 8)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայէլի, զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, զի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 12; 155 / 14; 155 / 15)

Արդ տեսցուք առ այսոքիւք և զայս նս, թէ զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց, ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս

խոստովանականն իւրեանց ճառս, և թէ է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (155 / 18; 156 / 1; 156 / 2; 156 / 3)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն, զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 8; 156 / 9; 156 / 10; 156 / 11; 156 / 13)

Բայց նախ քան զայստսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 20)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 23)

Զի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ, այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել, ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ որ ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 10; 157 / 13; 157 / 15; 157 / 17; 157 / 18)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու

ասի և մեռաւ

ճշմարտապէս

ըստ

մարմնոց: (157 / 20; 157 / 21; 157 / 22; 157 / 24)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբեք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա, զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել, և թէ՛ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (157 / 25; 158 / 1; 158 / 2; 158 / 4; 158 / 5)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետնին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա, զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 9; 158 / 10; 158 / 11)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 13)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 17)

Յայս երկու սիւնս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն, և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞ք այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 3; 159 / 6)

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն, որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 10; 159 / 10; 159 / 12; 159 / 13; 159 / 14; 159 / 15)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անբակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 20)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին, քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել, զի ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միաւորութիւնն: (159 / 24; 160 / 2; 160 / 5)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն, իսկ նոքումք կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ, և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 8)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 17; 160 / 18; 160 / 18; 160 / 19)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց, ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միաւորութեան: (160 / 23)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 13; 161 / 13; 161 / 14; 161 / 14)

Սոքօք երկոքումքք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն, ընդ որ գնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 17; 161 / 18; 161 / 19; 161 / 21)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 3)

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և ապականակիր մինչև ցարութիւնն, և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս, և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զձայրս, այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում

լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել, գոր և յիշեցաք սակաւութ զբազմագան նորա հայհոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թեոդոտայ: (162 / 7; 162 / 8; 162 / 9; 162 / 9; 162 / 11; 162 / 11; 162 / 12; 162 / 13 ; 162 / 16; 162 / 17)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյիս զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու, որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 3; 163 / 4; 163 / 6)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն, և ասպա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նգովիք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեցի: (163 / 11; 163 / 12; 163 / 12)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նգովէ այսպէս. Եթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նգովեալ լիցի: (163 / 19; 163 / 19)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք, ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասէրն Եղիա ցԻսրայել: (164 / 4)

Մինչև յէ՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կլամ մինչև յէ՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն, թէ համարիք զդոսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն, երթայր զհետ դոցա, ասպա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշտակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի

նման: (164 / 7; 164 / 9; 164 / 11; 164 / 13; 164 / 14; 164 / 15; 164 / 15; 164 / 21; 164 / 23)

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և զայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 2; 165 / 4; 165 / 6)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպառ սիրեք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարեք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 15; 165 / 17)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20)

Ձի զոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սներեայ, ասացաք սակաւութիւն թողին որ առ պատրիարզն Աթանաս, գրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 5)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ, Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի. իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 9; 166 / 11; 166 / 11; 166 / 12; 166 / 13; 166 / 14; 166 / 14)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 20; 166 / 21)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, թէ այնպէս է, Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն

գառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ գամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 4; 167 / 6; 167 / 8)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 9; 167 / 12; 167 / 14; 167 / 16)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն, առնու զոր ոչն ունի, և զոր ունին, ոչ կորուսանէ, Իսկ փոխումն զիւր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 18; 167 / 19; 167 / 20)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իբօք և ամեննին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 3; 168 / 4; 168 / 5; 168 / 6)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնքիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 11)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի, զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 15; 168 / 16)

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 18)

Զգեցաւ զօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 20)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեացի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 21; 168 / 23)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանճն կրել

վասն մեր գասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ գորութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան գամենայն որդոց մարդկան: (169 / 1; 169 / 2; 169 / 2; 169 / 5)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի գանձմանէն և գանձնդդիմահար գորութիւն, որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիսեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 8; 169 / 10)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշոշոփումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա, յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 14; 169 / 16; 169 / 16)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմացուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեաւ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիսացին. «Թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 3)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեցի», ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն, որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 11)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 14; 170 / 18)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 24; 170 / 24; 171 / 3)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր

Է Լգայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ Լայժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 7; 171 / 9; 171 / 11)

Եւ դարձեալ զի Լժամանակական զանազանութիւն յարմարեսցին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, Լայսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 13; 171 / 19)

Իսկ զանստուէրն Լզանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի Լանյեղլի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 21; 171 / 23)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է Լզերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնքիկ նմանութեան Լ Էթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 2; 172 / 4)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին Լմարմնոյն իւրոյ, զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 9)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն Լ կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն Լի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն, զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 2)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած Լմարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ Լաստուածայինզօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 9; 173 / 11)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս ԼԱթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ Լառանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի

նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել
Եւտիքոս: (173 / 18; 173 / 19)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ
տպաւորեալ ի պատկեր Աի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական
բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. զի անխառն է աստուածութիւնն Աանյօդ, զոր
յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «եթէ ոք իբրև ընդ
խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար,
միանգամայն Ամարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, Ամարդկորէն՝
զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 1; 174 / 4; 174 / 8; 174 / 9)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային
կիրսն Փրկչին Ազապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ
շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից. զի ի բառնալ եկն զնա ի մենջ Աի կրիցն
մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 13; 174 / 16)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ
ասել զնա մարդկային կրիցն Աճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն
սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 19)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք
մեք զլինելութիւն ստանայցեմք. այսպէս Աի ծննդեանն Այայլ ի կիրսն կրեաց
զմարդկայինսն բնականապէս, ըստ որում Ազմարմինն զգեցաւ զբնութեանս
մերոյ: (174 / 23; 174 / 24; 175 / 1)

Իսկ զապականութիւն Ազմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի
բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն
բանական ի մարմնոյն Ամարմնոյն անշնչանալ Այանզգայութեանն խոնարհեալ
սահման, Անովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի
գերեզմանի Ամերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա,
զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն Ամահուամբն զմերն մեռոյց
զմահ: (175 / 8; 175 / 9; 175 / 10; 175 / 12; 175 / 14)

Յաղագս որոյ պարտ Աարժան է զուարճացելոցն աստուածագործ
սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա Ավասն մեր կամաւորն մահ Աոչ
դրդուել Աանկանել յապականութեանն կարծեաց
խորխորատ: (175 / 16; 175 / 17; 175 / 18; 175 / 18)

Բայց զի՞նչ առ այնուհիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան. պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիտ ցնորմունս: (175 / 22; 175 / 22; 176 / 1; 176 / 1)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 3; 176 / 3; 176 / 7)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 8; 176 / 10; 176 / 10; 176 / 10)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 12)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 22; 176 / 23; 176 / 25)

Զինչ և առ այնուհիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 3; 177 / 4; 177 / 5; 177 / 6)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 8; 177 / 9; 177 / 9; 177 / 10; 177 / 10; 177 / 11; 177 / 12; 177 / 13; 177 / 15)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարեմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ

մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի, զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 18; 177 / 18; 177 / 19; 177 / 20; 177 / 21)

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 4; 178 / 5; 178 / 6; 178 / 6)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զզոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 7; 178 / 8; 178 / 11; 178 / 12; 178 / 13; 178 / 16; 178 / 16; 178 / 17; 178 / 17)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ, զի բարձցի զայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 20; 179 / 1)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 4; 179 / 4; 179 / 7)

Ձսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք, որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «Ղօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք, այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 8; 179 / 10; 179 / 12; 179 / 13; 179 / 13; 179 / 14; 179 / 15)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 19; 179 / 20; 179 / 22)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն, յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ` զԶենոն և զԱնաստաս, որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 1; 180 / 4; 180 / 5)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 12; 180 / 13; 180 / 14; 180 / 16)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և գնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18; 180 / 19; 180 / 19)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 20; 180 / 20)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 4; 181 / 5; 181 / 6; 181 / 9)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 10; 181 / 12; 181 / 13; 181 / 14)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ ոչ,

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ գնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 21; 181 / 22)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և մեռեալ և կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 2; 182 / 4; 182 / 4; 182 / 6; 182 / 7; 182 / 8)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուսն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 9; 182 / 11; 182 / 11; 182 / 12; 182 / 12)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16; 182 / 17)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ումեմն գոլ ըստ բնութեանն և ումեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 18; 182 / 20)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յովիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (182 / 22; 182 / 23; 183 / 2; 183 / 7)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի գնա և ապականացու: (183 / 8; 183 / 10)

Արդ եթէ միևնոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն. զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ, զի մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 13; 183 / 14; 183 / 15; 183 / 16; 183 / 17)

ԵԼ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 21)

ԵԼ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք, և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 6)

ԵԼ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (14 / 12)

ԵԼ արդ. եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 2)

ԵԼ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ոմնի դէմ, ոչ ոմնել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 7)

ԵԼ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 14)

ԵԼ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ գդէմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 18)

ԵԼ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», թէպէտ և յապաղեցեր, սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին. զի զոր նա եղեալ և առեալ ասաց, դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 10)

ԵԼ ասես. «փոխանակ սերման Բանն Ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ գդէմն»: (17 / 23)

ԵԼ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք զիտեմ ի հարանցն խոստովանել». զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղուոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 18)

ԵԼ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք զհատիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 7)

ԵԼ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր. իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղով, զերկոցունց ուրանաս և զտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (20 / 17)

ԵԼ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 9)

ԵԼ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 14)

ԵԼ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անզիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 20)

«ԵԼ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 15)

ԵԼ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 3)

ԵԼ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 5)

ԵԼ այս է քո գոր մեծապեսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

ԵԼ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առաստութիւն: (26 / 10)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 17)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է», և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, զամեննին թիրդ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 4)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 2)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 9)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 21)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իՉօրէ և զոր եղնն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 17)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Չօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, դոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 22)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղնն, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 5)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Չօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Չօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք

ուրանալ զնա զոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 12)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 10)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞ք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմէ՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 14)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց, պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն. զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 7)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 2)

Եւ սուրբ հարքն թէ դեմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ, եթէ բնութիւնն յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 7)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 22)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 4)

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 11)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 12)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 14)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 17)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անճառն և գերաւորաշն է միաւորութիւն, և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 6)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի իջեալ, և զի ընդարձակագոյնս ասացից, զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական, ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 19)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 3)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածաւորաշն այն միաւորութիւն, մի բռնադատեսցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 12)

Եւ զի այսպէս այսորիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անբակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 22)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ գնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 16)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումն միացեալ գոյացութիւն: (50 / 17)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 1)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 6)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անբակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 13)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 3)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 5)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛

զանչարչարութիւն, և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է գոր աւեաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 14)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ էթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 3)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 11)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 2)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (70 / 20)

Եւ գոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 9)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ, զի որ թուին էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ, ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 13)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 1)

ԵԼորպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 5)

ԵԼայսպէս ասի միևնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

ԵԼայս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

ԵԼ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 16)

ԵԼէ որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ նիւթոյն բնական է, և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և է որ յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն, որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ. և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիւրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնարհ է տեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է որ երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (77 / 19)

ԵԼոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 4)

ԵԼայլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 21)

ԵԼայսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի, և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (81 / 22)

ԵԼմանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 3)

ԵԼ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տին. այսպէս իմացիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թեպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեսցէ ամենևին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (83 / 24)

ԵԼ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեսցին: (84 / 15)

ԵԼ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեսցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանաբարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 7)

ԵԼ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 11)

ԵԼ զիս^որդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (88 / 22)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 5)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք», ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 3)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (91 / 17)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 4)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս, որպէս զի և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 3)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն, այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարգևեցան: (95 / 9)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն իցէ» Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն գտակառապետացն հնարս, ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 3)

ԵԼ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինէաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանէաք: (101 / 10)

ԵԼ են այսոքիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (101 / 21)

ԵԼ զիա՞րդ ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ», պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառատրութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 6)

ԵԼ դարձեալ զայսիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով. «Ես ի իսաշին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօքն», որ գտանի այս ի բերան այնոցիկ, որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում, գոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 1)

ԵԼ ինձ մի որ մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիւք, զի ի նշաւակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 9)

ԵԼ վկայ ածէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 3)

ԵԼ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 11)

ԵԼ գոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է, սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 15)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով, զի յարոյց զնա ի մեռելոց. իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուատ բացափայլեալ բանիս հռչանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդոտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկուսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (109 / 19)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 7)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն, և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն, ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնոյնդ ասէր: (111 / 21)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ, զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետնի, քան թէ բնութեան: (112 / 10)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զտուրբ Կոյսն, զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (113 / 20)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան. զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ զերեզմանի զԱստուած, զոմն անուամբ միայն պատուէ, և զոմն արդեամբք. զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի

արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (114 / 23)

Եւ գնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած, և զճշմարտութիւն իրին յարութեամբն հաստատէ. յորում տեղոջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 10)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 13)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ զայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 14)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 10)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի գերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել, և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 12)

Եւ եթէ ասէ գնոյնս «Ոսկերէրանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 4)

Եւ զայս հայրն: (120 / 9)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 6)

ԵՆ Գրիգոր Նիսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»: (121 / 9)

ԵՆ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 12)

ԵՆ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն»: (121 / 14)

ԵՆ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեալ և արտասուեաց և քաղցեալ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 16)

ԵՆ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսուսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկուսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 8)

ԵՆ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 4)

ԵՆ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 12)

ԵՆ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 6)

ԵԼբնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ. և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (124 / 25)

ԵԼաստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 1)

ԵԼզայս հայրն: (130 / 19)

ԵԼ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 1)

ԵԼեղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 4)

ԵԼտեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8)

ԵԼվասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 18)

ԵԼզայս հայրն: (132 / 23)

ԵԼ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, և երեքեան սոքա ի միում տեղոջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 1)

ԵԼբազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 15)

ԵԼյաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 17)

ԵԼսքանչելի է այս: (133 / 21)

Եւզի կարող է ցանկականն մասն հոգոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին, որպէս և Սևերիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 1)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 7)

Եւզի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 10)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն, ընդէ՞ր և անուանես. թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 13)

Եւ որպէս ասէրն Թէոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ, զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր զալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 9)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (140 / 22)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տէառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ են յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 2)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 10)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 14)

ԵԼ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ. զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան, զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (143 / 20)

ԵԼ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 17)

ԵԼ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (144 / 21)

ԵԼ էթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր զալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամար: (145 / 9)

ԵԼ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 15)

ԵԼ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան զաւազանաւո գտանի թագուցեալ զայլ գառն կերպարանեալ, զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն, իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (146 / 21)

ԵԼ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան. թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն, այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (147 / 15)

ԵԼ ողջ լեր ի Տէր: (148 / 5)

ԵԼ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս

յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս, և զիւրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէէն. «վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 5)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն ի դրունս, աստեն ասելութիւն կատարեալ, և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել, զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն զնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել, իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (150 / 14)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զիւրաքանչիւր աթոռ, իսկ որք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարգն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Աղիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս իւրեանց, և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 2)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր որ առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յուլիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 3)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայելի, զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, զի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 9)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 4)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 17)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 21)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմասարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 18)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա, զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 6)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նոքա, որք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 20)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 17)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 21)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 11)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն, և ապա դառնայ

ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 7)

Եւ այդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք, ժամ է այսուիտեսն ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասէրն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 1)

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որոմանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհէն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (164 / 24)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 18)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, թէ այնպէս է, Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (166 / 22)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 8)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 8)

Եւ զերկուսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (169 / 19)

Եւ այն գորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեացի», ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն, որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զվաստահումն ընկալաւ»: (170 / 8)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեղծութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 20)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեացին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 12)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (171 / 24)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 7)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն, այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 19)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 14)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն

ասին ի վերայ նորա և յարևմուտք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի, զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 16)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելիւն ըստ հոգւոյն: (178 / 2)

Եւ թեպէտ և ասացաք զանչարչարելիւն և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 7)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ, զի Բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 17)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թեպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 2)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

Եւ զայս հայրն: (179 / 18)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 16)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (181 / 23)

ԵԻ ԱՅԼՆ – տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԱՊԱ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԱՐԴ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԵԹ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԵԹԷ- տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԶԻ- տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԹԷ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԿԱՄ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ԿԱՄ ԹԷ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻ ՈՐ - տե՛ս ԵԻ գլաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵԻՍ - 418

Մինչ զի թէ ոչ Տեանն օգնեալ էր, փոքր միւս լււ լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն լււ քան զծիծաղելն ասացէ որք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 2; 7 / 3)

Զի՛նչ լււ այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին լււ ահագին թուի»: (14 / 9; 14 / 11)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևւ իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս (19 / 18)

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր լււ թուի լինել»: (20 / 11)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն լււ քան զՆեստորն. մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գտուրքն Կոյս (20 / 13)

զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն լււ քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ լււ անմարմին գոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, (24 / 15)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն լււ այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 2)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեք և զառանձնականսն լււ անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 13)

Զի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիւսն լււ ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևւ երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն լււ զիես բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 13)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս (53 / 17)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս (53 / 22)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեացուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 22)

ևս առաւել յանձառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 15)

ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 18)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն (66 / 8)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան (68 / 3)

թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 8)

համայն անյեղլիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին (84 / 21)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 15)

Արդ՝ զի ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 6)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ [չկէ](#) միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 11)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ [չկէ](#) էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրական իսկ է գրելն» և զի [ոչ կէ](#) դատնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դատնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 8)

Յարէր յասացեալս և զայն [կէ](#), մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ (107 / 10)

զմիւսն մարգարէական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ [կէ](#) դատնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» (110 / 4)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ [առաւել կէ](#) զսուսն յինքեան բերէ (112 / 17) է զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և [ոչ կէ](#) Երրորդութիւնն: (113 / 8)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և էթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն [ոչ կէ](#) ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 21)

այլ [առաւել կէ](#) յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 4)

Արդ տեսցուք առ այսոքիք և զայս [կէ](#) (155 / 18)

համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և [ոչ կէ](#) Երրորդութիւն: (157 / 18)

Եւ որքան զայս [առաւել կէ](#) անխորհրդակազոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և [ոչ կէ](#) երրորդութիւն, և ապա դատնալ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեցի: (163 / 8; 163 / 12)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին lu իսպառ սիրեք զասելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 12)

Զի թէ իցէ մարմին, և ny lu այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ny lu կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ny lu ունին, զոր ունէին: (176 / 3; 176 / 4; 176 / 7)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և ny lu մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 10)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գորտմելն և զգոփալն. lu և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 17)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ny lu ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 12)

ԵՒ ՍԱԿԱՅՆ – տե՛ս ԵՒ գլխաբառի տակ:

ԵՒՍ ԱՌԱԻԵԼ – տե՛ս ԵՒՍ գլխաբառի տակ:

ԵՒՏԻՔՈՍ - 4

Եւ դարձեալ եթէ ասէի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 6)

Ոչ թե միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թե նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թե թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 8)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զատաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 9)

ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 24)

ԵԻՏԻՔԵՆԻՏ - 1

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացել գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիս և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 5)

ԵԻ ՔԱՆԶԻ- տէ՛ս ԵԻ զլիսաբառի տակ ընդգծվածները:

ԵՓՐԵՄ - 4

համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 10)

«Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 17)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ (144 / 17)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅուլիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅԴԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԵԹԷ - 5

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւնն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4)

ԵԼԱՆԵԼ - 1

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յա նձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 5)

ԵԼԱՆԵՄ – 1

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 15)

ԵԿԵՂԵՑԻ - 4

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 3)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարիւնեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 5)

Հ. Կարգք եկեղեցոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

ԵՂԲԱՅՐ - 5

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 9)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն (189 / 10)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն իստոնեալ: (193 / 24)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 6)

ԵՄ -35

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 3)

Են և այդ պատճառք մեծ (189 / 5)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիւրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 3)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 12)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 23)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 10)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 4)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտեր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւնն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 14)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 26; 190 / 2; 190 / 5; 190 / 5)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 9)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս զտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 16; 193 / 17)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս

առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառնոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 22)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 11; 196 / 12)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

Բագում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է աւրինեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 13)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զհտէր գամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 11)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բագում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 11)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստովանեալ լինին (36 / 15)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 9)

ԵՍ - 7

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն

մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 22)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4) մմ

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 19)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 24)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասեր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց գկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 2)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 11)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց գկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 1)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 3; 194 / 4)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեալ արանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեացէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 2)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին արտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ

զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 10)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...^օ//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 15)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

Եւ նորա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 17)

ԵՐԵԻԻՄ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 8)

ԵՐԻԱՆՈՍ - 1

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 4)

ԵՐԿՈՒ - 2

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 6)

ԵՐԿՈՔԵԱՆ -

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկուսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 2)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկուսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 10)

ԵՐՈՐԴ - 5

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս

ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երոորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 2)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երոորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երոորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23)

. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երոորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երոորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 24)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերոորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երոորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երոորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երոորդան Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ

այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զաւրն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

ԵՐՈՒՍԱՂԵՍ - 3

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 2)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանաբար ոչ բոլիս ոչ յԵրուսաղէմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2; 197 / 4)

ԵՐՐԵԱԿ - 3

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 24)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ

զՂաւոդիկեցւոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7)

ԵՐՐՈՐԴ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրեղի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն Է՞ ը փոխեաց և ո՞ ը սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Յովաննէս զո՞ ը կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 22)

ԵԻ/մեկ տառով/ - 18

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 9)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 22; 188 / 25)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւոդիկեցւոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5; 189 / 11)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն Է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1; 190 / 6)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկուսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 9)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 20; 193 / 23)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 4; 194 / 9)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 16; 194 / 17)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն

հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանաբար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 3)

ԵԻ /երկու տառով/ - 91

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10; 187 / 11; 187 / 12)

Հ. Եւ ընդ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 13)

Պ. Եւ զառաջինն ընդ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղեմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 17; 187 / 19; 188 / 2; 188 / 4; 188 / 4)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւնն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում

ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23; 188 / 25)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 6; 189 / 10)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 16; 189 / 19; 189 / 20)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Ձ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ձ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դարթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10; 190 / 12; 190 / 15; 190 / 16)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն զրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 1; 191 / 2; 191 / 2; 191 / 3; 191 / 4; 191 / 4; 191 / 5)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 6)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11; 191 / 12; 191 / 14)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2; 192 / 4)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդան Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեժ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 8; 192 / 8; 192 / 9; 192 / 9; 192 / 10; 192 / 10; 192 / 11; 192 / 12; 192 / 12 ; 192 / 14; 192 / 14; 192 / 16; 192 / 18; 192 / 19; 192 / 20)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

Հ. Եւ Տերն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 26; 194 / 27; 195 / 5; 195 / 5; 195 / 6; 195 / 7)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9; 195 / 10)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13; 195 / 13)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 16)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4; 196 / 4)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միատրութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8; 196 / 9; 196 / 11; 196 / 13; 196 / 14; 196 / 16; 196 / 16; 196 / 17; 196 / 17; 196 / 18; 196 / 20)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 21; 196 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 23)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիւէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27; 197 / 2; 197 / 4)

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 4)

ԵԻՍ - 1

Բայց զաւետեացն ար տանեմք յետ տանախմբելոյ գյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զղիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 7)

ԵԻՍԵԲԻ - 2

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 5)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եւսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 8)

ԵՓԵՍՍՅԻ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան Եփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 10)

Ձ 843 (2251)

Ձ /նախդիր/ -1516 / տրված են տեքստերով , հոլովների հետ առանձնացված չեն/;

/դեղին ընդգծվածները վերաբերում են ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ –ին/:

ոչ էառ գաղամայինն մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 12)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

թողին զայթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին (152 / 7)

և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զաորժակացն զդրունս: (37 / 21)

այլ և զախտատր խառնիցին խափանել զորդեծնութին, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և զայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց (165 / 3)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիատրութիւն (167 / 19)

որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 6)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՅօր զաղաղակէլն յերկնից. փառաւոր արարից» (106 / 20)

Իսկ եթէ որ ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 9)

Ջոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օծանելով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8)

և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիւրք բիւրուց մարդիկ զոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն (23 / 21)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ գնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 5)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 18)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիրոյս Տեառն, և որոց

յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 11)

գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ զոլ ի Քրիստոս (19 / 17)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 10)

Նախ քան զամենայն յախտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 1)

թէ զամենայն որ ինչ միանգամ զոյսցութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 7)

զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է», (137 / 9)

Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արքայութիւն յամենայն երեսաց: (139 / 12)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 2)

և եհատ զամենայն արքայութիւն յամենայն երեսաց: (144 / 6)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք (154 / 22)

զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ գամենայն կիրքս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան գամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 6)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան գամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք գամենեսեան զայստսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

Աղոթեաց գամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կռոցն դէմ եմք, Հօր ընծայելով արտասուեաց, հաստանելով զամենայն արտօսր յամենայն երեսաց: (139 / 10)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է», և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, գամեննին թիրք քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 8)

«Թէ գայր զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ, այսօր ի քէ՞ն

պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ գա յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 10; 8 / 16)

ի ձեռն գրոյ և գլխատասխանիսն ընկալջիք յինէն գայրորիկ համաձայն»: (11 / 5)

Դու փախչիս զոմնոյ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ գիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ գայլ որ իմանալ զոմնն, (21 / 15)

զԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ գայլ որ: (28 / 13)

յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և գայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

և եթէ մարդ ասացես, ոչ գայլ որ, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ, ըստ նմին օրինակի գայլ տնօրինականսն յանձն առնելով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 11)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև գայլ որ արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով. (163 / 13)

և լուսաւոր փառօք գայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին (142 / 1)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ գայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

յաղագս որոյ զանց առնելով գայլովք նշանակութեամբք (83 / 15)

Առ որ ասացաք. «Զանց առնելով գայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիւք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 7)

Ա՛րդ, գայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 11)

այլ գայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս (27 / 17)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 5)

թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 6)

ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն: (122 / 4)

զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 11)

դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 8)

և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 9)

Եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 11)

Եթէ ըստ բնութեանն որ զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով (47 / 18)

Սակայն մէք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս (53 / 13)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս (53 / 22)

«Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասեր: (107 / 9)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ

յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուզն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և սպականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և գնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն. ոչ գայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, գայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 10; 107 / 22; 108 / 2)

որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն գայն անուանեաց ասելով (117 / 21)

ի վերայ բերել սորա իրաւացի է և գայն (125 / 17)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք գայն կատարեալ (130 / 12)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և գայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան գայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «Ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և գայն. «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 14; 137 / 19)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք գայն. (156 / 11)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս գայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս... (162 / 2)

այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն գայն նմա վարկանել: (179 / 23)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ գայնոսիկ... (59 / 5)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ գայնոսիկ (73 / 12)

կամ արգելոյր գայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն (73 / 20)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասերն խնդրէ գտանել գայնոսիկ (97 / 9)

զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց գայնոսիկ (136 / 8)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս գայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ գայնոսիկ (162 / 3)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս գայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

գայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 4)

Եւ դարձեալ գայսյիսարար բաժանելն անկարգապէս միատրեր ասելով (104 / 1)

Զի յառաջ քան գայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց (8 / 23)

Եւ գայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 6)

Ա՛րդ, գայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, (23 / 6)

Արդ՝ գայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ (24 / 12)

Արդ ում ումեք և տացես գայս, յանկարելեացն է (24 / 19)

զսոյն ո՞չ ապաքէն գայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

գայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն գայս, զերևելիս ունէր (28 / 18; 28 / 20)

ապա թէ գայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 2)

Եւ արդ զի յայտնեցաք գայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց... (38 / 7)

զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 3)

և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. (52 / 17)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս (53 / 12)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս (53 / 17)

և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 18)

բայց նախկին տեսցուք զայս, զի ամենայնքն (65 / 20)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին (76 / 16)

Ընդ որով և զայս ասելի է (90 / 16)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն (91 / 20)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 3)

Զայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 18)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ (103 / 13)

պահեցի զայս ձեզ առնել (105 / 3)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 17)

Բայց այսոքիւք ասասցուք և զայս (110 / 21)

Եւ զայս հայրն: (120 / 10)

և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 23)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է (130 / 19)

Եւ զայս հայրն: (132 / 23)

որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց (145 / 18)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

Արդ թողով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սներեայ և Յուլիանեայ (151 / 12)

Արդ տեսցուք առ այսոքիւք և զայս ևս, (155 / 18)

Չայս պահանջեր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն (163 / 7)

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ (164 / 24)

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ որ զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2)

Զսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 8)

Եւ զայս հայրն: (179 / 18)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսափրաց: (180 / 6)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի գայս (181 / 16)

գայս թե՛ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով (182 / 2)

Արդ գայսսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 11)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան գայսսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 1)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա գայսսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղին (35 / 7)

գայսսոսիկ, որով իւրիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 6)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան գայսսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ գայսսոսիկ ի մարմինն իւր (58 / 5)

Արդ՝ գայսսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 20)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն գայսսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 12)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով գայսսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն գայսսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 13; 111 / 16)

որ գայսսոսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 7)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս գայսսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցարութիւնն գայսսոսիկ ասեն (122 / 13)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան գայսսոսիկ կատարէր: (129 / 11)

Բայց նախ քան գայտսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 8)

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր գանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 17)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ գանապականութիւն: (105 / 19)

թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և գանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 9)

որ ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն գանապականութիւն: (111 / 7)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն. մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ գանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զարքուհին Մարիամ: (114 / 8)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն գանապականութիւն զգենուլ, 117 / 4)

Արդ էթէ զերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, գանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 9)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և գանապականութիւնն: (102 / 3)

իսկ գանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 14)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ` զԶենոն և գԱնաստաս (180 / 5)

և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն գանարզն ի պատուականէն: (151 / 11)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու գառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին:

(116 / 13)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 6)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանէդ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աջօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և զոլ: (28 / 15)

և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք (122 / 22)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 8)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 8)

Քաղցեաւ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժաւ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն (138 / 19)

ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան զլորումն: (153 / 22)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 17)

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ (102 / 18)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թէոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 5)

վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

ասացին, թե Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 23)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդոսեայ, այլ առաւել ևս զառան յինքեան բերէ (112 / 15)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդոսեայ, այլ առաւել ևս զառան յինքեան բերէ (112 / 16)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ» (28 / 3)

«զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 1)

«զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն (122 / 5)

«ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս (144 / 8)

ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 7)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 18)

կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս (144 / 22)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 13)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 20)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 8)

չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 18)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զանմահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 3)

զիա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն (103 / 5)

և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ (18 / 13)

զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդէղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ (29 / 1)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 16)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելիլն ըստ հոգւոյն: (178 / 7)

որ զանմոլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 3)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 5)

և զանշունչ զերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 9)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսիւ օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 9)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 24)

այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ [զանշօշափելի](#) և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք (122 / 22)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և [զանշօշափելին](#) (125 / 12)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և [զանչարչարելի](#) մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 6

և ասացաք [զանչարչարելին](#) և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 8)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է [զանչարչարելին](#) և զանմահականացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 19)

չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ [զանչարչարութիւն](#) (57 / 19)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և [զանչարչարութիւն](#) և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

Խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և [զանչափագիտն](#) ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց. կրօնից և պաշտամանց (5 / 14)

Թողացուցանել, ոչ [զանջատել](#) ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն (172 / 11)

Իսկ [զանստուէրն](#) և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ (171 / 21)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել [զանվախճան](#) կեանսն (165 / 8)

Իսկ զանստուէրն և [զանվախճանն](#) անուանէ յաւիտեան (171 / 21)

Զի բնութեամբ Բանն [զանտեսանելին](#) ունի և զանշօշափելին (125 / 12)

զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և [զանտեսանելն](#) և զտեսանելն (29 / 15)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանէլն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 2)

Արդ թողով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 13)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 1)

և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր (78 / 7)

այլ և զանուանեայն իւր մեծ՝ և գորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 17)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 16)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 14; 111 / 17)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 14)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 13)

և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 20)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 8)

և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (78 / 1)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 8)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ (155 / 1)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք գիտակցեալք (161 / 3)

ասասցես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 13)

և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 21)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 6)

Ջի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 19)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդնալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդոտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 5)

զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն (160 / 7)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 19)

զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 6)

Ձի յորդորեր գմեզ [ի] ժողով գումարել գժողոովոյն պատճառս գաշխարհիս մերոյ մարդիկ դներ և գմի և գնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս (5 / 10)

ոչ մեզ գժողովն Քաղկեդոնի և գտումարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և գաշխարհիս մերոյ (6 / 9)

զի այն որ իբրև գմերձակայ գհանդերձեալսն տեսաներ և զիւրաքանչիւր որ ճանաչէր նախ քան գաշխարհիս հիմնացուցանել (4 / 5)

«ով տայր զգլուխս ջրհոր և գաչս աղբիւրս արտասուաց»(102 / 5)

այսինքն զքոքն գառ ի ծնէ կուրին բանայ գաչս (160 / 17)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ գաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

գապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն (143 / 17)

Իսկ գապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխ, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ գապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 23; 67 / 1)

և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես գապականութիւն: (25 / 15)

այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և գապականութիւն մահու: (65 / 12)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի գմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և գապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մենջ, իսկ զդժոխս և գապականութիւն միայն եբարձ և իրամատեաց(65 / 15; 65 / 16)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել գապականութիւն (67 / 7)

Իսկ զնուագութիւնն և գապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 7)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն: (71 / 8)

«ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել գապականություն», առ իւրն քարշել թիրել խորհուրդ, զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի գապականություն: (108 / 8; 108 / 11)

«ի գերեզմանին գապականություն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 20; 116 / 22)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի գապականություն, զանփառություն, զանկատարություն (118 / 5)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել գապականություն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 6)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն»: (133 / 20)

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ գապականություն (134 / 12)

Իսկ յետոյ կրէ գապականություն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի գապականություն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց (134 / 18; 134 / 21)

յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և գապականություն և դժխոց իշխանութիւն (135 / 16)

և ոչ մարմին նորա ետես գապականություն»: (143 / 2)

և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել գապականություն (144 / 10)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբեք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և գապականություն ընդունել զնոսա, զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել, և թէ՝ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժխս և ոչ ետես գապականություն: (158 / 3; 158 / 5)

որ գապականություն ի մեզ նիւթեալ արկանէ (173 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և գապականություն (174 / 13)

Նմանապես չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ
ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն
զկիրսն, գապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 20)

Իսկ գապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի
բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

զի մարմին նորա ոչ ետես գապականութիւն (183 / 19)

և ոչ առ եղելութեամբն գապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 19)

անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր
միացեալ գապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահեր
զյարձակումն: (173 / 13)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն գապականութիւնն մեր խափանեաց ի
զերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 11)

բայց գապականութիւնն ոչ ընկալաւ (183 / 18)

մեր և գառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ
աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 13)

ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն
որոշել գառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 18)

կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զղէմ և գառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ,
ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն
և գառանց կարեացն (92 / 23)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ գառանց կրիցն և զանմահականն,
սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս 93 / 16)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր գառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

և զի սովորութիւն է զրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի
պահել գառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 11)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր գասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 3)

«Ընդէ՞ր ոչ գասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես» (6 / 2)

պարտ և արժան էր ասել գասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (175 / 23)

ոչ առ մարմին տանի գասացելոյն ակնարկութիւն (81 / 11)

զի յայլում տեղուոջ ցուցանելոց եմք գասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա գասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան զով: (46 / 11)

զի ցուցաք գասելն սուրբ Հարցն (53 / 7)

ապա և գասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 18)

զի գԱստուած ոչ ոք ետես երբէք (29 / 16)

զԱստուածաձին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ գերեզմանի գԱստուած (115 / 5)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ գԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 11)

այլ որպէս գԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 17)

Եւ ի կատարել գաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 12)

գԱստուածաձին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 3)

այլ նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք գաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 4)

թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ գաստուածային սուրբ զիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 13)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ գաստուածային մարտն առաջի արկանէր, (143 / 11)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և գաստուածայինն (71 / 14)

Թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի գաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 4)

այսպէս և զբնութիւնսն գաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար գաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 12; 12 / 20)

այսպէս և գԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ (80 / 16)

ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել գԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 14)

«Ես ի խաչին գնոյն ինքն գԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռոքն (104 / 3)

իսկ սա գԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ զոյ (114 / 16)

և պաշտելին գԱստուածն Իսրայելի (155 / 14)

Ձսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք, որպէս և Յովիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «Պօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ գաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք, այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ գաստուա ՎԵՏԵԱՅ - 1

տակաւին ևս իսպառ սիրէք գատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 22)

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցէ յաւիտեան», (27 / 21)

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ (116 / 7)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց (10 / 23)

այլ նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 5)

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր (6 / 11)

Իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

գոր և յիշեցաք սակաւութիւն զբազմագան նորա հայիոյականսն ի թղթին (162 / 18)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էլից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակարար, ոչ ի միատրութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, (147 / 14)

զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 21)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7)

և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (40 / 1)

հանեալ գբանն ի տանէ կապանաց, ասաց (11 / 1)

այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր գբան Աստուծոյ իմանամք (122 / 20)

Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և գբանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

Ճշմարտեացի ծննդեան ասել գբանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 18)

այլ քանզի փոխանակ սերման գբանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 12)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման գբանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես զոյ (18 / 4)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել գբանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա զոյ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես գբանն երևեալ: (18 / 11; 18 / 15)

դու գբանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 15)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ գբանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 22)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, գբանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», գբանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 11; 28 / 12)

Եթէ զերևելին գբանն ասես զոյ դէմն, զաներևելին, ոք յԱստուծոյ Հօր (28 / 14)

զի թէ ասես զկենդանի գբանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 22)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ գբանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզելին և թանց բնութեանն (38 / 23)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և գբանն (40 / 3)

ըստ նմին և գԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Չնոյն ինքն գԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զով գԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 6)

կացեալ ի նմին գԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 5)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով գԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով գԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 6)

Ձի որպէս խոստովանիմք գԲանն, որ յԱստուծոյ Հօր (51 / 19)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես զով, կամ գԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10)

ոչ կարէի ասել գԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 4)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ գԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 13)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ գԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 25)

և կամ ըստ մարմնոյն և կամ գԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 10)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց գԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 22)

Եւ յառաջ մատուցանելով գբանն ասէ (99 / 4)

գոր խորհեր գրանն (101 / 1)

Ասեր յարգանդի Կուսին միաւորեալ գրանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

Եւ գոր մարգարէն գրանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է (108 / 15)

և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և գրանն: (115 / 14; 115 / 17)

Զհոգւոյն գրանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ զքո մտածութիւն (130 / 20)

Խոստովանիմ գրանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

որ ասեն գրանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

նոյնպէս և գրանն ասացեալ լինի զերկնային (181 / 5)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ գրանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 9)

և ի վեր հանելով գրանն ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 11)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիւրն առեղծանէ գրանն: (116 / 15)

գրանն մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 12)

և գրանն սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 18)

որ ծառայեցուցանեն գրանսարկուն (139 / 15)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ գրանն այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 11)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզւոյն գրաբբառելն (56 / 21)

Եւ յաղագս այնորիկ գրարեքանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 15)

Զմտաւ ա՛ծ զճնունդն Քրիստոսի գրարեպաշտութիւն (132 / 12)

Ասասցես զնուաստագոյնսն, և գրարձրացուցանողօրն մի՛ զանց առնէր: (130 / 10)

Թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև գրեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 21)

մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան գրեքանս (82 / 6)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից գրեքանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

Թէ գրնական պարտ է զնոսա ասել (97 / 16)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով գրնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և գրնականացն ոչ (178 / 13)

մոռանայր մարմինն գրնականն իւր շարժմունս (57 / 7)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն գրնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն, (169 / 12)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ գրնականն մեր մահ (175 / 7)

այսինքն զնոսին գրնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն գրնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան գրնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 26)

ըստ նմին և գրնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, գոր ի Կուսէն: (55 / 16)

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել գրնաւորականսն: (57 / 13)

և գրնութեամբ գմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 24)

անտեղի ըստ նմին և զմի գրնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և գրնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 19)

և զմարմինն զգեցաւ գրնութեանս մերոյ: (175 / 2)

կամ առն ի մարդկանէ գրնութիւն, զղէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և գրնութիւն (50 / 10)

և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել գրնութիւն (64 / 20)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց գրնութիւն (67 / 2)

Եւ գոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ գրնութիւն երկաթոյն (72 / 11)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք գրնութիւն բացայայտեն: (77 / 12)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան գրնութիւն մարդկան: (144 / 12)

Քրիստոս ոչ ունէր գրնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 5)

ունէր գրնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 9)

զի ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 10; 43 / 12)

որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 20)

զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 4)

Չարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 6)

զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 19)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 12)

Ջի թէ ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 4)

և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի, այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 15)

և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16 / 22)

զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս (80 / 12)

այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 13)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել, ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 4)

որ գրովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 11)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով գրովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 1)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ գրովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

և գրովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 6)

զի գրոնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 20)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն զեղարդեանն և գրենոսցն վերս (136 / 2)

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեայն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 21)

զգերեայսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 13)

և գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 7)

«նոքա ի պարգելն զգինին, զմաքրականին աղետս ոչ անարգեն (99 / 9)

զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 6)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 2)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 11)

ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց (102 / 5)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանայ իրին (181 / 1)

զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 21)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 2)

որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 2)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանայն (53 / 15)

կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 12)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 2)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

և զիրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ (4 / 9)

և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէէն (150 / 11)

յորում տեղուջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 15; 115 / 16)

Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն (137 / 18)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 20)

Վոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 10)

որ քաղցրութեանն պտղովն զղաւնագոյնս զայս թէթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

Բևեռեցաւ, բևեռելով ընդ նմին գղատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

և որպէս գղէվ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 10)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իձօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, գղէվ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 21)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և գղէվ և զբնութիւն (50 / 10)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ գղէվ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրսն (74 / 4)

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ գղէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 8)

այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գղէմն: (14 / 2)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ գղէմն, քան թէ զոմն մարդ»: (16 / 19)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ գղէմն»: (18 / 3)

անամօթաբար ասես, «թէ գղէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ (25 / 19)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս գղէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1)

արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և գղէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 14)

Եւ զի հաւաստեաւ և յինքեան բերէր Բանն որ ի չօրէ գղէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՌոդի կամ զսուրբ Հոգին, [գղէմն](#) առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն (40 / 18)

զի ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և [գղէմն](#) առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 9)

Զի թէ [գղէմն](#) ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 4)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և [գղէմն](#) (16 / 20)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն [գղժոյս](#), զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 23)

այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, [գղժոյսց](#) և զապականութիւն մահու: (65 / 11)

և երթալովն ի դժոխս՝ [գղժոյսցն](#) ամբութիւնս քակեաց: (67 / 4)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և [գղժոյս](#) և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ [գղժոյս](#) և զապականութիւն միայն եբարձ և խրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 14; 65 / 16)

կամ թէ ի բաց բարձցես [գղիմին](#) ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

Բայց զաւետեացն ար տանենք յետ տանախմբելոյ զայսնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ ադիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, [գղիպէայն](#) բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 4)

բայց մէք և ասեմք իսկ [գղոյն](#) և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն (21 / 14)

համարիք [գղոսս](#) որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 10)

և ի յագեցման բանին ընդդեմ եղեալ փակիցէ
զախորժակացն զղորունս: (37 / 21)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և
զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս (6 / 10)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ
զպանիր կամ զեղ (78 / 6)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց
շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 21)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս
ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և
զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար (68 / 5)

որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ
Քրիստոսի(181 / 11)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն
ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն
միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ
քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 15)

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի
անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 5)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել,
կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն
զդժիս, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝
զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս
ունի զեղոցեայն, և երթալովն ի դժոխս՝ զդժխոցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 3)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն
զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ
երարձ զհակառակութիւնն: (189 / 17)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն,
կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 23)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն(135 / 16)

և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ (9 / 2)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

զի որպէս տեսանենք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զիրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 11)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 14)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածենք ի միում բնութեանն զերկաթանցիւրսն որոշել զառանձնատրական յատկութիւնսն (32 / 17)

իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաթանցիւրսն շարժեալ (56 / 20)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 13)

և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 21)

իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 4)

և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 16)

նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային (181 / 6)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գորտմելն և զգոփալն. ևս և գերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 17)

յորում գերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով (110 / 9)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, գերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 14)

զի գերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. (36 / 20)

և մանաւանդ զի ի գիրս գերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ գերկոսին ի մեզ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 17)

զի եթէ գերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 22)

և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և գերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 16)

այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին գերկոսին և հանապազաբար (122 / 14)

է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ գերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 3)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ գերկոսին ասել: (156 / 7)

Եւ գերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմացուք (169 / 19)

յաղագս որոյ և բամբասեն գերկոսին թագաւորսն՝ զԶենոն և զԱնաստաս, որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 4)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, գերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 2)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ գերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 2)

ասկայն և այնպէս լուծեր գերկունս բանի (17 / 13)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և գերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

Դարձեալ՝ գերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ (47 / 9)

զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ գերրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 7)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ գերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 17)

որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ գերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 11)

զԲանն ասեմ գերնեալ դէմ, և ոչ զայլ ոք: (28 / 13)

իսկ մեք գերնելին ն՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 10)

Եթէ գերնելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներնելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և զոլ: (28 / 14)

Առ գերնելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 17)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, գերնելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն (28 / 20)

Առ զերնելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ գերևումն արասցէ: (168 / 18)

հարկ է և գերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զԷակցութիւն, (77 / 9)

«Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն (122 / 17)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն, զհարոյն ի նմա տրամադրելով զԷութեանն պատահմունս78 / 15)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զԷութիւն: (79 / 4)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զԷութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զԷութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր (171 / 1)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զԷութիւնն (78 / 14)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զբմբոնումն և զշօշօփումն (169 / 13)

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զբնորոնելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 4)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, զամենևին թիւրդ քան զթիւրս թիւրագոյնդ: (27 / 9)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ զորակութիւն զգրտութիւնն և զթիւրս երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

թէ տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան գթջնամութիւն ի մարմնի իւրում» (132 / 3)

Անգիտանայր զօրն և գժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 3)

Տէր Աթանաս լռութեամբն գժամն յղարկեաց (100 / 16)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զղէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ գժամանակ (74 / 5)

փոփոխէ գժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 10)

ոչ մեզ գժողովն Քաղկեդոնի և գտումարն Լևոնի յիշել (6 / 7)

Ձի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել գժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ (5 / 9)

և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և գժողոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 4)

և խորհեցաւ նորոգել գժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն (151 / 20)

որք միանգամ ընդունէին գժողովոյն Քաղկեդոնի (152 / 4)

բայց այնքան, որքան համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս գիմանային քատակել լոյս: (60 / 1)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ գիմաստ (180 / 10)

և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան գիմաստս արարածոց: (177 / 2)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն գիմաստասէրն եկեղեցւոյ, եւ նա յարիւնեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

կարծեն միայն գիմքանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 8)

Եւ զիս՞ ընդ ասէր ինք գիմքենէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի (21 / 9)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց (101 / 14)

և մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 17)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 15; 134 / 17)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով (163 / 13)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա (169 / 14)

«զո՞ ոք ասեն զինէն» (136 / 12)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 5)

«Ձոր հարկեցուցանէք զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 2)

«Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ» (30 / 1)

Յիշէ՞ ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս (100 / 21)

«Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ», պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 8; 102 / 9)

«Հայր փառաւորեա գիւ առ ի քէն փառօք (106 / 5)

լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր գիւ (137 / 12)

«որ ետես գիւ՝ ետես զՀայր իմ (142 / 3)

այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց գիւ Տէր: (165 / 19)

և որ անքուն ակամբ պահեր գիւրայէլ (60 / 14)

և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ զոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք գիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 21)

Արդ դուք ձեզէն տուք գիրաւդ, Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն (166 / 7)

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել գիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 8)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ գիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

որ սահմանէ գիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 20)

իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր գիրք, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

կամ զպատուական գիրք մարմինն քարոզելին (38 / 23)

և համայն զորոյն գիրք ոչ կորուսանէ: (78 / 18)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ գիրք զառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

ոչ գիտեմ՝ զմե՞զ իսաբել խորհեցաւ, թէ գիրք ինքեան անձն (101 / 19)

և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ գիրք ծնողսն: (134 / 4)

Թաղեցաւ յերկրի և գիրք եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ գիրք մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 12)

Կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն գիրք ոչ կորոյս (144 / 23)

Իսկ փոխումն գիրք ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն գիրք զօրութիւն և զփառս (169 / 1)

անփոփոխելի և անյելի գիրք պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 23)

զայլ զկամելն գիրք առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն գիրքն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 13)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին գիրքն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք գիրքն արկանելով մարմին և անձն (67 / 9)

այլ որպէս Բանն ի Հօրէ գիրքն ունի գոյութիւն (79 / 2)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից գիրքն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, (95 / 10)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և գիրքն, զոր երկնէրն (100 / 21)

Զհայիոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց ստութեան գիրքն յայտնեաց իոստովանութիւն (101 / 5)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ գիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

«անսուղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն գիրն կատարեալ»: (121 / 12)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել գնա և ոչ ընդ նովաւ գիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ գիրն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, գիրն կատարել»: (170 / 5)

Չօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն, գիրոյն ի նմա տրամադրելով զեութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն զեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 15)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ գիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

այլ գիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 13)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ գիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 3)

և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել գիրսն (74 / 8)

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել գիրսն»: (121 / 16)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերկեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա գիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել գիրսն (170 / 16)

զիս ըդ ասենք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել գիրսն: (172 / 11)

զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և գիրաքանցիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 4)

պաշտէին գիրաքանցիւր աթոռ (152 / 5)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին գիրաքանցիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 1)

և գիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէէն (150 / 10)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն գիրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին (160 / 1)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 15)

«թէ գոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի (124 / 1)

գոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (138 / 1)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցենք (174 / 23)

վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 15)

յորմէ դու զլսելիսս կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 16)

իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զյուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 23)

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք գիւտիք խաւարեցուցանել զյուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 9)

և մի շփոթեցես և խաթարեցես զյուսաւոր քո սիրտոյ (99 / 18)

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 20)

Ձի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 5)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 12)

և գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

իսկ զաւելորդ զխառնեայն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիւրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 10)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 11)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեայսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս (4 / 16)

Ձի եթէ գներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ [գիտրիելն](#) և զկամելն յոգուջ բանականի (50 / 2)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. [գիտրիելն](#), զցանկալն, ցասնուլ, (178 / 15)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս [գիտրիուրդ](#) (51 / 16)

Էառ յանձն ի իսաչին [գիտցումն](#) զեղարդեանն և զբնեռացն վերս (136 / 1)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և [գծայրս](#) (162 / 13)

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և [գծարաւականն](#) ըստ բնութեան իրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 4)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և [գծարաւելն](#) (59 / 10)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և [գծարաւն](#) և զվաստակելն (60 / 12)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան [գծիծաղելն](#) ասացել ոք (7 / 4)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, [գծնեալն](#) ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (113 / 21)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ [գծնեալն](#), ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն. մա՛րդ ասէ [գծնեալն](#) ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զարբուհին Մարիամ: (114 / 4; 114 / 6)

Եւ գնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և գծնէայն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած (115 / 12)

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ գծնէցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 16)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել գծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 3)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել գծնողն, (68 / 2)

և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք գծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 5)

Զմտաւ ա՛ծ գծնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն (132 / 12)

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ: (184 / 5)

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս գծնունդն առնելոյ (187 / 2)

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 3)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ գծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 11)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և գծնողն (114 / 5)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամատրն մահ: (71 / 2)

զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի, (50 / 2)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

Ձի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 17)

արկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով (47 / 4)

Եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 15)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն ինդրեալ զարձակումն, (10 / 22)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկասուն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 21)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 18)

ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 9)

զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 22)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 2)

և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր (6 / 12)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելիին լինել ...գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 2)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 16)

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 16)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 4)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանաբար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 15)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանաբարն իւր մարմին (85 / 15)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 2)

Ջի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկուսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց

բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (36 / 22)

նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենագան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 6)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 20)

Էտ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 16)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիրք. կամ որդիք երկոքին և եղբարք, (62 / 8)

զներգործութիւն և զկիրքս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուց բանականի (49 / 22)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրքս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

Եւ զմարդկային զկիրքս. որով զմերն բժշկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 12)

և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրքս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրքս (157 / 22)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրքս. զխորհելն, զցանկալն... (178 / 14)

Նմանապես չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 19)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիլիքեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին (63 / 2)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս (138 / 10)

Իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 19)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյնութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 5)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանսս (139 / 3)

Թող զհայծոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 17)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայծոյիչ նոցա լեզուս (154 / 12)

զհայծոյութիւնն ոչ գովեմ (101 / 3)

թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 11)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զուրբ Հոգին (40 / 17)

Դարձեալ՝ ասենք ծնող զու զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 3)

և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ» (142 / 3)

«Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ» (30 / 1)

զիս՞ ըդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 16)

Իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 1)

որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր ոք ճանաչեր (4 / 3)

որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 19)

զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդւոյ ասել, զնա և մարդ լեալ զոհաբանենք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 12)

որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 11; 39 / 13)

որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բեր (77 / 21)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 17)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք զիտեմ ի հարանցն խոստովանել». զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղւոջ ցուցանելոց ենք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 20)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեայսն իւրեանց Յովիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 7)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւաստն Սներեայ: (155 / 2)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն (126 / 7)

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 18)

որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն. և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 9)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկանն ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 11)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկանն և զմարմնական կարիսն, (66 / 1)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկանն և զմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 5)

ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկանն կերակուրսն ջամբեցուսցէ ի հանդերձեայսն: (138 / 14)

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկանն կերակուրն (151 / 1)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ (33 / 1)

Վիչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ զքո մտածութիւն (130 / 19)

ըստ ասանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 5)

զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 20)

Իսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 5)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 21)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցւոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօս Քրիստոսի (146 / 2)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. «փառաւոր արարից» (106 / 19)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ աստեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 15)

Դատելոց է զձեզ քանս իմ այս յաւուրն դատաստանի (165 / 14)

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 17)

գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն: (11 / 3)

և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (78 / 1)

ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի (133 / 13)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 13)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջաղանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից քանս: (94 / 9)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդէղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 5)

և զճշմարտութիւն իրին յարութեամբն հաստատ (115 / 13)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 8)

երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զվահ ճշմարտութեամբ (57 / 16)

բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զվահ (64 / 10)

և զվահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 9)

զի անդ մեղքն զվահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և

հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ եզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 5; 70 / 10)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 4)

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ իսաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 11)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8)

և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 15)

ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն (65 / 14)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ (68 / 12)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 19)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն (183 / 15)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացու փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 16)

Եւ նորա կոչեցին թագաւորան գերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասերն եկեղեցոյ (189 / 17)

ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 12)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 3)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատեալ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարեին զուղիղ բանն (108 / 6)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանեալս ամանակս զմարգարեին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 21)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 10)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 4)

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

պահանջել ի մենջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 3)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 7)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս (19 / 15)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս (49 / 5)

և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 6)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 26)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

Մննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 11)

և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 10)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 18)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 14)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 12)

մեռաւ զմարդկայինն, և ըստ մարդկային, և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 9)

կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն (71 / 14)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 24)

առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 14)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 17)

ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 5)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ (25 / 7)

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս (47 / 3)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի (178 / 18)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանձառ միաւորութենէն, և զկենդանաբար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անձառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 13; 12 / 20)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 2)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայստսիկ կատարէր: (129 / 10)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 11)

գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 8)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն (173 / 10)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (175 / 1)

այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 7)

Առ այնուհիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 5)

որ իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 6)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (116 / 1)

Սահմանական բանի համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

Եւ գնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանի խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին (115 / 11)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 14)

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան (27 / 21)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 7)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 10)

Աթանաս ասե. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին. Բայց մեղք: (132 / 18)

Թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 16)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգէնուլ: (39 / 6)

ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական գոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն. (55 / 15)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 20)

Զի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն (60 / 3)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 19)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի եթէ ոչ. (76 / 2)

և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 7)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 22)

թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն (104 / 19)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 5)

որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 15; 111 / 20)

Իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ, իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև զյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 17; 114 / 20)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 11)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և իառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն (143 / 16)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

Զի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն ... (152 / 17)

Իսկ Սևերիոս ասեր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենն մինչև ցյարութիւնն (153 / 2)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 12)

զմարմինն փոփոխելի ասաց և ապականակի մինչև ցյարութիւնն (162 / 8)

և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու (163 / 4)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 9)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 19)

և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 13)

զիս՞ ընդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 10)

ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 2)

Բայց զի՞նչ առ այնուսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 22)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միատրութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային (181 / 5)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանէայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 24)

Զի՞նչ և առ այնուհիկ, որք ասենն, թե որ ասե՛ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 9)

Եւ Բարսիղ ասե՛. «Ես զմարմինն տերունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 22)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինն իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 1)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, (66 / 1)

ասե՛. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 5)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 9)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանայոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 19)

որպէս և Կիւրեղ ասե՛. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ (122 / 17)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն (85 / 9)

այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 20)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 19)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 3)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զեութիւն: (79 / 3)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 16)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօզփումն (169 / 13)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն (172 / 12)

ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմարբականին աղէտս ոչ անարգէն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարե (5 / 9)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 16)

Իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 9)

նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 7)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 13; 52 / 18)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 3)

Որ և զվեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին (96 / 11)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զվեզ որսալ կամեցաւ, որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան, ոչ գիտեմ՝ զվե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 16; 101 / 19)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զվեզ խոստովանել ասելով. (104 / 9)

որ զվեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 4)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զվեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 12)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զվեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

զի և Արարիչն մեր զվեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

իսկ նոքումք կրիւքն ազատել զվեզ ի նոցանէ (160 / 8)

և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զվեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 19)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թէոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ գերկրայնոյն զվեծութիւն զօրութեանն (119 / 2)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զվեղանչելն և զապականութիւն ընդունել զնոսա (158 / 2)

Արդ յղանան միտք զվեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 7)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս գերեսին, զվեղս և զապականութիւն (135 / 16)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զվեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

Իսկ գապականութիւնն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 16)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղ (69 / 7)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 3)

և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 10)

որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 7)

ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն (44 / 24)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

Զի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեռ առ նա խաղաղասիրելն (7 / 9)

որպէս զի ինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեռ ձայնս (164 / 22)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմեռն մահ ըստ մեզ (25 / 2)

բայց թէ որպէ՛ս չարչարեալն և մեռեալն զվերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 9)

արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զվերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 3)

զվերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 4)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զվերն ընդ ձեռն յանցանացն զգեճուլ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 22)

այսուհետև զվերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 8)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զվերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 12)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ իւրով զվերն մահ: (140 / 2)

զգերեալսն զերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զվերն մեռոյց զմահ: (175 / 15)

վասն զվերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 22)

մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զվերոց հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 13)

և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զվերս ծախել զբնութիւն (64 / 19)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զվերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

Զվե[՞] զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

զի այն որ իբրև զվերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր (4 / 3)

Ձի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողոտոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 11)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 21)

ասասցես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 6)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ (33 / 11)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 10)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զուրբ Հոգին (40 / 16)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս (46 / 25)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 7)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 11)

մինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 8)

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասել զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի (113 / 10)

զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զվի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 13)

Զի առանց իրերաց զվի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1)

զվի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զվի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

և թէ է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զվի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Իսկ նորա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զվի մի ի նոցան (162 / 1)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զվի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զվի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (181 / 2)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լռութիւն զվիարանութիւն նշանակէ: (147 / 15)

Առ որ ասենք, այսորիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զվիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 9)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զվիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 19)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զվիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 9)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զվիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 19)

ոչ ուղղապէս [գմբաւորութեանն](#) ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ գորութիւն (32 / 7)

այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն [գմբաւորութեանն](#) ամբողջ պահեցես ի Քրիստոս զխորհուրդ(51 / 15)

և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ [գմբաւորութեանն](#) յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 9)

այսպէս իմասցիս և [գմբաւորութեանն](#) բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 4)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոխել [գմբաւորութեանն](#) բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 2)

Արդ՝ եթէ ասէի [գմբաւորութիւն](#) գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 21)

որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել [գմբաւորութիւն](#) Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 6)

զի թէ ճշմարտեցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել [գմբաւորութիւն](#) (112 / 21)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր [գմբաւորութիւն](#) խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 11)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ [գմբաւորութիւն](#) (167 / 19)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ [գմբաւորութիւն](#) (176 / 21)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն

վարկեալ [զմիաւորութիւնն](#), զիւստ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 15)

[զմիաւորութիւնն](#) եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 19)

Դարձեալ և [զմիաւորութիւնն](#), եթէ որ ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացել գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեցի: (46 / 15)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ [զմիաւորութիւնն](#) շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 23)

Ճշմարտեցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն [զմիաւորութիւնն](#) (112 / 19)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և [զմիաւորութիւնն](#) հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 12)

և կամ յեղմամբ [զմիաւորութիւնն](#) ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

Ձի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց [զմիաւորութիւնն](#) (159 / 11)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել [զմիաւորութիւնն](#) (180 / 15)

և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան [զմիաւորութիւնն](#) (181 / 8)

Ձի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և [զմիաւորութիւնն](#) միանգամայն և ի միասին, վասն զի [զմիաւորութիւնն](#) յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 13; 181 / 14)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի [զմիաւորութիւնն](#) (181 / 19)

...և կամ որպես ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զվիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 9)

և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զվին ասել բնութիւն: (83 / 5)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զվին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 8)

ընդ զվին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

զվին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (109 / 22)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զվին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 1)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զվինն (10 / 9)

Ձի թէ զվինն ճշմարտեսցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. (36 / 18)

Ձնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զվինն ղիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 4)

Չայս այսպէս խոստովանիմք զվինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 4)

Ըստ նմին այսմիկ և զվինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

Եւ դարձեալ եթէ ասելի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զվինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3)

և զվինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 15)

յիշես զվինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի (135 / 14)

Եւ զերկուսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զվինն ըստ բնականին կատարեալ և զվիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (169 / 20)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զվինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զվիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16)

բաւական համարիմ զվինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

հարկ է զվիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 20)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զվիսս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 4)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զվիսս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն (50 / 9)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զվիսս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ (106 / 11)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զվիսս եղելոց»: (159 / 21)

Զի թէ զվինն ճշմարտեցես, զվիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զվինն դիմին տալով, և զվիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 5)

Զայս այսպէս խոստովանիմք զվինն ասել ըստ բնութեանն, և զվիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

...որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 23)

Իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով (110 / 3)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 17)

ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոյլար վարդապետութիւնն: (106 / 3)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոյլորութիւն Մանեայ (96 / 6)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոյլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 8)

և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ (150 / 11)

որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 14)

այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 14)

ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 20)

ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 4)

Իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիր (6 / 21)

Եւ անդ խոսսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ (70 / 3)

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանծ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասելին բերել փառս: (7 / 14)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ գայտնութիւն Փրկչին մերոյ (192 / 23)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ գյանդիմանիչն ի դրունս (150 / 17)

և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ գյանցանացն օրինադրեալք (11 / 12)

այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան գյանցանսն (69 / 17)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան գյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

«Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան գյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան գյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 2; 88 / 4)

որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի գյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 18)

որ զհասարակականն և գյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 21)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին գյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 8)

զի թէ ի բաց բարձցես գյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ (19 / 7)

Արդ՝ ահա գյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 11)

զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր գյարձակումն: (173 / 14)

որ զմարմինն յառաջ քան գյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. «փառաւոր արարից», և այսոքիկ յառաջ քան գյարութիւնն: (106 / 21)

գյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի (110 / 22)

յիշեա զնոյն յառաջ քան գյարութիւնն ասացեալ ի նման (137 / 7)

որպէս և յառաջ քան գյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոսա, որք ասենն, թէ նախ քան գյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 5; 141 / 6)

որ նախ քան գյարութիւնն պարտ է լինիլ (142 / 15)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել գլախտենական կորուստն: (165 / 10)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ գլեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 5)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք գլեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիատրութիւն (167 / 18)

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ գլետին ինչ: (100 / 19)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 13)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅովիանայ ասեմ (96 / 8)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅովիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅովիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 10)

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու իսաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 13)

և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 14)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ (18 / 12)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ (24 / 18)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա (29 / 10)

անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս (34 / 14)

ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 22)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 17)

Բայց եթէ զիս՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 11)

գոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 12; 66 / 13)

որ ապականութեան առաջի դներ մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն (68 / 13)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեացի (71 / 19)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 3; 73 / 4; 73 / 5)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, (73 / 7)

և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (92 / 1)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 2)

«տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 5)

և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ (103 / 9)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև զյարութիւնն. (107 / 21)

զի յարոյց զնա ի մեռելոց. իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում գերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 2; 110 / 12; 110 / 15)

զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ ինչք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 2)

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 8)

«զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ առնու զնա»: (122 / 6; 122 / 8)

Ձի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել (123 / 15)

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (123 / 23; 123 / 24; 124 / 3)

համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

Ձի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 23)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս (127 / 6)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիւրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 7)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 18)

«որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 6; 132 / 7)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, (136 / 14)

Թող զհայրոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տեր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին (136 / 18)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել (137 / 1)

ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 18)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, գորմէ բանքս են (147 / 20)

գտանի զնա ասացեալ ապականացու (152 / 21)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 23)

ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ (166 / 20)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշափումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա, յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 15; 169 / 16)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մենջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր գնոսա: (174 / 15)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 18)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 13)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ
աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ
միաւորութեան վարկանին լինել, (179 / 3)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ
միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ
ածանցուցանել: (181 / 22)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի
մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 10)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զմարմինն իւր
(79 / 1)

Մահկանացու զմարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 11)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և
զառանց կարեացն (92 / 22)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և զտանիս
եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ զերազանցեալ
քան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 11)

Զի՞նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական
բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 11)

20 Այլ ասես. «Եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս
թուի լինել»: (20 / 11)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս
քան զՆեստորն մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զուրբն Կոյս
(20 / 13)

Զի եթէ զնէրգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ (49 / 22)

զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զնէրգործութիւն (78 / 2)

քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն (120 / 1)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք (63 / 16)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել (63 / 20)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ, թէ՛ ոչ ոզի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 2; 71 / 6)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 20)

զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել (158 / 4)

ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, (35 / 16)

զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր (24 / 17)

Չնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. (4 / 1)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողոճոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս (5 / 11)

զի և գիրն գոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 7)

զնոյն իսկ ասեմ և ես (16 / 9)

այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 15)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ (33 / 11)

ասկայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մէր Յիսուս Քրիստոս (35 / 10)

որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Չնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, (42 / 1)

Բայց էր երբէք ուրէք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 6)

ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

Ձի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքն մարմին: (79 / 17)

Չնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն գտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

ոչ զհտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 20)

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 20)

Եւ դարձեալ զայլաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով. «Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօքն» (104 / 3)

սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 17)

զնյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 17)

Եւ զնյն ասէ և ոչ ասէ (115 / 10)

և զնյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 2; 116 / 3)

և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

զմի և զնյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Տեսեր, զնյն իմա և յետ յարութեանն» ասացես (136 / 4)

յիշեա զնյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նման (137 / 6)

զնյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն (140 / 11)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնյնն ասէր: (112 / 4)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 10)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնցայն գուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաշաղանս (94 / 6)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան (153 / 15)

Ջի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղեր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժեր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 9)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

Իսկ զսորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 17)

Իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 7)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 11)

ասէ զնոյնս Ոսկեբերանն Յոհան (120 / 4)

այսպէս և լսելեացն և զօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց (57 / 1)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսս Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 10)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսս ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 1)

թէ զբնական պարտ է զնոսս ասել (97 / 16)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսս մնալով, զնոսս ի մէնջ վերացոյց: (131 / 13)

զի յամօթ արասցէ զնոսս, որք ասենն (141 / 6)

ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսս առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսս և ոչ ընկալաւ զնոսս յանձն իւր Տէրն (158 / 1; 158 / 3)

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 19)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մենջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 16)

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 2)

այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

Իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 14)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիտութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 17)

զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 16)

և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին գտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 4)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 17)

Ոչ եթե նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 9)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 4)

Ասասցես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն մի՛ զանց առնէր: (130 / 9)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ զոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

Եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 19)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, (7 / 5)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և զլիսովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 22)

Զգեցաւ զշօշափելիւն, զի ճշմարտութեամբ շօշափեսցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 19)

Այլ սակայն յիրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշագփումն (169 / 14)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զն՝ ասես գոլ (18 / 4)

զն՝ ոք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի (36 / 16)

Լուսար զառ ի նմանէ հարցեալն. «qn^o ոք ասէն զինէն» (136 / 11)

որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել qnqh և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի qnqhin, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց qnqhin»: (24 / 10; 24 / 11)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն գապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա qnqhu և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 14)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել qnu մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ qnu մարդ: (13 / 5; 13 / 9)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ qnu մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և qnu յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ qnu մարդ», և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն qnu և եթ ջուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ (25 / 20; 25 / 22)

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս, որպէս յառաջն ասացի, qnu ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 22)

իսկ սա qnu արժանի առնէ այնոցիկ և qnu ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9; 112 / 9)

qnu անուամբ միայն պատուէ, և qnu արդեամբք (115 / 5; 115 / 6)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ գապականութիւն, և զայն կրկնակի, qnu յառաջ և qnu յետոյ: (134 / 13; 134 / 13)

Ջի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զմնն մարդկային և զմնն աստուածային (158 / 13; 158 / 13)

Դու փախչիս զմնն յասելոյ (21 / 13)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զմնն մարդ»: (16 / 19)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զմնն և զդէմս. (16 / 20)

բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ որ իմանալ զմնն (21 / 15)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 24)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ էն»: (121 / 9)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ գնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 21)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ զրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ չօրէ, զոչն ասես արդեօք և գոլ: (28 / 15)

զի և զիրն զոչ խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 6)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոչ գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ զհտացեալ, այսօր ի քէ՞ն պետք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան

աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 10)

ասաց. «Չոք հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 2)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, չոք խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիրաձաց Տեառն (11 / 10)

չոք ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 8)

զի չոք նա եղեալ և առեալ ասաց, դու զայն երևամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 16)

և այս է չոք ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 4)

և համայն առաւել չոք իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար (25 / 21)

Եւ այս է քո չոք մեծապէսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

չոք ասաց վասն մարդկային հոգոյն (28 / 3)

և չոք ոչն որ ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող (29 / 17)

չոք կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 7)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, չոք ունէրն իձօրէ և չոք եղին, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 19; 34 / 20)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, չոք ի մէնջն ընկալաւ (35 / 1)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, չոք ի Կուսէն: (42 / 7)

չոք յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն զոյացեալն (43 / 23)

զի մի ընդհայիտսի և Թեոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տերունական զոքի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

զի զոք օրինակ մարմինն տերունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 13)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոք օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 23)

ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եքարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոքի Կուսէն: (55 / 17)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոքի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

և այս է զոք ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 22)

իսկ զտորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոք օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 18)

զոք ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66 / 11)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոք ասացիս...կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 20)

Վասն որոյ զմահն, զոք հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անզուստ և ինքն: (70 / 18)

զոք օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեացի (71 / 18)

Եւ զոք օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 9)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոք ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 15)

զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 8)

զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 17)

մի՛ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 2; 98 / 6; 98 / 10)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, զոր երկներն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորիէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 21; 101 / 1)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 4)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. (104 / 7)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրել. (107 / 7)

զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ (108 / 15)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 21)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն (124 / 8)

իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, գոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 10)

զի գամենայն, գոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և գամենայն գոր ունի Հայր, իմ է» (137 / 9). գոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 20)

Տրամեցաւ զի գորտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, գոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

Աղոթեաց գամենեցուն աղօթս, գոր անշունչ կոռցն դէմ եմք (139 / 10)

գոր ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով (146 / 2) . գոր ի վերոյդ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում(146 / 7)

գոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 20)

այլ գոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 2)

գոր Ձենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (152 / 1)

գոր կործանի ի միմեանց (153 / 17)

Այլ և սա այն է, գոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 2)

գոր և յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա հայիոյականսն ի թղթին (162 / 17)

Ձի գոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սներեայ (166 / 2)

առնու գոր ոչն ունի, և գոր ունին, ոչ կորուսանէ, Իսկ փոխումն զիւր ինքեան, գոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 20; 167 / 20; 167 / 22)

գոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 4)

ունիցին գոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, գոր ունէին: (176 / 6; 176 / 7)

Արդ արժան է ասել, գոր և ասել մեզ հրամայե ճշմարտությունն (176 / 8)

գոր անել յուղղությունն զօրություն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

և այս է գոր ասեաքն գովանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն գովանս աստուածապէս և գովանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17; 67 / 18)

և կամ գորակություն զգրտությունն և զթխություն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 5)

Ջօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակությունսն և ոչ փոխէ զեությունն (78 / 14)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել գորդեծնություն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 8)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ գՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 17)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և գՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք գՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 1)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա գՈրդի քո, և թէ Յիսուս չև էր փառաւորեալ» (106 / 6)

«Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ ի քէն փառօքն, գոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 19)

«տեսանիցեք գՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն գորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրէշտակաց»: (143 / 7; 143 / 9)

զմի և զնոյն զՈրորին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորորիս մարդկան: (138 / 5)

զորսէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ (113 / 3)

զորսէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 5)

Թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորսէ բանքս են (147 / 20)

զորսէ ասէրն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 5)

Եւ այն զորսէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեսցի (170 / 8)

և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ (20 / 3)

և համայն զորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 18)

Այսպէս և նոքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին (92 / 20)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 18)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (65 / 24)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականությունն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, գորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 18)

Եւ են այսոքիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ (101 / 22)

այլ գորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18)

Ոչ ուրոք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանէմք դատել գորս Աստուած (3 / 10)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ գորս ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ գորս գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 19)

կամ ոչ գորս ասես յղացեալ և ծնեալ (23 / 7)

որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին գայր գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, (145 / 25)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, գայրչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն, և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է զոր ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 15)

Իսկ գայրչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 13)

Չարչարեցավ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն գայրչարանսն և զմահ (64 / 10)

որք գայրչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն. Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 23)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարելն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

...և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զսև եղելոցն: (24 / 2)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 2)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կարթանէ զպանիք կամ զեղ (78 / 6)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատասխումն: (59 / 13)

որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատասխումն ընկալաւ»: (170 / 13)

Առ այսոքիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր. ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատասխումն նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 14)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանիլն (161 / 8)

ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, զրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն զրոյ և զպատասխանիլսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 5)

երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի (36 / 2)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 5)

Խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս (97 / 14)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 23)

և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 5)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Զհայիոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարգամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 4)

զի զբռնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 21)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարսոս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 6)

հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 12)

«զՊօղոսի» ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 10)

և նովաւ պարզեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (139 / 1)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ quaw անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 21)

ի սահման մարդոյն quaw շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 22)

որպէս որ կամիցի quashmaw մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 21)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս quhprinj մատուցանելով եղանակս, (4 / 19)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել quhqprinu և զծայրս (162 / 13)

թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և quhqpru և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 15)

quinj ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 11)

և կամ թէ ունէր quinj զայս (28 / 20)

մի բռնադատեսցուք quinj բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 15)

Quinj զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 8)

Այտքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան qunuu (183 / 3)

իսկ qunrhin հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 16)

քաղցրութեան մեղու օձանելով quayawntu դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 7)

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով գտտահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 15)

և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել գտտութիւնն (164 / 10)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և գորբուհին Կոյս ոչ մարդէղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 1)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել գորբուհին Մարիամ: (114 / 9)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս գուստն յինքեան բեր (112 / 17)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն գուստապատիք ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս (94 / 7)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի զաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով գուրք Կոյսն (31 / 5)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ գուրք Հոգին (40 / 17)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել գուրք Կոյսն (113 / 21)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ գուրք անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իրեանց (155 / 5)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գուրքն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ գուրքն Կոյս: (20 / 14; 20 / 17)

զոր կատարեաց գորանչելիսն ի մարդիկ (31 / 8)

Ոչ ուրուք երբեք նախ քան գվախիճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել գոք Աստուած, (3 / 8)

որ ուրանալ ձեռնարկեցեր գվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 3)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն գորանալով՝ գվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարան և գվաստակելն (60 / 13)

ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ գվաստակն (170 / 11)

գվերջինն գնորայն իրաւացի է (83 / 15)

իսկ եթէ ճշմարտեաց գվերջինս, ստեաց զառաջինն (112 / 21)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և գվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 9)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և գվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

Յաղագս նորին և գվէրս երևեցոյց յետ յարութեանն (140 / 16)

նոյնպէս որպէս նախքան գվէրսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն գվնասս: (179 / 8)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր, «Ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է», յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և գվտանգ: (120 / 22)

այլ և գառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեայսն, լուռ լինել, գոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էքարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 1)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (121 / 2)

Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակաստապետացն հնարս, ասէ (99 / 8)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թեոդիտեայ (109 / 5)

զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս. (139 / 2)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսեամբ զտեսանելին: (172 / 19)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 16)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզուոյն զբարբառելն (56 / 21)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան զտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 18)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 12)

և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 19)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին qStp մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

ոչ ուրանամ qStpն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 11)

Եւ ասեա. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ qStpն մարդկան (28 / 10)

ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք qStpն մեր ըստ ամենայնի (72 / 19)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել qStpն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց (119 / 9)

Ձի զօր օրինակ ասեմք quntpն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

և համագոյ ասել աստուածութեանն quntpունական մարմինն: (82 / 2)

ոչ է պարտ համագոյ ասել quntpունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 2)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի ` իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց quntpունական մարմին (127 / 21)

որք միանգամայն երկնային quntpունեանն մարմինն անուանեն (158 / 22)

և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին quntpարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 4)

այլ և quntpտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ (4 / 8)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և quntpարն Լևոնի յիշել (6 / 8)

մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ` և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ժնողացն quntpամակացեալ ունակութիւն (32 / 3)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գտրտմելն և զգովալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 16)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և գտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 13)

Տրտմեցաւ զի գտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 7)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զգանկայն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 9)

զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զգանկայն, ցասնուլ (178 / 15)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զգանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 10)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զգանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 11)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 12)

և կամ զորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 11)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատե աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 7)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 7)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնեից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 6)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 1)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 20)

«ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 17)

զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ (62 / 17)

Երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 3)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. (169 / 1)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ (140 / 10)

Տրտմեցաւ զի գտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 9)

և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ (29 / 18)

իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփռոջին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղի համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփռոճ, այլ զի բանինն ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 16)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման
և [գփոփոխման](#) մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 18)

որ [գփոփոխութեանն](#) տայցեն զակնարկութիւն (176 / 5)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ
ձեռաց [գՓրկիչն](#) (63 / 9)

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք [գՓրկիչն](#) (64 / 15)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց
իմաստասիրացաւ, որ [գփրկչական](#) տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն
յեղանակ (80 / 9)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝
Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և
համագոյասել [գփրկչական](#) մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 8)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն
խոստովանել [գփրկչականն](#) մարմին (85 / 18)

Եւ վկայ ածեր [գփրկչականն](#) բան իւրոյ բանին (106 / 4)

զի ասեն զիրք [գփրկչականն](#) մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և
աստուածային, ըստ նմին օրինակի և գայլսն: (158 / 9)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի
մեզ [գփրկութիւնն](#) (131 / 10)

այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ [գփրկութիւնն](#): (196 / 27)

թողին [գրադարս](#) իւրեանց (152 / 12)

[գրադականն](#) և զծարասականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով
աստուածային անկարօտութեանն (61 / 4)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ [գրադն](#) և զծարասն և զվաստակելն
(60 / 12)

այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու [գրադն](#) բժշկեաց
(129 / 20)

Ընդունի [գրադնույն](#) ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ [գրադնույն](#) և զճաշակելն: (141 / 12)

լսելով [գրադոյ](#) նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 21)

զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և [գրադոյութիւն](#) (107 / 14)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ [գրառասուն](#) օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 10)

Պահեալ [գրառասուն](#) օր՝ յետոյ քաղցեալ (170 / 3)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ [գՔրիստոս](#): (26 / 20)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս [գՔրիստոս](#), և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 13)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիք մի դաւանել [գՔրիստոս](#): (39 / 2)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար [գՔրիստոս](#) (47 / 14)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար [գՔրիստոս](#) անուանելոյ, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 20)

ընդունել դաւանեցին [գՔրիստոս](#) սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի [գՔրիստոս](#) ասէր գոլ (103 / 19)

և զծնեալն ի նմանէ [գՔրիստոս](#) Աստուած (115 / 12)

Եւ հարքն որ ասացին [գՔրիստոս](#) չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական

աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 8)

ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն գՔրիստոս (123 / 7)

փոփոխելի առնես գՔրիստոս: (135 / 18)

որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի գՔրիստոս (142 / 21)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել գՔրիստոս (178 / 10)

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն գՔրիստոս մարդ և զի անձնիրոպքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 22)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «զՊօղոսի ասել գՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք... (179 / 11)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով գՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (180 / 23)

աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստոնցն մեռեալ գՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 6)

և այս է զոր ասեաքն զոմանս գՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն գՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած (81 / 10)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն գՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 19)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր գՔրիստոսի (101 / 24)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի գՔրիստոսի (112 / 11)

Եւ դարձեալ թէ դէմն գումէմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 3)

Բայց գրէգ ոչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և գրէգ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 7)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ գրն մտածութիւնդ (130 / 20)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և գԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 9)

որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից գօգնականութիւն: (30 / 15)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա գօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 13)

զի ոչ եթէ գօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 19)

այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ գօգուսն (149 / 13)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն գօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի գօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիտոն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց (5 / 13)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն գօտարութիւն բերելով, (41 / 15)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ գօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 19)

զի արդարացի և բարձրացուցէ գօրհնութիւն: (5 / 5)

և գորսէ ասէր մարգարէն (60 / 9)

Անգիտանայր գորն և գժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 3)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու գառջատոյն քան և ի վերայ բերէ
զանարծուին: (116 / 12)

!

ՋԱՅՐԱՆԱԼ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և
արտասուել և աշխատել և տրտմել և գայրանալ և երկնչել և անգիտանալ
(63 / 23)

ՋԱՆԱԶԱՆ - 4

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 21)

և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 17)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և
զգործողն: (135 / 19)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց
յիւրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան (141 / 15)

ՋԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ - 1

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ
ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 2)

ՋԱՆԱԶԱՆԵԱԼ - 1

թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս
բնութիւնս զանազանեալ գտաւ (88 / 1)

ԶԱՆԱԶԱՆԵՄ - 1

Զմե՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 20)

ԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ - 4

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 7)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ, զի զանազանութիւն ղիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 12)

ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին (141 / 14)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակակն զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել (171 / 13)

ԶԱՆԳԻՏԱՆԱԼ - 1

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանայն: (178 / 17)

ԶԱՆԳԻՏԵՄ - 2

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց (33 / 11)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել զեմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 14)

ՋԱՆԳՈՒԱԾ - 1

Ասացեր. «Թէ ի մարդկային զանգուածոյս զեմ նշանակեալ (21 / 7)

ՋԱՆՅ ԱՌՆԵԼ- 4

Առ որ ասացար. «Չանց արնելով» զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 7)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց արնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասացուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 12)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց արնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն գնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 14)

Ասացես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն մի՛ զանց արնէր: (130 / 10)

ՋԱՌ - 3

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողոտոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 4)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեսցի ի Քրիստոս (10 / 8)

ամենայն ուրէք համբուրէի զառ ձեզն ձայնակցութիւն (14 / 6)

ԶԱՌ Ի - 7

Իսկ եթե բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոյ, կամ զԲանն կամ գառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10)

Բայց ոչ եթե վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 19)

այլ և գառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, գոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 4)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ գառ ի մահն ունելով բաղձանս (70 / 4)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ գառ ի նմանէ խորհեցեալսն (134 / 2)

Լուար գառ ի նմանէ հարցեալն (136 / 11)

Իսկ գնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն գառ ի ծնէ կուրին բանայ գաչս (160 / 16)

ԶԱՌԱԶԻՆ - 4

որ զինքն իշխանական գառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 16)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն գառաջին մարդոյն (167 / 6)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ գառաջնոյն և զվերջնոյն (96 / 9)

և պահեցար յետին ժամանակացս գառաջնովքն գերազանցեալդ ամբարշտութեամբ (27 / 1)

ԶԱՌԱՋԻՆՆ - 2

իսկ եթե ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց գառաջինն, (112 / 22)

«տեսանիցեք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն: (143 / 8)

ԶԱՏԱԲԱՐ - 1

որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և գատարար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 16)

ԶԱՐԳԱՆԱԼ - 2

Նոյնպէս և գարգանայն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք (63 / 15)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և գարգանայս խնդրեսցուք (24 / 5)

ԶԱՐԳԱՆԱՄ - 1

«Եւ Յիսուս աճէր և գարգանայր հասակաւ» գրեալ է (23 / 16)

ԶԱՐԳԱՅՈՒՄՆ - 1

Զարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 4)

ԶԱՐԴ - 1

Արդ եթե էր զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն գարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ (69 / 15)

ՋԱՐԴԱՐԵԱԼ - 1

և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ գարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 14)

ՋԱՐՀՈՒՐԵԱԼ - 2

որպէս զի գարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի (69 / 10)

Իսկ ես գարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 14)

ՋԱՐՀՈՒՐԻՄ - 1

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն գարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 12)

ՋԱՐՄԱՆԱՄ - 3

Յոյժ գարմանամ նորայն: (14 / 12)

Եւ վի գարմանար թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

Մի գարմանար, Տէր իմ (149 / 9)

ՋԱՐՄԱՆՔ - 1

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են (109 / 19)

ԶԳԱԼ - 5

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգայոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 13)

այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգայոյն շարադրեալ (128 / 13)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգայոյն (177 / 18)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգայովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 10)

իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգայոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի գերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 17)

ԶԳԱԼԻ - 5

բայց այնքան, որքան համարձակեցցի ոք երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգայի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (60 / 1)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգային, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 9)

ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգայի և տեսանելի: (123 / 18)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգայեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զգանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 8)

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգայոյ է բաղկացեալ հոգոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 13)

ԶԳԱԼԻՔ - 1 /զգայարան՝/

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգայիս: (177 / 15).ս

ԶԳԱՄ - 2

յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 17)

ԶԳԱՅԱԿԱՆ - 5

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16 / 23)

այլ նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 2)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ (88 / 12)

զի ցանկականն և ցամանականն զգայականին յարևանայ (88 / 14)

այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 20)

ԶԳԱՅՈՒԹԻԻՆ - 9

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան (87 / 9)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 11; 87 / 12)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն (88 / 22)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ (89 / 5)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 7; 89 / 9)

Բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 14)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 9)

ԶԳԱՅՈՒԻՄ - 1

«Թէ ո՞ր դժոխք զգայրեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն (113 / 5)

ԶԳԱՍՏԱՅԵԱԼ - 1

Արդ եթե էր զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ (69 / 14)

ԶԳԵՆԼՈՅ - 1

ի յարութեանն զգենոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 8)

ԶԳԵՆՈՒԼ - 8

և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենույ: (39 / 7)

զգենույ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 5)

այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենույ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 23)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենույ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն (117 / 5)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենույ (140 / 11)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենույ (142 / 1)

ընդէ՞ր ապա ասի մարմինն զգենույ ի Կուսէն: (168 / 7)

զգենույ՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 14)

ԶԳԵՆՈՒԼ ՄԱՐՄԻՆ -2

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենույ մարմինն անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 10)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենույ մարմին կուսածին (145 / 12)

ԶԳԵՆՈՒՄ - 6

ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 7)

Զգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 18)

Զգեցաւ արդարն մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն,

(169 / 6)

ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 2)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 11)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 23)

ԶԳԵՆՈՒՄ ՄԱՐՄԻՆ - 1

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 12)

ԶԳԵՑԵԱԼ - 10

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր (60 / 24)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու... (65 / 8)

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև (84 / 21)

այլ զանկատար և զանփառ և որ չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւնՅ (114 / 7)

Իսկ Թէոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և զապականութիւն զգեցեալ (116 / 21)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 10)

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 20)

իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 5)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն (176 / 11)

ԶԳԵՑՈՂ - 1

վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 22)

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 2

զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 10)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս (138 / 2)

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼՈՑ - 1

զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 5)

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆՈՂ - 1

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի (117 / 8)

ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ - 1

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանայ հրամայէ, իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 8)

ԶԳՈՒՇԱՑԵԱԼ - 1

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանան (89 / 17)

ՋԵՆՈԲ - 1

Եւ տէր Ջենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (144 / 21)

ՋԵՆՈՆ - 3

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Ջենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 19; 152 / 1)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն՝ գՋենոն և զԱնաստաս (180 / 5)

ՋԵՐԾԵԱԼ - 1

երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինէաք (101 / 12)

ՋԷՆ - 4

Էւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 7)

պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 7)

այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

հաւաքեալ զնոսա եդին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

ԶԸՆԴ - 1

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զքնդ մարդկան շրջելն (124 / 2)

ԶԻ - 288

զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զհարաքանջիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 3)

զի արդարացի և բարձրացուցել զօրհնութիւն: (5 / 4)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիւր կարծեաց. զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

Ձի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել (5 / 8)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ որք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանթայիս: (7 / 1)

Ձի գումանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին (7 / 7)

զի և զիրն զոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 6)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա... (8 / 7)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 21)

Ձի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց (8 / 22)

զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդւոյ ասել (9 / 12)

և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 13)

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 5)

Ձի թե՛ ոչ տեսանելի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն, ամենայն ուրեք համբուրելի զառ ձեզն ձայնակցութիւն. այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 4; 14 / 7)

զի թե՛ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ (15 / 9)

զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ (16 / 10; 16 / 10)

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդունս (16 / 21)

զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի (17 / 6)

զի զոր նա եղեալ և առեալ ասաց, դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 16)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մեք զերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 9)

զի յայլում տեղուջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 21)

ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականաց օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ. զի թե՛ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 2; 19 / 4; 19 / 6; 19 / 9)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 17)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարզանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 4)

զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 8; 23 / 11; 23 / 12; 23 / 14)

գի բնութիւնն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր (24 / 16)

գի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 20)

գի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա (25 / 12)

գի ոչ էթէ դէմն զոմն և էթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ, գի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 22; 26 / 1)

Եւ արդ վասն գի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 10)

«Ով է նա, Տէ՛ր, գի հաւատացից» (29 / 9)

գի զԱստուած ոչ ոք էտես երբէք, (29 / 16)

գի այնոքիկ, որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 6)

գի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 5)

Չի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, գի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի (32 / 14; 33 / 2)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն գի մի կատարեալ. և (36 / 14)

— Չի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիւսն ևս ոչ կարացես ճշմարտել. գի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. գի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 18; 36 / 20; 36 / 21)

գի և համառօտաբար ասացից, գի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 17; 37 / 18)

Եւ արդ գի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց, պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն. գի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի (38 / 7; 38 / 11)

գի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ գնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել, գի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 16; 38 / 18)

Եւ գի հաւաստեալ և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 2)

մանաւանդ՝ գի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք (39 / 12)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է (39 / 15)

գի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

Եւ գի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 12)

գի ի բանումն և յիրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. գի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 8; 43 / 10)

գի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 1)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ (44 / 16)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի իջեալ, և գի ընդարձակագոյնս ասացից, գի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական (44 / 21; 44 / 22)

Եւ գի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն, մի բռնադատեցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 12)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ (45 / 16)

գի մի ընդԳայիոսի և Թեոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տերունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

Ձի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 10)

Ձի ոչ եթէ նախկին ուն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն (48 / 18)

Եւ գի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է (48 / 22)

Ձի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս (49 / 4)

Ձի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տերունական մարմինն (49 / 10)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ (49 / 22)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ (51 / 13)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն (51 / 18)

Ձի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն (52 / 4)

Ձի և այսոքիկ այսպէս (52 / 12)

Եւ արդ գի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն (53 / 6)

գի զոր օրինակ մարմինն տերունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 12). Բայց գի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի (54 / 19)

Բայց ոչ եթէ վասն գի բնականի արարաք յիշումն տերունական մարմնոյն... գի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 17; 55 / 24)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն (56 / 3)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 8; 57 / 11)

և զի անճառ է և գերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի (59 / 21)

Չի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն, ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ, զի որ անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին, եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան (60 / 2; 60 / 5)

և զի ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 15)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն զով զի ոչ յումեքէ, և զՌոդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19; 61 / 20)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր: (62 / 7)

և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ զրեցան: (63 / 19)

և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն, զի զբնաւորին շիջուցէ զպարծանս (64 / 18; 64 / 20)

զի մի իշխանութեան գործ համարեցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով, զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (64 / 23; 65 / 1)

թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն (65 / 14)

զի ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին (65 / 20)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա (67 / 7)

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ գի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

Նախ առաջին՝ գի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան (68 / 16)

գի երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի, որպէս գի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամւոյն եղիցի (69 / 8; 69 / 10)

այլ գի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 16)

գի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն գի անդ էզիտ հողածինն զմահ (70 / 5; 70 / 9)

և գի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1)

և գի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 3)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 23)

Եւ գի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ, գի որ թուին էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի հրոյն յազոմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 13; 72 / 15)

Ձի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց (72 / 23)

գի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ (74 / 8)

գի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն (74 / 20)

Ձի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 17)

գի համագոյնքն պարտին և հոմաբուն իրերաց գոլ: (76 / 9)

ՁԻ համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի (76 / 10)

Եւ զԻ անտեղի և աննման գայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին (76 / 16)

զԻ ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 1)

զԻ են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան (77 / 17)

ՁԻ ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 24)

զԻ ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկան (79 / 7)

զԻ ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ (79 / 13)

զԻ ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 20)

զԻ անշփոթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 5)

զԻ որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զիրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 11)

զԻ և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 13)

Եւ մանասանդ զԻ այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 3)

Այլ զԻ սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն (83 / 1)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն, զԻ մնալով անձախաբար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեցել ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 17)

Օրինակ իմն՝ որպես ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ գիթէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 22)

գիթէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն (84 / 5).գիյադթեսցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 14)

վասն գիզգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 22)

գիանմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, գիյԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 1; 85 / 6)

գի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի (85 / 9)

գի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև (88 / 6)

գիցանկականն և ցասմականն զգայականին յարևանայ (88 / 14)

և գիբանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 2)

գիանձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիրանան (89 / 16)

Եւ գիի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 3)

գի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն (91 / 21)

Եւ ոչ դարձեալ գիօտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնատրականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և գոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 5)

գի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

որպէս զհ և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութի գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 6)

Արդ՝ զհ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաշաղանս (94 / 6)

զհ ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս (94 / 15)

զհ ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 20)

զհ նոյնագոյ և ազգակից զիրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, և զհ ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 9; 95 / 11)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զհ յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն, և զհ ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ (95 / 17; 95 / 19)

և մանաւանդ զհ ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 17)

զհ թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ (101 / 7)

զհ փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 8; 102 / 9)

զհ ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդնալ (102 / 17)

զհ որ ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել (103 / 13)

«ես վասն զհ մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զհ կրկին էք»: (105 / 1; 105 / 4)

զհ ի նշաւակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 12)

գիզկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 3)

և գիոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 8)

գիև տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, գիթէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և գիասէր, թէ վասն գիանկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (107 / 12; 107 / 14; 107 / 17; 107 / 17)

գիթերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 9)

գիասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

և գիսովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 9)

գիյարոյց գնա ի մեռելոց...և գիյարոյց գնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և գիյարուցանելոց էր գնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 2; 110 / 12; 110 / 14)

գիթէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրիք մեծացոյց գնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (110 / 22)

գիերկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 11)

գիև նա գնոյնդ ասէր: (112 / 4)

Սակայն մի ինչ ի նա լատութիւն գտանի քան ի սմա, գիՆեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցլախտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 6)

գիզանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 12)

գիթէ ճշմարտեցցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել

զմիատրություն, իսկ եթե ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինս, զի եթե զերկուսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թե համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասել, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայոեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն»։ զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 18; 112 / 22; 113 / 6)

Ձի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասել բնութիւն (113 / 14)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 20)

զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 12)

Ձի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի (115 / 17)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ (117 / 3)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ զայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման (117 / 15; 117 / 21)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 8)

Իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 15)

«վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 16; 118 / 18)

զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 18)

Ձի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1)

զիյերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 4)

զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 18)

զի և յայտնագոյնս ասացից (124 / 20)

_____ զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին: (125 / 11). վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն (125 / 17)

իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

զի թէպէտ ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք, զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (126 / 19; 127 / 3)

զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 1)

«զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 23)

վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2; 129 / 7)

զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

զի թէպէտ քաղցեաւ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ (129 / 18; 129 / 21)

«զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 15)

զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ (131 / 9)

Ձմտաւ ա՛ծ զծնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն. զիթէ ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր (132 / 12)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (132 / 18; 132 / 21)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 1)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս (135 / 10)

զի ազատեցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ (136 / 8)

զի ընդ նմին ինն երանեացիս (136 / 13)

զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց (137 / 12; 137 / 15)

զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

զի բարձցէ ի մենջ զտարժանատր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս. ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց. անգիտացաւ, զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 1; 139 / 5)

Տրտմեցաւ զի գորտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 6)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ (140 / 18)

զի յամօթ արասցէ զնոսա (141 / 5)

զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 6) որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 20)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ որ ասէ (143 / 3). զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 7)

զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ (143 / 18)

զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան (144 / 4)

գի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 10)

գի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեացեն ի մարմինն յայն: (144 / 15)

վասն գի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 17)

գի զայս եկն ցուցանել և եցոյց (145 / 18)

գի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 16)

գի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք (147 / 1)

Ձի Տեր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ (147 / 13)

գի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն, գի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (149 / 13; 150 / 2)

Եւ գի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ (150 / 5)

գի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 19)

Ձի Յովիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցյալիտեան, քան գի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 16; 152 / 20)

գի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, գի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 4; 153 / 5)

գի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, գի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 15; 155 / 16)

Թէ գի կարծին բառքս ներհակք իրերաց (155 / 19)

ՁԻ գոր օրինակ ասեմք գտերն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 2)

գԻ ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական (157 / 13)

գԻ ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել (158 / 3)

գԻ ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 8)

ՁԻ ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 11)

ՁԻ ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 8)

գԻ ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միաւորութիւնն: (160 / 3)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թեակոխել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ գԻ իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու, (163 / 2)

Եւ արդ գԻ ցուցաք վասն երկուս այս արանց, գԻ ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի (164 / 1; 164 / 2)

որպէս գԻ լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում զաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 19)

ՁԻ գոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սներեայ (166 / 1)

գԻ կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 6)

գԻ ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 15)

Առ զերևելին գԻ ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 17)

Զգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 19)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 22)

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեցի զոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 10)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել (171 / 13)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն, զիա՞ ըդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 1)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք (173 / 6)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի չօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 15; 173 / 18; 173 / 21)

այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. զի անխառն է աստուածութիւնն և անյօդ, զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեցի»: (174 / 3; 174 / 9; 174 / 10)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մենչ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 15)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ զոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 2; 176 / 5)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, գիբանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 9)

գիյիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 13)

Եւ գիլինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16). գիմի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 /22)

գի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, գի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գորտմելն և զգովալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 12; 178 / 13)

գիբարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և գիանձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել գնոսա: (178 / 21; 179 / 1)

վասն գիզմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 14)

գի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն (182 / 10)

գիմարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 19)

ԶԻ / դերանուն/ - 1

զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի իւր մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 1)

ԶԻԱՐԴ - 19

«Իսկ գիա րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

Եւ գիւ ըն ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 9)

Բայց հրաշանամ, թէ գիւ ըն կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

Բայց եթէ գիւ ըն նոյն ինքն ճատելին և ի ճատելն մերում զնա յանճատութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման, ասացուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ (61 / 10)

Իսկ գիւ ըն ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նման (61 / 21)

և թէ գիւ ըն զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունինք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 16)

Իսկ գիւ ըն կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 1)

և կամ թէ գիւ ըն նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 11)

գիւ ըն և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 14)

գիւ ըն յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 16)

Արդ՝ գիւ ըն դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 14)

Եւ գիւ ըն զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն (88 / 22)

Եւ գիւ ըն ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 6)

Ձիւ ըն և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13)

գիւ ըն ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 4)

Ձիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր (103 / 7)

զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի գապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն (118 / 3)

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զհարսն: (172 / 9)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 3)

ՋԻՆԵՄ - 1

Ձի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէ՞ին (7 / 9)

ՋԻՆԶ - 16

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 16)

Ձի՞նչ ևս այլ շատ խօսեցայց (14 / 9)

զի՞նչ քեզ երևի փրկչական բանն (21 / 8)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ, և զի՞նչ ասեսն, ոչ գիտես (21 / 13)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դեմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 13)

Իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն (106 / 17)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 19)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

Ձի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 2)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 11)

և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 13)

Բայց զինչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն (177 / 3)

զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն է (180 / 1)

զինչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի (181 / 10)

զինչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու (183 / 8)

ԶԿԱՏԱՐԵԱԼ ԱՌ ԿԱՏԱՐԵԱԼ -1

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 21)

ԶԿՆԻ - 29

զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

զրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ որ ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 12)

Եւ որպէս ոչ երարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անբակ միաւորութեանն զմարմինն, (55 / 14)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

որք զկնի սոցա պատահեն (63 / 13)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 24)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, (68 / 2)

ընկալաւ իւրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 18)

զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 17)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 5)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 5)

թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 21)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 3)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 19)

և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն (110 / 23)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 8; 111 / 15)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 22)

և ապա զկնի այտորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 18)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 20; 123 / 22)

Ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 9)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ (151 / 19)

զի այտօքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 4)

և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 12)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն (156 / 10)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

ԶՀԵՏ - 2

Էրթայր զհետ դոցա, ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, Էրթայր զհետ բարի հովուին (164 / 12; 164 / 16)

ԶՀԵՏ ԲԵՐԵԼ - 1

Զայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

ԶՀԵՏ ԳԱԼ - 1

Վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. գորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել իսպաի (20 / 4)

ԶՀԵՏ ԵՐԹԱԼ -1

և ահա թշնամութիւն զհետ էրթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 7)

ԶՀԵՏ ՏԱՄ- 6

զհետ տայար զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 16)

ԶՄՏԱԻ ԱԾԵՄ - 1

Զմտաւ ա ծ զծնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն (132 / 1)

ԶՈՐԱՅԵԱԼ - 1

ասացից գորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (166 / 1)

ԶՈՐԱԻՈՐ - 1

Էւ այս էր քո գորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 6)

ԶՈՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան... (23 / 8)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և գորութեան (35 / 3)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 2)

ԶՈՐ ՕՐԻՆԱԿ - 4

Չոր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն (78 / 13)

Չոր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 9)

Չոր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին (134 / 4)

Զի գոր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 2)

ԶՈՓԱԼՆ - 1

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գտրտմելն և զգովայն (178 / 17)

ԶՈՒԱՐՀԱՅ - 1

Մի գարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարհացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն (149 / 11)

ԶՈՒԱՐՃԱՆԱԼ - 1

և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանայլ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 9)

ԶՈՒԱՐՃԱՆԱՄ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 17)

ԶՈՒԱՐՃԱՅԵԱԼ - 1

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա (175 / 16)

ԶՈՒԳԱԿԻՑ - 1

և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել (94 / 22)

ԶՈՒԳԱԶԱՅՆԵՄ - 1

գուգաձայնեա ընդ Պետրոսի (136 / 12)

ԶՐԿԱՆՔ - 1

թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց գրկանս և աղքատութիւն(106 / 17)

ԶՐԿԵԱԼ - 2

աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն գրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 17)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և գրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամարբ: (145 / 13)

ԶՐԿԵՄ - 1

իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ գրկէ: (112 / 10)

ԶՕՐ - 1

«տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և գօրօք հրեշտակաց»: (143 / 9)

ԶՕՐԱԿԱՆ - 1

Զօր օրինակ, գօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մարնեցաւ ի ձեռն ախոյան թշնամուոյն (90 / 10)

ԶՕՐԱՆԱԼ - 2

իսկ այլ գորանայ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք (7 / 10)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն գորանայով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 15)

ԶՕՐԱՅԵԱԼ - 4

Ասել պատրաստ եմ գորացեալ յԱստուծոյ (65 / 19)

այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց գորացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 4)

զի միայն և անճառայական անձամբ մեղացն սպան, գորացեալ մահ գաշխարհ եկեր (144 / 5)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնցն էին գորացեալք հոգւով (40 / 9)

ԶՕՐԱՑՈՒՑԻՉ - 1

այլ և զառ ի կրիցն գորացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

ԶՕՐԱԻՈՐԱԳՈՅՆ - 1

յաղթեսցէ ամենայն իրօք գորաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 19)

ԶՕՐՈՒԹԻԻՆ - 40

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր գորութիւն: (170 / 8)

յաղագս այնր ապա ինքեան գորութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 5)

զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և գորութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 3)

և ոչ գորութեամբ քո բռնագբօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 21)

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իր գորութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 1)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ գորութեան և էթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ գորութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 16; 39 / 18)

և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ գորութեան: (45 / 9)

Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և գորութեան (105 / 3)

այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և գորութեանն: (33 / 7)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական գորութեանն (36 / 13)

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային գորութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 4)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ գորութեանն (57 / 9)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան գորութեանն (67 / 15)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային գորութեանն: (67 / 22)

և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական գորութեանն: (68 / 10)

յաղթեցէ վեհագոյնս վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ գորութեանն: (78 / 12)

Եւ ոչ միայն այս, այլ ն՛ գգայականի գորութեանն արտաքոյ եղեալ ն՛ բանականին ի ձեռն այտորիկ (88 / 12)

Բանին Աստուծոյ փառացն և գորութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ (103 / 3)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զճնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային գորութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 2)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն գորութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 3)

իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնողին աստուածային գորութեանն գործ: (129 / 16)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի գորութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի գորութենէ անտի հրոյն: (128 / 8)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ գորութենէն (128 / 12)

ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ գորութիւն (32 / 8)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և գորութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 15)

յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ գորութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 4)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ գորութիւն (37 / 5)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ գորութիւն մահու, գոժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 11)

զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և գորութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, (84 / 9)

Իսկ զկերակրողական ունել գորութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 6)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ գորութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն (128 / 22)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր գորութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ գորութիւն իմ (169 / 1; 169 / 4)

Զգեցաւ արդարն մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբոնելին և զանընդդիմահար գորութիւն (169 / 9)

զոր ածել յուղղութիւնն գորութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 4)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային գորութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, (173 / 11)

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական գորութիւնն ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելական: (90 / 17)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա գորութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 12)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն գորութիւն (131 / 18)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Զ/թիվ/ - 4

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, գոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 9)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրեղի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 16)

Զ /նախդիր/

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 12)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 12)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ գնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իւրատք: (193 / 19)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդան Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 10)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16; 188 / 17)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւոդիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 13)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւտալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 14)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 26)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդոսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 4)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւտալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»։ (196 / 7)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ (192 / 22)

զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 2)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն։ (192 / 20)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն։ (1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն։ (192 / 11)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակելին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն

ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երոբոն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 24)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 2)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 6)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երոբոդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երոբոն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկարողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՛չ էաք լուեալ, և ո՛չ զիտացեալ, այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 11)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտեք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցնուստիանոսի բռնութիւնն, զոր

բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղեմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն եւս փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 26)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 9)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ

զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի եւ ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 8)

Պ. Եւ գառաջիսն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցնուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն եւ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 3)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ եւ պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են եւ կանոնական խրատք: (193 / 20)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞/եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 16)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցւոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երարձ զհակառակութի

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ եւ պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են եւ կանոնական խրատք: (193 / 19)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Են եւ այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին

հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 26)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 14)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասերն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18)

Պ. Յաւետարանն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 3)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18; 191 / 1)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (1)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18; 190 / 19)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ

զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհասչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 11)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Ջ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զհտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 25)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զհտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զհտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19; 188 / 1)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Ջ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիղ: (188 / 9)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տանէին լուծանելով զպահսն: (189 / 9)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցե, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն:

(195 / 2)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երբեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երբեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 25)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տանէին լուծանելով զպահսն: (189 / 13)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 3)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 5)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՂաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպէնտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զԽաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 8)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (194 / 1)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ

յարքայութեանն», գոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեւցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», գոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեւցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին (194 / 12)

Պ. Ջբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աս/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 10)

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւնն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 13)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 22)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 25)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7)

ԶԱՌԱԶԻՆՆ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 17)

ԶԱՏԱՆԻՄ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ

արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 18)

ՋԱՏԻԿ - 2

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակեփն էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 15)

ՋԻ -

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակեփն էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20; 188 / 21; 188 / 23; 189 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7; 189 / 12)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 14; 192 / 15)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ ադիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականասցի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23; 193 / 1; 193 / 9)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 18)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25; 195 / 2; 195 / 5)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 12)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

ԶԻՆՉ -

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 13)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 20)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքելսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տանեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11)

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 17)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական

հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 20)

ԶԿՆԻ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթայն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ քազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա քազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 22)

Է 30 (434)

ԷԱԿ - 2

Ի չորս բաժանի որ ի վերայ Էակացու առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 9)

որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է որ երկակաց ոմանց Էակաց ի միասին գոլով, յաղթեսցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 10)

ԷԱԿԱՅՈ - 1

որպէս ինչ ասացան զհանուր Էակացո: (77 / 19)

ԷԱԿՅՈՒԹԻՒՆ - 1

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զԷակցութիւն. (77 / 9)

ԷՄՄԱՆՈՒԷԼ - 2

Ընդէ՛ր Եսայի յառաջաձայներ զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 16)

«Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն (122 / 17)

ԷՆ - 2

պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս» (143 / 6)

ԷՆՆ - 3

այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 2)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, (176 / 25)

ԷՈՒԹԻԻՆ - 16

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն, զիւրոյն ի նմա տրամադրելով զէութեանն պատահմունս (78 / 15)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 4)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զէութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ գեոթին Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր (171 / 1)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ գեոթինն (78 / 14)

ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 3)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն (33 / 13)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա (35 / 14)

ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան (36 / 23)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 14)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 1)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս զոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 4)

ոչ կարեմք ուրանալ զնա զոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 22)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ Էռլթեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 4)

ոչ եթէ Էռլթիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (91 / 22)

ԷՊԵՐԱԿԱՆ - 1

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով Էպերական բանիք

ԷՊԻԿՏԷ - 1

գորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ (113 / 4)

ԷՊԻԿՏԻՏՈՆ - 1

Իսկ եթէ ոք ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուիթն է: (86 / 10)

ԷՐՆ - 5

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ սսես զոլ. թէ մնաց, որ էրն. ոչ կարի ասիլ եղականին զոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումն գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (72 / 2)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կ'ացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 10)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 1)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԷԺ ԵՐՈՐԴ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1)

Ը 70 (581)

ԸՄԲՌՆԵԱԼ - 1

նչ էթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին քմքռնեալ տեպէամբ
գտեսանելին: (172 / 18)

ԸՄԲՌՆԻԼ - 1

Ձհոգոյն զբանն հաւատարմացո՛ ի մի՛ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել
ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգոյն ի դժոխս քմքռնիլ (130 / 23)

ԸՄԲՌՆՈՒՄՆ - 1

Այլ սակայն յիրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի
արկանէր զքմքռնումն և զշօշգփումն (169 / 13)

ԸՄՊԵԼ - 1

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և քմպէ զարին իմ (27 / 21)

ԸՄՊԵԼԻ - 2

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ
ճշմարիտ քմպէլի» (27 / 20)

Յանձն էառ կերակրօք և քմպէլեօք սնանիլ (138 / 13)

ԸՆԳԵՆՈՒՄ - 1

և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ քնդէ փոխմանց գտերունական մարմին (127 / 21)

ԸՆԴ - 173

ծածկել ջանայաք քնդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 13)

զի որ ուտէրն քնդ մեզ, յաճախեաց առնել քնդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7; 5 / 8)

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն քնդ մեջ մեր և արևմտականացն, յանձն առնոյր քնդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն (5 / 17; 5 / 18)

համայն զպատառման նորա քնդ միտ ածելով մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս քնդ նովաւ, քնդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 14; 6 / 18; 6 / 18)

և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և քնդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 20)

Ընդ որ ոչ կարացեալ ելանել: (10 / 2)

և կամ թէ քնդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ (10 / 24)

այլ կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա քնդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 8)

Բայց արդ, եթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել քնդ մեզ խոստովանակից, ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ քնդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ քնդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 7; 12 / 8; 12 / 11)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, քնդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 16)

իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի քնդ նմին և ոմնն (19 / 9). վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն եղեալ մարմին

և անուանել Յիսուս, այլ քնն նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս (20 / 2)

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն քնն ժամանակաւ լինել (22 / 10)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն քնն նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

ուրացար քնն նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

և քնն ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել (27 / 6)

Արդ՝ ասե՞ս զնա քնն ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ քնն քեզ՝ Նա է»: (29 / 11)

և ոչ թէ քնն ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 21)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ քնն սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 2)

Եւ քնն ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 7)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար քնն ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

քնն Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեսցի: (46 / 17)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, քնն այժմուցս հաւասարեսցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 21)

գտանի ասացեալ քնն Պօղոսի Սամաստացոյ և քնն Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 13; 47 / 13)

զի մի քնն Գայիոսի և Թեոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տերունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

այլ Բանին Աստուծոյ մարմին քնն որում միացեալն եղև(48 / 21)

այլ որպէս զարարչականն քնն արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 23)

որ ի մէջ՝ ասացեալ լինիս քնն նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

թէ տերունական մարմինն ընկալաւ քնն ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 14)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, քնն ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 16; 53 / 20)

Ընդ սոքոք եղաք և զայն ևս (53 / 22)

իսկ Բանն Աստուած, որ և քնն զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և քնն իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 17; 56 / 18)

Եւ յաղագս այսորիկ և քնն ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 5)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ քնն ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 6)

Բայց սակայն քնն ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 14)

քնն ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարան և զվաստակելն, և որ անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր, քնն ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 11; 60 / 14)

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ քնն աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (61 / 9)

և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար քնն սկզբանն Որդի և Հոգի (61 / 24)

այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք քնն աշակերտսն իւր (63 / 11)

իսկ գոժոխս և զապականութիւն միայն եքարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ քնն նոքօք լինել: (65 / 18)

և քնն ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 4)

այլ պատուհաս քնն յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 10)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս քնն նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն (67 / 8)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասենք ի մեզ Ստեղծին. թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս քնն յանցանացն, որ իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 1)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն քնն նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

Սովին օրինակաւ և քնն մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան քնն ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 14; 73 / 15)

և է որ քնն ձեռին իրերաց զանցնիւրսն լուծանէր (78 / 6)

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ քնն ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 21)

Առ որս ասենք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և քնն ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր, որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 21)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար քնն Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն (84 / 16)

որ քնն նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 11)

քնն ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 16)

որոյ պտուղ առ քնն զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղէնայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և քնն զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 7; 89 / 10)

Ընն որով և զայս ասելի է (90 / 16)

իսկ մարմնական կենդանիքս քնն բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 21)

քնն զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 18)

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել քնն աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ քնն կարեալքս է ստորանկեալ (93 / 1)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին քնն ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

որ քնն մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

այլ զմերն քնն ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 22)

Մեք ուրեմն ապա քնն ձեզ յաւէտ զեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 1)

զոր էառ քնն մեր և վասն մեր մեղաց (94 / 17)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս քնն բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 12)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ քնն աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 23)

մի՝ զոր Ստեղծողին քնն ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարեր բաղկանալ, և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն, զոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս, քնն ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ (98 / 2; 98 / 8)

և որ քնն ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք (98 / 15)

Ձայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ քնն կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 21)

Իսկ զաւելորդ զխառնեալն քնն նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

ասասցես քնն սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ (99 / 15)

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ քնն կեղծաւորութեամբ մտանել, յանզէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ քնն ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 19)

Ձիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին քնն քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ չն ևս է միացեալ քնն ապականացուիս և քնն անփառիս և քնն անկատարիս: (103 / 9; 103 / 11; 103 / 12; 103 / 12)

Իւրովք ասացուածովքն քնն ինքեան և ոչ քնն ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 15; 103 / 16)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած քնն իւրում մարմնոյն (103 / 18)

որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին քնն իւրում մարմնում (104 / 7)

անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի քնն քեզ խօսել յանդիման նորա (107 / 16)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և քնն լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 20)

Ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին քնն իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 19)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին քնն զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ քնն ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 17; 113 / 19)

Իսկ Թէոդիտէ ...գարծուին՝ արծուի ասէ զոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բշողական, որ լինի քնն ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 9)

ո՛վ Թէոդիտոն, զիս՝ ընդ եբեր քնն իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 4)

զի ոչ կարէ բնակիլ մահ քնն կեանս, և ոչ ապականութիւն քնն անապականութիւն բնակէ (118 / 19; 118 / 20)

«Խառնեցաւ քնն Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 6)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել քնն միմեանս և խառնակել (119 / 14)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, քնն նմին և զայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

այլ քնն սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 15)

Եւ յանբովանդակելին քնն չօր բարձրացեալ նստի յաթոռ (124 / 7)

բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն զոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ, յաղագս քնն չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 24)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն քնն ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 3)

Ընն ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց (126 / 13)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ քնն մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 10)

և քնն ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել գնա և ոչ քնն նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի քնն ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն (131 / 4)

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս քնն բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 7)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ քնն մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և քնն ձեռն իւր գնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 15; 131 / 18)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ քնն իւրում մարմնոյն (131 / 22). «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ գնա ի միջոյ և բնեռեաց գնա քնն խաչափայտին»: (132 / 7)

զի ոչ կարէ մահ բնակել քնն կեանս, և ոչ ապականութիւն քնն անապականութիւն բնակել (132 / 21; 132 / 22)

քնն ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին (133 / 2)

Զօր օրինակ փայտ քնն փայտ շփել հուր ծանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 5)

Իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն քնն տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 22)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն քնն կիրսն փրկչականս (135 / 10)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. քնն Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 2)

ասասցես և դու քնն Թումայի «տէր իմ և Աստուած իմ», և գիտես թէ քնն ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն քնն իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 5; 136 / 6; 136 / 7)

զուգաձայնեա քնն Պետրոսի, զի քնն նմին ինն երանեսցիս (136 / 12; 136 / 13)

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն քնն միւսոյ աւագակին, և հայցեա քնն նմա արքայութիւն: (136 / 19; 137 / 1)

այլ քնն մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մաստուցանէր (137 / 13)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս (138 / 1)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, քնն ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 14)

Բնեռեցաւ, բնեռելով քնն նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (139 / 22)

Զի անապականի և միաւորեցելոյ քնն աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնի վերջնում (142 / 7)

վիրաւորեցաւ և համարեցաւ քնն ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 1)

Եւ մի զարմանար, թէ քնն քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան զաւագանաւոյ գտանի թագուցեալ զայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ քնն նմա իցեն (147 / 21)

թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց զնացին, քնն այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարքն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ (152 / 8)

քնն ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել: (152 / 21)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք քնն միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 11)

այլ միաբանեալ քնն Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ քնն բոլոր աշխարիս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւագօք և քահանայիւք (154 / 17; 154 / 21)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զուրբ անուն նորա քնն անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 6)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, քնն նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 11)

Ձի գօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ, այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս քնն ինքեան միաւորել (157 / 5)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, քնն որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի քնն ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական (157 / 9; 157 / 13)

Ձի ոչ եթէ քնն ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 11)

զի ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, քնն նմին միանգամայն և անքակ միաւորութիւնն: (160 / 4)

Սոքօք երկոքումբք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն, քնն որ գնացին առաքեալքն և նոցին հետնեալ սուրբ հարքն (161 / 19)

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի քնն դէմ իրերաց: (162 / 6)

որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և քնն այլսն զնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 16)

որ լինի քնն ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 5)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ քնն նգովիւք (163 / 14)

և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճմարտութիւնն
և քնն ճմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 9)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի
մարմնաւորութեանս քնն ճաշակելոյն քնն այնմիկ (170 / 21; 170 / 22)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել քնն ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի
ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի
շրջեցաւ քնն մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 15; 171 / 18)

Իսկ զանաստուերն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել քնն ձեռն
այսորիկ (171 / 22)

որ անքակտաբար միանգամայն քնն մարմնոյն էր միացեալ (173 / 12)

«Եթէ ոք իբրև քնն խողովակ անցեալ աս (174 / 6)

Ապա ուրեմն պարտ է ճմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային
կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ
շարամանեալ քնն փրկչականն կրից. (174 / 14)

Եղև մարդ ճմարտութեամբ, այլ ոչ քնն ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք
մէք զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 22)

զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգոյն
բանականան քնն իմանալիսն և մարմնով քնն զգալիս: (177 / 15; 177 / 15)

քնն որոց շարամանեալ գտանեմք և գորտմելն և զգովալն (178 / 15)

և քնն ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի (180 / 12)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն
ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ քնն եղելութեանն և զմիաւորութիւնն
միանգամայն և ի միասին (181 / 12)

քանզի քնն ո՞ւմ ումէք միաւորեցի ի մինն (181 / 19)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի իջեալ, և զի քնդարձակագոյնս ասացից (44 / 21)

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ - 1

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն քնդարձակէն զօժտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

ԸՆԴԴԵՄ, ԸՆԴ ԴԵՄ - 5

և ի յագեցման բանին քնդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 20)

այլ և հակառակ բնութեանս քնդդէմ շարժեցեալ: (70 / 17)

պատերազմել քնդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 18)

Զի զոր ասելն պարտ էր քնդդէմ մտածութեանցն Սներեայ, ասացաք սակաւութի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս, գրեցաք վասն Թեոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 2)

հաւաքեալ զնոսս եղին լինել զէնս պատերազմի քնդ դէմ իրերաց: (162 / 6)

ԸՆԴԴԻՄԱԴԻԵԼ - 1

Դարձեալ քնդդիմադրեն այսպէս (82 / 12)

ԸՆԴԴԻՄԱԴԻՈՒԹԻԻՆ - 1

Դարձեալ յիշեն քնդդիմադրութեան աղազաւ զառաքելոյ բանն (81 / 1)

ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐԱԿԱՆ - 1

ունողն քննչական բնութիւն զգեցեալ լինէր (60 / 23)

ԸՆԴԴՄԱՄԱՐՏԱԲԱՐ - 1

և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ քննչական (74 / 2)

ԸՆԴԷՐ - 13

«Ընդ ք» ոչ գասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես» (6 / 1)

Իսկ քննչ ք արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 4)

բայց թէ քննչ ք մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ, և թէ քննչ ք վասն զի երկոքինն ի միոջն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 4; 62 / 7)

քննչ ք ոչ զի զմահն էլոյժ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ (65 / 13)

«Ընդ ք» Եսայի յառաջաձայներ զճնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 15)

քննչ ք ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ (111 / 10)

«Ընդ ք» դու, ո՛վ Թէոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 1)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տեառնէն, քննչ ք և անուանես. թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, քննչ ք ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 14; 135 / 17)

լուար «Աստուած Աստուած իմ, քննչ ք թողեր զիս» (37 / 11)

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականնսն իւրեանց ճառս (155 / 20)

ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 7)

ԸՆԴԻՍ /ընդ ևս դերանուն՞/ - Չստուգել գրքով

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել: (105 / 2)

«Նեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է(137 / 17)

ԸՆԴՅԱՆՈՒՐ, ԸՆԹԱՆՈՒՐ - 2

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 4)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 7)

ԸՆԴ ՄԻՏ ԱԾԵԼ - 1

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն,

ԸՆԴՈՒՆԱԿ - 4

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն (88 / 22)

և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 5)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից (167 / 12)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն քնդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 7)

ԸՆԴՈՒՆԵԼ - 19

«Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ քնդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 13)

զո՞ որ ի սոցանէ քնդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմէ՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 16)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և քնդունել չարչարանս (45 / 21)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ քնդունել տալ զպատահումն: (59 / 13)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ քնդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 18)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն քնդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս ժամանակս փոփոխումն քնդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (101 / 24)

զայն քնդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (108 / 2)

«ի գերեզմանին զապականութիւն ոչ ասեմ քնդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 23)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է քնդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 21)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւնս և ոչ ընդունել զնա: (131 / 6)

այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել, (151 / 3)

իսկ որք ոչ հաւանելին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց (152 / 6)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւնս ընդունել զնոսա (158 / 3)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 6)

ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 5)

որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 9)

որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 10)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 8)

ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ - 1

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՅ - 1

որ ընդունելոցէ ընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 19)

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և գրնդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 4)

ԸՆԴՈՒՆԻՄ - 7

որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի (152 / 4)

Ձի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն, ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 4)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 21)

այլ զիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 14)

ԸՆԴՈՒՆՈՂ - 1

և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 8)

ԸՆԹԱՆԱԼ - 1

Սոքօք երկոքումբք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սներեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 17)

ԸՆԹԱՆԱՄ - 1

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 10)

ԸՆԹԱՅԵԱԼ - 1

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք (154 / 20)

ԸՆԹԵՌՆՈՒՄ - 1

և պարտ է այնմիկ, որ ընթերնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 3)

ԸՆԾԱՅԵԼ - 2

Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (139 / 11)

ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 2)

ԸՆԿԱԼԵԱԼ - 12

Առ այնոսիկ որ ասէն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 4)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և1 նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց (25 / 7)

զի միայն ի Հոգոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև զոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 2)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալեալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (65 / 24)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ իւրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 16)

զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ (79 / 14)

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ իսաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 10)

հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 2)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւտոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 1)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 11)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 12)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն (135 / 13)

ԸՆԿԱԼՈՒՄ - 26

և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (40 / 1)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տէառն ընկալան զտեսանելն (66 / 18)

է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան (156 / 3)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ (35 / 1)

տերունական մարմինն ընկալալ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 14)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք, եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալալ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ (54 / 9)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալալ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն (60 / 12)

իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալալ աստուածավայելչաբար (68 / 8)

ընկալալ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 18)

և զանուն և զձև այլ ընկալալ և զներգործութիւն (78 / 1)

այլ ի մերմէ ընկալալ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 2)

Ջարգացումն աճմամբ հասակի ընկալալ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 5)

յորժամ կամեցաւ և ընկալալ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալալ Քրիստոս: (133 / 17)

Եւ Տէրն ընկալալ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

թուք ընկալալ ի բերանոյ պղծոց (139 / 15)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալալ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 1)

Յաղագս նորին իսկ ընկալալ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 15)

Արդ եթէ ընկալալ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի (168 / 1)

«մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝
զպատահումն քնկալաւ»: (170 / 13)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն քնկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ
զմիատրութիւն (176 / 20)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն
երկոցունցն քնկալաւ հաղորդութիւն (177 / 17)

զմահն քնկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, և սուրբք խոստովանեցին և մեզ
ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ քնկալաւ, զի մարմին նորա
ոչ էտես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 16; 183 / 18)

ասաց. «Չոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն
զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և
զպատասխանիսն քնկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 5)

որ ընդունելոց է քնկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 19)

ԸՆԿԵՆՈՒԼ - 2

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի քնկենդով յառաքելական
բանէն, (17 / 14)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց քնկենուլ զն
(147 / 20)

ԸՆԿԵՆՈՒՄ - 1

իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի
բաց քնկենուն»: (99 / 12)

ԸՆԿԵՐ - 3

վասն օգտի թիրեղ զիրաւունս և արբուցանել քնկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 8)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիք բանիք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր քնկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան, այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն, և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան գորումն: (153 / 15)

առաւել ևս յքնկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 4)

ԸՆԿՂՄԵԱԼ - 5

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և քնկղմեալ զօրութեանն (57 / 9)

զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և քնկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 6)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին քնկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 2)

«զի խառնեալ, միացեալ և քնկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա քնկղմեալն ազատեցէ (95 / 18)

ԸՆԿՂՄԵԼ - 3

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և քնկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և քնկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն

Երրորդություն և ոչ չորրորդություն, և միայնակ աստուածութեանն բնություն մի, և ոչ երկու բնությունք: (51 / 3; 51 / 7)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանություն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն քնկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականություն: (65 / 6)

ԸՆԿՂՄԻԼ - 1

այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և քնկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 19)

ԸՆԿՂՄՈՒՄՆ - 1

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարություն բերելով, և ոչ միաւորելն քնկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկությունք՝ միաւորելովն հասարակություն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

ԸՆՏԱՆԵՆԱՅ - 1 ստուգել գրքով /գուցե ընտանեա՞յ/

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 9)

ԸՆՏԻՐ - 1

յընտիք մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն, իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս:

(147/2)

ԸՆՏՐԵԱԼ - 2

կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ քնտրեալս և պատուականս (150 / 9)

ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն քնտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 19)

ԸՆՏՐԵԼ - 1

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան քնտրել ծնունդ, և ոչ վայելիիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 11)

ԸՆՏՐԵԼԻ - 1

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւետ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զհտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թեն նմա եղև քնտրելի և փափագելի: (94 / 4)

ԸՆՏՐԵԼՈՑ - 1

չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ քնտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն (4 / 7)

ԸՆՏՐԵՄ - 2

և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն քնտրեաց իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 7)

և ուղղափառութեան ի մանկութենէ քնտրեցի լինել բանի սպասաւոր (37 / 14)

ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻԻՆ - 1

Այստքիկ բարեկարգապէս քնտրողութեանը Բանն տեսանելի և շօշափելի
ասացաւ ի Յոհանն (125 / 5)

ԸՍՏ - 239

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն քստ գերահրաշ
միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 19)

ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս քստ նոյնութեան ասե՞ս,
թէ քստ միաւորութեան»: (10 / 7; 10 / 8)

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ
ասել քստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս
ասել քստ երկուց բնութեանցն, և կամ քստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և
կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ
բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն
պայծառանայ»: (10 / 15; 10 / 17; 10 / 18)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ քստ օրինակի երկիւղածաց
Տեառն (11 / 10)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել
բնութիւն յանձառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական
խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և
մահկանացու քստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ քստ միաւորութեանն
Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և
զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս քստ անձառ միաւորութեանն, որպէս
և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 17; 12 / 18; 12 / 21)

այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ
Կուսին, քստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (14 / 1)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային
բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է քստ այդմիկ ասել ի վերայ քն (15 / 8)

և հարկ լինի կամ զանէղ բանն քստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ
ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն քստ քեզ: (17 / 21)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, քստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ գդէմն»: (18 / 2)

Ա՛րդ, եթէ քստ ինքեան ասես երևել զԲանն, քստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 11; 18 / 11)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, քստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 10)

որ ևս անմարմին զոզցես թէ քստ ասցելունն Բանի (24 / 15)

զի ոչ անմարմին Բանին քստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 21)

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ քստ մեզ (25 / 2)

ասացես քստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս (26 / 13)

յաղագս որոյ ապա ասի քստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին (29 / 3)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ քստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս քստ նորին մտաց, քստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ քստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 12; 30 / 2; 30 / 2; 30 / 3)

Արդ՝ ո՛չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս քստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 2)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս քստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա քստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ, և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն

խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի, այլ վնասեցին յաւէտ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք. օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ քստ զանազանապէս ունողացն գտրամակացեալ ունակութիւն (31 / 12; 31 / 14; 32 / 2)

ոչ զանգիտենք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած քստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ քստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 13; 33 / 14)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասենք, անկատար զնա կամ քստ աստուածութեանն կամ քստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 23; 33 / 23)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ քստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 3) . նոյն ինքն եղև քստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 9)

յաղագս գոլոյ նմա քստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 4)

Եւ սակայն թէպէտ և ասենք և ճշմարտենք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ քստ աստուածութեանն և քստ որում եղևն, սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 7; 35 / 8)

Եւ արդարև քստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ քստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և քստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, քստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 13; 35 / 22; 36 / 1; 36 / 2)

Կենդանի գոլով Բանն քստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 3)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած քստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում գայլսն մի քստ միոջէ յիշեցեալսն (36 / 22; 37 / 6)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (37 / 22)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, քստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 19)

քստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 5)

Ջի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին քստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ քստ զօրութեան, այլ քստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 16; 39 / 18; 39 / 19)

քստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, քստ նմին և այլքն: (41 / 2)

Արդ բաժանի քստ դիմաց և միաւորի քստ բնութեանն (41 / 14; 41 / 14)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, քստ նմին և յատկական դէմն (42 / 10)

և ոչ յորժամ մի քստ միաւորութեանն ասէին (42 / 20)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ քստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ քստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ քստ յատկական գոյացութեան, այլ քստ անճառ և անպարհիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 18; 43 / 19; 43 / 20; 43 / 21)

Եւ ընդ ձեռն այնուիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ քստ համագոյութեան, և ոչ քստ պատուոյ արժանաւորութեան (44 / 9; 44 / 10)

զի ընդարձակագոյնս ասացից, զի որ քստ բնութեանն Բանն էր անմահական, քստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 22; 44 / 23)

Եւ որ անբովանդակելին էր քստ բնութեան Բանն Աստուած (45 / 4)

Ոչ քստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսուիկ այսպէս սահմանելով, այլ քստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 9; 45 / 11)

Ձայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել քստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել քստ միաւորութեանն: (46 / 4; 46 / 5)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ քստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա քստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 7; 46 / 9)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն քստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ որ դիցէ զայն նմա քստ բնութեան գոլ: (46 / 12; 46 / 13)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ որ քստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ քստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեցի: (46 / 16; 46 / 16)

Նոյնպէս և քստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 19)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ որ զմի բնութիւն քստ բնութեան, այլ ոչ քստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս (46 / 22; 46 / 25; 46 / 26)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ քստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ (47 / 9)

Եթէ քստ բնութեանն որ զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 18)

բստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժայրհեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս (47 / 23)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, բստ նմին և զդէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ բստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 10; 50 / 14)

Էն արդարև կատարեալ բստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին (50 / 18)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, բստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 5)

Ձի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա բստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ բստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. բստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 16; 52 / 17; 52 / 18)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս բստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 21)

Եւ դարձեալ եթէ ասէի բստ համագոյութեան, այլ բստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, բստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 2; 53 / 3; 53 / 5)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ բստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ բստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 18; 53 / 19)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու քստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու քստ միաւորութեանն: (54 / 2; 54 / 3)

և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն զոյ, ոմն քստ բնութեան, և ոմն քստ միաւորութեան, բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեացոյք գնոյն վերստին այսպէս և քստ այսմ օրինակի: (54 / 18; 54 / 19; 54 / 21)

քստ նմին և բնական մարմին ասի^օ, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 24)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, քստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 15)

նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ քստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 21)

Այսպէս և քստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն (56 / 14)

և նորին աղագաւ և մեռեալ քստ բնութեան և կենագործող քստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է զոր ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել քստ բնութեան: (57 / 20; 57 / 21; 57 / 23)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային քստ մարդկան (58 / 2)

Եւ թէպէտ այսպէս քստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 4)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ քստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 16)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան սաի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ բնութեան այլ անճառ միաւորութեանն (59 / 19; 59 / 20)

զի որ անտեսանելին էր բնութեան և անշօշափելին (60 / 6). բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 14)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռն. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (60 / 18; 60 / 21; 61 / 5)

Իսկ նախաստային զգեցեալ և անարատ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու (65 / 8)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան զտեսանելն, և այլքն մի բնութեան: (66 / 19)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլն մի բնութեան ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20; 67 / 22)

Ծնաւ ի կնոջէ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնարուի ունել ստինս, ոչ ևս մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար, մեռաւ զմարդկայինն, և մարդկային, և

զմահ մեռոյց բստ ինքեան
զօրութեանն: (68 / 1; 68 / 3; 68 / 9; 68 / 10)

անմահական

Այլ և ոչ մահն բստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 20)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս բստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն (71 / 13)

բստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր բստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 17; 72 / 19)

բայց լինէր այս բստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ բստ յուրովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրսն, զի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ, բստ ամին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 21; 73 / 22; 74 / 8)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն բստ նոյնութեան իսկութեան, այլ բստ եղելութեան: (77 / 13; 77 / 14)

Այլ և ոչ բստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն (79 / 5)

Դարձեալ և ոչ բստ երրորդին ասի եղելութիւն (79 / 12)

Այլ և ոչ բստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի չօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար բստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 19; 80 / 1)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ քստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 3; 81 / 6)

զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին քստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ քստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 9)

և քստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 4)

որք են քստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 18)

և համայն ոչ են քստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել քստ առողին (84 / 20; 84 / 21)

Ասի մահկանացու մարմինն քստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն (84 / 24)

անզգայ քստ ձեզ եղեալ (89 / 1)

Նոյնպէս և աճեցականն, քստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործեր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

զի ոչ եթէ էութիւն ինչ քստ ինքեան է մեղքն (91 / 22)

որպէս զի և մարդէղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի քստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 8)

սուտ ապա քստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

քստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 19)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի քստ միողէ (101 / 23)

Ի դէպ է քստ նմա ասել (105 / 4)

Արդ քստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 10)

Այլ և գայն ասելի է քստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

զոր լսեցոյց ինձ մի քստ միոջէ Թեոդիտէ (107 / 12)

պարտ էր քստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն (107 / 20)

զոր օրինակ Ղազար և քստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 22)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ քստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ քստ ապառնոյն այսպէս (110 / 11; 110 / 14)

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի քստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայոեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի քստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ Երրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 24; 113 / 6)

Ապա եթէ քստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 9)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ զծնեալն, քստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն (114 / 4; 114 / 8)

Իսկ Թեոդիտէ քստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ զոլ (116 / 6)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն քստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ

Է քստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 12; 118 / 14)

փոփոխէ գժամանակս և զգործս քստ իւրոց կամաց (119 / 11)

Իսկ Քրիստոս քստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն (120 / 22)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն քստ յառաջ նկատել ժամուն և քստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 2; 122 / 2)

զի եղիցին բնականքն քստ բնութեանն և հակասացեալն քստ միաւորութեանն: (124 / 19; 124 / 19)

որ հետևի այս նոցա ոչ քստ բնութեան բանին, այլ քստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 10; 125 / 10)

զի իմ է Հայր քստ բնութեան և քստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր քստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, քստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր քստ բնութեան Արարիչ: (127 / 4; 127 / 4; 127 / 5; 127 / 9; 127 / 10)

հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս քստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 18)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն քստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն քստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 8; 128 / 9; 128 / 15)

քստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 11)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն (131 / 21)

քստ այսմ իմացիս և զայն (137 / 18)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ քստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 11)

պարտ էր քստ զանազանութեան որ ի մարմին (141 / 13)

այլ սակայն քստ աւանդութեան եկեղեցոյ քստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (147 / 21; 148 / 1)

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ քստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 12)

քստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 5)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէառնէ քստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս քստ մարմնոց: (157 / 21; 157 / 24)

զի ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, քստ նմին օրինակի և գայլսն: (158 / 10)

ոմանք քստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք քստ միաւորութեան: (158 / 15; 158 / 16)

ո՞րք այնքիկ որ քստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 7)

ոմանք քստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք քստ միաւորութեան: (160 / 22; 160 / 23)

նոքա ի տեսութենէ անտի քստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք, իսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անզիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 3)

Իսկ զլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով քստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 7)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ քստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ քստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 2; 162 / 4)

և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ քստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 10)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամենին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, քստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա սաի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 6)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն քստ բնականին կատարեալ և զմիսն տնօրինել քստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1; 170 / 2)

Եւ այն գորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեացի», քստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն (170 / 10)

զիա՞րդ ասեմք քստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 9)

ազդմամբ ձեռինն փութանակի քստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

քստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 1)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է քստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն քստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15; 176 / 16)

և երկաքանչիւրոցն սաին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու քստ մարմնոյն և անմահկանացու քստ հոգւոյն բանականի (177 / 21; 177 / 21)

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ քստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն քստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելի քստ հոգւոյն: (178 / 4; 178 / 6; 178 / 7)

ասացաք զանչարչարելին և զանմահն քստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 8)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և քստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ

նչ քստ միաւորութեան վարկանին լինել, գիւմագոյութեան և կամ գայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 4; 179 / 6)

այլ ի վերայ բոլորին և քստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 22)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով քստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն քստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն քստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 1; 181 / 2; 181 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն քստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ումեմն գոլ քստ բնութեանն և ումեմն քստ լեղանակի միաւորութեանն: (182 / 18; 182 / 20; 182 / 21)

ապա ուրեմն քստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն (183 / 14)

և բերեր առ մեզ զքստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ զհտացեալ, այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 11)

ԸՍՏ ԿԱՐԳԻ - 3

ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, քստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 2)

Ծնաւ ի կնոջէ քստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկան (68 / 1)

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ քստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր (148 / 2)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅԴԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԸՆԳԱԼ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

ԸՆԳԱԼՈՒՄ - 2

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ, եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խռոն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

ԸՆԳԵՆՈՒԼ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

ԸՆԴ - 12

ՀԱՐՑՍՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ
ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 3)

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 1)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

Պ. Եւ գառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 2)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 26)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 22)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 14)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 24)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 15)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեց, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

ԸՆԴԵ՞Ր - 12

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 3)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 13)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 17)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 18)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 26)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երոբդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 19)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 13)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 12)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9)

ԸՆԴՈՒՆԻՄ - 1

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 12)

ԸՆԹԵՌՆՈՒՄ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին ատար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն

հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 14)

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ - 1

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

ԸՆԿԱԼԵԱԼ - 1

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 3)

ԸՆԿԱԼՈՒՄ - 1

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

ԸՍՏ - 3

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս զտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11; 195 / 11)

Ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

Թ 92 (408)

ԹԱԳԱԻՈՐ - 3

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ (152 / 3)

որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Աղիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 11)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն՝ զԶենոն և զԱնաստաս (180 / 5)

ԹԱԳԱԻՈՐԵՄ - 2

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Զենոնի և Անաստասայ (151 / 19)

զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեացէն ի մարմինն յայն: (144 / 16)

ԹԱԳՈՒՑԱՆԵԼ - 1

և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 9)

ԹԱԳՈՒՑԵԱԼ - 1

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 24)

ԹԱԳՉԵԼ - 1

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 12)

ԹԱՂԵԱԼ - 1

ի ծննդեն մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

ԹԱՂԵԼ - 1

զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 9)

ԹԱՂԵՄ - 2

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա (95 / 15)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

ԹԱՂՈՒՄՆ - 2

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 16)

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր. թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 21)

ԹԱՆՑ - 5

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 3)

և այսպես խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 24)

զի ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց (94 / 16)

և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել (94 / 22)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 1)

ԹԱՐԳՄԱՆ - 1

թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ (107 / 14)

ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ - 1

ԽՈՍՐՈՎԿԱՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԻ ՀԱՅՈՑ (3 / 1)

ԹԱՐՅ - 1

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

ԹԱԻԱԼԵԼ - 1

իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց (134 / 22)

ԹԱՓԵԼ - 1

այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Աղամայ: (67 / 10)

ԹԱՓԵՄ - 1

այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց (101 / 1)

ԹԱՓՈՎ ԼԵՌ - 1

զոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով Լերինն (140 / 12)

ԹԱՓՈՒՐ - 6

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր. (57 / 18)

զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, (62 / 16)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ (74 / 8)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 5)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 6)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

ԹԵԹԵԻ - 1

որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թէթէ ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

ԹԵԹԵԻԱԲԱՐ - 1

այլ վերաքայլէր թէթնաքար ի վերայ ծովուն (130 / 7)

ԹԵՐԱԲԱՆԵՄ - 1

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 20)

ԹԵՐԵԻՍ - 4

զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերլս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 10)

Այլ թերլս տարակուսեցի որք (54 / 4)

Իսկ թերլս հարցանել ումէք կամք իցեն (65 / 12)

զի թերլս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 9)

ԹԵՐԻ - 1

այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 19)

ԹԵԻԱԿՈՒԵԼ - 1

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թևակրիսել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 1)

ԹԵՔԵՄ - 1

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ (98 / 10)

ԹԷ - 231

յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, հրրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարացի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (5 / 1; 5 / 3)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց (7 / 1)

առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր, հրրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 19; 8 / 1)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչն ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 10; 8 / 12)

ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 6; 10 / 8)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ զուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 9)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ (10 / 19)

և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց (10 / 24)

թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի (11 / 16)

և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 5; 13 / 8)

Զի թէ ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 4)

Զի՞նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս (14 / 10)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 9)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». (15 / 13)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 19)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս (16 / 19)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է (17 / 2)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին (17 / 15)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես զու. թէ մնաց, որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին զու փոխանակ, ասպա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5; 18 / 6)

և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 14)

ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս(19 / 2). զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ(19 / 6)

Ասացեր. «թէ»ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի (21 / 6)

Բայց զքեզ ոչ զիտենք թէ յո՞ց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդէղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 9)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին զոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի (24 / 13; 24 / 15)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու (25 / 1; 25 / 8)

անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ», և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն զոմն և եթ ջուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոյ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 19; 25 / 20; 26 / 1)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոյ: (26 / 3)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ջուցանի. (26 / 5)

կամ թէի բաց բարձցես գղիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասուրբին: (26 / 10; 26 / 14)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 15) ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի» (27 / 19)

և կամ թէ ունէր զոյն զայս (28 / 19)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է (36 / 10)

Զի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. (36 / 18; 36 / 21; 37 / 2)

Արդ՝ կամ ամբարշտեսցես միով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեսցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 9; 37 / 10)

զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»։ (38 / 12)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին, և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 21)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 8)

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 10)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն (47 / 23)

թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 7)

թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 14; 48 / 16)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ (51 / 13)

սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ սաիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (51 / 24; 52 / 1)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 4; 52 / 7)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 13)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

յայտ է թէ զոյ ի նմա և բնաւորականքն, այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն (55 / 3)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 1)

Ոչ թե միայն բանի տնօրինեալ զայնուսիկ, կամ թե նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թե թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիբեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 4; 59 / 5; 59 / 7)

Իսկ զիս՞ ընդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թե որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի (61 / 23)

բայց թե ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ, և թե ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թե երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 4; 62 / 6; 62 / 9)

և թե զիս՞ ընդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 16)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, բան թե ճառել: (64 / 6)

Չարչարեցավ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թե որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ, և կամ թե զիս՞ ընդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 8; 64 / 10)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թե միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 9)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թե ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյժ Տէրն (65 / 13)

Բայց թե է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 5)

Բայց ինդիք էր այս, թե յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն (68 / 11)

Եւ այս է ասացեալն՝ թե վասն մեր մեղս արար (70 / 21)

Ասացաւ զնմանէ, թե մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ

զմանն է թէ՝ ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 2; 71 / 6)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մէջ մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստովանելոց: (71 / 9)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն (71 / 12)

և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին (73 / 22)

և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 2; 76 / 4)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է (77 / 16)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, բան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ (79 / 14)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 22)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 12)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն (82 / 19)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանի (83 / 6)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է (83 / 12)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 22; 83 / 23)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել գտերունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 1)

Խոստովանիք և ասեք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ... (87 / 16)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեալ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին (89 / 8)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (90 / 22)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ զիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 11)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն (92 / 22)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն (93 / 11)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս (93 / 19)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 20)

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 11)

և զի ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ (95 / 20)

Յերկիրնս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 1)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 4; 97 / 4)

թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց (97 / 16; 97 / 17)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն ից (99 / 4)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զհօրն (100 / 20)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 10)

ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ իսաբել խորհեցաւ, թէ զհօր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 19; 101 / 20)

Զիս՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

զիս՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 5)

Զիս՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ չև ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 8; 103 / 10)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 16)

թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգ (104 / 19)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 5)

ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի գովար վարդապետութիւնն: (106 / 1)

Եւ վկայ ածեր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 6; 106 / 6; 106 / 8)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն (106 / 13; 106 / 14)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 2; 107 / 4)

զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (107 / 14; 107 / 17)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք (108 / 4)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ, թէ արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ, և զի սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 6; 109 / 9)

զի թէ գյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (110 / 22)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 21)

զի գանազանութիւն ղիմաց առաւել հետնի, քան թէ բնութեան: (112 / 14)

Արդ ոչ միայն թէ գանհաւանութիւն և գանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ, զի թէ ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայոեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 15; 112 / 18; 113 / 1; 113 / 4)

ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և գանուսումնութիւն բերէ: (113 / 18)

Արդ եթէ զերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, գանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ ոչ կամիս. նախկին ապականեալ զմարմինն ի զերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 10; 117 / 10; 117 / 12)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 19)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ (122 / 16)

մանասանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային (123 / 23)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և գանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

Բայց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

և այսորիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, (129 / 5)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ գնա ի միջոյ և բնեռեաց գնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 6)

զի թէ ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր (132 / 12)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս (133 / 18)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (135 / 14)

և գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ». լուար «Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՝ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 9; 137 / 16; 137 / 17)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հող դարձցիս» (140 / 5)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ (140 / 9)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 19; 140 / 20; 140 / 21)

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 6)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան (141 / 10)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին (141 / 13)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 10)

և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3; 145 / 4)

Իսկ Թեոդիտէ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Ռրդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է (147 / 10)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ (147 / 13)

թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (147 / 18)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց (149 / 9)

զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն (153 / 5)

Արդ տեսցուք առ այսօրիսք և զայս ևս, թէ զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց, ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս, և թէ է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (155 / 19; 156 / 1)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 5; 156 / 6)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 11)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 19; 156 / 20)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 21)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա, զի ասացաւ զմանե՛ մեղս ոչ ունել, և թէ՛ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (157 / 25; 158 / 4)

այլ այսպէս աճցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 14)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 6)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

Ձայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», (161 / 1)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն, թէ համարիք զոտս որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 10)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 12)

և ոչ կարէք պատճառել հրբ թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մենջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 20)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ, թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 16)

թէ այնպէս է, Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 4)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից (167 / 11)

թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 3)

թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. (171 / 2)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղլի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 22)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 7)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան (176 / 2)

որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն (177 / 3)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ (178 / 12)

որք ասեն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն (180 / 1)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 10)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, (182 / 1; 182 / 2)

Զի՞նչ և առ այնուհետև, որքան ասեն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 8)

ԹԷԵԻ, ԹԷ ԵԻ - 9

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է (17 / 2)

Եւ յաղագս այսորիկ թէ և անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեսցին: (84 / 16)

Մէք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէ և նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 4)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 1)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 16)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգոյն կամաց (105 / 5)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել զնոսա (157/25)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային` թէ և զբնականացն ոչ (178 / 12)

ԹԷՈՂԻՏՈՍ, ԹԷՈՂՈՏՈՍ, ԹԷՈՂԻՏԷ, ԹԷՈՂԻՏՈՆ, ԹԷՈՂՈՍ - 15

Յիշե՞ս ապաքեն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թէոդոսեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Իսկ Թէոդոսեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն (100 / 20)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդոսեայ (109 / 6)

և յանդիմանեսցի Թէոդոսեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն (110 / 8)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդոսեայ, այլ առաւել ևս զտուան յինքեան բեր (112 / 16)

յիշեցաք սակաւուք զբազմազան նորա հայեոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդոսեայ: (162 / 20)

զրեցաք վասն Թէոդոսեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 5)

ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդոսեայ: (107 / 12)

Իսկ Թէոդոսեայ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ զով (116 / 5)

Իսկ Թէոդոսեայ ասէր (116 / 19)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թէոդոսեայ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 1)

Եւ որպէս ասէրն Թէոդոսեայ (140 / 9)

Իսկ Թէոդոսեայ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայեոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թէոդոսեայ (118 / 3)

զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 11)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին (13 / 9)

Եւ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», թէպէտ և յապաղեցեր (17 / 10; 17 / 12)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 19)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան (28 / 9)

և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 17)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 6)

Զի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին (48 / 10)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 17)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած (57 / 14)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 3)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին. թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 22)

Արդ՝ թէպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան, սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև (69 / 4)

ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 18)

զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք ...համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 5)

իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ (87 / 10)

Զի թէպէտ ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (126 / 20)

զի թէպէտ քաղցեալ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 18)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ (143 / 20)

Եւ թէպէտ ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն (178 / 7)

Եւ սակայն յաստուածաբանէն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ
աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանէն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ
միատրութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան
ակնարկէն զվնաս: (179 / 3)

ԹԻԻԸ - 4

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ
երևեցուցանել, զամեննին թիրոյ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 8

զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն
խոստովանութեան: (101 / 2)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ
երևեցուցանել, զամեննին թիրոյ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 9)

ԹԻԻԸԱԳՈՅՆ - 1

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ
երևեցուցանել, զամեննին թիրոյ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 9)

ԹԻԻԸԱԿԻՑ - 1

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից (147 / 16)

ԹԻԻԸԵԼ - 2

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատե
աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին գուղիղ բանն, «ոչ տացես սրբոյ
քում տեսանել զապականութիւն», առ իւրն քարշել թիրել խորհուրդ, (108 / 9)

վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր
պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 7)

ԹԻԻՐԵՑԵԱԼ - 1

Եւ մի լիցի քեզ թիւրեցելոյն լինել թիւրակից (147 / 16)

ԹԽՈՒԹԻԻՆ - 1

Ջի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ զորակութիւն զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

ԹՇՆԱՄԻ - 4

որպէս զի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամւոյն եղիցի, և այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 12)

մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն, այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառտայ մահու և ապականութեան: (90 / 12)

Այսպէս և Դիողրեփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու (147 / 6)

թէ տակաւին ևս իսպառ սիրեք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 13)

ԹՇՆԱՄՈՒԹԻԻՆ - 6

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար գառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 4)

շնորհակալ պարտ է լինել նմա. զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ (101 / 7)

և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սեր և խաղաղութիւն (105 / 7)

որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 17)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 15)

որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան գթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» (132 / 3)

ԹՈՂԱՆԻԼ - 1

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 6)

ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 3

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 10)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 11; 172 / 14)

ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 2

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 14)

զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն (128 / 19)

ԹՈՂԱՅՈՒՑԵԱԼ - 2

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զհարսն»: (121 / 15)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զհարսն (170 / 15)

ԹՈՂԵԱԼ - 2

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

ԹՈՂԵՑԵԱԼ - 1

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զհարսն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 1)

ԹՈՂՈՒԼ - 4

այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողուլ զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց (57 / 1)

և թէ զիա՞ ընդ զհայրականն ոչ թափուր թողուլ զփառաց աթոռ (62 / 17)

Արդ թողուլ զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սներեայ և Յուլիանեայ (151 / 12)

Խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց (5 / 15)

ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ - 2

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 18)

և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 19)

ԹՈՂՈՒՄ - 15

զկնի վախճանին Էթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 13)

Թող զհայեցոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին (136 / 17)

և ոչ ոգի նորա թողալ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 14)

ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողալ ի դժոխս, և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (71 / 6)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողալ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19)

իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողալ ի դժոխս, և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1)

ոգի նորա ոչ թողալ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 5)

ընդէ՞ր թողէր զիս (137 / 11)

թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յովիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս իւրեանց, և գնացին (152 / 7; 152 / 12)

թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն (37 / 5)

ապա թողեալ ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 10)

«ոչ թողեալ զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն (144 / 8)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և ի վերայ բերե զանարծուին: (116 / 12)

կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

ԹՈՄԱՅ - 1

ասացես և դու ընդ թումայի (136 / 5)

ԹՈՅԼ ՏՄԼ - 1

չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն (4 / 6)

ԹՈՅԼ ՏՄՄ - 5

այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 12)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տայ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 19)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զվեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 3)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամեր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ էս բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիրն կատարել»: (170 / 4)

ԹՈՒԶ - 1

զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 16)

ԹՈՒԽ - 1

զի որ թուխն էր և ցուրտ յառաջագոյն (72 / 15)

ԹՈՒՂԹ, ԹՈՒԽԹ - 7

զրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի (38 / 12)

որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 11)

զոր ի վերոյդ սակաւութի յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում (146 / 8)

Նորին Խոսրովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադեկորայ: (149 / 2)

զոր և յիշեցաք սակաւութի զբազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին (162 / 19)

Ձի զոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ, ասացաք սակաւութի ի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս, զրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 3)

որք շրջաբերական թղթով իրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանութի աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 6)

ԹՈՒԶ - 1

զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 16)

ԹՈՒԻՄ - 2

իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի վի թուեցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 16)

զի վի թուեցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 22)

ԹՈՒԵՅԱԻ /ղիմագ. բ./ - 3

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն ղիմին տալով (42 / 4)

որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 7)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել... (141 / 14)

ԹՈՒԻ /ղիմագուրկ բայ/ - 3

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 12)

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 11)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին. ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ ղիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

ԹՈՒԻՅԻ/ղիմագ. բայ/ - 2

կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց, (32 / 5)

զո՞ ոք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի (36 / 17)

ԹՈՒՔ - 3

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թրովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 3)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանասարկուն» թուր ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փչեաց ի դէմս մեր զձոզին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 15)

այսինքն թրովն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 16)

ԹՈՒԵԱԼ - 1

և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն (182 / 12)

ԹՈՒՈՒՑԵԱԼ - 1

թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 8)

ԹՐԱԿԱՅԻ ԵՒՏԻՔՈՍ - 1

որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 8)

ԹՔԱՆԵԼ - 1

Տեսեր զնա թրանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 1)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԹԱԳԱԻՈՐ - Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն (189 / 17)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 18)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենու զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 2)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞/եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 13)

ԹԱԳԱԻՈՐԵՄ - 1

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 15)

ԹԷ - 9

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տանէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1)

Ադէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 10)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 20)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, ադէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 11)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 24)

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

ԹԺ - 3

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 7)

ԹՈՂՈՒՄ - 2

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ

այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զաւրն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7)

ԹՈՒՂԹ - 2

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իւլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 6)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 10)

Ժ 32 (77)

ԺԱՄ - 18

զիս ըդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 9; 172 / 10)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասասցուք (30 / 12)

և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 16)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

ասէր, «ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ (120 / 19)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 2)

աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 20)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են (133 / 7)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն (141 / 3)

և սակայն մինչև եր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զմմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 17)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշօփումն (169 / 12)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 6)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 14; 170 / 19)

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 3)

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յղարկեաց (100 / 16)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեացին նմա ասել յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 17)

ԺԱՄԱՅՆ - 1

զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ (107 / 15)

ԺԱՄԱՆԱԿ - 31

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 12)

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 11)

և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն գերազանցեալոյ ամբարշտութեամբ (27 / 1)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանբ և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 3; 34 / 10)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 15)

Այլ թերևս տարակուսեսցի որք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 6)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար...այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին (58 / 12)

այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 3)

Եւ են այսոքիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի (101 / 23)

Եւ գոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է, սա գնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 16; 108 / 18)

և մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 19)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 12)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց (119 / 8)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց (119 / 9)

որպէս և ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է (120 / 17; 120 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն (120 / 23)

հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց (127 / 19)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 5)

ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխամաբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 17)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, (141 / 16)

յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին /142/13/

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 9).

որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, (145 / 24)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Զենոնի և Անաստասայ (151 / 18)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 14)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 15).
յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 18)

նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 16)

իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 16)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 5)

փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 10)

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ - 1

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել (171 / 13)

ԺԱՄԱՆԵԱԼ - 1

«այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին (28 / 12)

ԺԱՄԱՆԵԼ - 1

Արդ, թեպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 12)

ԺԱՄԱՆԵՄ - 2

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 11)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք զոլ զդէմն»: (18 / 1)

ԺԱՄ Է /դիմագ. բայ/ -2

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան (15 / 3)

ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասերն Եղիա ցԻսրայել: (164 / 4)

ԺԱՄՈՒ ԺԱՄՈՒ - 1

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 9; 172 / 10)

ԺԱՌԱՆԳ - 1

դու ժամանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 16)

ԺԱՌԱՆԳԵԼ - 2

բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի
գաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 4)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ
հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 8)

ԺՈՂՈՎ - 11

Ջի յորդորեր զմեզ [ի] ժողով գումարել (5 / 9)

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի գօտարափառութեան իւրոյ
ջերմութիւն (5 / 13)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ասեցման
սուրբ ժողովոցն: (14 / 8)

Եւ երանի թէ եր ժողովոյն գնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ
նորա աստուստ զերծեալ լինէաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ
գտանէաք: (101 / 10)

Պ. Ջի գատիկն ինքն ի կիւրակէին եր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց
զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ
երրեակն ի հարկէ շուրջ ածեր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ
բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն
քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի
թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիւրակէն ընգենուլ
զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման
/...//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 15)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտումարն Լևոնի յիշել (6 / 7)

Ջի յորդորեր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս
զաշխարհիս մերոյ (5 / 9)

և պարզաբար գառ մեզ թշնամութեան և գժողութիւն Քաղկեդոնի յայտնէր
զհամաձայնութիւն (8 / 4)

և խորհեցաւ նորոգել գժողութիւն Քաղկեդոնի սահնանն (151 / 20)

որք միանգամ ընդունէին գժողութիւն Քաղկեդոնի (152 / 4)

ԺՈՂՈՎԵՄ - 1

Երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի
զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 17)

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ - 3

զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս
իբերաց վախճանի էլիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 4)

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ
լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 17)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ,
ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր
Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 6)

ԺՈՒԺԿԱԼԵՄ - 1

Քաղցեաւ և ժուժկայեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ
նախամօրն, յորմէ պատուիրանագանցութիւնն (138 / 18)

ԺՊՐՀԻՄ - 3

ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեաց տալ
երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս (48 / 2)

Իսկ եթե որ ժայռեպեղ հրաշացուցանել անուամբբս այտքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 6)

որ շփոթութեամբն ժայռեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 6)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԺԱՄ - 2

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ իսողացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 20)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտար»: (194 / 8)

ԺԱՄԱՆԱԱԿ - 3

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զհտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիւղ: (188 / 10)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 26)

ԺՈՂՈՎ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զհտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

Ի 137 (1840)

Ի/նախդիր/ - 1037 / հոլովների հետ առանձնացված չեն/ :

Առ այնուսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն Օանսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 5)

և վկայ աստուածայինն առ ի մենջ ասիցս գիր. «չն են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 11)

Ջնոյն տեսանեմք և հ վերայ Յուդայի եղեալ հ Քրիստոսէ. (4 / 2; 4 / 2)

և ոչ միայն զխոստացեալսն հ վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և ... (4 / 17)

խոստանայր ցածուցանել հ ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն հ բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց. կրօնից և պաշտամանց, այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն, յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել, ասելով. «Ընդէ՞ր ոչ գասացեալսն հ սրբոց հարցն ասացից և ես (5 / 9; 5 / 13; 5 / 15; 6 / 2)

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրեր. ոչ մեզ գժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ հ նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ հ ձեռքն կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 16; 6 / 18)

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիւք, իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ հ պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

Իսկ նորայոքն և որ հ նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 13)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն հ յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր, իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս զրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 16)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր հ վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. «Թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ զիտացեալ, այսօր հ քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 8; 8 / 13)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է հ միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 20)

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և հ քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն հ վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ հ վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, հ բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 1; 9 / 3; 9 / 4; 9 / 5)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք հ ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն հ վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 12; 9 / 13)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս հ մի և հ նոյն բնութիւն»: (10 / 1; 10 / 2)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի հ միում դիմի և առանձնաւորութեան, աղէ՛, ասասցես մեզ, թէ զմի դէմն հ Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 5; 10 / 7)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի հ Քրիստոս, պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին հ կուսէն»: (10 / 11; 10 / 13)

Առ որ ասացաքն. «Զէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմն ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի որ հ դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 20)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն հ տանէ կապանաց, ասաց. «Զոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, հ ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 1; 11 / 4)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր հ գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր

խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք, և մանաւանդ զի և պարգեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 7; 11 / 12; 11 / 14)

Բայց արդ, եթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանձառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անձառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 9)

–Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 1; 13 / 2; 13 / 3)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն զիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Ձի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 10)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան. «լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի՞ թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 4)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմ ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 8; 15 / 8; 15 / 9; 15 / 9; 15 / 12)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանէդ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 5)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ հգոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 13)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն հմարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 22)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն հմարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 6)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ հնմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 19)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և հմարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 13)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ հհարանցն խոստովանել». զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղուոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 19)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն հնմանէ և ոչ հնոցանէ պարունակեալ. զի թէ հ բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս. յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի. Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումքք է հանդերձ անհատիքն հշարադրութեանն, և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասելիք գոլ հՔրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ հՔրիստոս և այնուիետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և հմարդկութենէն եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ

ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (19 / 5; 19 / 5; 19 / 6; 19 / 15; 19 / 16; 19 / 18; 20 / 1)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զսուրբն Կոյս. դու զԲանն իմարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 15)

Ասացէր. «Թէ իմարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի». զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ իհասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 7; 21 / 10)

Դու փախչիս զոմնոյ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ զիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն, այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և իմարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ, և այսպէս հաւատամք իմիաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 17; 21 / 19)

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք իդորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 12)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 18)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս իզորութեան առաւել քան թէ իներզործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ իբնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ինա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 8; 23 / 9; 23 / 12; 23 / 13)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ իբնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և իբիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի քսոց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ

մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց h վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 18; 23 / 19; 23 / 21; 24 / 1)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոյ h Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 4)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդիւնաւորեսցեն առ h քէն սերմանել բանքդ: (24 / 8)

«Յիսուս աղաղակեալ h ձայն բարձր արձակեաց h զոգին, և եթէ՛ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 9; 24 / 10)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է զոր h մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւետ թէ h հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան. զի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն h բերան նորա, և ոչ ոգի նորա թողաւ h դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 4; 25 / 8; 25 / 13; 25 / 14)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն, յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ», և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն զոմն և եթ ջուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և h վերայ հանուրցն ասացի զոյ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 23)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և h հոմաստեոնցն հանդիպեսցի զոյ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 6)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և h վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային h Քրիստոս, կամ թէ h բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի _____ բաց _____ բարձեալ _____ լինիս _____ և զանուանն առասութիւն: (26 / 11; 26 / 14; 26 / 14; 26 / 16)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային
ասել ԻՔրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 18)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ԻՔրիստոս, ոմն մարդ ասել
է», և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ
երևցուցանել, զամեննին թիրոյ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 5)

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի Ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով,
մարմնով, մտօք. զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ԻՏէրն մեր և Փրկիչ ուսաք Ի գրոց
գոլ Ի մարդկայնոյս: (27 / 10; 27 / 12; 27 / 13; 27 / 13)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն Ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ
առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ Ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս,
այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին
իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին
իմ, և ըմպէ զարին իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին
ձեր: (27 / 14; 27 / 16)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա Ի Հօրէ
զկատարելութիւն անձին և զայս Ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր
զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբութիւն Կոյս ոչ
մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի
ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ
կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 17; 28 / 18)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին
անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս
ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ որ
ետես երբէք, և զոր ոչն որ Ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և
զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին
մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան
Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 17)

_____ Իչորս բաժանի որ Ի վերայ էակացս առեալ լինին
անուանք. Ի հանուրն, Ի բոլորն, յանհատն, և
յիրաքանչիւրն: (30 / 9; 30 / 9; 30 / 10; 30 / 10)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն Ի սոցունց յայսցանէ. Ի գաւառէն, Ի ճնողաց,
յորպիսութենէ երևմանն, Ի ներգործութենէ և Ի կրից» արդ ամենեքեան այսոքիւք
առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն, որոց հաւաքումն

միահամուռ հ վերայ այլոյ

ուրուր

ոչ

տեսանի: (30 / 16; 30 / 16; 30 / 16; 30 / 17; 30 / 18; 30 / 20)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, հգաւառէն՝ Նագովրացի, ծնող ունելով գտորք Կոյսն, յորպիսութենէ՝ հնմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, հներգորշութենէ՝ գոր կատարեաց զսքանչելիսն հմարդիկ, հկրիցն՝ հմկրտելն՝ հխաչելն, հթաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 2; 31 / 4; 31 / 6; 31 / 7; 31 / 8; 31 / 8; 31 / 9; 31 / 9; 31 / 9)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ հհասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել հՔրիստոս, մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց հմարդկանէ, և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի, այլ վնասեցին յաւէտ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք. օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն, կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց, զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն հՔրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն հտնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (31 / 11; 31 / 13; 31 / 15; 32 / 7; 32 / 10)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք հմիում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ հՀորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և հՀոգի, և ոչ Որդի հՀայր և հՀոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին հնոսա հՀայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով հմիասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (32 / 16; 32 / 21; 33 / 3; 33 / 3; 33 / 3; 33 / 4; 33 / 4; 33 / 6)

Այսպէս և հտնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն

և hմարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 8; 33 / 16)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և hմօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր hՀօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 3; 34 / 7)

Եւ համայն մի ասելով hՔրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն hՀօրէ և զոր եղևն, կամ առն hմարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 18; 34 / 20)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր h մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 1)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք h վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 6)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ hկենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև hկնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 4; 36 / 6)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ hբանէն կամ hմարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 11; 36 / 12)

Եւ արդ զի այսորիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞ որ hսցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ hսցանէ h բաց կալ: (36 / 16; 36 / 18; 36 / 18)

Ձի թե՛ զմինն ճշմարտեցես, զմիսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկուսին միանգամայն հ վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թե՛ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա հ Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թե՛ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ հ Բանէն կամ հ մարմնոյ նորա զկենդանականն հ քաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն հ սոցանէ յօրինակ առնուլ: (36 / 20; 36 / 23; 37 / 4; 37 / 4; 37 / 5; 37 / 7)

Արդ՝ կամ ամբարշտեցես միով իւիք հ սոցանէ, թե՛ ախորժեցես կամ թե՛ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել, որ ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս, և ուղղափառութեան հ մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր, այլ և հաւատամ հ նոյն ինքն հ ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն, զի և համառօտաբար ասացից, զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն հ վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց, և հ յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 9; 37 / 13; 37 / 15; 37 / 15; 37 / 19; 37 / 20)

Ըստ ինքեան Բանն որ հ չօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ հ մենջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով հ կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (37 / 22; 38 / 1; 38 / 2)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց, պարտ է մեզ յիշել և որ հ վերջն մնացեալ բանն եղև հ քոց աստուածոցն. զի գրեցեր հ պատասխանականին քո թղթի, «թե՛ զկնի շարադրութեանցն ոչ որ հ հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 10; 38 / 11; 38 / 11; 38 / 13)

Եւ զի հաւաստեաւ և յինքեան բերեր Բանն որ հ չօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ հ մենջ զգենուլ: (39 / 3; 39 / 7)

Եւ սուրբ հարքն թե՛ դէմ յիշէին հ Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն եր առանձնացեալ, եթե՛ բնութիւնն յիշէին հ վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերեր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթե՛ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 8; 39 / 10)

Ջի բնութեան հաւաքումն h հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 16)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագէյնքն, և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն, զի h սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և զԲանն, և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իիքք առանձնանայ h հասարակէն յատուկն: (40 / 2; 40 / 7)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ h սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 13)

Յորժամ զմի որ h նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, h նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 16; 40 / 18)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր որ h նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և h հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր h բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, h ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 4; 41 / 6; 41 / 7; 41 / 8)

Սովին այսու օրինակաւ և h վերայ տնօրէնութեան Փրկչին զտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոմն h նոցանէ. «h միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 20; 41 / 22; 41 / 22)

Ջնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր h Կուսէն: (42 / 7)

Ոչ եթե յորժամ կրկին ասեին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ հմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասեին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 19)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և հնորին մարմնոյն, այլ կացեալ հնմին ասեին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ հ վերք քան զմիտս եղելոցս, կացեալ հնմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասեին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին. զի հբանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 1; 43 / 2; 43 / 4; 43 / 4; 43 / 8)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով հՔրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և անպարհիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր հտաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 18; 44 / 1)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև հսուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անճառն և զերահրաշն է միաւորութիւն, և սորին ազգաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 7)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ հմէնջ: (44 / 18)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ հյերկրայինն միաւորութեան, հյերկնից ասի իջեալ, և զի ընդարձակագոյնս ասացից, զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական, ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 19; 44 / 20)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն հմարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութեամբ

մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ գորութեան: (45 / 5)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասացէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեցի: (46 / 18)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 24; 46 / 26)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պողոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 11)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 17; 47 / 22)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամենին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեցի: (48 / 3; 48 / 4)

Քանզի ո՞ւր ապա այնուհետև երևեցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

Ձի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 11)

Ձի ոչ եթե նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ հ Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ հ մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ սաի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 24)

Ձի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղեր զկամս և ինքեան ազդամաբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի հ յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն. և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 8)

Ձի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի հ տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ հ նմանէ ասացին: (49 / 11; 49 / 16)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և հ վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և հ վերայ բնութեան՝ որ հ դիմումն երևեցի: (49 / 19; 49 / 21; 49 / 21)

Ձի եթե զներգործութիւն և զկիրս հ մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուոջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ հ բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 1; 50 / 3)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս հ Քրիստոս, յանճառ և հ վեր քան զմիտս եղելոյ հ միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն հ Քրիստոս Յիսուս հ Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և հ յաղթելոյ և հ հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 8; 50 / 9; 50 / 9; 50 / 13; 50 / 14; 50 / 16; 50 / 16)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթե բնութիւն իցէ մարդկային հ Քրիստոս

և եթե դեմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դեմ հՔրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 6; 51 / 9)

Ձի թե այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես հՔրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 15)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դեմ աստուածային. սապէս և հմարմնումն Նորա, որ առ հմէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դեմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դեմ բնութիւն, և կամ թէ հբնութենէ, և կամ հբնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (51 / 21; 51 / 22; 52 / 1; 52 / 2)

Ձի թե գդեմն ասացես գոլ հբանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և հմարմնումն նորա, որ հմէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 5; 52 / 6; 52 / 6)

Իսկ եթե բնութիւն անդեմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ գառ հմարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10)

Ձի և այսորիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դեմ Քրիստոսի հմիաւորութեանն, մի և բնութիւն հնմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 15; 52 / 16)

Արդ՝ եթե ասեի զմիաւորութիւն գոլ հՔրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 21)

Եւ դարձեալ եթե ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն հՔրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ հԿուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3; 53 / 5)

Ընդ նմին ասացաք և գայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 18)

Այլ թերևս տարակուսեցի որ, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար. յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք, եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 5; 54 / 6; 54 / 6; 54 / 8)

Այսպէս հաւանեալ եմք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք, զի գործինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային, այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, և ոմն ըստ միաւորութեան, բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 17)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, գործինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 23)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն, այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 4)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիրմէ մարմնոյ, գործ ի Կուսէն: (55 / 17)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ որ ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. օ՞ն անդր, մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն, զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև

գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ գոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 19; 55 / 20; 55 / 22; 55 / 24; 55 / 24)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր հԿուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ հմարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4; 56 / 6)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են հմարմնի աչքն, և բնաւորեալ են հնոսա տեսաւորութիւն, իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ հզերկաքանչիւրսն շարժեալ, այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզույն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ հիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն հ գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 15; 56 / 15; 56 / 19; 56 / 23; 57 / 4)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ հ բաց բաննայով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 9)

Եւ թեպէտ և կրեաց հմարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր հնմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն, և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է զոր ասեաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 14; 57 / 18)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել հմարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ հհարուածոյն և հբնեռելոյն՝ վիրաւորելն: (57 / 25; 58 / 2; 58 / 3)

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ հմարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվէրսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 5)

Աշխատեր Փրկիչն հմարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ հմարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սկերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ, և հանապազօր հհարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն հծննդենէն մինչև հգերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ հկատարելութիւն: (58 / 11; 58 / 13; 58 / 17; 58 / 18; 58 / 19; 58 / 22)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն հմահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 1)

Ընդունի զքաղցնուն հմարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով. այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 9)

Զի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն, ընդունէր և ինքն հբնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ, զի որ անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին, եղև հմիաւորութենէ անտի ականատես մարդկան, և հձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ, և զօրմէ ասէր մարգարէն. «Աստուած յաիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեացի», ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն, և որ անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 5; 60 / 7; 60 / 8)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել հնա ձեռս. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ հ ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան հբարձունս. և այս այսպէս: (60 / 23; 61 / 3; 61 / 9)

Բայց եթե զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և հճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման, ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագս որոյ բանս, և զի ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 11; 61 / 13; 61 / 15)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՌդդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի չօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 20)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Ռդդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Ռդդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 23)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Ռդդոյ, և առաքող Հոգոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ, և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 7)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ չօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար և թէ զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 15)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌդդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 2)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 8; 63 / 10)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք, իսկ զսորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 15; 63 / 17)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ հնոցանէ պատմեալքն: (64 / 1)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս հկրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և զեր հ վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ հկրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 2; 64 / 3; 64 / 4)

Էջ հդժոխս և եղաւ հգերեզմանի, և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց հ ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ հնոսա Տէրն, զի զբնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 17; 64 / 17; 64 / 18; 64 / 20)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով, զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա հՍտեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 2)

Այլ հստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և հ ձեռն յանցանացն ընկղմել հդժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 4; 65 / 6; 65 / 7)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ հմենջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 16)

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ յԱստուծոյ. բայց նախկին տեսցուք զայս, զի ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն հՏեառնէ հմարդիկ, յերկուս բաժանին, հկրական և հներգործական. կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն, և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն, այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ հյօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (65 / 22; 65 / 22; 65 / 23; 65 / 23; 66 / 7)

Է միւս ևս այլ հփրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն, զոր ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց հբնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ

կապեաց զնա հմեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 8; 66 / 12; 66 / 13)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս հզօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով հհրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 16; 66 / 18)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց հմարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխ, զկնի մահուն հբնութենէս խափանեաց հզերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն, և երթալովն հդժոխս՝ զդժոխոցն ամբութիւնս քակեաց: (66 / 22; 66 / 24; 66 / 24; 67 / 4)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա հդժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ հնոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ հթափել և ազատել հնոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 6; 67 / 8; 67 / 10; 67 / 10)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք հ վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ հտեղիսն հ ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց հ ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ հտնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 12; 67 / 13; 67 / 14; 67 / 14; 67 / 17)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ հԿուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

Ծնաւ հկնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն հմարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զճնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար, մեռաւ զմարդկայինն, և ըստ մարդկային, և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (67 / 22; 68 / 1)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա հմենջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն հտեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 14; 68 / 15)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք hմեզ Ստեղծին. թեպէտ և hսահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատեր զմարդն h վերայ ընդից բնութեանս: (68 / 21; 68 / 22; 69 / 2)

Արդ՝ թեպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, hմեղացն յառաջ եկեալ երևեցան, սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև. վասն է՞ր արդեալք, զի երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի, որպէս զի զարհուրեալ hսպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի hդժբանաց թշնամոյն եղիցի, և այսպէս սհարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 5; 69 / 10; 69 / 11)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղի համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ իւրատ զկնի մեղացն hգործոց անտի: (69 / 18)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել h ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ hնմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (69 / 21; 70 / 1)

Եւ անդ խուսափելն hմահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ hմահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և hմահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ hմահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերագանցութեամբ, վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 3; 70 / 4; 70 / 6; 70 / 7)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ hտեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ hդժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 5; 71 / 6)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ hմէնջ, մանաւանդ թէ hհանուր բարեպաշտաց խոստումանելոց: (71 / 9; 71 / 9)

Ասացուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք hՔրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին hՔրիստոս, առանձին

և գատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 13; 71 / 15)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ հմարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն հմարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմացիս և հ վերայ Քրիստոսի: (71 / 19; 71 / 20; 71 / 23)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ հ բաց բանայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 10)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ, զի որ թուին էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև հհրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ, ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և հգերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 16; 72 / 21)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ հղնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 7)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամեր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին հմարդկայինս մարմին կամ առ հյախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ հճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի և ոչ թափուր երբէք հնմանէ, ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 23; 73 / 24; 74 / 1; 74 / 8)

Յաղագս որոյ և հԲանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին ` և`
աստուածայինքն և` մարդկայինքն, և նորա են` եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ
աստուածային սքանչելիք. զի Բանն Աստուած ծնաւ հմարմնոյ հԿուսէն, սակս
որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն հնմանէ Աստուած
ճշմարիտ: (74 / 16; 74 / 20; 74 / 20; 74 / 22)

Բանն Աստուած եղեալ հգերեզման և հ ձեռն մարմնոյն, և հ դժոխս իջեալ հ
ձեռն իւրոյ մարդկային հոգոյն, յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և
դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 2; 75 / 3; 75 / 3; 75 / 4)

Բանն Աստուած առաքեալ հ Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր
հանդերձ մարմնովն, յաղագս որոյ` նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ
Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 7)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու
խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս հ փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 17)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ հ վերայ առաջնոյ
պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 17)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն հ հոմանանունցն անտի է, զի են ոմանք, որ
յանգոյից հ գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր
էակացո: (77 / 16; 77 / 18)

Եւ է որ ծնեալն հ ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն
միանգամ յինքեան բերէ. և է որ հ նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ
նիւթոյն բնական է, և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և է որ
յուրոք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն, որպէս
ինչ հնարեցան հ ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել հ կաթանէ զպանիր կամ
զեղ. և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիւրսն լուծանէր, որպէս հ վերայ խոնաւից է
տեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է որ
երկակաց ոմանց էակաց հ միասին գոլով, յաղթեսցէ վեհագոյնն
վատթարագունին`
հաղորդ եղեալ
գորութեանն: (77 / 20; 77 / 22; 78 / 5; 78 / 6; 78 / 8; 78 / 10)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ` փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ
զեղութիւնն, զիւրոյն հ նմա տրամադրելով զեղութեանն պատահմունս, կամ
սպիտակութիւն զեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և
համայն գորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 15)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին, որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է հ միմեանց: (78 / 22)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, որ հ մարդկանէ, այլ որպէս Բանն հ շօրէ զիւրն ունի գոյութիւն, այսպէս զմարմնոյն իւրոյ հ Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զեութիւն: (79 / 1; 79 / 2; 79 / 3)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, գոր ծննդոյն շնորհէն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն, զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ հ մարդկանէ, և ոչ ինքն առ հ Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ շօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 9; 79 / 9)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ հ մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 14)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ հ շօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և հ մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 23; 80 / 1)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս հ վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն հ հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան հ մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև հ հարանցն: (80 / 7; 80 / 8; 80 / 15; 80 / 16; 80 / 18)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և հ վերք քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 20)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է հ վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ», ասելով, «և ոչ միով իրիք որոշեալ գտանիմ հ սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 3; 81 / 5)

Առ որս ասեմք, եթե ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք h սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ իսկ հետնի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել h Հրէիցն: (81 / 10; 81 / 14)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև h Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս h վերայ երևելոյն ասի և ոչ h վերայ աներևելոյն»: (81 / 16; 81 / 17; 81 / 18)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին h պարզամտաճաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն h ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 3; 82 / 10)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան h հոմանունաց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն, զի մնալով անձախաբար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 13)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք h մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն h տունջեանն: (83 / 21; 83 / 23)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն h միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և զիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետնին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տին. այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնայիք h մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար h վերայ մարմնոյն, այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեսցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (83 / 25; 84 / 6; 84 / 11)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք h յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ

զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 18)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 5)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 11; 85 / 13; 85 / 17; 85 / 17; 85 / 21)

Իսկ եթէ որ ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նզովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 7; 86 / 8; 86 / 8)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 12; 86 / 16; 86 / 16)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի զհիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի զհիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի զհիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի զհիտութեան: (87 / 7; 87 / 8; 87 / 8; 87 / 9; 87 / 10; 87 / 11; 87 / 12; 87 / 13; 87 / 14)

Արդ՝ զիս՝ րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ հ գիտութիւն զոլ խոստովանիք և ասէք. «Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն հ նա չար յաւելեալ եղև»: (87 / 15; 88 / 7)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին հ ձեռն այտորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն զոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 13)

Եւ զիս՝ րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և հ հարցմանցն և հ պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 4; 89 / 4)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և հ վեր հանելով զբանս հ բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և հ նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, հ նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 11; 89 / 12; 89 / 13; 89 / 14)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանաւն, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն, այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա հ սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 1)

Եւ զի հ կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, հ նմանէ, մահու մեռանիցիք», ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն հ մահ և յապականութիւն: (90 / 3; 90 / 6; 90 / 8)

Զօր օրինակ, զօրականն, որ հ հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ հ ձեռն ախոյեան թշնամոյն, այսպէս և մարդն

ինքնապատուիրութեամբ հմեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառայ մահու և ապականութեան: (90 / 10; 90 / 11; 90 / 13)

Ընդ որով և զայս ասելի է, հչորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. հծննդական, սննդական, յաճելական և հտեղափոխելականն: (90 / 16; 90 / 17; 90 / 18)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ հհողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում հդոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ հ վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3; 91 / 4)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել հծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 10)

Իսկ տեղափոխն լինել, հհպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և հթագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11; 91 / 12)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն հնոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 15)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն հնախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն հնոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ հմարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ հմերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և հչարին պատրանաց զօրացեալ և հբանասարկութենէ: (91 / 17; 91 / 19; 91 / 23; 92 / 1; 92 / 3; 92 / 4)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և հկրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ հ քաց երկոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ հմեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ, զի ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս, զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 13)

Ծնաւ հԿուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ հպատուիրանապահութեանն: (94 / 19; 94 / 23)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ հմեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն, այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա հՍտեղծչէն պարզեցան: (95 / 11; 95 / 14)

Մեռաւ և թաղեցաւ և հդժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք հնոսա ընկղմեալն ազատեցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն, և զի ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ. և ոչ զօրութեամբ քո բռնագբօսել պատկերս հճառայութիւն: (95 / 16; 95 / 17; 95 / 22)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն հբարձունս, որպէս հ դէպ էասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսաաղբեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 1; 96 / 1)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք հնմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 7)

Որ և զմեզ պահեցէ պահպանող ձեռն Արարչին հնոցա սպանող և հկորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն հՔրիստոս Յիսուս հՏէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 12; 96 / 12; 96 / 14; 96 / 15)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին հ վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 2)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասերն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, խնդրեցեր առ ի մենջ գիտել զպատճառս, որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրճնդունակութեանցն մարդկայնոց, թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց, և մանաւանդ զի ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 12; 97 / 13; 97 / 14; 97 / 18; 97 / 18)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս. մի՛ գոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ, և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն, գոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս, ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ, այս գոր և ասելս կամիմ: (98 / 1; 98 / 3; 98 / 7)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 12; 98 / 13; 98 / 14)

Զայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 18)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 1)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն իցէ» Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 9; 99 / 12)

Արդև ու դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ և բացասութեամբ գերկոսին ի մեզ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես, ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս, յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (99 / 17; 99 / 19; 100 / 2; 100 / 3)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքոս մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

Յիշե՛ս ապաքեն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 14)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, գոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, գոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 23; 100 / 23)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինեաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանեաք: (101 / 11)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, գոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 3; 102 / 6)

Եւ զիս՝ որ ասէր ինք զինքենէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ», պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 11; 102 / 12)

Զիս՝ որ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զիս՝ որ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 6)

Ծանեայ և գայս հնմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, ոչ գիտէր սահմանել, այլև անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումէք, մարտնչէր: (103 / 13)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն, յաղագս որոյ և բնութիւն մի զՔրիստոս ասէր զոյ, և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և հզանազանս, որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիսն ոչ նոյնպէս: (103 / 21)

Եւ դարձեալ զայպիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով. «Ես հխաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ գեղարդեամբն խոցեալ և բևեռեալ բևեռօքն», որ գտանի այս հբերան այնոցիկ, որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում, զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր հմարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 2; 104 / 5; 104 / 12)

Իսկ ես զարհուրեալ հչարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 14)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 4)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղուլ էպերական բանիւք, զի հնշաւակել ղիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 12)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն հվերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 15)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ հսերմանել հլսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմուար վարդապետութիւնն: (106 / 2; 106 / 2)

Եւ վկայ ածեր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ իքէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ իյարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 5; 106 / 8)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ իքէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն» իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այսորիկ յառաջ քան զյարութիւնն: (106 / 11; 106 / 12; 106 / 13; 106 / 18; 106 / 18)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 4; 107 / 5)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն» և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 7; 107 / 7)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղւոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. և զի ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն. ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 11; 107 / 16; 107 / 19; 107 / 23; 107 / 23; 108 / 2; 108 / 2; 108 / 3)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն, «ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», առ իւրն քարշէլ թիրել խորհուրդ, զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 9)

Եւ զոր մարգարէն զբանն հ հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է, սա զնոյն հ վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 16; 108 / 17)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և հ նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և հ մահկանացու կեանս: (108 / 23; 109 / 2)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և հ նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ, թէ արդ արդե՞օ՞ք իցէ հ գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ, և զի սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ հ վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով, այլ է երբէք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ հ ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ զեսս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 4; 109 / 7; 109 / 9; 109 / 13)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, որ հանդերձեալ էին երթալ հ գերութիւն հ Բաբելոն հ Նաբուգոդոնոսորայ, և մարգարէն զինքն հ ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 16; 109 / 16; 109 / 16; 109 / 17)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան հ հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով, զի յարոյց զնա հ մեռելոց. իսկ զմիւսն մարգարէական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած հ մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած հ մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (109 / 21; 110 / 2; 110 / 12; 110 / 15)

Արդ զայս հ լոյս բերել հ շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից, որ ընդունելոց է ընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 17; 110 / 17)

Բայց այսօրիս ասացուք և զայս. զի թե՛ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն, և կամ որո՞վ իւրիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, որ հծննդենէ մինչև զգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 4)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն հ բաց բարձեալ եղեն հ փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի հ Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա հծննդեանն ոչ խոստովանելով զայստսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայստսիկ հ բաց բարձայով հ մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 8; 111 / 9; 111 / 10; 111 / 13; 111 / 16; 111 / 16)

Եւ դարձեալ թե՛ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն, և հմիաւորութենէ անտի մի ասել հ վերայ Քրիստոսի բնութիւն, ոչ կարէ հեռանալ հ Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնոյնդ ասէր: (112 / 1; 112 / 2; 112 / 3)

Սակայն մի ինչ հնա լաութիւն գտանի քան հ սմա, զի Նեստոր հծննդեան, որ հկուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն հնոցանէ զրկէ: (112 / 5; 112 / 6; 112 / 6; 112 / 6; 112 / 9)

Արդ ոչ միայն թե՛ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս հ Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զտուան յինքեան բերէ, զի թե՛ ճշմարտեսցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն հ միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել հ վերայ Քրիստոսի, թե՛ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ հ Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ զրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թե՛ ո՞ր դժոխք զգայոցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն հ Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 16; 112 / 23; 113 / 1; 113 / 3; 113 / 7)

Ապա եթե ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն հ վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել հ վերայ Քրիստոսի և կամ հ ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 10; 113 / 13; 113 / 13)

Զի հ ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 14)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն հ նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (113 / 21)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն. մա՛րդ ասէ զծնեալն հ նմանէ՝ թափուր հ փառաց և հ կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 6; 114 / 6; 114 / 6)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն, զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ, այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն, իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ, իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչն ցյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն չօր և չոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն հ փառս, հ կատարելութիւն և յանապականութիւն, և արժանի առնել այնուհետն աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 20; 114 / 21)

Եւ այս վեր հ վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն հ նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան. զԱստուածածին անուն դնէ հ վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ զերեզմանի զԱստուած, զոմն անուամբ միայն պատուէ, և զոմն արդեամբք. զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և զանշունչ զերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 1; 115 / 2; 115 / 3)

Եւ զնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն հ նմանէ զՔրիստոս Աստուած, և զճշմարտութիւն իրին յարութեամբն հաստատէ. յորում տեղոջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 12)

Ջի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 18; 115 / 19; 115 / 19; 115 / 19; 115 / 20)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 12)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեցցի»: (116 / 17)

Իսկ Թէոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և զապականութիւն զգեցեալ և ապա կեղծաւորի ասելով, «ի գերեզմանին զապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 19; 116 / 22)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել, զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկին ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 1; 117 / 3)

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ ոչ կամիս. նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 11)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ զայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 15; 117 / 16)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թէոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն, որ զայսուսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ

մատուցանէր, «զի որ հնմայն ծնեալ է, հճոգոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 6; 118 / 8; 118 / 9)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոռջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ հճոգոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 13)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ հնմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 18)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, հ բաց բառնաս հՏեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն, զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 1; 119 / 2)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել, և հ ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ հ վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 15; 119 / 16)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուն մահ, և ոչ ապականացուն ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի հ վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 2)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի հ մեղաց հ ներքս մտին»: (120 / 9; 120 / 9)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն հ մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չև է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է», յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 15)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել h մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն h վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք h մարդկանէ: (120 / 24; 121 / 1; 121 / 3)

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ h բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն, այլ h վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ h չօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ չօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն h վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 13; 122 / 14; 122 / 23)

Զի առանց իրերաց զմի h սոցանէ ասել h վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1; 123 / 2)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել h վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ h մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ h հարկէ և ակամայ եկեալ h մեռանել: (123 / 5; 123 / 6; 123 / 11; 123 / 12)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի h մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 14)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն h վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և

անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօր բազմի: (124 / 1)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ հկուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 8)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել հ վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն, այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ հ վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 14; 124 / 17)

Ջի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև հբարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ, յաղագս ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 23)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ հՅոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ հՊօղոսէ, և նոյն ինքն հՔրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 7; 125 / 8; 125 / 9)

Ջի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին, որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային», հ վերայ բերել սորա իրաւացի է և զայն, վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 16)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, սոքօք երկոքումքք, այսինքն է՝ բնութեամբ բանի և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի հ վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն սուչութենէ: (126 / 1)

«Սա է որ կայ հկանգնումն և հզլորումն բազմաց և հ նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Միմէովն, հսմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք, այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 3; 126 / 3; 126 / 4; 126 / 5)

Ջի թեպէտ h մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին h մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք, զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած h ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք h ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (126 / 20; 126 / 22; 127 / 6; 127 / 8)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ h ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս h վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև h վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ h քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք էլանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց h ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես h բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 11; 127 / 14; 127 / 15; 127 / 16; 127 / 20; 128 / 1)

Ջի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին h զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 8)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ h մասանց առ h յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և h զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 12; 128 / 12; 128 / 13)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին h Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 21)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ h մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թեպէտ քաղցեաւ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ

կերակրով հնմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ գիտեր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի հպէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 20; 130 / 1)

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն, և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտեր, որ ինչ հնոսա լինելոցն էր, վաստակեր յուղեգնացութեան, այլ վերաքայլեր թեթևաբար հ վերայ ծովուն, և հգահավեժն առնել, թռուցեալ, ելանէր հմիջոյ նոցա: (130 / 5; 130 / 7; 130 / 8; 130 / 9)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և հ վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն հնմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 12; 130 / 14)

Ջոզուոյն զբանն հաւատարմացո՛ հմի՛ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն հղժոխս ըմբոնիլ, և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս հներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 20; 130 / 22; 130 / 24)

Եւ սակայն էջ հղժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 1)

Եւ եղաւ հգերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, հխափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 4; 131 / 5)

հսոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 7)

Ջի որպէս նոցա հտեղիսն իջանելով հրաշագործեաց հմեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ, ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ հնոսա մնալով, զնոսա հմենջ վերացոյց: (131 / 9; 131 / 10; 131 / 12; 131 / 13)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն հմահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան հմահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 15; 131 / 17)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ հմենջ ծախեաց և հ բաց էրարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս, որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան

զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկաներ, այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (131 / 23; 131 / 23; 132 / 3; 132 / 6)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 10)

Զմտաւ ա՛ծ զճնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն. զի թէ ճնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր, գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի, այլ որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 16)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 20)

Եւ քանզի մեր ճնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, և երեքեան սոքա ի միում տեղուոջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5; 133 / 5)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», և եթէ ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. և եթէ «ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 8; 133 / 8; 133 / 8; 133 / 11; 133 / 11; 133 / 13)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ճնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիւր ճնողսն: (134 / 2; 134 / 3)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ճնանին և անդէն ծախին ճնողք ի ճննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն, իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 7; 134 / 11)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 17; 134 / 19)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին, որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 11)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տեառնէն, ընդէ՞ր և անուանես. թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 13; 135 / 14; 135 / 15)

Զմէ՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 1)

Տեսեր, զնոյն իմա և յետ յարութեանն» ասացես և դու ընդ Թոմայի «տէր իմ և Աստուած իմ», և զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան. զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ. որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 8; 136 / 10)

Լուար գառ հնմանն հարցեալն. «գո՞ որ ասեն զինն», զուգաձայնեա ընդ Պետրոսի, զի ընդ նմին ինն երանեսցիս. «Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 11)

Տես զնա հ վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 14)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին հծնէ աչս: (137 / 4)

Լուար հնմանն յետ յարութեանն, «տուա ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ հնմանն, «ամենայն ինչ տուա ինձ հձօրէ իմմէ, և զամենայն գոր ունի Հայր, իմ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդւոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն հմաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես հՀայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմացիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ հքէն փառօքն, գոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 4; 137 / 7; 137 / 8; 137 / 12; 137 / 14; 137 / 15; 137 / 20)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և հ գլուխ ելցէ. եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս գորդիս մարդկան: (138 / 4)

Ծնաւ այր հկնոջէ առ հփոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով հկուսէն: (138 / 5; 138 / 6; 138 / 9)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և հբնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ հ հանդերձեալսն: (138 / 15)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել հփորձելն: (138 / 17)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, յորմէ պատուիրանազանցութիւնն. ծարաւեցաւ, և նովաւ պարգևեաց մեզ զջուրն կենդանութեան. աշխատեցաւ, զի բարձցէ hմէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս. ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց. անգիտացաւ, զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ hյապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 2; 139 / 5)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին h ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

Ապտակեցաւ hծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն» թուք ընկալաւ hբերանոյ պղծոց, որ փչեաց hդէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 13; 139 / 15; 139 / 16)

Քաղցեալ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն hմեզ սերմանեաց կէանս: (139 / 20)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ hհող դարձցիս» Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ hկուսէն: (140 / 5; 140 / 8)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ hգերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ, զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն hԹափով լերինն, նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն hնմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է hվախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 9; 140 / 12; 140 / 13; 140 / 15)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ hստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն h վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1; 141 / 2)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և hժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօք արասցէ զնոսա, որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 3)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ hկարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 12)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ հմարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիւրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել հնա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ», և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ հՅօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (141 / 14; 141 / 19; 142 / 4)

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել, իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ. իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ հղծիս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1)

Եւ դարձեալ ասէ թէ հփորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 10)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ հմարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 15)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն հգերեզմանս առ հբառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և հմեռեալս ազատ. զի միայն և անձառայական անձամբ մեղացն սպան, զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 1; 144 / 2; 144 / 3)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր, «ոչ թողցես զանձն իմ հղծիս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 8)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ հ բնութեան մարմնի մահկանացուի, զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեցեն հ մարմինն յայն: (144 / 14; 144 / 16)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «Վասն զի հ մահն Քրիստոսի մկրտութիւն հ թողութիւն մեղաց, և հ մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 17; 144 / 18; 144 / 19)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «Կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ հ կուսէն և ոչ հատաւ հ նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 1; 145 / 1)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ հ վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 17)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար զազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօս Քրիստոսի, զոր ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով, և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ, զոր հ վերոյդ սակաւութիւն յիշատակեցաք հ բազմաց հ թղթիդ մերում» իսկ Թեոդոտէ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայեցողութիւնս հ վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 7; 146 / 8; 146 / 8; 146 / 11)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի, զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին իսաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր. սկիզբն արարեր հ մարդիկ սերմանել զիսաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ հ սէջ հաւատացելոց: (146 / 19; 146 / 21)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ, զի հ միում բարի

ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի որ սերմն, իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի հ ներքս: (147 / 1; 147 / 4)

Այսպէս և Դիողրէփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց, իսկ մին հնոցանէ եղև սատանայ: (147 / 7)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն հմենջ էր անդամ, որ վիրատրեալ գտաւ: (147 / 12)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան. թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և հ բաց ընկենուլ գնա, գորմէ բանքս են (147 / 19)

Եւ ողջ լեր հՏեր: (148 / 5)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ հ դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 5)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ հհեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարհացիս իբր հՀոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն, զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ հՔանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն, զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (149 / 9; 149 / 12; 149 / 14)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս, և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք հմարգարէէն. «վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 11)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իրեանց ձգեն հ վեր և հբարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն հդրունս, ատեն ատելութիւն կատարեալ, և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել, զի ոչ եթ զօգտակար բանս իրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել հբերան զհոգեկան

կերակուրն, այլ գոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել, իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և գերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն հ պատուականէն: (150 / 15; 150 / 16; 150 / 17; 151 / 1; 151 / 11)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ, որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին հ մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

Բժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Չենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Չենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 18)

Եւ իբրև ել հրամանս այս հ թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զիրաքանչիր աթոռ, իսկ որք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և հ բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարգն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս իւրեանց, և գնացին, դադարեցին մերձ հ քաղաքն Աղէքսանդրի հ կողմանս Եգիպտոսի Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ հ մէջ նոցա, բաժանեցան հ միմեանց: (152 / 2; 152 / 7; 152 / 13; 152 / 13; 152 / 16; 152 / 16)

Զի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու հ ծննդենէն որ հ կուսէն մինչև ցյաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 18; 152 / 19)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի հ ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետեւեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 3)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան, այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն, և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան գորումն: (153 / 14; 153 / 17; 153 / 21)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 2)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս, և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 10)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պէտսս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ճագէ ի ճագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց էլից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սներեայ: (154 / 16; 154 / 18; 154 / 18; 154 / 21; 154 / 23; 155 / 1)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայէլի, զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, զի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 15; 155 / 16; 155 / 16)

Արդ տեսցուք առ այսոքիւք և զայս ևս, թէ զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց, ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս, և թէ է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի նոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի նոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 5)

Բայց նախ քան զայսուհիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 19)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և հ մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 23; 157 / 2)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ որք հ գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք գնոսա առնուլ հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 9; 157 / 11)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն հ Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 21)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ հ նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա, զի ասացաւ զմմանէ՝ մեղս ոչ ունել, և թէ՝ ոզի նորա ոչ թողաւ հ դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 1; 158 / 5)

Ձի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 15)

Ձի հ լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն, որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ հ մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 8; 159 / 13)

Եւ Կիրեղ ասէ. «հխոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար հվեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 17; 159 / 20)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

հխոնարհելն իւր հմարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակեր մարդկայնոյն, իսկ նոքումք կրիւքն ազատել զմեզ հնոցանէ, և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անձառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 6; 160 / 6; 160 / 8)

Եւ հկատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ հ ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն հ վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարզել: (160 / 11; 160 / 16; 160 / 17)

Զայս պահանջեր Տէրն հփարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», նոքա հտեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք, իսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անզիտակցեալք, պապանձեցան: (160 / 24; 161 / 2)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ հկուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 13)

Սոքօք երկոքումքք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ հճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն, ընդ որ գնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին հզուրիսն Քրիստոս: (161 / 18; 161 / 22)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի հնոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են հզիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 1; 162 / 3)

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ հբնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցարութիւնն, և

գմարդկային կիրսն ապականութիւնն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս, և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս, այլ որպէս մուրեալքն հմբին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել, զոր և յիշեցաք սակաւութիւն զբազմազան նորա հայհոյականսն հթղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թեոդիտայ: (162 / 7; 162 / 14; 162 / 18)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյիս զմիաւորութեանն բառիւք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց հբնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու, որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 3)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն, և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ հմարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 10; 163 / 16)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն, թէ համարիք զդոսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն, երթայր զհետ դոցա, ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 14; 164 / 16; 164 / 17; 164 / 20; 164 / 23)

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որոմանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի զեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 1; 165 / 6; 165 / 6; 165 / 7)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ հ վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ հ մենջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ հ Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20; 166 / 1)

Ձի զոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ, ասացաք սակաւութիւն հ թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս, գրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 3)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ, թէ զմարմին Քրիստոսի յերկնից հ հրեշտակական բնութենէն ասաց զով: (166 / 17)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի հ զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին, զտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենու հ Կուսէն: (168 / 2; 168 / 7)

Ձգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի հ մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 20)

Միացաւ հ մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեցի հ մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 21; 168 / 22)

Ձգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ հ տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 4)

Ձգեցաւ արդարն մարմինն հ միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն, որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ զերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիսեալ, որով հ ներքս մտանէր: (169 / 7; 169 / 11)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբռնումն և զշօշափումն, տալով զինքն հ ձեռս ունողացն գնա,

յաղագս որոյ ասէ. «Արկին հնա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել հնա ձեռս: (169 / 14; 169 / 16; 169 / 18)

Իսկ հնմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրթին: (170 / 6)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և հ ժամուն: (170 / 18)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ հ մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամայն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեւթին Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և հ հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 21; 171 / 3)

Բողոք այսպէս լսել առաքելական բանիս: (171 / 4)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք հնմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս հ ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 8; 171 / 10)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեսցին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր հ ծննդենն որ հ Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան հ վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 16; 171 / 16; 171 / 18)

Իսկ զանստուերն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղլի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ հ Կուսէն: (171 / 24)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ հ կրել զիրսն: (172 / 11)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին հմարմնոյն և կամ զմարմնոյն հԲանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12; 172 / 13)

Որպէս հմեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ հգոյիցս, վաղվադակի անդր դառնան տեսաբանքս, ոչ եթէ բաժանին հմտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 15; 172 / 16; 172 / 18)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար հձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ հ բաց թողոյ զերեսանակն, այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 20; 172 / 22)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի հմեզ կրիցն և հձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն, զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 2; 173 / 2)

Վասն զի մեք մարդ սուկ եմք, միայն զիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ հ ներքս անկանի: (173 / 8)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ հձօրէ լինել մարդ հձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն հմեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ հնմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է հսերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ հնմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիմքոս: (173 / 15; 173 / 16; 173 / 17; 173 / 20; 173 / 21; 173 / 23)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի հկուսին կերպացեալ տպաւորեալ հպատկեր և հձն մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. զի անխառն է աստուածութիւնն և անյօդ, զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ հնմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (173 / 25; 174 / 1; 174 / 1; 174 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ հկրից անտի հմեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչական կրից. զի հբառնալ եկն զնա հմենչ և հկրիցն մերոց, կրելովն իւր զնսա: (174 / 13; 174 / 14; 174 / 15; 174 / 15; 174 / 16)

Նմանապես չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սարդեալ հ ներքս խառնեալ: (174 / 20)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցեմք. այսպէս և հ ծննդեանն և յայլ հ կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս, ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (174 / 23; 174 / 24)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև հ բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն հ մարմին իւր: (175 / 4; 175 / 5)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական հ մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանգգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց հ գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն հ մարմնոյն իջեալ հ դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով հ նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 8; 175 / 11; 175 / 12; 175 / 13; 175 / 14)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան. պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել հ նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 1)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի հ բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 5)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է հ Կուսէն, և մարմինն որ հ Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով հ սուրբ Կուսէն: (176 / 12; 176 / 12; 176 / 17)

Ոչ հ լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն հ մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ հ նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ հ վերք քան զիմաստս արարածոց: (176 / 20; 176 / 22; 176 / 24; 177 / 1)

Զինչ և առ այնուհիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն հԲանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 4)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և հիրեշտակականն և հմարդկայինն, և հսոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և հզգալոյ է բողկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 8; 177 / 9; 177 / 9; 177 / 13)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին հ վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի, զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին հմարդկանէ: (177 / 19; 178 / 2)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս հվերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

Եւ յաղագս նորին Տէրն հտնօրինելն զմարդկայինս հ վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ հմէնջ, զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ հբժշկել զնոսա: (178 / 18; 178 / 19; 178 / 21; 179 / 2)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և հտնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 4)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար հ վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի հ վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ հ վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 20; 179 / 21)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել հվերայ նորա մի բնութիւն, յաղագս որոյ և բամբասեն

զերկուսին թագաւորսն ` զԶենոն և զԱնաստաս, որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 3)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ հ սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժծ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և հ մարդկութենէս: (180 / 11; 180 / 16)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, հ վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն հ ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանէն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ հ լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (180 / 23; 181 / 4; 181 / 8)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն հ Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և հ միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 11; 181 / 14)

Ո՞վ արդեօք ոչ զհտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի հ մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա հ գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 20; 181 / 22)

Եւ որք ասեն հ վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ հ վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (181 / 23; 182 / 2)

Իսկ մինչ առանձնաբար հ մարմնոյն և էթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է հ միասին ելանել հ սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն հ մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 9; 182 / 10; 182 / 10; 182 / 14)

Այստքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեայ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեսցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (182 / 24; 183 / 5; 183 / 6; 183 / 7; 183 / 7)

Արդ եթէ միննոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն. զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ, զի մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 16)

Ի նախդիրը ձայնավորից առաջ - 431

Չայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդաստունկս յինքնէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 19)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնատրեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 9)

լինի այնուհետև ի հրոյն յագղմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 17)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ (124 / 7)

և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 20)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեայ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել (73 / 24)

ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 13)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ զերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարջտելն (114 / 11)

Ընդ որով և գայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելական: (90 / 18)

և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 19)

ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է» (120 / 18)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորիւն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 7; 133 / 7)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոոցն դէմ ենք, Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (139 / 12)

եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 7)

ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս (145 / 11)

քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 23)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն, և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն զերազանցեալդ ամբարշտութեամբ, որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (26 / 22)

յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (24 / 1)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոս (141 / 5)

և է որ յուրօք խառնութենէ յայլ փոխայելիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով... (88 / 2)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ (162 / 15)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի գանազանս (103 / 20)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 8)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 23)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

զի յայլում տեղուոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 21)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 14)

զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեսցեն ի մարմինն յայն: (144 / 16)

և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն (144 / 23)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ (118 / 1)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

իսկ ապականութեան և դժոխցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 16)

շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 19)

Ջի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 10)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 1)

քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 16)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն (73 / 1)

համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց (31 / 17)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Բայց զքեզ ոչ զիտենք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (118 / 17)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (132 / 19)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 19)

և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 5)

և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 17)

ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 4)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն (143 / 18)

Բայց այսոքիք ասասցուք և զայս. զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞ ի իիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն, և կամ որո՞վ իիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 1)

Իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 21)

և ապա նորոզի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 7)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 18)

Իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 3)

համայն յանասելի և ի գերաւորաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 21)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 23)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասեր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 7)

Ձայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 20)

թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց (97 / 17)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 6)

թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան (77 / 18)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 25)

Ձի թեպէտ ի մարդէղութենէ զլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իբօք (126 / 22)

համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (60 / 1)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանգգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 9)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն, զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն, զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (149 / 10)

գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 21)

զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 12)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 17)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբեք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 2)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, (65 / 24)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, (24 / 20)

ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 9)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիւրաքանչիւրն: (30 / 11)

այնոքիկ, որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 6)

իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 16)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 14)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 8; 50 / 15)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 24)

ևս առաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 15)

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 12)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի (145 / 17)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեսցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 20)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 23)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմացիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 20)

համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 10)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնություն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 23)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի (81 / 23)

համայն անյեղիք և անայլայելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 19)

«Ընդէ՞ր ոչ գասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիրիլ, զԵփրեմ, զՅովնոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 3)

այս յանպարիմանայի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 1)

Բայց եթէ զիս՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման, ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագս որոյ բանս, և զի ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 12)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 17)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 12)

զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (110 / 1)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին (87 / 7)

սա գնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 18)

Մեր ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւտ գեր գնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանգմամբն զբնութիւնս (94 / 3)

ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց (57 / 1)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր գնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 19)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 10)

Վիճեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 11)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել (85 / 15)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին (152 / 3)

«Վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 19)

զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականեղի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 20)

որ զայսոսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 7)

ի ծննդեն մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 6)

ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր (132 / 13)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 1)

«ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 14)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 19)

Ֆոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 10)

Ա և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 7)

քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 9)

Ֆոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 10)

ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

Իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուատ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 5; 110 / 13; 110 / 16)

որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 14)

որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 5)

իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 19)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանագանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին. (87 / 8)

և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն (67 / 3)

իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով... (110 / 4)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 16)

զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 14)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 18)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 13)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, (17 / 14)

բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 2)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 7)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թե գլուխ բոլոր անդամոց քն հանդերձ յառողջութեան է, (147 / 11)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս (107 / 10)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 19)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ (21 / 13)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 23)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 15)

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 11)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 2)

հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միան (33 / 10)

վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն
Աստուած յաստուածային բնաւորականսն (60 / 3)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտոցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 12)

Ոչ եթե նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

ոչ յաստուածայնոյն հայթայթ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկան (79 / 7)

սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով (40 / 8)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթե բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթե դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 7)

ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 20)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, (57 / 8)

յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 6)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակական և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 8)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս (93 / 19)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, զոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 3)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ

յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 16)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (19 / 21)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօժտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 16)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և զոլ: (28 / 15)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ (34 / 2)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն (43 / 1)

Զի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 19)

Ձի թէ գդեմն ասացես գոլ ի բանումն, որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 5)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած [յԱստուծոյ](#) Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 13)

Ասել պատրաստ եմ զօրացեալ [յԱստուծոյ](#) (65 / 19)

[յԱստուծոյ](#) Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 10)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, ոչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն. հեռի [յԱստուծոյ](#), զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (91 / 21)

Այսպէս և նքա՝ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք [յԱստուծոյ](#), ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 21)

տուեալ իսկ է քեզ [յԱստուծոյ](#) յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 18)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ [յԱստուծոյ](#): (149 / 9)

Բան Աստուած որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 14)

Բան անմարմին, որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ (178 / 11)

Բանն որ [յԱստուծոյ](#) Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 10)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ [յարարածական](#) բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց. (174 / 2)

այլ և [յարարածականացս](#) օտար է այս. (19 / 3)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին [յարարչականումն](#) կատարելութեան (51 / 4)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ տոյնպէս անուանք, որ [յարարչականումն](#) սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 4)

որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն [յԱրարչէն](#) մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 10)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն [յԱրարչէն](#) յիշեցեալ եղև (69 / 7)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ուներ բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի [յԱրարչէն](#): (91 / 2)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք [յԱրարչէն](#) առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 12)

քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել [յարգանդ](#) Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 12)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց [յարգանդ](#) Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

Եւ ասեա. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին (28 / 12)

առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 14)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

զոր յանարատ յարգանդ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն զոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 23)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդ և ցիւաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (54 / 1)

և յարգանդ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս (61 / 8)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդ Կուսին (173 / 23)

ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի. յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 6)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի. յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (16 / 8)

այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 3)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգէնուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 5)

Ձի ոչ եթէ նախկին ուն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 19)

գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 18)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 21)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 12)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ սպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 5)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն, զի զբոնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգէյարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 21)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 7)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւորն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 15)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեցի»: (116 / 16)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւոր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւորն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 15)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 25)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 16)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազոմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն (49 / 9)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 11)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի (101 / 23)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն (177 / 7)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 10)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեղութիւնն (78 / 13)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 14)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 20)

տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբոնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 17)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զգանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն, իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 12)

որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն (78 / 9)

զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկիհնս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

Յերկիհնս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 22)

վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկիհնս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 5)

տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկիհնս և յերկրի (137 / 6)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկիհնս (140 / 6)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկիհնս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկիհնս»: (140 / 21; 140 / 22)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկիհնս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ են յերկիհնս». (143 / 5; 143 / 6)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկիհնս (171 / 17)

ի յերկնից ասի իջեալ (44 / 20)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց գնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ (82 / 6)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զչօր զաղաղակելն յերկնից (106 / 20)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 21)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և նոյն ինքն ի Քրիստոս (125 / 8)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ էն յերկինս»: (140 / 21)

իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». (143 / 6)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 12)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեսցի: (163 / 14)

զմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գով: (166 / 17)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ յերկնոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 13)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկնոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 4)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաստաչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 16)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, (66 / 11)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 20)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 19)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 21)

«տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի (137 / 6)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

Յաղագս նորին և զվէրս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդումս յիւրում զալստեանն ցուցանելոց է (140 / 17)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան, իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 13)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս գՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 12)

ոչ կարենք յերկրու բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մէր Յիսուս Քրիստոս (35 / 9)

ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկրու բաժանին (65 / 22)

Առ այնոսիկ որ յերկրու զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկրու բնութիւնս զանազանեալ գտաւ (87 / 17)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկրու բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկրու բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 20)

զմինն դարձեալ յերկրու բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 16)

ո՞րքան և ո՞վ որ յերկրու յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 12)

Մինչև յէ՞րբ կադայք յերկրու ոտս (164 / 7)

Յերկրուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 16)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկրուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2)

Արդ յերկրուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 8)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերկնեյին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 7)

Մի յերկնեյիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն (129 / 16)

քարոզեցին յրնդհանուր տիեզերս քրիստոնեից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 4)

որովք ոչ այնքան յրնդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 9)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յրնթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 7)

առաւել ևս յրնկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 4)

յրնտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն, իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս:

(147/2)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանայի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 9)

յերկինս վարեցաւ, և յիմանայիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 5)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանայիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանայիսն (129 / 18)

զի յիմանայոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան և ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 13)

զբոլորն յիմանայոյն և ի զգալոյն շարադրեալ(128 / 13)

այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց (56 / 24)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 22)

ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն (11 / 5)

զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն (122 / 5)

հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ գղեմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 12)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմէքէ յինքեան բաժանելով (41 / 7)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 11)

զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ (49 / 20)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 25)

Ոչ եթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 8)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 22)

արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ (109 / 7)

առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 17)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 17)

Ապա թե ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհասարակ թանկից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, (141 / 17)

Է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիրքն: (156 / 3)

Ջայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 19)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 5; 65 / 5)

կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 14)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց (174 / 3)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 6; 164 / 7)

Ջի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 18)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

ասաց. «Ես ի Հայր և Հայր յիս», և թե՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թե՛ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 16; 137 / 17)

որք յիբերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 15)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիւրաքանչիւր կիրսն գտանի (108 / 1)

զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիւրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան (141 / 16)

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 24)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիւրաքանչիւրն: (30 / 11)

արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիւրաքանչիւրսն (30 / 19)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր որ առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 5)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմած (99 / 20)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 16)

համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 16)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 20)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 12)

յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 7)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 10)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառ (117 / 18)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 8)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 15)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր (120 / 15)

Յաղագս նորին և զվէրս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիւրում գալստեանն ցուցանելոց է (140 / 18)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբռնումն և զշօշգփումն (169 / 12)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Զի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոզոց բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 2)

Օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն, կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոզունց ճաշակելեաց (32 / 5)

Առ որ ասացաք. «Զանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիւք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 10)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ: (29 / 8)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 2; 33 / 4)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (128 / 1)

յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 17)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր (29 / 8)

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 19)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի (61 / 22)

Ջի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, [յորմէ](#) նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 12)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելոյ, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, [յորմէ](#) և ապա երկու որդիք: (81 / 22)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ [յորմէ](#) հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք (131 / 17)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, [յորմէ](#) պատուիրանագանցութիւնն (138 / 20)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, [յորմէ](#) գայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանագանութիւն յարմարեցին նմա ասել. [յորմէ հետևէ](#) սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 14)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, [յորմէ](#) ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

[յորմէ](#) չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 3)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանագանութիւն յարմարեցին նմա ասել. [յորմէ հետևէ](#) սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 14)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, [յորմէ](#) ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

[յորմէ](#) չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 3)

Եթէ անձն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմեքէ. [յորմէ](#) ապա և ոչ ինչ: (16 / 14)

և [յորմէ](#) մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (39 / 22)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և [յորմէ](#) եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և

բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 10)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յոբոց» և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ (81 / 2)

մնալով անձախաբար յոբոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 17)

Յոբոց հետի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն (86 / 12)

յոբոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 3)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յոբոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Իսկ Թեոդոտէ ոչ գիտեմ, թէ յոբոց վարդապետաց կամ յոբոց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9; 146 / 10)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից (30 / 17)

յանուանեն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ ի նմանութենէ, որով իւրիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր (31 / 5)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (23 / 18; 23 / 23)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 11)

ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 19)

Ի դեպ է ըստ նմա ասել, թե և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն (105 / 7)

Զի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 14; 48 / 16)

զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նորայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

«յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք»(90 / 5)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով (110 / 9)

յորում տեղոջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել (115 / 14)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 17)

որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուղէզնացութեան, այլ վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավէժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 6)

սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 20)

յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

գոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումենն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 24)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 17)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեթէ, և զՌոդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Ասացաւ դարձեալ ի զիրս իւրով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեթէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞ ոք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմէ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 17)

Տրամեցաւ զի գորտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 7)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յոյոյ վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

և է որ յուրուր խառնութենէ յայլ փոխայեղիցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 2)

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօզնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 14)

վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօզուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիք: (66 / 7)

և զի բանական նոքա՝ յօրէնսորութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 3)

բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 8)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ զոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով (47 / 5)

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնելով քաղցնելոյ Տեառն գտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

Առ որ ասացաք. «Զանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեցի: (9 / 10)

մի և նոյն յիսկիգրանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 12)

Բայց ա՛րդ, դարձցուք անդրէն յիսկիգրն քոց ասացուածոցն: (21 / 5)

Բայց զքեզ ոչ զիտեմք թէ յոյց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

Ի ԲԱՅ տե՛ս Ի նախորդի տակ էջ 23/21

Ի ԲԱՅ ԲԱՌՆԱԼ - տե՛ս Ի նախորդի տակ էջ 57/9, 72/ 10, 89/13

Ի ԲԱՅ ԲԱՌՆԱՄ - տե՛ս Ի նախորդի տակ էջ 19/6, 26/ 14, 119/1, 131/23

Ի ԲԱՅ ԳՆԱՄ - տե՛ս ի նախորդի տակ էջ 152/7

Ի ԲԱՅ ԵՐԵՒԵՑԵԼ, տե՛ս Ի նախդրի տակ էջ 93/7

Ի ԲԱՅ ԸՆԿԵՆՈՒԼ - տե՛ս Ի նախդրի տակ էջ 149/7

Ի ԲԱՅ ԸՆԿԵՆՈՒՄ - տե՛ս Ի նախդրի տակ էջ99/12

Ի ԲԱՅ ԹԱՓԵՄ - տե՛ս Ի նախդրի տակ էջ100/23

Ի ԲԱՅ ԹՈՂՈՒՄ - տե՛ս Ի նախդրի տակ 172/22

Ի ԲԱՅ ԿԱԼ, - տե՛ս Ի նախդրի տակ 36/ 18

ԻԲԸ - 6

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ [hpp](#) ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 7)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ [hpp](#) ի տաճարի բնակեալ (43 / 25)

Ոչ էթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային [hpp](#) դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան գնուաստագոյնն: (72 / 6)

զոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն [hpp](#) կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 15)

որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ [hpp](#) աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 16)

այլ առաւել զուարիացիս հրր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ (149 / 11)

ԻԲԸԵԻ - 12

զի այն որ հրրն զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր (4 / 3)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք հրրն յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 8)

զի երկիւղն սորա հրրն ամրագունիս պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեսցի (69 / 8)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն հրրն զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով... (104 / 21)

զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի հրրն ի վերայ գոյակցի (127 / 15)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից հրրն միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիժ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 4)

Եւ հրրն ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ (152 / 2)

ոչ մերձենային յաստուածային զիրս հրրն յաղբիրս լուսոյ (153 / 12)

և ապա դառնայ ինքն զինքն հրրն զայլ ոք արկանէ ընդ նգովիւք (163 / 13)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, հրրն զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց (165 / 3)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր հրրն զմարդ և աստուածայինզօրութեամբն (173 / 10)

«եթէ որ հրրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 6)

ԻԲԲ ԹԷ -1

և ոչ կարէք պատճառել հրր թէ ոչ որ զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 18)

ԻԲԲՈՒ ԹԷ - 2

այլ ասացելոցն ակն ունելով, հրրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 3)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր, հրրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 19)

Ի ԳԼՈՒԻՄ ԵԼԱՆԵՄ _ Տե՛ս Ի նախորի տակ էջ 138/4

Ի ԳՈՐԾ ԱՐԿԱՆԵՄ - Տե՛ս Ի նախորի տակ էջ 57/4

Ի ԴԷՊ Է -4

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր հ ղէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 8)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս հ ղէպ է ասել (96 / 1)

Ի ղէպ է ըստ նմա ասել (105 / 4)

Ի դեպ է այսպես լսել առաքելական բանիս: (171 / 4)

Ի ԴՆԻՐՍ - 1

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասեր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ (149 / 6)

Ի ԾՆԷ - 2

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք այս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 4)

այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 16)

Ի ՀԱՐԿԷ - 2

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայիսն ի հարկէ դատապարտեալ նգովեսցի: (46 / 18)

այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 11)

Ի ՀԱՐԿԻ - 1

և հանապազօր ի հարկէ կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 17)

Ի ՁԵՌՆ - Տե՛ս Ի նախորի տակ էջ 11/4, 65/6, 67/14, 67/14, 69/21, 75/, 75/4, 78//5, 88/13, 90/11, 108/9, 119/15, 127/6

ԻՄ - 10

այլ ես կամօք իմովք դնեմ գնա (73 / 3)

«Էս վասն զի մեկին և ոչ կարացի գմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան (105 / 2)

«Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 6)

զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ գնա (122 / 6)

ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ (126 / 22)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ (137 / 8)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ» (142 / 5)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 11)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ իմոց անտի կատարեցէք ինդրոց»: (8 / 22)

ԻՄԱ - 1

զնոյն իմա և յետ յարութեանն (136 / 4)

ԻՄԱՆԱԼ - 11

Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանայ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, (10 / 15)

բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ որ իմանայ զոմնն (21 / 15)

և համայն առաւել գոր իմանալը ասացեր, ոչ իմացար (25 / 21)

Եւ այս է քո գոր մեծապէսն ասացեր իմանալ: (26 / 10)

որ և ընդ զգալոյն էր անքակարար միացեալ և ընդ իմանալոյն (56 / 18)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալի վերայ առաջնոյ պատճառին (76 / 17)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդէդութիւնն իմանալ պատշաճ է (80 / 17)

և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ (82 / 8)

իմանալոյն ասեմ և զգալոյն (177 / 18)

զի իմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան և ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 13)

զբոլորն իմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ (128 / 13)

ԻՄԱՆԱԼԻ - 9

և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, (124 / 4)

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ (177 / 10)

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 11; 177 / 15)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ իմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 9)

յերկինս վարեցաւ, և իմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 5)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանայիսն անյեղի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանայիսն (129 / 18)

բայց այնքան, որքան համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանայիսն քատակել լոյս: (60 / 1)

ԻՄԱՆԱՄ - 16

ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ» (25 / 19)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 14)

որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասասցես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ որ, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 18; 122 / 21)

Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «ԳՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 12)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 14)

վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 15)

և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայք (130 / 14)

իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 8)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 12)

այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 23)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 4)

ըստ այսմ իմասցիս և զայն (137 / 18)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 20)

և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար (25 / 21)

ԻՄԱՆԻՄ - 2

ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 11)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

ԻՄԱՍՍ - 4

Այսոքիկ քոյոց իմաստիցդ առաջարկութիւնք: (17 / 9)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզույն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զՉՉափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի իմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց (56 / 24)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 10)

և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնություն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 2)

ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ - 4

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջաղանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից քանս: (94 / 9)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականություն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոգի անգուստ յանապականություն: (117 / 6)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն (117 / 21)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարիմեաց զշարադրութիւն տումարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն:

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԱԼ - 2

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (85 / 25)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 5)

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԱԼ /գոյ./ - 1

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան քանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 12)

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼ - 3

հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 21)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդէղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 18)

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵՄ - 1

և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ (80 / 9)

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ - 1

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ (116 / 6)

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻԻՆ - 6

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, դոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 3 35 / 5)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 12)

զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, այլ յատուկն Աստուածն Բանէ

կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեցէ ամենին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 9)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն, «զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 22)

և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 14)

ԻՄԱՍՏՈՒՆ - 2

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 5)

ԻՄԱՅԱԿԱՆ - 1

այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 3)

ԻՄԱՅԵԱԼ - 3

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 7)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». (16 / 8)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 6)

Ի ՄԷՁ -5

գոր անկեաց Հոգին սուրբ հ սէջ հաւատացելոց: (146 / 21)

կարգեցին հ սէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ հ սէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 16)

Յոհան Ոսկերբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ հ սէջ արկցուք (159 / 13)

Եւ բազում հակառակութիւն էր հ սէջ Հոովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 11)

Ի ՄԻՁՈՅ - 2

Ելանէր հ միջոյ նոցա: (130 / 9)

Էբարձ զնա հ միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 7)

Ի ՄԻ - տե՛ս Ի նախդրի տակ էջ 10/1

Ի ՄԻԱՍԻՆ - 10

Յաղագս որոյ համանգամայն և հ միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 18)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով հ միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 6)

Այլ թերևս տարակուսեցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն հ միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 6)

և է որ երկակաց ոմանց էակաց հ միասին գուով, յաղթեսցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 11)

Եւ յաղագս այտորիկ ոչ ասին միանգամայն հ միասին երկու բնութիւնք (83 / 25)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, գոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և հ միասին ի բաց թափեաց (100 / 23)

Իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն հ միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսիսել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 23)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 22)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և հ միասին (181 / 14)

հարկաւոր է հ միասին ելանել ի սուտն (182 / 10)

Ի ՄԻՏ ԱՌԵԱԼ -1

այլ միայն հ միտ առեալ ծանիցես (99 / 19)

Ի ՄԻՏ ԱՌՆՈՒԼ - 2

հ միտ առ զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 12)

Յայս երկու սիւնս խարսիսեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն, և պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն զրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել

և ի միտ առնուլ՝ թե ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞չք այնքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 6)

ԻՄՆ - 32

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 11)

Առ այսոքիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 6)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր, իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս զրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 18)

ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմեքէ յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 14)

ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ

եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 11)

Բայց ասացից առ այսոքիք և այլ իմն հրաշալիս (30 / 5)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (31 / 21)

կամ յունմէ՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 18)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 8)

և է որ ի նիւթ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի (77 / 22)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 23)

մեծապես իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 20)

օրինակ իմն, որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն (92 / 18)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (97 / 20)

ըստ որում իւիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 20)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. (116 / 23)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց իստոնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանա (131 / 14)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 17)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ (172 / 20)

որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր (31 / 6)

Արդ՝ կամ ամբարշտեցես միով իւիք ի սոցանէ (37 / 9)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 1)

որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 6)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 4)

որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 2)

որով հւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց, (97 / 14)

Բայց այսոքիք ասասցուք և գայս. զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ հւիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն, և կամ որո՞վ հւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 2; 111 / 3)

ոչ է պարտ և ոչ հւիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի հրիք երթեալ ծանուցաւ

(79 / 22)

Ի ՆԵՐՔՈՅ - 3

և Մաքսիմոսի հ ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 4)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց հ ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն (64 / 18)

հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց հ ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 20)

Ի ՆԵՐՔՍ - 17

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք հ ներքոյ զխաչեցարն (9 / 12)

նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք հ ներքոյ մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղբատ մտածութեան (55 / 20)

ունտղն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և

արտաքուստ [հ ներքս](#) մտանելով դրոքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային (61 / 3)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք, իսկ զսորին հակառակն ոչ իշխեմք [հ ներքս](#) ածել զնուագութիւնն (63 / 17)

մարգարէն զինքն [հ ներքս](#) արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 17)

ապականութիւն և մահի ի մեղաց [հ ներքս](#) մտին»: (120 / 9)

և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս [հ ներքս](#) արգելեալ փակեաց: (130 / 24)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ [հ ներքս](#) արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 14)

Տրամեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին [հ ներքս](#) տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի [հ ներքս](#): (147 / 4)

յայտնապէս զարարչականն [հ ներքս](#) ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 10)

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ զերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիւեալ, որով [հ ներքս](#) մտանէր: (169 / 11)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս [հ ներքս](#) յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 10)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ [հ ներքս](#) անկանի: (173 / 8)

Նմանապես չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ հ ներքս խառնեալ: (174 / 20)

յորմէ չորրորդութիւնն հ ներքս անկանի սխալանօք (181 / 4)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի հ ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 24)

ԻՆՆԱՄՍԵԱՅ , ԻՆՆ ԱՄՍԵԱՅ - 2

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն... (22 / 22)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ (67 / 19)

ԻՆՉ - 126 / հաշվել /

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարացի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (4 / 12; 4 / 18; 5 / 2)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց»: (8 / 21)

ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 6)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս

սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 6; 11 / 12)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի (12 / 1)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 4; 13 / 8)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13; 16 / 2)

ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 14)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 15)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 18)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 3)

«թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ»(25 / 19) զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 2)

որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 11)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել զտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 16)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 12)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին (36 / 15)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել հնչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

որոյ գնոյն պէտս հնչ ունիմ երկրորդել, զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի զհտեն զՏէր մէր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին, և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ հնչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 17; 38 / 22)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ հնչ նմանունակ, զայսոսիկ (40 / 5)

նոյնաձևապէս որ հնչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 11)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս հնչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 7)

որպէս հնչ ոմանց թուեցաւ ասել (42 / 4)

զմիաւորութիւնն եղծանէին հնչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասէին, զգոյացութեան հնչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 19; 42 / 21)

և գնոյն, և ոչ այլ հնչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 6)

զամենայն որ հնչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 7)

Զի ամենայն որ հնչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն (49 / 11)

և հոգի և մարմին ոչ այլ հնչ են (52 / 12)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ հնչ և հարցցուք (54 / 8)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար հնչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 10)

և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով հնչ իրօք: (62 / 19)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 24)

Ասասցուք ոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 11)

Ոչ եթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք (77 / 3)

որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 19)

և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի (77 / 23). որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիւր կամ զեղ (78 / 4)

զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ (79 / 13)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 23)

այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ... և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 10)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտերունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 5)

իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 10; 87 / 14)

զի ոչ եթէ էութիւն հնչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն հնչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ (91 / 22; 91 / 23)

և որ արդարն է և որչափ հնչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ գլետին հնչ: (100 / 17; 100 / 19)

Ծանեայ և գայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ հնչ ասէր, ոչ գիտեր սահմանել (103 / 14)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն հնչ օտարոտի (104 / 22)

ոչ գայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ հնչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի (108 / 1)

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ հնչ լինելոցն է (108 / 17)

Սակայն մի հնչ ի նա լաութիւն գտանի քան ի սմ (112 / 5)

Որպիսի հնչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ զծնեալն (114 / 3)

Իսկ ապա յետ սուղ հնչ ժամանակի թողո՞ւ զառջատոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 12)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն գայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ հնչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 1)

այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի հնչ իրօք (127 / 3)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի հնչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18)

որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտեր, որ հնչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 5)

որպէս ասաց տէր Եփրեմ, ոչ հնչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 17)

Աթանաս ասէ. «ոչ հնչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

Եւ բազում հնչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի հնչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 15; 133 / 16)

«ամենայն հնչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է» (137 / 8)

և «ամենայն հնչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ» (142 / 4)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բուեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ հնչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 12)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն հնչ կարողութիւն է Աստուծոյ (145 / 15)

զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր հնչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 2)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն հնչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 15)

«Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն հնչ, (159 / 15)

Եւ Կիրիլ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն հնչ ասեմք բնութեանց (159 / 19)

Իսկ զլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն հնչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 8)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 15)

քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս (172 / 16)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց (174 / 3)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 5)

ԻՆՉՊԷՍ - 1

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթէ երևմունք: (168 / 8)

ԻՆՔ/Ն/ - 113

հաւաստեալ և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ զղէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերեր բնութիւն (39 / 12)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 7)

զի թէ դէմ է, այն է, որ զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն (43 / 11)

զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ (49 / 20)

Բայց նախ տեսցուք եթե մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթե ոչ: (54 / 25)

Ոչ եթե նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 8)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 22)

արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ (109 / 7)

առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 17)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 17)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանջիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, (141 / 17)

Է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանջիրքն: (156 / 3)

Զայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդաստունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 19)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 5; 65 / 5)

կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 14)

որպէս տեսանէմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յիւրն ընդունի զիրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յիւրն ինչ խառնեաց (174 / 3)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոյ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ (18 / 11; 18 / 12)

այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 17)

զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 21)

առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս (27 / 16)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 12)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 9)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 13)

էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, (35 / 14)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ (36 / 24)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճատեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 15)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (37 / 22)

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 8)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ (42 / 1)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 24)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

և զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 8)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և

անապական: (45 / 2)

ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեսցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս (48 / 1)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 4 ; 49 / 6)

են արդարև կատարեալ ըստ հնքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին (50 / 18)

մանաւանդ թէ նոյն հնքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն (51 / 24)

ապա հնքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 5)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն հնքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն (56 / 3)

ընդունէր և հնքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 4)

Բայց եթէ զիս՞րդ նոյն հնքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճատութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 10)

գտանիւր նոյն հնքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 17)

Իսկ զիս՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն հնքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 3)

և կամ թէ զիս՞րդ նոյն հնքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ(64 / 11)

կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ հնքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 14)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող հնքեան զօրութեանն (67 / 15)

և զմահ մեռոյց ըստ հնքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 10)

զորս և ոչ ընդունել առ հնքն իրաւացոյց (68 / 19)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և հնքն: (70 / 20)

ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ հնքն ի մարմնի փոխեացի (71 / 20)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց
և հնքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ հնքն անճառապէս
զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 1; 72 / 2)

Եւ յայսմիկ հնքն վկայէ Տէրն (73 / 1)

քանզի առ հնքն ամենէքումբք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց
Աստուածն Բան: (74 / 14)

և ոչ հնքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ
անժամանակաբար: (79 / 9)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ
ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ զոլով նոյն հնքն Որդի Աստուծոյ
(79 / 15)

զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել հնքէն մարմին: (79 / 18)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ հնքն, միոյն ասիլ մի (85 / 10)

զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ հնքեան է մեղքն (91 / 22)

Զայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան
յազահութենէ, յանբանից առ հնքն ձգել՝ ընդ կազմածիս
պատուաստեաց: (98 / 20)

ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիւր հնքեան անձն (101 / 20)

ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել
թէ զնոյն հնքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 21)

Եւ զիա՞րդ ասէր հնք զհնքէն Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

Զիա՞րդ հնքն ցկոյրն ասէր (103 / 7)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել, այլև
անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ հնքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք,
մարտնչէր: (103 / 15)

«Ես ի խաչին զնոյն հնքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և
բնեռեալ բնեռօրն (104 / 3)

որովհետև լինի այս, թե Քրիստոսի մարդեղությունն աշխարհի փրկություն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց գրկանս և աղքատութիւն (106 / 16)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցսանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն (115 / 19)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 13)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

Իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 3)

Իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 11)

որպէս և ինքն իսկ ասէր (120 / 17)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 23)

որպէս և ինքն ասէ (122 / 4)

այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և նոյն ինքն ի Քրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 9)

այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զբաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած (129 / 21)

Ձի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ գփրկութիւնն, հնքն ազատ մնացեալ (131 / 10)

սա նոյն հնքն է (137/2)

որպէս և հնքն ասաց (140 / 20)

և Քրիստոս հնքն երկոտասանսն ընտրեաց (147 / 7)

Ձի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ, այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ հնքեան միաւորել (157 / 5)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ հնքեանս զմի մի ի նոցանէ (162 / 1)

և ապա դառնայ հնքն զհնքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նգովիւք (163 / 13)

Իսկ փոխումն զիր հնքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

և երևելին առ հնքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 3)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութին Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն հնքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 3)

հնքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 22)

նոյն հնքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 16)

Ձինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և հնքն (177 / 5)

նոյն հնքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 3)

կարծեն միայն զհնքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 8)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զհնքենէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զհնքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի (21 / 9)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց (101 / 14)

և մարգարեն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 17)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 15; 134 / 17)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիք, ասելով (163 / 13)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբռնումն և զշօշօփումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա (169 / 14)

ԻՆՔՆԱԲՈՅՍ - 1

Իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 4)

ԻՆՔՆԱԿԱՍՈՒԹԻԻՆ - 1

և զի ցուցցէ բռնաւորին, թէ ինքնականութեան և հաւանութեան գործ (95 / 20)

ԻՆՔՆԱՊԱՏՈՒԻՐՈՒԹԻԻՆ - 1

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառտայ մահու և ապականութեան: (90 / 13)

ԻՆՔՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածե (90 / 3)

ԻՇԽԱՆ - 1

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 6)

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ - 1

որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 15)

ԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ - 14

ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 19)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն (64 / 24)

իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 3; 73 / 4)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 6; 73 / 9)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ (73 / 10)

և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 21)

իշխանություն ունիմ դնել և իշխանություն ունիմ միուսանգամ առնուլ գնա»: (122 / 6; 122 / 7)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականություն և դժոխոց իշխանություն (133 / 4)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականություն և դժոխոց իշխանություն. (135 / 17)

«տուաւ ինձ ամենայն իշխանություն յերկինս և յերկրի», (137 / 6)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանություն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականություն: (65 / 5)

ԻՇԽԵՄ - 6

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 24)

իսկ զտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 17)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, որ ի մարդկանէ (78 / 25)

ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. (37 / 3)

անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 24)

և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխեցես ասել ծնողին: (63 / 7)

Ի ՊԷՏՍ - Տե՛ս Ի նախորդի տակ էջ 154/116

ԻՋԱՆԵԼ - 3

զկնի մահուն ի բնութենէս իսսփանեաց ի գերեզման հօանէլով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (67 / 1)

և երկրային մարմինն յերկնից հօանէլ ասացաւ ի Պօղոսէ (125 / 8)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն հօանէլով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն (131 / 9)

ԻԶԱՆԵՄ - 9

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, Էջ ի նոսա Տէրն (64 / 17; 64 / 20)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն (64 / 22)

և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս Էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս Էջ անըմբռնելին նոցա (95 / 16)

Եւ սակայն Էջ ի դժոխս (131 / 1)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի Էջ նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ Էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 21)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ Էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ են յերկինս (143 / 6)

ԻԶԵԱԼ - 6

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի հօեալ, և զի ընդարձակագոյնս ասացից (44 / 21)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 13)

և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 3)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 7)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 12)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 12)

ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ - 1

և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 11)

ԻՄԿ - 149

իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 21)

իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ զլիտ յերկուցեալք. և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 10)

իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 12)

իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 15)

իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար գառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 2)

«Իսկ զիս՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 3)

Իսկ նորա զկապումն քանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն (10 / 22)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ գոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 2)

արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 1)

ապա և ոչ էր իսկ, (16 / 3)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». գնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 9; 16 / 10; 16 / 11)

իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 2)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 4)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել (18 / 3)

զի անմարմին, իսկ մեք զերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 9)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն (19 / 8)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ գիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն (21 / 14)

մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 12)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 14)

և համայն առաւել գոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն գոմն և եթ ցուցանէ, այլ բոլորովին հսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ, զի թէ առ ումեմն հսկ իմանաս գդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 23; 26 / 1)

այնպիսիեացն ամենապէս հսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 9)

հսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 3)

զի և խոստովանեալ հսկ ես յառաջ քան զայս (38 / 16)

մանաւանդ՝ զի և չէ հսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 13)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, հսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 17)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրիեացի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեացի: (47 / 23)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացար բնաւորեալ, հսկ զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի (50 / 1)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորս, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 9)

զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, հսկ միաւորութեամբ աստուածային (54 / 14)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիրդ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. հսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և գլխովին հսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 2; 55 / 7; 55 / 9)

հսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի

գերկաքանչիւրսն շարժեալ, այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզույն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 16; 56 / 23)

իսկ զիս՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երէք անսկզբունք (61 / 21)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբէք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցս պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

իսկ գտորին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 16)

իսկ զիս՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 1)

իսկ նախաստային զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 8)

իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և խրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 12; 65 / 16)

իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան զտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 15)

իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխ, զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 22)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան հսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. հսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, հսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 2; 68 / 6)

հսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 14)

հսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածեր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 1)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, հսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, հսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ զերագանցութեամբ, վասն զի անդ էզիտ հողածինն զմահ, հսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 4; 70 / 6; 70 / 10)

հսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 14)

հսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն իրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 11)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ականարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ հսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 13)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ հսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 15)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ հսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

զի և ոչ հսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն (85 / 10)

Իսկ էթէ որ ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել (86 / 5)

հսկ ապառնին թեպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, հսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, հսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 9; 87 / 11; 87 / 13)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեցին գոյ, հսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 20)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենագան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, հսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 6; 91 / 9)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11)

Իսկ էթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 14)

հսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 14)

հսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն (100 / 20)

հսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 8)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 14)

Իսկ եթե ճշմարիտ է, որպես և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց (105 / 19; 105 / 20)

իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն (106 / 17)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշեր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն (107 / 7)

զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղւոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա (107 / 13; 107 / 16)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թեոդիտեայ (109 / 5)

իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով (110 / 3)

իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 8)

իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշ (112 / 11)

իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն (112 / 21)

իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսցիկ ասէ գոլ, իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն (114 / 16; 114 / 17)

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ (116 / 5)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջառոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 11)

Իսկ Թեոդիտէ ասէր (116 / 18)

և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 2)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ

հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 13)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, հսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

հսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 11)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուն մահ, և ոչ ապականացուն ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, հսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, հսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (119 / 22; 120 / 3)

հսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 8)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, հսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն հսկ ասէր... (120 / 13; 120 / 17; 120 / 18)

հսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (120 / 22)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, հսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային» (125 / 15)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, հսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 20)

հսկ ներքս արկանելով զշողկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 14)

զի իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, հսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն, և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, հսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 5; 127 / 8)

ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, հսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

հսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 10)

հսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, հսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, հսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 18; 134 / 21; 134 / 23)

հսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ. հսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, (142 / 10; 142 / 15)

հսկ Թեոդիտէ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9)

հսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 3)

հսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 7)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, հսկ զյանդիմանիչն ի դրունս, ատեն ատելութիւն կատարեալ, և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 17). հսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 3)

հսկ որք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին (152 / 6)

հսկ Սևերիոս ասէր (153 / 1)

զի չէ հսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 15)

Բսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւիք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 7)

Բսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա (157 / 25)

ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, հսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 16)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, հսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 18)

քանզի կարգ հսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 2)

հսկ նոքումք կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ, և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 7)

հսկ գնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 14)

հսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 4)

Բսկ զլուին առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 6)

Բսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցան (161 / 22)

և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս, և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ հսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

Բսկ Յովիանէ այնքան սիրեաց թևակոխել զմիաւորութեանն բառիւք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 1)

որպէս և են հսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք (164 / 13)

հսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ (166 / 11)

Յաղագս նորին հսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 15)

հսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

հսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 12)

հսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 6)

հսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 20)

այլ այնքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, հսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 5)

հսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն (173 / 9)

հսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 2)

հսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, հսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական (177 / 10; 177 / 12)

հսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (180 / 22)

քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի հսկ ոչ (181 / 21)

որպէս և ասացեալ հսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 7)

հսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն,

և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 8; 182 / 13)

ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 15)

ԻՄԿԱԳՈՅՆ - 1

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 20)

ԻՄԿԻԶԲՆ - 2

մի և նոյն իսկգրանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 12)

Բայց ա՛րդ, դարձցուք անդրէն իսկիզբն քոց ասացուածոցն: (21 / 5)

ԻՄԿՈՒԹԻԻՆ - 2

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 14)

Ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 2)

ԻՄՊԱՌ - 2

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թևակոխել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպար հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 3)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպար սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 12)

ԻՄԴԱՅԷԼ - 3

և պաշտեին զԱստուածն Բարայէլի (155 / 15)

և որ անքուն ակամբ պահէր զԲարայէլ (60 / 14)

Ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասէրն Եղիա ցԲարայէլ: (164 / 6)

Ի ՎԵՐ - 9

Ձի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 10)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 4)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և զբնութիւն (50 / 9)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 20)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 11)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 4)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 15)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 21)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 2)

Ի ՎԵՐԱՅ - 97

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոս (4 / 2)

ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարացի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (4 / 17)

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա. ..(8 / 8)

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 3; 9 / 4)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 13)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 9)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 1)

նչ եթէ դէմն գոմն և եթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և հ վերայ հանուրցն ասասցի գոլ (25 / 23)

նոյն ասի և հ վերայ ստորակային (26 / 12)

Ի չորս բաժանի որ հ վերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 9)

ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն, որոց հաւաքումն միահամուռ հ վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 21)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և հ վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31/7)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և հ վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 2)

Եւ սակայն թեպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք հ վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն (35 / 7)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն հ վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար (36 / 21)

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղսկութիւն հ վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց, և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 19)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն եր առանձնացեալ, եթէ բնութիւհն յիշէին հ վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 10)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, հ նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք (40 / 19)

Սովին այսու օրինակաւ և հ վերայ տնօրէնութեան Փրկչին զտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 20)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս հ վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 24)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և հ վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և հ վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 19; 49 / 21)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ հ վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 19)

Այլ թերևս տարակուսեսցի որ, թէ երկոցունց սոցա հ վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեսցին հ վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 17)

ասացուք դուզնաքեալ հ վերայ այսորիկ (61 / 13)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք հ վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 12)

իբրևապէս դատեր զմարդն հ վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

այսպէս իմացիս և հ վերայ Քրիստոսի: (71 / 23)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ հ վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 17)

որպէս հ վերայ խոնաւից է տեսանել (78 / 8)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է հ վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ» (81 / 3)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս հ վերայ երևելոյն ասի և ոչ հ վերայ աներևելոյն»: (81 / 17; 81 / 18)

և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար հ վերայ մարմնոյն (84 / 11)

Իսկ եթէ որ ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն հ վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն

Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոնն թուխթն է: (86 / 7)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն հ վերայ ածել: (92 / 19)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին հ վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 3)

տարակուսին բազումք հ վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 15)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք հ վերայ մարդկային կազմածիս (98 / 1)

Ասացից և ես հ վերայ այսորիկ (102 / 4)

«տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին հ վերայ Բանին կենաց»: (103 / 6)

Եւ ինձ մի որք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղեղով էպերական բանիք, զի հ նշաւակել ղիմաց վերայ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 12)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» հ վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 4)

սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ հ վերայ նորին ղիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով, այլ է երբեք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին (109 / 10)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն, և ի միաւորութենէ անտի մի ասել հ վերայ Քրիստոսի բնութիւն, ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնոյնդ ասէր: (112 / 2)

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել հ վերայ Քրիստոսի (113 / 1)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն հ վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է

ասել [հ վերայ](#) Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 10; 113 / 13)

զԱստուածածին անուն դնէ [հ վերայ](#) Կուսին և ծնեալ ասէ գերեզմանի զԱստուած (115 / 3)

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջատոյն բան և [հ վերայ](#) բերէ զանարծուին: (116 / 13)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել, և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ [հ վերայ](#) պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 16)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի [հ վերայ](#) չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 2)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայիսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիրսն [հ վերայ](#) ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 1)

Եւ հարքն ...ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցարութիւնն զայսոսիկ ասեն, այլ [հ վերայ](#) միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն [հ վերայ](#) մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 13; 122 / 23)

Զի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել [հ վերայ](#) Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 2)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 5)

վախճանեաց զլինելն [հ վերայ](#) երկրի և զընդ մարդկան շրջելն (124 / 1)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն, այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 14; 124 / 17)

ի վերայ բերել սորա իրաւացի է (125 / 16)

անմահ, սոքօք երկոքումբք, այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 1)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 14; 127 / 15)

վերաբայլեր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն առնել, թոուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 7)

Խոստովանեա՛կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսիւ օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 10)

գոյր ասեր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 16)

երեքեան սոքա ի միում տեղուջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5)

ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի (133 / 13)

ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ ի վերայ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 12)

յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 20)

Տես զնա [հ վերայ](#) խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 14)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ [հ վերայ](#) երկրի է, կատարել / կատարյալ / յանապականութիւն (145 / 17)

Իսկ Թէոդոտէ ոչ զհտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս [հ վերայ](#) Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 11)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Աստրաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել [հ վերայ](#) իրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սներեայ: (155 / 1)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 19)

ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 2)

ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

ոմանք ըստ բնութեան ասին [հ վերայ](#) մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 15)

զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն [հ վերայ](#) դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 17)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան [հ վերայ](#) երկրի (171 / 18)

իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին [հ վերայ](#) նորա և յարևմունք անուանցն, (177 / 19)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս [հ վերայ](#) երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելիլն ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից (178 / 19)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ապի: (179 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 20; 179 / 21)

պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 3)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի (180 / 23)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի (182 / 2)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոս սի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (181 / 23)

Եւ որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (181 / 23; 182 / 2)

Ի ՎԵՐՈՅ - 3

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 3)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 2)

գոր ի վերոյդ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում» իսկ Թեոդիսէ ոչ գիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայեցողութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 7)

Ի ՎԵՐՈՒՍՏ - 1

ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս
առաջարկութիւն: (61 / 15)

ԻՐ - 31

Այլ վախճան հրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց. զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 6)

Ջի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դներ և զմի և զնոյն հր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 11)

և համայն ոչ ինչ ամենևին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և հրաց ճշմարիտ միատրութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 17)

զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ հրի գիտել, անհնար է. (36 / 21)

զմին բանն պատմած հրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով... (109 / 22)

և զճշմարտութիւն հրին յարութեամբն հաստատէ. (115 / 13)

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ հրն (117 / 5)

Ջի ամենայն հրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի (115 / 17)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի զերեզմանին, որպէս պահանջէ հրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 12)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն հրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 7)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ հրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 2)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց հրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 13)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն հրացն (156 / 10)

քանզի կարգ իսկ և օրէն հրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 3)

Եւ սա ինչպէ՞ս հրաց քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս սբազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ երևնունք: (168 / 8)

Իսկ սոքա բնաւորական հրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 12)

Ո՞վ արդեօք ոչ զիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ հրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն (181 / 18)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զհրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

որ սահմանէ զհրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 20)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զհրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

որ սահմանէ զհրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 20)

և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 6)

և գայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ հրօք: (62 / 19)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի հրօք յառաջնումն և յերկրորդումս աս զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 12)

Իսկ գոյակից և բնակից և անեղ և անսկիզբն ամենայն հրօք զբնութիւն բացայայտեն: (77 / 12)

արտաքոյ ամենայն հրօք ղնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն յաղթեսցէ ամենայն հրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 19)

զի յաղթեսցէ ամեննին ամենայն հրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 14)

այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ հրօք. (127 / 3)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն հրօք և ամեննին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 4)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ հրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 19)

ԻՐԱԿՈՒԹԻԻՆՆ - 1

և յորժամ եղնն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զհրակութիւնն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 21)

ԻՐԱԻ - 1

Արդ դուք ձեզէն տուք զհրաւդ, Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն (166 / 7)

ԻՐԱԻԱՊԷՍ - 2

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ հրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն (4 / 17)

որ հրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

ԻՐԱԻԱՅԻ - 4

զոչ կարելիսն չճառել հրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 6)

զվերջինն զնորայն հրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 16)

Եւ դարձեալ ոչ է հրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 13)

ի վերայ բերել սորա հրաւացի է և զայն... (125 / 16)

ԻՐԱԻԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 2

և ոչ անկատար և զմարմինն իւր հրաւացոյց առ ի մենջ զգենուլ: (39 / 7)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն հրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 19)

ԻՐԱԻՈՒՆՔ - 1

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել գհրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 8)

որք ոչ նմանապես հրեքաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 6)

և զի ոչ են բարձողք հրեքաց (19 / 10)

զի համագոյնքն պարտին և հոմաբուն հրեքաց գով: (76 / 10)

և է որ ընդ ձեռին հրեքաց զանցնիւրսն լուծանէր (78 / 7)

և է որ ընդ ձեռին իրեքաց զանցնիւրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել, որք են առ հրեքաց և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն (78 / 9)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այտորիկ և համագոյս հրեքաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 21; 82 / 24)

և սա զկնի յարութեանն զայտոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով հրեքաց (111 / 19)

Զի առանց հրեքաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1)

ասել երկոքին ի ձեռն հրեքաց զանկանգնելին զլորեցան զլորումն: (153 / 21)

կարծին բառքս ներհակք հրեքաց (155 / 19)

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ հրեքաց: (162 / 6)

որք յհրեքաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան

թշնամութեան: (151 / 15)

Արդ եթե էր զգաստացեալ երկիւղի համբաւուն զարդեանց հրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ (69 / 16)

ԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 3

և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի ոչ են մի և ոչ միոյ հրողութեան: (119 / 18)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց հրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

այլ այնքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական հրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 5)

ԻԻՂ - 1

Ասացաւ դարձեալ ի զիրս հիղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 8)

ԻԻԸ - 212

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ հւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն հւր մեծ՝ և գորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 9; 6 / 17)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք հւր առողջապէս կարիցեն նկատել (12 / 2)

Եւ ասեաւ. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց հւր ասեմք գոլ գդէմն»: (18 / 2)

և կամ զանմարմնականն հւր կորուսանել և ի մարմին հւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասեա զԲանն երևեալ: (18 / 13; 18 / 14)

զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն հւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 17)

և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի հւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց հւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 5; 25 / 10)

Եթէ առանձնակի հւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն հւր վարկանի հոգի (27 / 16; 27 / 17)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն հւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւրք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 1)

Եւ զի հաւաստեաւ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ գդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն հւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 7)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական հւր մարմինն ասէին (43 / 5)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն հւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միատրութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

Ջի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային հւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 5)

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն հւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 19)

մոռանայր մարմինն զբնականն հւր շարժումն (57 / 7)

Եւ թեպէտ և կրեաց ի մարմինն հւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն հւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 14; 57 / 19)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին հւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն հւր. (58 / 5)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն հւր մարդկաբար (58 / 11)

Երկնչեր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն հւր ոգոյ զիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն հւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

վայելեցուցանէր զմարմինն հւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն (60 / 3)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն հւր բնաւորականաց Բանն (60 / 19)

Ասացաւ դարձեալ ի զիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն հւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

կրականք են զորս յանձն հւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (65 / 24)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն հւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 21)

Ձի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և առ հւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 25)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զմարմինն հւր, որ ի մարդկանէ (79 / 1)

ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն հւր մարմին, այլ ի մարդկանէ (79 / 8)

զի ոչ հոգեկանն հւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 21)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այտորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն հւր (82 / 22)

խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին հւր: (83 / 11)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միատրութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն հւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն հւր մարմնոյ: (85 / 15; 85 / 23)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն հւր լուսափայլող պատկեր (94 / 12)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց հւր ի մարդկանէ մարմին (104 / 12)

զմարմինն հւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն (104 / 20)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն հւր մարդ (106 / 12)

զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն հւր: (108 / 3)

Եւ այսպէս ինք հւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

զիս ընդ երէր ընդ հւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն (118 / 4)

յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին հւր (120 / 15)

և ընդ ձեռն հւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 18)

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող հւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 1)

ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս հւր ի վերայ երկրի (133 / 13)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն հւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 17)

և զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զիսաչն և զգերեզմանն ընդ հւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 7)

զի ոչ վասն հւր այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 12)

Ընդ ձեռն հւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ. եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 1)

թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ հւր բերանովն: (139 / 17)

հւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ (142 / 21)

հւր Տեառն ասացեալ է...(143 / 4)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն հւր աստուածութիւնն (143 / 16)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ գմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի (144 / 3)

նչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 2)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն (160 / 6)

Ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի գյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 19)

և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր զալուստ: (171 / 20)

զիս՝ ընդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիրսն: (172 / 10)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր գնոսա: (174 / 16)

ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 6)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զիրաշափառականն իւր արարեալ զմիատրութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին (176 / 21)

զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, (183 / 16)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 5)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմած (99 / 20)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միատրութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնատրականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 16)

համայն յիւրմէ անբաւ միատրութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 16)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամեր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 20)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 12)

յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 7)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով գնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն (57 / 10)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառ (117 / 18)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 8)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 15)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր (120 / 15)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիւրում գալստեանն ցուցանելոց է (140 / 18)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն (169 / 12)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զհւր. և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

կամ զպատուական զհւր մարմինն քարոզէին (38 / 23)

և համայն զորոյն զհւր ոչ կորուսանէ: (78 / 18)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զհւր գառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

ոչ զհտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զհւր ինքեան անձն (101 / 19)

և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զհւր ծնողսն: (134 / 4)

Թաղեցաւ յերկրի և զհւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 3)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զհւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 12)

կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զհւր ոչ կորոյս (144 / 23)

Իսկ փոխումն զհւր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանձառ միատրութենէն իւրում մարմնոյն զհւր զօրութիւն և զփառս (169 / 1)

անփոփոխելի և անյեղի զհւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 23)

զայլ զկամելն գիրք առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել
ասի: (172 / 13)

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն գիրքն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 13)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն,
այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին գիրքն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ
մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս
ընդ նոքօք գիրքն արկանելով մարմին և անձն (67 / 9)

այլ որպէս Բանն ի Հօրէ գիրքն ունի գոյութիւն (79 / 2)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից գիրքն առաջնոյն բացայայտեցէ
երկրորդն Ադամ, (95 / 10)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և գիրքն, գոր
երկնէրն (100 / 21)

Ջհայհոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց
ստութեան գիրքն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 5)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ գիրքն առեղծանէ
զբանս: (116 / 14)

«անսուաղ զբառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց
բնութեանն գիրքն կատարեալ»: (121 / 12)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել
զնա և ոչ ընդ նովաւ գիրքն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և
կենդանացուցիչ գիրքն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

Պահեալ զբառասուն օր` յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին.
«թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, գիրքն կատարել»: (170 / 5)

Ջօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ` փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ
զէութիւնն, գիրքոյն ի նմա տրամադրելով զէութեանն պատահմունս, կամ

սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն գորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 15)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ գիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

այլ գիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 13)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ գիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել գիւրսն (74 / 8)

Եւ Կիւրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել գիւրսն»: (121 / 16)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ գորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա գիւրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել գիւրսն (170 / 16)

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել գիւրսն: (172 / 11)

և գիւրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէէն (150 / 10)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն գիւրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին (160 / 1)

և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 9)

թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ զիրս և առ հլրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ հլրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին միտք հլրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս», և եթէ ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի. և եթէ «ապականեցան և պղծեցան յապականութեան հլրեանց»: (133 / 10; 133 / 11; 133 / 15)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն հլրեանց: (134 / 7)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն հլրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս հլրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն ի դրունս, աստեն ասելութիւն կատարեալ, և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել, զի ոչ եթէ զօգտակար բանս հլրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել, իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք հլրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ (150 / 15; 150 / 20; 151 / 4)

կարգեցին ի մէջ հլրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

թողին զաթոռս հլրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սևերիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին, թողին զքաղաքս հլրեանց և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Ադէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 7; 152 / 12)

սաստել սաստեցին անձանց հլրեանց և ճշմարտութեանն, և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 18)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն հլրեանց Յուլիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 7)

կոչել ի վերայ հլրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սնէրեայ: (155 / 1)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն հլրեանց (155 / 6)

Երկիր պագանէին աստուծոցն հլրեանց (155 / 14)

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն հլրեանց ճառս: (156 / 1)

որք շրջաբերական թղթով հլրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 6)

իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և հլրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք (7 / 11)

որ յախտասիրութենէ հլրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 5)

զի ի պտղոյ հլրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 16)

հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն հլրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

Ձնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ հլրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ հլրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 7)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անձառ և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ հլրն մարմին (43 / 23) և զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ հլրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և զանբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ հլրն մարմին միացուցանելով ինքեան (45 / 5; 45 / 7)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն հլրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, (73 / 6)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն, «ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», առ [հւրն](#) քարշել թիւրել խորհուրդ(108 / 8)

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան [հւրոյ](#) ջերմութիւն և զանչափագիտոն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց (5 / 14)

իբրու թէ զհակառակութեան [հւրոյ](#) բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 20)

և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն [հւրոյ](#) ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 10)

Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն [հւրոյ](#) (20 / 19)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն [հւրոյ](#) ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 4)

զմարմնոյն [հւրոյ](#) չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 7)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն [հւրոյ](#) զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

զբոլորսն մարմնոյն [հւրոյ](#) մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն [հւրոյ](#) (60 / 5)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան [հւրոյ](#) հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 5)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն [հւրոյ](#) մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 22)

Ջի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անձառապէս զմարմնոյն [հւրոյ](#) գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 3)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր հւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց (72 / 24)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն հւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 4)

այսպէս զմարմնոյն հւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 3)

ոչ զմարմնոյն հւրոյ զէութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ հւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամենին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն հւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (84 / 25; 85 / 4)

Եւ վկայ ածէր զփրկչականն բան հւրոյ բանին (106 / 4)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն հւրոյ միաւորութիւն (112 / 1)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն հւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

այսինքն զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն հւրոյ (124 / 18)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ հւրոյ մարմնոյն (131 / 5)

«զամենայն դատաստանս ետ Որդւոյ հւրոյ (137 / 10)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի հւրոյ զնպատակ յաղթութեան (153 / 15)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն հւրոյ (172 / 9)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն հւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 14)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ հւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 13)

ընդ ձեռն միատրութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան հւրով մարմնովն: (60 / 17)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ հւրով զմերն մահ: (140 / 2)

Թաղեցաւ յերկրի և զհուր եղեալ հրամանն հւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 4)

զոր ապրեցոյց պատուական արեամբն հւրով (146 / 3)

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն հւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարզնել: (160 / 18)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՛ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց հւրովն զչարչարանսն և զմահ, և կամ թէ զիս՝ ընդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 10)

այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս հւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 23)

հւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 14)

այլև անդրէն հւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 15)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն հւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 3)

Այսպես և ի տնօրինականն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստովանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան հւրոց (33 / 14)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր հւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 6)

Վոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ հւրոց կամաց (119 / 11)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ հւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 2)

և անբովանդակելոյն հւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 9)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս հւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան հւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս (61 / 5)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ հւրում մարմնոյն (103 / 18)

շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ հւրում մարմնում (104 / 7)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն հւրում (109 / 22)

Ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ հւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 19)

Իսկ Թէոդիտէ ըստ հւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բշողական (116 / 6)

որ զայսոսիկ յապականելն հւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 8)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ հիրու մարմնոյն, որ ի մենջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս, որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի հիրու» (131 / 22; 132 / 4)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս հիրու Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, (143 / 11)

Վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի հիրու հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 8)

Յակոբ...որ ի կենդանութեան հիրու զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

Ջգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն հիրու մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. (169 / 1)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ հիրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 23)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ հիրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 5)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և հիրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8)

Ըստ սոցին այսոցիկ և հիրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն (60 / 18)

ԻԻՐԱԿԱՆ - 1

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր հիրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 13)

ԻԻՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

անմահական և անչարչարելի Բանն հիրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել (104 / 11)

ԻԻՐԱՔԱՆՉԻԻՐ - 15

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ հիրաքանչիրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 5)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս հիրաքանչիրին դուզնաքեայ ասասցուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ Բանից զօգնականութիւն: (30 / 13)

Նշանակեալ լինի հիրաքանչիրն ի սոցունց յայսցան (30 / 15)

Եւ այսպէս հիրաքանչիր նք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ (41 / 4)

և սոցա հիրաքանչիր նք յայտնի և Բացորոշաբար բերէ և՛ գղեմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն ...(74 / 3)

այլ հիրաքանչիր նք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս (153 / 16)

Եւ նստեալ հիրաքանչիր նք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յովիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 4)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիր կիրսն գտանի (108 / 1)

զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան (141 / 16)

որք յիրաքանչիր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ(145 / 24)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիւրաքանցիւրն: (30 / 11)

արդ ամենեքեան այսոքիք առանձնացեալ լինի յիւրաքանցիւրսն (30 / 19)

զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիւրաքանցիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 4)

պաշտէին զիւրաքանցիւր այթոռ (152 / 5)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիւրաքանցիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 1)

ԻԻՐԱՔԱՆՉԻԻՐ ՈՔ – 4

տե՛ս ԻԻՐԱՔԱՆՉԻԻՐ գլխաբառի 41/4, 74/3, 153/16, 154/4 օրինակները:

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Ի /նախդիր/

Պ.Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նոր այ: (187 / 11)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14; 187 / 15; 187 / 15)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19; 187 / 21; 188 / 1)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 9)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ

բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիւրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20; 188 / 21; 188 / 21; 188 / 24; 189 / 2; 189 / 3)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն եր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5; 189 / 11; 189 / 12)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Ձ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ձ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն զրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 10; 191 / 11)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Ձ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17; 191 / 18)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3; 192 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16; 192 / 18)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 4; 193 / 10)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15; 194 / 17)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեացէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 27; 195 / 4; 195 / 4; 195 / 6; 195 / 7)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն էլ եւ ջուր: (195 / 15)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յո՞րք բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 6)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միատրութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին ատար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8; 196 / 9; 196 / 13; 196 / 15; 196 / 16; 196 / 17; 196 / 19; 196 / 20)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25; 196 / 26)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիւէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

Ի նախդիրը ձայնավորից առաջ - /հաշվել/

Պ. ...յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «գառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 8)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիւէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 /)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» (197 / 1)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 26)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մէք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 5)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 11)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 10)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 6)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացցի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 6)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ

արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 13)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 13)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ իմում ամուր մարթ է, աղե ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում ամուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 13)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանէլն յաշխարագիրն եւ զիտէր գամն եւ գամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 15)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում ամուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2; 197 / 4)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին ամուր բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 10)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում ամուր

հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթե վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթե ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Հ. Կարգք եկեղեցոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացոյ և յԱթանազենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 16)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

ԻԲԸ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

ԻԲԸԵԻ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով

զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 21)

Ի ՀԱՐԿԷ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակեօրն էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակեօրն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 24)

(189 / 18) ստուգել

ԻՆՉ - 5

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 20)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 5)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երրորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 8)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իւրատք: (193 / 18)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 9)

ԻՆՔՆ - 4

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիւրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերւոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիւրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին ադանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլէսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանէն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թողթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 2)

ԻՇԽԵՄ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

ԻՈՒՄ - 1

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

ԻԶԱՆԵՄ - 1

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 10)

Ի ՎԵՐ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ

զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

Ի ՎԵՐԱՅ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 1)

ԻԲ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարե, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 22)

ԻԻԲ - 4

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տանեմք: (187 / 5)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 26)

Լ 79 (238)

ԼԱԻԱԳՈՅՆ - 1

լաւազոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 7)

ԼԱԻՈՒԹԻՒՆ - 1

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սնա (112 / 5)

ԼԵԱԼ - 8

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար (53 / 4)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ (103 / 4)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 1)

Ճնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր ... (132 / 13)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 17)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 2)

ԼԵԱՌՆ - 2

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգենուլ, զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 12; 140 / 13)

ԼԵԶՈՒԻ - 4

այս է՝ աշացն զտեսանելն, լեզոյն զբարբառելն (56 / 21)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 15)

Յակոբ՝ ... ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց գհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 12)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 15)

ԼԵՂԻ - 1

Քաղցեաւ և լեղի ճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թէթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 17)

ԼԵԻՈՆ - 1

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել (6 / 8)

ԼԻԱՊԷՍ - 1

գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, (62 / 18)

ԼԻՆԵԼ - 63

և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 21)

իւնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից (12 / 7)

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 23)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞
ասես զոլ (18 / 4)

կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ
ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 4; 20 / 5)

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆեստորին անդր ևս
թուի լինել»: (20 / 11)

Եւ զիս՞րդ ասի անակիզքն սկսանել և անժամանակն ընդ
ժամանակաւ լինել (22 / 11)

և ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել Բանի սպասաւոր (37 / 14)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան,
հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ
յինքեան բաժանելով (41 / 6)

այս է զոր ասեաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ
բնութեան: (57 / 23)

և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ (64 / 5)

ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նորօք լինել: (65 / 18)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 21)

ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 18)

Եւ այսպէս հետնի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի (81 / 23)

Խոստովանեցոյք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր (83 / 10)

և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 2)

Իսկ միայն միայնոյ անձաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարոյ և չարի: (91 / 10)

Իսկ տեղափոխն լինել ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 13)

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թերեցաւ լինել ծառայ (98 / 10)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես, ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 14; 100 / 2)

շնորհակալ պարտ է լինել նմա (101 / 7)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 22)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցարութիւնն (114 / 18)

և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 2)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 10)

առանց վիրաց և անսպի լինել (141 / 18)

Ձի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 10)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան (147 / 16; 147 / 17)

պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի (150 / 1)

և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 19) և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 10)

քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 3)

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 17)

առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 3)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 15)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 8)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 16)

ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 6)

Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն (180 / 15)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին (181 / 17)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 12)

Ձի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզարար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 9)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զիրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 20)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16)

«Թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի (124 / 1)

զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (138 / 1)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 2)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճշմարտապէս (62 / 14)

ևս առաւել յանճառելիսն լուր լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 16)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ (65 / 15)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 13)

Չօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն (90 / 11)

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 19)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն զնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 15)

ԼԻՆԵԼՈՑ - 4

և յորժամ եղնն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն (23 / 22)

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է (108 / 17)

որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 6)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

ԼԻՆԵԼՈՒԹԻԻՆ - 5

մեր գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 17)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, (117 / 15)

և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 20)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն (118 / 6)

որոյ վիրօք մեր զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 23)

ԼԻՆԻԼ - 1

նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ (142 / 15)

ԼԻՆԻՄ 144

լինեալ ծիծաղելիս բազմաց (7 / 2)

Ողջ լեր: (100 / 5)

Եւ ողջ լեր ի Տեր: (148 / 5)

Երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինեալ (101 / 12)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր, (82 / 20)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 1)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 10)

որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր. ի ներգորշութենէ՝ գոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 7)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք (60 / 22; 60 / 24)

զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն (70 / 6)

և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 20; 73 / 21)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս (109 / 15)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 13)

աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 5)

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 7)

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ» (16 / 9)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ (19 / 7)

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի» (21 / 8)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 6)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից» արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիւրաքանչիւրսն, որոց հաւաքումն միահամուտ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 15; 30 / 19)

լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 16)

Ջի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 11; 76 / 12)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 13)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ գանկեալ լինի Արարչէն: (91 / 2)

որովհետև լինի այս (106 / 14)

որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 9)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիւրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 7; 123 / 8; 123 / 10)

Նախկին սպականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն (134 / 14)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 19)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման (156 / 23)

զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 14; 157 / 16)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ (161 / 14)

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 5)

ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 20; 166 / 21)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ(172 / 1)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 2; 181 / 6)

Ձի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 10)

Ի չորս բաժանի որ ի վերայ էակացս առեալ լինին անուանք. (30 / 10)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ (36 / 15)

որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 5)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ յինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 8)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ յինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (83 / 20)

այլ է երբեք, որ առ միմեանս փոփոխեալ յինին (109 / 12)

զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ յինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 5)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք յինին նմա (158 / 8)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք յինին բանք աստուածային գրոց (160 / 21)

որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի յինիցիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 19)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ յինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 16)

Զի թէ զդեմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէջ՝ ասացեալ յինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ յինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (135 / 15)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ յինիցիք, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 14)

և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, յինիցիք և ոչ մի: (181 / 9)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ յիցիք: (36 / 13)

ապա թե՛ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 3)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, (56 / 9)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի (67 / 10)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնատրաց և երկրատրաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ՛ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն (91 / 20)

Եւ ինձ մի որ մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղեղով էպերական բանիւք, (105 / 10)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ որք և այլ մի լիցի». (129 / 2)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից (147 / 16)

զի ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միատրութիւնն: (160 / 4)

Եթէ որք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նզովեալ լիցի: (163 / 21)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 17)

այսօր ի քե՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել (8 / 14)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, (47 / 10)

այսօրիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 21)

որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ (65 / 22)

ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 23)

և զի ցուցցե, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս
այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 13)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն
Մանեայ (96 / 5)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն
անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 8)

և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 19)

և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի
մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ
ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 21)

զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին
խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 18)

«լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 4)

ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիրմէն
լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 8)

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ
անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 14)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և
առանձնաւորութեամբ: (34 / 9)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ
(36 / 6)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց
աստուածոցն (38 / 11)

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ
նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 11)

զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ
նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 3)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 7)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 19)

Ջի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 21)

զի միայն ի Հոգոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 1)

եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան (60 / 7)

այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 11)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուս (67 / 19)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև. (69 / 7)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդէղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 15; 80 / 18)

«Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն սաի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 16)

համայն անյեղլիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև (84 / 19; 84 / 21)

և ոչ սաի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարն յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ սաի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 1; 85 / 7)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև (85 / 25)

զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև: (88 / 7)

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ էղև նոցա (89 / 7)

մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և
ապականութեամբ էղև ստորանկեալ: (93 / 14)

սիրելի էղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

նմա էղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 4)

Արդ եթէ գերեզման էղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի,
զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 8)

«խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և էղև մի, վեհագունին
յաղթելով»: (119 / 7)

քանզի մարմին այլ գործ էղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի
մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 8)

և խոստովանեալ էղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու
համբերեալ (124 / 22)

և հաստատեալ էղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ
յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 1)

որ ներկեալ և ծածկեալ էղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն
զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին
արտաշիկացեալ և հրացեալ էղև ամեննին ի զօրութենէ անտի
հրոյն: (128 / 4; 128 / 7)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս
աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի զլուխ ելցէ» էղև մարդ, զի արասցէ
Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի էղև զփառսն
զգենուլ (140 / 10)

Վասն որոյ էղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ (144 / 12)

«կենարարն մահկանացու էղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս
(144 / 22)

իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 8)

որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ (154 / 16)

«ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

եղև մարդ ճշմարտութեամբ (174 / 21)

որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս (175 / 4)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն (177 / 4)

զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն (182 / 11)

և յորժամ եղևն այս (23 / 17)

զոր ունէրն իՀօրէ և զոր եղևն (34 / 20)

ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն. (35 / 8)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, (47 / 1)

որպէս զի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի. և այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կէանս: (69 / 12; 69 / 13)

զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 16)

և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 1)

զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 18)

ԼԾԱԿՑԵԱԼ - 1

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմէովն, ի սմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք, այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 10)

ԼԾԱԿՑԻՄ - 3

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեսաց, (126 / 14)

ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ (157 / 10)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 20)

ԼԾԱԿՑՈՒԹԻԻՆ - 1

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 9)

ԼՆՈՒԼ - 1

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 9)

ԼՆՈՒՄ - 3

իւրովն էլից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 14)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց էլից զամենայն տեղիս սարկաւագօք և քահանայիք (154 / 21)

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի էլիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 6)

ԼՈՅՍ - 11

որքան համարձակեսցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (60 / 2)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար (84 / 1)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 17)

վասն օգտի թիւրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 10)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (145 / 12)

ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիրս լուսոյ որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, (153 / 13)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն, թէ համարիք զոտսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն, երթայր զհետ դոցա, ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, զողք և աւագակք և զայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ (164 / 11; 164 / 14)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 14)

որքան համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթան, և զգալի լուսովս զիմանալին

վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

ԼՈՒԵԱԼ - 1

կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեայ (8 / 13)

ԼՈՒԾ - 1

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 20)

ԼՈՒԾԱՆԵԼ - 7

Իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 20)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌոդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին (63 / 3)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն, իսկ զապականութեանն բարձումն և լուծանելն զդժոխ (66 / 23)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ (109 / 5)

լուծանելովն շարժեցաւ յայնմանէ (117 / 23)

Իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 8)

ԼՈՒԾԱՆԵՄ - 5

և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն յուծանէր (78 / 7)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին յուծանի յիրմէն պատճառէ (117 / 17)

այլ և էլոյծ գորութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 11)

թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն (65 / 14)

սակայն և այնպէս յուծէր զերկունս բանի (17 / 13)

ԼՈՒԾԱՆԻՄ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և յուծան ի մահու դեղոցն գորութիւնք (131 / 17)

ԼՈՒԾԵԱԼ - 4

ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիրմէն յուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 8)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն յուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 7)

յաղագս որոյ և յուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 5)

և ապա զկնի այսորիկ յուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, (117 / 19)

ԼՈՒԾՈՒՄՆ - 5

և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 7)

զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն (70 / 6)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 23)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միատրութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 15)

Իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 23)

ԼՈՒՌ - 3

«լուր եղէ ի սկզբանէ, մի՞ թէ միշտ լոիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 4)

լուր լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

ևս առաւել յանճառելիսն լուր լինելով բարեպաշտել համարեցուք: (64 / 15)

ԼՈՒՍՍԵՍԻԼ - 1

լինի այնուհետս ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 17)

ԼՈՒՍԱԻՈՐ - 3

ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ (141 / 19)

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք զիւտիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 9)

և մի շփոթեցես և խաթարեցես գլուսաւորք քո սիրտդ (99 / 18)

ԼՈՒՍԱԻՈՐԵԼ - 1

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, (153 / 13)

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՂ - 1

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլոդ պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 12)

ԼՌԵԼԻՔ - 1

անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 11)

ԼՌԵՄ - 1

մի՞ թէ միշտ լրիցեմ և անսայցեմ (15 / 5)

ԼՌՈՒԹԻԻՆ - 3

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յղարկեաց (100 / 16)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց (101 / 14)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լռութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 15)

ԼՍԵԼ - 5

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ (107 / 11)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 19)

Ի դէպ է այսպէս լսել առաքելական բանիս: (171 / 4)

լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 20)

ԼՍԵԼԻՔ - 5

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 17)

այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 22)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 2)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 15)

յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

ԼՍԵԼՈՅ - 1

բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝
արհամարհիցէ: (53 / 10)

ԼՍԵՄ - 4

Լուսաբ գառ ի նմանէ հարցեալն (136 / 11)

Լուսաբ ի նմանէ յետ յարութեանն (137 / 4). լուսաբ Աստուած Աստուած իմ,
ընդէ՞ր թողեր զիս (137 / 11)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ
Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ
լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 10)

ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր
ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք,
լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանէլ նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, (164 / 21)

ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 3

հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ զյետին
ինչ: (100 / 19)

զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոցէ Թէոդիտէ, (107 / 12)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոց (101 / 22)

ԼՍՈՂ - 1

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ
արկից լսողացն մտաց, և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ
զախորժակացն զղրունս: (37 / 19)

ԼՐՈՒՄՆ - 2

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և առ իւր
աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն
յարձակումն: (72 / 25)

Իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 15)

ԼՅԵԱԼ -1

«Նն են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (4 / 1)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶՇՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԼԵԱԿ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

ԼՆՈՒԼ 1

Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

ԼՈՒԾԱՆԵԼ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի իսառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 13)

ԼՈՒԾԱՆԵՄ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն (188 / 25)

ԼՈՒԾԱՆԵՄ - 2

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն

խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 1)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

Խ 137 (208)

ԽԱԲԵԲԱՅ - 1

այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն (165 / 4)

ԽԱԲԵԼ - 1

ոչ գիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ (101 / 19)

ԽԱԲԷՈՒԹԻՒՆ - 2

առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկաներ (7 / 18)

ԽԱԹԱՐԵՄ - 1

և մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 18)

ԽԱՂԱՂԱՍԻՐԵԼ - 1

Ձի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն (7 / 9)

ԽԱՂԱՂԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ - 1

զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 18)

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ - 4

և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սեր և խաղաղութիւն (105 / 8)

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերաղեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 8)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սեր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 9)

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զհատադարձին, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 20)

ԽԱՂՈՂ - 1

զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 15)

ԽԱՅԹՈՅ - 1

յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 6)

ԽԱԶ - 9

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաշի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաշին գոլով (59 / 2)

Ես ի խաշին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօրն (104 / 3)

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաշին (123 / 11)

Էառ յանձն ի խաշին զխոցումն զեղարդեանն և զբնեռացն վերս (136 / 1)

Տես զնա ի վերայ խաշին և հաւատա (136 / 15)

և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաշիւ, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 5)

և գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաշն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւացն և մինչն յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 1)

ԽԱՉԱՓԱՅՏ - 1

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 7)

ԽԱՉԵԱԼ - 1

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր (74 / 23)

ԽԱՉԵԼ - 1

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս... զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 9)

ԽԱՉԵԼՈՒԹԻԻՆ - 1

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս (138 / 1)

ԽԱՉԵՅԱՐ - 2

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 5)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 12)

ԽԱՌՆ - 2

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք (98 / 15)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 16)

ԽԱՌՆԱԿԵԼ - 1

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 14)

ԽԱՌՆԱԿՈՒԹԻԻՆ - 1

«ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 23)

!

ԽԱՌՆԵԱԼ - 5

«զի խառնեալ միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 23)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, (133 / 3)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 5)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 20)

իսկ գաւելորդ գիտարներէն ընդ նմա գփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

ԽԱՌՆԵԼ - 1

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի գիտարներէն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 3)

ԽԱՌՆԵՄ - 13

քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն գիտարներէն և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 15)

գոր և գտեալ գիտարներէն և բնաւորեցոյց ի բնութեանս (98 / 7)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և գիտարներէն զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս գիտարներէն յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 16; 143 / 17)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ ոչ եթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ գիտարներէն (174 / 3)

Շ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն նչ գիտարներէն: (194 / 24)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և գիտարներէն անքակաբար (85 / 12)

«գիտարներէն ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 6)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց գիտարներէն ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս (131 / 15)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 11)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 10)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ զայլ գառն կերպարանեալ, զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազազունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի որ սերմն, իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 4)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 8)

ԽԱՌՆԻԼ - 1

ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 19)

ԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ - 1

և է որ յուրոյք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

ԽԱՌՆՈՒՄՆ - 1

Զի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 17)

ԽԱՐԴԱԽԵԼ - 1

Այսպես և նորա՝ գորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին... (92 / 21)

ԽԱՐՄԻՆԱԼ - 1

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 1)

ԽԱԻԱՐ - 3

Եւ յաղագս այտրիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, (84 / 1)

Վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

Վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 10)

ԽԱԻԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօր զհետիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 8)

ԽԱԻԱՐԵՑՈՒՑԱՆՈՂ - 1

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօր զհետիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 8)

ԽԱՓԱՆԵԱԼ - 1

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Ջենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (152 / 2)

ԽԱՓԱՆԵԼ - 2

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 6)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 8)

ԽԱՓԱՆԵՄ - 4

բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 9)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝ զապականութեանն քակեաց զբնութիւն (66 / 24)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 4)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի (175 / 11)

ԽՆՂԻՐ - 2

Բայց խնդիր էր այս (68 / 11)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 22)

ԽՆՂԲԵԱԼ - 2

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն (10 / 23)

ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 4)

ԽՆԴԲԵԼ - 1

հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 20)

ԽՆԴԲԵՄ - 7

և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից (12 / 6)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 6)

ո՛վ այրդ Աստուծոյ... խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս, որով իւիք տարակուսին բազ (97 / 13)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 8)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 8)

մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն (164 / 8)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն (11 / 10)

ԽՆԴԲՈՂ - 1

Եւ մի լիցի քեզ թիւրեցելոյն լինել թիւրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան (147 / 17)

ԽՈՂԱԿԱՆ - 2

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ քանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն քանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 15)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմականն և զխոհականն: (88 / 11)

ԽՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

զի ցանկականն և ցասմականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն քանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմական և ցանկութեան և խոհականութեան (88 / 18)

ԽՈՂԵՄԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, զոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից (100 / 22)

ԽՈՂՈՎԱԿ - 1

որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ աս (174 / 6)

ԽՈՆԱՐՀԵԱԼ - 1

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանգագայութեանն խննարհեալ սահման (175 / 9)

ԽՈՆԱՐՀԵԼ - 4

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խննարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 9)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խննարհել մարդասիրաբար Փրկչին (73 / 22)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խննարհել ի մարդկայինսն (120 / 24)

Ի խննարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակէր մարդկայնոյն (160 / 6)

ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

զմին բանն պատմած իրաց մանր խննարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (110 / 1)

ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԵԱԼ - 1

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՝ Յիսուս խննարհեցուցեալ զզլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 10)

ԽՈՆԱՐՀԻՄ - 1

Այլ յորմէ հետէ խննարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենով ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 4)

ԽՈՆԱԻ - 1

և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծաներ, որպէս ի վերայ խնայից է տեսանել (78 / 8)

ԽՈՍՏԱՆԱՄ - 3

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց (5 / 12)

ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 19)

զի և զիրն գոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայեր: (8 / 6)

ԽՈՍՏԱՅԵԱԼ - 1

Նախ և այժմ աւապիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս (4 / 16)

ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԱՆ - 1

ընդ է՞ր սուրբ հարքն երկոքումքք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 21)

ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԻՑ - 1

և ինդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից (12 / 7)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած յոստովանեալ՝ միանգամայն և մարդ (33 / 12)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ, զի և յոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս (38 / 16)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ յոստովանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞րք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ (36 / 15)

Զի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն զոլ և յոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ, յողագս ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 22)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մէնջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց յոստովանելոց: (71 / 10)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ յոստովանել, ասելով (6 / 1)

և զկենդանարար մարմինն փրկչական յոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 15)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զորք ի հարցն զիտեմք յոստովանել: (14 / 3)

Ասացեր հարկաւորաբար յոստովանել (15 / 6)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զորք գիտեմ ի հարանցն յոստովանել». (18 / 20)

պարտ է քեզ և երկուս յոստովանել կենդանիս (37 / 2)

զիա՞րդ յարմարեսցի յոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 17)

որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (83 / 8)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին (85 / 18)

գոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով... (104 / 9)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Աստրաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սնեբեայ: (155 / 2)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 12)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 17)

և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել (183 / 17)

խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 18)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 17)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 11)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի (111 / 13)

խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 11)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իր»: (83 / 9)

և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ, զի մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 17)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմ խոստովանի զՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմ որոշէ, զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 11)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 11)

Եւ զնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած (115 / 11)

պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՞չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 12)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 22)

խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարզանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 24)

մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 14)

Զի յորժամ խոստովանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 15)

Ձայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 4)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն (51 / 19)

խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ (62 / 12)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 1)

«Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 14)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 21)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զսուրբն Կոյս (20 / 14)

Արդ՝ զիա՛րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 16)

ԽՈՍՏՈՎԱՆ ԼԻՆԻՄ- 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂ - 1

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 4)

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻԻՆ - 10

գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»։ (11 / 4)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 16)

բայց զպարգամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն, (101 / 6)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարգամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 4)

զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 3)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 18)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 2)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին (38 / 22)

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 12)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս գանբիժ և գուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 6)

ԽՈՍՏՈՎ - 3

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ զլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ, խոստով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 7)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝

Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու
մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 11)

Նորին Խոսրովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադէկորայ: (149 / 2)

ԽՈՍՐՈՎԻԿ ԹԱՉԳՄԱՆԻՉ ՀԱՅՈՑ- 1

-

ԽՈՍՐՈՎԿԱՅ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ ՀԱՅՈՑ (3 / 1)

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ -2

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ
ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 4)

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց
վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 1)

ԽՈՏԵԱԼ - 1

որք յիրերաց անարգեալք և խտտեալք կարգեցին ի մէջ իւրեանց
անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

ԽՈՏՈՐՈՒՄՆ - 1

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խտտորման նմա առիթ (89 / 16)

ԽՈՐ - 1

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 8)

ԽՈՐԽՈՐԱՏ - 1

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 20)

ԽՈՐՀԵԼ - 7

և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 24)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 25)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 17)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են... (133 / 8)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիր ծնողսն: (134 / 1)

Զի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգոջ բանականի (50 / 2)

այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անքիժ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, (178 / 15)

ԽՈՐՀԵՑԵԱԼ - 2

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց (10 / 24)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնալ ապականէ զիր ծնողսն: (134 / 3)

ԽՈՐՀԻՄ - 6

ոչ զիտես՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն (101 / 19)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն (151 / 20)

որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 24)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, զոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 1)

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի (111 / 17)

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի (11 / 16)

ԽՈՐՀՈՒՐԴ - 11

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 10)

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 22)

կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յլ երևեցոյց պտուղ (8 / 16)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 20)

համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 18)

զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 20)

առ իւրն քարշել թիւրել խորհուրդ (108 / 9)

ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 9)

վնասեցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն(31 / 21)

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք (32 / 10)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ (51 / 16)

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆ - 1

«վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 14)

ԽՈՅԵԱԼ - 1

«Ես ի խաչին գնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և բևեռեալ բևեռօրն»(104 / 4)

ԽՈՅՈՒՄՆ - 1

Էառ յանձն ի իսաչին գիւնցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս (136 / 1)

ԽՈՒՃԱՊԵԼ - 1

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ երկեցուցանել(27 / 7)

ԽՈՒՍԱՓԵԼ - 1

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ (70 / 3)

ԽՌՈՎԵԱԼ - 1

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոովեալ է», (121 / 7)

ԽՏՂՏՈՒՄՆ - 1

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք (98 / 16)

ԽԴԱՄԱՏ - 1

Իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և խրամաստեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքոք լինել: (65 / 17)

ԽԴԱՏ - 1

ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 18)

ԽՐԵԱԼ - 1

Սևերիանոս անչափապես բերանաբացեալ և խրեայ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցարութիւնն (162 / 7)

ԽՅԱՆԵՄ- 1

Յակոբ...որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

ԽՕՍԵԼ - 2

անդրէն ի տեղոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա (107 / 16)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց (133 / 8)

ԽՕՍԻՄ - 2

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 9)

և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ (103 / 9)

ԽՕՍՔ - 1

ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսէր զնա, և որ խօսիղ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 10)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԽԱՂԱՅԵԱԼ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի 2 է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 21)

ԽԱԶ -1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպէնտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

ԽԱՌՆԱԿԵԱԼ - 1

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 12)

ԽԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Այդ շաղկապն որոշե՛լ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 20)

ԽԱՌՆԵԱԼ - 1

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշե՞՞ զջուրն խառնեալ: (194 / 1)

ԽԱՌՆ Ի ԽՈՒՆԻՆ - 1

խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 12)

ԽԱՌՆՈՒՄՆ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

Խ ԵՐՈՐԴ - 2

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարոս եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զղիպեալն բազում

անգամ ի սուրբ պահան, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 2)

ԽԼԵՄ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեացէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 3)

ԽՆԴԻՐ - 1

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահան, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 9)

ԽՆԴԲԵՄ - 1

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 2)

ԽՈՐՀՈՒՐԴ - 4

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 26)

ԽՐԱՏ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 23)

Ծ 88 (167)

ԾԱԳ - 2

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք (154 / 21)

ԾԱԳԷ Ի ԾԱԳ - 1

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ճագէ ի ճագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւագօք և քահանայիւք (154 / 20)

ԾԱԽԵԱԼ - 1

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ճախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

ԾԱԽԵԼ - 1

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ճախել զբնութիւն (64 / 19)

ԾԱԽԵՄ - 2

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ճախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 23)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ճախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

ԾԱԾԿԵԱԼ - 5

զի յաստուածայնումն է ճածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն (57 / 8)

Օրինակ իմն՝ որպէս ճածկեալ յինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (83 / 20)

զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 6)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 4)

այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 2)

ԾԱԾԿԵԼ - 3

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ (4 / 13)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 8)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեզական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 8)

ԾԱԾԿԵՄ - 1

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց: (101 / 15)

ԾԱԾԿՈՒԹԻՒՆ - 1

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն (67 / 14)

ԾԱՂԿԱՀԱԻԱՔ - 1

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ճաղկահաւար... ասացես ընդ սրբոց հարանցն (99 / 13)

ԾԱՂԿԵԱԼ - 2

Իսկ որոյ ճաղկեայ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 3)

և զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ճաղկեայս: (154 / 15)

ԾԱՅՐ - 1

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զճայրս (162 / 13)

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ - 1

այլ և որ ճայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

ԾԱՆՈՒՅԱՆԵԼ - 1

Զարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ճանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 5)

ԾԱՆՈՒՅԱՆԵՄ - 1

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ճանուցաւ (79 / 22)

ԾԱՆՈՒՑԵԱԼ - 3

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով գտորք Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ճանուցեալ լինէր (31 / 7)

որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ճանուցեալք զնա, և ճանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 22; 164 / 23)

ԾԱՆՕԹԱՆԱՄ - 2

որով իւիք ճանօթանայր և ճանուցեալ լինէր (31 / 6)

Մի գարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ճանօթացայց (149 / 11)

ԾԱՌ - 2

զի ի պտղոյ իւրմէ ճառն ճանաչի: (155 / 17)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ճառոյն զհտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 10)

ԾԱՌԱՅ - 9

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ճառայ, այս զոր և ասելս կամիմ: (98 / 10)

Որպէս և Սնէրիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ճառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 1)

որպէս և Սևերիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ճարայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 5)

ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ճարայի. ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 2)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ճարտայ մահու և ապականութեան: (90 / 14)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսարովի նուաստ ճարայից: (100 / 11)

Ապտակեցաւ ի ճարայից (139 / 13)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսարով յանարժան ճարայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 8)

այս և արարեալն և ճարայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 14)

ԾԱՌԱՅԱԿԱՆ - 1

այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ճարայական: (179 / 15)

ԾԱՌԱՅԵԼ - 1

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն զիտեմք ճարայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

ԾԱՌԱՅԵՄ- 1

զի թէ գյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (110 / 23)

ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց (119 / 8)

ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կոփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն (139 / 14)

ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ - 2

և ոչ զօրութեամբ քո բռնագրօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 22)

զինքն իշխանական գառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին (134 / 17)

ԾԱՐԱԻ - 3

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և զլիտվին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 7)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի,

աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (23 / 1)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն (60 / 12)

ԾԱՐԱԻԱԿԱՆ - 1

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 4)

ԾԱՐԱԻԵԱԼ - 1

Ոչ այնքան ծարաւեայն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զիտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 7)

ԾԱՐԱԻԵԼ - 2

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 10)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել ... (63 / 21)

ԾԱՐԱԻԻՄ - 3

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 18)

ծարաւեցաւ, և նովաւ պարզեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (138 / 21)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւի՛ն, ննջելոյն (73 / 18)

ԾԻԾԱՂԵԼ - 1

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք (7 / 4)

ԾԻԾԱՂԵԼԻ - 1

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց (7 / 2)

ԾԻՐԱՆԻ - 3

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 18)

որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 4)

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 17)

ԾՆԱՆԵԼ - 4

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց գուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 22)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 11)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 9)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի (181 / 10)

ԾՆԱՆԵԼԻ - 2

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր (90 / 22)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 20)

ԾՆԱՆԵԼՈՑ - 1

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեացի»: (116 / 17)

ԾՆԱՆԻՄ - 14

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 9)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 14)

զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն (70 / 5)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին (134 / 5)

ն՞րքան և ն՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկան (67 / 22)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն (74 / 20)

Օնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 19)

ծնաւ ի մորէ մարդկաբար (129 / 14)

Օնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 5)

ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 1)

անփոփոխելի և անյեղի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 24)

նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 17)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանունն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

ԾՆԵԱԼ - 20

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ. զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 8; 23 / 11)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 1; 34 / 3)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 2)

և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 11)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին և ծնեալ ասէ գերեզմանի զԱստուած (115 / 4)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 9)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց... և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիր ծնողսն: (134 / 3)

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 11)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 7)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 22)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ (77 / 20)

Իսկ Թեոդոսէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է (116 / 19)

Իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 15)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (113 / 21)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն. մա՛րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զզեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 4; 114 / 6)

Եւ զնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին, և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած (115 / 12)

ԾՆԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն, զի Աստուած ծնելութեան առիթ: (118 / 15)

ԾՆԵՑԵԱԼ ,ԾՆԻՑԵԱԼ - 2

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայնէր զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ(102/16)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. (68 / 1)

ԾՆՆԴԱԿԱՆ - 1

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 18)

ԾՆՈՂ, ԾՆՕՂ - 17

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 3)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 8)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց (133 / 21)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 9)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց. յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից (30 / 16)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, (77 / 20)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 4; 63 / 7)

Ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիր ծնողսն: (134 / 4)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

գոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

Արդ՝ ո՛չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին. յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնող ունելով զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, ի ներգորշութենէ՝ գոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 4)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնողին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 15)

Եւ զի ոչ խառնի ծնողն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 10)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 3)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, (68 / 2)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնողն (114 / 5)

Սակայն մի ինչ ի նա լաութինն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ճննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցյախտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 6)

Ճշմարտեացի ճննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 18)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ճննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անզիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 23)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ճննդեանն և Հոգւոյն էլողութեան (32 / 20)

և ոչ յաղագս ճննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 6)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ճննդեանն կոյս պահել զծնողն, (68 / 2)

նա ի ճննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս (111 / 13)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ճննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 13)

իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ճննդեանն (127 / 5)

իսկ զկնի ճննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենով մարմին կուսածին և զրկեալ յախտենական լուսոյն երկրածին ճննդեանն փոխմամբ: (145 / 14)

զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «եթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ճննդեանն, նզովեցի»: (174 / 10)

որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցեմք. այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց

որ ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 18)

թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (107 / 19)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն (113 / 14)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 12)

Զի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցյաւիտեան (152 / 19)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (153 / 3)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 16)

զոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 11)

որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 8)

Ջի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ արնել (9 / 2)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 11)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ (32 / 21; 33 / 2)

զի այս ասպա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 2; 44 / 2)

Բայց ոչ էթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Ադրիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 21)

զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հորէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 21; 80 / 3)

«Ջի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 16)

զի թէ ծնունդն յապականութեան սերմանէ լեալ էր, գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 13)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 1)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 12)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 6)

Ճշմարտեսցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 18)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 23)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան (32 / 20)

և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 6)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, (68 / 2)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս (111 / 13)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 13)

Իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (127 / 5)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 14)

զոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեսցի»: (174 / 10)

որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցեմք. այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս, ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (174 / 24)

որ ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն
բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցարութիւնն (58 / 18)

թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց
մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (107 / 19)

Ձի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն (113 / 14)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական
մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական
աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցարութիւնն զայսոսիկ ասեն
(122 / 12)

Ձի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և
անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան (152 / 19)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել
զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (153 / 3)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել
օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 16)

գոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

Ձօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք
ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 6)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն
Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ,
և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և
զնորուն ծննդոց: (96 / 11)

որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 8)

և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ
կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն
լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 5)

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ: (184 / 5)

Բայց թե է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 11)

ԾՆՈՒՆԴ ԱՌՆԵԼ -2

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 2)

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ: (184 / 5)

ԾՆՈՒՆԴՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ - 1

Զմտաւ ա՛ծ զծնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն (132 / 12)

ԾՈՎ - 3

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 8)

վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 8)

ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ - 1

ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 2)

ԾՈՒՆԸ - 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծուկը երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 14)

ԾՐԱՐԵԼ - 1

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 24)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԾՆԱՆԻՄ - 2

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 5)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ

զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհասչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16)

ԾՆՈՒՆԴ - 9

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւոր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 6)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսէփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8; 187 / 12)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ արուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւոր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 6)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսէփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8; 187 / 12)

ԾՆՈՒՆԴ ԱՌՆԵԼ - 1

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 2)

ԾՆՈՒՆԴՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ - 2 Ձծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 3)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 9)

Կ 314 (782)

ԿԱԶՄԱԾ - 3

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (98 / 2)

Ջայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 21)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 3)

ԿԱԶՄԵԼ - 1

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 20)

ԿԱԶՄԵՄ - 1

Ջի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 12)

ԿԱԹՆ - 1

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կայթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 6)

ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ - 1

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ (63 / 10)

ԿԱԹՆԱԲՈՒԽ - 1

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս (68 / 3)

ԿԱԹՈՂԻԿԷ, ԿԱԹՈՒՂԻԿԷ - 3

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (22 / 1)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 22)

Ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթողիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 18)

ԿԱԼ - 2

զո՞ որ ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 18)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 14)

ԿԱԽԵԱԼ - 1

«սհա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 17)

ԿԱԽԻՄ - 1

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 20)

ԿԱՂԱՄ - 1

Մինչև յէ՞րբ կաղայք երկուս ոսու (164 / 6)

ԿԱՄ/ շղկ./ - 123

այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 14)

Առ որ ասացարն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 15; 10 / 18; 10 / 19)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ (10 / 24)

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (17 / 1)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 8; 17 / 9)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոյ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 12; 18 / 14)

կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ որ լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 4; 20 / 5)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 7; 23 / 10)

առ ո՛ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք (24 / 5)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասասցես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առաստօթին: (26 / 12; 26 / 14)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութին անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբութիւն Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 17; 28 / 19; 29 / 6)

կամ որպէս քաղցրութին մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 3)

զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկուսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 4)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22; 33 / 23; 33 / 24; 33 / 24)

և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս (34 / 13)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իձօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 20)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 11)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 11; 36 / 11)

զո՞ք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 17)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 3; 37 / 4)

Արդ՝ կամ ամբարշտեսցես միով իւրք ի սոցանէ, թէ ախորժեսցես կամ թէ ոչ՝ սպա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 8; 37 / 10)

և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 23; 38 / 23)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 17; 40 / 17)

ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 19; 43 / 20)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 19)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 1; 47 / 5)

տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 1; 52 / 2)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10; 52 / 10)

Եւ որպէս ոչ եքարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եքարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 14)

Ոչ թէ միայն բանի տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացւոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 5)

կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 8; 62 / 9)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 25)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 1)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 10)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ, ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն իսառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 20; 73 / 22; 73 / 24; 73 / 24; 74 / 1; 74 / 1; 74 / 2; 74 / 9; 74 / 10; 74 / 11; 74 / 12)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 6)

Ջօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն... կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 16)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ գԲանն Աստուած կամ գնարմինն իւր (78 / 25; 79 / 1)

այլ և ոչ գնարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ գանուն փոխեաց (79 / 16)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնք բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ գնարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ գմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ գԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6; 82 / 8; 82 / 9; 82 / 10)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար (83 / 26; 84 / 1; 84 / 1)

ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 13; 85 / 19)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան (89 / 2)

ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

և կամ զՋօր զաղաղակելն յերկնից. « փառաւոր արարից » (106 / 19)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն (107 / 23)

և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս (110 / 14)

և կամ որո՞վ իւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, որ ի ծննդէնէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 3)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 21)

իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 23; 112 / 24)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 13; 113 / 14)

յորում տեղուջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 16)

Զի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3; 123 / 3)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 18; 142 / 20)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 10)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ գնա, գորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն (147 / 21)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի (154 / 2)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞ք այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 7)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 15; 159 / 16)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 7)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 19)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 4; 181 / 6)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 17)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն գտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

Իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 11)

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմեոն (126 / 3)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բւեռեաց զնա ընդ իսաչափայտին»: (132 / 6)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես (129 / 17)

բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ (25 / 3)

ի ծննդենէ մինչև գգերեզման թաղեալ կան յապականութեան (111 / 5)

որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 21)

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յդարկեաց, և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ զյետին ինչ: (100 / 18)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, գոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

ԿԱՄԱԿՈՐԵՄ - 1

Է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորոցին կորուստ անձանց (92 / 14)

ԿԱՄԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ - 2

այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 3)

թէ արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութեն (109 / 8)

ԿԱՄԱԻ - 1

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 10)

ԿԱՄԱԻՈՐ - 4

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 7)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամատրն մահ: (71 / 2)

ԿԱՄԱԻՈՐԱԲԱՐ - 1

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամատրաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 21)

ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

զի կրեաց կարգաւ և կամատրութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

ԿԱՄԵԼ - 8

Ձի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնատրեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնատրեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 16)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 2)

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 14)

յորս բնատրեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 12)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն, յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնատրականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝

յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթէ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 15)

զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգոջ բանականի, (50 / 2)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ- 1

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիւրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 4)

ԿԱՄԵՑԵԱԼ - 2

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 13)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս (172 / 16)

ԿԱՄ ԹԷ - տե՛ս ԿԱՄ/շղկ/ գլխաբառի 26/14,28/19, 37/10, 42/16,44/6, 52/17, 59/5 օրինակները:

ԿԱՄԻՍ - 24

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ [կամեցաւ](#) (57 / 15)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան [կամեցաւ](#) և երբ և ուր: (95 / 8)

և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ [կամեցաւ](#) (101 / 16)

յորժամ [կամեցաւ](#) և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ [կամեցաւ](#), և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ [կամեցաւ](#), զիրն կատարել»: (170 / 5)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ [կամեցաւն](#) (58 / 14)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճատ միաւորութենէն իրում մարմնոյն զիր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր [կամեցաւն](#) (169 / 2)

և պարզեալ զնա [կամեցաւք](#) ի պատասխանականացն անտի նորաոյցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 14)

անդրէն ի տեղուջն իսկ [կամեի](#) ընդ քեզ խօսել յանդիման նոր (107 / 16)

յորժամ և ուրանօր և որքան [կամեք](#), ազդէր անցնիրոյն սգալ կարեացն (73 / 17)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն [կամեք](#) խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 23)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ [կամեք](#) և թոյլ տար մարմնոյն իրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 4)

իբրու թէ Տէր Աստուած [կամի](#) (5 / 4)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան [կամի](#) և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

այս գոր և ասելս կամիմ: (98 / 11)

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 7)

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ ոչ կամիս (117 / 10; 117 / 10)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 21)

կառուար ... կամիցի ուղղել զկառսն (172 / 21)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայիոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 19)

ԿԱՄ/Ք/ - 23

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 17)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն (65 / 13)

ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 23)

արդեօք ոչ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (

«զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ ես կամուլք իմօք դնեմ զն (122 / 6)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 17)

Ժպրհեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամենևին հեռի ի ճշմարտութենէն (48 / 2)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 8)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 13)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն (90 / 3)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 20)

147 / 19)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 13)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 6)

փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 11)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և ստ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 25; 72 / 26)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 10)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն, այլ եւ կամօք իմովք դնեմ զն (73 / 3)

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 18)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

ԿԱՅՍՐ - 1

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Չենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Չենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 18)

ԿԱՆԳՆՈՒՄՆ - 1

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի զլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան (126 / 3)

ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ - 1

արկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով (47 / 4)

ԿԱՊԱՆՔ - 2

հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց, ասաց (11 / 1)

Եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 15)

ԿԱՊԱՐԱՆ - 1

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 7)

ԿԱՊԵՄ - 4

կապեաց զնա ի մեզ (66 / 13)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 15)

Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա (169 / 16)

ԿԱՊՈՒՄՆ - 1

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն ինդրեալ զարձակումն, (10 / 22)

ԿԱՌԱՄԱՐՏ - 1

ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 25)

ԿԱՌԱՎԱՐ - 2

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն, այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24. 172 / 25)

ԿԱՌԱՎԱՐԵՄ- 1

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կատարարէր: (56 / 7)

ԿԱՌՔ - 3

կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 17)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

ԿԱՍԿԱԾԵՄ - 1

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ սստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 16)

ԿԱՏԱՐԱԾ - 2

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 4)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 14)

ԿԱՏԱՐԵԱԼ - 25

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստումանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թեպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 15; 33 / 16; 33 / 18; 33 / 18; 33 / 20)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 21)

Էն արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 18; 50 / 21)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 2)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 12)

ըստ նմին օրինակի թեպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 18; 72 / 22)

ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս, (94 / 16)

Եւ Գրիգոր Նիսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»: (121 / 12)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ (134 / 2)

աստեն ասելութիւն կատարեալ (150 / 18)

զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 9)

Եւ զերկուսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճատ միաւորութեանն: (170 / 1)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիժ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ (178 / 10)

համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19)

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 21)

ԿԱՏԱՐԵԼ - 8

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 2)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՛ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 4)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացոս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 18)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 11)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացի. «Թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիրն կատարել»: (170 / 5)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 12)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 18)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ - 1

ըստ նմին այսմիկ կատարելարար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգեճուլ: (39 / 6)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԱԼ - 1

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 3)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵՄ - 1

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 5)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ - 1

Է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 10)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍՍԱԿ - 2

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղին այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն (23 / 20)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ - 3

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն (40 / 10)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իրոյ գոյացութիւնք և ոչ անճառութիւնք երկու: (72 / 1)

ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ - 14

կամ ոչ ունելով նմա ի չօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 18)

ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 9)

զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 22)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 2)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մենջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 2)

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիւր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 22)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 11)

և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 21)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 7)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան (51 / 5)

զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 3) Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղոր (103 / 3)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 7)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի...
գոր. [կատարեաց](#) զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 8)

Արդ՝ զայսոսիկ, գոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր
մեռանել, [կատարեաց](#) ի մարդիկ Տէրն (66 / 22)

զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր [կատարեաց](#) Քրիստոս ի վերայ երկրի
(132 / 15)

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս, զի այնոքիկ, որ քեզ
յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ
յօրինեալ [կատարեացեն](#): (30 / 8)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս
աստուածեղէնս, [կատարեացի](#) այն և ի զլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ
Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 3)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի [կատարեցէք](#) ինդրոց»: (8 / 22)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ
զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս
ամենայն որպէ՞ս [կատարէին](#): (194 / 14)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ [կատարէք](#): (129 / 11)

Վասն այսորիկ և ասացեալն [կատարէք](#) (144 / 8)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն [կատարէք](#) իբրև
զմարդ և աստուածայինզօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ
մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր
զյարձակումն: (173 / 10)

Ջի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ [կատարի](#) (115 / 18)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն [կատարի](#) յանուարի ամսեան ի
Ջ, գոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին
Կիրիւղ: (188 / 9)

Բայց հրաշանամ, թե զիս^օ ըդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 22)

ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ - 2

փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 12)

և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 2)

ԿԱՐԱՑԵԱԼ - 4

Ընդ որ ոչ կարացեալ ելանել: (10 / 2)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 19)

ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 8)

զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 4)

ԿԱՐԱՑԵԼ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 17)

ԿԱՐԳ - 8

քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 2)

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց կրօնից և պաշտամանց (5 / 16)

մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկան (31 / 15)

ոչ կարեմք ուրանալ զնա զոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 2)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկան (68 / 1)

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր (148 / 2)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 6)

և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 12)

ԿԱՐԳԱԻ - 2

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 6)

ԿԱՐԳԵԱԼ - 1

ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 19)

ԿԱՐԳԵՄ - 1

որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

ԿԱՐԵԼ - 1

առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ (141 / 19)

ԿԱՐԵԼԻ - 5

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 21)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 18)

«անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 12)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 6)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելիին լինել ...գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 2)

ԿԱՐԵԿՑԵԱԼ - 1

որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն (66 / 3)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 15)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեացես, զմիսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 9)

գոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66 / 12)

ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան (105 / 1)

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 9) ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 21)

ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ (88 / 19)

ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս (123 / 6)

որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 8)

որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 24)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոյ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 9)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն (112 / 3)

զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 19)

«ոչ ինչ կարէ ապականել զոզի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս (132 / 21)

որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 13)

իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 22)

Ջի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոյ այնուհետև մարմին (176 / 4)

ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 23)

ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 4)

որ և ոչ որ կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ (98 / 4)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

և ոչ կարէր պատճառել իբր թէ ոչ որ զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, գոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և գորութեան (35 / 2)

Առ այսորիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, (63 / 5)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել (12 / 2)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ. թէ մնաց, որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5)

ԿԱՐԹ - 1

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 15)

ԿԱՐԻՔ - 10

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 1; 99 / 2)

որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6; 135 / 7)

յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, (73 / 17)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 6)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

ԿԱՐԻ ՔԱՁ - 1

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, զիտես դու և կարի քաջ (38 / 15)

ԿԱՐԾԵԼ - 1

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 5)

ԿԱՐԾԵՄ - 13

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զղէմս (16 / 19)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 5)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 13)

ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 8)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 15)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսց գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն (114 / 4)

ոչ էթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 11)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ գոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 11)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

պարտ էր ասել մի կարծէր զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 9)

զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց (155 / 19)

համայն որպէս ճատելովն պատուել կարծիցելմք զՓրկիչն (64 / 14)

ԿԱՐԾԻՔ - 12

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեսց զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեսց: (126 / 19)

զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ. որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 8)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 19)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 7)

և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 7)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 9)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդեօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 22)

ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 12)

Ձի զմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա իսաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 8)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն, զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

որպես կարծեմ, եթե ոչ արարչականն ի սուս մերձեսցի ձեռն, որ կարկանդակի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

ԿԱՐՈՂ - 3

զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (121 / 1)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 1)

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 3

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 20)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 22)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ (145 / 16)

ԿԱՐՈՏ - 1

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօս էր փառաց (107 / 2)

ԿԱՐՈՏԱԿԱՆ - 1

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 7)

ԿԱՐՕՏԱՆԱՄ - 2

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, որ զանմոլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն քան: (12 / 3)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զհտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 7)

ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 12)

ԿԱՑԵԱԼ - 11

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 2; 43 / 4)

նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 18)

կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 10)

Կացեայ. ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 18)

իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեայ. մնացեալ մարդկայինքն (84 / 6)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուզակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեայ. մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 23)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեայ. յետոյ քաղցեալ (121 / 10)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասենք բնութեանց, այլ կացեայ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 19)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեայ. մնացեալ ի նմին (176 / 24)

ԿԱՓՈՒՅԱՆԵԼ - 1

դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

ԿԵԱՄ - 1

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցէ յաւիտեան (28 / 1)

ԿԵԱՆՔ - 20

ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ գանմահականն գտանել կեանս: (69 / 14)

սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 2)

ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս (118 / 19)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 21)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 2)

Քաղցեալ և լեղի ճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանս պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 20)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 13)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել գանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեցցեն ի մարմինն յայն: (144 / 15)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 5)

որպէս և ոչ ասենք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 4)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 19)

«տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 7)

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, (106 / 1)

անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 6; 70 / 8)

զի բարձր է ի մենջ գտարժանաւոր կենացու այսոցիկ զհայրայթանս (139 / 2)

և ասա. «ահա տեսաք զկէանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 16)

ԿԵՂԾԱԻՈՐԻՄ - 1

Իսկ թէոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և զապականութիւն զգեցեալ և ասպա կէղծաւորի ասելով (116 / 21)

ԿԵՂԾԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ կէղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

ԿԵՂԾԻՔ - 1

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կէղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողոտոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

ԿԵՆԱԳՈՐԾ - 1

Ջի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու զոլ և կենագործ (45 / 19)

ԿԵՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ - 1

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 3)

ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՂ - 1

և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենսագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 20)

ԿԵՆԱՐԱՐ - 2

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս, (144 / 21)

հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ գկենարար գալուստ նորա միւսանգամ (193 / 7)

ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՐ - 1

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ գկենդանարար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 16)

ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆ - 5

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 6)

ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 13)

առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ (36 / 24)

ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 17)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա գկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 4)

ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐ - 4

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային (61 / 7)

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 19)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն(12 / 15)

որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 15)

ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս...և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 19)

ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԻՉ - 3

անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ (85 / 3)

և լուսաւոր փառք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս (131 / 16)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 6)

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 3; 36 / 9)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 10)

մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 4)

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (61 / 7)

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր (85 / 21)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 6)

և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 4)

Եւ որք ասէն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 1; 182 / 4; 182 / 6)

և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս (85 / 17)

Եւ որք ասէն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (182 / 2)

պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (37 / 2)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 19)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղնն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրոց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն (23 / 20)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 21)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ չօր (36 / 4)

և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (24 / 2)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի

Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ գայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում գայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (36 / 22)

նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

ԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ - 6

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 5)

և նովաւ պարզեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (139 / 1)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այտօքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 9)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն (128 / 23)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառօք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 8)

ԿԵՆՍԱՏՈՒ - 1

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսչն և մինչն յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (53 / 23)

ԿԵՆՏԱՂ - 1

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 21)

ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի

ԿԵՐԱԿՈՒՐ - 10

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ (141 / 18)

սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 20)

Մննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 1)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ (138 / 13)

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր» (27 / 20)

իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 11)

զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (151 / 2)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 7)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 15)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 20)

ԿԵՐԱԿՐԻՉ - 1

այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 14)

ԿԵՐԱԿՐՈՂԱԿԱՆ - 3

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 12)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 6)

ԿԵՐՊ - 1

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն

(17 /7)

ԿԵՐՊԱՐԱՆ/Ք/ - 8

զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 11)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 13; 35 / 19; 35 / 21)

Սակայն մէք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 16)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 7)

էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 16)

(174 / 19)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 18)

ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԱԼ - 2

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւոյ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (147 / 1)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայլք յափշտակողք (164 / 14)

ԿԵՐՊԱՑԵԱԼ - 3

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 15)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 21)

ԿԻԶՈՒԻԼ - 1

վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (117 / 1)

ԿԻՆ - 5

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 7)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 6)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ (68 / 1)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 6)

ԿԻՍԱԴԲԵԱԼ - 1

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 3)

ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ - 1

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ, զի բարձցի զայթակողութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 22)

ԿԻՍԱՀԱԻԱՏ - 2

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի, զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 23)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ զայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

ԿԻՍԱՆՁՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեան մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 5)

ԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿ - 1

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր գառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 23)

ԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ - 2

որով իիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց, թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց, և մանաւանդ զի ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 15)

ԿԻՐՔ - 63

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրքս (49 / 7)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրքս: (73 / 10)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրքս (93 / 6)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրքս (93 / 20)

Համօրէն կիրքս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերնեցոյց մարմնում. (95 / 6)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրքս (99 / 6)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 13)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և գայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակեր մարդկայնոյն (160 / 6)

և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 11)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ գամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

այլ որ ինչ միանգամ յիւրաքանչիւր կիրսն գտանի (108 / 1)

ընդ ձեռն սոցա գբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս (135 / 10)

Սներիանոս ... գմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 10)

այլ զկամելն զիւր առ կրել գմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 14)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով գբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ գմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 12)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղէնայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 10)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն (93 / 11)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 16)

և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 24)

առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 22)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից (30 / 18)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ապի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 18)

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 18)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր գառանց կրից ստեղծեալն (93 / 22)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 3)

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 8)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 3)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 12; 167 / 15)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրան Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից (174 / 13; 174 / 15)

կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 8)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել (64 / 4; 64 / 4)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք (66 / 8)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 12)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16; 93 / 18)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 2)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից. զի ի բառնալ եկն գնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր գնոսա: (174 / 16)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել գնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 19)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն, այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 8)

Ջի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 17)

իսկ նորումք կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ (160 / 8)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիրք. կամ որդիք երկոքին և եղբարք, (62 / 8)

զներգործութիւն և զկիրքս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի (49 / 22)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրքս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 17)

Եւ զմարդկային զկիրքս, որով զմերն բժշկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 12)

և մի՛ գնոսին զկամաւոր զկիրքս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրքս (157 / 22)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և

անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն... (178 / 14)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ(174/19)

ԿԻԻՐԵՂ - 5

Եւ Կիրեղ ասէ. (121 / 14)

որպէս և Կիրեղ ասէ (122 / 15)

Եւ Կիրեղ աս (159 / 17)

որպէս ասէ Կիրեղ (170 / 15)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

ԿՃՂԱԿԱԻՈՐ - 1

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբոս, կճղակատր. բշողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 9)

ԿՆԻՔ - 1

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

ԿՆՔԵԱԼ - 1

որպես ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեալ (169 / 10)

ԿՆՔԵԼ - 1

և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք (61 / 1)

ԿՈՂ - 1

ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

ԿՈՂՄ, ԿՈՂՄՆ - 4

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

թողին զքազաքս իւրեանց, և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 13)

Զոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն (155 / 4)

երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ զերծեալ լինեաք (101 / 11)

ԿՈՅՍ - 59/ Աստուածածին և անկանալ:

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գտորբն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ գտորբն Կոյս: (20 / 15; 20 / 17)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասեր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

և կամ թե ունէր զոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդէղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ (29 / 1)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն (68 / 2)

Ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 15)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի զաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն. (31 / 5)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 22)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 21)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման (94 / 19)

Առ այնոսիկ որ ասէն բնութեամբ անձև անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 6)

պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 13)

Բայց արդ, եթէ տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 9)

–«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 4)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս [ի Կուսէն](#) կարացեալ գտանել (28 / 18)

Զի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիսն ևս ոչ կարացես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա [ի Կուսէն](#) կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 23)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր [ի Կուսէն](#): (42 / 7)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր [ի Կուսէն](#) առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ [ի Կուսէն](#) ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 5)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական [ի սրբոյ Կուսէն](#), ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր [ի Կուսէն](#): (55 / 17)

միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և [ի Կուսէն](#) եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 24)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր [ի Կուսէն](#) (56 / 4)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌոդի ծնեալ մարմնով [ի Կուսէն](#) (63 / 2)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ [ի Կուսէն](#) (74 / 21)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, որ ի մարդկանէ, այլ որպէս Բանն ի Հօրէ զիւրն ունի գոյութիւն, այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 4)

Սակայն մի ինչ ի նա լաութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

Մնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 9)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 8)

և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն (145 / 1)

Ձի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 19)

Մարմին այտորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 13)

ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենու ի Կուսէն: (168 / 8)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեացին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 16)

Իսկ զանստուերն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ հ Կուսէն: (171 / 24)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է հ Կուսէն, և մարմինն որ հ Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով հ սուրբ Կուսէն: (176 / 12; 176 / 12; 176 / 17)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ հ սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն: (180 / 12)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն հ Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 11)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (14 / 1)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ որ: (28 / 12)

գոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան գոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 24)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 5)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար և թէ զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 14; 62 / 18)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 22)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 4)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ Կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեացի»: (116 / 17)

Յղացեալ յարգանդի Կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն (129 / 12)

Ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին (173 / 23)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի Կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 7)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոցէ: (66 / 17)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զբոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 16)

Զիա՞րդ ինքն գկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ (103 / 7)

ԿՈՉԵԼ - 4

ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 20)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 14)

Ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սևերեայ: (155 / 1)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 19)

ԿՈՉԵՄ, ԿՈՉԻՆ - 7

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած (127 / 6)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի,
և կոչեացես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն
է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեացի»: (116 / 18)

Եւ նորա կոչեցին թագաւորաւն զերանելին Անդրեաս զմանուկն (189 / 16)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն
աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 15)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 16)

ԿՈՉԻԼ - 1

մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ
եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 9)

ԿՈՉՈՒՄՆ - 2

յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս
(84 / 12)

այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն
բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 19)

ԿՈՐԾԱՆԵՄ, ԿՈՐԾԱՆԻՄ - 3

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի
զերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի
դժոխս, կործանեաց զն (175 / 13)

այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի
միմեանց (153 / 17)

Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 3)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ - 1

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 2)

ԿՈՐՆԹԱՑԻ - 2

Եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած (113 / 3)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն (166 / 8)

ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ - 1

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովարան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էիսից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 9)

ԿՈՐՈՒՍԱՆԵԼ - 1

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 13)

ԿՈՐՈՒՍԱՆԵՄ - 5

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր նչ կորոյս (144 / 23)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր նչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն... կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զիւր նչ կորուսանէ: (78 / 19)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն, առնու զոր ոչն ունի, և զոր ունին, նչ կորուսանէ (167 / 21)

Տրամեցաւ զի գորտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 9)

ԿՈՐՈՒՄԻՉ - 1

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն (96 / 13)

ԿՈՐՈՒՍՏ - 2

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բէլիարայ զաստուածային սուրբ զիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 10)

ԿՈՒՌՔ - 1

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոնցն դէմ եմք (139 / 10)

ԿՈՒՍԱԾԻՆ - 1

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յալիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 13)

ԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ - 3

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 4)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 6)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին (63 / 2)

ԿՈՒՐԱՅԵԱԼ - 1

նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 6)

ԿՈՓԵԼ - 1

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն (139 / 13)

ԿՏԳԵԼ - 1

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա (147 / 19)

ԿՐԱԿԱՆ - 4

զի ամենայնքն...յերկուս բաժանին, ի կրական և ի ներգործական (65 / 23)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 11)

կրականը են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (65 / 23)

ԿՐԵԱՎ - 4

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսուսիկ ի մարմինն իւր (58 / 5)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկիչն և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 12)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալը եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 21)

ԿՐԵԼ - 17

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն»: (121 / 16)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 19)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 11)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միատրութենէն իւրում մարմնոյն զիր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 3)

թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն (170 / 16)

զիա՞ ըդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիրսն: (172 / 11)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնատրեալ Բանին մարմին (48 / 15)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնատրեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 23; 49 / 2)

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 14)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրեյն և կամելն (50 / 11)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրեյն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և գառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 2)

Արդ եթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրեյովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն (93 / 12)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից. զի ի բառնալ եկն զնա ի մենջ և ի կրիցն մերոց, կրեյովն իւր զնոսա: (174 / 16)

ԿՐԵՄ - 6

և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ (57 / 14)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 4)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 6)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

Իսկ յետոյ կրե զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 18)

ԿՐԿԻՆ - 7

Բայց էր երբէք ուրէք, որ և կրկին կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով
բնութիւնս: (42 / 16)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին (42 / 18)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 16)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ
մարդկային կազմածիս (97 / 20)

պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք (105 / 4)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի (128 / 21)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝
զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 12)

ԿՐԿՆԱԿԻ - 1

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն
վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

ԿՐԿՆԻՍ - 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու
խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 14)

ԿՐՃԱՍԵԼ - 1

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ
ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ
լիցի: (36 / 12)

ԿՐՃԻՄՆ - 1

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

ԿՐՍԵՐԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22)

ԿՐՕՆ, ԿՐԱԻՆ - 1

Խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց. կրօնից և պաշտամանց (5 / 16)

ՀԱՐՑԱՌՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

այստեղից

ԿԱԹՈՒՂԻԿԵՍ - 2

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 7)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 8)

ԿԱՄ - 4

Պ. Սովորություն ասել ի՞նչ վճարե, զի զայդ ամենայն ոք ասե, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 20)

Աղէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11; 194 / 12)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

ԿԱՆՈՆ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ - 1

Պ. Սովորություն ասել ի՞նչ վճարե, զի զայդ ամենայն ոք ասե, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 23)

ԿԱՐԳ - 8

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք,

որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

Եւ Բարսիղ ասէ. «ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցնուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 3)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 20)

Աղէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին (194 / 12)

ԿԱՐԳԵԼ - 2

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին ադանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 12)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցնուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ ինձ ատուր մարթ է, ադե ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում ատուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 14)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ ադիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 6)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 8)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 1)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ

զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13)

ԿԱՐԴԱՍ - 1

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

ԿԱՐԵՄ -2

զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 1)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ իստնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

ԿԱՐԻ ՔԱՋ - 1

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

ԿԱՐԾԵՄ - 1

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐ - 1

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բոլիսէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 3)

ԿԵՆԴԱՆԻ - 1

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բոլիսէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 1; 197 / 3)

ԿԻՐ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ ասանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

ԿԻԻՐԱԿԷ - 3

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն

խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

ԿԻՒՐԵՂ 4

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 11)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն զրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 4)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրեղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 18)

ԿՆՔԱՏՈՒ - 1

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11)

ԿՆՔԵՄ - 1

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 11)

ԿՈՂ - 2

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արին ել եւ ջուր: (195 / 15)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16)

ԿՈՅՍ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16)

ԿՈՉԵԼ - 1

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

ԿՈՉԵՍ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ

այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճմանն աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զաւրն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 21)

ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՍ - 4

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 18)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 22)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 25)

ԿՐՊԱԿԱԻՈՐ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

ԿՐԱԻՆ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննոս աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

Հ 345 (729)

ՀԱԼԱԾԵԼ - 2

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հայածել (90 / 4)

ՀԱԼԱԾԵՄ - 2

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հայածեցան (131 / 17)

որք յիրաքանչիւր ժամանակս հայածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 24)

ՀԱԿԱԴԱՐՁԵՄ - 1

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձ զբանն (182 / 9)

ՀԱԿԱԿԵԱԼ - 1

Եւ նորին անուանքն մարդկայինք, որք հետնին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեայք լինին նմա (158 / 7)

ՀԱԿԱՄԻՏԵԼ - 1

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառայ մահու և ապականութեան: (90 / 13)

ՀԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 3)

ՀԱԿԱՌԱԿ - 11 /աձականն ու նախադր. առանձնացնել/

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց (5 / 6)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 17)

ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 5)

թեպէտ և յապաղեցեր, սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին (17 / 15)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 7)

Իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 17)

զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 2)

Եւ այսպէս ինք իւր լինի հակառակ և ինքեան բանիւ զիրն առեղծանէ զբանս: (116 / 14)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 6)

Իսկ գտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 16)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս (138 / 10)

ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐ - 1

զնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 17)

ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ - 1

իսկ այլ զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերացն: (7 / 10)

ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ - 2

«Մա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմեովն (126 / 4)

իբրու թէ հակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (7 / 19)

ՀԱԿԱՍԱՑԵԱԼ - 1

եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 19)

ՀԱՂՈՐԴ - 8

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 6)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս. ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և

երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (60 / 19; 61 / 5)

ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով երարձ ի մէնջ (65 / 15)

յաղթեցէ վեհագոյնս վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 12)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 16)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ (103 / 4)

Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միատրել և իմունս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան (105 / 2)

ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ - 1

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ (178 / 20)

ՀԱՂՈՐԴԱԿՅԻԼ - 1

չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցի բարութեանցն (4 / 7)

ՀԱՂՈՐԴԵԼ - 1

արժանի առնել այնուհետև աստուածային Բանին բնութեան հաղորդելոյ: (114 / 23)

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 17)

ՀԱՃՈՅ - 1

ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 1)

ՀԱՄԱԲՈՒՆ - 3

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել գտերունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համարուն և ոչ անակիզքն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 3)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համարուն եղելոյ Բանին (127 / 15)

համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից (167 / 13)

ՀԱՄԱԳՈՅ - 11

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տերունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 3)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ. զի համագոյնքն պարտին և հոմարուն իրերաց գոյ: (76 / 6; 76 / 8)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն քան՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյ ասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 7)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի, և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 1)

Խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր (83 / 10)

ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 13)

ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 1)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 16)

Զի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 10)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 17)

ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԱՆ - 1

արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն քան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 3)

ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԻՑ - 1

, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն (157 / 16)

զի համագոյնքն պարտին և հոմարուն իրերաց գոլ: (76 / 9)

Այլ ասեն, ոչ ասենք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյնութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 18)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյնութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ (44 / 9)

և գայս ոչ ըստ համագոյնութեան, այլ որպէս ասացի (52 / 17)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյնութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 2)

համագոյնութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 22)

Եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյնութեան բանին և մարմնոյն ասե, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայռեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյնութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 2; 113 / 6)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյնութեան բանի (181 / 3)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ
աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ
միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան
ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

ՀԱՄԱԳՈՅՔ - 3

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և
կենդանաբարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյ և համապատիւս
զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ
արարածականունս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 20)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և
ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյ իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր,
որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց
հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 21)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց
հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 24)

ՀԱՄԱԽՈՂ - 1

որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (53 / 1)

ՀԱՄԱՁԱՅՆ - 3

ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն
զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն
ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 6)

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով
իրերաց (111 / 18)

ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական
հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 2)

ՀԱՄԱՁԱՅՆԵԱԼ - 1

եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին (47 / 1)

ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ -1

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զան մեզ թշնամութեան և զժողովոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 5)

ՀԱՄԱՅՆ - 24

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիատրութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 14)

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք իսարեցուցանողօք զիստիք իսարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 7)

և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար (25 / 20)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել զտանի (31 / 16)

համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն (34 / 17)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր (35 / 20)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 17)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 13)

Եւ թեպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 20)

համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 16)

և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ (63 / 3)

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 14)

և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ (71 / 21)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 20)

և համայն զորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 18)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 14)

համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 10)

Եւ յաղագս այսորիկ թէև անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեսցին: (84 / 18; 84 / 20)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 14)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 9)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զքնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

ՀԱՄԱՆԳԱՄԱՅՆ - 1

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 18)

ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ - 1

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին, որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 20)

ՀԱՄԱՊԱՏԻԻ - 1

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւ զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 21)

ՀԱՄԱՌՕՏԱԲԱՐ - 1

զի և համառօտաբար ասացից (37 / 17)

ՀԱՄԱՐԵՄ - 3

զի մի իշխանութեան գործ համարեցի յաղթութիւնն (64 / 24)

ևս առաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեցուր: (64 / 16)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 10)

ՀԱՄԱՐԻՄ - 10

Վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և թշկելոյ զարարածս իւր (144 / 1)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 15)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 5)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 8)

Սահմանական բանի համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 18)

և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 19)

համարիք զդոսս որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 10)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 14)

ՀԱՄԱՐՉԱԿԵՄ - 1

որքան համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (59 / 23)

ՀԱՄԱՐՉԱԿԻՄ - 1

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ (24 / 12)

ՀԱՄԱՐՉԱԿՈՒԹԻԻՆ - 1

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 12)

ՀԱՄԲԱԿ - 1

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 19)

ՀԱՄԲԱՌՆԱՄ - 1

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 23)

ՀԱՄԲԱՐՉԵԱԼ - 2

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

Իւրաքանչիւր որ յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, (153 / 17)

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ - 2

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշոշափելի գնա անուանել (123 / 22)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն (141 / 4)

ՀԱՄԲԱԻ - 2

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբարոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 22)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղիւ համբարուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի քանիւն ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 15)

ՀԱՄԲԵՐԵԱԼ - 3

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 21)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 18)

Զի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից գնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 24)

ՀԱՄԲԵՐԵԼ - 1

գնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու իսաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 15)

ՀԱՄԲԵՐԵՄ - 1

ըստ բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միաւորութեանն անշարժարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 16)

ՀԱՄԲՈՒՐԵՄ - 1

ամենայն ուրէք համբուրէի զառ ձեզն ձայնակցութիւն (14 / 6)

ՀԱՄՕՐԵՆ - 2

համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս (20 / 3)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. (95 / 6)

ՀԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 2

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է, սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 16)

Իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով (110 / 4)

ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ - 1

զի բարձցէ ի մէնջ զտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս (139 / 3)

ՀԱՅԹԱՅԹԵՄ - 1

զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին (79 / 8)

ՀԱՅԻՄ - 1

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

ՀԱՅՀՈՅԱԿԱՆ - 2

գոր և յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին (162 / 18)

ն՞րքան և ն՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

ՀԱՅՀՈՅԻՉ - 2

Թող զհայհոյիչ աւագակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութին: (136 / 17)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էիսից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 12)

ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻԻՆ - 5

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 4)

որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 21)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութին: (104 / 15)

Չհայհոյութիւնն ոչ գովեմ (101 / 3)

թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել գիայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 11)

ՀԱՅԸ - 111/Աստուած, ծնող և վանական առանձնացնել/:

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (20 / 2)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (32 / 19; 33 / 2; 33 / 3; 33 / 4)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իՀօրէ և զոր եղնն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 20)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 18)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր. յորմէ Որդի և Հոգի (61 / 21)

վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 23)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 8)

ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, ինդրեցեր առ ի մէնջ զիտել զպատճառս, որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրընդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 11)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝

Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 7)

ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 17; 102 / 20)

«Հայր» փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք (106 / 5)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց (107 / 2)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 11; 126 / 12)

իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն (127 / 4)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր իմ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն, «Հայր» փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի:

(137/8,137 / 9; 137 / 15; 137 / 16; 137 / 16; 137 / 19)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 6)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 13)

Եւ զայս հայրն: (120 / 10)

Այսպէս հայրն: (123 / 1)

Եւ զայս հայրն: (130 / 19)

Եւ զայս հայրն: (132 / 23)

«Հայրն» որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմասցիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ գորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 17)

Եւ զայս հայրն: (179 / 18)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 10)

զի դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 17)

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ (6 / 12)

որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 23)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 20)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 17)

զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 13)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 18)

ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիս ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ և մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես, ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն գունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 15; 100 / 1)

Զսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 8)

«Ընդէ՞ ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես (6 / 2)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Ձի թէ ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն, ամենայն ուրեք համբուրէի զառ ձեզն ձայնակցութիւն (14 / 5)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 8)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, (52 / 14)

զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 7)

ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 19)

խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 3)

որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 8)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 18)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 8)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով (40 / 8)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 21)

մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 14)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 19)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն (58 / 12)

սուրբ Հարթն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին գմեգ խոստովանել (104 / 8)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարթն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի գմարդկայինսն՝ գմահ և զայլսն (122 / 1)

Եւ հարթն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 8)

Արդ տեսցուք առ այսոքիւք և զայս ևս, թէ զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց, ընդէ՞ր սուրբ հարթն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս, և թէ է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (155 / 20)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարթն զիւրեանցն պայծառացուցին ճառս (159 / 24)

գնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարթն (161 / 20)

որպէս ուսուցին սուրբ հարթն, և միացեալ անքակութեամբ (176 / 25)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարթն զմի և գնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 17)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարթն կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 22)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին գմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 6)

Ձի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի

փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և գորութեանն: (32 / 21)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօք (34 / 23)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօք և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօք (35 / 13; 35 / 20)

ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօք: (75 / 17)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօք և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 7)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօք (104 / 21)

ապա յետ յարութեանն Հօք և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս (114 / 19)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօք բարձրացեալ նստի յաթոռ (124 / 7)

զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօք մատուցանէր, (137 / 14)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոոցն դէմ եմք, Հօք ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսր յամենայն երեսաց: (139 / 11)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօք (140 / 7)

նովին փառօք Հօք գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 14)

Եթէ «տեսցեն գորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօք և գօրօք հրեշտակաց»: (143 / 9)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօքէ զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 15)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա հ Հօփէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 17)

Նախ քան զամենայն յախտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօփէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր հ Հօփէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 2; 34 / 7)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ հ կենդանոյ Հօփէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց (36 / 4)

Ըստ ինքեան Բանն որ հ Հօփէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (37 / 22)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ հ Հօփէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

Զի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօփէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 19)

Զի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօփէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ գնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 6)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի հ Հօփէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 20)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօփէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 13)

Բանն Աստուած առաքեալ հ Հօփէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 7)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, որ ի մարդկանէ, այլ որպէս Բանն հ Հօփէ զիւրն ունի գոյութիւն, այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 2)

այլ յԱստուծոյ Հօփէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 10)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօփէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 23)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսուսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօփէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անձառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօփէ իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ գնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 14; 122 / 18)

ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօփէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է(137 / 8)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօփէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (142 / 4)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօփէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 16)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօփէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 14)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօփէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօփէ (178 / 12)

Եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօփէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 10)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զուրբ Հոգին (40 / 17)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող զոյ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 3)

և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ» (142 / 3)

«Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ» (30 / 1)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. «փառաւոր արարից» (106 / 19)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք զիտեմ ի հարանցն խոստովանել». զհայրսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղուջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 20)

ՀԱՅՐԱԿԱՆ - 2

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 12)

զիս՝ ըդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 16)

ՀԱՅՐԱՊԵՏ - 4

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ (179 / 10)

Իսկ եթէ ոք ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 10)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔՍՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 2)

ՀԱՅՅԵԱԼ - 1

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր (29 / 8)

ՀԱՅՑԵՄ - 2

հայցեալ ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 19)

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 1)

ՀԱՅՑՈՒԱԾ - 1

Իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 1)

ՀԱՅՔ - 2

ԽՈՍՐՈՎԿԱՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԻ ՀԱՅՈՅ (3 / 2)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ ընդ
ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 4)

ՀԱՆԱՊԱԶ - 2

հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ (100 / 18)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 20)

ՀԱՆԱՊԱԶԱԲԱՐ - 1

այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին գերկոսին
և հանապազարար (122 / 14)

ՀԱՆԱՊԱԶՕՐ - 1

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն
մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 17)

ՀԱՆԴԵՐՁ - 15

ամեներումբք է հանդերձ անհատիւքն ի շարադրութեանն (19 / 14)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և
առանձնաւորութեամբ: (34 / 10)

հաւաստեալ և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ գդէմն
յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ
Կուսէն, ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին
և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 12)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ
համարեցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով (64 / 25)

իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն
եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ (70 / 9)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ
Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 9)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյր
իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 24)

մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն
ժամանակաւ: (109 / 18)

Եւ յանբովանդակելին ընդ չօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, գոր էառ ի կուսէն (124 / 8)

Ձի թէպէտ ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ, այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ (127 / 1)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է (147 / 11)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախձան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 3; 179 / 5)

ՀԱՆԴԵՐՁԵԱԼ - 10

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգոյ զհրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 2)

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 17)

Եւ գոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն է (108 / 16)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբելոն ի Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 15)

ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն (117 / 4)

նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 3)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդերձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 15)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 15)

զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հզօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 20)

որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր որ ճանաչէր (4 / 3)

ՀԱՆԴԵՍ - 2

Զօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 10)

բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց արօռ: (96 / 3)

ՀԱՆԴԻՊԵԱԼ - 1

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 18)

ՀԱՆԴԻՊԵԼ - 1

Երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 7)

ՀԱՆԴԻՊԵՍ - 1

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 7)

ՀԱՆԵԱԼ - 1

հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց, ասաց (11 / 1)

ՀԱՆԵԼ - 3

և գերեքարբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 5)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 11)

վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 11)

ՀԱՆՃԱՐ - 1

և ապա բանի զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 5)

ՀԱՆՃԱՐԵՂ - 1

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան (154 / 9)

ՀԱՆՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ - 1

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 10)

ՀԱՆՈՒՐ - 8

որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 19)

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 13; 19 / 13)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մենջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստուանելոց: (71 / 9)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն (19 / 7; 19 / 8)

Ի չորս բաժանի որ ի բերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 10)

բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոլ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (25 / 23)

ՀԱՆՐԱԿԱՆ - 2

այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 19)

և դու որ զմարդկային դեմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս (19 / 19)

ՀԱՋՈՐԴ - 1

անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 9)

ՀԱՍԱԿ - 6

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զմանէ գիրք (63 / 15)

իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (23 / 1)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար (68 / 6)

Զարգացումն աճմամբ հասակի ընկալաւ, աճելական ծանուցանելով զբնութիւնս: (95 / 5)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ (23 / 16)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 9)

ՀԱՍԱՆԵԼ - 1

շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 15)

ՀԱՍԱՐԱԿ - 9

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքեն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. գտյն ո՞չ ապաքեն գայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 10)

Արդ՝ ահա գյատուկն որ ի հասարակէն գարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 11)

գայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ (39 / 9)

որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 7)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 6)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 16)

զի ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և զԲանն (40 / 3)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 5)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքեն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 10)

ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ - 2

իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 23)

իսկ եթե հասարակարար առհասարակ յերկուսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 15)

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ - 15

այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց (25 / 8)

ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 8)

հաւաստեաւ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 10)

ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 10)

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 2)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոզցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, (24 / 14)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 21)

և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 6)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ումանք: (21 / 12)

զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդւոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 12)

որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 11; 39 / 13)

որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բեր (77 / 21)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 17)

ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԷՍ - 1

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 21)

ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ - 2

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 18)

Զի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 13)

ՀԱՍԵԱԼ - 2

Ժամանակ իմ չն է հասեալ (120 / 18)

և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա (169 / 17)

ՀԱՍՈՒՑԱՆԵՄ - 1

լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց գրկանս և աղքատութիւն (106 / 16)

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ - 5

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 7)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 21)

սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 23)

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, գոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 10)

ՀԱՍՏԱՏԵԼ - 3

զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծովութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի քանսարկութենէ: (92 / 1)

անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել (115 / 15)

զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զաւր Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 3)

ՀԱՍՏԱՏԵՄ - 5

Եւ զիս՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատելմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 13)

զի և Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 4)

զճշմարտութիւն իրին յարութեամբն հաստատել յորում տեղուց զբանն հաստատել, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտել, ճշմարտել և զբանն: (115 / 14; 115 / 14)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդէղութեան իւրոյ հաստատելք զճշմարտութիւն (66 / 5)

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցւոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 14)

ՀԱՍՏՈՒՆ - 1

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

ՀԱՏԱՆԵԼ - 1

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոռցն դէմ եմք, Հօր ընծայելով արտասուեաց, հատանելով զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (139 / 11)

ՀԱՏԱՆԵՄ - 2

և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 1)

զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 6)

ՀԱՏԱՆՈՂ - 1

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (147 / 19)

ՀԱՏՈՒՅԱՆԵՄ - 1

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 23)

ՀԱՐԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ (127 / 2)

ՀԱՐԿԱԻՈՐ - 5

Ապա եթե ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 12)

ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է (148 / 4)

ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 22)

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 9)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 10)

ՀԱՐԿԱԻՈՐԱԲԱՐ - 1

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 6)

ՀԱՐԿԱԻՈՐԵՄ - 2

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս (47 / 3)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս, պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 10)

ՀԱՐԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 5

ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8)

ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (46 / 2)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 13)

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 16)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկաւորութեան (13 / 2)

ՀԱՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէր զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 2)

ՀԱՐԿ Է - 4

Առ որ ասացաքն. «... հարկէ զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 20)

հարկէ ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 21)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգգնուլ մարմին կուսածին (145 / 11)

հարկէ և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և էթ առ երևոյթս ձևացութիւնք, իսկ սոքա բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 2)

ՀԱՐԿ ԼԻՆԻ -2

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 3)

ՀԱՐՈՒԱԾ - 1

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ ի հարուածոյն և ի բեւեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 2)

ՀԱՐՑԱՆԵԼ - 6

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն (65 / 13)

Յիշե՞ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար (142 / 12)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս (100 / 20)

Չայս պահանջեր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն. թէ... (161 / 1)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ (103 / 7)

ՀԱՐՑԱՆԵՄ - 4

զո՞ որ ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ. կամ յունմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 17)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 7)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք. եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 8)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս... (100 / 21)

ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼԻ - 1

Բայց հարցաքննելի է այս (92 / 11)

ՀԱՐՑԵԱԼ - 1

Լուար զառ ի նմանէ հարցեալն. «զո՞ որ ասեն զինէն», զուգաձայնեա ընդ Պետրոսի, զի ընդ նմին ինն երանեսցիս. «Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 11)

ՀԱՐՑՈՒՄՆ - 3

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 4)

ՀԱՐՑՍՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 1)

ՀԱԻԱՆԵԱԼ - 2

Այսպես հաւանեալ ենք (54 / 11)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր որ առանձինն ազգաձինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յուլիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 7)

ՀԱԻԱՆԵՄ - 2

Իսկ որք ոչ հաւանեին ընդունել: (152 / 6)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ք արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 11)

ՀԱԻԱՆԻՄ - 1

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես զոյ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ (19 / 1)

ՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ (95 / 20)

ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԷՍ - 1

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 10)

ՀԱԻԱՍԱՐԵԼ - 1

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 2)

ՀԱԻԱՍԱՐԵՄ, ՀԱԻԱՍԱՐԻՄ - 3

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից (167 / 10)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 20)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեսցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 21)

ՀԱԻԱՍՏԵԱԻ - 2

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ գղէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիւրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 4)

ՀԱԻԱՍՏԻ - 1

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զղէմս (16 / 20)

ՀԱԻԱՍ - 12

Յիշէ՞ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թէոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւաստոյ: (100 / 16)

հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւաստոյ (126 / 2)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնեից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 7)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 15)

զանմուլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 4)

սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 20)

Յայս երկու սիւնս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 2)

Սոքօք երկոքումբք գեզեցկագոյն ոտիք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 19)

ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 4)

զնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 21)

մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 13)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սևերեայ: (155 / 2)

ՀԱԻԱՏԱԼ - 1

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատայ կնքեալ գերեզմանն (169 / 9)

ՀԱԻԱՏԱԼԻՔ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատայիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

ՀԱԻԱՏԱՍ - 7

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 15)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 15)

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 18)

շգտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, որ անհաւատ պարզկացն գտանէր պտուղ: (4 / 8)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն (29 / 6)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 9)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ (140 / 19)

ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՆԱՍ - 1

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ւ ի մի՛ զքո մտածութիւնդ (130 / 20)

ՀԱԻԱՏԱՅԵԱԼ - 4

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք զիւտիւք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 9)

յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմուլար վարդապետութիւնն: (106 / 2)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռիւել հրամայեալ հաւատացելոց (139 / 14)

զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 21)

ՀԱԻԱՔԵԱԼ - 1

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

ՀԱԻԱՔՈՒՄՆ - 2

որոց հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 20)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է (39 / 16)

ՀԵԹԱՆՈՍ - 1

ի սմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 6)

ՀԵՂՈՒՄՆ - 1

կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 8)

ՀԵՇՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ - 1

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 2)

ՀԵՌԱՆԱԼ - 2

ոչ կարել [հեռանալ](#) ի Նեստորի մոլորությունն (112 / 3)

ոչ կարես [հեռանալ](#) ի մտածությունն բաժանողացն գՔրիստոս (123 / 6)

ՀԵՌԱԻՈՐ - 3

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի [հեռաւորաց](#) յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց (149 / 10)

զիա՞րդ դուք վասն անցելոց [հեռաւորացն](#) ամեննին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 15)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ [հեռաւորն](#) մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 13)

ՀԵՌԻ - 5

այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ [հեռի](#) ընկենլով յառաքելական բանն (17 / 14)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեսցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին [հեռի](#) ի ճշմարտութենն (48 / 3)

Յորոց [հեռի](#) արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն (86 / 12)

[հեռի](#) յԱստուծոյ (91 / 21)

Ոչ հեռք և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանս վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 18)

ՀԵՏԱԶՈՏԵԼ - 1

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանս քան (159 / 5)

ՀԵՏԵԻԱԿ - 1

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանս, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ (116 / 8)

ՀԵՏԵԻԵԱԼ - 3

այսոքիկ և զկնի յարութեանս հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 4)

զնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն (161 / 20)

Սոցին այսոցիկ հետևեալք լինին քանք աստուածային գրոց (160 / 21)

ՀԵՏԵԻԻՄ - 10

և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 13)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնս՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի (81 / 23)

Իսկ սա մի բնութեանս երկուս դէմս որոշէ, զի զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 13)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և

նոյն ինքն ի Քրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 9)

այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տին (84 / 2)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքոք են և այլք յովովք (123 / 13)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս (156 / 18)

ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս (157 / 19)

ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ - 1

Յակոբ ...որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

ՀԵՐՁՈՒԱԾ - 2

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանզի հերձուած (113 / 3)

այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 8)

ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂ - 1

այս է որ առնէ զհերձուածոցն (126 / 7)

ՀԻՄՆ - 2

մեք գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան (98 / 16)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցւոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 13)

ՀԻՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

զիրաքանչիր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, (4 / 5)

ՀԻՄՆԵՄ - 1

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 1)

ՀԻՄՆԵՑՈՒՑԵԱԼ - 1

բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 23)

ՀԻՆԳ - 1

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 21)

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ - 2

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 4)

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ (149 / 1)

ՀԻՒԱՆԴ - 1

և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարզնել: (160 / 18)

ՀՄՈՒՏ - 1

Յաղագս այտոբիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին (40 / 9)

ՀՆԱԶԱՆԴԵՅՈՒՅԱՆԵԼ - 2

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 22)

այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 16)

ՀՆԱԶԱՆԴԵՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում
աստուածային հնազանդեցուցանելք կամաց: (56 / 13)

ՀՆԱՐ - 2

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 12)

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեանն գտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 9)

ՀՆԱՐԱԻՈՐ - 1

որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել (104 / 13)

ՀՆԱՐԵԼ - 1

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, (98 / 13)

ՀՆԱՐ Է - 10

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան (10 / 14)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զումեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գոլ: (26 / 4)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումէք ուրէք (39 / 13)

որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 3)

Այլ թերևս տարակուսեսցի որ, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 7)

չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զհարսն (74 / 6)

զի ոչ էր հնաք զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. և հնաք իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 2)

զի չէ իսկ հնաք ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ(155 / 15)

Այտքիկ և սոյնպիսիք այք բագումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բագմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զոսսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնաք, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն` ի բացաւ: (183 / 4)

ՀՆԱՐԻՄ - 3

հնաքեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 4)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնաքեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

որոգայթիւ հնաքին զմահն ի վերայ ածել: (92 / 19)

ՀՆՈՑ - 1

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրոք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 8)

ՀՆՉԵԼ - 1

որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն. և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 9)

ՀԶՕՐ - 3

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայներ զձնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած hqop և Հայր հանդերձեալ աշխարհին. զի ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և hqop և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 17; 102 / 20)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ գերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել hqophn զսկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն, զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 3)

ՀՈԳԵԿԱՆ - 17

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին hnqekyan և մարմնական կիրս (93 / 20)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիր կիրսն գտանի, ի hnqekyan և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (108 / 2)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և hnqekyanag (59 / 19)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ hnqekyanag մասանցն, (88 / 9)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և hnqekyanag (167 / 4)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել hnqekyanag ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն ... (99 / 14)

ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 21)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն... (55 / 5; 55 / 5)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնատրեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 10)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկանն ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 11)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկանն և զմարմնական կարիսն, (66 / 1)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկանն և զմարմնական կիրս, զայն որ առտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 5)

ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկանն կերակուրսն ջամբեցուսցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 14)

հայցեն գնել ի բերան զհոգեկանն կերակուրն (151 / 1)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի (158 / 7)

Եթե առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հնգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հնգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արիւն ձեր: (27 / 17; 27 / 18)

այս է հնգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 12)

և հնգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հնգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 2; 50 / 5)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հնգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն (71 / 19)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հնգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին (99 / 1)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիւրն արկանել մարդկային հնգի: (131 / 4)

Ծնող են հնգի և մարմին մեղաց (133 / 21)

որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հնգի և մարմին ծառայ են կարեաց (135 / 5)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անքիժ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հնգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ, ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 12)

Նախկին ապականեալ լինի հնգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հնգին յապաշաւանաց անտի (134 / 14; 134 / 19)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հնգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9)

վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 10)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ: (25 / 5)

Ոմն մարդ ո՞չ ասպաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով մարմնով, մտօք: (27 / 1)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեացի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով (64 / 25)

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով (47 / 4)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 7)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն, յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 4)

Ջհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ ի մի՛ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբռնիլ, և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 22)

և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 14)

ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի (177 / 22)

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 7)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 9)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն (178 / 20)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյն մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն (40 / 9)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

ՀՈԳԻ /Սուրբ/ -29

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ (33 / 1)

Վիչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ զքո մտածութիւն (130 / 19)

ոչ Հայր բոնադատի յՈրդի և ի Հոգի. և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի. և ոչ Հոգին յերկուսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 3; 33 / 3 ,33 / 4)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի. այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22; 62 / 1)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (20 / 2)

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 9)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին. զղէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 17)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն (86 / 12)

անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 21)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ (32 / 20)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ (62 / 4)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 23)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան (32 / 20)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 24)

ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ: (76 / 8)

զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ (104 / 21)

Ի դեպ է ըստ նմա ասել, թե և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 6)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից, որ ընդունելոց է ընկալցի, և որ արհամարհելոց է, արհամարհեսցի: (110 / 17)

զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՛ւ իւիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 3)

և ապա յետ յարութեանն Հոր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս (114 / 20)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 9)

Իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն (118 / 13)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն (149 / 12)

ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (166 / 1)

ՀՈԳԻ ՍՈՒՐԲ - տե՛ս ՀՈԳԻ զլիաբառի տակ:

ՀՈԼԱՆԻՄ - 2

«ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուատ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք: (110 / 7)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

ՀՈԼՈՎ - 1

սովորություն է գրոց ոչ միայն թե ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկության բանին հոյով (109 / 11)

ՀՈՂ - 2

Թաղեցաւ յերկրի և զիր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հոյ դարձցիս» (140 / 5)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հոյոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

ՀՈՂԱԾԻՆ - 2

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հոյածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

վասն զի անդ էգիտ հոյածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 10)

ՀՈՂԵՂԷՆ - 2

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հոյեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հոյեղէն բնութենէս, նգովեսցի: (163 / 16)

ՀՈՂՄ - 2

Բայց զքեզ ոչ զիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հոյմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հոգնոց (139 / 4)

ՀՈՄԱԲՈՒՆ - 3

համագոյնքն պարտին և հոմարուն իրերաց գոլ: (76 / 9)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմարուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեացի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 1

Ձի համագոյն և հոմարունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի (76 / 10)

ՀՈՄԱԳՈՅ - 1

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմարուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեացի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 13)

ՀՈՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ - 1

Ձի գոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերացն: (7 / 8)

ՀՈՄԱՆՈՒՆ - 2

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է (77 / 17)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանունաց անտի է (83 / 13)

ՀՈՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ - 1

ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հովանունությունքամբ (157 / 10)

ՀՈՄԱՍԵՌ - 1

ումն և ի հովաստեղցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ (26 / 7)

ՀՈՍԵԱԼ - 1

որ ի գատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեայլ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ» (196 / 16)

ՀՈՎԻԻ - 4

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 6)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասեր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերաղեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 4)

հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 17; 164 / 20)

ՀՈՒՐ - 14

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն (72 / 9)

Ջօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն (78 / 13)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 11)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 24)

Ջօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 5)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (117 / 1)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 12)

լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 16)

և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 14; 80 / 15)

որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 8)

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 6)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 14)

որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

անբարձր վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հայագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք (23 / 19)

ՀՊԵԼ - 2

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 19)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11)

ՀՊԻՄ - 2

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիրն արկանելով մարմին և անձն (67 / 8)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 1)

ՀՌՈՄ, ՀՌՈՎՄ - 2

Յուլիոս Հռովմայ հայրապետ ասէ (179 / 10)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅուլիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 5)

ՀՐԱԺԱՐԵԱԼ - 3

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ (36 / 16)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 3)

գողք և աւագակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ (164 / 16)

ՀՐԱԺԱՐԵԼ - 1

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

ՀՐԱԺԱՐԵՄ - 1

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոխել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 3)

ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒՑԵԱԼ - 2

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա (89 / 6)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 12)

ՀՐԱԺԵՇՏ - 1

ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 5)

ՀՐԱՄԱՅԵԱԼ - 2

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 9)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանասարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, որ փշեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 13)

ՀՐԱՄԱՅԵՄ - 7

Մահկանացու զնարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 12)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել (136 / 15)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին, զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 17)

Յիշէ՞ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թէոդոտեայ և (100 / 13)

որքան ասել հրամայէ Բանն (61 / 14)

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ. (101 / 8)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն (176 / 9)

ՀՐԱՄԱՆ - 5

իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 15)

անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 11)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 18)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց (140 / 4)

Էլ հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ (152 / 2)

ՀՐԱՄԱՆԱՏՐԵՄ - 1

ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց. անգիտացաւ, զի զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յապա զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 4)

ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ - 1

Իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 14)

ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵՄ - 2

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն (131 / 10)

և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 21)

ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ - 1

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն (129 / 13)

ՀՐԱՇԱԼԻ /Ք/ - 3

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշայիս (30 / 6)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշայլոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացւոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 11)

զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշային խորհուրդ (42 / 20)

ՀՐԱՇԱՆԱՄ - 1

Բայց հրաշանամ թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

ՀՐԱՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Իսկ եթէ որ ժպրիեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 6)

ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԳՈՅՆ - 1

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 13)

ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԿԱՆ - 2

Իսկ զհրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 5)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 21)

ՀՐԱՇԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ զկնի ճննդեանն կոյս պահել զճնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս [հրաշափառութեան](#) գործ (68 / 5)

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս գմարգարէին բան ի [հրապարակախօսութեանն](#) իւրում (109 / 21)

ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ - 1

յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ [հրապարակելով](#) զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 15)

ՀՐԱՊՈՅՐ - 1

վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում [հրապոյր](#) պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

ՀՐԱՊՈՒՐԵՄ - 1

Առ այտքիւք և այսպիսեօքս առանձինն [հրապուրէր](#) բանիւք (6 / 20)

ՀՐԱՑԵԱԼ - 1

ամենին արտաշիկացեալ և [հրացեալ](#) եղև ամենին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 7)

ի սմանէ հրէայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 6)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրէշտակ լուսոյ և ոչ հրէշտակք գողք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 14, 164 / 14)

«տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրէշտակաց»: (143 / 10)

«Յղասցիս, հրէշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ երբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն, որ զայսոսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր, «զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրէշտակն առ Յովսէփ: (118 / 10)

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 6)

իսկ անշօշափելին և անտեսանելին է անմարմին ամենայն հարկաւորութեամբ, և այս զինչ այլ լինիցի, և ոչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 14)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ, թէ գմարմին Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոյ: (166 / 17)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք (177 / 8; 177 / 11)

ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ - 2

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց (116 / 16)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն (118 / 14)

ՀՕՏ, ՀՈՏ - 3

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսարովի նուաստ ծառայից: (100 / 7)

որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոս ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 20)

որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօս Քրիստոսի (146 / 2)

ՀՕՏԱՍԷՐ - 1

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովիւ հոսսսէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 4)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Հ - 21

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դէկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 13)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ գտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիրակէն: (188 / 18)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տանէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Հ. Դուք որպէ՞ս տանէք: (190 / 17)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տանս ի միում աւուր մա՞րթ է տանել: (191 / 6)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 24)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 16)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (193 / 24)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 15)

Հ. Եւ եթէ յանգետս ի ձէնջ ջրախսառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 3)

ՀԱԶԻԻՀԱԶ - 1

հազիհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 1)

ՀԱԿԱՌԱԿ - 4

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 14)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 4)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 12)

ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻԻՆ - 4

Եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 11)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակասակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...^օ//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակասակութիւնն: (189 / 16)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակասակութիւնն: (189 / 20)

ՀԱՂՈՐԴԻՄ - 1

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն (193 / 5)

ՀԱՄԱՐԻՄ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդան Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 15)

ՀԱՅԸ - 3

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնէսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանազենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 17)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 1)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 19)

ՀԱՅԸԱՊԵՏ - 1

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 1)

ՀԱՅՔ - 3

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 2)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 15)

հագիւհագ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 2)

ՀԱՆԴԻՊԻՄ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի,

յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում
աւուր հանդիպի (190 / 4)

ՀԱՍԱՐԱԿԵԼ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց
զկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ
երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ
բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո,
գորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն
խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ
շաբաթն մի լուծցի: (188 / 22)

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին
զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս
ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և
կանոնական խրատք: (193 / 22)

ՀԱՐՑԱՆԵԼ - 1

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ
զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 25)

ՀԱՐՑՈՒՄՆ - 1

Հ արցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս
զծնունդն առնելոյ (187 / 1)

ՀԱԻԱՏԱՑԵԱԼ - 2

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին եւ ոմանք ԹԺ
երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ
զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն,

եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 13)

ՀԵՏԵԻՈՂ - 1

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 4)

ՀԵՐՁՈՒԱԾ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 3)

ՀՈԳԵԿԻՐ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցւոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցւոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 10)

ՀՈԳԻ - 2

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ ինձ ասուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում ասուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յասուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

ՀՌՈՎՄԱՅԵՑԻ - 3

զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւոռիկեցոց եպիսկոպոսին (189 / 7)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում ասուր տաւնեմք զյայտնութիւնն զրով՝ եւ զմկրտութիւնն ասանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 5)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւոռիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խոռոն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 11)

ՀՐԵԱՅ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 26)

ՀՐԵՇՏԱԿ - 1

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...²//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

2 43 (144)

ՁԱՅՆ - 7

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոզին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոզին»։ (24 / 9)

յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն (110 / 9)

ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն (118 / 14)

իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին։ (128 / 15)

լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ։ (164 / 21 ,164 / 22)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնը ի վերայ մարդկային կազմածիս (98 / 1)

ՁԱՅՆԱԿԻՑ - 1

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումէք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս։ (11 / 17)

ՁԱՅՆԱԿՑԵԱԼ - 2

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 14)

Եւ եթէ մեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել։ (156 / 5)

ՁԱՅՆԱԿՑԵՄ - 1

Արդ՝ այսպես Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ
դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի
այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 11)

ՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ - 1

ամենայն ուրեք համբուրելի գառ ձեզն ձայնակցութիւն (14 / 6)

ՁԱՆՁԴԱՆԱԼ - 1

մի ձանձրանայ ի լսել (107 / 11)

ՁԳԵԼ - 2

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղան կամ հալածել,
վկայէ պատուիրանն (90 / 4)

Ձայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան
յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս
պատուաստեաց: (98 / 20)

ՁԳԵՄ - 1

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն
տեղի բարեկամութեան (150 / 15)

ՁԳՏԵԼ - 2

որքան համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն (59 / 23)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 4)

ՁԵՌՆ - 75 / առանձնացնել Ի ՁԵՌՆ նախադրությունը ՁԵՌՔ-ից/

Իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 8)

և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ (60 / 8)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 9)

ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 18)

ընդ ձեռին իրերաց զանցնիւրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել (78 / 7)

բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 4)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 23)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ, հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց, ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (10 / 24; 11 / 4)

և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 11)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիդսն և զքեզ ուղիղ երկեցուցանել, զամենևին թիրոյ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 6)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

ըստ նմին և մի դեմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին, և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 21)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դեմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 7)

զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 2)

տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 14)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 20)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անձառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 6)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 6)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային (59 / 14)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարան և զվաստակելն, և որ անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 11; 60 / 15)

և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 6)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 4)

զոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն (66 / 13)

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն (67 / 14; 67 / 15)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ: (69 / 21)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 15)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն (75 / 3; 75 / 4)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիք կամ զեղ (78 / 5)

ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 22)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այտրիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 21)

այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այտրիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 13; 88 / 16)

մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն (90 / 11)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրրնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 22)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն (96 / 12)

ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ (98 / 8)

իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խտղտմանց գտաք, մեք զնեմք հիմն մերոցս լինելութեան (98 / 15)

Ա զի թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 10)

լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 10)

ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 15)

նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 3)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 13)

ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս (127 / 7)

և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 4)

որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն (131 / 18)

Տեսեր, զնոյն իմա և յետ յարութեանն» ասասցես և դու ընդ Թոմայի «տէր իմ և Աստուած իմ», և զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, (138 / 1)

ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուսցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 14)

«պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 21)

ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին գլորեցան գլորումն: (153 / 21)

ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական (157 / 14)

Ջի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 11)

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 5)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ (165 / 1)

Իսկ զանստուերն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ (171 / 22)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն (172 / 20)

Եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 2)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 16)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն (174 / 22)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի (180 / 9; 180 / 12)

Եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր քնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա [ձեռք](#) (60 / 23)

և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումէք կարել արկանել ի նա [ձեռք](#) և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ (141 / 19)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշափումն, տալով զինքն ի [ձեռք](#) ունողացն զնա, յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա [ձեռք](#) և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա [ձեռք](#): (169 / 14; 169 / 16; 169 / 19)

տեսաք զնա և [ձեռք](#) մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց (103 / 6)

և [զձեռն](#) ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս (160 / 17)

ՁԵՌՆԱԴՐԵԱԼ - 1

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև [ձեռնադրեալ](#) եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, (154 / 16)

ՁԵՌՆԱԴՐԵՄ - 1

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ [ձեռնադրեցաւ](#) ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 18)

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Զի յառաջ քան զայս ասէր [ձեռնադրութիւնս](#) տալ ուխտի մանկանց (8 / 23)

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 17)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 2)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 12)

ՁԵՐ - 2

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան (13 / 1)

այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհէն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 5)

ՁԵԻ - 6

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 16)

ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ (151 / 5)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և

ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոյ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 15)

իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր
ասելով (110 / 3)

և զանուն և գձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (78 / 1)

ՁԵԻԱՆԱՍ - 4

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի
դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 6)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ
իմացեալ լինի դէմ». (16 / 8)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ
իմացեալ լինի դէմ», (22 / 5)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս
տպաւորեալ ձևանան (182 / 20)

ՁԵԻԱՑԵԱԼ - 3

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ
(22 / 15)

ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին,
որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 22)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն
Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 20)

ՁԵԻԱՑՈՒԹԻՒՆ - 1

հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ
նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք (172 / 4)

ՁԵԻԱՑՈՒՑԵԱԼ - 1

Ընդունի զբաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով. այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 11)

ՁԻԹԵՆԻ - 1

զի ի միում բարի ձիթենոց պտուղք պարարտք. և ազագունք (147 / 1)

ՁԿՏԻՄ - 1

ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 18)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՁԵՌՆ - 1

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

Ղ 6 (6)

ՂԱԶԱՐ - 1

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն (108 / 22)

ՂԻԿԱՌՆԱՅԻ - 1

ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ (111 / 11)

ՂԿԱՌՆԱՍՍՅԻ - 1

Այտքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 10)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Ղ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտալք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 12)

ՂԱԻՈՂԻԿԵՑԻ - 1

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

Կ 314 (782)

ԿԱԶՄԱԾ - 3

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (98 / 2)

Ձայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 21)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 3)

ԿԱԶՄԵԼ - 1

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 20)

ԿԱԶՄԵՄ - 1

Ձի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 12)

ԿԱԹՆ - 1

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կայթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 6)

ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ - 1

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնարոյծ (63 / 10)

ԿԱԹՆԱԲՈՒԽ - 1

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնարուի ունել ստինս (68 / 3)

ԿԱԹՈՂԻԿԷ - 2

և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (22 / 1)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար զազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ (145 / 22)

ԿԱԹՈՒՂԻԿԷ - 1

ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթողիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 18)

ԿԱԹՈՒՂԻԿԷՍ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, և ասէ այսպէս. «ոչս և արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի և ոչ ջուր ծնանի», և յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, և ի գործս առաքելոցն, և ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 7)

ԿԱԼ - 2

զո՞ ոք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յունմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 18)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 14)

ԿԱԽԵԱԼ - 1

«ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 17)

ԿԱԽԵՄ - 1

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 20)

ԿԱՂԱՄ - 1

Մինչև յե՞ ըբ կաղայք յերկուս ոտս (164 / 6)

ԿԱՄ - 129

«ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (42 / 1)

վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (107 / 19)

այսօր ի քե՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 14)

Առ որ ասացաքն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 15; 10 / 18; 10 / 19)

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ (10 / 24)

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (17 / 1)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 8; 17 / 9)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 12; 18 / 14)

կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ որ լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 4; 20 / 5)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 7; 23 / 10)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք (24 / 5)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 12; 26 / 14)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդէորթեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 17; 28 / 19; 29 / 6)

կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 3)

զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 4)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22; 33 / 23; 33 / 24; 33 / 24)

և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս (34 / 13)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն ի Հօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 20)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 11)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 11; 36 / 11)

զո՞ք ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 17)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն. թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 3; 37 / 4)

Արդ՝ կամ ամբարշտեցես միով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 8; 37 / 10)

և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 23; 38 / 23)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 17; 40 / 17)

ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 19; 43 / 20)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անձառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 19)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 1; 47 / 5)

տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ սաիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 1; 52 / 2)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 10; 52 / 10)

Եւ որպէս ոչ եքարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եքարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 14)

Ոչ թէ միայն բանի տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 5)

կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 8; 62 / 9)

և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 25)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 1)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 10)

Ոչ եթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն որ գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել

մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ գղէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրսն, զի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ, ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն իստոնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 20; 73 / 22; 73 / 24; 73 / 24; 74 / 1; 74 / 1; 74 / 2; 74 / 9; 74 / 10; 74 / 11; 74 / 12)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 6)

Ձօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն... կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի (78 / 16)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զմարմինն իւր (78 / 25; 79 / 1)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զէութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 16)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 24)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 6; 82 / 8; 82 / 9; 82 / 10)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տին, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար (83 / 26; 84 / 1; 84 / 1)

ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 13; 85 / 19)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան (89 / 2)

ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

և կամ զՅօր զաղաղակելն յերկնից.« փառաւոր արարից» (106 / 19)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն (107 / 23)

և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս (110 / 14)

և կամ որո՞վ իւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, որ ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 3)

նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 21)

իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 23; 112 / 24)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 13; 113 / 14)

յորում տեղուջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 16)

Ջի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3; 123 / 3)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

Ջի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ գորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 18; 142 / 20)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 10)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն (147 / 21)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի (154 / 2)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞ք այնքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 7)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մեջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 15; 159 / 16)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ խնդրեք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 7)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 19)

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 7)

յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 4; 181 / 6)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 20)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11; 194 / 12)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

ԿԱՄ /բայ/ - 12

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 17)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 11)

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմէովն (126 / 3)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

այսպէս ասէր, թէ «որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ իսաչափայտին»: (132 / 6)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես (129 / 17)

բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ (25 / 3)

ի ծննդենէ մինչև զգերեզման թաղեալ կան յապականութեան (111 / 5)

որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք (165 / 21)

ԿԱՄԱԿՈՐԵՄ - 1

է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ զիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

ԿԱՄԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ - 2

այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 3)

թէ արդ արդեօք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութեն (109 / 8)

ԿԱՄԱԻ - 1

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 10)

ԿԱՄԱԻՈՐ - 2

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 7)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

ԿԱՄԱԻՈՐԱԲԱՐ - 1

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 21)

ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

ԿԱՄԵԼ - 6

Ջի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 16)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 2)

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 14)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 12)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն, յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սներոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 15)

ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ- 1

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 4)

ԿԱՄԵՑԵԱԼ - 2

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 13)

Որպես ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս (172 / 16)

ԿԱՄ ԹԷ - տե՛ս ԿԱՄ գլխաբառի 26/14,28/19, 37/10, 42/16,44/6, 52/17, 59/5 օրինակները:

ԿԱՄԻՄ - 26

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցալ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցալ (57 / 15)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցալ և երբ և ուր: (95 / 8)

և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցալ (101 / 16)

յորժամ կամեցալ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խռովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցալ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցալ, զիւրն կատարել»: (170 / 5)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցալն (58 / 14)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցալն (169 / 2)

և պարզեալ զնա կամեցալ ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 14)

անդրէն ի տեղւոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նոր (107 / 16)

յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն (73 / 17)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 23)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 4)

Իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 4)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

այս զոր և ասելս կամիմ: (98 / 11)

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 7)

Արդ եթէ գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ ոչ կամիս (117 / 10; 117 / 10)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 21)

կառաւար ... կամիցի ուղղել զկառսն (172 / 21)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 19)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն (65 / 13)

ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 23)

արդեօք ոչ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (

«զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ ես կամուլք իմօք դնեմ զն (122 / 6)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 17)

ժպրհեսցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն (48 / 2)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին զոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 8)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 13)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն (90 / 3)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միատրութեան յեղանակաւ: (180 / 20)

(147 / 19)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 13)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց (105 / 6)

վոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց (119 / 11)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և այ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր գմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 25; 72 / 26)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 10)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ եւ կամօք իմովք դնեմ զն (73 / 3)

զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 18)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

ԿԱՅՄԸ - 1

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր. որ թագաւորեաց զկնի Զենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Զենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 18)

ԿԱՆԳՆՈՒՄՆ - 1

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի զլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան (126 / 3)

ԿԱՆՈՆ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում

աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի գայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 23)

ԿԱՊԱՆՔ - 1

հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց. ասաց (11 / 1)

ԿԱՊԱՐԱՆ - 1

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 7)

ԿԱՊԵՄ - 4

կապեաց զնա ի մեզ (66 / 13)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 11)

կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 15)

Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա (169 / 16)

ԿԱՌԱՄԱՐՏ - 1

ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 25)

ԿԱՌԱՎԱՐ - 2

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն, այլ ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

ԿԱՌԱՎԱՐԵՄ - 1

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 7)

ԿԱՌՔ - 1

կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

իւրաքանչիւր որ յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 17)

ԿԱՍԿԱԾԵՄ - 1

Զի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 16)

ԿԱՏԱՐԱԾ - 2

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 4)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւօրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 14)

ԿԱՏԱՐԵԱԼ - 23

ոչ զանգիտենք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թեպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասենք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 15; 33 / 16; 33 / 18; 33 / 18; 33 / 20)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասենք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 21)

էն արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 18; 50 / 21)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր (51 / 2)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիրն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասենք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 12)

ըստ նմին օրինակի թեպետ կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 18; 72 / 22)

ամենայնի որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս, (94 / 16)

Եւ Գրիգոր Նիսացի ասէ. «անսուղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»: (121 / 12)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 12)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ (134 / 2)

ասեն ասելութիւն կատարեալ (150 / 18)

զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդէղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 9)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1)

Եւ թեպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ (178 / 10)

համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19)

ԿԱՏԱՐԵԼ - 8

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 2)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 4)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 18)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 11)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «Թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիրն կատարել»: (170 / 5)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 12)

և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 18)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ - 1

ըստ նմին այսմիկ կատարելարար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մենջ զգենուլ: (39 / 6)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԱԼ - 1

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա զեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 3)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԷՐ - 1

Նոյնպես և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 5)

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ - 1

Է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 10)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍՍԱԿ - 1

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս գնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍՍԱԿՔ - 1

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղին այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն (23 / 20)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ - 3

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելասպէս ատել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելասպէս քանականի հանճարեղութեանն (40 / 10)

Ձի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնատրութիւնք երկու: (72 / 1)

ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ - 10

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (38 / 2)

Քանզի ո՞ւր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիւր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 22)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 11)

և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 21)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 7)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան (51 / 5)

զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 3)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղոր
(103 / 3)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ
է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 7)

ԿԱՏԱՐԵՄ - 13

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի...
զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 8)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր
մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 22)

զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի
(132 / 15)

Բայց ասացից առ այսոքիք և այլ իմն հրաշալիս, զի այնոքիկ, որ քեզ
յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ
յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 8)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս
աստուածեղէնս, կատարեցի այն և ի զլուխ ելցէ՝ եղև մարդ, զի արասցէ
Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 3)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց»: (8 / 22)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ
զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս
ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 14)

ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէք: (129 / 11)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէք (144 / 8)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէք իբրև
զմարդ և աստուածային զօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ

մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 10)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի (115 / 18)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիւրեղ: (188 / 9)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 22)

ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ - 2

Ֆոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 12)

և առնլով զգոյացութիւն կատարման. դադարեաց: (118 / 2)

ԿԱՐԱՑԵԱԼ - 4

Ընդ որ ոչ կարացեալ ելանել: (10 / 2)

կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 19)

ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 8)

զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 4)

ԿԱՐԱՑԵԼ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 17)

ԿԱԼԳ - 13

քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 2)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց. կրօնից և պաշտամանց (5 / 16)

մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկան (31 / 15)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս զնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

ոչ կարենք ուրանալ զնա զոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 2)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկան (68 / 1)

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր (148 / 2)

Ասացից և էս ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 6)

Եւ Բարսիղ ասէ. «ես զմարմինն տէրունական ասեմ» և որ ի կարգին: (196 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

Աղէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին (194 / 12)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանազենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

ԿԱՐԳԱԻ - 2

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 21)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 6)

ԿԱՐԳԵԱԼ - 1

ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 19)

ԿԱՐԳԵԱՅ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13)

ԿԱՐԳԵԼ - 2

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել. բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 12)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

ԿԱՐԳԵՄ - 7

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղե ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 14)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Բայց զաւետեացն աւր տանենք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ ադիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զաւր Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միսսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 6)

որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 16)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւետարանին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տանենք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 8)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց
և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն
յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 10)

ԿԱՐԵԼ - 1

առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ
ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ
(141 / 19)

ԿԱՐԵԼԻ - 4

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին
ըստ ինքեան կարելի է մեռանել (24 / 21)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ
բնութիւնն (89 / 18)

«անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի
Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր
չարչարել և մեռանել»: (104 / 12)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 6)

ԿԱՐԵԿՑԵԱԼ - 1

որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով
մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն (66 / 3)

ԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ - 1

Խոստովանեա՛կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 15)

ԿԱՐԵՄ - 34

Զի թէ զմինն ճշմարտեացես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 9)

զոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66 / 12)

ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան (105 / 1)

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 1)

սակայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 9)

ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 21)

ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ (88 / 19)

ոչ կարէս հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս (123 / 6)

որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 8)

որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 24)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 9)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն (112 / 3)

զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 19)

«ոչ ինչ կարէ ապականել զոզի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս (132 / 21)

որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 13)

իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 22)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետն է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետն մարմին (176 / 4)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

Ա [նչ կարեք](#) ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 23)

[նչ կարեք](#) ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 4)

որ և ոչ որ [կարեք](#) արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և [նչ](#) բնութիւն [կարեք](#) բաղկանալ (98 / 4)

Յաղագս այնորիկ [նչ կարեք](#) յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 16)

և [նչ կարեք](#) պատճառել իբր թէ ոչ որ զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել [կարիցենք](#), որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան (35 / 2)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌոդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ [կարիցենք](#) զծնունդ, (63 / 5)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս [կարիցեն](#) նկատել (12 / 2)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա [կարիցէ](#) աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

ԿԱՐԹ - 1

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթի բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 15)

ԿԱՐԻ - 3 հարցնել

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես զոլ. թէ մնաց, որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին զոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումն գտաւ գոյութեան, յիրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ (38 / 15)

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տանեմք: (187 / 5)

ԿԱՐԻՔ - 9

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Որպէս և Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 1; 99 / 2)

որպէս և Սևերիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6; 135 / 7)

յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, (73 / 17)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 6)

ասացին, թե Քրիստոս գնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

ԿԱՐԾԵԼ - 1

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 5)

ԿԱՐԾԵՄ - 14

Կարծեմ՝ թե հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս (16 / 19)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 5)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «Ղոթոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 13)

ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 8)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 15)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեցդ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեցէ և զծնօղն (114 / 4)

ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 11)

Հ. Մի կարծէր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճմարտութիւնն. գավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

ասացաք առ նա. «Թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 11)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

պարտ էր ասել մի կարծէր զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառատրութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 9)

զի կարծին բառքս ներհակք իրերաց (155 / 19)

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 14)

ԿԱՐԾԻՔ - 12

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց. զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 19)

զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ. որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 8)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 19)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեսցն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և գայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ (171 / 7)

և մարդեղութիւն նորա կարծեսալ և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 7)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 9)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդեօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իր մարմնոյ: (85 / 22)

ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 12)

Զի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 8)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն, զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

ԿԱՐԿԱՌԵԼ - 1

որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեսցի ձեռն, որ կարկանդակ ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

ԿԱՐՈՂ - 3

զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (121 / 1)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 1)

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 3

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 20)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուգակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 22)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ (145 / 16)

ԿԱՐՕՏ - 1

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօս էր փառաց (107 / 2)

ԿԱՐՕՏԱԿԱՆ - 1

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 7)

ԿԱՐՕՏԱՆԱՄ - 2

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, որ զանմոլարն սիրեացէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 3)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զհտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 7)

ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 12)

ԿԱՑԵԱԼ - 11

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 2; 43 / 4)

նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեայ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

և հանապազօր ի հարկի կացեայ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 18)

կացեայ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 10)

Կացեայ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 18)

իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեայ, մնացեալ մարդկայինքն (84 / 6)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուզակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեայ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 23)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուղ զքառասուն օր կացեայ, յետոյ քաղցեալ (121 / 10)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեայ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 19)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեայ, մնացեալ ի նմին (176 / 24)

ԿԱՅԻՆ - 3 /կեամ/

Տէր Աթանաս լռութեամբն զժամն յղարկեաց, և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ զյետին ինչ: (100 / 18)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ

նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին. մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

ԿԱՓՈՒՅԱՆԵԼ - 1

դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 18)

ԿԵԱՄ - 1

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան (28 / 1)

ԿԵԱՆՔ - 19

Ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ գանմահականն գտանել կեանս: (69 / 14)

սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 2)

ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս (118 / 19)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 21)

ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 2)

Քաղցեալ և լեղի ճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թերն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 20)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիսս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 13)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեացեն ի մարմինն յայն: (144 / 15)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 5)

որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 4)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դէղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 19)

«տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 7)

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, (106 / 1)

անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 6; 70 / 8)

զի բարձր է մենջ գտարժանաւոր կենացու այսոցիկ զհայրայրանս (139 / 2)

ԿԵՂԾԱԻՈՐԻՍ - 1

Իսկ թեոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է և զապականութիւն զգեցեալ և ապա կեղծաւորի ասելով (116 / 21)

ԿԵՂԾԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ կեղծաւորութեամբ մտանել, յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

ԿԵՂԾԻՔ - 1

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողոտյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

ԿԵՆԱԳՈՐԾ - 1

Ջի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենացործ (45 / 19)

ԿԵՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ - 1

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենացործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 3)

ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՂ - 1

և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենազործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 20)

ԿԵՆԱՐԱՐ - 1

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս, (144 / 21)

ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆ - 4

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 6)

ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 13)

առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ (36 / 24)

ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 17)

ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐ - 3

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար. երկրային և երկնային (61 / 7)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 3)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանաբարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 19)

ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս...և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 19)

ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԻՉ -

անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ (85 / 3)

և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել (142 / 2)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանա (131 / 16)

ԿԵՆԴԱՆԻ - 24

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 6)

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մէր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 3; 36 / 9)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 10)

մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մէր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 4)

և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք, զքաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն, մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային, և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (61 / 7)

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր (85 / 21)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 6)

և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 4)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 1; 182 / 4; 182 / 6)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւոր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 1; 197 / 3)

և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին,

երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս (85 / 17)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (182 / 2)

պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս

(37 / 2)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 19)

«Եւ Յիսուս աճեր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն (23 / 20)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 21)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօր (36 / 4)

Կենդանի գոլով Բանն ըստ էութեանն իւրոյ ի կենդանոյ Հօրէ, այլ և աղբիւր կենդանութեան և գոյացուցիչ կենդանեաց, եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 5)

և նովաւ պարգևեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (139 / 1)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանձարեղ և կորովարան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 10)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 9)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն (128 / 23)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 8)

ԿԵՆՍԱՏՈՒ - 1

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (53 / 23)

ԿԵՆՑԱՂ - 1

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 21)

ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

գոյր ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի

ԿԵՐԱԿՈՒՐ - 9

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիւրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ (141 / 18)

ասկայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 20)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 1)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ (138 / 13)

ոչ էր պարտ ասել թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր» (27 / 20)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 11)

զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (151 / 2)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 7)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 15)

ԿԵՐԱԿՐԻՉ - 1

այսպես և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 14)

ԿԵՐԱԿՐՈՂԱԿԱՆ - 2

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 12)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտատրութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

ԿԵՐՊ - 1

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն

(17 / 7)

ԿԵՐՊԱՐԱՆ - 6

զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան. ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 11)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 13; 35 / 19; 35 / 21)

Սակայն մեր յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 16)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն քան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և քան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք (84 / 7)

ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԱԼ - 2

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ արժոճովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (147 / 1)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայլք յափշտակողք (164 / 14)

ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ - 1

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 18)

ԿԵՐՊԱՅԵԱԼ - 2

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ, յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 15)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

ԿԵՐՊԱՅԵԼ - 1

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 21)

ԿԻԶՈՒԼ - 1

վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (117 / 1)

ԿԻՆ - 5

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 7)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 6)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ (68 / 1)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ (138 / 6)

ԿԻՍԱԴԲԵԱԼՆ - 1

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 3)

ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ - 1

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ, զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 22)

ԿԻՍԱՀԱԻԱՏ - 2

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարեմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի, զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 23)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

ԿԻՍԱՆՁՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 5)

ԿԻՐ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ

գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

ԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿ - 1

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր գառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 23)

ԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ - 1

որով իիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց, թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց, և մանաւանդ զի ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 15)

ԿԻՐՔ - 54

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղեր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրքս (49 / 7)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրքս: (73 / 10)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրքս (93 / 6)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրքս (93 / 20)

Համօրէն կիրքս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիրումն բացերևեցոյց մարմնում. (95 / 6)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրքս (99 / 6)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 13)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և գայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակեր մարդկայնոյն (160 / 6)

և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 11)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ գամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի գայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

այլ որ ինչ միանգամ յիւրաքանչիւր կիրսն գտանի (108 / 1)

ընդ ձեռն սոցա գբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս (135 / 10)

Սներիանոս ... գմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 10)

այլ զկամելն զիւր առ կրել գմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 14)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով գբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 5)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ գմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 12)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղէնայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 10)

Արդ եթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զաղամայինն (93 / 11)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 16)

և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր իտնարիել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 24)

առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 22)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից (30 / 18)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ապի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 18)

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 18)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6)

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր գառանց կրից ստեղծեալն (93 / 22)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 3)

որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 8)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 3)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 12; 167 / 15)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից (174 / 13; 174 / 15)

կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 8)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և զեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել (64 / 4; 64 / 4)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք (66 / 8)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին (89 / 12)

Իսկ եթե նախաստեղծին ունեւր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնե կրիցն: (93 / 16; 93 / 18)

Դարձեալ տարակուսին, եթե վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրե ապականութիւն (173 / 2)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից. զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 16)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 19)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդեղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն, այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 8)

Ձի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 17)

Իսկ նորումք կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ (160 / 8)

ԿԻԻՐԱԿԷ - 3

Պ. Ձի զատիկն ինքն ի կրիւքակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի Կիրակէն: (188 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն Կիրակէն ընգենով զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

ԿԻԻՐԵՂ - 8

Եւ Կիրեղ ասէ. (121 / 14)

որպէս և Կիրեղ ասէ (122 / 15)

Եւ Կիրեղ աս (159 / 17)

որպէս ասէ Կիրեղ (170 / 15)

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 11)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 4)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երրորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ

այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիւրդէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զաւրն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 18)

ԿՃՂԱԿԱԻՈՐ - 1

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոյ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբոս, կճղակաւոր, բշոդական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 9)

ԿՆԻՔ - 1

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին գղատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

ԿՆՔԵԱԼ - 1

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ (169 / 10)

ԿՆՔԵԼ - 1

և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք (61 / 1)

ԿՆՔԵՍ - 1

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Ջ, գոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիւրեղ: (188 / 11)

ԿՈՂ - 3

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 15)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16)

ԿՈՂՄ, ԿՈՂՄՆ - 4

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

Թողին զքազաքս իւրեանց, և գնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 13)

Ջոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն (155 / 4)

երկոթին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ գերծեալ լինէաք (101 / 11)

ԿՈՅՍ - 60

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գտորբն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ գտորբն Կոյս: (20 / 15; 20 / 17)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

և կամ թէ ունէր զոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ (29 / 1)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն (68 / 2)

Ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 15)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի զաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով գտորբ Կոյսն. (31 / 5)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 22)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել գտորբ Կոյսն (113 / 21)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն (67 / 20)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման (94 / 19)

Առ այնուհիլ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան [ի Կուսէն](#): (3 / 6)

պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին [ի կուսէն](#)»: (10 / 13)

և ինդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից, ասասցես. որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին [ի Կուսէն](#) (12 / 9)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին [ի Կուսէն](#) (13 / 4)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս [ի Կուսէն](#) կարացեալ գտանել (28 / 18)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա [ի Կուսէն](#) կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս (36 / 23)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր [ի Կուսէն](#): (42 / 7)

անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր [ի Կուսէն](#) առեալ (47 / 22)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ [ի Կուսէն](#) ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 5)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական [ի սրբոյ Կուսէն](#), ո՛չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր [ի Կուսէն](#): (55 / 17)

զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 24)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՌրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 2)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն (74 / 21)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զեութիւն: (79 / 4)

զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն (124 / 9)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 9)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 8)

և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հաստաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 1)

Ջի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան (152 / 19)

Մարմին այսոքիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ (161 / 13)

ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 8)

երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն (171 / 16)

անփոփոխելի և անյեղի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ [հ Կուսէն](#): (171 / 24)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է [հ Կուսէն](#), և մարմինն որ [հ Կուսէն](#) Աստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ [Կուսէն](#): (176 / 12; 176 / 12; 176 / 17)

մարմին մարդկային զգեցաւ [հ](#) սուրբ [Կուսէն](#) Մարիամայ (180 / 12)

Ձի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն [հ Կուսէն](#) զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 11)

Պ. Ջբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնս յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որք ծնաւ [հ կուսէս](#), եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16)

և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ [Կուսին](#) մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ [Կուսին](#), ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (14 / 1)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ [Կուսին](#), ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

Եւ ասեա. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», (28 / 12)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն (43 / 24)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին (44 / 5)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար և թէ զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց արո՞ռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 14; 62 / 18)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 22)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

զԱստուածածին անուն դնէ ի վերայ Կուսին (115 / 4)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց (116 / 17)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 12)

որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիմոս: (173 / 23)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ սպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (173 / 25)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ չօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

ԿՈՅՐ - 3

որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 7)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 17)

այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս (160 / 16)

ԿՈՉԵԼ - 5

ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 20)

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 14)

Ելից զամենայն տեղիս սարկաւագօք և քահանայիւք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սներեայ: (155 / 1)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 19)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանեք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած (127 / 6)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիզէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 21)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեացես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

Գարբիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեացի»: (116 / 18)

Եւ նորա կոչեցին թագաւորաւն զերանելին Անդրեաս զմանուկն (189 / 16)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 15)

այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 16)

ԿՈՉԻԼ - 1

մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 9)

ԿՈՉՈՒՄՆ - 2

յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցին ամենեքին ասացեալքս (84 / 12)

այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 19)

ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՍ - 4

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիւրակէն: (188 / 18)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞/եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 22)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տանէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 25)

ԿՈՐԾԱՆԵՄ, ԿՈՐԾԱՆԻՄ - 3

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զն (175 / 13)

այլ իւրաքանչիւր ոք յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց (153 / 17)

Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 3)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ - 1

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 2)

ԿՈՐՆԹԱՑԻ - 2

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ, զի թէ ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թէ համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասէ, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 3)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն (166 / 8)

ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ - 1

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովարան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նոցա լեզուս (154 / 9)

ԿՈՐՈՒՄԱՆԵԼ - 1

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոյ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ, և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 13)

ԿՈՐՈՒՄԱՆԵՄ - 5

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս (144 / 23)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 18)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն... կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զիւր ոչ կորուսանէ: (78 / 19)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն, առնու զոր ոչն ունի, և զոր ունին, ոչ կորուսանէ (167 / 21)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսար. զփափկականն: (139 / 9)

ԿՈՐՈՒՄԻՉ - 1

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ քանիցն (96 / 13)

ԿՈՐՈՒՍՏ - 2

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 14)

լուսազոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել գլախտենական կորուստն: (165 / 10)

ԿՈՒՌՔ - 1

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոր անշունչ կոռցն դէմ եմք (139 / 10)

ԿՈՒՍԱԾԻՆ - 1

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգէնուլ մարմին կուսածին (145 / 13)

ԿՈՒՍՈՒԹԻՆ - 2

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն ոչ լուծանել զծնողին, և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 4)

ԿՈՒՐԱՅԵԱԼ - 1

զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 6)

ԿՈՒՓԵԼ - 1

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կռփել հրամայեալ հաւատացելոց, որ ծառայեցուցանեն զբանսարկուն (139 / 13)

ԿՏՐԵԼ - 1

արդէօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա (147 / 19)

ԿՐԱԿԱՆ - 3

զի ամենայնքն...յերկուս բաժանին, ի կրական և ի ներգործական (65 / 23)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 11)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (65 / 23)

ԿՐԵԱԼ - 4

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեայ զայստսիկ ի մարմինն իւր (58 / 5)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեայ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 12)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեայք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 21)

ԿՐԵԼ - 17

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն»: (121 / 16)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 19)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 11)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 3)

թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիրսն (170 / 16)

զիս րո՞ղ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրէլ զիրսն: (172 / 11)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրէլ զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 13)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրէլն բնաւորեալ Բանին մարմին (48 / 15)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրէլն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրէլն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 23; 49 / 2)

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրէլն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասասցին: (49 / 14)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրէլն և կամելն (50 / 11)

Իսկ զիս րո՞ղ կամ որպէ՛ս ի կրէլն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 2)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրէլովն զայստսիկ, ոչ էառ զադամայինն (93 / 12)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից. զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրէլովն իւր զնոսա: (174 / 16)

և կրեացի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ (57 / 14)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 4)

Բայց սակայն և զայս զհտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 6)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (174 / 24)

իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 18)

ԿՐԿԻՆ - 7

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին (42 / 18)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 16)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս (97 / 20)

պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էր (105 / 4)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի (128 / 21)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ (158 / 12)

ԿՐԿՆԱԿԻ - 1

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

ԿՐԿՆԻՍ - 1

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 14)

ԿՐՃԱՏԵԼ - 1

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 12)

ԿՐՃԻՄՆ - 1

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

ԿՐՊԱԿԱԻՈՐ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

ԿՐՍԵՐԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ

սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22)

ԿՐՕՆ, ԿՐԱԻՆ - 1

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց. կրօնից և պաշտամանց (5 / 16)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս զնաց Յովաննու աւետարանչի կրաւնիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

Ճ 58 (125)

ՃԱՆԱԶԵՄ - 11

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 2)

միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 12)

զիւրաքանջիւր որ ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 5)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 15)

ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 8)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 13)

զի ի պտղոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 17)

Օանեայ և գայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ (103 / 13)

զի ի սմա գտին և ճանեան որպէս գանուն հասարակին (40 / 2)

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ճանհր գնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 18)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք...մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ճանիցես (99 / 19)

ՃԱՆԱՊԱՐՀ - 5

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 12)

Սոքօք երկոքումբք գեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 18)

այլ որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 15)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 14)

ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի (133 / 13)

ՃԱՇԱԿԵԱԼ - 1

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 21)

ՃԱՇԱԿԵԼ - 12

գիտեր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 22; 130 / 1)

վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար (142 / 11)

որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 5)

այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս (56 / 23)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, յորմէ պատուիրանազանցութիւնն (138 / 19)

յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն (131 / 19)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 22)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 1)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր (63 / 11)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 1)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 13)

ՃԱՇԱԿԵՄ- 6

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց գնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

Քաղցեալ և լեղի ճաշակեաց փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 17)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց (141 / 3; 141 / 5)

ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան (141 / 10)

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 17)

ՃԱՌ - 5

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճարից. ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ (99 / 14)

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճասոյ (156 / 1)

ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճասոյ (159 / 5)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացուցին ճասոյ (160 / 1)

և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճասոք»: (12 / 23)

ՃԱՌԱԳԱՅԹ - 1

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք զոլորշիք երկրի յարեզական ճառագայթից. այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան գնուաստագոյնն: (72 / 7)

ՃԱՌԵԱԼ - 1

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեայսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 13)

ՃԱՌԵԼ - 6

ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 14)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 7)

զի անճառ է և գերահրաշ, ապա և ճառելն անկարելի (59 / 21)

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման, ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ (61 / 11)

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 14)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 6)

ՃԱՌԵԼԻՒՔ/ - 3

զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 11)

այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 20)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմաննէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճատելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

ՃԱՌԵՑԵԱԼ - 1

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճատեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 15)

ՃԱՐՏԱՐ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս (131 / 14)

ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ - 1

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 19)

ՃԼԶ - 1

որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 13)

ՃՇՄԱՐԻՏ - 13

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 16)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 3)

ոչ էր պարտ ասել՝ թե «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», (27 / 19; 27 / 20)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 17)

Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 23)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 14; 91 / 15)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 19; 105 / 20)

Զի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

Սոքօք երկոքումքք գեգեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 18)

համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ (63 / 4)

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ - 5

մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջաղանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 9)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդէղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 5)

և զճշմարտութիւն իրին յարութեամբն հաստատ (115 / 13)

Մինչև յե՞րբ կադայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ ճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 8)

ՃՇՄԱՐՏԱՊԷՍ - 7

մեռավ ճշմարտասպէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, (25 / 1)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճշմարտասպէս (62 / 15)

ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտասպէս և անյեղաբար (53 / 5)

թեպէտ քաղցեալ ճշմարտասպէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 18)

Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտասպէս ըստ մարմնոց: (157 / 24)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտասպէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, (171 / 8)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտասպէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելիւն ըստ հոգւոյն: (178 / 4)

ՃՇՄԱՐՏԵԱԼ - 2

ճշմարտեայլ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միաւորութիւնն: (160 / 4)

Եւ այսպէս զտանին երկոքեան ճշմարտեայլք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 12)

ՃՇՄԱՐՏԵԼ - 7

զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 15)

Զի թէ զմինն ճշմարտեացես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 20)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (74 / 2)

զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել (112 / 23)

և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 16)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 17)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս իստնեալ: (174 / 19)

ՃՇՄԱՐՏԵՄ - 8

իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն (112 / 21)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ գիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ ոք իմանալ զոմնն (21 / 14)

Եւ սակայն թեպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայտոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 6)

անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 16)

Զի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թէոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ, զի թէ ճշմարտեցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 18)

ճշմարտեցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 22)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 7)

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ - 35

և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ երևեալ: (16 / 5)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 15)

Է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին (48 / 10)

կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ (57 / 16)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 11)

Չարչարեցաւ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ (64 / 7)

լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 10)

դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 17)

գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 9)

մինչև յէ րբ ինդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 9)

առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 5)

ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 15)

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 17)

Զգեցաւ զօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 19)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 11)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ (174 / 21)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ (175 / 6)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն (182 / 11)

Եւ այս էր քո զորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 7)

ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 19)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 6)

ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 6)

Խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից (12 / 6)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 17)

զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն, և սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան զլորումն: (153 / 19)

ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն (48 / 4)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 21)

մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 13)

ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 11)

հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 21)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք զնալ ճանապարհաւ: (32 / 12)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 18)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայե ճշմարտությունն, զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 9)

ՃՈՒՍՏԵԱԼ - 1

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիրանաւն, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 17)

ՃՈՒՍՈՒԹԻՒՆ - 3

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարելի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 22)

վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 22)

Երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՃԱՌ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի (196 / 19)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 15)

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 26)

Մ 364 (1794)

Մ - 1

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի (154 / 1)

ՄԱԿԱՂԵԱԼ - 1

լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեայք (164 / 20)

ՄԱԿԱՐԴ - 1

հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 5)

ՄԱԿԱՅԱԿԱՆ - 1

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին. թեպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (69 / 1)

ՄԱՀ - 71

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, (25 / 2)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով (59 / 1)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 2)

քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 9)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 19)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն (119 / 20)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին (120 / 6)

ոչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 21)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմերն մահ: (140 / 3)

զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր (144 / 5)

յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 14)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 6)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ (175 / 7)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 9)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 16)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատե ինչ և հարցցուք, եթե չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսորիկ, եթե մարդկայինք: (54 / 9)

պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև մահն (66 / 11)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 20)

Իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս (70 / 4)

որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 2)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի (144 / 17)

և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3)

զի ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 23)

Արդ եթե միևնոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան, ապա ուրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն (183 / 12; 183 / 15)

Արդ՝ նոյն սա մահն յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 20)

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահն իսաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անզիտութեան, մահն, յարութեան: (23 / 3)

այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահն, դժոխոց և ապականութեան (25 / 11)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 16)

Իսկ նախատային զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զոժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 11; 65 / 12)

զոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 15)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն, յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 5)

յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք (90 / 6)

գտաւ եղեալ ծառտայ մահու և ապականութեան: (90 / 14)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 21)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 21)

Զի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 23)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք (131 / 17)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 13)

Բանն Աստուած իսաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդւոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 24)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմերն մահ: (140 / 2)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 14)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ ի մահն ունելով բաղձանս. զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 3; 70 / 7)

անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն (70 / 6)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 20)

որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր (132 / 4)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ (65 / 15)

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով (66 / 24)

Արդ՝ թէպէտ ամենեքեան սորա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան, սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև. վասն է՞ր արդեալք, զի երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի, որպէս զի զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի (69 / 6; 69 / 11)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 20)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ (57 / 16)

բայց թե որպէ՛ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 10)

և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 9)

զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ գերազանցութեամբ, վասն զի անդ էգիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 5; 70 / 10)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 4)

և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ իսաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 11)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8)

և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 15)

ընդէ՛ր ոչ զի զմահն էլոյծ Տէրն (65 / 14)

Բայց ինդիր էր այս, թե յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ (68 / 12)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 19)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն (183 / 15)

ՄԱՀԱԲԵՐ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանա ցուցիչս(131 / 15)

ՄԱՀԱԲԵՐԱԿԱՆ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանա ցուցիչս (131 / 16)

ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ - 34

զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն ել աստուածայինս ըստ անձառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 17)

Զի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ (45 / 18)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցխաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 2)

հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 9)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու (84 / 24; 84 / 25)

պարտ էր ըստ այսմիկ և գնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև
ցյարութիւնն (107 / 21)

մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 2)

և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց
և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 4)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու» ասի մարմին (120 / 5)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ
(120 / 11)

Եւ հարքն ...ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական
մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական
աստուածութեամբն (122 / 9)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի
մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու գնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք
յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և
տեսանելի: (123 / 15)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ
միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 19)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև (144 / 22)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել
զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (153 / 2)

Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ
մարմնոց: (157 / 23)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու (168 / 21)

սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք
անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահականացու ըստ
հոգւոյն բանականի (177 / 21)

Զի՞նչ և առ այնուսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն
Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի գնա և ապականացու: (183 / 9)

Մահկանացու զնարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 11)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուսուն իւրով մարմնովն: (60 / 17)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենսագործ (45 / 18)

յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 15)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն (119 / 20)

Ձի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղն ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ, յաղագս ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 25)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 16)

մահկանացուն կենդանի և կենդանարար, երկրային և երկնային (61 / 6)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 19)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (125 / 1)

Վասն որոյ եղն մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ (144 / 13)

Ձի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցյաւիտեան, քան զի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 20)

և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 16)

ՄԱՂԹԱՆՔ - 1

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 14)

ՄԱՅՐ - 6

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման զոլ պատճառ: (29 / 4)

և յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս: (61 / 8)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդ (34 / 3)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 1)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մօրէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 10)

ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ - 1

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաբարդարն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 7)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ - 2

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 21)

և որ մանաւանդ, որ անճառն և գերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 12)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԶԻ -5

և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 13) մանաւանդ ՚զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 12)

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտաճաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 3)

մանաւանդ զի ի գիրս գերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 17)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 14)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԹԷ -5

մանաւանդ թէ ի վերն յայս եր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆեստորին ևս ահագին թուի (14 / 9)

մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին (17 / 15) մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն (51 / 24)

Արդ այսոցիկ այսպէս առ ի մէնջ, մանաւանդ թէ ի հանուր բարեպաշտաց խոստուանելոց: (71 / 9) մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային (123 / 23)

ՄԱՆԻ - 2

որպես զի և մարդեղություն նորա կարծեալք և երևութի գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 8)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 7)

ՄԱՆԻՔԵՑԻ /հատուկ անուն/ - 1

հարկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 6)

ՄԱՆԻՔԵՑԻ - 1

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (16 / 2)

ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ - 1

և ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր (37 / 13)

ՄԱՆՈՒԿ - 2

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 1)

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցւոյ (189 / 17)

ՄԱՆԸ - 1

զմին բանն պատմած իրաց մանը խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (110 / 1)

ՄԱՍԸ - 16

այլ նոքունք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 3)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 9)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 12)

առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 19)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 14)

որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն (88 / 10)

այլ զիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 14)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին (4 / 19)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով. այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 13)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 17)

հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (91 / 23)

Եւ զի կարող է ցանկական մասն հոգոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 6)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16 / 23)

ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն (36 / 12)

ՄԱՍՆԱԲԱՐ - 3

Զսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք, որպէս և Յովիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «զՊօղոսի ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք, այս և արարեալն և ծառայն ոչ մասնաբար ասի և ոչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 11; 179 / 14)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 17)

ՄԱՍՆԱԻՈՐ - 1

իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի զիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի զիտութեան: (87 / 13)

ՄԱՏՆԻՄ - 1

մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն (90 / 11)

ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ - 3

այլ առաւել գուարհացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն (149 / 12)

ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, (5 / 1)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն սա (99 / 4)

ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՄ - 5

զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր, (137 / 14)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասասցուք, որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 14)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 14)

Հ. Եւ եթէ յանգեալս ի ձէնջ ջրախառն որ մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 22)

զայտոսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 8)

ՄԱՏՉԵԼ - 1

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր զոլ, և յառաջ մատուցելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 20)

ՄԱՐԳԱՐԷ - 7

և զիրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ, աւաղեալք ի մարգարէն (150 / 12)

զօրմէ ասէր մարգարէն (60 / 10)

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ որ ինչ լինելոցն (108 / 15)

մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 17)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն (170 / 9)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 6)

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում (109 / 21)

ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ - 3

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն (109 / 4)

Իսկ զմիւսն մարգարէական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով (110 / 3)

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարէականն բարբառել բան (15 / 3)

ՄԱՐԴ - 135

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու իսաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 14)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 5; 13 / 6; 13 / 9)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ (16 / 1)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». (16 / 7)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ»: (16 / 19)

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 3)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 5)

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի (19 / 12)

գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս (19 / 17)

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի». (21 / 8)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 5)

անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ (25 / 20)

որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8)

ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է» (27 / 6)

Ուն մարդ ո՞չ ապաքեն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այտօքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 9)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ. Աստուած ըստ էութեան բնութեան իրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 13; 33 / 14)

նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 10)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 6)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 14)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 4)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 15)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 19)

երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի (69 / 9)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ. այսպէս իմացիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 22)

Եւ այսպէս ասի միևնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 14)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 12)

մարդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 5)

և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 4)

և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

Ձի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3)

ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ (129 / 22)

այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 13)

եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 4)

Ձի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

Ձի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 9)

Ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 16)

Վասն զի մեր մարդ սոսկ եմք (173 / 6)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն (173 / 10)

ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից (173 / 16)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ (174 / 21)

Բան անմարմին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 19)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 20)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16)

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիւրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (178 / 22)

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի (19 / 12)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 15)

քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 8)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառտայ մահու և ապականութեան: (90 / 12)

յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 6)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տեր յերկնից»: (118 / 21; 118 / 22)

առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 3)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 12; 167 / 14)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ (21 / 10)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 4)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, (35 / 16)

և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 18)

և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսցելոյ ի նմանէ ասասցին: (49 / 15)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 22)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» (106 / 19)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» (107 / 4)

զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 22)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ են յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 6; 143 / 7; 143 / 9)

Ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 17)

Ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 23)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 4)

Թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատեր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (68 / 22)

որպէս որ կամիցի գսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանի զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 21)

վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այտօքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 4)

որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, (156 / 23)

Եթէ որ ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նզովեալ լիցի: (163 / 21)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, թէ այնպէս է, Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն, զի կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 1; 167 / 6)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 9; 167 / 14)

առանց որոյ մարդոյն՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 24)

Կարծես՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդոյ՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 22)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս (5 / 10)

գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուիեստ ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս (19 / 17)

և յորժամ եղևն այս, անբարձր վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք (23 / 20)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, ի ներգորշութենէ՝ զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 8)

զի ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղևն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին (65 / 22)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 22)

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 19)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին (13 / 11)

Եւ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 12)

և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս (20 / 3)

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 11)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին (28 / 10)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 2)

եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան, և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ (60 / 8; 60 / 8)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ [մարդկան](#), այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ (68 / 4)

Եւ եթէ [մարդկան](#) սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 10)

յայտ արար թէ [մարդկան](#) հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 20)

վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ [մարդկան](#) շրջելն (124 / 2)

գիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց [մարդկան](#) (136 / 7)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն, «տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ [մարդկան](#) մարդ եղեալն վասն [մարդկան](#) զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 13; 137 / 14)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի [մարդկան](#) զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս [մարդկան](#): (138 / 2; 138 / 5)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան [մարդկան](#), և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 11)

վեր է քան զբնութիւն [մարդկան](#): (144 / 12)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս [մարդկան](#) առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ (168 / 9)

աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց [մարդկան](#): (169 / 6)

յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ [մարդկան](#) ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 18)

Արդ՝ ասէ՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն [ի մարդկանէ](#) եղեալ է, թէ ոչ (27 / 15)

և գոր ոչն որ [ի մարդկանէ](#) ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 17)

մեք և գառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց [ի մարդկանէ](#) (31 / 15)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնատրութիւն, ոչ ուրանամ, գոր ունէրն իձօրէ և գոր եղնն, կամ առն [ի մարդկանէ](#) զբնութիւն, գղէմ և գառանձնատրութիւն: (34 / 20)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն [ի մարդկանէ](#) միատրութեամբ մարմինն (45 / 5)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասասցես գոյ, կամ զԲանն կամ զառ [ի մարդկանէ](#) զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, գոր օրինակ, [ի մարդկանէ](#) և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի (54 / 24)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ճնիցելոցն [ի մարդկանէ](#) (68 / 1)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշիւեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, որ [ի մարդկանէ](#) (79 / 1)

զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ [ի մարդկանէ](#) (79 / 9)

«անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի [մարդկանէ](#) մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 12)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիւրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի [մարդկանէ](#): (121 / 3)

Զգեցաւ զօջափելին, զի ճշմարտութեամբ շօջափեցի ի [մարդկանէ](#) և ոչ ստուերաւ: (168 / 20)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի [մարդկանէ](#): (178 / 2)

որ իրաւապէս դատեր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

իսկ յերկրորդում գործն առ ի նմանէ ածեր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 6)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (116 / 1)

Սահմանական բանի համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

ՄԱՐԴԱԾԻՆ - 3

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն. մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զտուրբն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զտուրբն Կոյս: (20 / 13; 20 / 16)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զարքուհին Մարիամ: (114 / 9)

ՄԱՐԴԱՆԱԼ - 2

վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 4)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր (33 / 15)

ՄԱՐԴԱՊԷՍ - 1

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 18)

ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԲԱՐ - 3

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենով ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 4)

որք մարդկայնոյս ևն բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն, (66 / 3)

կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (73 / 23)

ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ - 3

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 14)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 14)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի, զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 14)

ՄԱՐԴԱՏՈՒՆԿ - 1

Զայս ոչ ի տնկագործողին, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 19)

ՄԱՐԴԱՅԵԱԼ - 2

և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 6)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 8)

ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ - 10

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ գկատարելութիւն անձին և գայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր գտոյն գայս, գերեւելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ(29 / 2)

ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցւոյ (126 / 20)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենաստես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն, և պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն գերազանցեալդ ամբարշտութեամբ, որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 3)

որպէս զի և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 6)

որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն (106 / 15)

գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 8)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդէորթիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յունեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 16)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդէորթիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել (98 / 13)

և ընդ ձեռն նոցուն և զմարդէորթեան իւրոյ հաստատեր զճշմարտութիւն (66 / 4)

այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդէորթիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ - 4

Աշխատեր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար (58 / 11)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 2)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն, ծնաւ ի մորէ մարդկաբար, իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնալով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 14)

գոր յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար, աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 8)

ՄԱՐԴԿԱԽՈՇՈՇ - 1

գոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 19)

պատասխանի ետ. «Ես բնութիւնս և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 12)

ասաց. «Ձոր հարկեցուցանէք զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւնս, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 3)

որպէս բնութիւնս մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն (12 / 8; 12 / 9)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւնս, զի մարդկային բնութիւնս ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 5; 17 / 6; 17 / 8)

Եւ ասես. «Թեպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 11)

Ասացէր. «Թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի» (21 / 7)

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս (23 / 6)

Արդ եթէ բնութիւնս մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս, առ ո՛ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 3)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 22)

այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականս և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան. (25 / 9)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային, արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 14)

Եւ արդ՝ ահա մինչդէռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 18)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել (27 / 5)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 4)

Եւ ասես. թեպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին»(28 / 9)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 17)

առ անքակարար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 4)

ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ (51 / 6)

սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային (51 / 23; 51 / 23)

Զի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 9)

զոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային (54 / 14)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 24)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին (55 / 1; 55 / 2)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեսցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 8)

որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 9)

իսկ գնուագութիւնն և գապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար, մեռաւ զմարդկայինն, և ըստ մարդկային, և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական գորութեանն: (68 / 9)

առանձին և գատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 17)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 6)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 24)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 6)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգոյն, յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 4)

հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (91 / 23)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս. մի՛ գոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ, և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն, գոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս, ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ, այս գոր և ասելս կամիմ: (98 / 1; 98 / 9)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 2)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 19)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 9)

այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 16)

մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային (123 / 24)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 12)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային» (125 / 14)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2; 131 / 3)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 2)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 18)

ըստ նմին և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

զի ասեն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 10)

Զի ոչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 13)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 17)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակեր մարդկայնոյն (160 / 6)

որ լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 7)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ սսել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 19)

Եւ թէպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս, այլ կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զի հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն ոչ, զի և ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 12)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 11)

զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 7)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգոյ զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աջօր մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

Եթէ որ յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 16)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական, զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգոյն բանականաւն ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 9; 177 / 12)

միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն (12 / 20)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն (71 / 18)

և կամ թե ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի [մարդկայինս](#) մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (73 / 23)

Համօրէն կիրս [մարդկայինս](#)՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերնեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 6)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս [մարդկայինս](#) (120 / 16)

ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն [մարդկայինս](#) ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 24)

Զի զօր օրինակ ասեմք գտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ, այսինքն զբովանդակ բնութիւնս [մարդկայինս](#) ընդ ինքեան միաւորել (157 / 5)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս [մարդկայինս](#) առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 7)

զիս ընդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն [մարդկայինս](#): (173 / 5)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի [մարդկայինսն](#), և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (120 / 24)

սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն [մարդկայինք](#), և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 15)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին [մարդկայինք](#) և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 21)

աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ [մարդկայինք](#): (54 / 11)

Այսպէս հաւանեալ ենք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ [մարդկայինք](#) (54 / 12)

այսպէս և կիրքն [մարդկայինք](#) կոչին աստուածայինք (59 / 16)

և նորա են՝ եթե կիրքն մարդկայինը, և եթե աստուածային սքանչելիք (74 / 19)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինը յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր (94 / 10)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինը, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա (158 / 6)

և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 15)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 21)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին՝ և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն (74 / 18)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թեպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն (84 / 7)

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյելիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյելագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 17)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, (24 / 14)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ (44 / 12)

ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգւոյն մարդկայնոյ դաւանել զՔրիստոս (178 / 9)

ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 20)

այսինքն է աստուածայնոյն բնութեանն և մարդկայնոյն (114 / 15)

զանփոփոխություն գուշակեր մարդկայնոյն (160 / 7)

զսոյն ո՛չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 13)

որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն (66 / 2)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան (68 / 17)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 3)

և կամ թէ առ աչօք և ձևով մարդկայնովդ ասես զԲանն երևեալ: (18 / 15)

պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 11)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 10)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 18)

յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ (88 / 5)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 3)

որով իւրք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրընդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 16)

նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից (141 / 8)

Բայց նախ քան զայսուհիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 3)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոց կրից (22 / 22)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում ղիմի և կերպում տեսանի (17 / 6)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս (157 / 19)

պահանջել ի մենջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 3)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս (15 / 7)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս (19 / 15)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս (49 / 5)

և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 6)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 26)

Առ այնուհիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

Մննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 11)

և գմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 10)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել գմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական (163 / 18)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել գմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 14)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ գմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 12)

մեռաւ գմարդկայինն. և ըստ մարդկային, և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 9)

կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի գմարդկայինն (71 / 14)

Զի պահելով Աստուածն Բան գմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 24)

առ ինքն ամենեքումքք այսոքիք գմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 14)

այլ զնոյն գմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 17)

ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց գմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 5)

ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ գմարդկայինն ընկալեալ Բանն Աստուծոյ (25 / 7)

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն գմարդկայինն (47 / 3)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն գմարդկայինն ի վերայ երկրի (178 / 18)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանձառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անձառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 13; 12 / 20)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 2)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 10)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ (130 / 11)

զտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 8)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածային զօրութեամբն (173 / 10)

այսպէս և ի ծննդեանն և յայլ ի կիրսն կրեաց զմարդկայինսն բնականապէս (175 / 1)

այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 7)

ՄԱՐԴԿՈՒԹԻՒՆ - 7

ըստ նմին օրինակի թեպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի

գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 20)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 24)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս (20 / 1)

Դու փախչիս զոմնոյ յասելոյ, և զինչ ասեսն, ոչ զիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ որ իմանալ զոմնն, այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ, և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 17)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 14)

այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 16)

Առ այնոսիկ որ ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 5)

ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ - 6

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգոյ զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 1)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով. այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 11)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 21)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թէպէտ քաղցեալ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զբաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ զիտէր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 19)

Անգիտանայր զօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն, և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուղեգնացութեան, այլ վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 4)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկօրէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 9)

ՄԱՐԹԵԼԻ - 1

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթէլի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 3)

ՄԱՐԻԱՍ - 9

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ գոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 12)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 4)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 9)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ: (62 / 14)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 4)

և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 9)

Իսկ Թէոդիտէ ասէր. «ի Մարիամայ ծնեալն անփառաւոր և անկատար է (116 / 19)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 12)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ գՄարիամ. «ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 11)

ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ - 1

Եւ զնոյն ասէ և ոչ ասէ, բանիւ խոստովանի զՄարիամ Աստուածածին (115 / 11)

ՄԱՐՄԻՆ - 344

հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղուլ ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 5)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխաբուսիլ (18 / 12; 18 / 13)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և հասօրէն ազգ մարդկան Յիսուս (20 / 1)

դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքեն գտանիս ասացեալ գտուրբն Կոյս: (20 / 15)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 5; 25 / 10)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արիւն ձեր: (27 / 17; 27 / 18; 27 / 19; 28 / 2)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ (36 / 24)

Ձնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 2; 42 / 7)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին (43 / 23)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

Ձի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 12; 48 / 12; 48 / 16)

Ձի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 21; 48 / 22)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 3; 50 / 5)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 20)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (53 / 23)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 25)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին (55 / 2; 55 / 3)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 10; 55 / 12)

նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 22)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ ի հարուածոյն և ի բնեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 1)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին (58 / 13)

Բայց թե է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 9)

և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 7)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (73 / 24)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ճննդոյն շնորհեն ճնողքն՝ ասի եղելութիւն, զի ոչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկանէ, և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ճնեալ անժամանակաբար: (79 / 8)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքն մարմին: (79 / 18)

ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն (81 / 11)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 15; 85 / 18)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին, և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին. և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 10; 89 / 11; 89 / 13)

Արդ եթե յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ գաղամայինն մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց (99 / 1)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 12)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, գոր ի պրակսն իսկ է գրելն» և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 8)

Իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 5; 110 / 13; 110 / 16)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 5; 120 / 6; 120 / 6; 120 / 7; 120 / 7)

կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 15)

ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ (126 / 22)

իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին (127 / 21)

ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր ի վերայ երկրի (133 / 12)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 20)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց (134 / 1)

Իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն (134 / 21)

«հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց (135 / 5)

նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 7)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիւրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել, «որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ» (141 / 14; 142 / 3)

և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի, զի բանին Սստուծոյ կեանք թագաւորեցցեն ի մարմինն յայն: (144 / 12)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին (145 / 13)

անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն (153 / 6)

ասեն զիրք գփրկչականն մարմին երկրային և երկնային (158 / 9)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակարար և անշփոթարար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 11)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով (167 / 1)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու (168 / 21)

անփոփոխելի և անյեղի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 24)

ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 5)

Բայց զի՞նչ առ այնոսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 22)

Ձի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ զով այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 2; 176 / 4)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 10; 176 / 10)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 22; 176 / 23; 176 / 23)

ոչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 13)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 11)

մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն 183 / 19)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական

խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 15)

և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 14)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւրք և ամենին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն (37 / 22)

այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական գԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն 38 / 24)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 6)

զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (45 / 1)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 6; 45 / 7)

մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին (48 / 14)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է (48 / 24)

Զի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն (49 / 12)

տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, (53 / 13)

զոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 13)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 22)

մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 7)

և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած (57 / 14)

այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր (58 / 5)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար (58 / 11)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 15)

ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ (81 / 8)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեսցի, և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 3)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՛րդ յարմարեսցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 14)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու (84 / 24)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 2)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 17)

վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն. ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 19; 108 / 3)

զի թէ գյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի (110 / 23)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, (118 / 4)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 11)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ (125 / 7)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին, որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միատրութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային» (125 / 14)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միատրութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 19)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 18)

«զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 24)

յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (135 / 15)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 12)

բանիւն Աստուծոյ կեանք թագաւորեացեն ի մարմինն յայն: (144 / 16)

ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անել (157 / 15)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն (157 / 22)

Որպես և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն՝ Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 18)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նոքա, որք միանգամայն երկնային գտէրունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 22)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 12)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի գորութենէ անտի նոքա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամենին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 1)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբոնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն (169 / 7)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և ոչ Բան: (176 / 10)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 12)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 4)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ասի ոչ թոեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 12; 182 / 13)

զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն, և սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել, բայց զապականութիւնն ոչ ընկալաւ (183 / 16)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինն խառնեաց յանապական աստուածութիւնն (143 / 17)

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մենջ: (44 / 18)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 15)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի (71 / 19; 71 / 20)

Թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք (84 / 6)

Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» (132 / 3)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն (143 / 15)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 14)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 22)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 2)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկան (31 / 12)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 3)

հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 4)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 9)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 18)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա գասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 11)

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 4)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիրմէ մարմնոյ, գոր ի Կուսէն: (55 / 16)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք (63 / 15)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 6)

Ձի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց (72 / 24)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն (74 / 20)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ» (81 / 3)

և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 24)

ի մարդեղութենէ գլուխ եմ ես մարմնոյ եկեղեցոյ, և եկեղեցի անդամք յանդամոց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմոյ (126 / 21; 126 / 22)

Ձի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 8)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 19)

Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 24)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 6)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 10)

այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 12)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն (43 / 1)

ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 19)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ մեզ: (45 / 22)

յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 8)

Ձի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 17)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 19)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ գոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 12)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն, իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ, այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզույն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 19; 57 / 3)

մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 10; 57 / 12)

հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 18)

ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 5)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ ոչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէն մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի և ոչ թափուր երբէք ի նմանէ, ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի

ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումբք այսոքիք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 14; 73 / 21; 74 / 6)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն (75 / 3)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 10)

փոխամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 10)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն (82 / 20)

համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 11)

զոյ արդարն յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 4)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 18)

թերևս կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 10)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բռնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 9; 111 / 12; 111 / 16)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (112 / 1)

Արդ ոչ միայն թե զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերե, զի թե ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթե ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն, զի եթե զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի, թե համագոյութեան բանին և մարմնոյն ասել, այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած, զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թե ո՞ր դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (112 / 19; 113 / 2; 113 / 6)

և ասպա կեղծաւորի ասելով, «ի գերեզմանին զապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 23)

զերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի (117 / 8)

և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 17)

և ոչ եթե կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (121 / 2)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

Եւ Կիրեղ ասէ. «անգիտացաւ թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն»: (121 / 15)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 19)

և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 23)

Եւ դարձեալ առանձնաբար գնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 5)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու գնա ասել (123 / 13)

այսինքն գնոսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 18)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (125 / 1)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 14)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 11)

ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբռնիլ (130 / 21)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել գնա: (131 / 5)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 23)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն, իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 10)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ

իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 5; 145 / 6; 145 / 7; 145 / 8; 145 / 9)

և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 5)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմանք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 20)

ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 2)

ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի (158 / 7)

այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 15)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (166 / 22)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 18)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (169 / 1)

որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 12)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 16)

յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց (171 / 7)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ, զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 9)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիւր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 12)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 4)

անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ (173 / 12)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա (175 / 8; 175 / 8; 175 / 12)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 6)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակա նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի (177 / 21)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն (178 / 20)

պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 21)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն (180 / 14)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (182 / 1)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 9; 182 / 14)

այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 11)

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 11)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 2)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն, զի մի իշխանութեան գործ համարեացի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով (65 / 1)

Բանն Աստուած իսպչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր (74 / 24)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 10)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 8)

նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 17)

զի յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 15)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 21)

և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 18)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 9)

և ընդ զգալովն՝ մարմին՝ և մարմնովն կիրք և կրական մարմին (89 / 10)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 12)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր (140 / 6)

և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարզնել: (160 / 18)

և նովին անշնչացեալ մարմնովն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զն (175 / 10)

յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 6)

զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական (43 / 8)

Ջի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգւոջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ (50 / 1)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ (93 / 9)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 8)

որ գտանի այս ի բերան այնոցիկ, որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 7)

որ ի մարմնումն բնաւորեալ է (48 / 24)

ասպէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային (51 / 21)

Ձի թէ զդէմն ասասցես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 6)

ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 14)

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցէ յաւիտեան (27 / 21)

կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեսցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 2; 47 / 7)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասասցես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 14)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեսցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 10)

Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին. Բայց մեղք: (132 / 18)

Թե [գմարմին](#) Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 16)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ [գմարմին](#) առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16)

ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և [գմարմինն](#) իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգեճուլ: (39 / 6)

ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական [գմարմինն](#) տէրունական գոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն [գմարմինն](#), (55 / 15)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ [գմարմինն](#)՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

յորմէ գտանի ասացեալ [գմարմինն](#) փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 20)

Ձի որպէս վայելեցուցանէր [գմարմինն](#) իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն (60 / 3)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով [գմարմինն](#) իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 19)

Յաղագս թէ պա՞րտ է [գմարմինն](#) Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի եթէ ոչ. (76 / 2)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ [գմարմինն](#) իւր (79 / 1)

և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 7)

ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 22)

թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն (104 / 19)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 5)

որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 15; 111 / 20)

Իսկ սա զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ գոլ, իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև զյարութիւնն, և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 17; 114 / 20)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 11)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և իառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն (143 / 16)

զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

Զի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենն ... (152 / 17)

Իսկ Սևերիոս ասեր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենն մինչև ցյարութիւնն (153 / 2)

Զի ոչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 12)

զմարմինն փոփոխելի ասաց և ապականակի մինչև ցյարութիւնն (162 / 8)

և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու (163 / 4)

և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեսցի: (163 / 15)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 9)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, էթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 19)

և էթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 13)

զիա՞րդ ասեմք ըստ ժամու ժամու թողացուցանել Բանին զմարմինն իւր առ ի կրել զիւրսն: (172 / 10)

ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 2)

Բայց զի՞նչ առ այնուսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 22)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միատրութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային (181 / 5)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանէայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 24)

Զի՞նչ և առ այնուհիկ, որք ասենն, թե որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 9)

Մահկանացու զմարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 11)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տերունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 22)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 1)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 19)

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 3)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 3)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զէութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 16)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն (169 / 13)

Թողացուցանել, ոչ զանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն (172 / 12)

ՄԱՐՄԻՆ ԶԳԵՑԵԱԼ -1

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն (176 / 11)

ՄԱՐՄԻՆ ԶԳԵՆՈՒԼ -1

ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 7)

ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ - 14

մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 21)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան
և մարմնական կիրս (93 / 20)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ
միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական (108 / 2)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից
մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 19)

առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և
հոգեկանաց (167 / 4)

ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ,
նախկի ապականի գոյացեալ իրն (117 / 3)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ
հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ
ծանուցաւ (79 / 21)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն, հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ,
բաղձանք, ցատումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ,
աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և
մահկանացու: (55 / 5; 55 / 7)

Արդ եթե յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք (93 / 10)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, (66 / 1)

ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 5)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 9)

ՄԱՐՄՆԱՆԱԼ - 6

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանայն գտաւ ընկալեալ (79 / 14)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանայն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (118 / 16)

Եւ վասն զի մարմնանայն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (132 / 18)

վասն զի մարմնանայն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (173 / 19)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանայոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 14)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանայոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 19)

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 6)

մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 12)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 7)

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 10)

և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 18)

և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 5)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 16)

և կամ որո՞վ իւրիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 4)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 20)

զիս՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ: (82 / 18)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն (83 / 2)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (83 / 9)

այսպէս իմացիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 5)

ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար (122 / 13)

որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն (193 / 6). Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի (49 / 1)

որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ (122 / 17)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն (85 / 9)

այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամբ (122 / 20)

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեցի», ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն (170 / 10)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զբնութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 2)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանաւոյն և մարդանաւոյն

վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 17)

որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամայն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 21)

ՄԱՐՏ /պատեազմ/ - 1

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 12)

ՄԱՐՏՆՉԵԼ - 1

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

ՄԱՐՏՆՉԻՄ - 2

այլն անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 16)

և երեքեան սոքա ի միում տեղուջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 6)

ՄԱՐՏՈՒՅԵԱԼ - 1

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 11)

ՄԱՔՍԻՄՈՍ - 1

և Մարսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 4)

ՄԱՔՐԱԿԱՆ - 1

ասէ. «նոքա ի պարգելն զգինին, զմարրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

ՄԵԾ - 9

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 17)

ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 19)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքոյ մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 6)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 /

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք (154 / 20)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքոյ մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 10)

Չոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զտուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 4)

այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 9)

ՄԵԾԱԳՈՅՆ - 2

Առ այսոքիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր. ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զաստեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն (6 / 15)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի արթոնն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատի Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ - 1

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 21)

ՄԵԾԱՊԷՍ - 2

Եւ այս է քո զոր մեծապէսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

ՄԵԾԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Ի՞ ի իիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 2)

ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ - 3

յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (61 / 9)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 23)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 2)

ՄԵԿՆՈՑ - 2

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզով մեկնոցին ի հրոյ անտի. (116 / 24)

ՄԵՂԱԴԻՐ - 1

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիւք (105 / 10)

ՄԵՂԱՆՉԵԼ - 3

պարտ և արժան է զէն ստել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 10)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ ի մի՛ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբռնիլ (130 / 21)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել զնոսա (158 / 2)

ՄԵՂԱՆՁԵՄ - 2

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ», ասելով, «և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 7)

ոչ որ մեղանչիցէ գնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

ՄԵՂՈՒ - 3

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օժանելով զսպանող դեղս (155 / 7)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 9)

կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 4)

ՄԵՂՈՒՅԵԱԼ - 2

մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց. (135 / 1,134 / 24)

ՄԵՂՍԱՔԱԻԻՉ - 2

համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 23)

աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 16)

ՄԵՂՔ - 56

նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 11)

զի ամենայնիւ որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս, զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 16; 94 / 18)

զոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս, ընդ ձեռն որոյ՝ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ, այս զոր և ասելս կամիմ: (98 / 8)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 22)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (118 / 17)

Իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 9)

Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 16)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (132 / 20)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց (134 / 1)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց (144 / 19)

մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 19)

կրեաց կարգաւ և կամաւորութեամբ զամենայն կիրս մարդկայինս առանց մեղաց և ապականութեան: (167 / 8)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 11)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 20)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած (3 / 9)

Արդ՝ թէպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան (69 / 5)

ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 18)

զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև: (88 / 7)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան (89 / 20)

որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 13)

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 12)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս, զայն որ արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն (107 / 23)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 9)

միայն և անծառայական անձամբ մեղացն սպան (144 / 5)

զի մեղս ոչ արար, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նոր (25 / 12)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար (70 / 21)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար (71 / 3)

այսպէս և մարդն ինքնապատուիրութեամբ ի մեղս հակամիտելով՝ գտաւ եղեալ ծառայ մահու և ապականութեան: (90 / 13)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 18)

զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել (158 / 4)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 2)

որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6)

«չն են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (4 / 1)

«Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ, ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 18)

որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք»: (132 / 18)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 3)

և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիր ծնողսն: (134 / 3)

զի անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 5; 70 / 7)

զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ (91 / 22)

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն (134 / 11)

Եւ զի ոչ խառնի ծնողն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 11)

ուստի յայտ է, թէ մեղքօրն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 7)

Թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն (135 / 16)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի զերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 2)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղ (69 / 7)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 3)

և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 10)

որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 7)

ՄԵՌԱՆԵԼ - 11

և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. գորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 5; 20 / 6)

Արդ ում ումեք և տացես գայս, յանկարելեացն է, զի ոչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և ոչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 21)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 4)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացոյի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացոյ գոլ և կենագործ (45 / 17)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 21)

«անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 13)

ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 12)

իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 14)

Մահկանացոյ զնարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 11)

ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն (44 / 24)

ՄԵՌԱՆԻԼ - 1

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

ՄԵՌԱՆԻՄ - 14

իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանիլն մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 7)

վկայէ պատուիրանն, «յորում ատուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք (90 / 6)

Ապա թէ մեռալ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մ (25 / 1)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռալ (64 / 8)

մեռալ զմարդկայինն (68 / 8)

Մեռալ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոց (95 / 15)

Մեռալ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմերն մահ: (140 / 2)

և մեռալ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 24)

Մեռալ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ (175 / 6)

ճշմարտութեամբ մեռալ և եղև անշունչ մարմինն (182 / 11)

Արդ եթէ միևնոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռալն (183 / 13)

և զմահ մեռոյց ըստ ինքեան անմահական զօրութեանն: (68 / 10)

Մեռալ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմերն մահ: (140 / 2)

մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 15)

ՄԵՌԵԱԼ - 16

և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 20)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ, և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ (64 / 12)

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր (74 / 23)

և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 7)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի (144 / 19)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ այտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 2; 182 / 4; 182 / 5)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 9)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (182 / 1)

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ (144 / 3)

զի յարոյց զնա ի մեռելոց իսկ զմիսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին

միտք, և յանդիմանեացի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում գերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 2; 110 / 12; 110 / 15)

նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

ՄԵՐ - 51

Ջի գոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իրեանցն տկարանալ զլիտյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերաւոցն: (7 / 12)

ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ (92 / 1)

այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 4)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (90 / 23)

յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դներ և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 10)

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս աստել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 9; 6 / 18)

զնա և մարդ լեալ գոհաբանենք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 15)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 9)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 20)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 9)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 4)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 4)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանենք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 3)

և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 8)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ (54 / 23)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 13)

ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 13)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 2)

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ նմին զդատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 12)

ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 2)

որոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 5)

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 1)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 19)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց կրելովն իւր զնոսա: (174 / 16)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոց երևիր կարծեաց (5 / 6)

մեր զնեմք հիմն մերոց լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 17)

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 11)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 14)

Բայց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համարուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին (127 / 18)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիժ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ, զոր ի վերոյ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում (146 / 8)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 14)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն, և յորոց մէքքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (39 / 22)

Զի զոմանս հոմականութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմէք առ նա խաղաղասիրելն (7 / 9)

որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմէք ձայնս (164 / 22)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմէքն մահ ըստ մեզ (25 / 2)

բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմէքն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 9)

արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմէքն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 3)

զմէքն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 4)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմէքն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 22)

այսուհետև զմէքն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 8)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմէքն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 12)

Մեռաւ և մեռոյց մահուամբ իւրով զմէքն մահ: (140 / 2)

զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմէքն մեռոյց զմահ: (175 / 15)

վասն զմէքոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 22)

մէք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմէքոց հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 13)

և զի պարծեր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զվերս ծախել զբնութիւն (64 / 19)

յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զվերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

Զվե՞զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

ՄԵՐԿ - 1

Էջ առ նոսա՝ ոչ վերկ աստուածութեամբն (64 / 23)

ՄԵՐԿԱՆԱՄ - 1

չվերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 18)

ՄԵՐԿԱՑԵԱԼ - 2

զինքն իշխանական զառաջին փառսն վերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 16)

նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և վերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 12)

ՄԵՐՁ - 1

դադարեցին վերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եգիպտոսի (152 / 13)

ՄԵՐՁԱԿԱՅ - 1

զի այն որ իբրև վերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր (4 / 3)

ՄԵՐՉԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 2

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց վերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 21)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն վերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 15)

ՄԵՐՉԵԱԼ - 1

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, վերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ (149 / 5)

ՄԵՐՉԵՆԱԼ - 1

Ջօր օրինակ հուր վերձենայով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն (78 / 13)

ՄԵՐՉԵՆԱՄ - 4

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիք բանիք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ վերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ հաւատոյն, և միանգամայն, ասել երկոքին ի ձեռն իրերաց զանկանգնելին զլորեցան գլորումն: (153 / 12)

և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիւրք բիւրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ

լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչն եղելոցն: (23 / 23)

որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեսցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 13)

ՄԵՐՁԵՑԵԱԼ - 2

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 10)

զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս (80 / 11)

ՄԵՐՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Եւ թէպէտ և են արդարն կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 22)

ՄԷԿԻՆ - 1

«Էս վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 1)

ՄԷՁ - 5

այլ և որ ծայրագոյն է կրճիմն ընդ վէջ մեր և արևմտականացն (5 / 17)

ՄԹԻՆ - 1

այլ որպէս մոլորեալքն ի վթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 14)

ՄԻ - 183/ թվական. դերանուն, մի արգելական/

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել վի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել, ասելով. «Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (5 / 19)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և վի ասել բնութիւն հարկաւորեացի ի Քրիստոս (10 / 10)

«Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին վի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ վի որ ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 18; 10 / 20)

և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն վի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն վի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն (12 / 11; 12 / 13)

ըստ այնմ մտաց վի ասեմ զդէմն: (14 / 1)

Իսկ վի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 2)

Եւ ասէս. «յետ շարադրութեանն վի բնութիւն ոչ գոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել»։ զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղուք ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 19)

Զի յորժամ խոստովանիմք վի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 15)

և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ վի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 19; 33 / 20)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի վի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 21)

այլ վի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ (34 / 5)

Եւ համայն վի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ (34 / 17)

սակայն ոչ ասի՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ վի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն վի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 19; 35 / 20)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ վի կենդանի: (36 / 9)

Եւ սակայն թէ և վի կենդանի, և է, և ասի (36 / 10)

թողում բազում զայլսն վի ըստ միողէ յիշեցեալսն (37 / 6)

զի վի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 18)

իսկ յանասելի միաւորութենէն վի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, վի կենդանի, վի անձն, վի պատկեր, վի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 3; 38 / 4; 38 / 4; 38 / 5; 38 / 5)

գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն վհ ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 13)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել, զի սուրբ հարքն որպէս վհ Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և վհ դէմ, և վհ բնութիւն ունել նմա խոստովանին, և ոչ թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻւր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն. այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսորիք վհ դաւանել զՔրիստոս: (38 / 18; 38 / 20; 38 / 20; 39 / 2)

Եւ զի միաւորեալն վհ է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն վհ անուանել դէմ վհ և բնութիւն: (42 / 12; 42 / 14; 42 / 14)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ վհ ըստ միաւորութեանն ասէին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 20)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս վհ բնութիւն և վհ Որդի Աստուծոյ: (43 / 16; 43 / 16)

Եւ համայն վհ բնութիւն և վհ դէմ ասելով ի Քրիստոս (43 / 17; 43 / 17)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն վհ դէմ և վհ բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 8; 44 / 8)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն, վհ բնադատեսցուք զսոյն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 14)

հարկաւորեսցաւ ասել վհ բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեսցաւ ասել վհ բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 3; 47 / 7)

զի վհ ընդԳայիոսի և Թեոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական զոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 20)

վի. և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մէր (50 / 12)

Սորին աղագաւ ապա վի. և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ վի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն վի. և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 1; 51 / 8; 51 / 12)

Ձի և այսորիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ վի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, վի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս ոչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի. ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 14; 52 / 15)

ոչ կարէի ասել Քրիստոսի վի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 24)

վի եկեացէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 22)

վի իշխանութեան գործ համարեացի յաղթութիւնն (64 / 23)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան զտեսանելն, և այլքն վի ըստ միողէ: (66 / 19)

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն վի ըստ միողէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 16)

իսկ ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ վի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 15)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեացի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ վի գոյացութիւն և վի մարդ, այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 22; 71 / 22)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն վի սսի կատարեալ և վի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 22; 72 / 22)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և վի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 4)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ վի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 15)

զիս՞րդ յարմարեցի խոստովանել վի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 17)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն վի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր (82 / 20)

սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ վի գոլ բնութիւն (83 / 2)

Եւ յաղագս նորին սսի վի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն սսի վի. այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 7; 85 / 11)

և վի լիցի ասել զայս այսպէս, որք ոչ իցեն (91 / 20)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և վի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

վի՝ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 2)

և վի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո սիրտդ, այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես, (99 / 17)

զորս ամբարշտեալ լսեցուցաներն մեզ վի ըստ միոջէ. (101 / 22)

Եւ զիս՞րդ ասեր ինք զինքենէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ», պարտ էր ասել վի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 9)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն, յաղագս որոյ և բնութիւն մի զՔրիստոս ասէր գոլ (103 / 19)

Եւ ինձ մի որ մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիք, զի ի նշաւակել ղիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 10)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միող Թեոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա. (107 / 10; 107 / 12)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն, և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն, ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնոյնդ ասէր: (112 / 2)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա (112 / 5)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ, զի զանագանութիւն ղիմաց առաւել հետևի, քան թէ բնութեան: (112 / 11; 112 / 11)

զորմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայրեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 5; 113 / 7)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն (113 / 15)

ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «Իստոնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի վեհագունին յաղթելով»: (119 / 7)

զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 18)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ ւփ զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ ւփ ինչ, այլ զորս ւփ անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զհարսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18; 128 / 18)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ ւփ լիցի. վասն զի երկոքին ւփ խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2; 129 / 3)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թէպէտ քաղցեաւ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ զիտէր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 16)

Ասասցես զնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն ւփ զանց առնէր: (130 / 10)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և ւփ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

Չհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ ի ւփ զքո մտածութիւնդ, ոչ մեղանչել ասաց և ոչ մարմնոյն ապականել և ոչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբոնիլ (130 / 20)

ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցւոյ, ւփ բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 14)

Եւ ւփ զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 21)

Եւ ւփ լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից (147 / 15)

Մի զարմանար, Տէր իմ (149 / 9)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր վհ զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ, որք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 13)

Է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զվհ վհ ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ գերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեսցուք փոքր վհ և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

Ձի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն, որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մհ շփոթեցուք, և վհ անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ վհ լեալ»: (159 / 13; 159 / 13; 159 / 17)

այլ բաժանեցան առ ինքեանս զվհ վհ ի նոցան (162 / 1)

որ ժողովեաց ի վհ զաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին վհ հոտ ի միում զաւթի մակաղեալք (164 / 17; 164 / 20)

զի վհ թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 22)

Ձինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա վհ բնութիւն, յաղագս որոյ և բամբասեն գերկոսին թագաւորսն՝ զՋենոն և զԱնաստաս, որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 3)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն վհ ասի, (180 / 13)

Այլ և վհ կամս և վհ ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 20; 180 / 20)

Իսկ վհ բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ վհ: (180 / 22; 181 / 9)

Եւ մարգարէն ասէ. «Թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ վհ ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիւէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ վհոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 18)

ասկայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր վհոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 20)

զի զերկուսին միանգամայն ի վերայ վհոյ իրի գիտել, անհնար (36 / 21)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ վհոյ Քրիստոսի (46 / 24)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել վհոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ վհոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 8; 53 / 8)

և կամ վհոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին (85 / 13)

զի ոչ են մի և ոչ վհոյ իրողութեան: (119 / 18)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս վհոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 3; 121 / 3)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսուսիկ ասեն, այլ ի վերայ վիոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար (122 / 13)

լինիջիք վիոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 19)

Այլ թերևս տարակուսեցի որ, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ վիոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

և անչարչարելին և անմահականացուն յարմարեցին ի վերայ վիոյն միանգամայն գոլ (54 / 17)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, վիոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 10)

յորոց ի վիոյն հրաժարեալ՝ և զմիսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 3)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի վիոցէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 7)

Արդ՝ կամ ամբարշտեցես վիով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեցես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 9)

մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին վիով աստուածային բնութեամբն: (51 / 17)

զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ վիով ինչ իրօք: (62 / 19)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին վիով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 11)

«և ոչ վիով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 4)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորե ալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 17)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 19)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան, աղէ՛, ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 5)

Ձի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 17)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 6)

և երեքեան սոքա ի միում տեղուոջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5)

զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն (147 / 1)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկուսին ասել: (156 / 5)

լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք (164 / 20)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 23)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողոտոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմէր հնարս (5 / 11)

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի ոչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց: (8 / 21)

ասասցես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 6)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ (33 / 11)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 10)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զուրբ Հոգին (40 / 16)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս (46 / 25)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 7)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 11)

մինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 8)

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասել զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի (113 / 10)

զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զվի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 13)

Զի առանց իրերաց զվի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1)

զվի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զվի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

և թէ է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յուլիանէ զվի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Իսկ նորա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զվի մի ի նոցան (162 / 1)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զվի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնատրութեամբ: (180 / 18)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միատրութեանն Բանի, ասացեալ լինի զվի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (181 / 2)

ՄԻԱԲԱՆԵԱԼ - 2

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 17)

միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 20)

ՄԻԱԲԱՆԵԼ - 2

այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 15)

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց այք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 20)

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ -3

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողովոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դներ և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր հնարս (5 / 11)

միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց, ինդրեցեր առ ի մենջ գիտել զպատճառս, որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 12)

Զի Տէր գիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լրութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 15)

ՄԻԱՀԱՄՈՒՌ - 1

որոց հաւարումն միահամուր ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 20)

ՄԻԱԶԱՅՆԵԼ - 1

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 19)

ՄԻԱՄՏՈՒԹԻՒՆ - 1

զուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս (133 / 11)

ՄԻԱՅՆ - 29 /ստուգել ածական, մակբայ, եղ. բառ/

և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն (9 / 4)

դու զայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 17)

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս (19 / 2; 19 / 21)

զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 13)

ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 5)

մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 15)

բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 17)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 10; 47 / 14)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն զոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 22)

միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 24)

Ոչ թէ միայն բանի տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել (59 / 4)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 9)

Իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և խրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 17)

Իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 15)

Իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարոյ և չարի: (91 / 9)

այլ միայն ի միտ առեալ ծանիցես (99 / 19)

զոմն անուամբ միայն պատուէ, և զոմն արդեամբք (115 / 5)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 12)

որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», (137 / 16)

միայն և անճառայական անձամբ մեղացն սպան (144 / 4)

ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 3; 145 / 4)

և մինն միայն ի մենջ էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 12)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 8)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակ (157 / 8)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 6)

ՄԻԱՅՆ /մկբ./ - 3

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 14)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել, իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 9)

Եւ դարձեալ անեղն ոչ զմարմին առնէ անեղ և ոչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն

ՄԻԱՅՆԱԿ - 1

և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 11)

ՄԻԱՆԱԼ - 5

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն (62 / 20)

միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 21)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու (51 / 3; 51 / 7)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 4)

ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակարար (85 / 12)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ. «միացաւ ի մարմնի բնութեամբ, և խառնեաց զմարմինն իւր աստուածութիւնն, զապականացու մարմինս խառնեաց յանապական աստուածութիւնն, զի զբնութիւնս մեր անապական արասցէ»: (143 / 15)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 21)

և այս է զոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 5; 25 / 9)

քանզի առ ինքն ամենեքումք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 15)

Քանզի ո՞ւր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշարար և առանձին դիտեցին: (48 / 8)

ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք... (49 / 11)

որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին (65 / 21)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 21)

այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նորումք անուանեսցի տիւն (84 / 2)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիւր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (108 / 1)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի (152 / 4)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 22)

ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ - 24

իբրու թէ զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 1)

և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն (12 / 19)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած իոստովանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց (33 / 12)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է (36 / 20)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (45 / 22)

Այլ թերևս տարակուսեցի որք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 18)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 13)

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք (83 / 25)

որպէս և դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց (97 / 11)

Իսկ Թեոդոտէայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, գոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց (100 / 23)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 16)

զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել (112 / 23)

ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ (129 / 21)

Այսպէս և Դիողրեփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց, իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 5)

սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն, և միանգամայն: (153 / 21)

որք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն (158 / 21)

ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միատրութիւնն: (160 / 5)

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս, (162 / 11)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածայինզօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ

մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 9; 173 / 12)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 8)

յիմանալոյ միանգամայն և ի զգալոյ է բաղկացեալ հոգւոյն բանականան ընդ իմանալիսն և մարմնով ընդ զգալիս: (177 / 13)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 13)

ՄԻԱՅԵԱԼ - 20

այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 18)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 3; 43 / 7)

Զի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 13)

առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 4)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանաբարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 23)

Այսպես և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն, իսկ Բանն Աստուած, որ և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 17)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 15)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

որ դեռ չն ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 11)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 10)

«զի խառնեալ, միացեալ և ընկղմեալ է մարմինն յաստուածութիւնն», ասաց սուրբն Գրիգոր: (128 / 23)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 21)

զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 10)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 16)

անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ (173 / 12)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս

ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 25)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 21)

Եւ յաղագս այսորիկ թէև անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղլիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեսցին: (84 / 17)

ՄԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 3

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին, զգենուլ ասեմք կամ թէ միացուցանել ինքեան մարմին: (44 / 6)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութեամբ մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 8)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն, այլ միացուցանելով առ ինքն անձառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և ոչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 2)

ՄԻԱԻՈՐԵԱԼ - 6

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, (42 / 3)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 19)

Ասէր յարգանդի Կուսին միաւորեալ զԲանն Աստուած ընդ իւրում մարմնոյն (103 / 17)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 12)

Առ որ ասեմք, այտօքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զեակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 9)

ՄԻԱԻՈՐԵԼ - 6

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 2)

Զի զօր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ, այսինքն զբովանդակ բնութիւնս մարդկայինս ընդ ինքեան միաւորել (157 / 5)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 22)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

Զի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն զոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ, յաղագս ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 25)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս

որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 18)

ՄԻԱԻՈՐԵՄ - 3

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեսցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 19)

Եւ դարձեալ զայսպիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով.
..(104 / 2)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն (41 / 14)

ՄԻԱԻՈՐԵՑԵԱԼ - 5

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս, իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 7)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 5)

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 7)

Եւ զի միաւորեալն մի է և ոչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեսցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամենևին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 1)

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար
և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 13)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի
մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի
կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն
անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 6)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած, բովանդակեցաւ
առ իւրն ի մարդկանէ միաւորութեամբ մարմինն, և զբովանդակելին բնութեամբ
մարդկայինն առ իւրն մարմինն միացուցանելով ինքեան, և անբովանդակելոյն
իւրում արար հաջորդ զօրութեան: (45 / 5)

մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային,
իսկ միաւորութեամբ աստուածային, (54 / 14)

զի միայն ի Հոգոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ
Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 2)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն
նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն
Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեսցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին
իւր»: (83 / 7)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային,
իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային», ի վերայ բերել սորա
իրաւացի է և զայն, վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեոալ գտանին առ
ճշմարտութիւնն: (125 / 15)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու,
իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 20)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի,
իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 18)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան, աղէ՛, ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 8)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ ոք ետես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 13; 30 / 2)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և անպարիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին (43 / 22)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան: (44 / 20)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացել գոլ ի Քրիստոս (46 / 26)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տերունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 14)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 19)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, և ոմն ըստ միաւորութեան. (54 / 19)

զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 17)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զեակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 8)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի (86 / 3)

ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի (113 / 9)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ. և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 4)

այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 16)

ոմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միաւորութեան: (160 / 24)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք գիտակցեալք, իսկ զիրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 5)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ (161 / 11)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել (179 / 6)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 22)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 22)

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ զերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել, ասելով. «Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (5 / 20)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս գդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ, այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանձառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահ ըստ միաւորութեանն Բանի, և միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անձառ միաւորութեանն, որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ձառք»: (12 / 11; 12 / 18; 12 / 22)

այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 19)

և համայն ոչ ինչ ամենին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 18)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զիրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասէին (42 / 21)

զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական, ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 23; 45 / 2)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անձառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 12)

ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ մեզ: (46 / 3)

Չայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 6)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոյ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեսցէ: (46 / 8)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միատրութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 12)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միատրութեանն զայն ասելով և բաժանաբար (47 / 11)

Իսկ թէ ըստ միատրութեանն և նմին ինքեան միատրեցելումն ժպրիեցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամեննին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեցի: (48 / 1)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միատրութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 15)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միատրութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսչն և մինչն յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միատրութեանն: (54 / 4)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միատրութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 15)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անձառ միատրութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 6)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միատրութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք, յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, ոչ ըստ բնութեան այլ ըստ անձառ միատրութեանն (59 / 14; 59 / 20)

և զօրմէ ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցի», ընդ ձեռն միատրութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն, և որ անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ, ըստ բնութեան ննջէր, ընդ ձեռն միատրութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 12; 60 / 15)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 4)

որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասասցես զէմմանուէն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 16)

զի եղիցին բնականքն ըստ բնութեանն և հակասացեալն ըստ միաւորութեանն: (124 / 20)

որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 11)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նոքա, որք միանգամայն երկնային գտերունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 23)

ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞յք այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 8)

և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 10)

իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 15)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զայս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 9)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, (162 / 4)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անձառ միաւորութեանն: (170 / 2)

Իսկ ի նմին ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 7)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (181 / 1)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն իոստովանել և զմիւսն վերաբերել անձառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 18)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ումեմն գոլ ըստ բնութեանն և ումեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 21)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, (83 / 12)

այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (125 / 23)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանձառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանձառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 9; 50 / 15)

եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան (60 / 7)

ի նմա միացաւ և իստնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանաբարն իւր մարմին (85 / 13)

և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն (112 / 2)

Զգեցաւ արդարն մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբոնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն, որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ զերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիւեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 7)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 8)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանձառ միաւորութենէն (12 / 14)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել (38 / 3)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 1)

ամայն յիրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն մարմին, և այս է գոր ասեալքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 17)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 21)

Զգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանձառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս (168 / 24)

«ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 22)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, գոր ի Կուսէն: (42 / 6)

ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անձառն և զերահրաշն է միաւորութիւն (44 / 13)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն (45 / 14)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (112 / 1)

քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ (159 / 14)

առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն: (42 / 1)

Նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 19)

այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 10)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 23)

զի ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անբակ միաւորութիւնն: (160 / 5)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին (181 / 17)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 19)

Այսպէս և ի տնօրինականս Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 9)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր (20 / 19)

ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 7)

այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ(51 / 15)

և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 9)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ (84 / 4)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոխել զմիաւորութեանն բառիւք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 2)

Արդ՝ եթէ ասելի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և վառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 21)

որ շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 6)

զի թէ ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 21)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 11)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 19)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 21)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 15)

զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 19)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 15)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս

նչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք
ասել կամ խորհել: (62 / 23)

Ճշմարտեցի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում
մարմնոյն զմիաւորութիւնն (112 / 19)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի,
ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է
ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 12)

և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ
դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

Ջի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց
շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 11)

քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք
լինել զմիաւորութիւնն (180 / 15)

և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն (181 / 8)

Ջի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն
ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն
և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ
քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 13; 181 / 14)

Ո՞վ արդէօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել
նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն (181 / 19)

ՄԻ ԵՒ ՆՈՅՆ, ՄԻԵԻՆՈՅՆ -12 Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս
արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս
ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ
զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1) և թէպէտ այսպէս
կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք,
այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 20)

այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 15)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 17)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 5) ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ (87 / 16) Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր (94 / 11) իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 17)

Եւ այսպէս ասի միևնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

միևնոյն է մահն և ապականութիւնն (183 / 12)

ՄԻ ԸՍՏ ՄԻՈՋԷ - 5

թողում բազում զայլսն մի քստ միոջէ յիշեցեալսն, բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 6)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի քստ միոջէ: (66 / 19)

և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի քստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի քստ միոջ (101 / 23)

լսեցոյց ինձ մի քստ միոջէ Թեոդիտէ (107 / 12)

ՄԻԹԷ - 1

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարեականն բարբառել բան. «լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 5)

ՄԻՄԵԱՆՑ - 16

Առ այսոքիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 6)

այնքան ատուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ (8 / 15)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի ոչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 11)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 5)

այլ է երբէք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 12)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 14)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիք բանիք մարտոցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային զիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 11)

միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 21)

վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիք: (66 / 7)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին, որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 22)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 16)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մեջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 16)

գոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 17)

ՄԻՄԻԱՅՆ - 1

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս (145 / 10)

ՄԻՆ - 29

մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 7)

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ (110 / 10)

իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 7)

որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս, ամբարշտութիւն (180 / 2)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի

Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝
յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 8)

Յերկուց վինն առաջի կայ քեզ ասել (28 / 16)

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ
մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի վինն անուանեցելոյ պահել, որ
զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն
երևեցի: (49 / 19)

Կացեալ, ասէին, վինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց
շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

Երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և
մտականս երկուս և ոչ ի վինն դուանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր,
համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր
մարմնոյ: (85 / 21)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, վինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն
գործով կատարեալ գառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ
ապականէ զիւր ծնողսն: (134 / 1)

զլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և վինն միայն ի մենջ
էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 11)

ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեացի ի վինն (181 / 20)

և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զվին ասել բնութիւն: (83 / 5)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին
միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զվին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին
մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 8)

ընդ զվին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

զվին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն
ասելով (109 / 22)

զի մի թուեցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զվին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 1)

Նորա գառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զվինն (10 / 9)

Ջի թէ զվինն ճշմարտեացես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել. (36 / 18)

Ձնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զվինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, գոր ի Կուսէն: (42 / 4)

Ձայս այսպէս խոստովանիմք զվինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիւսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 4)

Ըստ նմին այսմիկ և զվինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

Եւ դարձեալ եթէ ասելի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զվինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3)

և զվինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերել: (113 / 15)

յիշես զվինն ի սոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի (135 / 14)

Եւ զերկոսին գնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցոք, զվինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (169 / 20)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զվինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16)

բաւական համարիմ զվինն միայն ի սոցանէ յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

Մինչզի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր (7 / 1)

Մինչզի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա (8 / 7)

Եւ ոչ եթէ մինչառ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 23; 41 / 1)

Եւ արդ մինչայս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանշիցէ գնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 16)

ոչ որ յերկրածնացս քակել գնա կարաց ի բնութենէս, մինչոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց գնա ի մ (66 / 12)

Ասացուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչկատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն (71 / 12)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զի ա՞րդ յարմարեցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 13)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչզի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 22)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թևակոխել զմիաւորութեանն բառիւք, մինչզի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անշարչարելի և անմահկանացու, (163 / 2)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 8)

Եւ արդ՝ ահա վինչդէռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 17)

ՄԻՆՉԵԻ,ՄԻՆՉ/ԵԻ/ - 17

ասացաք առ նա. «Թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ վինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ (8 / 12)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին վինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւաչն և վինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 1)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն վինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 19)

մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն վինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել վինչև ցյարութիւնն (107 / 20; 107 / 22)

որո՞վ իւիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, որ ի ծննդենէն վինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, վինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասել վինչև ցյարութիւնն (114 / 18)

Ձի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն վինչև ցյաւիտեան (152 / 19)

Իսկ Սևերիոս ասեր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել գմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենն մինչև ցյարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն (153 / 3; 153 / 7)

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, գմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն (162 / 9)

Մինչև յէ՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յէ՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 6; 164 / 7)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 17; 171 / 20)

ՄԱԿԻ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ՄԱՀ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ - 1

Ջի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

ՄԱՐԳԱՐԷ - 1

Եւ մարգարէն աս մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

ՄԱՐԴ - 4

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12; 196 / 16)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ - 1

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 6)

ՄԱՐԹ Է- 2

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

ՄԱՐՄԻՆ - 3

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12)

Պ. Մի եւ ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»։ (196 / 8; 196 / 11)

ՄԱՐՏ /ամիս/ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում արուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց։ (190 / 1)

ՄԵԾ - 3

Պ. ...զի մեծ շաբաթն մի լուծցի։ (189 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն։ (189 / 5)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման ար/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրդէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն։ (192 / 14)

ՄԵԾԱԳՈՅՆ - 1

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս։ (188 / 17)

ՄԵԾԱՆՈՒՆ - 1

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան գերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եքարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

ՄԵԿՆԵՄ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ (195 / 2)

ՄԵԿՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Պ. ...որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան (196 / 11)

ՄԵՂՔ - 1

Պ. ...եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ (196 / 13)

ՄԵՌԵԱԼ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիւրակէին էր, զի ի միաշարքաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին (188 / 21)

ՄԵՐ - 5

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ

զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այրքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երրորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23; 193 / 3)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

ՄԻ / արգ. և թվական/ - 11

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին (193 / 1)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 10)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն

մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

ՄԻԱԲԱՆԵՄ - 1

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

Պ. Եւ գառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18)

ՄԻԱՅՆ - 4

բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսաւր: (187 / 14)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այլքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13; 192 / 17)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

ՄԻԱՇԱԲԱԹ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 21)

ՄԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9)

ՄԻՄԵԱՆՑ - 3

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տանեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 12)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

...և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 9)

ՄԻՆ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16; 196 / 17)

ՄԻՆՉ - 2

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ իում աուր մարթ է, աղե ասա, հոգին սուրբ ի յարութանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաուր յարութան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

ՄԻՆՉԵԻ - 4

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 15)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 6)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն

արմատաքի խլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 27)

ՄԻՆՉՉԵԻ - 1

սակայն վինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 17)

ՄԻՇՏ - 4

Բայց մեզ ժամ է այսուհետև զմարգարէականն բարբառել բան. «լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի՞ թէ վիշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 5)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և վիշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն (120 / 2)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և վիշտ (120 / 13)

Եւ որք տարակուսին, թէ վիշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 7)

ՄԻ ՈՔ - 3

զվի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 16)

Համայն և ոչ զվի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

Եւ ինձ վի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիք (105 / 10)

ՄԻՈՒԹԻՒՆ - 3

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ և մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիատրութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 13)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 22)

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ մշտնջենաւոր միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 8)

ՄԻՋԻՆ - 1

հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 20)

ՄԻՋՆՈՐԴ - 2

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 22; 79 / 23)

ՄԻՋՆՈՐԴԵԼ - 1

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեսցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն, զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 11)

Եւ համայն ոչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք գիւտիւք խաւարեցուցանել ղուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 9)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», (27 / 17; 27 / 18)

այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 13)

մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 23)

որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 12)

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 10)

թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 18)

անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 4)

սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 5)

զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, (84 / 8)

զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 7)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, վիտք և խորհուրդ իւրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին վիտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս (133 / 9; 133 / 10)

Արդ յղանան վիտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զգանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 7)

ախտացելոցն ախորժել վիտք ընդունել, (151 / 3)

Ջի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ վիտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 16)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական վիտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս, ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 15)

քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ վտաց մի ասեմ զդէմն: (14 / 1)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ վտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 2)

և այս ըստ նորին վտաց ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 2)

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լտողացն վտաց, և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 20)

Ջի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր վտաց ուղղեր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 5)

Ջի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ վտաց (72 / 24)

և ապա բանի զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 5)

ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբոնեալ տեպեամբ զտեսանելին: (172 / 18)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեսցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն, զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 9)

այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս (56 / 23)

զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, (116 / 2)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն. Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

ՄԱԿԻ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ՄԱՀ - 1

Պ. Ես զգուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ - 1

Զի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

ՄԱՐԳԱՐԷ - 1

Եւ մարգարէն աս մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղէմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

ՄԱՐԴ - 4

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12; 196 / 16)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղէմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ - 1

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 6)

ՄԱՐԹ Է- 2

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկուսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

ՄԱՐՄԻՆ - 3

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12)

Պ. Մի եւ ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն

հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8; 196 / 11)

ՄԱՐՏ /ամիս/ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում արուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 1)

ՄԵԾ - 3

Պ. ...զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնաստողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տանէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5)

Պ. Ջբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման ար/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 14)

ՄԵԾԱԳՈՅՆ - 1

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 17)

ՄԵԾԱՆՈՒՆ - 1

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան գերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եքարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

ՄԵԿՆԵՄ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ (195 / 2)

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. ...որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան (196 / 11)

ՄԵՂՔ - 1

Պ. ...եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ (196 / 13)

ՄԵՌԵԱԼ - 1

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակելին էր, զի ի միաշարաթույջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին (188 / 21)

ՄԵՐ - 5

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զվկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականասցի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23; 193 / 3)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

ՄԻ / արգ. և թվական/ - 11

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն զիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին (193 / 1)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 10)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

ՄԻԱԲԱՆԵՄ - 1

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

Պ. Եւ գառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18)

ՄԻԱՅՆ - 4

բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13; 192 / 17)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

ՄԻԱՇԱԲԱԹ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 21)

ՄԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9)

ՄԻՄԵԱՆՑ - 3

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ զալուստն: (191 / 12)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

...և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 9)

ՄԻՆ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16; 196 / 17)

ՄԻՆՉ - 2

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ իում աուր մարթ է, աղե ասա, հոգին սուրբ ի յարութանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

ՄԻՏ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 17)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 7)

Ոմն մարդ ո՛չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 11)

եղն ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ (36 / 7)

միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 11)

նորումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (57 / 3)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնացես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն (129 / 17)

կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 1)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիսս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 4)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիսս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն (50 / 9)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիսս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ (106 / 11)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիսս եղելոց»: (159 / 21)

որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 14)

այլ այսպէս աձցուք զմտաս (158 / 14)

ՄԻԻՍ - 18

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միսս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացէ որք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 2)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք ոչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 8)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 5)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 7)

միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն (98 / 5)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն, և ծնեալ ի նոցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիւր ծնողսն: (134 / 2)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, (4 / 19)

Թող զհայհոյիչ աւազակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւազակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 19)

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (178 / 1)

զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 2)

Զի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիւսն ևս ոչ կարասցես ճշմարտել (36 / 19)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տալով, և զմիւսն բնութեանն, այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին գոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, զոր ի Կուսէն: (42 / 5)

Ձայս այսպէս խոստովանիմք զմինն ասել ըստ բնութեանն, և զմիսն ևս զհետ բերել ըստ միաւորութեանն: (46 / 5)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

...որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիսն ոչ նոյնպէս: (103 / 23)

Իսկ զմիսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով (110 / 3)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք, զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիսն տնօրինել ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 1)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 17)

ՄԻԻՍԱՆԳԱՄ - 2

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միսսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտութիւն և զերկիւղ: (73 / 11)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն, որպէս և ինքն ասէ. «զանձն իմ ոչ որ առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միսսանգամ առնուլ զնա»: (122 / 7)

ՄԾԲԻՆ - 1

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 8)

ՄԿՐՏԵԼ - 1

յանուանեն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով գտորք Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր, ի ներգորշութենէ՝ գոր կատարեաց գսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 9)

ՄԿՐՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 18)

ՄՂԵՄ - 2

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 10)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ որ ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 21)

ՄՆԱԼ - 9

Զի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացոյի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 17; 45 / 20)

զիա՞րդ ասեմք անապական մնայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 4)

Եւ ոչ միայն անուանել այնքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնայն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 6)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնայով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 6)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն գնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն, զի մնայով անձախաբար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 17)

Իսկ զկնի ծննդեանն կոյս մնայով ծնօղին աստուածային զօրութեանն գործ: (129 / 15)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնայով, գնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 13)

զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնայովն մեռեալ, (64 / 12)

ՄՆԱՄ - 13

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 16)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՛ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 3)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես (129 / 17)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց, փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց, իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնայ անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 12)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես զոլ. թէ մնաց. որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին զոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5)

ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն (42 / 1)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (72 / 1)

մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցյարութիւնն (107 / 19)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 23)

և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամեննին (168 / 4)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (109 / 1)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 1)

ՄՆԱՅԵԱԼ - 13

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 10)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ. (42 / 3)

նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 12)

այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ: (64 / 12)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 10)

այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 6)

Օնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուզակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 23)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 19)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զիտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 10)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն, ինքն ազատ մնացեալ (131 / 11)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 20)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 24)

յընտիր վշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն, իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 2)

ապա եթէ են վշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ(164 / 12)

ՄՇՏՆՁԵՆԱԲԱՐ - 1

Եւ յաղագս այսորիկ թէն անմեկնելիք վշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 16)

ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐ - 2

Եւ որք տարակուսին, թէ միշտ վշտնջենաւորք միութիւն ասեմք անքակ լինել Բանին և մարմնոյն իւրոյ (172 / 7)

և ընդ ձեռն անբաժ և վշտնջենաւորք միութեանն մի ասի, քանզի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն, այսինքն է՝ յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս: (180 / 13)

ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐԱԿԱՆ - 1

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն վշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 9)

ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐԱՊԷՍ - 1

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի վշտնջենաւորասպէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն, այլ զբոլորն յիմանալոյն և ի

զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 10)

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ վշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 13)

ՄՈԼԱՐ - 2

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 15)

ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 3)

ՄՈԼՈՐԵԱԼ - 1

այլ որպէս մոլորեայքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 14)

ՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ - 4

որպէս զի և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 8)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա գնոյնդ ասէր: (112 / 4)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 6)

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 8)

ՄՈՌԱՆԱԼ - 2

զամենայն ինչ վեր ի վայր մորանայ զյանցանացն օրինադրեալք, և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 12)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մորանայ տալ զայնոսիկ (73 / 11)

ՄՈՌԱՆԱՄ - 1

մորանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 7)

ՄՈՎՍԷՍ - 1

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին (132 / 9)

ՄՏԱԾՈՒԹԻԻՆ - 18

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 16)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 15)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն, մի բռնադատեցուք զայն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 15)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար (47 / 11)

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՛ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատե աննման մտածութեամբ և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 6)

Եւ զի արտաքոյ է բանի և մտածութեան աստուածահրաշն այն միաւորութիւն, մի բռնադատեցուք զայն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 13)

նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան, օ՞ն անդր (55 / 22)

յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն (110 / 9)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 2)

Ձի գոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սներեայ (166 / 2)

Ձի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 18)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 6)

մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 23)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 21)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ զքո մտածութիւն (130 / 20)

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղուլ
Էպերական բանիւք, (105 / 11)

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի
տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 4)

և զիւրեանցն և եթ սիրել արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ (150 / 11)

ՄՏԱԿԱՆ - 1

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ
կենդանի բանական և մտաւոր (85 / 20)

ՄՏԱՆԵԼ - 3

զի թշնամութիւն յայտնեալ, զգուշանալ հրամայէ, իսկ ընդ
կեղծաւորութեամբ մտանել յանգէտս դաւաճանէ: (101 / 9)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել
և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 21)

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական
անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս Էլանելով, և
արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք (61 / 3)

ՄՏԱՆԵՄ - 2

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկերբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ ոչ
մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, ոչ ապականութիւն մարմին,
քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի
ներքս մտին»: (120 / 9)

դրունքն աղիւեալ, որով ի ներքս մտանէք: (169 / 11)

ՄՏԱԻՈՐ - 2

և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 22)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին (85 / 17)

ՄՏԵԱԼ - 1

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 14)

ՄՕՏԱԻՈՐ - 1

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան, իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին ոչ, իսկ անցեալն՝ մտաւորն ի զգայութեան, այլ ոչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 12)

ՄՕՏԵՆԱՍ - 1

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մտեցայ և ծանօթացայց (149 / 10)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՄԱԿԻ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրէղի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 27)

ՄԱՀ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ՄԱՆԱԻԱՆԴ - 1

Ջի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

ՄԱՐԳԱՐԷ - 1

Եւ մարգարէն աս մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 / 27)

ՄԱՐԴ - 4

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12; 196 / 16)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 2)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ - 1

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասասցես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 6)

ՄԱՐԹ Է- 2

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

ՄԱՐՄԻՆ - 3

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 12)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 13)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»։ (196 / 8; 196 / 11)

ՄԱՐՏ /ամիս/ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում արուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց։ (190 / 1)

ՄԵԾ - 3

Պ. ...զի մեծ շաբաթն մի լուծցի։ (189 / 4)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն։ (189 / 5)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման ար/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն։ (192 / 14)

ՄԵԾԱԳՈՅՆ - 1

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս։ (188 / 17)

ՄԵԾԱՆՈՒՆ - 1

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եքարձ զհակառակութիւնն: (189 / 18)

ՄԵԿՆԵՄ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ (195 / 2)

ՄԵԿՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Պ. ...որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան (196 / 11)

ՄԵՂՔ - 1

Պ. ...եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ (196 / 13)

ՄԵՌԵԱԼ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիւրակէին էր, զի ի միաշարքաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին (188 / 21)

ՄԵՐ - 5

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ ը փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ

զիսաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այրքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երրորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այտորիկ, այդ բաւականասցի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23; 193 / 3)

Պ. Վասն այտորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 1)

ՄԻ / արգ. և թվական/ - 11

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 24)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին (193 / 1)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 10)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն

մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 4)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

ՄԻԱԲԱՆԵՄ - 1

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

Պ. Եւ գառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18)

ՄԻԱՅՆ - 4

բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսաւր: (187 / 14)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այոքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13; 192 / 17)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 21)

ՄԻԱՇԱԲԱԹ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 21)

ՄԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9)

ՄԻՄԵԱՆՑ - 3

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում ասուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում ասուր ո՛չ տանեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յասուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 12)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

...և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 9)

ՄԻՆ - 2

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16; 196 / 17)

ՄԻՆՉ - 2

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ իում աուր մարթ է, աղե ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աուր ո՛չ տանեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս զլիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

ՄԻԻՍ - 3

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

Պ. Յաւետարանն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 3)

ՄԻԻՍԱՆԳԱՄ - 1

Բայց զաւետեացն ար տանեմք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 7)

ՄԿՐՏԵԱԼ - 1

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 12)

ՄԿՐՏԵԼ - 1

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ - 5

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 18)

Պ. Մեք գյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք գյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 4)

Պ. Մեք գյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք գյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18; 191 / 1)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երոորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զիսաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այոքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7)

ՄՏԱՆԵԼ - 1

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 11)

ՄՏԱՆԵՄ - 1

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնւոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 26)

Յ 440 (1030)

ՅԱԿՈՒՐ - 3

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան (154 / 8)

Այլ և սա այն է, գոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սնէրեայ: (155 / 1)

ՅԱԿՈՒՐԻԿ - 1

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յովիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 8)

ՅԱՂԱԳՍ - 65

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն (10 / 16)

որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 11)

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս (19 / 11)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 17)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 3)

յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաբեայ ասասցուք (30 / 12)

այլ վնասեցին յաւետ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք (31 / 20)

Այլ ոչ եթե յաղագու սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ (34 / 12)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթե յաղագու այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագու գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զորութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 1; 35 / 3)

Յաղագու այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագու դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 7; 40 / 11)

Եւ յաղագու սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 14)

և յաղագու սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 9)

յաղագու այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք, եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսորիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 7)

յաղագու այնր ասպա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 5)

Եւ յաղագու այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 5)

յաղագու որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 17)

ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագու որոյ բանս, և զի ի վերուստ սկսայց՝ առնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 14)

և ոչ յաղագու ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 5)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնջել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն (68 / 11)

Ասացաւ զմմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զմմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 3)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին ՝ և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն (74 / 16)

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդւոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 24)

յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 4)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 9)

Յաղագս թէ պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 2)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն (77 / 7)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 14)

Եւ յաղագս այսոքիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու (83 / 24)

Եւ յաղագս այսոքիկ թէև անմեկնելիք մշտնջենաբար ընդ Աստուածն Բանում միացեալք մարդկայինքն, համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն, և համայն ոչ են ըստ այնմիկ (84 / 15)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 7)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագո թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համարուն և ոչ անսկիզբն յաղագո միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 1; 86 / 3)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագո այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 6)

զի ոչ կարացին պարգաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագո փրկչական անօրէնութեանն բանք (92 / 16)

Եւ յաղագո որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 9)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագո յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 6)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ, որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագո առ Աստուած խոստովանութեան, ոչ զիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագո որոյ բանս: (101 / 18; 101 / 21)

յաղագո որոյ և բնութիւն մի զՔրիստոս ասէր զոլ (103 / 18)

յաղագո ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 24)

Յաղագո այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 15)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագո Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 5)

Եւ յաղագո այնորիկ ասացաւ (133 / 18)

Յաղագո նորին և զվէրս երկնեցոյց յետ յարութեանն (140 / 16)

Եւ յաղագր այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան (150 / 14)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նոքա, որք միանգամայն երկնային գտերունեանն մարմինն անուանեն, յաղագր առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 22)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագր Փրկչին (160 / 2)

Յաղագր նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յովիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 15)

յաղագր որոյ ասէ (169 / 15)

Անգիտացաւ յաղագր կատարածի աւուրն և ժամուն (170 / 14)

առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երկէ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագր անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին (171 / 1)

Բայց յաղագր նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագր փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի զոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 6; 171 / 7)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագր երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 17)

Յաղագր որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 15)

Եւ յաղագր նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից (178 / 18)

յաղագր որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ` զԶենոն և զԱնաստաս (180 / 4)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 16)

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ: (184 / 5)

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ յաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 2)

ստեաց գյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 20)

ընթեռնուցուն գյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 4)

ՅԱՂԹԱՀԱՐԵՍ - 1

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 14)

ՅԱՂԹԱՍԻԲԵԼ - 1

Իսկ առ այլս գյաղթասիրելն պարծանայր զիւր (6 / 21)

ՅԱՂԹԵԼ - 10

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 7)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու (65 / 9)

և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 3)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 17)

և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 10)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 10)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյն: (50 / 16)

այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 12)

այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյն: (72 / 8)

զորմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «Խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 7)

ՅԱՂԹԵՄ - 5

և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց (25 / 11)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 16)

յաղթեացէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 11)

որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեացէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 18)

զի յաղթեացէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 14)

ՅԱՂԹՈՂ - 2

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 14)

համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 19)

ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ - 5

Եւ այս էր քո գորաւոր և անվթար հակառակ ճշմարտութեան գտեալ զէն յաղթութեան: (28 / 8)

ոչ մերձենային յաստուածային զիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան (153 / 15)

յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխաց խայթոցն փշրեալ: (75 / 5)

մի իշխանութեան գործ համարեսցի յաղթութիւնն, այլ հանդերձ երկակօքն՝ հոգով և մարմնով, զի ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (64 / 24)

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանծ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 14)

ՅԱՂԹՈՒՄՆ - 1

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ (70 / 3)

ՅԱՃԱԽԵՄ - 1

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիւր կարծեաց. զի որ ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ - 1

արդ արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ (109 / 8)

ՅԱՅՆԺԱՄ - 4

և յորժամ եղևն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս (23 / 18)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ (120 / 12)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամէր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 11)

ՅԱՅՆՄ ՀԵՏԷ - 4

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 7)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ» (16 / 8)

Զի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», (22 / 6)

Եւ յայնմ հետէ իսկ իմանամք զմարմին Բանին ձևացեալ և կերպացեալ (22 / 14)

ՅԱՅՏ - 2

զի բանական նոքա՝ յօրէնստորութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 3)

աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 8)

ՅԱՅՏ ԱՌՆԵԼ - 1

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ արնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 2)

ՅԱՅՏ ԱՌՆԵՄ -1

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիրդ մահու և զվտանգ: (120 / 19)

ՅԱՅՏ Է -10

իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 12)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 2)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7)

յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (55 / 3)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարջեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (90 / 22)

յայտ ուրեմն է՛ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 11)

ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 1)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից (167 / 11)

ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ - 2

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

Զի և յայտնագոյնս ասացից (124 / 20)

ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ - 2

յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 6)

յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 10)

ՅԱՅՏՆԵԱԼ - 4

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 9)

թշնամութիւն յայտնեալ զգուշանալ հրամայ (101 / 8)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն (160 / 13)

Եւ որք ասէն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 5)

ՅԱՅՏՆԵԼ - 2

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել (147 / 10)

Իսկ ոչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 13)

ՅԱՅՏՆԵՄ, ՅԱՅՏՆԻՄ - 3

Ձեռնադրութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 5)

Եւ արդ զի յայտնեցար զայս...պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 7)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողովոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 5)

ՅԱՅՏՆԻ - 2

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն (74 / 3)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 13)

ՅԱՅՏՆԻԶ - 1

որպես և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 8)

ՅԱՆԳԻՄ - 1

այդ ի Կորնթացիոցն յանգի հերձուած (113 / 3)

ՅԱՆԳՈՒՄՆ - 1

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց արժոյ: (96 / 3)

ՅԱՆԴԳՆԻՄ - 5

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 22)

յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 7)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 8)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 24)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 11)

ՅԱՆԴԻՄԱՆ - 3

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն ի վերայ ածել: (92 / 18)

զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նոր (107 / 17)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 9)

ՅԱՆԴԻՄԱՆԵԱԼ - 2

զոր յանդիմանեայ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 4)

յանդիմանեայք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 21)

ՅԱՆԴԻՄԱՆԵԼ - 1

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ (96 / 6)

ՅԱՆԴԻՄԱՆԵՄ - 1

յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն (110 / 7)

ՅԱՆԴԻՄԱՆԻՉ - 1

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն տեղի բարեկամութեան, իսկ զյանդիմանիչն ի դրունս (150 / 17)

ՅԱՆՁՆ ԱՌԵԱԼ - 1 իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեայ ընդ նոքօք լինել: (65 / 18)

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ - 3

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, ոչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար (68 / 6)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ասպականութեան առաջի դներ մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն, իսկ ասպականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 13)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնելով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 12)

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒՄ - 8

յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ զերահրաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 18)

ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 24)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան (57 / 25)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ (138 / 13)

և յանձն առ զչարչարելն (157 / 22)

ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն (170 / 11)

ՅԱՆՑԱՆՔ - 13

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 6)

պատուհաս ընդ յանցանացն Արարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մա (66 / 10)

թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատեր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 1)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 22)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 5)

Խոստովանիք և ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն (88 / 3)

զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 23)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 4)

և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 12)

այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 17)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

«թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 2; 88 / 4)

ՅԱՊԱ - 1

զգեցուցանելոց է անմոլար առ ի յայայ զգիտութիւն բնութեանս: (139 / 5)

ՅԱՊԱՂԵՄ - 2

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». զհարսն առ այժմ յայայաղեսցուք յիշել, զի յայլում տեղոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 21)

թեպէտ և յայայաղեցեր, սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանի (17 / 12)

ՅԱՌԱՋ - 16

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յարաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 12)

Եւ յարաջ մատուցանելով զբանն ասէ (99 / 3)

և յարաջ մատչելով ՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 1)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յարաջ: (108 / 15)

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յարաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, (111 / 18)

Զի ի ծննդենէն և յարաջ մի ասել բնութիւն (113 / 14)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յարաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն ՝ զմահ և զայլսն (122 / 2)

արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յարաջ և զոմն յետոյ: (134 / 13)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յարաջ արժանի եղն զփառսն զգենուլ (140 / 10)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց (141 / 10)

Երևամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 18)

պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի (102 / 9)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր գոլ, և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս, որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 21)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆեստոր յամբարշտելն, զի Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի (114 / 12)

Եւ զերկուսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 19)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճատ միաւորութեանն Բանի: (182 / 16)

ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ -3

յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 25)

զի որ թուխն էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 16)

որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի գյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 18)

ՅԱՌԱՋԱՋԱՅՆԵՄ - 1

Ընդէ՞ր Եսայի յառաջաձայնէր զծնեցելոյն Էմմանուէլ և Աստուած հօօր և Հայր հանդերձեալ աշխարհին (102 / 16)

ՅԱՌԱՋԱՆՈՒՄՆ - 1

կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն
գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 16)

ՅԱՌԱՋԱՍՍՅՈՒԹԻՒՆ - 1

զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի
յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրք մեծացոյց
զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 2)

ՅԱՌԱՋԱՏՐՈՒԹԻՒՆ - 1

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ
սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն
շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և
զանապականութիւնն: (101 / 25)

ՅԱՌԱՋ ԵԿԵԱԼ - 1

Արդ՝ թեպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի
մեղացն յառաջ եկեալ երևեցան (69 / 5)

ՅԱՌԱՋԻՆ - 1

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ
քան զանցանելն ասելով՝ (167 / 1)

ՅԱՌԱՋՆՈՒՄՆ/ - 4

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (69 / 20)

որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 14)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 12)

իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ. (142 / 14)

ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ - 16

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց (8 / 22)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս (38 / 16)

Սակայն մէք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս (53 / 12)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 20)

այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 17)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գով ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

խոստովանիք և ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 2; 88 / 3)

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն» իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր գաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այսոքիկ յառաջ քան զյարութիւնն: (106 / 13; 106 / 21)

յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, (137 / 7) «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 20)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց (141 / 4)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս (176 / 15)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին, վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 15)

ՅԱՌՆԵԼ - 3

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 20)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս... զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 9)

Իսկ զլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 7)

ՅԱՏԿԱԿԱՆ - 6

և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 9)

հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ գղէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 4)

ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 10)

ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 21)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 11)

որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ (77 / 21)

ՅԱՏԿԱՅԵԱԼ - 1

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 10)

ՅԱՏԿԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (9 / 17)

ՅԱՏԿՈՒԹԻԻՆ - 6

որպիսի ինչ օրինակաւ ասացի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (83 / 1)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ (41 / 5)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 12)

Ձի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 18)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 18)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 8)

ՅԱՏՈՒԿ - 7

և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 12)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի (85 / 10)

զայսոսիկ, որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 7)

այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեցիին ամենեքին ասացեալքս (84 / 12)

և դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուիետն ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս (19 / 20)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ (19 / 7)

Արդ՝ ահա գլխտուն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս (31 / 11)

ՅԱՐԱԴՐԵԼ - 1

զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 16)

ՅԱՐԱԿՅԵԱԼ - 1

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 20)

ՅԱՐԱՏԵԻՈՂՈՒԹԻԻՆ - 1

յարատնողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սքա ի Ստեղծչէն պարզեցան: (95 / 13)

ՅԱՐԱՅՈՅՅ - 1

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (166 / 22)

ՅԱՐԵԱԼ - 1

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 4)

ՅԱՐԵՄ, ՅԱՐԻՄ - 4

սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 23)

Զգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբոնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն, որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիւեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 10)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեացի, և համագոյ ասել աստուածութեանն գտերունական մարմինն: (82 / 1)

Յարէք յասացեալս և զայն ևս (107 / 10)

ՅԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար գՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 16)

ՅԱՐՁԱԿ - 1 /համարձակ՝/

կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ (116 / 1)

ՅԱՐՁԱԿՈՒՄՆ - 3

այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և զլիտովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակումնս (56 / 24)

Զի Բանն Աստուած առաջնորդէր իւրոյ մարդկային մարմնոյ մտաց, և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 26)

զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր գյարձակումն: (173 / 14)

ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ - 2

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 12)

ՅԱՐՄԱՐԵԱԼ - 1

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (31 / 2)

ՅԱՐՄԱՐԵՄ - 10

և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեացի տեսանելս: (30 / 4)

զիս՝ ըդ յարմարեացի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (82 / 17)

զի և ոչ իսկ յարմարեացի յատուկ առ ինքն (85 / 10)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեացին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ (54 / 17)

Ոմանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեացին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 20)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեացին նմա ասել (171 / 14)

և առ իւր աստուածային կամացն լրումն յարմարէր զմարդկային կամացն յարձակումն: (72 / 26)

Ջի ոչ [յարմարի](#) նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ (45 / 16)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեացի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և [յարմարի](#) իսկ ոչ (181 / 21)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ասի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ [յարմարին](#) նմա: (182 / 15)

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ - 31

ի ծննդենէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա [յարութեամբն](#) զգենուն զանապականութիւն: (111 / 6)

և զճշմարտութիւն իրին [յարութեամբն](#) հաստատ (115 / 13)

Թաղեցաւ յերկրի և զիր եղեալ հրամանն իւրով [յարութեամբն](#) խափանեաց (140 / 4)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անզիտութեան, մահու, [յարութեան](#): (23 / 3)

զկնի [յարութեան](#) ժամանակն դէպ էր լինել (142 / 9)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ [յարութեանն](#) շնորհէր գտանել նմա փառս (102 / 1)

աստի ասէր յայտ, թէ ի [յարութեանն](#) զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 8)

զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞ ո՞ իւիք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 1)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք զտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 8; 111 / 15)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 22)

ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 20)

ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 14)

ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս (114 / 19)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 21)

Տեսեր, զնոյն իմա և յետ յարութեանն ասացես և դու ընդ Թումա (136 / 4)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն (137 / 5)

նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն (140 / 14)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն (140 / 17)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն (141 / 3; 141 / 9)

այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 4)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «Վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 19)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 16)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն (58 / 19)

մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն (107 / 20; 107 / 22)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն: (114 / 18)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 12)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետեւեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահականացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 3; 153 / 7)

Սևերիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն (162 / 9)

ՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼՈՑ - 1

և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 15)

ՅԱՐՈՒՑԱՆԵՄ - 2

զի յարոյց գնա ի մեռելոց (110 / 2).

և զի յարոյց գնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն (110 / 12)

ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ - 1

Իսկ եթէ որ ժպրհեցցի հրաշացուցանել անուամբքս այտքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 8)

ՅԱՐԵԻԱՆԱՄ - 1

զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ (88 / 15)

ՅԱՐԵԻՈՒՄՆ - 1

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևանայ անուանցն, (177 / 20)

ՅԱԻԱՐԵԼ - 1

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել գնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

ՅԱԻԵԼԵԱԼ - 1

այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 7)

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ - 1

Եւ են այսոքիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (101 / 25)

ՅԱԻԵԼՈՒԼ - 1

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելու (171 / 10)

ՅԱԻԷԺ - 1

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւելժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 8)

ՅԱԻԷՏ - 3

այլ յաւելտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու (25 / 8)

վնասեցին յաւելտ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք. (31 / 19)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւելտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 2)

զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 16)

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան (28 / 1)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւսչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 1)

առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 24)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 22)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւն յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեւթին Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 3)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցյաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

Զի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցյաւիտեան (152 / 19)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 1)

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18)

որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 17)

որում փառք յաւիտեանս: (96 / 16)

Զիւ՛րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 15)

այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 6)

Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 16)

ՅԱԻԻՏԵՆԱԿԱՆ - 5

«Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցի (60 / 10)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «Կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 2)

և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 13)

լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (16)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեցի (170 / 9)

ՅԱԻԻՏԵՆԻՅ - 1

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «Կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և ոչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և ոչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (145 / 1)

ՅԱԻՐԻՆԵՄ - 1

Եւ նոքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն, զմեծանուն զիմաստասէրն եկեղեցոյ, եւ նա յարիներաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երարձ զհակառակութիւնն: (189 / 19)

ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ - 1

կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայք յակշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ (164 / 15)

ՅԵՂԱԿԱՆ - 1

ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 7)

ՅԵՂԱՆԱԿ - 11

ոչ ոք մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 10)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ (82 / 9)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 8)

ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 10)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 22)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 20)

որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 11)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ումեմն զոլ ըստ բնութեանն և ումեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 21)

բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 22)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 5)

ՅԵՂԱՆԱԿԱԲԱՐ - 1

զի մի թուեսցի կիսահաւատիցն յեղանակաբար ասացելոյ անտի անուանցն՝ զմին թանց միւսոյն ընկալեալ Արարչին ի մարդկանէ: (177 / 23)

ՅԵՂԱՓՈԽԵԼ - 1

համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 14)

ՅԵՂԵԱԼ - 1

դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 15)

ՅԵՂԵԼ - 2

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն (29 / 7)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր. իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղով զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 2)

ՅԵՂՈՒՄՆ - 4

յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 17)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 20)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն (176 / 20)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք գլեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 18)

ՅԵՂՅԵՂՈՒԼ - 1

Եւ ինձ մի ոք մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղեղով էպերական բանիւք, (105 / 11)

ՅԵՂՈՒԼ - 1

Եւ արդ, եթէ ոմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 4)

ՅԵՏ - 22

Իսկ մի բնութիւն յէտ շարադրութեանցն՝ ոչ գոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 2)

Եւ ասես. «յէտ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ գոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 18)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յէտ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 2)

Էառ նոյն ինքն յէտ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 15)

գոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան գոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յէտ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 25)

և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յէտ ժամանակի ծնունդ: (80 / 2)

այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յէտ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յէտ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 3; 88 / 6)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յէտ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 1)

ստեաց զյաղագս նորին յէտ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 20)

և ապա յէտ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս (114 / 19)

Իսկ ապա յէտ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջառոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 11)

և ապա յէտ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

Կիրեղ ասէ. «Յէտ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասասցես զէմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ

իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 15)

Տեսեր, զնոյն իմա և յես յարութեանն (136 / 4)

Լուար ի նմանէ յես յարութեանն (137 / 4)

նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յես յարութեանն (140 / 13)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յես յարութեանն (140 / 17)

նոյնպէս ճաշակեաց յես յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոսա, որք ասենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յես յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 3; 141 / 9)

Ապա յես ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 14)

Չոր ապա յես այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 3)

ՅԵՏԻՆ - 2

պահեցար յեսին ժամանակացս զառաջնովքն զերազանցեալդ ամբարշտութեամբ (26 / 24)

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ զյեսին ինչ: (100 / 19)

ՅԵՏՈՅ - 9

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յեսոյ համաձայն լինելով իրերաց (111 / 18)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուղ զքառասուն օր կացեալ, յեսոյ քաղցեալ (121 / 10)

իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զոմն յառաջ և զոմն յեսոյ: (134 / 13)

իսկ յեսոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յեսոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 18; 134 / 23)

Ճաշակեաց յառաջ և յեսոյ և եցոյց, (141 / 10)

յեսոյ դառնայ նզովէ այսպէս (163 / 19)

Պահեալ զքառասուն օր` յեսոյ քաղցեալ (170 / 3)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յեսոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 22)

ՅԵՐԻԻՐԵՄ- 1

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 7)

ՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼ - 1

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ, զի որ թուխն էր և ցուրտ յառաջագոյն (72 / 15)

ՅԵՐԿՐԱԶԳԵՄ - 1

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս, այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 6)

ՅԻՄԱՐ - 1

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմեովն, ի սմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 6)

ՅԻՇԱՏԱԿ - 1

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 22)

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ - 1

և զկնի վախճանին էթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 13)

ՅԻՇԱՏԱԿԵՄ - 1

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ, զոր ի վերոյդ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում (146 / 8)

ՅԻՇԵԱԼ - 1

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, (135 / 15)

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշեւ (6 / 8)

զհարսն առ այժմ յապաղեսցուք յիշեւ (18 / 21)

պարտ է մեզ յիշեւ և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 10)

սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշեւ զիրսն (74 / 7)

Ձի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշեւ, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 3)

յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ (137 / 6)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն (81 / 1)

Յիշե՛ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թէոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 13)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, (135 / 14)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 12)

զոր և յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա հայիոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդիտեայ: (162 / 17)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշեիին ի Քրիստոս, զայն յիշեիին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ, եթէ բնութիւնն յիշեիին ի վերայ նորա, յիշեիին, որ

զհասարակական բոլորապես յինքեան բերեր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակական գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 8; 39 / 9; 39 / 10; 39 / 11)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապես և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 16)

ՅԻՇԵՑԵԱԼ - 1

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ էր (69 / 7)

թողում բազում զայլսն մի ըստ միոջէ յիշեցեալսն (37 / 6)

ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 3)

ՅԻՇՈՒՄՆ - 1

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տերունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Ադրիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 18)

ՅԻՍՈՒՍ - 31

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ զայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել

խաչի, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 2; 20 / 3)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ (23 / 15)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի զոգին, և եթէ՝ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց զոգին»: (24 / 9; 24 / 10)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի (31 / 3)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 11; 33 / 20)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 6)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր (34 / 22)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 11)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 17)

ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 9)

Ըստ ինքեան Բանն որ ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ որ առ ի մէնջ ամենայն իւիք և ամենին այսոքիւք գոլով ի կատարելութիւն, իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#): (38 / 6)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#) (38 / 19)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#) մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի [Քրիստոս Յիսուս](#) ի Տէր մեր (50 / 13)

այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#): (72 / 23)

Եւ այսպէս ասի միևնոյն Տէր մեր [Յիսուս Քրիստոս Աստուած](#), միանգամայն և մարդ: (75 / 13)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր [Յիսուս Քրիստոս](#) ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

Զի [Յիսուս Քրիստոս](#) երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 17)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#) (85 / 8)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի [Քրիստոս Յիսուս](#) ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 16)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի [Քրիստոս Յիսուս](#) ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, [«Յիսուս Քրիստոս](#) ի փառս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

Եւ վկայ անէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ [Յիսուս](#) չն էր փառաւորեալ» աստի

ասեր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 6)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաստէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոզի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 17)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զէութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 23)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 9)

Ձի ասես. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ», ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձև, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդէղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 9)

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ - տե՛ս ՅԻՍՈՒՍ գլխաբառի տակ:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՍՏՈՒԱԾ - տե՛ս ՅԻՍՈՒՍ գլխաբառի տակ էջ 75/13

ՅԻՐԱԻԻ - 1

Բայց յերեքսրբեան յիբաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն (9 / 11)

ՅՂԱՆԱՄ - 2

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 7)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 3)

ՅՂԱՐԿԵՄ - 1

Տէր Աթանաս լուրթեամբն զժամն յղարկեաց (100 / 17)

ՅՂԱՑԵԱԼ - 5

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ ոչ զոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 7; 23 / 11)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 19)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն (129 / 12)

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զցանկալն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 9)

ՅՂՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անզիտութեան, մահու, յարութեան: (22 / 23)

ՅՈԳՆ -2

Զի եթե զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոզւոջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 2)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն, կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոզուց ճաշակելեաց (32 / 5)

ՅՈԼՈՎ - 3

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հումանանունցն անտի է, զի են ոմանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 18)

և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (73 / 22) Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք (123 / 16)

ՅՈԼՈՎԱԳՈՅՆ - 1

ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս (4 / 19)

ՅՈՀԱՆ - 4

Եւ եթէ ասէ զնոյնս Ոսկերերանն Յոհան (120 / 5)

Այստքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանը Բանն տեսանելի և շօշափելի
ասացաւ ի Յոհաննէ (125 /

Այլ որպէս Յոհան Ոսկերերան ասէ (121 / 4)

որպէս և Յոհան Ոսկերերան ասէ (159 / 12)

ՅՈՂԱՆ ՈՍԿԵՐԵՐԱՆ - տե՛ս ՅՈՂԱՆ գլխաբառի տակ:

ՅՈՅԺ - 7

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց (5 / 6)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք.
իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ
յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 8)

Յոյժ զարմանամ նորայն: (14 / 12)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով
յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ հակառակ նմին (17 / 15)

և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն
զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք,
անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 11)

որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 21)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են
համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ
և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 4)

ՅՈՅՍ - 3

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 20)

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն գրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 17)

և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն, և երթալովն ի դժոխս՝ զդժոխոցն ամրութիւնս քակեաց: (67 / 2)

Այսպէս և Դիողրեփէ և աշակերտ՝ միանգամայն և թշնամի Յովհաննու, և Քրիստոս ինքն երկոտասանն ընտրեաց, իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 6)

ՅՈՎԱՆՆԷՍ - 1

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զիս՝րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 4)

ՅՈՎՀԱՆ ՈՍԿԵԲԵՐԱՆ -տե՛ս ՅՈՀԱՆ զլիսաբառի օրինակները;

ՅՈՎՍԷՓ - 2

յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր, «զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 10)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 13)

ՅՈՐԴՈՐԵՍ - 1

Զի *յորդորէր* զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողոտոյն պատճառս
զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման
կազմէր հնարս (5 / 8)

ՅՈՐԺԱՄ - 21

Իսկ ապա *յորժամ* աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ
հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան
փոխեալ անկանէր (7 / 15)

Իսկ *յորժամ* այսորիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար
զառ մեզ թշնամութեան և զժողոտոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն
(8 / 2)

և *յորժամ* եղևն այս (23 / 16)

Զի *յորժամ* խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ
կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական
յատկութիւնսն (32 / 14)

Յորժամ զմի որ ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին,
զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն
առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք
(40 / 16)

Ոչ եթէ *յորժամ* կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա
զհրաշալիս խորհուրդ, և ոչ *յորժամ* մի ըստ միաւորութեանն ասէին,
զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 18; 42 / 20)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, *յորժամ* կամեցաւ,
զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ (57 / 15)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն,
այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և
այն՝ *յորժամ* կամեցան (58 / 14)

յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն,
քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և *յորժամ* ոչ

լինէր, կամ արգելոյր զայնուսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս (73 / 16; 73 / 19)

Յիշէ՞ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թեոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 13)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 3)

յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 14)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 23)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամեր և թոյլ տար մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 4)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 7)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 11)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 10)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն (169 / 2)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 5)

ՅՈՐժԱՄ ԶԵՏԷ - 6

զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (13 / 6)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». (16 / 7)

«ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդին, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ (22 / 5)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 15)

Այլ յորմէ հետէ խոնարհեցաւ մարդասիրաբար յարգանդի Կուսին (44 / 4)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 14)

ՅՈՒԴԱՅ - 1

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ (4 / 2)

ՅՈՒԼԻԱՆԷ, ՅՈՒԼԻԱՆԻԱ - 11

ընդ այլս ոմանս և Սներիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկաոնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 9)

Զի Յուլիանէ ասէր (152 / 17)

և թէ է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի սոցանէ, Սներիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 3)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյիսել զմիաւորութեանն բառիւք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի (163 / 1)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ (166 / 16)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանէայ (151 / 15)

Սոքոք երկոքումբք գեգեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանէայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 17)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բագումք յասելոյն Յուլիանէայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելոյշ բանք (182 / 23)

Յուլիանիա է արդարև, որ այնպէսն ամբարշտեսցէ: (46 / 14)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ (96 / 8)

ՅՈՒԼԻԱՆԻՍ - 1

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յուլիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 7)

ՅՈՒԼԻՈՍ - 4

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ (179 / 10)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 6)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիրիլոս, զԵփրեմ, զՅուլիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 4)

և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 10)

ՅՈՒՂԻՈՄԵ ՂԻԿԱՌՆԱՑԻ - 1

ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմէայ Ղիկառնացոյ (111 / 11)

ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 20)

ՅՈՒՍՏԻԱՆՈՍ - 1

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Չենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Չենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 18)

ՅՕՐԻՆԵԱԼ - 2

Բայց ասացից առ այսոքիւք և այլ իմն հրաշալիս, զի այնքիկ, որ քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեսցեն: (30 / 8)

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի (77 / 23)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՅԱԿՈՎԲ - 2

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 12)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբու եղբայրն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (193 / 24)

ՅԱԿՈՎԲՈՍ - 7

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբու եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբու ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 9; 187 / 10)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբու եղբայրն Տեառն: (188 / 6)

Պ. Յակովբու աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 15)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբու եւ Կիրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 3)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս զյիսուր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբու եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւետարանին

միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 13)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 6)

ՅԱՅՏ Է -2

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Ձ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ձ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

ՅԱՅՏՆԻ - 2

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ձ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 26; 190 / 5)

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ - 10

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Ձ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս զտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 21)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 15)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիղէ: (188 / 8)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն զրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիղէ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 3)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտեք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 16)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ

ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 21)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ (192 / 23)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18; 190 / 19)

ՅԱՆՈՒԱՐ - 6

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիլ: (188 / 9)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիլ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 3)

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս զտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 16; 191 / 22)

ՅԱՌԱՋԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 20)

ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ - 1

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

ՅԱՐԻՄ - 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյն յարեալ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 21)

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ - 2

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 10)

ՅԱԻԵԼՈՒՄ - 3

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երրորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ

զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զԻսաչին արն եւ զայս երկուս զլիաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրողէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 19)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 5)

Հ. Կարգք եկեղեցոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնէսիոսէ Արիսպագացոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

ՅԱԻԻՏԵԱՆ - 1

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 6)

ՅԵՏ - 3

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրող: (188 / 10)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 23)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երրորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այնորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 22)

ՅԵՏՈՅ - 4

գոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն (189 / 9)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զհաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեժ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 18)

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանագենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 15)

ՅԻՇԵՄ - 2

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (194 / 1)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 3; 194 / 8)

ՅԻՍՈՒՍ - 1

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում արուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի 2 է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ Ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 18)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 15)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 2)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 10)

ՅՈՎԱՆՆԷՍ - 2

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 9)

ՅՈՎՍԵՓ - 1

Պ. Ար իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 11)

ՅՈՒԶԵՄ - 1

Բայց զաւետեացն ար տանենք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այտորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 10)

ՅՈՒՍԻՒԱՆՈՍ - 8

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տանեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 15)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 21)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 5)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 24)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

Ն 157 (622)

ՆԱ - 348

Զի զոմանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ զլիտոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերաոցն: (7 / 9)

ասացաք առ նա. (8 / 9)

Դարձեալ ասացաք առ նա. (10 / 3)

կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա (11 / 8; 11 / 10)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1)

զոր նա եղեալ և առեալ ասաց (17 / 16)

զի ոչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն ոք և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 13)

յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա. Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է»: (29 / 9; 29 / 11)

ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 23)

զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 7)

որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն (88 / 9)

նչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանէաք: (101 / 13)

և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. (103 / 9)

ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 1)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս (111 / 13)

նա զնոյնդ ասէր: (112 / 4)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա (112 / 5)

Իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, գոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 10)

զի նա նոյն է, որ ասաց (137 / 15)

և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ (141 / 19)

յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 16; 169 / 18)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ (173 / 9)

Եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ եբարձ զհակառակութիւնն: (189 / 19)

զիրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զտնտեսութեանն հաւատայ նա զգործ, որ անհաւատ պարզեացն գտանէր պտուղ: (4 / 8)

յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ

ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին (4 / 17)

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, գյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 14)

անձնն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ (16 / 11)

մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 3)

կամ ոչ ունելով նմա չօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 17)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ սատուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 14)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ չօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, դոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 4)

ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 12)

ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 20)

ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ (42 / 19)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեացէ: (46 / 9)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 13)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 20)

Ձի և այսոքիկ այսպէս, զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, մի և բնութիւն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն (52 / 16)

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն (55 / 4)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կէանս: (69 / 13)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց (75 / 14)

Ձօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն, զհարոյն ի նմա տրամադրելով զէութեանն պատահմունս (78 / 15)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար (85 / 11; 85 / 12)

խոստովանիք և ասէք. «Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, (88 / 2)

Բայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանան, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 16; 89 / 18)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել (90 / 4)

զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 8)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ զիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թեն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 4)

իսկ գաւելորդ գիտանեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

և որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ գլետին ինչ: (100 / 18)

շնորհակալ պարտ է լինել նմա (101 / 7)

առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 2)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ (103 / 13)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել (105 / 5)

«Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 5)

յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

զայսոսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր (118 / 8)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 18)

զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիւրսն (128 / 19)

Խոստովանեա՛ կրել զմարդկայինսն, և ի վերայ բեր կամօք զայն կատարեալ» և մի՛ զնոսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 14)

ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (132 / 20)

ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 10)

հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (137 / 1)

ո՛չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ որ ընդ նմա իցեն: (147 / 21)

ըստ նմին և անուանք նմա հետնին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետնին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա (158 / 8)

լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 22)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել (171 / 14)

ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 20)

զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 14)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միատրութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 23)

Իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 15)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 9)

զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 16)

Երևմամբ ասպա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 19)

զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 5)

Ջի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ասպա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 16)

չմերկանայր ի նմանէ ն՝ զանմահութիւնն իւր և՝ զանչարչարութիւն (57 / 18)

Իսկ զի ա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ հ նմանէ, և թէ որպէ՛ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 23)

իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով հ նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 15)

իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածեր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զհարսն, զի և ոչ թափուր երբէք հ նմանէ, ըստ սմին այսմիկ (74 / 8)

և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն հ նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 22)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի հ նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 5)

և ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և հ նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, հ նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 13; 89 / 14)

վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, հ նմանէ, մահու մեռանիցիք (90 / 6)

և որք հ նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ (96 / 7)

իսկ զի՞նչ ասացեալն հ նմանէ ի վերնատանն (106 / 18)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարեական բանն և հ նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիսեայ (109 / 4)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն հ նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (113 / 21)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՛ յթափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 6)

և զծնեալն ի նմանէ զՔրիստոս Աստուած (115 / 12)

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանալով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զար ի նմանէ խորհեցեալսն (134 / 2)

Զմե՞ զանազան գործոցն որ ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

Լուար զար ի նմանէ հարցեալն (136 / 11)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն, «տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնս ասացեալ ի նմանէ. «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր (137 / 4; 137 / 7)

ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (145 / 2)

միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 18)

լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք ար ի նմանէ: (164 / 23)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, (171 / 8)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 7)

և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (33 / 4)

բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 15)

Էջ ի դժոխս և եղաւ ի գերեզմանի, և զի պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն, էջ ի նոսա Տէրն, զի զբռնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 20)

Էջ առ նոսա՝ ոչ մերկ աստուածութեամբն (64 / 23)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիրն արկանելով մարմին և անձն (67 / 8)

ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 19)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 18)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուղեզնացութեան (130 / 5)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մէնջ վերացոյց: (131 / 12)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 11)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 1)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին զՔրիստոս (180 / 1)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն (181 / 10)

և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 18)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 3)

և նովաւ պարզեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (138 / 21)

յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն Նորա զանմարդութիւն (4 / 15)

համայն զպատառման Նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 14)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան Նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողովոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն (10 / 8)

Իսկ Նորա զկապումն քանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն (10 / 22)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեցցես զանուն Նորա Յիսուս»: (23 / 5)

ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան Նորա, և ոչ ոգի Նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն Նորա ետես զապականութիւն: (25 / 13; 25 / 14; 25 / 15)

այլ վնասեցին յաւետ յաղագս Նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք (31 / 20)

ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղնն (35 / 7)

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ (35 / 14)

զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և ոչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս ոչ իշխեցցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ Նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (36 / 23; 37 / 4)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր առանձնացեալ, եթէ բնութիւնն յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, որ զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերէր բնութիւն (39 / 10)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեսցէ մեզ: (45 / 18; 45 / 21)

Նոյնպէս և մարմնոյ նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ որ դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 11)

սապէս և ի մարմնումն նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային (51 / 22)

Ձի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 6)

Իսկ եթէ բնութիւն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և ոչ ինչ, ոչ գոյ՝ և ոչ բնութիւն: (52 / 11)

և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնուն (63 / 4)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 5; 67 / 6; 67 / 7)

ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 6; 71 / 7)

և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ աստուածային սքանչելիք (74 / 18)

ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 1)

որպես զի և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 7)

երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուստ գերծեալ լինէաք (101 / 12)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա (103 / 8)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 14)

Իսկ վերջինն նորա էր այս (104 / 18)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ (106 / 10)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն (107 / 1)

ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն (107 / 8)

անդրէն ի տեղուջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նորա (107 / 17)

արդեօ՞ք իցէ ի գրոյն գայթակղելն նորա և ոչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութեն (109 / 7)

Իսկ զմիսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 5; 110 / 13; 110 / 16)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 2)

համարձակություն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 14)

Իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 9; 127 / 9)

և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19; 133 / 20)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 3)

Իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1; 143 / 2)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 13)

զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 8)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 6)

ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 4)

զոր և յիշեցաք սակաւութք զբազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդիտեայ: (162 / 18)

Երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 21)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 20)

Արդ եթէ ընկալաւ մարմինն Աստուածն Բանի ի զորութենէ անտի նորա զկարելին լինել աներևելի, և երևելին առ ինքեան ոչ մնաց ամենայն իրօք և ամենին, գտանի առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն (168 / 2)

Ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 22)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցաւ, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 5)

և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ որ կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 17)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, (171 / 6; 171 / 6)

երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն (177 / 19)

այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 3)

Մահկանացու զնարմինն նորա մեռանելն հրամայեաց ասել: (183 / 11)

մարմին նորա ոչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 19)

Յոյժ զարմանամ նորայն: (14 / 12)

Եւ այսոքիկ մերն առ նա՝ և նորայն առ մեզ գրեցելոցն բանք: (15 / 1)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 13)

և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայն առ մեզ գրեցելոց (11 / 15)

Իսկ նորասյրն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 12)

յայլում տեղոջ ցուցանելոց եմք զասել նցաւ և որպէս ասենն: (18 / 22)

զի նցաւ որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք (32 / 5)

ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նցաւ ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 2)

որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նցաւ. (89 / 8)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նցաւ. ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 7)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նցաւ: (91 / 16)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նցաւ (95 / 16)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նցաւ սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 12)

հետևի այս նցաւ ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 10)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նցաւ միմեանց (126 / 16)

ելաներ ի միջոյ նցաւ: (130 / 9)

Ձի որպէս նցաւ ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն (131 / 9)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նցաւ. բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 16)

որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էիից զբերանս և կապեաց զհայհոյիչ նցու լեզուս (154 / 12)

մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց էլից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիւք, դնելով նցու բանս ի բերան (154 / 23)

փոխանակ նցու աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 9)

լաւագոյն է ձեզ առանց նցու ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 8)

բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նցանէ պարունակեալ (19 / 6)

Յորժամ զմի ոք ի նցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՌդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ (40 / 16)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ ... (41 / 4)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոմն ի նցանէ. «ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 22)

յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նցանէ պատմեալքն: (64 / 1)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 10)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նցա: (91 / 15)

սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նցանէ զրկէ: (112 / 10)

Ծնեալ ի նցանէ մեղք դառնայ ապականէ զիւր ծնողսն: (134 / 3)

ապա ծնեալ հ նգանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ գապականութիւն (134 / 11)

յիշես զմինն հ նգանէ ի մարմինն Քրիստոսի (135 / 15)

իսկ մին հ նգանէ եղև սատանայ: (147 / 8)

առնուլ հ նգանէ այր ընկերի իւրոյ զնպատակ յաղթութեան (153 / 14)

Ի խոնարհելն իւր ի մարդկային կիրս, զանփոփոխութիւն գուշակեր մարդկայնոյն, իսկ նոքումք կրիւքն ազատել զմեզ հ նգանէ (160 / 8)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի հ նգանէ, Սևերիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս (162 / 2)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշտակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք հ նգանէ, (164 / 16)

դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նգին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 18)

զնացին առաքեալքն և նգին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 20)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նգին հակառակք, ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասէրն Եղիա ցԻսրայել: (164 / 4)

որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն, և ընդ ձեռն նգուն և զմարդէղութեան իւրոյ հաստատէր զճշմարտութիւն (66 / 4)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նգունց անցանէ օգտութիւն (66 / 16)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նքա՝ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 3)

Այսպէս և նքա՝ գորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 20)

ասէ. «նքա ի պարգելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 9)

տեսցուք թէ ամենեքին նքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 19)

ամենեքին նքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 1)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նքա, որք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 21)

նքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զհտակցեալք, (161 / 2)

Իսկ նքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցան (161 / 22)

Եւ նքա կոչեցին թագաւորան զերանելին Անդրեաս զմանուկն (189 / 16)

յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նքիսք բարեձևանալ կրիսք: (66 / 7)

նքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 7)

Եւ սակայն նքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմասարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 19)

Եւ նքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա (158 / 6)

այլ նորմա զգայական մարմնոյն մասամբ (57 / 2)

նորմա անուանեցի տիւն (84 / 3)

նորմա կրիւքն ազատել զմեզ ի նոցանէ, և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 8)

Իսկ թերևս հարցանել ումէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյ՞ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իւրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նորմա լինել: (65 / 18)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոզի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նորմա զիրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 8)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նորմա արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ ոզի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 4)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նորմա գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 13)

և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորաոյցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 14)

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ (18 / 12)

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ (24 / 18)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա (29 / 10)

անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 22)

Այլ ոչ էթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս (34 / 14)

ոչ կարենք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ (35 / 22)

Եւ թէպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն (57 / 17)

Բայց էթէ զիս՞ ըդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 11)

գոր ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց, յինքն առնելով զկապանս մահու: (66 / 12; 66 / 13)

որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն (68 / 13)

իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի (71 / 19)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ ես կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 3; 73 / 4; 73 / 5)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, (73 / 7)

և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (92 / 1)

Մեք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս (94 / 2)

«տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 5)

և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ (103 / 9)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն. (107 / 21)

զի յարոյց զնա ի մեռելոց. իսկ զմիսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 2; 110 / 12; 110 / 15)

զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 2)

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 8)

«զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ ես կամովք իմօք դնեմ զնա. իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ առնու զնա»: (122 / 6; 122 / 8)

Ձի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի սասցեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել (123 / 15)

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ

մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (123 / 23; 123 / 24; 124 / 3)

համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

Ջի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 23)

և ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս (127 / 6)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, ոչ թողեցելով յինքնէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և ոչ ընդ նովաւ զիրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 2)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և ոչ ընդունել զնա: (131 / 7)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն, ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 18)

«որ կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (132 / 6; 132 / 7)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, (136 / 14)

Թող զհայիոյիչ աւազակն և ծանիր զնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւազակին (136 / 18)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել (137 / 1)

ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 18)

արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանի կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (147 / 20)

գտանի զնա ասացեալ ապականացու (152 / 21)

այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 23)

ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ (166 / 20)

Այլ սակայն յիրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկաներ զըմբոնումն և զշօշափումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա, յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ որ կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 15; 169 / 16)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 15)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն (174 / 18)

Մեռաւ ճշմարտութեամբ զբնականն մեր մահ. այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա զոգիսն և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 13)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանիս լինել, (179 / 3)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 22)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 10)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ զիրք (63 / 16)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուն և ծարաւելն և ննջել (63 / 20)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զնմանէ, թէ՛ ոչ ոզի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 2; 71 / 6)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 20)

զի ասացաւ զնմանէ, մեղս ոչ ունել (158 / 4)

ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնցայն գտուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաջադանս (94 / 6)

այսպէս և լսելեացն և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և զլիտվին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս յանցնիւրոցն ներգործութեանց (57 / 1)

զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բառնալով զնոսս Բանն Աստուած յիրմէն մարմնոյն (57 / 10)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսս ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 1)

թէ զբնական պարտ է զնոսս ասել (97 / 16)

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսս ի մէնջ վերացոյց: (131 / 13)

զի յամօթ արասցէ զնոսս, որք ասենն (141 / 6)

ոչ է պարտ և ոչ իւրք զնոսս առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 11)

ոչ երբեք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 1; 158 / 3)

հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

Եւ զերկոսին զնոսա, որպէս յառաջն ասացի, բարեպաշտաբար իմասցուք (169 / 19)

զի ի բառնալ եկն զնա ի մէնջ և ի կրիցն մերոց, կրելովն իւր զնոսա: (174 / 16)

զի բարձցի գայթակղութիւն կիսակատար դաւանողացն զՔրիստոս մարդ և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսա: (179 / 2)

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայիտութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս, միանգամայն թէ և կամեցայ զբովանդակն գտանել զնորա զամբարշտութիւն: (104 / 17)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 17)

զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 16)

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՈՍՈՐ - 1

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, որ հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբելոն ի Նարուզդդնոսորայ, (109 / 17)

ՆԱԶՈՎՐԱՅԻ - 1

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի (31 / 4)

ՆԱԽ - 4

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 10)

– Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ (54 / 22)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 16)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (171 / 2)

ՆԱԽԱԳՈՅԱԿ - 1

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն (84 / 24)

ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՂ - 1

զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 8)

ՆԱԽԱԿԱԶՄԵԱԼ - 1

նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 3)

ՆԱԽԱՀԱՅՐ - 2

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր (90 / 23)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 17)

ՆԱԽԱՄԱՅՐ - 2

զմերն կատարելագործեր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 5)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն (138 / 19)

ՆԱԽԱՆՁԱԻՈՐ - 1

դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 19)

ՆԱԽԱՍԱՅԵԱԼ - 2

վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեայրն ամենեքին անուանեցին: (84 / 22)

որք են ըստ նախասացելոյ բանին, (83 / 18)

ՆԱԽԱՍԵՂԾ - 4

խոստովանիք և ասէք. «Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ... (87 / 17)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 15)

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն (89 / 1)

ասացին, թե Քրիստոս զնախաստեղծին ուներ բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 22)

ՆԱԽԱՍՏԵՂԾԵՑԵԱԼ - 1

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի (91 / 18)

ՆԱԽԱՍՏԵՄ - 1

Նախաստիք քանից առ Աթանաս Անտիոքացի: (97 / 6)

ՆԱԽԱՍՏԻՊ - 1

Իսկ նախաստպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 8)

ՆԱԽԿԻ - 1

զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն (117 / 5)

ՆԱԽԿԻՆ - 9

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 18)

միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 1)

բայց նախկին տեսցուք զայս (65 / 20)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (116 / 1)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին (117 / 10)

պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ (117 / 17)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 14; 134 / 22)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 22)

ՆԱԽՔԱՆ, ՆԱԽ ՔԱՆ - 11

Եւ թեպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան, այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեացի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 18)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, (3 / 8)

զիւրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 5)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ (34 / 1)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև(69 / 7)

բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն (69 / 17)

որք սսենն, թէ նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 6)

որ նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ (142 / 14)

Բայց նախ քան զայտոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք սսեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 14)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 2)

ՆԵՆԳԱԻՈՐ - 2

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինէաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանէաք: (101 / 13)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 13)

ՆԵՆԳԵԱԼ - 1

ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանէաք: (101 / 13)

ՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ - 1

ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նոր (25 / 13)

Եւ դարձեալ զի Նէստոր ոչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ (20 / 17)

Սակայն մի ինչ ի նա լաութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նէստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 6)

Եւ Նէստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի զՔրիստոսի (112 / 10)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆէստոր յամբարշտելն, զի Նէստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 12)

որպէս ասաց Նէստոր, (123 / 10)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նէստորի մոլորութենէն (112 / 4)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նէստորն (20 / 12)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նէստորիս և նորին համախոհքն: (53 / 1)

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆէստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ քան զՆէստոր յամբարշտելն (114 / 11)

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, որ քան զՆէստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 11)

Այլ ասես. «եթէ երեսական բաժանումնդ քան զՆէստորին անոր ևս թուի լինել»: (20 / 11)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան գՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս գտորբն Կոյս (20 / 13)

ՆԵՍՏՈՐԱՅԻՆ - 1

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 17)

ՆԵՐԱԴՐԵՄ - 1

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով (110 / 10)

ՆԵՐԱԾԵԱԼ - 1

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 1)

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ - 2

որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին, ի կրական և ի ներգործական (65 / 23)

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն (66 / 15)

ՆԵՐԳՈՐԾԵԱԼ - 1

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 15)

ՆԵՐԳՈՐԾԵԼ - 6

Ջի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին (48 / 15)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 23; 49 / 2)

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 14)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 11)

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 4)

ՆԵՐԳՈՐԾՈՂ - 1

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 14)

ՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ - 16

Ջի ի ծննդէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել (113 / 17)

զի բոլոր բնութիւնս ի գորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ
ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ (23 / 9)

ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 19)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց
Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ
կատարէր: (129 / 11)

այսպէս և լսելեացն և զօջափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ
մտացն առ ի յիմաստիցն յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսս
յանցնիւրոցն ներգործութեանց (57 / 2)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց,
յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից» (30 / 17)

ի ներգործութենէ՝ զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 7)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի
Քրիստոս (50 / 8)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ
միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 20)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 17)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցի
տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս (48 / 3)

Ձի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան
ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 7)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք (168 / 13)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ (49 / 22)

զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (78 / 2)

քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտե, իսկ
չարչարանքն զներգործութիւն (120 / 1)

ՆԵՐԿԱՅ - 2

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն,
յապառնին, և ի սոցանէ ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան (87 / 8)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն,
յապառնին (87 / 7)

ՆԵՐԿԵԱԼ - 3

սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի
(78 / 17)

զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և
կենդանացուցիչ, (85 / 1)

որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 3)

ՆԵՐՀԱԿ - 1

կարծին բառքս ներհակք իրերաց (155 / 19)

ՆԵՐՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 4)

ՆԵՐՄԱՄՏԵԱԼ - 1

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 11)

ՆԵՐՔՈՒՍՏ - 1

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով (61 / 2)

ՆԶՈՎ - 1

դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիք, ասելով (163 / 14)

ՆԶՈՎԵԱԼ - 1

Եթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նզովեալ լիցի: (163 / 21)

ՆԶՈՎԵԼ - 1

Իսկ եթէ ոք ժպրհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նզովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 8)

ՆԶՈՎԵՄ - 4

ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 18)

Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեցի: (163 / 17)

«Եթէ որ իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նզովեացի»: (174 / 10)

ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նզովէ այսպէս (163 / 20)

ՆԻԻԹ- 2

Եւ է որ ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, որ զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է որ ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, որ նիւթոյն բնական է, և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն (77 / 22; 78 / 1)

ՆԻԻԹԵԱԼ - 1

զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ (173 / 17)

ՆԻԻՍՍՅԻ - 3

Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի. յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, աս (99 / 7)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 9)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 4)

ՆԿԱՏԵԱԼ - 1

զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն սկամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատել կարացեալ զօրութիւն (32 / 8)

ՆԿԱՏԵԼ - 2

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, որ զանմուլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 2)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 2)

ՆԿԱՐԱԳԻՐ - 2

Եւ արդարն ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զանմանութիւն մարդոյ (35 / 14)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարն յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (85 / 4)

ՆՄԱՆ - 5

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

ոչ է պարտ և ոչ իւրք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման (157 / 13)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նզովէ այսպէս (163 / 17)

և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (142 / 5)

գոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 22)

ՆՄԱՆԱԲԱՐ - 1

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 17)

ՆՄԱՆԱՊԷՍ - 6

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 6)

որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 4)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 13)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 5)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ումեք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 6)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել գնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրան, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 17)

ՆՄԱՆԵԱԼ - 2

ամենայնիս որպէս, գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց (94 / 16)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնցիկ (150 / 6)

ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ - 8

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և ոչ նմանութեամբ զերևումն արասցէ: (168 / 18)

հաւասարեաց մեզ ամենայնիս ըստ նմանութեան առանց մեղաց (167 / 11)

Ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 16)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երևոյթս ձևացութիւնք (172 / 3)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր (31 / 6)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 19)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 5)

ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 23)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, (35 / 16)

ՆՄԱՆՈՒՆԱԿ - 1

այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իւիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 5)

ՆՆՋԵԼ - 2

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ (63 / 21)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն Բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 18)

ՆՆՋԵՄ - 2

ննջեաց և արթնութեամբ հրամանատրէ հողմոց (139 / 3)

ըստ բնութեան ննջեր (60 / 14)

ՆՆՋԵՑԵԱԼ - 1

Եւ դարձեալ ասէ, «Թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (144 / 1)

ՆՇԱՆ - 1

«Սա է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան (126 / 4)

ՆՇԱՆԱԿԵԱԼ - 5

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի (21 / 7)

նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցան (30 / 15)

Զի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և էթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն ոչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 17)

Զի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 12)

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին (78 / 20)

ՆՇԱՆԱԿԵԼ - 2

զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 18)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, էթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ (47 / 10)

ՆՇԱՆԱԿԵՄ - 3

զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 10)

Զի Տէր զիտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն զուշակէ, այսպէս լրութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 15)

Իսկ այնքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հումանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 9)

ՆՇԱՆԱԿԵՑԵԱԼ - 1

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 7)

ՆՇԱՆԱԿԻՉ - 2

համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 13)

զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր (24 / 17)

ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻԻՆ - 5

յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 17)

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ սպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 4)

յաղագս որոյ զանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն (83 / 15)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 5)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորութիւնն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 18)

ՆՇԱԻԱԿԵԼ - 1

զի ի նշարակել դիմաց վերայ՝ անգանի ամենայն պարսաւական բան: (105 / 12)

ՆՇԽԱՐ - 1

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնորէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զհտուրեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 10)

ՆՈՅՆ - 161

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 2)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 11)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 1)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 16; 33 / 20)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ

Ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանը և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 3; 34 / 9)

Այլ ոչ էթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս գՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 15)

Եւ արդարն ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 14; 35 / 17)

եղև ի կնոջէ և մարդ կենդանական անձամբ և մտօք կատարելութեամբ, և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 15)

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 8)

և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 11)

տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն (51 / 24)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ասպա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 3)

զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 10)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդոյ, և առաքող Հոգւոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 5; 62 / 5)

գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին (62 / 17)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 3)

զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք մեզ այսոքիկ և անասելիք (64 / 11)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 20)

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 18)

ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ (79 / 15)

Խոստովանիք և ասէք. «Թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ (87 / 16)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 11)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեսէք զիս, զի ես նոյն եմ (102 / 8)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13; 102 / 15)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն (115 / 19)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և նոյն այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 9)

և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ (129 / 6; 129 / 7)

ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 2)

զի նա նոյն է, որ ասաց. ..(137 / 15)

հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն» եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 19)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաստաչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ վի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ» (142 / 17; 142 / 22)

առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 24; 171 / 3)

նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 16)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և որ ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 6)

նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 3)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն (12 / 8)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 16)

Եւ ասես. «թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», թէպէտ և յապաղեցեր, սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, մանաւանդ թէ յոյժ

հակառակ նմին զի գոր նա եղեալ և առեալ ասաց, դու գայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 16)

բառնանի ընդ նմին և ոմնն(19 / 9) վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին(20 / 2)

կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 15)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնատրութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 2)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ (38 / 20)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերեր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և ոչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 5)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 2)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 8; 42 / 10)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 2; 43 / 4)

Զի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենսագործ (45 / 16)

Ըստ [նսխն](#) այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 23)

Իսկ թէ ըստ միաւորութեանն և [նսխն](#) ինքեան միաւորեցելումն ժպրհեցցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս (48 / 1)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանճառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ [նսխն](#) և զդէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 10)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ [նսխն](#) այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու (51 / 5)

Զի թէ զդէմն ասացես գոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ [նսխն](#) կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

Ընդ [նսխն](#) ասացաք և զայս ևս (53 / 17)

ըստ [նսխն](#) և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 24)

ըստ [նսխն](#) և զբնաւորականսն որ երարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 15)

ըստ [նսխն](#) օրինակի ...կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի (72 / 17)

զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի [նսխն](#) հաստատեալ կացին (108 / 23)

անտեղի ըստ [նսխն](#) և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

ըստ [նսխն](#) անուանեցէ և զծնօղն (114 / 4)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի [նսխն](#) ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 2)

ընդ [նմին](#) և գայլ կիրս մարդկայինս (120 / 16)

սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի [նմին](#) ժամու գքաղցն բժշկեաց (129 / 20)

ըստ [նմին](#) օրինակի գայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մենջ վերացոյց: (131 / 11)

զի ընդ [նմին](#) ինն երանեսցիս. «Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 13)

Բնեռեցաւ, բնեռելով ընդ [նմին](#) գոատապարտութեան մերոյ կնիք: (140 / 1)

նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի [նմին](#) երինն յետ յարութեանն, նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 13)

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի [նմին](#) կործանման եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 2)

ընդ [նմին](#) և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իրեանց (155 / 11)

ըստ [նմին](#) և անուանք նմա հետևին մարդկային բնութեանս: (157 / 6)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա, զի ասեն գիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ [նմին](#) օրինակի և գայլսն: (158 / 10)

Ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ [նմին](#) միանգամայն և անքակ միաւորութիւնն: (160 / 4)

ըստ [նմին](#) և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 6)

Իսկ ի [նմին](#) ժամու ոչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 6) Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զիրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով

այլ կացեալ, մնացեալ ի [նմին](#), որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 24)

Ըստ [նվին](#) և այլ ասացելքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 18)

Նորա գառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ [նվինը](#) և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 10)

Եւ [նվին](#) ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից (22 / 20)

[նվին](#) մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 10)

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, [նվին](#) վարելով մտածութեամբ: (40 / 14)

մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն [նվին](#) միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 17)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն [նվին](#) միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 11)

ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն [նվին](#) միաւորութեամբ բանիւ (83 / 7)

նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և [նվին](#) կատարեալ բնութեամբս (94 / 16)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և [նվին](#) օրինակեալ ուսցուք: (132 / 11)

գոյր ասէր [նվին](#) ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 14)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և զալոց է [նվին](#) մարմնովն և փառօք Հօր (140 / 6)

[նվին](#) փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, [նվին](#) փառօք Հօր զալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 12; 140 / 14)

և [նովին](#) անշնչացեալ մարմնովն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի (175 / 10)

և այս ըստ [նորին](#) մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 2)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն [Նորին](#) կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 12)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի [նորին](#) մարմնոյն (43 / 1)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն գոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և [նորին](#) համախոհքն: (53 / 1)

[նորին](#) աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 19)

և [նորին](#) աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 19)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և [նորին](#) բնութեամբ (76 / 8)

Եւ յաղագս [նորին](#) ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 7)

սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս [նորին](#) ուսուցին զմեզ խոստովանել (104 / 8)

սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ [նորին](#) դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 10)

ստեաց զյաղագս [նորին](#) յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն (112 / 20)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն [նորին](#) օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիրմէն պատճառէ (117 / 16)

Յաղագս [նորին](#) և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն (140 / 16)

Նորին Խոսարովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս
Գերադեկորայ: (149 / 2)

Յաղագս նորին իսկ ընկալաւ բամբասանս Յուլիանէ յեկեղեցոյ Աստուծոյ
(166 / 15)

սակս նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք
անուանցն (177 / 18)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն գմարդկայինս ի վերայ երկրի,
երկոցունց եղեալ հաղորդակից (178 / 18)

Իսկ նորայոյքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք,
զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 13)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին,
զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն
առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք
(40 / 18)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ
գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն
Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 8)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն,
սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն
վերաձայնէ կրիցն: (93 / 18)

Չնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. (4 / 1)

Զի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով գումարել զժողոճոյն պատճառս զաշխարհիս
մերոյ մարդիկ դնէր և զմի և զնոյն իր միաբանութեան և բաժանման կազմեր
հնարս (5 / 11)

զի և զիրն զոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 7)

զնոյն իսկ ասեմ և ես (16 / 9)

այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս
անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 15)

նչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստումանեալ՝ միանգամայն և մարդ (33 / 11)

ասկայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 10)

որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Չնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, (42 / 1)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 16)

և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 6)

ոչ ոք մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

Ջի թէ զդէմն ասացես զոլ ի բանումն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, որ ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 7)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 20)

այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 17)

Չնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն գտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

ոչ գիտեմ՝ զմե՞զ իսաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ բանս: (101 / 20)

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս (103 / 20)

Եւ դարձեալ զայալիսաբար բաժանելն անկարգապէս միաւորէր ասելով. «Ես ի խաչին զնոյն ինքն զԱստուածն Բան ասեմ զեղարդեամբն խոցեալ և բնեռեալ բնեռօրն» (104 / 3)

սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 17)

զնյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 17)

Եւ զնյն ասէ և ոչ ասէ (115 / 10)

և զնյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (116 / 2; 116 / 3)

և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

զմի և զնյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Տեսեր, զնյն իմա և յետ յարութեանն» ասացես (136 / 4)

յիշեա զնյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նման (137 / 6)

զնյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն (140 / 11)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

ոչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա զնյնն ասէր: (112 / 4)

Այսորիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 10)

ասէ զնյնս Ոսկերբերանն Յոհանն (120 / 4)

այսինքն զնսին զբնականսն անուանս հակառակաբար առնուլ ի վերայ Բանին և մարմնոյն իւրոյ (124 / 16)

և մի' զնսին զկամաւոր զկիրս ապականութիւն ի նմա իմանայր, այլ մարդասիրութեան կարեկցութիւն: (130 / 13)

իսկ զնսփն երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 14)

ՆՈՅՆԱԳՈՅ - 1

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, (95 / 9)

ՆՈՅՆԱԶԵԻԱՊԷՍ - 1

նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 11)

ՆՈՅՆԳՈՒՆԱԿ - 1

այլ և վարդապետէր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 6)

ՆՈՅՆՈՒԹԻԻՆ - 2

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան, աղէ՛, ասացես մեզ, թէ զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թէ ըստ միաւորութեան»: (10 / 7)

Այլ ասեն, ոչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 14)

ՆՈՅՆՊԷՍ - 22

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ

կատարելապես ասել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ասելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 9)

արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս, կամ թէ ի բաց բարձցես զդիմին ասելն ընդ նմին ի բաց բարձեալ լինիս և զանուանն առասութիւն: (26 / 13)

ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և զԲանն, և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ (40 / 3)

նոյնպէս և մարմնոյ Նորա զասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ ոք դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 11)

նոյնպէս և ըստ բնութեամբ միաւորութիւնն՝ եթէ արտաքոյ դիցէ դիմի և անձնաւորութեան, ընդ այժմուցս հաւասարեսցի՝ նորագոյն բուսեալ անպարշտութիւնս: (46 / 19)

նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անբակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (49 / 2)

մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 16)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձն և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 15)

այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ զիրք (63 / 15)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (72 / 1)

յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 9)

նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 2)

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 23)

նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 5)

նոյնպէս երկոքին առ աջօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 19)

ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 11)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 12)

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 8)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց (141 / 2)

նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 5)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ (101 / 11)

ՆՈՐ - 1

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 22)

ՆՈՐԱԳԻԻՏ - 1

և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 2)

ՆՈՐԱԳՈՅՆ - 1

ընդ այժմուցս հաւասարեցի՝ նորագոյն բուսեալ
անպարշտութիւնս: (46 / 21)

ՆՈՐԱԶԵԻՈՒԹԻՒՆ - 1

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ
ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց (5 / 15)

ՆՈՐՈԳԵԼ - 2

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Զենոնի և
Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահմանն, զոր
Զենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 20)

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս
զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան
կեանսն: (138 / 12)

ՆՈՐՈԳԵՄ - 1

ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն
զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և
ապա նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 7)

ՆՈՒԱԳԵԱԼ - 1

զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ
միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ
սոյնալիսիք: (9 / 4)

ՆՈՒԱԳԵԼ - 1

Ջի ինքն Բանն Աստուած գմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ գմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս, որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և գնուագէլն (49 / 9)

ՆՈՒԱԶ - 1

Ջգեցոյց արդարն Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանճն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուագ անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 5)

ՆՈՒԱԶԱՆԱԼ - 1

Ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուագանայ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

ՆՈՒԱԶԵԱԼ - 1

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 5)

ՆՈՒԱԶԵԼ - 1

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագէլն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն (23 / 18)

ՆՈՒԱԶՈՒԹԻԻՆ - 3

Աճեաց հասակաւ, զհակառակն աճելութեանս արտաքս մղեաց և ի բնութենէս զնուագութիւնս, կատարելահասակս զմեզ նորոգելով յանվախճան կեանսն: (138 / 11)

Իսկ գտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 17)

Իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն ոչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 7)

ՆՈՒԱՍՏ -2

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 11)

և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօգրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 4)

ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՅՆ - 6

յաղթեցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 15)

Առ որ ասացաք. «Զանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեցի: (9 / 8)

յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 17)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզնոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 9)

Եւ դարձեալ առանձնաբար գնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 4)

Ասասցես գնուաստագոյնսն, և զբարձրացուցանողօքն մի՛ զանց առնէր: (130 / 9)

ՆՊԱՏԱԿ - 2

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ (70 / 4)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային զիրս իբրև յաղբիրս լուսոյ, որ լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս, առնուլ ի նոցանէ այր ընկերի իւրոյ գնպատակ յաղթութեան (153 / 15)

ՆՍՏԵԱԼ - 4

յարգանդէ ելեալն մօր՝ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեան ի բարձունս. և այս այսպէս: (61 / 9)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս (95 / 23)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 8)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին, անուանելով զհաւանեալսն իւրեանց Յովիանիստ և Յակոբիկս: (154 / 4)

ՆՍՏԵՄ - 1

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ (124 / 7)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՆԱ - 6

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 11)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 14)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 12)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք,

որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 16)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 4)

ՆԻԿԻԱՅ - 1

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

ՆԻԻՍՍՅԻ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

ՆՀԱՆՁ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ իսաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

ՆՈՅՆ - 3

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն

ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երոբոն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին արտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 19)

ՆՈՐ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ արանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհանն Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ձնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

ՆՈՐԱԶԵԻԵՄ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակասս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ

ամենայն իշխանությունն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորս եւ զայդ դասանությունն: (187 / 20)

Շ 65 (85)

ՇԱՀԵԼ - 1

և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել (74 / 1)

ՇԱՂԱԽԵԱԼ - 1

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ (94 / 13)

ՇԱՂԿԱՊ - 2Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց, և կամ յեղմամբ զմիաւորությունն ընդունելի նշանակութենէ դերանունութեանցն, շաղկապովն ազատեաց յայնպիսի կարծեաց: (126 / 18)

Ընդ ձեռն դերանունութեանն լծակցեաց, իսկ ներքս արկանելով գշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զի մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

ՇԱՄԲՇԱՑԵԱԼ - 1

նորին աղագաւ և գառ ի յերկակացն շամբշացեալ որ ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան (55 / 20)

ՇԱՄՐՏԱՅԻ - 1

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամբոսացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 13)

ՇԱՌԱԻԻՂ - 1

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ գմուռութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, գՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 8)

ՇԱՏ - 3

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց (14 / 9)

լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն (17 / 14)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք (54 / 8)

ՇԱՐԱԲԱՌՆԱԼ - 1

իսկ հանուրն շարաբարնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն (19 / 8)

ՇԱՐԱԲԵՐԵԱԼ - 1

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին. թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն (68 / 23)

ՇԱՐԱԴՐԱԿԱՆ - 1

և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական (177 / 12)

ՇԱՐԱԴՐԵԱԼ - 2

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 13)

զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պօղոսի ձայնին: (128 / 14)

ՇԱՐԱԴՐԵԼ - 1

զմիսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով... (110 / 3)

ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 7

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն ոչ զոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 18)

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն (19 / 15)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ ոչ զոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 2)

զրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ որ ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 13)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես զոլ. բնութեանցն (18 / 23)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 20)

Եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երարձ զհակառակութիւնն: (189 / 19)

ՇԱՐԱԿԱՊԵԱԼ - 1

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 13)

ՇԱՐԱՄԱՆԵԱԼ - 2

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից (174 / 14)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք (178 / 16)

ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ - 1

յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասէ (110 / 10)

ՇԱՐԺԵԱԼ - 1

առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 20)

ՇԱՐԺԵՄ - 2

Բայց զքեզ ոչ գիտենք թե յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 1)

ՇԱՐԺԵՑԵԱԼ - 1

այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 17)

ՇԱՐԺՈՒՄՆ - 3

որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման (117 / 22)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 2)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժմունս (57 / 7)

ՇԱԻԻՂ - 1

այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաղագ ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհէն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 5)

ՇԻՆՈՒԱԾ - 1

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն (159 / 2)

ՇԻՋՈՒՑԱՆԵՄ - 1

զբոնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 21)

ՇՆՈՐՀ - 3

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 17)

Իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն (127 / 5)

տացէ քեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան (12 / 5)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ - 1

շնորհակալ պարտ է լինել նմա (101 / 7)

ՇՆՈՐՀԵԼ - 2

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 14)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 13)

ՇՆՈՐՀԵՄ - 3

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 1)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 8)

ՇՈՒՆՉ - 4

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն. (73 / 16)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման(175 / 7)

և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս (175 / 12)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և ոչ ևս ապի ոչ թռեալ և ոչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 14)

ՇՈՒԻԴՁ - 1

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 2)

ՇՐՁԱԲԵՐԱԿԱՆ - 1

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 6)

ՇՐՁԵԼ -

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն (124 / 2)

ՇՐՁԵՄ - 2

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն տեղիս (145 / 11)

յորում ժամանակի շրջեսցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 18)

ՇՓԵԼ - 1

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 5)

ՇՓՈԹԵԼ - 1

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել (119 / 14)

ՇՓՈԹԵՄ - 2

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք... մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտ (99 / 17)

Յոհան Ոսկերեքան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք (159 / 13)

որ շփոթություններն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 6)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան (43 / 20)

Կացեալ, ասեին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 20)

Զի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անշատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն (159 / 10)

Եւ Պրոկղ ասէ. «Ի միասին եկին բնութիւնք և առանց շփոթութեան մնաց միաւորութիւնն»: (159 / 23)

ստեղծանէն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն (181 / 7)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 23)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, (7 / 5)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս

որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն
բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 16)

ՇՕՇԱՓԱԿԱՆ - 1

Զի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ,
առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի
մէնջ: (44 / 17)

ՇՕՇԱՓԵԱԼ - 3

և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ (60 / 9)

Մարմին այտորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ
ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ
այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 14)

այս է՝ աչացն գտեսանելն, լեզւոյն զբարբառելն. այսպէս և լսելեացն
և զշօշափելեացն, ևս և ճաշակելեացն և գլխովին իսկ մտացն առ ի յիմաստիցն
յարձակմունս, ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն
ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօր
իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր
գարուեստ: (56 / 22)

ՇՕՇԱՓԵԼԻ - 8

շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն (122 / 21)

ընդ սոքօք են և այլք յովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի
և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 17)

Այտորիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի
և շօշափելի ասացաւ ի Յոհանն (125 / 6)

Արդ դուք ձեզին տուք զիրաւոյ, Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ոչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և [շօշափելի](#) (166 / 11)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ [շօշափելին](#) ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 21)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և [շօշափելին](#): (103 / 2)

շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ [շօշափելին](#) էր և տեսանելին»: (122 / 24)

Զգեցաւ [գշօշափելին](#), զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 19)

ՇՕՇԱՓԵՄ - 4

Զգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ [շօշափեցի](#) ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 20)

Զի որ անտեսանելին և անշօշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և [շօշափեցաւ](#) առ ի մէնջ: (44 / 18)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մէք զերևելին և՛ տեսաք և՛ [շօշափեցաք](#): (18 / 10)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զի ա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր [շօշափեցին](#) ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 6)

ՇՕՇԶՓՈՒՄՆ - 1

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և [գշօշափումն](#) (169 / 14)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՇԱԲԱԹ - 2

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց գկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 4)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեալ ի մեռելոց գկնի հասարակելոյ տունջեան և գիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 25)

ՇԱՂԿԱՊ - 1

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ իսառնակութեան: (195 / 17)

ՇԿԲ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 20)

ՇՈՒԲՁ - 1

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զզատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 24)

ՇՐՁԱՆ - 1

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս զտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 19)

Ո 66 (1452)

Ո՞, - 1

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ (18 / 4)

ՈԳԻ - 12

և ոչ nqh նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 14)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ nqh նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 6)

ասացաւ զնմանէ թէ՛ ոչ nqh նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 6)

«մեղս ոչ արար, և ոչ թողաւ nqh նորա ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 19)

«ոչ nqh նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (143 / 1)

ասացաւ զնմանէ՛ մեղս ոչ ունել, և թէ՛ nqh նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 4)

նոցա որոց կուրացեալ է nqny ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 6)

Երկնչեր և տրտմեր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր nquny զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեաւ: (59 / 3)

որպէս Աթանաս ասէ. «ոչ ինչ կարէ ապականել qnqh և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

«Յիսուս աղաղակեալ ի ձայն բարձր արձակեաց ի qnqhn, և եթէ՛ Յիսուս խոնարհեցուցեալ զգլուխն աւանդեաց qnqhn»: (24 / 10; 24 / 11)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման, և նովին անշնչացեալ մարմնուն զապականութիւնն մեր խափանեաց ի գերեզմանի և մերկացեալ շնչովն ի մարմնոյն իջեալ ի դժոխս, կործանեաց զնա, զգերեալսն գերելով ի նմա qnqhsun և մահուամբն զմերն մեռոյց զմահ: (175 / 14)

ՈՂՋ - 2

Ողջ լեր: (100 / 5)

Եւ ողջլեր ի Տէր: (148 / 5)

ՈՄՆ - 76

թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս մխանս և Սևերիոս, որ պատրիարքն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ (152 / 8)

Բայց զքեզ ոչ գիտենք թէ յո՞յց մխանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց մխանց գոլով նմանութիւն (35 / 18)

որպէս ինչ մխանց թուեցաւ ասել (42 / 4)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից մխանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ. և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է որ երկակաց մխանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 5; 78 / 10)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց մխանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 8)

որպէս թուեցաւ մխանց ասել (141 / 15)

ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք մխանք: (21 / 12)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են մխանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 17)

Առ որ ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի են մխանք, որ յանգոյից ի գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանոր էակացո: (77 / 17)

Ունանք յասացելոցս և՛ յանմարմնականացն յարմարեսցին գոլ, իսկ մարմնական կենդանիքս ընդ բոլորիքս ենթակայեալ է: (90 / 19)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ նմա՞նք ասին և նմանք ոչ: (156 / 20; 156 / 20)

նմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 20)

Իսկ նմանք թէ և ասեն, ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա (157 / 25)

նմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ նմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 14; 158 / 16)

նմանք ըստ բնութեան գտանին ասացեալք և այլք ըստ միաւորութեան: (160 / 22)

Են և այդ պատճառք մեծ. նմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ նմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5; 189 / 6)

Եւ արդ, եթէ նմն ոչ էր, ապա և ոչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և ոչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 3)

Արդ եթէ նմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 1)

Ասացէր. «Թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, նմն մարդ լինի (21 / 8)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի նմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. նմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 5; 26 / 6)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, նմն մարդ ասել (27 / 6)

Ոսն մարդ ո՞չ ապաքեն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. (27 / 9)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոսն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ (27 / 14)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոսն ի նոցանէ. «ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 22)

Ձի ոչ եթէ նախկին ոսն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 19)

այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեցին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոսն ըստ բնութեան, և ոսն ըստ միաւորութեան (54 / 18; 54 / 19)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոսն առ ոսն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 11; 76 / 11)

Եւ այլ ոսն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 21)

զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոսն յառաջ և ոսն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, (111 / 18; 111 / 18)

Օրինակ իմն որպէս ոսն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 24)

զի թէ ի բաց բարձցես զյատուկն, հանուրն ոչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոսնն (19 / 9)

ի սմա գտին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին, նոյնպէս և զԲանն, և այս է ոսնն (40 / 4)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յուսեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 24)

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յուսեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 17)

և է որ յուրուր խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 2)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն. և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, քան թէ ասել զովն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զովն մարդ: (13 / 5; 13 / 9)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, քան թէ զովն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13)

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զովն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

անամօթաբար ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զովն մարդ», և համայն առաւել զոր իմանալդ ասացեր, ոչ իմացար, զի ոչ եթէ դէմն զովն և եթ ջուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոլ (25 / 20; 25 / 22)

և յառաջ մատչելով՝ զնոյն բաժանէր յայլանմանս և ի զանազանս, որպէս յառաջն ասացի, զովն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 22)

Իսկ սա զովն արժանի առնէ այնոցիկ և զովն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9; 112 / 9)

զովն անուամբ միայն պատուէ, և զովն արդեամբք (115 / 5; 115 / 6)

Իսկ ապա ծնեալ ի նոցանէ մեղքն դառնայ և արկանէ յերկաքանչիւրոցն վերայ զապականութիւն, և զայն կրկնակի, զովն յառաջ և զովն յետոյ: (134 / 13; 134 / 13)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զովն մարդկային և զովն աստուածային (158 / 13; 158 / 13)

Դու փախչիս զովնդ յասելոյ (21 / 13)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զովնն մարդ»: (16 / 19)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զովնն և զդէմս. (16 / 20)

բայց մեք և ասեմք իսկ գոյն և ճշմարտեմք ոչ գայլ որ իմանալ զովնն (21 / 15)

Զի զովանս հոմակամութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին: (7 / 7)

և այս է գոր ասեաքն զովանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զովանս աստուածապէս և զովանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17; 67 / 18)

և այս է գոր ասեաքն զովանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զովանս աստուածապէս և զովանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17; 67 / 18)

իսկ դու ուսեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

զի թէ առ ուսեմն իսկ իմանաս զդեմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և ոչ ճանաչես: (26 / 1)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ուսեմն գով ըստ բնութեանն և ուսեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 20; 182 / 21)

Եւ դարձեալ թէ դէմն զուսեմնէ և եթ ասի, հնար է և բոլորին և առանց դիմի գով: (26 / 3)

Զի թէպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 18)

Ո՞ ՌՔ - 2 զո՞ որ ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի (36 / 16)

Լուար գառ ի նմանէ հարցեալն. «qn np ասէն զինէն» (136 / 11)

ՈՉ - 619

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մէջ ասիցս գիր. «չն են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 8)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անզուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարացի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (4 / 15; 4 / 16; 4 / 17; 5 / 2)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես», յիշեցուցանելով յանուանէ զԱթանաս, զԿիւրեղ, զԵփրեմ, զՅովիոս Հռովմայ և զայլս: (6 / 2)

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր. ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 7; 6 / 9; 6 / 13)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացէ ոք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 1; 7 / 6)

զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ոչ էաք լուեալ, և ոչ գիտացեալ (8 / 12; 8 / 13)

զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և նչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ (9 / 4)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յնչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 10)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք նչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և նչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 9; 9 / 10)

Ընդ որ նչ կարացեալ ելանել: (10 / 2)

պատասխանի ետ. «Ես բնութիւն և նչ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 12)

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ նչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 19)

Եւ զայս նչ ուղիղ ինչ մտօք (11 / 6)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և նչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, որ զանմուլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 1; 12 / 2)

քանզի այսպէս նչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 4; 13 / 8)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի նչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ (13 / 10)

Ջի թէ նչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն, ամենայն ուրէք համբուրէի զառ ձեզն ձայնակցութիւն. այլ զի ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ ատեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 4)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և նչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ նչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս նչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և նչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 7; 15 / 9; 15 / 10; 15 / 11)

Ասացեր. «այս ինձ նչ այլ ինչ երևի, քան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և նչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13; 16 / 1)

Եւ արդ, եթէ ոմն նչ էր, ապա և նչ էր իսկ, և հարկ լինի կամ զանեղ բանն ըստ քեզ յեղով ի մարմին և առ աչօք և նչ ճշմարտութեանք երևեալ: (16 / 3; 16 / 3; 16 / 5)

Եւ ասացեր. «ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ». զնոյն իսկ ասեմ և ես, զի և այնպէս իսկ է, զի անձնն անդէմ է, իսկ որ նչ ունի դէմ, նչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն նչ է և նչ ի գոյէ իմէքէ. (16 / 11; 16 / 11; 16 / 13; 16 / 13)

Եւ այս նչ այլ ինչ՝ եթէ նչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 14; 16 / 15)

Եւ ասես. «այսպէս նչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմնն մարդ»: (16 / 18)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ նչ ուսար զոմնն և զդէմն. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումն և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ նչ կենդանի և նչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 20; 16 / 24; 16 / 24)

Արդ եթէ ոմն նչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և նչ մարդ և նչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 1; 17 / 3; 17 / 3)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք նչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց նչ եղելոյ, և նչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ գոլ կամ կոչիլ: (17 / 4; 17 / 7; 17 / 8)

Եւ ասես. «թէպէտ և նչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 11)

ստուեր և նչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 21)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ սսես գոլ. թէ մնաց, որ էրն, նչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ (18 / 5)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. նչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, նչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս. զի բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և նչ ի նոցանէ պարունակեալ. զի թէ ի

բաց բարձր գյատուկն, հանուրն նչ լինի բաց բարձեալ, իսկ հանուրն շարաբառնալով, բառնանի ընդ նմին և ոմնն, և զի նչ են բարձողք իրերաց, ըստ սմին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս. յաղագս որոյ նչ սսի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի. Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումբք է հանդերձ անհատիւքն ի շարադրութեանն, և դու որ զմարդկային դէմն նչ ասելիք գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև նչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ նչ սսի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ նչ որ լինել Քրիստոս և նչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (19 / 1; 19 / 5; 19 / 7; 19 / 9; 19 / 11; 19 / 16; 19 / 18; 19 / 21; 20 / 6)

Եւ համայն նչ պատկառես այսպիսեօք խաւարեցուցանողօք գիտիք խաւարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 7)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և նչ աստուածածին խոստովանիս գուրբն Կոյս (20 / 14)

Եւ դարձեալ զի Նեստոր նչ կորուսանէ զգոյութիւնսն և զԲանին և զմարմնոյն իւրոյ, թէպէտ և զմիաւորութեանն բան անբարեփառապէս թերաբանէր. իսկ դու ումեմն նչ տալով և զոմն յեղով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (20 / 17; 21 / 1)

Դու փախչիս զոմնոյ յասելոյ, և զինչ ասեսն, նչ գիտես, բայց մեք և ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք նչ զայլ որ իմանալ զոմնն, այլ զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ, և այսպէս հաւատամք ի միաւորութեանն գտանիլ մեզ հանրական անդամոց կաթողիկէ եկեղեցոյ: (21 / 13; 21 / 15)

Բայց զքեզ նչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 /

Ա՛րդ, զայս եթէ բոլորում դիցես մարդկային բնութեանս, կամ նչ գոք ասես յղացեալ և ծնեալ, զի բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել քան թէ ի ներգործութեան, և կամ ասես առ հասարակ զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի նչ յատուկ Մարիամ և եթ ի բնութենէս, զի և ամենայն որ

և նչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս, զի և առ այլս և առ ամենեսին: (23 / 7; 23 / 11; 23 / 13)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղևն այս, անբաւք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուագելն հպագոյն և նչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս նչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (23 / 19; 23 / 23)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոգցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, զի բնութիւն նչ ունելով զնշանակիչն իւր (24 / 16)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն է, զի նչ անմարմին Բանին ըստ ինքեան կարելի է մեռանել, և նչ հասարակականի մարդկային բնութեանս: (24 / 20; 24 / 21)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդւոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց, մարմին հոգով բանականաւ, ապա ուրեմն նչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւետ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան. զի մեղս նչ արար, և նչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նորա, և նչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և նչ մարմինն նորա ետես զապականութիւն: (25 / 6; 25 / 12; 25 / 13; 25 / 14; 25 / 14)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն, յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես, «թէ գղէմն նչ այլ ինչ իմանամ քան թէ զոմն մարդ», և համայն առաւել գոր իմանալդ ասացեր, նչ իմացար, զի նչ եթէ դէմն զոմն և եթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ, զի թէ առ ումեմն իսկ իմանաս գղէմն, առ միւսումն ևս այլ ինչ և նչ ճանաչես: (25 / 19; 25 / 21; 26 / 2)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և նչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ նչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 6; 26 / 8)

Ունն մարդ ն՛ ապաքեն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այսոքիւք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. զսոյն ն՛ չ ապաքեն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 9)

Արդ՝ ասե՛ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ունն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ն՛ էթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ն՛ ստացաւ առ ի մէնջ հոգի, մարմին և միտս, այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս, ն՛ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արիւն ձեր: (27 / 15; 27 / 16; 27 / 18)

Եւ դարձեալ ն՛ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ էթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ն՛ իմ դիցեն: (28 / 2; 28 / 5)

զԲանն ասեմ զերևեալ դեմ, և ն՛ զայլ ոք: (28 / 13)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ն՛ ունելով նմա ի չօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ն՛ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ն՛ մարդէղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ն՛ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 17; 28 / 20; 29 / 1; 29 / 4)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ էթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ն՛ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկուսին գտանիս ասացեալ ն՛ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն... և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ն՛ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ն՛ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (29 / 13; 29 / 15; 29 / 17; 30 / 3)

որոց հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ն՛ տեսանի: (30 / 21)

կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ն՛ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց, զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ն՛ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 4; 32 / 6)

Չի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ն՛ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել

գառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և նչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և նչ ծնունդ գոլ, զի նչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և նչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և նչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (32 / 16; 32 / 21; 33 / 1; 33 / 2; 33 / 3; 33 / 4)

նչ գանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թեպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն նչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 10; 33 / 19)

Եւ նչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ (33 / 21)

և սակայն նչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 4)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, նչ ուրանամ, զոր ունէրն իձօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 19)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ նչ էթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և նչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 23; 35 / 2)

սակայն նչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 8)

սակայն նչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, նչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 17; 35 / 21)

և նչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

այլ նչ յանդգնիմք կամ ի բանեն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 11)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստուանեալ լինին, և որոց նչ են՝ հրաժարեալ (36 / 15)

Ձի թէ զմինն ճշմարտեսցես, զմիսն ևս նչ կարասցես ճշմարտել. զի զերկոսին միանգամայն ի վերայ միոյ իրի գիտել, անհնար է. զի թէ ասես զկենդանի զԲանն Աստուած ըստ իւրումն էութեան, առնելով և Նորա ի Կուսէն կենդանական մարմին ինքեան, և նչ անշունչ և անզգայ, պարտ է քեզ և երկուս խոստովանել կենդանիս. ապա թէ զայս նչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն.: (36 / 19; 36 / 24; 37 / 2)

Արդ՝ կամ ամբարշտեսցես միով իւիք ի սոցանէ, թէ ախորժեսցես կամ թէ նչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել, որ ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 10)

Իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և նչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 3)

զիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ գնոյն պէտս ինչ նչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Եւ զի հաւաստեալ և յինքեան բերէր Բանն որ ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն, ըստ նմին այսմիկ կատարելաբար՝ և նչ անկատար և զմարմինն իւր իրաւացոյց առ ի մէնջ զգենուլ: (39 / 6)

և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ նչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 14)

Ձի բնութեան հաւաքումն ի հասարակին ըստ զօրութեան և եթ է, անուամբ միայն նշանակեալ, իսկ յառանձնականումն նչ ըստ զօրութեան, այլ ըստ ներգործութեան և արդեամբք երևեալ: (39 / 18)

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր որ ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն նչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով (41 / 6; 41 / 9)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, նչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և նչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն: (41 / 14; 41 / 15)

Եւ զի միաւորեալն մի է և նչ ևս երկու, մին միաւորեցելումն որ զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13)

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալիս խորհուրդ, և նչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասէին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 18; 42 / 20)

զնոյն, և նչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին (43 / 6)

այս ապա նչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 1)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. նչ ըստ համագոյութեան, և նչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան (44 / 9; 44 / 10)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 9)

Զի նչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացոյի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ նչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (45 / 16; 46 / 1)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ ոք ըստ արժանաւորութեանն, այլ նչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեցի: (46 / 16)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ նչ ըստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս (46 / 25)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ նչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 9)

նչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 18)

Զի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և նչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և նչ ուրումն մարդոյ: (48 / 11; 48 / 18)

Զի նչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և նչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 18; 48 / 22)

Զի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի զոյ և նչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և նչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 13; 49 / 15)

Իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուջ բանականի, և հոգի և մարմին նչ այլ ինչ են (50 / 3)

մի, և նչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, նչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 12; 50 / 14)

Եւ թեպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն նչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով (50 / 20)

Սորին աղագաւ ապա մի, և նչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և նչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն

Երրորդություն և նչչորրորդություն, և միայնակ աստուածութեանն բնություն մի, և նչ երկու բնությունք: (51 / 1; 51 / 9; 51 / 11; 51 / 12)

որոց նչ է հնար նչ գոլ և նչ ասիլ բնություն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 2; 52 / 3; 52 / 3)

Իսկ եթէ բնություն անդէմ և անգոյ ասացես գոլ, կամ զԲանն կամ զառ ի մարդկանէ զմարմին նորա, գտանիս ասացեալ և նչ ինչ, նչ գոյ՝ և նչ բնություն: (52 / 12; 52 / 12; 52 / 12)

մի և բնություն ի նմա ըստ անեղ և անշփոթ խառնմանն, և զայս նչ ըստ համագոյութեան, այլ որպէս ասացի (52 / 17)

նչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնություն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 23)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ նչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, նչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3; 53 / 3)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել նչ է հնար (54 / 7)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ նչ: (54 / 26)

Արդ՝ եթէ նչ է բնական ապա և նչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին (54 / 26; 55 / 1)

Եւ որպէս նչ եքարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, (55 / 13)

Բայց նչ էթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Ադրիոնի աղքատ մտածութեան. օ՞ն անդր, մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն, զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ նչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 17; 56 / 1)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի (56 / 8)

ոչ դատարկս և անգործս թողլով զնոսա յանցնիւրոցն ներգործութեանց, այլ նոքումք զգայական մարմնոյն մասամբք և մտօք իմացականօք զաստուածային զօրութեանն ի գործ արկանէր զարուեստ: (56 / 24)

Եւ յաղագս այսորիկ և ընդ ձեռն այսգունի անճառ միաւորութեանն, մոռանայր մարմինն զբնականն իւր շարժունս, զի յաստուածայնումն է ծածկեալ և ընկղմեալ զօրութեանն, ոչ ի բաց բռնալով զնոսա Բանն Աստուած յիւրմէն մարմնոյն, զի և ոչ զմարմինն՝ յորում նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիւրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 9; 57 / 11; 57 / 12)

Եւ թեպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն, և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է գոր ասեաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 17; 57 / 21)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ, և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 14; 58 / 15)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել (59 / 6)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտար ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 10)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց, նչ ըստ բնութեան այլ ըստ անճառ միատրութեանն (59 / 19)

գօրմէ ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական նչ քաղցիցէ և նչ վաստակեցի (60 / 10; 60 / 11)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի նչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի նչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Իսկ զիա՞րդ նչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք (61 / 21)

ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն նչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոյնյն պատճառ, և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի նչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 5; 62 / 7)

Խոստովանիմք դարձեալ՝ առաքեալ զԲանն Աստուած յԱստուծոյ Հօրէ և իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար և թէ զիա՞րդ զհայրականն նչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ, գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս նչ ունիմք ասել և նչ միով ինչ իրօք: (62 / 16; 62 / 18; 62 / 19)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս նչ զմիատրութիւնն շփոթութիւն, և նչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 23; 62 / 23)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն, զկուսութիւնն նչ լուծանել զծնողին, և համայն նչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և նչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 2; 63 / 3; 63 / 5)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ նչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և նչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12; 63 / 14)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք, իսկ գտրին հակառակն նչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, զոր օրինակ,

և նչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն,
զի նչ գրեցան: (63 / 17; 63 / 18; 63 / 19)

Էջ առ նոսա՝ նչ մերկ աստուածութեամբն (64 / 23)

ընդէ՞ր նչ զի գմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով երարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն երարձ և իրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 13; 65 / 17)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն, որք նչ մարդկային բնութեանցն բերք, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն...մինչ նչ արարչական ձեռն, որ կապեաց զնա ի մեզ (66 / 9; 66 / 12)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օրինի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, նչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 21)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս, նչ ևս ըստ մարդկան, այլ աստուածային այս հրաշափառութեան գործ, զեղելութիւն և զաճումն հասակի յանձն առնելով անօրինաբար, իսկ զնուագութիւնն և զապականութիւն նչ ընկալաւ աստուածավայելչաբար (68 / 3; 68 / 7)

Նախ առաջին՝ զի նչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և նչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 16; 68 / 18)

Այլ և նչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 20)

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղի համբաւուն զարդեանց իրիս նչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին նչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ իրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 16; 69 / 17)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և նչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (71 / 1)

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս նչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և նչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ

զմանէ թէ՛ նչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և նչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 3; 71 / 4; 71 / 6; 71 / 7)

զիա՞ ըղ և նչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս (71 / 15)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, նչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և նչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն նչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 19; 71 / 20; 71 / 21)

այլ միացուցանելով առ ինքն անճառապէս զմարմնոյն իւրոյ գոյացութիւնք և նչ անձնաւորութիւնք երկու: (72 / 4)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ նչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն (72 / 10)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, նչ փոխէ զերկաթն հուրն, և նչ փոխէ առանց յերկուանալոյ: (72 / 14; 72 / 14)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն, և յորժամ նչ լինէր, կամ արգելոյր զայնոսիկ յիւրմէ մարմնոյն, բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար. և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն, զի և նչ թափուր երբէք ի նմանէ, ըստ սմին այսմիկ և նչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս, քանզի առ ինքն ամենեքումբք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (73 / 20; 74 / 8; 74 / 9)

Յաղագս թէ պա՞ ըտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ նչ. (76 / 5)

Եւ այս լինի նչ այլ ինչ, թէ նչ մի բնութեանն չորք առանձնաւորութիւնք: (76 / 14; 76 / 14)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, նչ զեակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 8)

Այլ ասեն, նչ ասեմք զհամագոյն ըստ նոյնութեան իսկութեան, այլ ըստ եղելութեան: (77 / 13)

որք են առ իրեարս և նչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն (78 / 9)

Ձօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և նչ փոխէ զեութիւնն, զհարոյն ի նմա տրամադրելով զեութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զհար նչ կորուսանէ: (78 / 14; 78 / 19)

Համայն և նչ զմի որ յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

Ձի նչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 24)

Այլ և նչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, զոր ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն, զի նչ յաստուածայնոյն հայթայթէ բնութենէն Բանն իւր մարմին, այլ ի մարդկանէ, և նչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 5; 79 / 7; 79 / 9)

Դարձեալ և նչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի նչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և նչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 12; 79 / 13; 79 / 15)

Այլ և նչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի նչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ (79 / 19; 79 / 20)

Եւ նչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ (80 / 4)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և

համայն նչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և նչ երկաթն ի հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, որպէս և յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 14; 80 / 15)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և նչ քայքայումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 22)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ», ասելով, «և նչ միով իւրք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և նչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 4; 81 / 7)

զի և նչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 10; 81 / 13)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և նչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և նչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 16; 81 / 17)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն նչ ասի տէրունական մարմինն, և նչ աստուածութեանն և նչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ (82 / 13; 82 / 14; 82 / 15)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ նչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

Եւ յաղագս այսորիկ նչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տիւն. այսպէս իմասցիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն նչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (83 / 24; 84 / 10)

և համայն նչ են ըստ այնմիկ (84 / 20)

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և նչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին

անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և նչասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն, զի յԱստուածայնումն ծածկեալ և ընկղմեալ եղև բնութեան: (84 / 25; 85 / 5)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. նչանմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և նչիսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, նչի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և նչյանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, նչի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և նչի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 9; 85 / 10; 85 / 13; 85 / 15; 85 / 17; 85 / 20)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ նչէ պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, նչհամաբուն և նչանսկիզբն յաղագս միաւորութեան, նչանեղ, նչանբովանդակելի, և նչոր ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 1; 86 / 3; 86 / 3; 86 / 4; 86 / 4; 86 / 5)

Իսկ ապառնին թէպէտ և ի գիտութեան դուզնաքեայ ինչ, այլ ի զգայութեան ամեննին նչ. Իսկ անցեալն՝ մօտաւորն ի զգայութեան, այլ նչ և ի գիտութեան, իսկ հեռաւորն մասնաւոր ինչ ի գիտութեան: (87 / 11; 87 / 12)

Եւ նչմիայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց նչելոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, նչկարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 11; 88 / 16; 88 / 19)

Բայց նչամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիանաւն, կարելի էր նմա նչմիայն պիտակացն նչտալ թոյլ հպել առ բնութիւնն, այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և նչլինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 15; 89 / 18; 89 / 19; 90 / 2)

Եւ սակայն նչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է, նչ է այս, և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որք նչ իցեն. հեռի յԱստուծոյ, զի նչ էթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և նչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին, այլ ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զորացեալ և ի բանսարկութենէ: (91 / 17; 91 / 20; 91 / 21; 91 / 21; 91 / 23)

Եւ նչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն նչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 4; 92 / 8)

զի նչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք, օրինակ իմն, որք որպէս յանդիման սկան ունել նչ զօրէն, որոգայթի հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 15; 92 / 18)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, նչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

Արդ էթէ յաղամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս նչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, նչ էառ զաղամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 10; 93 / 12)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն նչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի նչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 20; 93 / 21)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

Եւ յաղագս որոյ, զի նոյնագոյ և ազգակից զիրն առաջնոյն բացայայտեցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ նչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 11)

և նչ զօրութեամբ քո բռնագբօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 21)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտացի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 7)

մի՝ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և նչ բնութիւն կարէր բաղկանալ (98 / 4)

Զայս նչի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, (98 / 18)

ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս նչանարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 10)

բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և նչզյետին ինչ: (100 / 19)

Իսկ Թեոդոտեայ նչ միայն թէ հարցանելով նչ էհարց զիս, այլ և զիրն, զոր երկնէրն, նչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, նչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 21; 100 / 22; 101 / 1)

Զհայհոյութիւնն նչ գովեմ (101 / 4)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինէաք, նչ նա նենգաւոր և նչ մեք նենգեալ գտանէաք: (101 / 12; 101 / 13)

նչ գիտեմ՝ զմե՞զ իսաբել խորհեցաւ, թէ զիր ինքեան անձն (101 / 19)

Զիս՞ րդ և Պօղոս ասէր, թէ նչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13)

զի նչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և որ ընդ ապականութեամբն էր անդնալ. Աստուած կոչել և հօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18)

Դարձեալ թէ նչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, նչ գիտէր սահմանել, այլ և անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և նչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 14; 103 / 15)

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն նչ նոյնպէս: (103 / 23)

«ես վասն զի մէկին և նչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմունս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 1)

Արդ էթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ նչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն նչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 15; 105 / 16)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թէոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն, զի թէ թարգմանն առ ժամայն նչ էր գնացեալ (107 / 15) նչ զայն ասեմ (107 / 22)

«նչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն (108 / 7)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և նչ կիրս փրկականս (108 / 13)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 18)

արդե՞ք իցէ ի գրոյն զայթակղելն նորա և նչ յինքեան կամակորութենէ և յամառութենէ, և զի սովորութիւն է գրոց նչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 7; 109 / 9)

Իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «նչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» որ յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք, և յանդիմանեցի Թէոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն, և զի յարոյց զնա Աստուած ի մեռելոց, և նչ դարձցի մարմին նորա յապականութիւն և կամ ըստ ապառնոյն այսպէս, և զի յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և նչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 4; 110 / 13; 110 / 16)

նա ի ծննդեանն նչ խոստովանելով զայսուիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի (111 / 13)

նչ կարէ հեռանալ ի Նեստորի մոլորութենէն, զի և նա գնոյնդ ասէր: (112 / 3)

զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ գերբորդութիւնն չորբորդութիւն՝ և նչ ևս Երբորդութիւնն: (113 / 8)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ նչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 7)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ նչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7)

Եւ զնոյն ասէ և նչ աս (115 / 10)

լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և նչ արծուի: (116 / 11)

և ապա կեղծաւորի ասելով, «ի գերեզմանին զապականութիւն նչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 22)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ նչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. և հնար իսկ նչ է այսմ այսպէս լինել (117 / 1; 117 / 2)

զանապականութիւն ասել պարտիս. թէ կամիս և թէ նչ կամիս (117 / 10)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, նչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի նչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և նչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 18; 118 / 18; 118 / 19)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և նչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 3)

Արդ նչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և զգործոց, փոփոխէ զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց, իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 7)

Եւ դարձեալ նչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և իառնակել, և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի նչ են մի և նչ միոյ իրողութեան: (119 / 13; 119 / 18; 119 / 18)

Քանզի չարչարելին նչ է, և նչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և նչ ապականացուին ապականութիւն (119 / 19; 119 / 19; 119 / 20)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեբերանն Յոհան, «մահկանացու ասի մարմին, այլ նչ մահ մարմին, և ապականացու ասի մարմին, նչ ապականութիւն մարմին, քանզի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, իսկ ապականութիւն և մահի ի մեղաց ի ներքս մտին»: (120 / 5; 120 / 7)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, նչ որոշաբար և նչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիւրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, նչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և նչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 12; 122 / 12; 122 / 19; 122 / 22)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, նչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և նչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և նչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և նչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 5; 123 / 7; 123 / 8; 123 / 10)

Եւ նչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 12)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն նչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ նչ ասել զնա նչ երկրային և նչ մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (123 / 21; 123 / 23; 123 / 24; 123 / 24)

համբարձեալ և նչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

հետևի այս նոցա նչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 10)

սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և նչ փոփոխելի ինչ իրօք (127 / 3)

Յաղագս այնորիկ նչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և նչ մի ինչ (128 / 16)

Այլ և նչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասասցի, նչ դէմ, նչ զօրութիւն, նչ իմաստութիւն, նչ կենդանութիւն (128 / 21; 128 / 22; 128 / 22; 128 / 22; 128 / 22)

Եւ աստուածաբան ասէ. «նչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և նչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2; 129 / 6)

նչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 10)

աստուածաբար նչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ զիտէր քաղցն լովն նչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 20; 129 / 22)

«Զի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ, նչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 17)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ր ի մի՛ զքո մտածութիւնդ, նչ մեղանչել ասաց և նչ մարմնոյն ապականել և նչ հոգւոյն ի դժոխս ըմբռնիլ, և ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 21; 130 / 21; 130 / 22)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս, նչ թողեցելով յինքենէ մարդկային հոգւովն յաւարել զնա և նչ ընդ նովաւ զիւրն արկանել մարդկային հոգի: (131 / 1; 131 / 3)

Եւ եղաւ ի գերեզմանի ընդ ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ իւրոյ մարմնոյն, ի խափանել զապականութիւն և նչ ընդունել զնա: (131 / 6)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, նչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի նչ կարէ մահ բնակել ընդ կեանս, և նչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (132 / 20; 132 / 21; 132 / 22)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և նչ գմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Եւ յաղագս այնորիկ ասացաւ, թէ «մեղս նչ արար, և նչ թողաւ ոգի նորա ի դժոխս, և նչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (133 / 18; 133 / 19; 133 / 19)

մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և նչ մեղուցելոց: (134 / 24)

Եւ զի նչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն նչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 10; 135 / 11)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ նչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 4)

Ի միտ առ, զի նչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 12)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիրում գալստեանն ցուցանելոց է, զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և նչ երբէք փոփոխիմ» որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ նչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 19; 140 / 21)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և նչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 11)

Ապա թէ նչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և նչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին և ասել (141 / 13; 141 / 18;)

նչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի գՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և նչ փոփոխիմ», եթէ «նչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և նչ մարմին նորա ետես գապականութիւն»: (142 / 18; 142 / 22; 142 / 22; 143 / 1)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ որ ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ նչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ որ էլ յերկինս, եթէ նչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 4143 / 5)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն նչ գաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 11)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր, «նչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և նչ տացես սրբոյ քում տեսանել գապականութիւն (144 / 8; 144 / 9)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և նչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիւր նչ կորոյս, և յայն որ յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և նչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական, և նչ ասեմք թէ մահն մարմնոյն միայն էր, որպէս և նչ ասեմք, թէ կեանքն Բանին միայն էին: (144 / 23; 145 / 1; 145 / 2; 145 / 4)

Եւ եթէ այս այսպէս նչ իցէ, նչ միմիայն անուն շրջեացի յամենայն տեղիս, զինչ հարկ էր զալ լուսոյ աստուածութեանն և զզենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխամար: (145 / 10; 145 / 10)

Իսկ Թեոդոսէ նչ զիտեմ, թէ յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9)

արդեօք նչ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են (147 / 18)

Արարիչն մեր զմեզ նչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

Եւ զի այս այսպէս է, նչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 5)

նչ լինել քերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (150 / 19; 151 / 10)

Իսկ որք նչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին (152 / 6)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և նչ ճշմարտութեամբ: (153 / 1; 153 / 9)

Այսպէս երկոքին սոքա երկուք այսոքիւք բանիւք մարտոցեալք ընդ միմեանս, նչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 12)

Յակոբ՝ նչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 8)

Եւ համայն նչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 10)

Է՞ր աղագաւ Սևերանէ և Յովիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան, և նչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 3)

ոմա՞նք ասին և ոմանք նչ: (156 / 20)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում նչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, նչ է պարտ և նչ իւրք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց նչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և որ անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ

գերբորդութիւնն

և նչ ևս

Երբորդութիւն: (157 / 9; 157 / 10; 157 / 11; 157 / 14; 157 / 18)

Իսկ ոմանք թէ և ասեն, նչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և նչ ընկալաւ գնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել գնոսա, զի ասացաւ զնմանէ՝ մեղս նչ ունել, և թէ՛՝ ոգի նորա նչ թողաւ ի դժոխս և նչ ետես զապականութիւն: (157 / 25; 158 / 1; 158 / 4; 158 / 5; 158 / 5)

Ջի ի լինելն մարդ Բանն Աստուած անեզաբար մարմնացաւ և առանց շփոթութեան և առանց անջատման երևեցոյց զմիաւորութիւնն, որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մեջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և նչ քայքայումն ինչ, և կամ լուծումն այս բնութեան յայն կամ այնր յայս, այլ միացեալ մի լեալ»: (159 / 15)

Իսկ զլուխն առաքելոցն Պետրոս, նչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ գնա դաւանեաց: (161 / 7)

Իսկ նորա նչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցան (161 / 22)

Սներիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն, և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և նչ կիրս փրկչագործս, և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ նչ զիրոց ասացուածոցն յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 11; 162 / 12)

լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և նչ մարդկային բնութիւն: (163 / 6)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ գերբորդութիւնն չորրորդութիւն և նչ ևս երբորդութիւն, և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ ոք արկանէ ընդ նզովիւք, ասելով. Եթէ ոք յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ նչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նզովեցի: (163 / 12; 163 / 16)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի նչ միայն եթէ նչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ

նոցին հակառակք, ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, գորմէ ասէրն Եղիա
ցԻսրայէլ: (164 / 2; 164 / 2)

ապա եթէ են մշակք նենգաւորք, որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ
լուսոյ և նչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի
նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին (164 / 14)

այլ որոմանն և նչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ
առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաղագ ոտից ձերոց, որք
առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և նչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի.
լուսագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ
նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 2; 165 / 6)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և նչ կարէք պատճառել
իբր թէ նչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի նչ այլ ինչ, այլ ի
վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 15; 165 / 18)

այս զինչ այլ լինիցի, և նչ հրեշտակական և երկնային: (166 / 14)

Քրիստոս նչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 5)

մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել
Քրիստոսի կիրքն և նչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման
մարմնոյն տան զակնարկութիւն և նչ զմիաւորութիւն, առնու զոր ոչն ունի, և զոր
ունին, նչ կորուսանէ, Իսկ փոխումն զիւր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել
կարէ: (167 / 19; 167 / 21)

Երևելին առ ինքեան նչ մնաց ամենայն իրօք և ամենին, գտանի առ աչօք
և նչ ճշմարտութեամբ եղեալ երևումն, ըստ նմին և այլ անտեսականքն, ընդէ՞ր
ապա ասի մարմին զգենուլ ի Կուսէն: (168 / 4; 168 / 5)

Ճշմարտութեամբ և նչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի
մարդոյ: (168 / 15)

Առ զերևելին զի ճշմարտութեամբ և նչ նմանութեամբ զերևումն
արասցէ: (168 / 18)

Զգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեցի ի մարդկանէ
և նչ ստուերաւ: (168 / 20)

Իսկ ի նմին ժամու նչ ընդունել կերակուրս անբաժ միաւորութեանն բացափայլէր զօրութիւն: (170 / 6)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական նչ վաստակեցի (170 / 9)

Թողացուցանել, նչ գանջատել ասէ Բանին ի մարմնոյն և կամ զմարմնոյն ի Բանէն, այլ զկամելն զիր առ կրել զմարդկային կիրսն, թողացուցանել ասի: (172 / 11)

Եւ մանաւանդ զի նչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, նչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ էթէ վասն զի նչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 15; 173 / 20; 173 / 21)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «էթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ նչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, նչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից (174 / 14)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ նչ ընդ ձեռն ապականութեանն (174 / 21)

նչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 4)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և նչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 18)

և նչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 1)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և ոչ ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և նչ Բան: (176 / 10)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. նչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և նչ մարմին, և նչ մարմին

յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 19; 176 / 22; 176 / 22; 176 / 23)

հոգի մարդկային՝ թէ և զբնականացն նչ զի և նչ մարմին, այլ զիրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս (178 / 13; 178 / 13)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ նչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 6)

նչ մասնաբար իմանամք և նչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք, այս և արարեալն և ծառայն նչ մասնաբար ասի և նչ զաստուածութիւնն առնէ եղանելի և ծառայական: (179 / 11; 179 / 12; 179 / 14; 179 / 14)

Եւ դարձեալ անեղն նչ զմարմին առնէ անեղ և նչ մասնաբար ի վերայ աստուածութեանն միայնոյ ասի: (179 / 16; 179 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն նչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 /

Ո՞վ արդեօք նչ զիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն նչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, քանզի ընդ ո՞ւմ ումեք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր նչ գոլով լծակցին, քանզի և յարմարի իսկ նչ այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 16; 181 / 17; 181 / 20; 181 / 21)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և նչ ևս ասի նչ թեալ և նչ անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ նչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն նչ յարմարին նմա: (182 / 12; 182 / 12; 182 / 12; 182 / 13; 182 / 14)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ նչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ նչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 4; 183 / 5)

բայց զապականութիւնն նչ ընկալաւ, զի մարմին նորա նչ ետես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 18; 183 / 19)

նչն կարէ ստել Նեստորիոսս և նորին համախոհքն: (52 / 24)

Արդ եթէ որպէս սսեն և այնպէս է, նչն է այն, որ ոչ է այնպէս (105 / 15)

Եւ որք նչն են ընկալեալք ի Տէառնէն (135 / 13)

առնու զոր նչն ունի, և զոր ունին, ոչ կորուսանէ, (167 / 20)

ունիցին զոր նչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 6)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 24)

զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

և զոչ են ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

Եւ Աթանասս սսէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ սսէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 9)

այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 21)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյժ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբեք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յումեքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

ՈՉ ԱՊԱՔԷՆ -7

Ասացեր. «թէ ի մարդկային զանգուածոյս դէմ նշանակեալ, ոմն մարդ լինի». զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի

մարդոյ, նչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և նչ էթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 10; 21 / 11)

գտյն ն չ ապաքէն գայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

Արդ՝ ն չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին (30 / 21)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ն չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ն չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ (83 / 7)

նչ զնա ապաքէն ասացեալ լինի և անտեսանելի և շօշափելի (166 / 10)

Եւ դարձեալ որ անցաւի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ն չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով որ այլ լինի, էթէ ոչքարի բնութիւն: (166 / 19; 166 / 21)

ՈՉ ԵԹԷ -24

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, նչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և նչ էթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 11)

զի նչ էթէ դէմն զոմն և էթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասացի գոլ (25 / 22)

Այլ նչ էթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 11)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ նչ էթէ յաղագս այսորիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք,

որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և գորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (34 / 23;)

Եւ ոչ էթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (40 / 23)

Ոչ էթէ յորժամ կրկին ասէին զկատարելութիւնն: (42 / 18)

Ձի ոչ էթէ նախկին ուն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 18)

Բայց ոչ էթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. օ՞ն անդր, մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 17)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ էթէ ընդ ձեռն սոցա և միաւորութեանն լուծեալ անլուծանելի կապարան (58 / 5)

այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ էթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, քա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զծնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 6; 67 / 8)

Ոչ էթէ նուազեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 4)

և ոչ էթէ կիրքն կարող էին զիւրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (120 / 24)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոռվեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ էթէ զոչ են»: (121 / 8)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, էթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին

գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունակացն մարմին (127 / 16)

զի նչ էթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն դնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (150/19)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ նչ էթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 16)

Զի նչ էթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային (158 / 11)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, նչ էթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 18)

հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի նչ էթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի զոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 10)

նչ էթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսեամբ զտեսանելին: (172 / 17)

կամիցի ուղղել զկառսն՝ նչ էթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 22)

բայց նչ էթէ վասն զի նչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 21)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ, այլ նչ էթէ յարարածական բնութենէս յինքն ինչ խառնեաց (174/2)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և նչ էթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 12)

ընդէ՛ր_նչ_զի գմահն էլոյծ Տէրն, որպէս և գոժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով երարձ ի մէնջ, իսկ գոժոխս և զապականութիւն միայն երարձ և իրամատեաց, նչ_ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 17)

նչ_ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յորում էրն, զայն ասէր: (107 / 8)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն նչ_ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ_նչ_ասել զնա_ն՛չ_երկրային և_ն՛չ_մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (123 / 21)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն ցգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն նչ_ևս ասցի(123/21)

Ձի թէ իցէ մարմին, և նչ_ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, նչ_ևս կարէ զոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և նչ_ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 3; 176 / 4; 176 / 7)

Արդ արժան է ասել, զոր և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն, զի բանն Բան է, և նչ_ևս մարմին, և մարմինն մարմին, և_նչ_Բան: (176 / 10)

Իսկ մինչ առանձնաբար ի մարմնոյն և եթ հակադարձէ զբանն, հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն, զի և ճշմարտութեամբ մեռաւ և եղև անշունչ մարմինն, և նչ_ևս ասի_նչ_թռեալ և_նչ_անշնչացեալ մարմինն, իսկ եթէ_նչ_իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն_նչ_յարմարին նմա: (182 / 12)

ՈՉ ԹԷ -3

և նչ_թէ ընդ ձեռն այսորիկ և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն քարոզէին (38 / 17; 38 / 21)

Ոչ_թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և նչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել (59 / 4)

Իսկ նախաստպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ նչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 9)

ՈՉ ԻՆՉ - 5

Եւ դարձեալ զի դուք և զմի նչ ինչ յիմոց անտի կատարեցէք խնդրոց»: (8 / 21)

«Ոչ ինչ» պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և վարդապետի ումէք կարօտասցի, որ զանմուլարն սիրեսցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 1; 12 / 2) յորմէ ապա և նչ ինչ: (16 / 14)

և համայն նչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 16)

Աթանաս ասէ. «նչ ինչ» կարէ ապականել զոգի և զմարմին, բայց մեղք: (132 / 17)

ՈՉԻԱԸ - 1

ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր նչխարս (164 / 19)

ՈՉ ՄԻ - 4

ապականութեան և դժոխոցն վայր նչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 15; 70 / 16)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և նչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 11)

Յաղագս այնորիկ նչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և նչ մի ինչ (128 / 16; 128 / 18)

լինիցի և նչ մի (181 / 9)

ՈՉ ՄԻԱՅՆ...ԱՅԼ - 3

Արդ նչ միայն թե՛ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ (112 / 15)

Ձի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, նչ միայն թե՛ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 18)

Եւ նչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիլն և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 2)

ՈՉ ՄԻԱՅՆ ...ԱՅԼ ԵԻ -7

նչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ նչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անգուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թե՛ արժանաւորաց սիրոյն, նչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թե՛ Տէր Աստուած կամի, զի արդարասցի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (4 / 16)

նչ միայն թե՛ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս(19 / 2)

ուստի յայտ է, թե՛ նչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 7) այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, նչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 10)

մերձեցաւ ի տեղիսն ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և նչ միայն այս , այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս... կատարելով (67 / 16)

Իսկ Թեոդոտեայ նչ միայն թե հարցանելով նչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, զոր երկնէրն, նչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, նչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 20)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի նչ միայն եթէ նչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք, ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասէրն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 2)

ՈՉ ՄԻ ՈՔ -1

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ նչ մի նք ի դոցանէ (10 / 20)

ՈՉ/Ն/ ՈՔ - 20

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ նչ գոք ի հարցն զիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն նչ գոք զիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 19)

և կամ նչ նք լինել Քրիստոս և նչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 5)

զի զԱստուած նչ նք ետես երբէք (29 / 16)

«Թէ զկնի շարադրութեանցն նչ նք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 13)

նչ նք մեղանչիցէ գնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 18)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի նչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի նչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19;)

Ըստ սոցիալական և իրավաբան հաղորդ առնելով զմարմինն իր բնատրականաց Բանն, տեսանելին կարողություն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և նչ որ կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

գոր նչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66/11)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, նչ որ կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

որպէս և ինքն ասէ. «զանձն իմ նչ որ առնու յինէն (122 / 5)

Յաղագս նորին և զվերս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիրում գալստեանն ցուցանելոց է, զի հաւատացուցէ զաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և նչ երբէք փոփոխիմ» որպէս և ինքն ասաց, թէ «նչ որ» էլ յերկինս, թէ նչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 21;)

Ապա թէ նչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և նչ պիտոյանալ կերակրոյ և նչ ումէք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիրն անուանել մարմին և ասել (141 / 18)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ նչ չարչարեցաւ, իր Տէառն ասացեալ է, «նչ որ» էլ յերկինս, եթէ նչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ են յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»։ (143 / 5)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և նչ կարէք պատճառել իբր թէ նչ որ զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

նչ որ կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

զԱստուած ոչ որ ետես երբէք, և գոր նչն որ ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 17)

Իսկ մի բնութիւն յետ շարադրութեանցն՝ նչ գոք ի հարցն գիտեմք խոստովանել: (14 / 3)

Եւ ասես. «յետ շարադրութեանն մի բնութիւն նչ գոք գիտեմ ի հարանցն խոստովանել». (18 / 19)

կամ նչ գոք ասես յղացեալ և ծնեալ (23 / 7)

ՈՉ ՈՒՐՈՒՔ -1

- Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր. «չև են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 8)

ՈՍԿԵՔԵՐԱՆ - 3

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեքերան ասէ (121 / 4)

որպէս և Յոհան Ոսկեքերան ասէ. (159 / 12)

Եւ եթէ ասէ զնոյնս «Ոսկեքերանն» Յոհան (120 / 4)

ՈՍՈՒՍ - 1

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, ոչ գիտէր սահմանել, այլ և անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ստիսի ումեք, մարտնչէր: (103 / 16)

ՈՎ/ հարց. դ./ - 19

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն (20 / 12)

յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից (29 / 9)

ասերն Երեմիա. «ուվ տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 4)

Ուվ արդեօք ոչ գիտիցի զայս (181 / 16)

զո՞ք որ ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յուսմէ իմեքէ ի սոցանէ ի բաց կալ: (36 / 17)

առ ո՞ւմ կամ յն յն վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել զոլ ի Քրիստոս, առ ո՞ւմ կամ յն յն վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արին յն յն բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ն յն որդի է Քրիստոսն», (161 / 1)

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան, կամ ն յն այնոքիկ որ ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 7)

զի՞նչ խորհիցի և ն իւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի (11 / 16)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ն իւմ և ն իւմ ասես զոլ (18 / 23; 19 / 1)

ն իւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս խնդրեսցուք, ասա՛, մեզ: (24 / 5)

Արդ՝ զայս ն իւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ (24 / 12)

Արդ ն իւմ ումեք և տացես զայս (24 / 19)

քանզի ընդ ն իւմ ումեք միաւորեսցի ի մինն (181 / 19)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես զոլ դէմն, զաներևելին, որ յԱստուծոյ Հօրէ, զն իւմ ասես արդեօք և զոլ: (28 / 15)

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թէ յն յն ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 2)

ՈՎ /կոչ./- 10

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի (71 / 18)

Ոչ է, ն՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն (94 / 10)

առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար, որպէս և դու, ն՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց (97 / 10)

Արդ և դու, ն՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճատից, ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 13)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ն՛վ է Որդին Աստուծոյ (103 / 8)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ն՛վ Տէր իմ (103 / 13)

Արդ ասա՛ ինձ, ն՛վ Թեոդիտոն (118 / 3)

Ընդէ՞ր դու, ն՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 1)

Բայց դու, ն՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 13)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, նվ բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ (150 / 6)

ՈՎ ՈՔ - 2

ո՞րքան և ն՛վ նվ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծաննին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 11)

ո՞չ ասպաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս նվ նվ այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց նսից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 5)

Սոքօք երկոքումբք գեզեցկագոյն նսիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 16)

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս նսու (164 / 7)

ՈԲ - 309/դերանուն և շաղկապ /

Առ այնոսիկ ոք ասեն բնութեամբ անձն անսկիզբն ընկալեալ զմարդկութիւն Աստուած Բան ի Կուսէն: (3 / 3)

զի այն ոք իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, ոք անհաւատ պարզնացն գտանէր պտուղ: (4 / 3; 4 / 9)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի ոք յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ (4 / 12)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց. զի ոք ուտէրն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

այլ և ոք ծայրագոյն է կրճիմն ընդ մէջ մեր և արևմտականացն, յանձն առնոյր ընդ մեզ միաձայնել մի բնութիւն ըստ գերաւերաշ միաւորութեանն Աստուածն Բանի մարմնացելոյ խոստովանել (5 / 17)

նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս ոք թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր, համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ

առ ի նմանե ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 11)

Իսկ նորայոքն և np ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 13)

Առ np պատասխանեալ ասաց (8 / 18)

զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և np ինչ սոյնպիսիք: (9 / 6)

Առ np ասացար (9 / 7)

Ընդ np ոչ կարացեալ ելանել: (10 / 2)

Առ np ասացարն. «Չէ հնար բնութեան առանց դիմի իմանալ կամ ասել ըստ ամենայն հարկաւորութեան, յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն, և կամ ըստ միոյ դիմին մի ասել և բնութիւն, և կամ ապա և թէ ոչ մի ոք ի դոցանէ, հարկ է զմիջինն խնդրել՝ np բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 14; 10 / 21)

և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, np զանմոլարն սիրեցէ գտանել հաւատոյն բան: (12 / 3)

Ձի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, np քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 11)

Իսկ np ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան (16 / 11)

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցար ասել զգերակացեալն ի մարդումս և np զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 22)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ սես գոլ. թէ մնաց, np էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 5)

Բայց շարադրութիւնդ np ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ(18 / 23);

Ա՛րդ, եթէ հանուր առ հանուր շարադրեալ եղև, ամենեքումքք է հանդերձ անհատիքն ի շարադրութեանն, և դու որ գմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէն եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել իսաչիւ, և կամ ոչ ոք լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (19 / 15; 20 / 6)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ, ոչ ապաքէն որ ի հասարակացն իմեքէ առանձնացեալ իմանի, և ոչ եթէ հասարակականք ոմանք: (21 / 10)

Եւ զիս ^օրդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել, այլ որ քեզ անհաւանութեանդ է, մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց ճշմարտութիւն: (22 / 11)

Արդ՝ զայս ո՛ւմ ումեք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ, Բանին անմարմնականի, թէ հասարակականի բնութեանս մարդկայնոյ, որ ևս անմարմին գոզցես թէ ըստ ասցելումն Բանի, զի բնութիւն ոչ ունելով զնշանակիչն իւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 15; 24 / 17)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել (25 / 3)

Եւ դարձեալ՝ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի. ոմն և ի հոմասեռիցն հանդիպեսցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 8)

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 11)

պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն զերազանցեալոյ ամբարշտութեամբ, որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 2)

«և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, կեցցէ յաւիտեան (27 / 21)

Եւ դարձեալ ոչ ասել՝ «զանձն իմ դնեմ», զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, np իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 5)

Եթէ զերևելին զԲանն ասես գոլ դէմն, զաներևելին, np Սստուծոյ Հօրէ, զո՞վ ասես արդեօք և գոլ: (28 / 15)

և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և np խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է: (29 / 10)

զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ (30 / 1)

Բայց ասացից առ այսոքիք և այլ իմն հրաշալիս, զի այնոքիկ, np քեզ յանհաւատութիւնն առաջնորդեն, նոքին բարեփառս զմեզ յօրինեալ կատարեցեն: (30 / 6)

Ի չորս բաժանի np ի վերայ էակացս առեալ լինին անուանք (30 / 9)

Ա՛րդ, զայլովքն ժամուս զանց առնելով, յաղագս իւրաքանչիւրին դուզնաքեայ ասասցուք, np և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 13)

ի ներգորչութենէ՝ զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանալն յերկինս և np զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

Արդ՝ ահա զյատուկն np ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկան (31 / 11)

և այն np ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 7)

այսոքիկ ամենեքեան, np ինչ ենն՝ խոստովանեալ լինին (36 / 14)

արժան է ասել, np ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 11)

Ըստ ինքեան Բանն np ի Հօրէ և մարմինն Իւր՝ np առ ի մենջ ամենայն իւիք և ամեննին այսոքիք գոլով ի կատարելութիւն (37 / 22; 38 / 1)

պարտ է մեզ յիշել և np ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 10)

Եւ զի հաւաստեալս և յինքեան բերեր Բանն np ի Հօրէ զդէմն յատկական հանդերձ հասարակական բնութեամբն (39 / 3)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, np հասարակէն էր առանձնացեալ, եթէ բնութիւնն յիշէին ի վերայ նորա, յիշէին, np զհասարակականն բոլորապէս յինքեան բերեր բնութիւն. մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 9; 39 / 11)

և այս է ոմնն, np և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և np այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իւրք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 4; 40 / 5)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս np ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և np ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 11; 40 / 13)

ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և np սոցին ազգակիցք (40 / 21)

մին միաւորեցելումն np զանգիտէին հարքն մի անուանել դէմ՝ մի և բնութիւն: (42 / 13)

Բայց էր երբեք ուրեք, np և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 15)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին np էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և զպատուական իւր մարմինն ասէին, և զնոյն, և ոչ այլ ինչ, անշփոթաբար անքակաբար միացեալ դաւանէին. զի ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զդէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակական. զի թէ դէմ է, այն է, np զբովանդակն յինքեան երևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ np բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 2; 43 / 11; 43 / 13)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի Քրիստոս, np ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն, կամ ըստ յեղման և շփոթութեան, և կամ դարձեալ ըստ յատկական գոյացութեան, այլ ըստ անճառ և

անպարհիմանալի միաւորութեան Բանին առ իւրն մարմին, զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ, զի այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (43 / 18; 44 / 3)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ, և որ մանաւանդ, որ անճառն և գերահրաշն է միաւորութիւն, և սորին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 12; 44 / 12)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 16)

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակս առ ի յերկրայինն միաւորութեան, ի յերկնից ասի իջեալ, և զի ընդարձակագոյնս ասացից, զի որ ըստ բնութեանն Բանն էր անմահական, ըստ միաւորութեանն անօրէնութեան յանձն էառ և զմեռանելն, և զբնութեամբ զմահկանացու մարմինն իւր արար ընդ ձեռն առ ինքն միաւորութեանն անմահ և անապական: (44 / 19; 44 / 22)

Եւ որ անբովանդակելին էր ըստ բնութեան Բանն Աստուած (45 / 3)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի (46 / 7)

Յուլիանիա է արդարև, որ այնպէսն ամբարշտեցէ: (46 / 14)

և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (47 / 6)

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեցի վեհագունին յաղթել, թէ զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշաբար և առանձին դիտեցին: (48 / 7)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է, այսինքն Աստուածն Բանի մարմնացելոյն, ներգործելն և կրելն, նոյնպէս և կամելն Բանին Աստուծոյ ասի, որ առ անքակաբար մարդկային էր միացեալ միտք: (48 / 23; 49 / 3)

Ջի ամենայն np ինչ միանգամ և տեսանի ի տերունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասասցին: (49 / 11)

ոչ ոք մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, np զբնութիւնն յինքեան երևեցուցանէ, և ի վերայ բնութեան np ի դիմումն երևեսցի: (49 / 20; 49 / 21)

սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 3)

Ջի որպէս խոստովանիմք զԲանն, np Աստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, np առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային (51 / 19; 51 / 22)

Ջի թէ զդէմն ասասցես գոյ ի բանումն, np Աստուծոյ Հօրէ, և ի մարմնումն նորա, np ի մէնջ՝ ասացեալ լինիս ընդ նմին կամ թէ զնոյն և բնութիւն աստուածային, բնութիւն և մարդկային: (52 / 5; 52 / 6)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, np լսելոցն՝ լուիցէ և np արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 9; 53 / 10)

Ընդ նմին ասացաք և զայս ևս. եթէ են ոմանք, np ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են np ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 18; 53 / 19)

Եթէ չարչարանքն և մահն, np վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 9)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականն np եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 16)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն np ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 6)

Իսկ Բանն Աստուած, np և ընդ զգալոյն էր անքակաբար միացեալ և ընդ իմանալոյն, առաջնորդական գոլով բոլորիցն մարմնոյն մասանցն առ ի զերկաքանչիւրսն շարժեալ (56 / 16)

զի np անտեսանելին էր ըստ բնութեան և անշօշափելին, եղև ի միաւորութենէ անտի ականատես մարդկան, և ի ձեռաց մարդկան գտաւ շօշափեալ, և զօրմէ ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցի», ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարաւն և զվաստակելն, և np անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ (60 / 6; 60 / 13)

np և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, np ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն ցուցեալ ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, np յաղթելն համարէր, այլ և էլոյծ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 10)

ոչ ոք յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն, np կապեաց զնա ի մեզ, եկեալ ինքեամբ արձակեաց (66 / 13)

Իսկ ներգործականք են, np յայլմէ առ այս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օգտութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան զտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 16)

Բայց ինդիւր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, np ապականութեան առաջի դնէր մ (68 / 12)

զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուհաս ընդ յանցանացն, np իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 2)

Ասասցոյք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, np տարակուսին և ասեն (71 / 11)

զի np թուին էր և ցուրտ յառաջագոյն, լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 15)

Ձի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, np է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնատրութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 11)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և np ինչ սոյնպէս անուանք, np յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 3; 77 / 4)

Առ np ասեմք (77 / 6)

Առ np ասեմ, թէ եղելութիւնն ի հոմանանունցն անտի է, զի են ոմանք, np յանգոյից ի գոյ ածան, յոլով եղեալք ասին, որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 16; 77 / 17)

Եւ է np ծնեալն ի ծնողէն ասի եղեալ, np զհասարակականն և զյատկականն միանգամ յինքեան բերէ. և է np ի նիւթէ իմեքէ անօթ ինչ յօրինեալ եղեալ ասի, np նիւթոյն բնական է, և զանուն և զձև այլ ընկալաւ և զներգործութիւն, և է np յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն, որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ. և է np ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել, որք են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն, և է np երկակաց ոմանց էակաց ի միասին գոլով, յաղթեսցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (77 / 20; 77 / 20; 77 / 22; 77 / 23; 78 / 2; 78 / 6; 78 / 10)

Ձի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր, np ի մարդկանէ, այլ որպէս Բանն ի Հօրէ զիւրն ունի գոյութիւն, այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 1)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, np զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 9)

Կացեալ, ասէին, մինն np էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 19)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, np է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրինեալ» (81 / 3)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 12)

այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այսոքիւք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ սոյնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 10)

և համայն ոչ են ըստ այնմիկ, որ զգեցեալ եղև, ևս առաւել ըստ առողին, վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 21)

զի և ոչ իսկ յարմարեցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անբակաբար (85 / 11)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անակիզբն յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ սորին ազգակից անուանք: (86 / 5)

այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 10)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 2)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Զօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 10)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (91 / 1)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 16)

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք (92 / 16)

ասացին, թե Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեալ, որով իւրք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 1)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 13)

Մէք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա զեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 4)

այսուհետև զմերն և որ զճշմարտութեան է իմաստասիրեցից բանս: (94 / 8)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 13)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 11)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 2)

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս. մի՛ զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին, առանց որոյ և ոչ բնութիւն կարէր բաղկանալ, և միւսն, որ յախտասիրութենէ իւրմէ զկնի գոյանալոյն գտանելոց էր մարդն, զոր և գտեալ խառնեաց և բնաւորեցոյց ի բնութեանս (98 / 5)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են սոքա ի մեզ, իսկ զանասնականն և որ ընդ ձեռն երկակաց խառնից և խողտմանց գտաք, մէք գնեմք հիմն մերոցս լինելութեան, որ և սա բնական անուանի: (98 / 14; 98 / 15; 98 / 17)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 1; 99 / 2)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկանն և զմարմնական կիրս, զայն նր արտաքոյ մեղացն իցէ» (99 / 6)

և նր արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նմա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ գլետին ինչ: (100 / 17)

Ջհայհոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և նր առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն, որչափ ինձ արժան իցէ, շնորհակալ պարտ է լինել նմ (101 / 4)

և նր ի կարգին է: (102 / 6)

պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, նր յառաջն էի (102 / 9)

ոչ էր հնար զանփառն և զանկատարն և նր ընդ ապականութեամբն էր անդևալ. Աստուած կոչել և հօօր և Հայր հանդերձելոյն: (102 / 18)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, նր տեսանելին և շօշափելին: (103 / 1)

և տեսէր զնա և նր խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, նր դէռ չև ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 9; 103 / 10)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի նր ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել, այլ և անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումէք, մարտնչէր: (103 / 13)

նր գտանի այս ի բերան այնոցիկ, նր շփոթութեամբն ժպրհեցան ասել զմիաւորութիւն Բանին ընդ իւրում մարմնում (104 / 5; 104 / 5)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, նր ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և նր չև ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 15; 105 / 18)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, նր զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

ոչ զայն ասեմ, ասէր, np ի գերեզմանին և կամ np ի մեղացն է, այլ np ինչ միանգամ յիրաքանչիր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 22; 107 / 23; 108 / 1)

զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, np էր յառաջ: (108 / 15)

Եւ զոր մարգարէն զբանն ի հանդերձեալ ժամանակն հայեցուցանէ առ np ինչ լինելոցն է, սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 17)

զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, np սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 22)

այլ է երբէք, np առ միմեանս փոփոխեալ լինին, որպէս և ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ զետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 12)

Բանն ասացեալ լինէր առ Երուսաղէմացիս, np հանդերձեալ էին երթալ ի գերութիւն ի Բաբելոն ի Նաբուգոդոնոսորայ (109 / 15)

իսկ զմիւսն մարգարեական ձևով շարադրել յապառնիս հայեցուցանէր ասելով, «ոչ ևս դառնալոց է մարմին նորա յապականութիւն» np յայտնապէս աստուստ բացափայլեալ բանիս հոլանիցին միտք (110 / 6)

np ընդունելոց է ընկալցի, և np արհամարհելոց է, արհամարհեցի: (110 / 19; 110 / 20)

որո՞վ իւրք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ, np ի ծննդէնէ մինչև ցգերեզման թաղեալ կան յապականութեան (111 / 4)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, np ի կուսէն, մինչև ցլաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 6)

զրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ np դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». (113 / 4)

մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և np ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն (114 / 7)

զմարդն կենդանի և զբանականն և np պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ (115 / 7)

Զի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, np սահմանէ զիրն, որպէս np կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 20; 115 / 20)

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բշողական, np լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 9)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «np ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեսցի»: (116 / 17)

ամենայնքս ի մարմնականացս np հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ (117 / 3)

այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, np ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (118 / 1)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն, np զայսուսիկ յապականելն իւրում նմա երթեալ մատուցանէր, «զի np ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 7; 118 / 8)

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն np ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 13)

Եւ հարքն np ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսուսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին np ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազաբար, որպէս և Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, np Աստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ

զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, np շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 8; 122 / 14; 122 / 18; 122 / 24)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, np հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել (123 / 13)

np հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միատրութեանն: (125 / 9)

«Սա է np կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան», որպէս ասացն Սիմէովն, ի սմանէ հրեայք զայթակղին և յիմարին հեթանոսք, այս է np առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 3; 126 / 7)

np ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 3; 128 / 7)

զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, np զիտէր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 22)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զիտէր, np ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուղէզնացութեան, այլ վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն 130 / 5)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակաբար Բանն Աստուած np ընդ իւրում մարմնոյն, np ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս, որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, np զմեզ յապականութիւն քարշել արկանէր, այսպէս ասէր, թէ «np կայրն մեզ հակառակ, էբարձ զնա ի միջոյ և բնեռեաց զնա ընդ խաչափայտին»: (131 / 22; 131 / 23; 132 / 4; 132 / 6)

գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն np ի Քրիստոս (133 / 11)

Եւ բազում ինչ այլ np սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 15)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, np զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր

աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, np ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն, իսկ մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն np հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 15; 134 / 19; 134 / 23)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին, որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, np ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց np արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6; 135 / 7)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, np արտաքոյ մեղացն: (135 / 9)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ np է ապականութիւն: (135 / 12)

Զմէ՞ զանազան գործոցն np ի նմանէ գործեցան, զանազանես և զգործողն: (135 / 19)

Տեսեր, զնոյն իմա և յետ յարութեանն» ասացես և դու ընդ Թոմայի «տէր իմ և Աստուած իմ», և զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան. զի ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ. որք զչարչարանսն և զմահն, np վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, np հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 15)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, np սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 2)

նա նոյն է, np ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ՛ «Հայրն np յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» (137 / 15; 137 / 17)

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, np գուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 16)

Ապտակեցաւ ի ծառայից, կոփել հրամայեալ հաւատացելոց, np ծառայեցուցանեն զբանսարկուն» թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց, np փշեաց ի դէմն մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 14; 139 / 16)

Քաղցեալ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, np քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թէթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 18)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ np էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, np են յերկինս»: (140 / 21; 140 / 22)

Եւ Պօղոս ասէ, np ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է np ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1; 141 / 2)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան np ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել, np ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ», և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և np սոցին նմանք, ամենեքեան առհաւատչեայ բանից և գործոց: (141 / 14; 142 / 3; 142 / 5)

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, np զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել, իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և np այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, np նախ քան զյարութիւնն պարտ է լինիլ. իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչեի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս. իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 9; 142 / 12; 142 / 14)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ ոք ասէ, այլ է և np չարչարեցան, և այլ է np ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ np էջն յերկնից Որդի մարդոյ, np են յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրէշտակաց»: (143 / 3; 143 / 4; 143 / 5; 143 / 6)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր, «ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, np վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, np մահկանացուն էր՝ անմահ (144 / 13)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, np է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 20)

Եւ տէր Զենոբ ասէ. «կենարարն մահկանացու եղև և զանմահական բնութիւն զիր ոչ կորոյս, և յայն np յաւիտենիցն է՝ ծնաւ ի կուսէն և ոչ հատաւ ի նմանէ իսկութիւնն յաւիտենական (144 / 23)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և np ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 17)

մինն միայն ի մէջ էր անդամ, np վիրատրեալ գտաւ: (147 / 12)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, np սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան. թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զորմէ բանքս են, և կամ np ընդ նմա իցեն, այլ սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (147 / 17; 147 / 21)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, np զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, np, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուականս (150 / 7; 150 / 8)

զի ոչ էթէ զօգտակար բանս իւրեանց և np առ Աստուած տանիցին, հայցեն զնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն (150 / 20)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, np թագաւորեաց զկնի Զենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն (151 / 18)

ընդ այլս ոմանս և Սներիոս, np պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 8)

Զի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդէնէն np ի կուսէն մինչև ցլախտեան (152 / 19)

ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիրս լուսոյ, np լուսաւորելն կարէ զմտացն աչս (153 / 13)

Յակոբ՝ ոչ np Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովարան, np ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից զբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս (154 / 8; 154 / 10)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, np ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սներեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, np մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սներեայ: (154 / 16; 154 / 20)

Իսկ այնոքիկ անուանք np միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և np սոցին նման, զի ընդ ձեռն այսպիսեացս անուանց ոչ լինի մարմինն արարածական, այլ անեղ, և np անեղն է, համագոյակից լինի աստուածութեանն, և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զերրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 7; 157 / 13; 157 / 15)

Եւ սակայն նոքին անուանքն np հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 19)

Յայս երկու սինս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական հաւատոյն, և պարտ է այնմիկ, np ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս, ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ np իցէ բնութեանն բան, կամ ո՞րք այնոքիկ np ըստ միաւորութեանն իցեն ասացեալք: (159 / 3; 159 / 6; 159 / 7)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացոյցին ճառս, np յաղագս Փրկչին (160 / 1)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն np ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և np այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 12; 161 / 14)

ընդ np գնացին առաքեալքն և նոցին հետնեալ սուրբ հարքն (161 / 19)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սներիոս գայն np ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, np ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ գնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 2; 162 / 4)

յիշեցաք սակաւութ զբազմագան նորա հայհոյականսն ի թղթին, np առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդիտեայ: (162 / 19)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թնակոյնել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու, np լինի ընդ ձեռն այսպիսեաց անուանց հրեշտակական և ոչ մարդկային բնութիւն: (163 / 5)

np յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն (163 / 9)

Երթայք զհետ բարի հովուին, np ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս (164 / 17)

ասացաք սակաւութ ի թղթին np առ պատրիարզն Աթանաս (166 / 4)

Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, np անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 8)

Եւ դարձեալ np անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ասպաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 18)

Եւ np դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի (166 / 22)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեացի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, np վասն մեր: (168 / 23)

որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն np բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 12)

Եւ որք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ, որ առ Աբրահամաւան յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան, յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութին Բանին, թէ որ նախ մարմնաւորութեան էր. նոյն ինքն այժմ և ի հանդերձեալ յաւիտենին: (170 / 22; 171 / 2)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց (171 / 7)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 16)

որ անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 11)

Եւ մանաւանդ զի ոչ արժանի համարեցաւ Բանն որ ի Հօրէ լինել մարդ ի ձեռն ախտաւոր խառնից, որ զապականութիւն ի մեզ նիւթեալ արկանէ, որպէս և Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 15; 173 / 17)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի (174 / 13)

Իսկ զապականութիւն և զմեղս, որ զկնի յանցանացն յարեալ եղև ի բնութիւնս, ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 3)

Բայց զի՞նչ առ այնուսիկ, որ ասեն զԲանն մարմին և զմարմինն Բան (175 / 21)

Ձի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 5)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 12; 176 / 14)

Բան անմարմին, np Մաստուծոյ Հօրէ, եղև ճշմարտութեամբ մարդ յարգանդի Կուսին: (176 / 18)

ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, np Էնն (176 / 24)

Զինչ և առ այնոսիկ, որք ասեն, թէ միանալով մարմինն ի Բանն, անեղ եղև և ինքն, այնուհետև և np ինչ Բանին, նոյն և մարմնոյն: (177 / 5)

կատարեալ բանն ընթանայ առ անարատ և անբիծ Բանն, np Մաստուծոյ Հօրէ (178 / 11)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, np ի մէնջ (178 / 21)

Բանն np Մաստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 10)

իմանայցէ np ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 8)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, np ունիցի զմիաւորութիւնն (181 / 18)

որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, np կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 6)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ np ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 9)

ՈՐ/դէր.հոլովված/ - 234

յաղագս npny պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն (10 / 16)

Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, npny աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել (12 / 1)

առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 23)

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս(19 / 11) վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս(19 / 20)

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ տնօրինել զմարմնանալոյն և զմիատրութեան խորհուրդ: (22 / 18)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Աբարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 3)

խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 20)

Եւ զի այսպէս այսոքիկ, ապա և ներգործելն և կրելն, որ ի մարմնումն բնաւորեալ է, որոյ մարմինն է (48 / 24)

ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 20)

յաղագս որոյ և Աստուածն Բան ասի համբերեալ կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (59 / 17)

ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն, յաղագս որոյ բանս (61 / 15)

յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (63 / 24)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որոյ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դներ մեզ (68 / 11)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին՝ և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն, և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ

աստուածային սքանչելիք. զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 16; 74 / 21)

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Ռրդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 24)

Բանն Աստուած եղեալ ի գերեզմանի ի ձեռն մարմնոյն, և ի դժոխս իջեալ ի ձեռն իւրոյ մարդկային հոգւոյն, յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխոց խայթոցն փշրեալ: (75 / 5)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն, յաղագս որոյ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 9)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 6)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան, յաղագս որոյ գանց առնելով զայլովք նշանակութեամբք, զվերջինն զնորայն իրաւացի է և սմա յարադրել նշանակութիւն, զի մնալով անծախաբար յորոց, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն սկարագունին: (83 / 14)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, (89 / 6)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (90 / 23)

Եւ յաղագս որոյ զի նոյնագոյ և ազգակից զիւրն առաջնոյն բացայայտեսցէ երկրորդն Ադամ, և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն, այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարգևեցան: (95 / 9)

ընդ ձեռն որոյ մեղաց և ապականութեան՝ մարդկային բնութիւնս թեքեցաւ լինել ծառայ, այս զոր և ասելս կամիմ: (98 / 4; 98 / 8)

նչ գիտեմ՝ զմե՞զ խաբել խորհեցաւ, թէ զիւր ինքեան անձն, դանդաղիմ ասել թէ զնոյն ինքն յաղագս որոյ քանս: (101 / 21)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր գոլ (103 / 18)

ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 14)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի (144 / 12)

իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց (151 / 3)

ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 22)

յաղագս որոյ աս (169 / 15)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք մէք զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 22)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 15)

յաղագս որոյ և բամբասեն զերկոսին թագաւորսն ՝ զԶենոն և զԱնաստաս (180 / 4)

Եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 14)

յորմէ դու զլսելիսդ կափուցանել կամելով՝ անամօթաբար ասես (25 / 17)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՌոդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր (29 / 8)

օմինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 19)

Իսկ զի ա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի (61 / 22)

Չի համագոյն և հոմաբունն, այլ առ այլ ասացեալ լինի, որ է ոմն առ ոմն, յորմէ նշանակեալ լինի և յատկութիւն առանձնաւորութեանցն և հասարակութիւն բնութեան: (76 / 12)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելո, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 22)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք (131 / 17)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, յորմէ պատուիրանագանցութիւնն (138 / 20)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ զայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 7)

յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 3)

որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ»: (10 / 21)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկչին. յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր (31 / 6)

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ, որով իիք առանձնանայ ի հասարակէն յատուկն: (40 / 6)

որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք, որով մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն, (66 / 3)

Եւ զգայութեանցն առհաստաչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան, որով զգայութեամբ զգալին (89 / 9)

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 16)

որով իւրիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 2)

որով իւրիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց, (97 / 14)

որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 12)

Եւ գմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն (108 / 12)

և կամ որով իւրիք առաւելեալ գտաւ մարմնացեալ Բանն Աստուծոյ (111 / 3)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են... (133 / 8)

Ամբարձաւ փառօք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 7)

Ձգեցաւ արդարև մարմինն ի միաւորութենէ անտի զանըմբռնելին և զանընդդիմահար զօրութիւն, որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիւսեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 10; 169 / 11)

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 9)

որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք, և մանաւանդ զի և պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 11)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն, զի մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի, որոց ոչ եղելոյ, և ոչ մարդկային բնութիւն կարէ կամ զոլ կամ կոչիլ: (17 / 7)

արդ ամենեքեան այսոքիք առանձնացեալ լինի յիրաքանչիւրսն, npng հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 20)

նոցա npng կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (32 / 6)

Բայց մեք, npng ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 12)

և npng ոչ են՝ հրաժարեալ (36 / 15)

npng ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (52 / 2)

npng պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 21)

ընդ ձեռն npng ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 16)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մենջ, թէ npn^og և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20)

ընդ npng շարամանեալ գտանեմք և զտրտմելն և զգոփալն (178 / 15)

և jnpng մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (39 / 22)

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և jnpng եղեն նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 10)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, jnpng և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ (81 / 2)

մնալով անձախաբար jnpng, որք են ըստ նախասացելոյ բանին, յաղթեցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 17)

3npng հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն (86 / 12)

յոբոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 3)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յոբոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 16)

Իսկ Թեոդոսէոսէ ոչ գիտեմ, թէ յոբոց վարդապետաց կամ յոբոց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 9; 146 / 10)

«Եւ Յիսուս աճէր և զարգանայր հասակաւ» գրեալ է. և յորժամ եղևն այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յոբու նուագելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յոբու ոչ մերձենայր աճելն, և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և զչև եղելոցն: (23 / 18; 23 / 23)

յոբու բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն (50 / 11)

ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յոբու սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 19)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգւոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յոբու անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն (105 / 7)

Զի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մենջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յոբուս ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յոբուս կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 14; 48 / 16)

զի և ոչ զմարմինն՝ յոբուս նոքայն, այլ յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 11)

«յոբուս աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք» (90 / 5)

և զի ոչ ևս դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն, դառնալ, յոբուս էրն, զայն ասէր: (107 / 9)

յոբուս զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով (110 / 9)

որում տեղուք զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել (115 / 14)

որում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի (171 / 17)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղևն (35 / 8)

Զի ոչ եթէ նախկին ոմն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուք մարմին: (48 / 21)

ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն (52 / 18)

որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 16)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործեր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն գունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (99 / 19)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փառանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 9)

ըստ որում և զմարմինն զգեցաւ զբնութեանս մերոյ: (175 / 1)

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...՞//եաց յերանելի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 14)

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 24)

Առ որս ասեմք (81 / 9)

Առ որս ասեմք (81 / 19)

Առ որս ասեմք (82 / 19)

Առ որս ասեմք (83 / 12)

առ որս գիտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 9)

որս ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 5)

վնասեցին յաւէտ յաղագս նորա՝ որս անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք (31 / 20)

Որս ասացին (38 / 14)

որս յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով (40 / 8)

որս զկնի սոցա պատահեն (63 / 13)

որս միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ (65 / 21); որս մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք (66 / 2)

որս ոչ մարդկային բնութեանցն բերք (66 / 9)

որս են առ իրեարս և ոչ են սեռաբար յերկաքանչիւրսն (78 / 8)

որս են ըստ նախասացելոյ բանին (83 / 18)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որս ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

այլ որս միանգամ հետնին անուանք արեգականն (84 / 2)

և մի՛ լիցի ասել զայս այսպէս, որս ոչ իցեն (91 / 21)

որս որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 18)

և որս ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք (96 / 7)

ոք ամենին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 16)

Ի դէպ է ըստ նմա ասել, թէ և առնուլ Բանին զմարմինն առանց Հոր և Հոգոյն կամաց, և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն, ոք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 8)

Եւ ոք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն (135 / 13)

ոք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

ոք ասենն (141 / 6)

ոք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, (145 / 24)

ոք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 12)

ոք յիրերաց անարգեալք և խոտեալք, կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 15)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, ոք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զիրաքանչիւր աթոռ, իսկ ոք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին (152 / 3; 152 / 6)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, ոք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 16)

ոք միանգամ արարածականիս պատշաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, (156 / 22)

ոք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի (158 / 7)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «Ամենեքեան նոքա, ոք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն, յաղագս առ Աստուածն Բան միաւորութեանն ասեն»: (158 / 21)

ոք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 5)

Եւ ոք հաւասարեն զկերակուրս ճաշակեալ ի մարմնաւորութեանս ընդ ճաշակելոյն ընդ այնմիկ (170 / 20)

ոք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց (171 / 8)

Եւ ոք տարակուսին (172 / 7)

ոք ասեն (177 / 3)

Ձինչ և առ նոսա, ոք ասենն, թէ յերկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն, յաղագս որոյ և բամբասեն զերկուսին թագաւորսն ` զՁենոն և զԱնաստաս, ոք շրջաբերական թղթով իրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 1; 180 / 5)

ոք ասեն (181 / 10)

Եւ ոք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի (181 / 23)

ոք ասենն (183 / 8)

զի և զիրն ոք խոստանայր առնել ` զնոյն վկայեր: (8 / 6)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ ոք գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ զհտացեալ, այսօր ի քե՞ն պետք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 10)

ասաց. «Ձոք հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանիսն ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 2)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, ոք խնդրերն ` ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն (11 / 10)

ոք ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո (15 / 8)

զի գոյնա եղեալ և առեալ ասաց, դու գայն երևմամբ միայն ցուցեալ ասացեր: (17 / 16)

և այս է գոյի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 4)

և համայն առաւել գոյիմանալոյ ասացեր, ոչ իմացար (25 / 21)

Եւ այս է քո գոյ մեծապեսն ասացեր իմանալ: (26 / 9)

գոյ ասաց վասն մարդկային հոգոյն (28 / 3)

և գոյ ոչն որ ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող (29 / 17)

գոյ կատարեաց գաքանչելիսն ի մարդիկ (31 / 7)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, գոյ ունէրն իձօրէ և գոյ եղնն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 19; 34 / 20)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այսորիկ, գոյ ի մէնջն ընկալաւ (35 / 1)

այլ միաւորութիւն անշփոթաբար ասացին զոլ զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին, գոյ ի Կուսէն: (42 / 7)

գոյ յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն (43 / 23)

զի մի ընդԳայիոսի և Թէոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական գոյ ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

զի գոյ օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային (54 / 13)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, գոյ օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 23)

ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, գոյ ի Կուսէն: (55 / 17)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ գործ ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 4)

և այս է գործ ասէաքն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 22)

Իսկ զտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, գործ օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 18)

գործ ոչ որ յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս (66 / 11)

Արդ՝ զայսոսիկ, գործ ասացիս...կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 20)

Վասն որոյ զմահն, գործ հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել դէդ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

գործ օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեացի (71 / 18)

Եւ գործ օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 9)

Այլ և ոչ ըստ երկրորդի նշանակութեանն, գործ ծննդոյն շնորհեն ծնողքն՝ ասի եղելութիւն (79 / 6)

Եւ ոչ միայն այս, այլ և՛ զգայականի զօրութեանն արտաքոյ եղեալ և՛ բանականին ի ձեռն այսորիկ, զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, գործ օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ (88 / 15)

գործ նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 8)

գործ էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 17)

մի՛ գործ Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 2; 98 / 6; 98 / 10)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թե հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, զոր երկներն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 21; 101 / 1)

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 4)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. (104 / 7)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թե զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի (106 / 13)

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրել. (107 / 7)

զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ (108 / 15)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, զոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 21)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն (124 / 8)

Իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 10)

զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է» (137 / 9). զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 20)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

Աղոթեաց զամենեցուն աղօթս, զոք անշունչ կոռցն դէմ եմք (139 / 10)

զոք ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով (146 / 2) . զոք ի վերոյդ սակաւութ յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում(146 / 7)

զոք անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 20)

այլ զոք ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (151 / 2)

զոք Ջենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (152 / 1)

զոք կործանի ի միմեանց (153 / 17)

Այլ և սա այն է, զոք Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Չոք ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 2)

զոք և յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա հայիոյականսն ի թղթին (162 / 17)

Ձի զոք ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ (166 / 2)

առնու զոք ոչն ունի, և զոք ունին, ոչ կորուսանէ, Իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոք ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 20; 167 / 20; 167 / 22)

զոք յանդիմանեալ դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս (174 / 4)

ունիցին զոք ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոք ունէին: (176 / 6; 176 / 7)

Արդ արժան է ասել, զոք և ասել մեզ հրամայէ ճշմարտութիւնն (176 / 8)

զոք ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

զոքմէ գրէ Աթանաս առ Էպիկտէ (113 / 3)

զոքմէ ասէ Գրիգոր աստուածաբան. «խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 5)

թէ արդեօք ո՞չ են կամք քեզ հատանող բանիւ կտրել և ի բաց ընկենուլ զնա, զոքմէ բանքս են (147 / 20)

գորվէ ասէրն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 5)

Եւ այն գորվէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեցի
(170 / 8)

և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. գորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել
Քրիստոս և մեռանել իսաչիւ (20 / 3)

և համայն գորոյն զիր ոչ կորուսանէ: (78 / 18)

Այսպէս և նորա՝ գորոց քանս իսարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ,
ասացին (92 / 20)

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ
զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և
զանուանեալն իւր մեծ՝ և գորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ
խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 18)

Տեսանե՞ս, թէ գորս և զորպիսի՞ սարդինաւորեցեն առ ի քէն սերմանել
բանքդ: (24 / 7)

կրականք են գորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և
զմարմնական կարիսն (65 / 24)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս
բնութեան, գորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր
Աստուածն Բան: (68 / 18)

Եւ են այսոքիկ, գորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ
(101 / 22)

այլ գորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն,
որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 18)

և է որ յուրուք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 4)

տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 13)

Եւ զոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 12; 72 / 12)

Ձի ի ծննդէնէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկուսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 16)

և կամ գորակութիւն զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անսի հրոյն: (128 / 5)

Ձօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն (78 / 14)

ՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Իմ է Հայր ըստ բնութեան և ըստ անսկզբնական ծննդեանն, իսկ ձեր ըստ շնորհի որդեգրութեանն (127 / 5)

ՈՐԴԵԾՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել գորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 8)

ՈՐԴԻ /աստված և զավակ/ - 42

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ այրն զինքն անուանել և որդի մարդոյ (21 / 10)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասեր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 5)

Ձի յորժամ խոստուանիմք մի բնութիւն և զօրութիւն գոլ աստուածութեան, ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն. ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգոյն ելողութեան, և Որդի ծնունդ գոլ ի Հորէ, և ոչ ելումն, և զՀոգին արտաքս առաքումն, և ոչ ծնունդ գոլ, զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ, այլ առանձնաւորութեանցն անշարժ մնալով ի միասին հասարակականի բնութեանն և զօրութեանն: (32 / 21; 33 / 3)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 2; 34 / 4; 34 / 5) սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 18)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 22; 62 / 1)

այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ (106 / 19)

այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ (107 / 4)

Յայտ է թէ լինելով Որդի յիմանալիսն անյեղլի մարդկային մարմնովն, համարձակութիւն է մեզ և զանուանսն նշանակիչս բնութեանս կոչել ի վերայ նորա համայն բարեպաշտարար և որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 11)

որպէս և ինքն ասաց, թէ «ոչ ոք էլ յերկինս, թէ ոչ՝ որ էջն յերկնից՝ որդի մարդոյ, որ են յերկինս»: (140 / 22)

Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս (143 / 6)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսէցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», (161 / 1)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի, զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 16)

համարիք զոռսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 11)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք. այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ (34 / 4)

ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ սոքա և յոյժ լռելիք: (62 / 9)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելո, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 22)

համարիք զոռսա որդիս լուսոյ և որդիք արքայութեանն (164 / 11)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային (92 / 12)

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 4)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել (9 / 13)

բայց եթէ կայցէ ինչ առ Որդոյ, որ մարթելի էր նմա մեռանել, և այս է գոր ի մերմէս առանձնակի իւր միացոյց (25 / 3)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդւոյ և Հոգւոյ, Որդւոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան (32 / 19; 32 / 20)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ: (62 / 4)

«զամենայն դատաստանս ետ Որդւոյ իւրոյ (137 / 10)

աղքատացաւ ի սկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդւոց մարդկան: (169 / 6)

ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 2; 33 / 4)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (128 / 1) Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զտուրք Հոգին (40 / 17)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յումեքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Առ այսոքիկ խոստովանիմք զՈրդի ծնեալ մարմնով ի Կուսէն (63 / 1)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» (106 / 6)

«Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 19)

«տեսանիցեք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 7; 143 / 9)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (127 / 22)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 5)

այս ապա ոչ ասի ծնունդ Որդւոյն Աստուծոյ, այլ ծնունդ այնորիկ, որ նախակազմեալն եղև յարգանդի: (44 / 2)

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդւոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (75 / 1)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 11)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն/, յՈրդի Աստուծոյ: (29 / 8)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական, նոյն ինքն եղև ըստ ժամանակի և մարդ հանդերձ բնութեանք և դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 2; 34 / 4; 34 / 5)

Իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 5)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 16)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեսցի»: (116 / 18)

«Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 14)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին, այլ յիմանալի անճառ միաւորութեանն, բացեալ զաչս մտացն, Որդի Աստուծոյ զնա դաւանեաց: (161 / 10)

Ապա թէ մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ, (25 / 1)

Դարձեալ և ոչ ըստ երրորդին ասի եղելութիւն, զի ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, քան թէ գոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ, այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց, այլ զնոյն զմարդկայինն արար արժանի լինել ինքէն մարմին: (79 / 13)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեսէր զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ չն ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 8; 103 / 10)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

ՈՐՈԳԱՅԹ - 1

Բա որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթի հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 19)

ՈՐՈՄՆ - 2

Եւ զայս առ երկուսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդէն ձեզ ի գեհէն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 2)

Իսկ որմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 3)

ՈՐՈՇԱԲԱՐ - 3

զամենայն որ ինչ միանգամ գոյացութեանցն առ ի կատարելութիւն որոշարար և առանձին դիտեցին: (48 / 9)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշարար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսուսիկ ասեն, այլ ի վերայ միոյ մարմնացելոյ Բանին որ ի Հօրէ ասէին զերկոսին և հանապազարար (122 / 12)

և կամ զորակութիւն զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշարար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 6)

ՈՐՈՇԱԿԻ - 2

ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս (74 / 11)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահականացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն

ՈՐՈՇԵԱԼ - 3

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս (16 / 20)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 5)

Եթէ ոչ իցէ որոշեալ շունչն ի մարմնոյն, մեռանելն ոչ յարմարին նմա: (182 / 14)

ՈՐՈՇԵԼ - 2

ոչ կասկածեմք ի միում բնութեանն զերկաքանչիւրսն որոշել զառանձնաւորական յատկութիւնսն (32 / 17)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միաւորի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն զօտարութիւն բերելով, և ոչ միաւորելն ընկղմումն կամ շփոթումն այլ որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանն: (41 / 17)

ՈՐՈՇԵՄ - 1

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանն մի դէմս խոստովանի գՔրիստոսի, իսկ սա մի բնութեանն երկուս դէմս որոշէ: (112 / 12)

ՈՐՈՇՈՒՄՆ - 1

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ որոշմամբ: (41 / 13)

ՈՐՈՎՅԵՏԵԻ - 3

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսոքիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (61 / 24)

որովհետև լինի այս (106 / 14)

որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի (124 / 1)

ՈՐՉԱՓ - 2

որ արդարն է և որչափ ինչ կացին առ նա, հանապազ բարեպաշտութեան բանս լսեցուցանէր ինձ, և ոչ գլետին ինչ: (100 / 17)

որչափ ինձ արժան իցէ, շնորհակալ պարտ է լինել նմ (101 / 6)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ն րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»։ (9 / 16)

որպէս բնութիւն մարդկային՝ ընդ նմին և դէմ մարդկային առնուլ Բանին ի Կուսէն, և որպէս զդէմ Բանին և մարմնոյն իւրոյ ընդ ձեռն միաւորութեանն մի խոստովանելով դէմ (12 / 8; 12 / 10)

որպէս յառաջն ասացաք (17 / 18)

յայլում տեղոջ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն։ (18 / 22)

որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի (19 / 12)

ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 13)

որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 3)

որպէս արժան է ասել (37 / 11)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, զիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել, զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի զիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 15; 38 / 18)

ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ սոցին ազգակիցք. և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին։ (40 / 21)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն։ (41 / 1)

որպէս որոշելովն դիմացն երևին յատկութիւնք՝ միաւորելովն հասարակութիւն բնութեանն և կոչմանցն։ (41 / 17)

Ձևային ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմին ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել (42 / 3)

Եւ նմին ինքեան Աստուածն Բանի և իւրումն մարմնոյ որպէս բնութիւնն ընտանենայ հասարակական, ըստ նմին և յատկական դէմն, և նոյն ինքն բոլորն իմանի միացեալ և անշփոթ մնացեալ: (42 / 9)

որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին (49 / 17)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 7; 50 / 14)

Եւ թէպէտ և են արդարև կատարեալ ըստ ինքեանս և Աստուածն Բանն և կենդանարարն իւր մարմին, համայն ոչ որպէս համագոյս և համապատիւս զկատարեալ առ կատարեալ մերձեցուցանելով, այլ որպէս զարարչականն ընդ արարածականումս միացեալ գոյացութիւն: (50 / 20; 50 / 22)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 14)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային, մանաւանդ թէ նոյն ինքն անձնաւորեալն դէմ բնութիւն, և կամ թէ ի բնութենէ, և կամ ի բնութեանց, որոց ոչ է հնար ոչ գոլ և ոչ ասիլ բնութիւն, որպէս բազում անգամ ասացաք: (51 / 18; 52 / 3)

այլ որպէս ասացի (52 / 18)

որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 24)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան (53 / 7)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն (53 / 15)

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, (55 / 13)

նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սներոս (58 / 11; 58 / 14)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 15)

Զի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականն, ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 2)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք (61 / 23)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն (64 / 2)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ, և կամ թէ զիա՞րդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, անճառելիք մեզ այսոքիկ և անասելիք, համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն, ևս առաւել յանճառելիսն լուռ լինելով բարեպաշտել համարեսցուք: (64 / 8; 64 / 14)

որպէս ամենեցուն քաջայայտ է (69 /

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, (73 / 5)

և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրսն (74 / 6)

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն, յաղագս որոյ՝ նոյնպէս որպէս էրն, կացեալ, մնացեալ Երրորդութիւն նովին միով բնութեամբ Աստուածութեան: (75 / 10)

Առ որ ասեմք, այսոքիկ անուանք զմարդկայնոյն յաղագս առ Բանն Աստուած ասացեալ լինին միաւորութեան, ոչ զէակցութիւն, այլ որպէս ասացի, զմիաւորեալ մարմնոյն առ Բանն Աստուած նշանակեն: (77 / 9)

որպէս ինչ ասացան զհանուր էակացո: (77 / 19)

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ պանիր կամ զեղ. և է որ ընդ ձեռին իրերաց զանցնիրսն լուծանէր, որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել (78 / 4; 78 / 8)

որպէս Բանն ի Հօրէ զիրն ունի գոյութիւն (79 / 2)

զի որպէս տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զիրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 11)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեսցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 8)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 20; 83 / 23)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 8)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 14)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 18)

զի ամենայնիւ որպէս գրեցաւ, նմանեալ մեզ թանց մեղաց, և նովին կատարեալ բնութեամբս (94 / 15)

որպէս ի դէպ է ասել (96 / 1)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիրն, գոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի

միասին ի բաց թափեաց, գոր խորհեր գրանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 22)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 15)

որպէս յառաջն ասացի (103 / 21)

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին, այլ զանկատար և զանփառ և որ չն ևս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 14)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին գուղիղ բանն (108 / 4)

Եւ դարձեալ թէ որպէս ասեն զկնի յարութեանն լինել Բանին Աստուծոյ և մարմնոյն իւրոյ միաւորութիւն (111 / 21)

որպէս յառաջն ասացի (114 / 12)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 20)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի. և հնար իսկ ոչ է այսմ այսպէս լինել, զի ամենայնքս ի մարմնականացս որ հանդերձեալ իցեն զանապականութիւն զգենուլ, նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոզի անգուստ յանապականութիւն: (116 / 24; 117 / 6)

որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 12)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուք ի մարդկանէ: (121 / 2)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան աս (121 / 3)

որպէս ասաց Նեստոր (123 / 9)

որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 15)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ (125 / 13)

որպէս ասացն Միմէովն, ի սմանէ հրեայք գայթակղին և յիմարին հեթանոսք, այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 5; 126 / 8)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ (126 / 10)

այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

և որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս զհտէր (130 / 4)

որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 16)

Ձի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն (131 / 9)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դէղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դէղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դէղոցն զօրութիւնք (131 / 14)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8)

այլ որպէս Աթանաս ասէ (132 /

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտ (140 / 9)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել (141 / 14)

Ձի Տէր զհտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակէ, այսպէս լռութիւն զմիաբանութիւն նշանակէ: (147 / 13)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 10)

որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 8)

որպէս չարչարելի ասի մարմինն (157 / 22)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն, որպէս զմեղանչելն և զապականութիւն ընդունել զնոսա (158 / 2)

որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 14)

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն, որով յարեաւ, և դրունքն աղիւեալ, որով ի ներքս մտանէր: (169 / 9)

որպէս յառաջն ասացի (169 / 19)

որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին (170 / 3)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 15; 170 / 16)

որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 10)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղլի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 24)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս, ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 15)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն (172 / 20)

որպէս ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 25)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միատրութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք, և կամ երկրային որպէս զմարմինն, նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և

կամ որպէս ստեղծանեն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 5; 181 / 6)

Այստքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 1; 183 / 4)

Արդ եթէ միևնոյն է մահն և ապականութիւնն, որպէս մեռան (183 / 13)

ՈՐՊԷՍ ԵԻ - 34

որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 22)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր, այլ ոչ եթէ յաղագս այստքիկ, զոր ի մէնջն ընկալաւ, անբան ասել կարիցեմք, որպէս և ոչ առանց իմաստութեան և զորութեան, յաղագս գոլոյ նմա ըստ էութեանն Աստուծոյ զօրութիւն և Աստուծոյ իմաստութիւն: (35 / 2)

որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց (38 / 7)

որպէս և երաժշտականն գործի ի յերաժշտապետէ անտի զհնչելն և զնուագելն. և այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 8)

որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնաւորականին զիրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սներոս (58 / 11)

որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ (65 / 14)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնուսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, [որպէս և](#) զաստուածայինն (71 / 14)

մնաց և ինքն նոյնպէս՝ [որպէս և](#) էրն (72 / 1)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և [որպէս և](#) յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ, զի [որպէս տեսանեմք](#) զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև զոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն, այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է, [որպէս և](#) յումեմնէ իմաստասիրել եղև ի հարանցն: (80 / 8; 80 / 11; 80 / 17)

[որպէս և](#) դու, ո՛վ այրդ Աստուծոյ, միանգամայն և հայր բազմաց ի միաբանութիւն եկելոց առաքինասիրաց անձանց (97 / 10)

[Որպէս և](#) Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս (98 / 21)

[որպէս և](#) են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի (105 / 20)

[որպէս և](#) ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին (109 / 12)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, [որպէս և](#) իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն զայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 20)

[որպէս և](#) ինքն իսկ ասէր (120 / 17)

[որպէս և](#) ինքն ասէ. (122 / 4)

[որպէս և](#) Կիրեղ ասէ (122 / 15)

[որպէս և](#) ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 10)

[որպէս և](#) Պողոս ասէ (132 / 2)

որպէս և Սևերիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս (135 / 4)

որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

որպէս և ինքն ասաց (140 / 20)

որպէս և յառաջ քան զյարութիւնն ճաշակեաց (141 / 4)

որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ (142 / 19)

որպէս և ոչ ասեմք (145 / 3)

Որպէս և Բարսեղ ասէ(158 / 17)

որպէս և Յոհան Ոսկեբերան ասէ. (159 / 12)

որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւագակք և գայլք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զի լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 13; 164 / 19)

որպէս և Բարսեղ ասէ(170 / 11)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. (179 / 9)

աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք (182 / 15)

Այտքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեցցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 1)

ՈՐՊԷՍ ԶԻ -4

որպէս զհ զարհուրեալ ի սպառնալեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամւոյն եղիցի (69 / 10)

որպէս զհ և մարդեղութիւն նորա կարծեալք և երևութիւ գտանիցի ըստ Մանեայ մոլորութեանն: (93 / 6)

Իսկ ներքս արկանելով զշաղկապն՝ բաժանեաց որպէս զհ մի թուեսցի համագոյ գոլ նոցա միմեանց (126 / 15)

որպէս և են իսկ, կերպարանեալք ի հրեշակ լուսոյ և ոչ հրեշտակք, գողք և աւազակք և գայք յափշտակողք, հրաժարեալք ի նոցանէ, երթայք զհետ բարի հովուին, որ ժողովեաց ի մի գաւիթ կաթուղիկէ եկեղեցի զյառաջագոյն ընտրեալսն իւր ոչխարս, որպէս զհ լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում գաւթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 13; 164 / 19)

ՈՐՊԷՍ ԹԷ -2

որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 7)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

ՈՐՊԻՍԻ - 5

Տե՛ս, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 22)

Տե՛ս, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 16)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 22)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն (114 / 3)

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

ՈՐՊԻՍՈՒԹԻԻՆ - 2

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի սոցունց յայսցանէ. ի գաւառէն, ի ծնողաց, յորպիսութենէ երևմանն, ի ներգործութենէ և ի կրից (30 / 17)

յանուանեն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնող ունելով գտորբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և ծանուցեալ լինէր (31 / 5)

ՈՐՍԱԼ - 1

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 16)

ՈՐՔԱՆ - 9

ապա և ճառելն անկարելի, բայց այնքան, որքան համարձակեսցի որք երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն (59 / 22)

ասասցուք դուզնաքեայ ի վերայ այսորիկ, որքան ասել հրամայէ Բանն (61 / 14)

յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդէր անցնիւրոյն սգալ կարեացն (73 / 16)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 8)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որբան ուսումնասերն խնդրէ գտանել զայնոսիկ, առ որս զհտութեան իցէ մնացեալ նշխար (97 / 8)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որբան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

ն՞որբան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 11)

Եւ որբան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է (163 / 7)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ն՞որբանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20)

ՈՒԻՄՏ - 2

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 22)

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 1)

ՈՒՂԵՂ - 1

խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 2)

ՈՒՂԷԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ - 1

որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգապէս գիտէր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր, վաստակէր յուդէզնացութեան, այլ վերաքայլէր թերթնաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավէժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 6)

ՈՒՂԻՂ - 4

Եւ գայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 6)

ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել (27 / 8)

Արդ տ'ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 7)

և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս զուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, (27 / 7)

ՈՒՂՂԱԿԻ - 1

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 9)

ՈՒՂՂԱՊԱՇՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Զի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 14)

ՈՒՂՂԱՊԷՍ - 1

նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն. այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 7)

ՈՒՂՂԱՓԱՌ - 3

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 17)

դու ժառանգ գտար ճշմարտութեամբ հարանց ուղղափառաց և նոցին խաղաղասիրութեանն եղեր նախանձաւոր (146 / 17)

և քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 6)

ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ - 4

և ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր (37 / 13)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւդ գտանի թագուցեալ զայլ գառն կերպարանեալ (146 / 23)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ զլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 6)

սասանեալք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 20)

ՈՒՂՂԵԱԼ - 1

ազդմամբ ձեռնին փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

ՈՒՂՂԵԼ - 2

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել գնտսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 22)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառաւար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 21)

ՈՒՂՂԵՄ - 2

Զի ինքն Բանն Աստուած զմարդկային իւր մտաց ուղղէր զկամս և ինքեան ազդմամբ զմարմնոյն իւրոյ չարժէր ներգործութիւնս և կիրս (49 / 6)

յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնաւորականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 7)

ՈՒՂՂՈՂ - 1

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 1)

ՈՒՂՂՈՒԹԻԻՆ - 3

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան (147 / 17)

յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (70 / 2)

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռնին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 3)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն գունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 1)

ՈՒՆԴ - 1

որ իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ քննից բնութեանս: (69 / 2)

ՈՒՆԵԼ - 30

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիա՞րդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել՝ Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 4)

Իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան, ուստի յայտ է, եթէ անձնն և անդէմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 11)

Իսկ ընդէ՞ր արդեօք ոչ եղելոյն մարդ՝ մարդկային ասես ունել բնութիւն (17 / 5)

Արդ՝ ահա զյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մէք և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ (31 / 14)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ըստ նմին և մի դէմ, և մի բնութիւն ունել նմա խոստովանին (38 / 20)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 20)

որպես ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 8)

զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս (68 / 3)

ըստ սմին այսմիկ և ոչ զոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 11)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 8)

ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն (88 / 2)

այս է՝ մեղացն մահուն ապականութեան, և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսս ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 21)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի (91 / 6)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 18)

ասացաւ զնմանէ՝ մեղս ոչ ունել, և թէ՛ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ ետես զապականութիւն: (158 / 4)

Նման իմն առնելով այնմիկ, ասիցէ ունել զմարդկային բնութիւնս անշնչական և անշարժական և յետոյ դառնայ նզովէ այսպէս. Եթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նզովեալ լիցի: (163 / 18; 163 / 21)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով զՔրիստոս (180 / 23)

ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 3)

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի
եղիցն ակն ունեցով տարակուսանային: (7 / 7)

զի բնութիւն ոչ ունեցով զնշանակիչն իւր, այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել
զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 16)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունեցով նմա ի չօրէ
զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել (28 / 17)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի,
ծնօղ ունեցով զսուրբ Կոյսն (31 / 4)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ
մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունեցով և
յարելութիւն: (47 / 15)

Ձի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ չօրէ,
բնութիւն ունեցով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային (51 / 20)

ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունեցով յինքեան զբնաւորականն, եթէ
ոչ: (54 / 25)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր
բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունեցով և աներևոյթ՝
շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք (60 / 20)

Եւ անդ խուսափելն ի մահուանէ տայր զյաղթեանն նպատակ, իսկ աստ զառ
ի մահն ունեցով բաղձանս (70 / 4)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թէոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի
զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունեցով ի
սկզբան լինելութեանն (118 / 6)

ՈՒՆԻՄ - 48

Արդ ըստ նորա բնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի
հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ յիւր զոր ունեց առ ի քէն յառաջ քան զլինելն
աշխարհի (106 / 13)

«Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 20)

Էս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականասցի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 8)

Ձի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 7; 176 / 7)

Աղէ ասա՛ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին (194 / 10; 194 / 13)

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի Հօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր. և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Սարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (28 / 19; 28 / 20)

և այն որ ունէր ի Հօրէ անժամանակաբար բնութիւն հասարակական և դէմ առանձնական և յատկական (34 / 7)

Եւ որպէս ունէր իշխանութիւն իւրն մարդկային հոգւոյ առ ի դնել զնա և առնուլ միւս անգամ, այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարհել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 6; 73 / 9)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ (73 / 11)

Ձօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 10)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր (90 / 23)

Այսպէս և նոքա՛ զորոց բանս խարդախելոյ, յանդիմանեալք յԱստուծոյ, ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 22)

Իսկ եթե նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ գառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 15)

Նեստոր, որպէս յառաջն ասացի, երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 13)

նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին (141 / 7)

անչարչարելի և անմահականացու մարմին ունէր մինչև ցյարութիւնն (153 / 6)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն գառաջին մարդոյն (167 / 5)

Եւ եթէ ունէր զբնութիւն առաջին մարդոյն և հաւասարեաց մեզ ամենայնիւ ըստ նմանութեան առանց մեղաց, յայտ է թէ առաջին մարդն ընդունակ էր կրից, և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 9; 167 / 13)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իձօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 19)

Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատե (12 / 1)

անձևն անդէմ է, իսկ որ ոչ ունի դէմ, ոչ ունել նմա և կերպարան (16 / 11)

և այս յուսով և յապառնիս ունի զեղոցեալն (67 / 3)

որպէս Բանն ի ձօրէ զիւրն ունի գոյութիւն (79 / 2)

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

Զի բնութեամբ Բանն զանտեսանելին ունի և զանշօշափելին (125 / 12)

յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի ձօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է» (137 / 9)

առնու զոր ոչն ունի, և զոր ունին, ոչ կորուսանէ (167 / 20)

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ, զի և խոստովանեալ իսկ եւ յառաջ քան զայս, որոյ զնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ոչ ոք կարէ բառնալ յինէն, այլ եւ կամօք իմովք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել զնա և իշխանութիւն ունիմ միւս անգամ առնուլ զնա»: (73 / 4; 73 / 4)

Ինքն ասէ. «զանձն իմ ոչ ոք առնու յինէն, այլ եւ կամովք իմօք դնեմ զնա, իշխանութիւն ունիմ դնել և իշխանութիւն ունիմ միուսանգամ առնուլ զնա»: (122 / 6; 122 / 7)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 11)

գտանիւր նոյն ինքն լիապէս և յարգանդի Կուսին, և զայս ոչ ունիմք ասել և ոչ միով ինչ իրօք: (62 / 19)

սոքին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 6)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդոյ, և առաքող Հոգոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ, և թէ ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 8)

երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի (111 / 12)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն, առնու զոր ոչն ունի, և զոր ունին, ոչ կորուսանէ, Իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 20; 167 / 22)

Զի թէ իցէ մարմին, և ոչ ևս այնուհետև է Բան, և եթէ իցէ Բան, ոչ ևս կարէ գոլ այնուհետև մարմին, զի ի բանից աստի, որ զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 7)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն (181 / 18)

որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 13)

ունիցին գոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, գոր ունէին: (176 / 6)

ՈՒՆՈՂ - 5

իսկ սա զԱստուածն Բան ունոյ այսոցիկ ասէ գոլ (114 / 16)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունոյացն գտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 2)

Այլ սակայն յիրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն, տալով զինքն ի ձեռս ունոյացն զնա (169 / 15)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունոյին ի ծնէ աչս: (137 / 4)

ունոյն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր (60 / 23)

ՈՒՇ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիրդէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 18)

ՈՒՍԱՆԵԼ - 1

այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 14)

ՈՒՍԱՆԻՄ - 4

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս (16 / 20)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 10)

Ոմն մարդ ո՞չ ապաքէն յատկացեալ ասի ի հասարակէն այտօքիք՝ հոգով, մարմնով, մտօք. զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսար ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 13)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա ուրեմն ո՞չ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսար խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեսցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 8)

ՈՒՍԵԱԼ - 3

լինիջիք միոյ հովուին մի հոտ ի միում զաւրթի մակաղեալք, լսելով զքաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 22)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զսոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 10)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այտօքիք մի դաւանել զՔրիստոս: (39 / 1)

Ոչ այնքան ծարաւեալն կարօտասցի աղբերն, որքան ուսումնասէրն խնդրէ գտանել զայնոսիկ (97 / 8)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 8)

որպէս ուսոյց մեզ այսպէս հաւատալ կնքեալ գերեզմանն (169 / 9)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսոյց: (132 / 11)

սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 22)

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 4)

ըստ որում ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն, խառնիլ և ընկղմիլ մարդկայնոյն յաստուածայնումն: (52 / 18)

զոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւրացոյց իւր ի մարդկանէ մարմին, որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 9)

որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 25)

սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել (183 / 17)

ուստի յայտ է, եթե անձնն և անդեմն և անկերպարանն ոչ է և ոչ ի գոյէ իմէքէ. յորմէ ապա և ոչ ինչ: (16 / 12)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 6)

ի վեր հանելով զբանս ի բաց բարձեցելոյ կրիցն, բարձեալ լինի կրականն մարմին, և ի նմանէ զգալոյն զգայութիւնն, ի նմանէ բանականն, ուստի և մարդն: (89 / 14)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն, «յորում ատուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք», ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տաւնէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 8)

Իսկ զկերակրողական ունել զօրութիւն նոցա, ամենազան պտղովք դրախտին ճանաչի, զոր նախախնամողին յամենից նմա հրամայեալ ուտել (91 / 9)

ոչ էր պարտ ասել՝ թե «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուսկ զմարմին իմ, և ըմպել զարին իմ, կեցցե յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և արին ձեր: (27 / 21)

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց. զի որ ուսկըն ընդ մեզ, յաճախեաց առնել ընդ մեզ խաբէութիւն: (5 / 7)

վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուսիցէք. ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք (90 / 6)

զօրացեալ մահ գաշխարհ եկէք. և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 6)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 7)

Քանզի ն իր ապա այնուհետն երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 6)

Համօրէն կիրս մարդկայինս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս՝ յիւրումն բացերևեցոյց մարմնում. որքան կամեցաւ և երբ և ուր: (95 / 9)

Յաղագս այնորիկ ոչ կարէր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերևեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ, այլ զորս մի անգամ Բանն

Աստուած թողացուցանէր կրել նմա զիրսն, որքան կամի և ուր և երբ և որպէս: (128 / 20)

Իւր Տեառն ասացեալ է, «ոչ ոք էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 8)

ՈՒՐԱՆԱԼ - 3

ուրանայ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 2)

ոչ կարեմք ուրանայ գնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 22)

և համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանայ կարիցեմք զծնունդ

ՈՒՐԱՆԱՄ - 6

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 10)

թէպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան (17 / 11)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն ի Հօրէ և զոր եղևն, կամ առն ի մարդկանէ զբնութիւն, զդէմ և զառանձնաւորութիւն: (34 / 19)

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 24)

իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց նւրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 2)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, նւրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

ՈՒՐԱՆՕՐ - 4

յորժամ և նւրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին (73 / 16)

Ապա եթէ ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, նւրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 11)

և կամ նւրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և զբանն: (115 / 16)

այլ յորժամ և նւրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն (169 / 2)

ՈՒՐԵՄՆ - 13

ապա նւրեմն ոչ բնութիւն անգոյ և անդէմ զմարդկայինս ընկալեալ Բանն Աստուծոյ, այլ յաւէտ թէ ի հասարակական մարդկային բնութենէս առանձնակի միացոյց իւր մարմին անձամբ բանականաւ և նովին մարմնով յաղթեաց մեղաց, մահու, դժոխոց և ապականութեան (25 / 6)

ապա նւրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 13)

Ապա նւրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս (50 / 7)

Դարձեալ տարակուսին, թէ «ապա նւրեմն՝ ապաքէն նովին միաւորութեամբ բանիւ, որպէս զմին ուսաք խոստովանել բնութիւն Բանին մարմնացելոյ, խոստովանեցուք լինել և համագոյ Բանին զմարմին իւր»: (83 / 7)

Ապա նւրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 8)

Արդ նւրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 13)

Արդ եթէ յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ նւրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 11)

Մեք նւրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէև նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 1)

որպէս և ասէ նւրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին, «Առ գետս Բաբելացոց» և այլն: (109 / 13)

Ապա նւրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 11)

Ապա նւրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 19)

Ապա նւրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 15)

ապա նւրեմն ըստ ձեզ և ապականեցաւ բայց այլ է մահն և այլ ապականութիւնն (183 / 14)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակական գտանել ումէք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 14)

Բայց էր երբէք ուրեք, որ և կրկին, կամ թէ և երկու զնոյն դաւանելով բնութիւնս: (42 / 15)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբէք ընդ աշակերտսն իւր (63 / 11)

յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 20)

Այլ ամենայն ուրեք և յամենայն ժամ և յամենայն իրս և ի խորհելն և ի խօսելն և ի գործելն, որով ապականեալ են, ասէ, միտք և խորհուրդ իւրեանց, եթէ «գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս (133 / 6)

ՈՒՐՈՅՆ - 2

Ասի մահկանացու մարմինն ըստ նախագոյակ իւրոյ բնութեանն, և ոչ ասի մահկանացու, զի անմահագունին ներկեալ եղև արմատով և է ամեննին անմահաբար և կենդանացուցիչ, գոյ արդարև յԱստուածն Բանում նկարագիր մարմնոյն իւրոյ բնութեան և ոչ ասի ի նմանէ ուրոյն բնութիւն (85 / 5)

որպէս և Կիւրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զէմմանուէլն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 23)

ՈՔ - 70

զի այն որ իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զհարաքանցիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զտնտեսութ (4 / 4)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ np. (7 / 4)

կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ np լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (20 / 5)

ասեմք իսկ զդոյն և ճշմարտեմք ոչ զայլ np իմանալ զոմնն (21 / 15)

զամենայն ազգ մարդկան յղացեալ և ծնեալ, զի ոչ յատուկ Մարիամ և էթ ի բնութենէս, զի և ամենայն np և ոչ դարձեալ ի նա միայն բովանդակեալ բնութեանս (23 / 13)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին», զԲանն ասեմ զերևեալ դէմ, և ոչ զայլ np: (28 / 13)

զԱստուած ոչ np ետես երբէք, և զոր ոչն np ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, (29 / 16; 29 / 17)

Եւ արդ զի այսոքիկ ամենեքեան, որ ինչ ենն՝ խոստովանեալ լինին, և որոց ոչ են՝ հրաժարեալ, զո՞ np ի սոցանէ ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ (36 / 16)

Եւ արդ զի յայտնեցաք զայս, որպէս և նոյն ինքն յայտնիչն խորոցն Աստուծոյ Հոգին յայտնեալ մեզ առաջնորդեաց, պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն. զի գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ np ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 13)

զմի np ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 16)

Եւ այսպէս հրաքանչիւր np ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օմինակ ի մն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 4)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի չարչարելի, և եթէ np ղիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ, Արիոսի ամենայնիւ և ամենայնի այնպիսոյն ձայնակցեցէ: (46 / 8)

Նոյնպէս և մարմնոյ Նորա գասելն ըստ միաւորութեանն անչարչարելի, եթէ np դիցէ զայն նմա ըստ բնութեան գոլ: (46 / 12)

Դարձեալ և զմիաւորութիւնն, եթէ np ըստ արժանաւորութեանն, այլ ոչ ըստ բնութեանն ասասցէ գոլ, ընդ Նեստորայինսն ի հարկէ դատապարտեալ նզովեսցի: (46 / 16)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ np զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասասցէ գոլ ի Քրիստոս, կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեսցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեսցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 25)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն np զայն ասիցէ գոլ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ: (47 / 18)

ոչ np մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել, որ զբնութիւնն յինքեան երևեսցուցանէ, և ի վերայ բնութեան՝ որ ի դիմումն երևեսցի: (49 / 18)

Այլ թերևս տարակուսեսցի np թէ երկոցունց սոցա ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ np ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. (55 / 20)

ասպա և ճառելն անկարելի, բայց այնքան, որքան համարձակեսցի np երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (59 / 23)

ոչ np կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 22)

գոր ոչ np յերկրածնացս քակել զնա կարաց ի բնութենէս, մինչ ոչ արարչական ձեռն (66 / 11)

Ոչ եթե նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն np գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 6)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն. «զանձն իմ, ասէ, ny np կարէ բառնալ յինէն (73 / 2)

և սոցա հւրաքանչիւր np յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ գղէմ և՛ զիրն և՛ գտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 3)

Համայն և ոչ զմի np յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 23)

Իսկ եթէ np ժարհեցի հրաշացուցանել անուամբքս այսոքիկ, այսպիսեացն ի վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս Աղեքսանդրացի հայրապետն, որ առ Էպիկտիտոն թուխթն է: (86 / 6)

Եւ ինձ մի np մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղով էպերական բանիւք, (105 / 10)

ինքն ասէ. «զանձն իմ ny np առնու յինէն (122 / 5)

և եթէ մարդ ասասցես, ոչ զայլ np. այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք (122 / 19)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ np և այլ մի լիցի (129 / 2; 129 / 6)

Լուար զառ ի նմանէ հարցեալն. «զո՞ np ասեն զինէն», (136 / 11)

ինքն ասաց, թէ «ny np էլ յերկինս (140 / 21)

Գրիգոր սբանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ np փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 20)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ np ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տեառն ասացեալ է, «ny np էլ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս». և եթէ «տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր զառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 3; 143 / 5)

յընտիր մշակացն սերմանէ բարի np սերմն (147 / 3)

հւրաքանչիւր np յանձնահաճութեան համբարձեալք կառս, զոր կործանի ի միմեանց, սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 16)

Եւ նստեալ հւրաքանչիւր np առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 4)

ն՞րքան և ն՞վ np յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար սասցելոցն ծնանին չար կարծիք և հայիոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 11)

ընդ որում ոչ այլ np ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 9)

Եւ որքան զայս առաւել ևս անխորհրդակագոյն է, յանդգնեցաւ ասել, անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, որ յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զերրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս երրորդութիւն, և ապա դառնայ ինքն զինքն իբրև զայլ np արկանէ ընդ նգովիւք, ասելով (163 / 13)

Եթէ np յերկնից բերեալ ասիցէ զմարմինն կամ յայլմէ բնութենէ, այլ ոչ ի մարդկայինն հողեղէն բնութենէս, նգովեցի: (163 / 14)

Եթէ np ասիցէ մարդոյն ունել քարի բնութիւն, նգովեալ լիցի: (163 / 20)

ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ np զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն սասցեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս նվ np այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 21)

ոչ np կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 18)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ np իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 6)

զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի, և է՞ր այս: (11 / 16)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի (12 / 3)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ուսէք համարձակիցիս տալ, աղէ, ասա՛ ինձ (24 / 12)

Արդ ում ուսէք և տացես զայս, յանկարելեացն (24 / 19)

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ուսէք ուրեք (39 / 14)

Իսկ թերևս հարցանել ուսէք կամք իցեն, թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն Էլյոծ Տէրն, որպէս և զդժոխս և զապականութիւն մահուն հաղորդ լինելով եբարձ ի մէնջ, իսկ զդժոխս և զապականութիւն միայն եբարձ և իւրամատեաց, ոչ ևս յանձն առեալ ընդ նոքօք լինել: (65 / 13)

ոչ զիտէր սահմանել, այլ անդրէն իրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ուսէք, մարտնչէր: (103 / 16)

ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ուսէք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ և կեանք և կենդանացուցիչ զիւրն անուանել մարմին և ասել (141 / 18)

Եւ եթէ նմեզ պարտ էր միում ուսէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 5)

քանզի ընդ ո՞ւմ ուսէք միաւորեացի ի մինն (181 / 19)

Խոստովանելն մեր Հայր անսկիզբն գոլ՝ զի ոչ յուսէքէ, և զՈրդի և զՀոգի ոչ անսկիզբն՝ զի ի Հօրէ է, այսոքիկ ճառելիք մեզ եղեն: (61 / 19)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ, այլ և ճաշակելով ուրեք երբէք ընդ աշակերտսն իւր, իսկ ոչ գրեալսն և զոչն յուսէքէ ճառեալսն, որք զկնի սոցա պատահեն, և ոչ ճառել մեզ իրաւացի է: (63 / 12)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր. «չն են, ասէ, լցեալ Ամուրիացոցն մեղք»: (3 / 8)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 8)

արդ ամենեքեան այսոքիւք առանձնացեալ լինի յիւրաքանչիւրսն, որոց հաւաքումն միահամուռ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 21)

Զի ոչ եթէ նախկին ուն գոյացեալ համբակ յարգանդի և ապա յարակցեալ ի Բանն, այլ Բանին Աստուծոյ մարմին ընդ որում միացեալն եղև, և ոչ այլոյ ուրուր մարմին: (48 / 22)

Զի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուր, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուր առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 13; 49 / 15)

մի եկեացէ երբէք և ի միտս ուրուր այսպիսի անտեղի մտածութիւն (55 / 23)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամեր խոնարհել ի մարդկայինսն, և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիւրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն, որպէս միոյ միոյ ուրուր ի մարդկանէ: (121 / 3)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել գոք Աստուած (3 / 10)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՈՉ - 35

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 3)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր

բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղեմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն եւս փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 17)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խռոն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 8)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 5)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծն ունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխեր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս զնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՞չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 11)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճշմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տաւնեմք: (191 / 27)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մէք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2; 192 / 5)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մէք տաւնեմք.

ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7; 192 / 8; 192 / 8; 192 / 9; 192 / 10; 192 / 10; 192 / 11; 192 / 15)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտար»: (194 / 2; 194 / 3; 194 / 4; 194 / 9)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքելքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլէսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթողիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25; 195 / 5; 195 / 6; 195 / 7)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ

մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 24)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 3; 197 / 3; 197 / 4)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն (194 / 27)

ՈՉ ԹԷ -1

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

ՈՉԻՆՉ - 1

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

ՈՉ ՈՔ - 3

Պ. ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս (192 / 15)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն (194 / 2)

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն (194 / 2)

ՈՍԿԵԲԵՐԱՆ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի խլեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 2)

ՈՎ - 1

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 5)

Ո՞Ր - 13

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն Է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրաւնիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 13; 190 / 14)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Ջ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 18)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մէք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 2)

Բայց զաւետեացն ար տանեմք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 5)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 5)

Պ. Այդ շողկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միատրութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացւոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աստար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 15)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրեղի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում ատուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 2)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարե, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իւրատք: (193 / 19)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսէփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր գամն եւ գամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորս եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19; 188 / 1)

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրեղ: (188 / 9)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանելին եւ ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խռոն տանելին լուծանելով զպահսն: (189 / 9)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 8)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ էլանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 3)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն:

(195 / 2

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակելին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 27)

ՈՐԹ - 2

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 5)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 27)

ՈՐՈՇԵՄ - 1

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

ՈՐՊԷՍ - 5

Հ. Դուք որպէ՞ս տանէք: (190 / 17)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 13)

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9; 196 / 13)

ՈՐՊԷՍ ԵՎ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարինն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արին, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արին եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արին Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 9; 196 / 13)

ՈԻ - 1

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 25)

ՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 21)

ՈՒՆԻՄ - 2

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 19)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 8)

ՈՔ - 3

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այլքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան,

զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զաւրն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 16)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 19)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 2)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն որ մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 22)

ՉԱԸ - 13

կարծեր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել (11 / 8)

այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 7)

որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիփեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 7)

զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 17)

ազատեսցէ ի չար կարծեաց զայնոսիկ (136 / 8)

ն՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 13)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, (171 / 6)

Նմանապէս չար են երկոքին յաղագս երկեղի ապականութեանն անհաղորդ ասել զնա մարդկային կրիցն և ճշմարտելովն զկիրսն, զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 17)

Եւ երանի թէ էր ժողովոյն զնոյնպէս արարեալ, երկոքին կողմանքս ի չարէ նորա աստուատ զերծեալ լինեաք, ոչ նա նենգաւոր և ոչ մեք նենգեալ գտանեաք: (101 / 12)

Իսկ միայն միայնոյ անճաշակ լինել ի ծառոյն զիտութեան բարւոյ և չարի: (91 / 11)

Ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 3)

կարող է ցանկական մասն հոգույս մերոյ յերկուսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին

որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, (145 / 25)

ՉԱՐԱԳՈՅՆ - 1

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք (96 / 8)

ՉԱՐԱԳՐԵՑԵԱԼ - 1

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջէ և բնութիւն իրացն (156 / 9)

ՉԱՐԱՉԱՐ - 2

Իսկ ես զարհուրեալ ի չարաչար նորա հայհոյութենէ բանից, կապեցի զլեզուս և արձակեցի զլսելիսս (104 / 14)

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր (104 / 19)

ՉԱՐԱՓԱՌԱԳՈՅՆ - 2

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղլով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն, (20 / 12)

ՉԱՐԻՔ - 1

մարմին ընդունի գապականություն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց (134 / 23)

ՉԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Ձնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. զի այն որ իբրև գմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զհրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զոնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, որ անհաւատ պարզկացն գտանէր պտուղ: (4 / 6)

ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ - 2

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 9)

Ձի ոչ յարմարի նմին անմահական Բանին և՛ մեռանել և՛ անմահ մնալ և մահկանացուի մարմնոյ Նորա՝ մահկանացու գոլ և կենագործ, և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ չարչարելի միանգամայն և անչարչարելի գոլ, եթէ ոչ ամենայն հարկաւորութեամբ բնութեանն և միաւորութեանն Բանն առաջնորդեցէ մեզ: (45 / 21)

ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ - 14

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 2)

Ձի և յայտնագոյնս ասացից, բնական է Աստուածն Բանի անչարչարելի և անմահն գոլ և խոստովանեալ եղև ի բարեպաշտից զնա չարչարանաց և մահու համբերեալ (124 / 23)

հաղորդություն չարչարանաց Բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն (193 / 5)

ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 19)

և կամ անչարչարական Բանին, անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս (45 / 21)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք (119 / 19)

չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսոքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 8)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն գներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (119 / 22; 120 / 3)

Միացաւ ի մարմին չարչարելի և մահկանացու, զի ճշմարտեսցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 22)

Եւ թեպէտ և կրեաց ի մարմինն իւր Բանն Աստուած, յորժամ կամեցաւ, զչարչարանս և զմահ ճշմարտութեամբ, համայն յիւրմէ անբաւ միաւորութենէն ոչ առնելով զնա թափուր, չմերկանայր ի նմանէ և՛ զանմահութիւնն իւր և՛ զանչարչարութիւն, և նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին, և այս է գոր ասեալն զոմանս զՔրիստոսէ ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 15)

Իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 13)

Չարչարեցավ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՞ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 10)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

ՉԱՐՉԱՐԵԱԼ - 2

զիս՝ ընդ նոյն ինքն և՛ չարչարեալ և՛ անչարչարելի մնացեալ և անմահ մնալովն մեռեալ, (64 / 11)

Չարչարեցալ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ, գրեալ է, բայց թէ որպէ՛ս չարչարեալն և մեռեալն զմերն խափանեաց իւրովն զչարչարանսն և զմահ (64 / 9)

ՉԱՐՉԱՐԵԼ - 6

որով կարելի և հնարաւոր էր չարչարել և մեռանել»: (104 / 13)

անչարչարելին չարչարի չարչարելեալն (104 / 10)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 3)

յաղագս ընդ չարչարելոյն և մահկանացուին միաւորելոյն: (124 / 24)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 17)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս, որպէս չարչարելի ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն. Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 23)

և զմեռանիլն ըստ մարմնոյ և զանչարչարելի մնալն և զանմեռանելին ըստ հոգւոյն: (178 / 5)

ՉԱՐՉԱՐԵԼԻ - 20

զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան [չարչարելի](#) և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 17)

անչարչարելի մնալ և ընդունել չարչարանս, և չարչարականի Նորա մարմնոյն՝ [չարչարելի](#) միանգամայն և անչարչարելի գոլ (45 / 22)

Արդ՝ այսպէս Բանին՝ որ ըստ միաւորութեանն՝ ասի [չարչարելի](#) (46 / 8)

Ընդ սոքօք եղաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցիւաչն և մինչև յաւիտեան ասի [չարչարելի](#) և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 2)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա [չարչարելի](#) և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն (107 / 21)

Արդ մահկանացու [չարչարելի](#) ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 11)

Եւ հարքն ... ասացին զՔրիստոս [չարչարելի](#) և մահկանացու (122 / 9)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս [չարչարելի](#) և մահկանացու զնա ասել (123 / 14)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն [չարչարելի](#) և մահկանացու (125 / 19)

Զի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան, քան զի [չարչարելի](#) և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 20)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է [չարչարելի](#) և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն (153 / 2)

որպէս [չարչարելի](#) ասի մարմինն, և յանձն առ զչարչարելն, Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 22)

Միացաւ ի մարմին [չարչարելի](#) և մահկանացու (168 / 21)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն, իմանալոյն ասեմ և զգալոյն, սակս նորին և երկաքանչիւրոցն

ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն, չարչարելի և մահկանացու ըստ մարմնոյն և անմահկանացու ըստ հոգւոյն բանականի (177 / 20)

զոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային, այսպէս ապա և չարչարելին և մահկանացուն, և անչարչարելին և անմահկանացուն յարմարեացին ի վերայ միոյն միանգամայն գոլ, ոմն ըստ բնութեան, և ոմն ըստ միաւորութեան (54 / 15)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (119 / 19; 119 / 21; 120 / 1)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն զգերեզման և եթ ասացաւ զմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի, հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել (123 / 19)

Եւ բնական է մարմնոյն չարչարելին և մահկանացուն գոլ (125 / 1)

ՉԱՐՉԱՐԵԼ - 1

Եւ ոչ միայն անուանել այնոքիւք ասացելովք անուամբք, այլ ըստ անուանցն և ներգործելն ճշմարտապէս ի վերայ երկրի, զչարչարիւն

ՉԱՐՉԱՐԵՍ - 6

Չարչարեցաւ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ (64 / 7)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ որ ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ (143 / 4)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՞րդ որ ասէ, այլ է և որ չարչարեցան (143 / 3)

ընդ ձեռն միաւորութեանն անչարչարելին և անմահն չարչարի և մահու համբերէ չարչարելովն և մահկանացուան իւրով մարմնովն: (60 / 16)

սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան (104 / 10)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուին մահ, և ոչ ապականացուին ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (120 / 4)

ՉԵԻ - 4

վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս գիր. «չէ են, ասէ, լցեալ Ամուրհացոցն մեղք»: (3 / 11)

Եւ վկայ ածէր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չէ էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 7)

ինքն իսկ ասէր, «Ժամանակ իմ չէ է հասեալ (120 / 18)

...և բնութեանցս անուն յամենեցունց ի վերայ երթայ, զանցելոցն, և զկենդանեացն, և չէ եղելոցն: (24 / 2)

ՉԵԻ ԵԻՍ - 2

որ դեռ չէ կս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 11)

և որ չէ կս էր զգեցեալ զանապականութիւն: (105 / 18)

ՉՈՐՐՈՐԴ - 2

ԳԼՈՒԽ ՉՈՐՐՈՐԴ (97 / 1)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 19)

ՉՈՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 6

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասասցի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 11)

Եւ այսպէս հետևի լինել յանյաւելուած Երրորդութիւնն՝ չորրորդութիւն եկեալ յարեցի, և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 1)

ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 8)

և համագոյն չորրորդութիւն առնէ զԵրրորդութիւնն և ոչ ևս Երրորդութիւն: (157 / 17)

յայտնապէս զարարչականն ի ներքս ածէ բնութիւն և առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն և ոչ ևս Երրորդութիւն (163 / 11)

ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 3)

ՉՈՐՔ - 3

Ի չորս բաժանի որ ի վերայ էակացս առեալ լինին անուանք. ի հանուրն, ի բոլորն, յանհատն, և յիրաքանչիւրն: (30 / 9)

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրությունն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 16)

Եւ այս լինի ոչ այլ ինչ, թէ ոչ մի բնութեանն չորս առանձնաւորութիւնք: (76 / 15)

ՉՈՐՔՈՏԱՆԻ - 1

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոլ, և պարագրէ գնա հետևակ, չորստանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 8)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՉԱՐ - 1

Պ. Սովորություն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակություն սակս ստացական հաստատություն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 20)

ՉԱՐԱԳԼՈՒԻՄ - 1

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ ատուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք,

որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 16)

ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհաննիս յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 19)

Պ 155 (272)

ՊԱԳԱՆԵՄ - 1

ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայէլի (155 / 13)

ՊԱԿԱՍԵՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Ոչ եթէ յորժամ կրկին ասէին, զմիաւորութիւնն եղծանէին ինչ ի նմա զհրաշալին խորհուրդ, և ոչ յորժամ մի ըստ միաւորութեանն ասէին, զգոյացութեան ինչ պակասեցուցանէին զկատարելութիւնն: (42 / 22)

ՊԱԿԱՍԻԼ - 1

ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուագանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 10)

ՊԱԿԱՍՈՒԹԻԻՆ - 1

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս (100 / 2)

ՊԱՀԱՆՁԵԼ - 2

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ զիր հարկատրութեան, պահանջել ի մէնջ՝ ասել զմարդկային դէմ առնուլ Բանին ի Կուսէն (13 / 2)

և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սներոս, եթէ ոչ կամելով և յիրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 17)

ՊԱՀԱՆՁԵՄ - 5

Զի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջ ուղղապաշտութիւնն զմիատրութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարև նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 14)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 12)

Այլ բարվայելչապէս, և որպէս յեղանակ չարագրեցելոցն պահանջ և բնութիւն իրացն (156 / 9)

կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 3)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց (160 / 24)

ՊԱՀԱՊԱՆ - 1

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա, թէ բանական աղենայն բնակող և պահապան (89 / 9)

ՊԱՀԵԱԼ - 2

համայն անյեղլիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 19)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ (170 / 2)

ՊԱՀԵԼ - 6

Եւ արդ մինչ այս այսպէս, որպէս ճշմարտութեանն և ինձ թուին, ոչ որ մեղանչիցէ զնոյն յեղանակ և ի վերայ դիմի մինն անուանեցելոյ պահել (49 / 19)

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն (68 / 2)

սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 10)

զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 22)

Զի պահելով Աստուածն Բան զմարդկայինն կատարելապէս, մնաց և ինքն նոյնպէս՝ որպէս և էրն (71 / 24)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօս Քրիստոսի (146 / 2)

ՊԱՀԵՄ -7

Իսկ զանասուէրն և զանվախճանն անուանէ յաւիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղլի զիւր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 23)

Զի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի Քրիստոս զխորհուրդ, մնայ արդարն նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 15)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, (96 / 11)

պահեցար յետին ժամանակացս զառաջնովքն զերազանցեալդ ամբարշտութեամբ, որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (26 / 24)

«Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմունս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 3)

անքուն ակամբ պահէր զԻսրայէլ (60 / 14)

Իսկ նա միանգամայն Աստուած և մարդ, զմարդկայինսն կատարէր իբրև զմարդ և աստուածայինզօրութեամբն, որ անքակտաբար միանգամայն ընդ մարմնոյն էր միացեալ, զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 14)

ՊԱՀՊԱՆԵՄ - 1

Երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեսցի (69 / 10)

ՊԱՀՊԱՆՈՂ - 1

զմեզ պահեսցել պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, (96 / 11)

ՊԱՃՈՒՃԵԱԼ - 1

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ գտուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օծանելով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 8)

ՊԱՅԾԱՌԱՆԱՄ - 2

հարկ է զմիջինն խնդրել՝ որ բարեպաշտութեանն է, որով և ճշմարտութիւնն պայծառանայ: (10 / 22)

Իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք (160 / 15)

ՊԱՅԾԱՌԱՅԵԱԼ - 1

Իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և զերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս, և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 6)

ՊԱՅԾԱՌԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիրեանցն պայծառացուցին ճառս (160 / 1)

ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ - 1

ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ (83 / 21)

ՊԱՅՄԱՆ - 2

որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 21)

Առ այսօրիք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 5)

ՊԱՆԻՐ - 1

որպէս ինչ հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կարթանէ գպանիք կամ զեղ (78 / 6)

ՊԱՆԾԱԼԻ - 1

Իսկ Թեոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի ասէ գոյ, և պարագրէ զնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբոս, կճղակաւոր, բչողական (116 / 6)

ՊԱՇՏԵՄ - 2

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի, եպիսկոպոսունք, պաշտէին զիրաքանչիր աթոռ (152 / 5)

Երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց, և պաշտէին զԱստուածն Իսրայէլի (155 / 14)

ՊԱՇՏՈՒՄՆ - 2

Ապա թագաւորն Կոստանդիանոս, որում հրշտակք կային ի պաշտաման /...//եաց յերանէլի ժողովոյն բառնալ զհակառակութիւնն: (189 / 15)

Խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիւտն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարդաց. կրօնից և պաշտամանց. (5 / 16)

ՊԱՊԱՆՁԵՄ - 2

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն (56 / 10)

Չայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞յր որդի է Քրիստոսն», նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք, իսկ զիրաշափառական միաւորութեան բան անգիտակցեալք, պապանձեցան: (161 / 6)

ՊԱՏԱՀԵՄ - 2

մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիղմն չարեաց, իսկ յետոյ զլուծմանն որ հասարակաբար պատահեաց մեղուցելոցն և ոչ մեղուցելոց: (134 / 24)

որք զկնի սոցա պատահեն (63 / 13)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ գորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեղութիւնն, զհարոյն ի նմա տրամադրելով զեղութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զհար ոչ կորուսանէ: (78 / 16)

տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհարոյն պատահմունս՝ իրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց (80 / 12)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, որք մարդկայնոյս են բնութեան պատահմունք (66 / 2)

ՊԱՏԱՀՈՒՄՆ - 3

Եւ Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ ի բնութեանն յարմարագոյն էր պատահումն, թողացոյց»: (121 / 14)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ պատահումն: (59 / 13)

որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ պատահումն ընկալաւ»: (170 / 13)

ՊԱՏԱՌՈՒՄՆ - 1

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թէպէտ և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել զատեցողսն զՏէր, համայն պատաստման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն, այլ և զանուանեալն իւր մեծ՝ և զորս ընդ նովաւ, ընդ մերոյ ի ձեռին կարգեալ խոստանայր իշխանութեամբ: (6 / 14)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԿԱՆ - 2

պարզեալ գնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայոցն առ մեզ գրեցելոց, թէ զի՞նչ խորհիցի և ո՞ւմ ումեք արդեօք ձայնակից գտանիցի (11 / 14)

գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի (38 / 12)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԱԼ - 2

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 18)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք գիտակցեալք (161 / 4)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ - 3

Եւ զիա՞րդ զգայութեան ընդունակ ասի նախաստեղծն, անզգայ ըստ ձեզ եղեալ, և կամ բանական՝ անբան. և զի բանական նոքա՞ յօրէնսդրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 4)

Իսկ զլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 8)

ասաց. «Զոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին, գրովն զձերն առ իս առաքեցէք խոստովանութիւն, ի ձեռն գրոյ և զպատասխանին ընկալջիք յինէն զայդորիկ համաձայն»: (11 / 5)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱՄ - 1

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թէ գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս, պատասխանի էտ. «Ես բնութիւն և ո՞չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 11)

ՊԱՏԵՐԱԶՄ - 1

հաւաքեալ գնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 5)

ՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼ - 1

զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 18)

ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂ - 1

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին զոր էառ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 19)

ՊԱՏԻԻ - 4

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցլախտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 8)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն մարդացելոյ Աստուածն Բանին. ոչ ըստ համագոյութեան, և ոչ ըստ պատուոյ արժանաւորութեան, այլ գոյութեանցն, ասեմ, աստուածայնոյ և մարդկայնոյ (44 / 10)

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն զոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 22)

Երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

ՊԱՏԿԱՆԵՄ - 1

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 11)

ՊԱՏԿԱՌԵՄ - 1

Եւ համայն ոչ պատկարես այսպիսեօք իսարեցուցանողօք զիստիք իսարեցուցանել զլուսաւոր միտս հաւատացելոց: (20 / 7)

ՊԱՏԿԵՐ - 10

Եւ արդարև ըստ ինքեան Բանն՝ կերպարան Հօր և նկարագիր էութեան Նորա, էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր, համայն մի գոլով կերպարան և պատկեր, ոչ կարեմք ուրանալ զնա գոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (35 / 20; 35 / 21; 35 / 22)

յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 5)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր (94 / 13)

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

Այլ ի ստունկանելոյ անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 7)

զմարդն կենդանի և զբանականն և որ պատկերն է Աստուծոյ ոչ համարի արժանի ծնող գոլ Աստուծոյ, և զանշունչ գերեզմանն Աստուածածին անուանէ: (115 / 7)

նչ զօրութեամբ քո բռնագրօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 22)

և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և գպատկեր ծառայի (36 / 2)

ՊԱՏՃԱՌ - 18

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի չօրէ զկատարելութիւն անձին և գայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր գոյն գայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 3; 29 / 6)

ասել Հայր անսկիզբն գոլ և պատճառ Որդոյ և Հոգւոյ, Որդոյ ծննդեանն և Հոգւոյն ելողութեան (32 / 19)

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդոյ, և առաքող Հոգւոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 6)

այսպէս ահարկուս այս անուն եղիցի նմա պատճառ զանմահականն գտանել կեանս: (69 / 13)

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (70 / 1)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել գտարակուսանսն Թէոդիտեայ (109 / 5)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ (117 / 17)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թէոդիտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն (118 / 6)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ զայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիւրմէն պատճառէ (117 / 18)

Բայց խնդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 12)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտար և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 17)

Ձի յորդորէր զմեզ [ի] ժողով զումարել զժողոտոյն պատճառս զաշխարհիս մերոյ մարդիկ դնէր (5 / 10)

Բայց արդ, եթէ կամիցիք լսել առ ի մէնջ, թէ որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ ի Հոգւոյն սրբոյ: (165 / 20)

«Ձի ապականութիւն մեղաց ծնունդ է, որպէս ասաց տէր Եփրեմ, ոչ ինչ բնութեամբ ապականացու արար Աստուած, մեղք պատճառք ապականութեան ամենեցուն»: (130 / 18)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տաւնէին եւ ոմանք ԹԺ երրեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երրեկակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂաւողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, եւ բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խուռն տաւնէին լուծանելով զպահսն: (189 / 5)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 5)

խնդրեցեր առ ի մէնջ զիտել զպատճառս (97 / 14)

ՊԱՏՃԱՌԵԼ - 1

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւորն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր (165 / 16)

ՊԱՏՄԱԾ - 1

Եւ արդ զի՞նչ զարմանք են, եթէ առաքեալն յերկուս բաժանէ ամանակս զմարգարէին բան ի հրապարակախօսութեանն իւրում, զմին բանն պատմած իրաց մանր խոնարհեցուցանէ յանցեալ ամանակն ասելով (109 / 22)

ՊԱՏՄԵԱԼ - 1

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ, յաղագս որոյ ճառելիք մեզ և հաւատալիք առ ի նոցանէ պատմեալքն: (64 / 1)

ՊԱՏՄԵՄ - 3

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւորն և ժամուն, որպէս ասէ Կիւրեղ, թողացուցեալ երբեմն մարմնոյն կրել զիւրսն, այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւոր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել ... (63 / 20)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 16)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմություն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 13)

ՊԱՏՇԱՃԵՄ - 2

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 22)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միատրութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիատրութիւնն (181 / 17)

ՊԱՏՇԱՃ Է - 1

այսպէս և զԱստուածն Բան ի մարդեղութիւնն իմանալ պատշաճ է (80 / 17)

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ - 8

ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 17)

զոր ապրեցոյց պատուական արեամբն իւրով (146 / 3)

Բայց դու, ո՞վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցոյ, մի բացցես զլսելիս քո

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ գլուխ հովիւ հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադեկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 4)

այդպիսեաց մոլար վարդապետութեանց բանի (146 / 13)

և ոչ լինել բերան Աստուծոյ՝ հանելովն զանարգն ի պատուականէն: (151 / 11)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն, որ, կարծեն միայն զինքեանս յամենից գոլ ընտրեալս և պատուական (150 / 9)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ գպատուական զԻր մարմինն քարոզէին և թանց բնութեանն (38 / 23)

և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս, կացեալ ի նմին զԲանն Աստուած և գպատուական իւր մարմինն ասէին (43 / 5)

ՊԱՏՈՒԱՍՏԵՄ - 1

Ձայս ոչ ի տնկագործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յազահութեան յազահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 21)

ՊԱՏՈՒԵԱԼ - 3

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք գնալ ճանապարհաւ: (32 / 12)

ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ (165 / 1)

ՊԱՏՈՒԵԼ - 1

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք զՓրկիչն (64 / 14)

ՊԱՏՈՒԵՄ - 1

զոմն անուամբ միայն պատուէ, և զոմն արդեամբք (115 / 5)

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ - 3

Քայց ոչ ամենեքին այսք ասացեալքս խոտորման նմա առիթ, զի անձնիշխանութեամբն ճոխացեալ և զգուշացեալ պատուիրանան, կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 18)

Եւ զի ի կամս ինքնիշխանութեան թողեալ էր ձգել նմա զմեղսն կամ հալածել, վկայէ պատուիրանն (90 / 5)

ուստի յայտ է, թէ մեղօքն, որ զպատուիրանն ուսոյց քամահել, քարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 7)

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ ԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ - 1

Քաղցեաւ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն, յորմէ պատուիրանագանցութիւնն, ծարաւեցաւ (138 / 20)

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ ԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ - 1

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման, զի ցուցցէ, թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս, և այնպիսաբար թանց զուզակցի էր կարողութիւն ծնանել, և կացեալ, մնացեալ ի պատուիրանապահութեանն: (94 / 23)

ՊԱՏՈՒՀԱՍ - 2

պատուիասս ընդ յանցանացն յԱրարչէն մեզ եղեալ եղև՝ մահն (66 / 10)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին. թէպէտ և ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն, այլ պատուիասս ընդ յանցանացն, որ իրաւապէս դատէր զմարդն ի վերայ ընդից բնութեանս: (69 / 1)

ՊԱՏՐԱՆՔ - 1

ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 3)

ՊԱՏՐԱՍՏ - 4

Ասել պատրաստ էմ զօրացեալ յԱստուծոյ (65 / 19)

ինքն իսկ ասէր, «Ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է»(120 / 19)

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 1)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ (180 / 9)

ՊԱՏՐԱՍՏԵՄ - 1

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (69 / 21)

ՊԱՏՐԻԱՐԳ - 4

իսկ որք ոչ հաւանէին ընդունել, թողին զաթոռս իւրեանց և ի բաց գնացին, ընդ այլս ոմանս և Սներիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ (152 / 8)

յիշեցաք սակաւութ զբազմազան նորա հայեոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թէոդիտեայ: (162 / 19)

Ձի գոր սսելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սներեայ, ասացաք սակաւութ ի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս, գրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 4)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովի քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիար/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 10)

ՊԱՐԱԳՐԵՄ- 1

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի սսէ գոլ, և պարագրէ գնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 7)

ՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻԻՆ - 1

Իսկ Թէոդիտէ ըստ իւրում պանծալի իմաստասիրութեանն, զարծուին՝ արծուի սսէ գոլ, և պարագրէ գնա հետևակ, չորքոտանի, եղջերաբուս, կճղակաւոր, բչողական, որ լինի ընդ ձեռն պարագրութեանն արջառ ճշմարտութեամբ և ոչ արծուի: (116 / 10)

ՊԱՐԱՐՏ - 1

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւոդ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ, զի ի միում բարի ձիթենոջ պտուղք պարարտք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի որ սերմն, իսկ որումն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 2)

ՊԱՐԳԵԻ - 1

Ձնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. զի այն որ իբրև գմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զիրաքանչիւր որ ճանաչէր նախ քան

գաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն, այլ և զոնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ, որ անհաւատ պարզկեացն գտանէր պտուղ: (4 / 9)

ՊԱՐԳԵԻԵԼ - 1

զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարզկել: (160 / 20)

ՊԱՐԳԵԻԵՄ - 2

ծարաւեցաւ, և նովաւ պարզկեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (138 / 21)

յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 15)

ՊԱՐԶ - 1

ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ (177 / 10)

ՊԱՐԶԱԲԱՐ - 3

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

միանգամայն պարզաբար զաստուածայինսն մարդկայինս և զմարդկայինսն անուանել աստուածայինս ըստ անճառ միաւորութեանն (12 / 19)

ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն (92 / 15)

ՊԱՐԶԱՄՏԱԾԱԲԱՐ - 1

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածարար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս, յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն (82 / 4)

ՊԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Զհայիոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիւրն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 4)

ՊԱՐԶԵԱԼ - 1

պարզեալ զնա կամեցաք ի պատասխանականացն անտի նորայցն առ մեզ գրեցելոց (11 / 14)

ՊԱՐԶԵԼ - 1

ասէ. «նոքա ի պարզելն զգինին, զմաքրականին աղէտս ոչ անարգեն, իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 9)

ՊԱՐԻՍՊ - 2

Երկիւղն սորա իբրև ամրագունի պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեացի (69 / 9)

Այլ անտի լռութեան պարսպի զինքն դարանեալ ծածկեաց և որպէս կարթիւ բերանովք այլոց զմեզ որսալ կամեցաւ (101 / 14)

ՊԱՐԾԱՆԱՄ - 1

Առ այսոքիւք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիւք, իսկ առ այլս զյաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

ՊԱՐԾԱՆՔ - 1

զի զբռնաւորին շիջուսցէ գպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 21)

ՊԱՐԾԵՄ - 1

պարծէր բանսարկուն դժոխաց ի ներքոյ արկանել և ապականութեամբ զմերս ծախել զբնութիւն (64 / 18)

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԱԼ - 1

բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 6)

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ - 1

բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 5)

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵՄ- 1

և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն (16 / 22)

ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՂ - 1

բնութիւն պարունակող է պարունակելոյն ի նմանէ և ոչ ի նոցանէ պարունակեալ (19 / 4)

ՊԱՐՄԱԻԱԿԱՆ - 1

Եւ ինձ մի որ մեղադիր լիցի այսպէս բազմաթիւր մտածութիւնն յեղյեղու
Էպերական բանիք, զի ի նշուակել դիմաց վերայ՝ անգանի
ամենայն պարսաւական բան: (105 / 13)

ՊԱՐՄՊԵԱԼ - 1

զապականութիւնն արտաքս պարսպեալ, պահէր զյարձակումն: (173 / 13)

ՊԱՐՏԱԻՈՐԵՄ - 1

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ
զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աշօք ասել զմարմինն Քրիստոսի (111 / 14)

ՊԱՐՏ Է- 36

յաղագս որոյ պարտ է քեզ երկուս դէմս ասել ըստ երկուց բնութեանցն
(10 / 16)

ոչ էր պարտ ասել՝ թէ «մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է, և արին իմ
ճշմարիտ ըմպելի», «և որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարին իմ, կեցցե
յաւիտեան», պարտ էր ասել մարմին ձեր և ա պարտ է քեզ և երկուս
խոստովանել կենդանիս (37 / 1)

պարտ է մեզ յիշել (38 / 9)

Յաղագս թէ պարտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն
Բանի, կամ թէ մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասել էր, եթէ ոչ. (76 / 2)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել
զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 1)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 7)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 4)

տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրընդունակութեանցն մարդկայնոց, թէ զբնական պարտ է զնոսա ասել, թէ յանբնականաց (97 / 16)

որչափ ինձ արժան իցէ, շնորհակալ պարտ է լինել նմա (101 / 7)

պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 8)

պարտ էր ասել, թէ այն է Ռրդին Աստուծոյ, որ դեռ չն ևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 9)

պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցյարութիւնն (107 / 20)

յորում տեղոջ զբանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել (115 / 15)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց (119 / 8)

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն (128 / 2)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան (141 / 13)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բելեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան ցյարութիւնն պարտ է լինիլ. իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, (142 / 15; 142 / 18)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել (147 / 9)

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեւեր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 6)

«պարտ է» զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն որ ի կուսէն մինչև ցյաւիտեան (152 / 17)

Իսկ Սևերիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (153 / 1)

Եւ եթէ մեզ պարտ էր միում ումէք ի սոցանէ ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 4)

Եւ դիտել պարտ է (156 / 21)

ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 10)

պարտ է այնմիկ, որ ընթեռնուցուն զյաղագս տեառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 3)

Սոքոք երկոքումբք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 17)

Զի զոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սևերեայ, ասացաք սակաւութի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս, գրեցաք վասն Թէոդիտեայ, ասացուք և առ ձեզ: (166 / 2)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւնն (174 / 11)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 15)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ գրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (175 / 22)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 19)

Զինչ և առ նոսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 3)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 15)

ՊԱՐՏԻՄ - 4

զի համագոյնքն պարտին և հոմաբուն իրերաց գոլ: (76 / 9)

առ աչօք ասպա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 15)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր (70 / 22)

զանապականութիւն ասել պարտիս, թէ կամիս և թէ ոչ կամիս. (117 / 9)

ՊԱՐՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Առ այսոքիք և այսպիսեօքս առանձինն հրապուրէր բանիք, իսկ առ այլս գլաղթասիրելն պարծանայր զիւր, և զմեզ ի պարտութիւն արկանել: (6 / 22)

ՊԱՐՏՔ - 1

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել գպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 6)

Իսկ գլուխն առաքելոցն Պետրոս, ոչ յերևելին յառնելով ըստ երևելոյն ինչ բնութեան բնաբանեաց զպատասխանին (161 / 6)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/ր/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 9)

զուգաձայնեա ընդ Պետրոսի (136 / 12)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի...և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի (12 / 1)

որոյ գնոյն պէտս ինչ ոչ ունիմ երկրորդել (38 / 17)

որ զիտեր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (130 / 1)

առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 5)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն, որ ոչ եթէ ի պէտս եկեղեցւոյ եղև ձեռնադրեալ եպիսկոպոս, այլ միաբանեալ ընդ Սևերեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ (154 / 16; 154 / 18)

այսօր ի քէն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 14)

Բաց թէ զի՞նչ պէտք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել (127 / 11)

ՊԻՂԾ - 2

և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 18)

թուք ընկալաւ ի բերանոյ պղծոց (139 / 16)

ՊԻՍԻԴԻԱ - 1

որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ (152 / 9)

ՊԻՏԱԿ - 1

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 19)

ՊԻՏԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտատրութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 2)

ՊԻՏՈՅ - 1

ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ (58 / 16)

ՊԻՏՈՅԱՆԱԼ - 1

ոչ պիտոյանայ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառօք զայլակերպութիւն զգենուլ (141 / 18)

ՊԻՏՈՅՔ - 1

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 11)

ՊՂԾԵՄ - 1

«ապականեցան և պղծեցան յապականութեան իւրեանց»: (133 / 14)

ՊՂՏՈՐ - 1

Վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիւրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 9)

ՊՏՈՒՂ - 9

զի չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ, զի ի պտորոյ իւրմէ ծառն ճանաչի: (155 / 16)

Քաղցեալ և լեղի ճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտորովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 19)

ամենազան պտորովք դրախտին ճանաչի (91 / 7)

որ անհաւատ պարզեացն գտանէր պտորոյ: (4 / 10)

այսօր ի քէ՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ գա՞յդ երևեցոյց պտորոյ»: (8 / 16)

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտորոյ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա (89 / 6)

Իսկ տեղափոխն լինել, ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ ստուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 12)

ի միում բարի ձիթենոջ ստուղը պարարոք. և ազագունք. յընտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն (147 / 1)

հաւանէ՞ր արդեօք և գստուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 12)

ՊՐԱԿ - 1

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշեր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն, զոր ի պրակսն իսկ է գրելն (107 / 7)

ՊՐՈԿՂ - 1

Եւ Պրոկղ ասէ.

ՊՕՂՈՍ- 14

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պօղոս, որպէս Պօղոսն մարդ գոլ ասի (19 / 12)

Զիս՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 13)

նախկի ապականի գոյացեալ իրն, որպէս Պօղոս իմաստասիրէ և ապա նորոգի անգուստ յանապականութիւն: (117 / 6)

Պօղոս ասէ. «առաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 21)

որպէս և Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» (132 / 3)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 22)

Եւ Պողոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (140 / 22)

Պողոս ասէ առ Կորնթացիսն (166 / 8)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պողոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 16)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պողոսէ (125 / 8)

զտանի ասացեալ ընդ Պողոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 13)

զբոլորն յիմանալոյն և ի զգալոյն շարադրեալ, իւրովն ելից աստուածային լրմամբն ըստ Պողոսի ձայնին: (128 / 15)

յաղագս որոյ ոչ ասի մարդն Պողոս, որպէս Պողոսն մարդ գոլ ասի (19 / 12)

«զՊողոսի» ասել զՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք (179 / 10)

ՀԱՐՅՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ գիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 8)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 17)

Պ. Այսպէս ասէ. տաւն սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիւրեղ: (188 / 8)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 15)

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիւրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիւրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 20)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երրորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (189 / 26)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբոս տաւն կարգել, բայց քաղաքն, որ տաւնէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 10)

Պ. Մէք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիւրեղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուք ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (190 / 18)

Պ. Մինչ այսպես դիպեցան /իմ/ իում աուր մարթ է, ադե ասա, հոգին սուրբ ի յարութանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաուր յարութան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 8)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 16)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 1)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեձ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիւրդէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 7)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանեք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 13)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 18)

Պ. Ոչ որք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 2)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 18)

Պ. Յաւետարանն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեց, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (194 / 25)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 11)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 17)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

ՊԱԿԱՍ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

ՊԱՀԵՄ - 2

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին

նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 23)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 4)

ՊԱՀՔ - 5

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 3)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 4)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածեր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն

խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 25)

Են և այդ պատճառք մեծ. ոմանք ի հաւատացելոցն Ղ եկան տանէին և ոմանք ԹԺ երբեկան. զի Հռովմայեցիք զԹԺ երբեակն ոչ ընգալան զԱնատողեայ զՂատողիկեցոց եպիսկոպոսին, զոր յետոյ սքանչելեալքն գտին հոգեկիր եղբարքն, և բազում հակառակութիւն էր ի մէջ Հռովմայեցոցն և այդոց ազգաց, զի խառն ի խռոն տանէին լուծանելով զպահսն: (189 / 13)

ՊԱՅԾԱՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 13)

ՊԱՏԱՀԵՄ - 2

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 20)

ՊԱՏԱՐԱԳ - 1

Պ. Ոչ ոք աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս և զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 2)

ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ - 3

Ադէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 10)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբու եղբայրն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (193 / 24)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 3)

ՊԱՏՄՈՒԹԻԻՆ - 1

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 5)

ՊԵՆՏԵԿՈՍԷ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երոբդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիւրդէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 8)

ՊԻՂԾ - 1

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

ՊՍԱԿԱԴՐՈՒԹԻԻՆ - 1

Աղէ ասա՝ թէ պատարագամատոց ունէին առաքեալքն, զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին, ապա զայս ամենայն որպէ՞ս կատարէին: (194 / 11)

ՊԱԻՂՈՍ - 2

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 23)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

Ձ 13 (23)

ՋԱՄԲԵՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ, ընդ ձեռն որոյ մեզ զհոգեկան կերակուրսն ջամբեցուցէ ի հանդերձեալսն: (138 / 15)

ՋԱՆԱՄ - 2

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն (108 / 6)

յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայար ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 13)

ՋԵՐՄ - 1

լինի այնուհետև ի հրոյն յազդմանե ջերմ և լուսատեսիլ (72 / 17)

ՋԵՐՄՈՒԹԻԻՆ - 1

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն (5 / 14)

ՋՈՒՐ -1

ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 8)

ՋՐՀՈՐ - 1

Ասացից և ես ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայր զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 5)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 21)

ՋՈՒՐ - 19

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 24)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղխեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհանն յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 18)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 14)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 12)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 12)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհանն Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլէսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի

որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 5)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 16)

Հ. Ընկալեալ եմ զամենայնդ, բայց ասացես ինձ եւ զայս, եթէ ջուր եւ արիւն յո՞յր բնութենէ եկն, յաստուածային թէ ի մարդկային: (196 / 4)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 16)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բիւսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղեմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանաբար ոչ բղիսէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (197 / 1; 197 / 2)

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 17)

Հ. Յովաննէս ընդէ՞ր ասէ. «հոգին եւ ջուրն եւ արիւնն մի են»: (195 / 10)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 1)

և նովաւ պարզեաց մեզ զջուրն կենդանութեան (139 / 1)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (194 / 1)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեացէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարիւն եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արիւն ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 18)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրև Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 7)

ՋՐԱԽԱՌՆ - 1

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 21)

Ս 180 (445)

ՍՍ - 97

մանաւանդ՝ զի և չէ իսկ հնար զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ յառանձնականումն սս երևել ճանաչի: (39 / 15)

որ և սոյն սս անուանի և դէմ և անձն և երեսք (40 / 4)

Արդ՝ նոյն սս մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օգտակարութեանն պատճառ (69 / 20)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումն սս զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 13)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտար սս բնութեանս (92 / 5)

որ և սս բնական անուանի: (98 / 17)

uu գնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 17)

նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և uu զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս (111 / 15)

իսկ uu զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 9)

իսկ uu մի բնութեանն երկուս դէմս որոշ (112 / 11)

իսկ uu զԱստուածն Բան ունող այսոցիկ ասէ զոլ (114 / 16)

«Մ» է որ կայ ի կանգնումն և ի գլորումն բազմաց և ի նշան հակառակութեան (126 / 3)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա uu նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 2)

Այլ և uu այն է, զոր Յակոբ կոչեն (154 / 15)

Եւ uu ինչպէ՞ս իրաց, քանզի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնոքիկ առ աչօք և եթ երևմունք: (168 / 8)

ի uu գոին և ծանեան որպէս զանուն հասարակին (40 / 2)

զվերջինն զնորայն իրաւացի է և uu յարադրել նշանակութիւն (83 / 16)

Սակայն մի ինչ ի նա լատութիւն գտանի քան ի uu (112 / 6)

ի սմանէ հրեայք զայթակղին և յիմարին հեթանոսք (126 / 5)

ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ uuuu, զորմէ ասերն Եղիա ցԻսրայէլ: (164 / 5)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա, զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի uuuu մերձեցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 5)

երկիւղն unru իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեսցի (69 / 8)

ի մերմէ ընկալաւ unru սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 2)

ի վերայ բերել unru իրաւացի է և զայն (125 / 16)

Unru ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք (145 / 22)

գոյակցին unru սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա (183 / 2)

Այլ թերևս տարակուսեսցի ոք, թէ երկոցունց ungu ի վերայ միոյն միանգամայն ի միասին և ի միում ժամանակի հանդիպել ոչ է հնար (54 / 5)

Եւ թէպէտ այսպէս ըստ կամելութեան Բանն Աստուած կրեալ զայսոսիկ ի մարմինն իւր, այլ ոչ եթէ ընդ ձեռն ungu և միաւորութանն լուծեալ անլուծանելի կապարան58 / 6)

որք զկնի ungu պատահեն (63 / 13)

ungu իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ զտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ, և որպէս չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիրսն (74 / 2)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ ungu լինել ասէ մինչև ցյարութիւնն (114 / 18)

անուանեալ զնա փոխանակ ungu ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 3)

ընդ ձեռն ungu զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 23)

զո՞ որ h unguinik ընդունել քեզ թուիցի, հարցանեմ, կամ յումմե՞ իմեքէ h unguinik ի բաց կալ: (36 / 16; 36 / 18)

բաւական համարիմ զմինս միայն h unguinik յօրինակ առնուլ: (37 / 7)

Արդ՝ կամ ամբարշտեացես միով իւիք h unguant. թէ ախորժեացես կամ թէ ոչ՝ ապա թողցես ինձ ասել, որպէս արժան է ասել (37 / 9)

h unguant. ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 7)

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին, և h unguant. ներկայն ի զգայութենէ և ի գիտութեան... (87 / 8)

Զի առանց իրերաց զմի h unguant. ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի սասցեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 1)

h unguant. վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 7)

Է՞ր աղագաւ Սներանէ և Յուլիանէ զմի մի h unguant. յինքեանս ընկալան, և ոչ զերկոսին երկաքանչիւրքն: (156 / 2)

Եւ եթէ զմեզ պարտ էր միում ումէք h unguant. ձայնակցեալ, թէ նմանապէս յերկոցունց հրաժարել և կամ թէ զերկոսին ասել: (156 / 5)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և h unguant. աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ(177 / 9)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն unpw բարձեալ լինէին (41 / 1)

ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ unpw և յոյժ լռելիք: (62 / 10)

ամենեքեան unpw. որպէս ամենեցուն քաջայայտ է(69 / 4)

համայն ոչ ասին unpw առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 11)

յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ unpw ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 14)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են unpw ի մ (98 / 14)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են unpu երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, և երեքեան unpu ի միում տեղուջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 3; 133 / 5)

Այսպէս երկոքին unpu երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 10)

Իսկ unpu բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի, զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 12)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երկոյթս ձևացութիւնք, իսկ unpu բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 5)

զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ էլոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս unpu իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 19)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն unpu բարձեալ լինէին (41 / 1)

ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջէն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր, կամ որդիք երկոքին և եղբարք, և կամ թէ երկոքին հոգիք, անհասանելիք մեզ unpu և յոյժ լռելիք: (62 / 10)

ամենեքեան unpu, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է (69 / 4)

համայն ոչ ասին unpu առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն (84 / 11)

յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ unpu ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 14)

Ծնանելն բնութեանս են բերք և ընկալեալք յԱրարչէն առ ի մարդեղութիւնս ի բազմամարդութիւն հնարել, որ և բնականք են unpu ի մ (98 / 14)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են unpu երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց

իշխանություն, և երեքեան unpu ի միում տեղուջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 3; 133 / 5)

Այսպէս երկոքին unpu երկուք այսոքիւք բանիւք մարտուցեալք ընդ միմեանս, ոչ մերձենային յաստուածային գիրս իբրև յաղբիւրս լուսոյ (153 / 10)

Իսկ unpu բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի, զի ճշմարտութեամբ և ոչ երևմամբ նմանութեան եղիցի մարդ և որդի մարդոյ: (168 / 12)

Եւ եթէ ճաշակելս այս սնընդապէս լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ. այլ այնոքիկ նմանութեան և եթ առ երկոյթս ձևացութիւնք, իսկ unpu բնաւորական իրողութեանց գործառնութիւնք: (172 / 5)

զոր օրինակ խոհականն բանականին, ընդ ձեռն որոց ոչ ելոյ բնաւորականացս այսոցիկ. այս է՝ ցասմական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն զոլ և այնոքիկ, յորս unpu իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 19)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ unpop ստորանկեալք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 2)

Ընդ unpop եղաք և զայն ևս (53 / 22)

այլ ընդ unpop են և այլք յոլովք (123 / 15)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, unpop երկոքումբք (125 / 21)

ընդ է՞ր սուրբ հարքն երկոքումբք unpop վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 20)

Unpop երկոքումբք զեզեցկագոյն ոտիւք պարտ էր Սևերեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 16)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ quu անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 21)

ի սահման մարդոյն գսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 22)

Այտոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելոյշ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան գսսա (183 / 3)

ՍԱԿԱՅՆ - 24

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր ի նորերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն (11 / 9)

սակայն և այնպէս լուծեր զերկունս բանիդ, շատ հեռի ընկենլով յառաքելական բանէն, (17 / 13)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ (34 / 4)

Եւ սակայն թէպէտ և ասեմք և ճշմարտեմք ի վերայ Նորա զայսոսիկ և՛ ըստ աստուածութեանն և ըստ որում եղին, սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 5; 35 / 8)

Էառ նոյն ինքն յետ ժամանակի ճշմարտութեամբ և զկերպարան և զնմանութիւն մարդոյ, սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն, այլ մի կերպարան և պատկեր միոյ Աստուծոյ Հօր (35 / 17)

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. քա՛ւ լիցի: (36 / 10)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին (53 / 12)

Բայց սակայն ընդ ձեռն միաւորութեանն որպէս կոչի մարմինն աստուածային, այսպէս և կիրքն մարդկայինք կոչին աստուածայինք (59 / 14)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև (69 / 6)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի է (91 / 17)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա (112 / 5)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խռովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն ցուցեալ այլ ոչ եթէ զոչ են»: (121 / 8)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 8)

այլ սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ (127 / 1)

Բայց սակայն և զայս գիտել արժան է (129 / 8)

այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց (129 / 19)

Եւ սակայն էջ ի դժոխս (131 / 1)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է (147 / 9)

սակայն ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (147 / 21)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէաառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 18)

Այլ սակայն յիրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբռնումն և զՅօզօփումն, տալով զինքն ի ձեռս ունողացն զնա, յաղագս որոյ ասէ. «Արկին ի նա ձեռս և կապեցին զնա», և սակայն մինչև էր հասեալ ժամ նորա, ասացաւ զնմանէ, թէ ոչ ոք կարաց արկանել ի նա ձեռս: (169 / 12; 169 / 16)

Եւ սակայն յաստուածաբանելն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ
աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանելն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ
միաւորութեան վարկանին լինել, (179 / 2)

ՍԱԿԱԻ - 4

Եւ կացին մնացին յայս գրի Մ. ամ սակաւ կամ աւելի, ի նմին կործանման
եղեալք անբժշկելիք և անողջանալիք: (154 / 2)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով
բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ,
զոր ի վերոյդ սակաւուք յիշատակեցաք ի բազմաց ի թղթիդ մերում (146 / 7)

յիշեցաք սակաւուք զբազմազան նորա հայիոյականսն ի թղթին, որ առ
պատրիարզն Աթանաս վասն Թեոդիտեայ: (162 / 18)

ասացաք սակաւուք ի թղթին որ առ պատրիարզն Աթանաս (166 / 3)

ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ -3

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր
տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 3)

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, զոր
երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից (100 / 22)

Եւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս
ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և
առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ
յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և
զանապականութիւնն: (101 / 24)

ՍԱԿԱՍ - 10

Եւ որ յերկրէ բուսեալն եղև սակաւ առ ի յերկրայինն միաւորութեան (44 / 19)

Բայց թե է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակց ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն (67 / 8)

Ասացաւ զմմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակց էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 4)

զի Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակց որոյ և Աստուածածին սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 21)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակց որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 6)

պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակց երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 9)

և զի ցուցցէ, թէ ոչ ի մեղացն սակց ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 12)

ըստ որում՝ իմիք յեղանակի յիւրեանցն շարադրութիւնսն ներածեալ իցէ երջանիկ հարանցն զունակութեան և զպակասութեան բան լինել ի մարդկային կազմածիս, յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիւսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակց մերոյն փրկութեան: (100 / 5)

սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակց նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով. «անչարչարելին չարչարի չարչարելեան, եթէ անմահական և անչարչարելի Բանն իւր... (104 / 8)

սակց նորին և երկաքանչիւրոցն ասին ի վերայ նորա և յարևմունք անուանցն (177 / 18)

ՍԱՀՄԱՆ - 11

Բայց եթէ զիա՞րդ նոյն ինքն ճառելին և ի ճառելն մերում զնա յանճառութեան և յանսահմանութեան ելանէ սահման (61 / 13)

ի սահման մարդոյն զսա շարաբերեալ կամք եղեն արտաքնոցն մակացականացն (68 / 22)

Ջի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի (115 / 17)

ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 16)

ըստ աւանդութեան եկեղեցոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 3)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Չենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահմանն, զոր Չենոնի և Անաստասայ խափանեալ էր: (152 / 1) որք միանգամ արարածականիս պատշաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման (157 / 1)

այս է բացորոշել շնչոյն բանական ի մարմնոյն և մարմնոյն անշնչանալ և յանզգայութեանն խոնարհեալ սահման (175 / 10)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (115 / 21)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ, և ո՞չ գիտացեալ, այսօր ի քե՞ն պէտք եղեն ուսանելոյ սկիզբն առնել, կամ այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 11)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ սոյնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 5)

ՄԱՀՄԱՆԱԿԱՆ - 2

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն քար զոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեսցուք և համագոյասել զփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 5)

ՄԱՀՄԱՆԵԱԼ - 4

գոչ էն ոչ սահմանեալ՝ն մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

իսկ գչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և զայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է», յայտ արար թէ մարդկան հանապագ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 15)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զօջոզփումն (169 / 12)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն (120 / 22)

ՄԱՀՄԱՆԵԼ - 5

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնատրականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սևերոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն (58 / 16)

Զի ոչ յանգոյից սահմանել իշխեմք կամ զԲանն Աստուած կամ զնարմինն իւր (78 / 25)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Տէր իմ, զի որ ինչ ասէր, ոչ զիտէր սահմանել, այլ և անդրէն իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչէր: (103 / 14)

Սահմանական բանի համարի զմարդն քար զոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 23)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան զայսոսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 11)

ՄԱՀՄԱՆԵՄ - 4

Այլ զի սահմանեմք Բանին մարմնացելոյ մի գոլ բնութիւն, արտաքոյ ամենայն իրօք դնէ համագոյականին զմերն բան և ըստ միաւորութեանն ուսուցանէ զմին ասել բնութիւն: (83 / 1)

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 7)

Ջի ամենայն իրի սահման յերիցս յայսցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և սպա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 20; 116 / 3)

ՄԱՀՄԱՆԻՄ - 1

Արդ կրկին իմն սահմանեցան անուանիլ բնական այս ձայնք ի վերայ մարդկային կազմածիս. (97 / 20)

ՄԱՂՄՈՍ - 1

ասէ ուրեմն Դաւիթ ի ՃԼԶ սաղմոսին (109 / 13)

ՄԱՄԱՍՏԱՑԻ - 1

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Մամաստացոյ և ընդ Դիողորի Տարսոնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս, միայն մերձաւորութիւն առ Բանն ունելով և յարելութիւն: (47 / 13)

ՄԱՊԷՍ - 2

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս (47 / 16)

Զի որպէս խոստովանիմք զԲանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, բնութիւն ունելով աստուածային՝ ունել նմա և դէմ աստուածային. սապէս և ի մարմնումն Նոր (51 / 21)

ՄԱՍԱՆԵԱԼ - 1

սասանեայք եղեն յուղղափառութենէ առաքելական հաւատոյն (153 / 19)

ՄԱՍՏԵԼ - 2

և այլ բնականացն ունել իշխանութիւն սաստել և հնազանդեցուցանել և ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (89 / 22)

սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 18)

ՄԱՍՏԵՄ - 1

սաստել սաստեցին անձանց իւրեանց և ճշմարտութեանն (153 / 18)

ՄԱՍՏԿԱԳՈՅՆ - 1

բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան զսոսա(183 / 2)

ՄԱՍԱՆԱՅ - 1

իսկ մին ի նոցանէ եղև սաստանայ: (147 / 8)

ՍԱՐԳԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԵՐԱԴԵԿՈՐԱՅ - 2

Նորին Խոսարովու թուղթ առ Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադէկորայ: (149 / 3)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասէր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսարով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 6)

ՍԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐԵՄ - 1

Տեսանե՞ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեացն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 7)

ՍԱՐԿԱԻԱԳ - 1

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն...որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօր և քահանայիք (154 / 22)

ՍԳԱԼ - 1

ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 17)

ՍԵՌ - 1

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սերք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն (177 / 8)

ՍԵՌԱԲԱՐ - 1

որք են առ իրեարս և ոչ են սեռարար յերկաքանչիւրսն (78 / 9)

ՍԵՐՄ/Ն/ - 9

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով (134 / 8)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 12)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ զդէմն»: (18 / 1)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ (18 / 3)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին» (28 / 11)

Ծնաւ ի Կուսէ և առանց սերման (94 / 20)

մարդկան սերման էր բողբոռջն Քրիստոս (118 / 11)

Յղացեալ յարգանդի կուսին, այլ առանց սերման աստուածային էր հրաշագործութիւն (129 / 13)

յընտիր մշակացն սերմանէ բարի ոք սերմն, իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 3)

ՍԵՐՄԱՆԵԱԼ - 1

մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց, և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 19)

ՍԵՐՄԱՆԵԼ - 3

Տեսանե՞ս, թե՛ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեացեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 8)

ապա յայտ է, թե՛ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 2)

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն (146 / 20)

ՄԵՐՄԱՆԵՄ- 5

Քաղցեաւ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանս պտղովն զդառնագոյնս զայս թերն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 20)

ճնունդն յապականութեան սերմանել լեալ էր (132 / 13)

Եւ քանզի մեր ճնունդն յապականութեան սերմանել է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն (133 / 2)

յընտիր մշակացն սերմանել բարի ոք սերմն, իսկ որոմն ինքնաբոյս եղեալ խառնի ի ներքս: (147 / 3)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանել առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 21)

ՄԵՐՄԱՆԻՉ - 1

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որոմանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիցք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր (165 / 3)

է՞ր աղագաւ Սնեքանէ և Յուլիանէ զմի մի ի սոցանէ յինքեանս ընկալան (156 / 2)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սնեքեայ և Յուլիանեայ...կարգեցին ի մէջ իւրեանց անխախտելի արձան թշնամութեան: (151 / 14)

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն...այլ միաբանեալ ընդ Սնեքեայ ձեռնադրեցաւ ի նմանէ ի պէտս արբանեակութեան անուանս թերիս այսմիկ, որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօք և քահանայիք, դնելով նոցա բանս ի բերան, կոչել ի վերայ իւրեանց զանուն Յակոբայ և խոստովանել զհաւատն Սնեքեայ: (154 / 18; 155 / 2)

Սոքօք երկոքումք զեզեցկագոյն ոտիք պարտ էր Սնեքեայ և Յուլիանեայ ընթանալ ի ճանապարհ ճշմարիտ և անբիծ հաւատոյն (161 / 17)

Զի զոր ասելն պարտ էր ընդդէմ մտածութեանցն Սնեքեայ (166 / 3)

Որպէս և Սնեքիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս (98 / 22)

որպէս և Սնեքիանոս ասէ Գաբաւեայ եպիսկոպոս (135 / 4)

Սնեքիանոս անչափապէս բերանարացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն, և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 6)

ընդ այլս ոմանս և Սնեքիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 8)

Իսկ Սնեքիոս ասէր (153 / 1)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս, այլ բաժանեցան առ ինքեանս զմի մի ի նոցանէ, Սնեքիոս զայն որ ըստ բնութեան ասացեալ են ի գիրս, և Յուլիանէ զայնոսիկ, որ ըստ միաւորութեանն են բանք, հաւաքեալ զնոսա եղին լինել զէնս պատերազմի ընդ դէմ իրերաց: (162 / 2)

Աշխատեր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տալով ժամանակ բնատրականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Մկեքոս (58 / 15)

ՍԷՐ - 5

և ահա թշնամութիւն զհետ երթայ յորս անբաւահատիկն է սէր և խաղաղութիւն (105 / 8)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անզուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել քան թէ արժանաւորաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի, զի արդարասցի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (5 / 2)

և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 11)

որք սիրոյն և խաղաղութեանն են աղբիւրք: (105 / 9)

և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անզուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, (4 / 19)

ՍԻՄԷՈՎՆ - 1

որպէս ասացն Սիմեովն (126 / 5)

ՍԻՆՀՈՂՈՍԱԿԱՆ - 1

ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զհրաժեշտին: (148 / 1)

ՍԻՐԵԼ - 1

և զհարեանցն և եթ սիրելի արդարացուցանել զմտածութիւն և զգործ (150 / 10)

ՍԻՐԵԼԻ - 3

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն (93 / 21)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն ... (99 / 13)

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որումանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ առաջնորդք ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաւղաց ոտից ձերոց, որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 3)

ՍԻՐԵՄ - 4

Իսկ Յովիանէ այնքան սիրեաց թեակոխել զմիաւորութեանն բառիք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տեառն անչարչարելի և անմահկանացու (163 / 1)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ այք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և ոչ վարդապետի ումեք կարօտասցի, որ զանմոլարն սիրեաց գտանել հաւատոյն բան: (12 / 4)

Ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս (37 / 12)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին
ևս իսպառ սիրէք գատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ
առաջնորդս: (165 / 12)

ՄԻՐՏ - 2

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք...մի շփոթեցես և խաթարեցես
զլուսաւոր քո սիրտդ (99 / 18)

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացդ
ճառից, ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և
բացասութեամբ զերկոսին ի մեզ և մի շփոթեցես և խաթարեցես զլուսաւոր քո
սիրտ (99 / 16)

ՄԻԻՆ - 1

Յայս երկու սիւնս խարսխեալ հիմնեցաւ բոլոր շինուած առաքելական
հաւատոյն (159 / 1)

ՄԽԱԼԱՆՔ - 2

ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի, յորմէ
չորրորդութիւնն ի ներքս անկանի սխալանօք (181 / 4)

Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեսցի: (48 / 5)

ՄԿԶԲՈՒՆՔ - 1

և միանգամայն ասել թէ և ճանաչէ իսկ ոչ զիւրոց ասացուածոցն
յայտնել զսկզբունս և զծայրս (162 / 13)

ՄԿԻԶԲՆ - 12

Դարձեալ՝ ասեմք ծնող գոլ զՀայր Որդւոյ, և առաքող Հոգւոյ, բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 5)

Իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի (70 / 8)

և ոչ ինքն առ ի Մարիամայ առեալ սկիզբն, այլ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ անժամանակաբար: (79 / 10)

Ի մերմէ ընկալաւ սորա սկիզբն ծուլութենէ և կամակորութենէ և ի չարին պատրանաց զօրացեալ և ի բանսարկութենէ: (92 / 2)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, պատճառ գոյացութեանն նախկին լուծանի յիրմէն պատճառէ, և ապա զկնի այսորիկ լուծեալ և յապականեալ իրէն առնու սկիզբն լինելութեան գոյութեան, որպէս և իմաստասէրն բնութիւն զի սկիզբն գայն անուանեաց ասելով, սկիզբն շարժման և դադարման, այսինքն, եթէ լուծանէ շարժեցաւ յայնմանէ, որ ինչ էրն և առնլով զգոյացութիւն կատարման, դադարեաց: (117 / 20; 117 / 21; 117 / 22)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն, (117 / 15)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդոտոն, զիա՞րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն (118 / 6)

Իսկ զիա՞րդ ոչ երիցագոյն Հայր, յորմէ Որդի և Հոգի, և կրսերագոյնք, որ ի նմանէ, և թէ որպէ՞ս երեք անսկզբունք, որովհետև անժամանակաբար ընդ սկզբանն Որդի և Հոգի, այսորիկ ամենեքեան անճառելիք մեզ և անհետագոտելիք: (62 / 1)

«լուռ եղէ ի սկզբանէ, մի՞ թէ միշտ լռիցեմ և անսայցեմ»: (15 / 5)

Թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 15)

ՄԿԻԶԲՆ ԱՌՆԵԼ - 1 այսօր ի քե՞ն պետք եղեն ուսանելոյ սկիզբն արնել (8 / 14)

ՄԿԻԶԲՆ ԱՌՆԵՄ -1

սկիզբն արարեր ի մարդիկ սերմանել զխաղաղութիւն, զոր անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 19)

ՄԿԻԶԲՆ ԱՌՆՈՒԼ -1

յորմէ հետէ սկիզբն ար լինել ընդ ժամանակաւ (171 / 14)

ՄԿՍԱՆԵԼ - 1

Եւ զիա՞րդ ասի անսկիզբն սկսանել և անժամանակն ընդ ժամանակաւ լինել (22 / 10)

ՄԿՍԱՆԻՄ - 2

ի վերուստ սկսայց՝ արնելով աստուածաբանութեանս առաջարկութիւն: (61 / 15)

Եւ մի լիցի քեզ թիրեցելոյն լինել թիրակից, որ սկսարդ լինել խնդրող ուղղութեան և բարեպաշտութեան (147 / 17)

ՄՆԱՆԻԼ - 2

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 9)

Յանձն էառ կերակրօք և ըմպելեօք սնանիլ (138 / 13)

ՄՆՆԴԱԿԱՆ - 2

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական գորութիւնն. ի ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 18)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 3)

ՄՆՆԴԱՊԷՍ - 1

Եւ եթէ ճաշակելս այս սննդապէս/բնագրում սնընդապէս/լինի ճաշակելոյն այնմիկ, հարկ է և զերևումս զայս հաւասարել երևմանն այնմիկ (172 / 1)

ՄՆՈՒՆԴ - 1

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ զմարդկային բնութիւն: (95 / 1)

ՄՆՈՒՑՈՂ - 1

Ասացաւ դարձեալ ի զիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն (63 / 9)

ՄՈՂՈՍԿԵԱԼ - 1

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց, յորմէ ապականութիւնն սողոսկեալ ի ներքս անկանի: (173 / 8)

ՄՈՅՆ - 27

և այս է ոմնն, որ և սոյն սա անուանի և դէմ և անձն և երեսք, և որ այլ ինչ նմանունակ, զայսոսիկ (40 / 4)

նչ են բարձուք իրերաց, ըստ սվին այսմիկ և անհակադարձելիք առ միմեանս (19 / 10)

ըստ սվին այսմիկ և ոչ գոլ կարէ կամ ասիլ գոյացութիւն առանձնապէս կամ կատարելութիւն յատկական կամ որոշակի ունել միտս առաջնորդականս և կամ բաժանաբար բերել անձնիշխանական կամս (74 / 9)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 19)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն (73 / 13)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիրեանցն պայծառացուցին ճառս (159 / 24)

Այլ և մի կամս և մի ներգործութիւն ունել ասացին զնա սովին այսորիկ միաւորութեան յեղանակաւ: (180 / 21)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սոքին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դէմ, և երկուս առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 12)

Եւ յաղագս սոքին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 14)

և սոքին ազագաւ ասին աստուածայինքն մարդկայինք, և մարդկայինքն աստուածայինք: (44 / 14)

Սոքին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ Քրիստոս Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի Քրիստոս և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի Քրիստոս, և ոչ երկու, և յաղագս սոքին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 1; 51 / 10)

Արդ այս մեզ իմաստասիրեալ եղև յաղագս թէ ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն, ոչ համաբուն և ոչ անսկիզբն

յաղագս միաւորութեան, ոչ անեղ, ոչ անբովանդակելի, և ոչ որ ինչ unpին ազգակից անուանք: (86 / 5)

Եւ յաղագս unpին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 17)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին, զդէմն առանձնակի գիտելով, ի նորուն վերայ բոլորապէս և զբնութեանն առնուին զանուն, Աստուած, Արարիչ, Ամենակալ, և որ ungին ազգակիցք (40 / 21)

Ըստ ungին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնաւորականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 18)

Եւ բազում ինչ այլ որ ungին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 15)

և «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ», և որ ungին նմանք, ամենեքեան առհաւաստչեայ բանից և գործոց: (142 / 5)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, այսինքն անեղ, անսկիզբն, անժամանակ, և որ ungին նման (157 / 13)

Ungին այսոցիկ հետևեալք լինին բանք աստուածային գրոց (160 / 21)

Նշանակեալ լինի իւրաքանչիւրն ի ungունց յայսցան (30 / 16)

Ձի եթէ զներգործութիւն և զկիրս ի մարմնում ասացաք բնաւորեալ, իսկ զխորհելն և զկամելն յոգուջ բանականի, և հոգի և մարմին ոչ այլ ինչ են, այլ դէմն՝ որ ի բնութենէ բացորոշեալ. և unpին այսոքիկ ասացեալքս հոգի և մարմին և միտք ամենայն իրօք և բնութիւն ունին և զմարդկային: (50 / 4)

qunյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 11)

և կամ թէ ունէր qunյն զայս (28 / 20)

մի բռնադատեսցուք գայն բանիւ և մտածութեամբ բովանդակել: (45 / 15)

Զայն գայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 8)

Իսկ գայնիւ հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն (63 / 16)

ՍՈՅՆՊԷՍ - 2

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային, անմահաբար և կենագործական և որ ինչ այնպէս անուանք, որ յարարչականումն սահմանին առեալ լինին բնութեան: (77 / 4)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, այնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 14)

ՍՈՅՆՊԻՍԱԲԱՐ - 1

Վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ այնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք (142 / 13)

ՍՈՅՆՊԻՍԻ - 4

Զի յառաջ քան գայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և գերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ այնպիսիք: (9 / 6)

այսպէս իմացիս և զմիաւորութեանն բան Աստուածն Բանի մարմնացելոյ, զի թէպէտ և իցեն անբառնալիք ի մարմնի կացեալ, մնացեալ մարդկայինքն, այսինքն բնութիւն և կերպարան և դէմ և ևս առ այտօքիք և բան և միտք և իմաստութիւն և զօրութիւն և կենդանութիւն և որ ինչ այնպիսիք, համայն ոչ ասին սոքա առանձնաբար ի վերայ մարմնոյն, այլ յատուկն Աստուածն Բանէ կոչմանց անուանեսցին ամենեքին ասացեալքս, զի յաղթեսցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 10)

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ, և որ այլ ինչ սոյնպիսիք: (161 / 15)

Այսոքիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ (182 / 22)

ՍՈՍԿ - 3

Զի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 3; 123 / 3)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ ենք (173 / 6)

ՍՈՎՈՐԵՄ - 2

Կարծեմ՝ թէ հաւաստի և որոշեալ ոչ ուսար զոմնն և զդէմս. զի դէմ սովորեցաք ասել զգերակացեալն ի մարդումս և որ զբոլորն պարունակէ զգայական մասունսն, առանց որոյ մարդս՝ ոչ կենդանի և ոչ մարդ կարէ գոլ կամ ասիլ: (16 / 21)

Բայց մեք, որոց ճշմարտութիւնն է պատուեալ, յերկոսին նմանապէս անստուեր իւրական սովորեցաք զնալ ճանապարհաւ: (32 / 14)

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ - 2

ըստ աւանդութեան եկեղեցւոյ ըստ սինհոդոսական կարգի և սովորութեան հասարակական սահման գրով հանդերձ արձանացուցանել հարկաւոր է, և զընդունելութեան և զիրաժեշտին: (148 / 2)

սովորութիւն է գրոց ոչ միայն թէ ի վերայ նորին դիմի և ամանակի պահել զառաջարկութեան բանին հոլով (109 / 9)

ՍՈՒՂ - 1

Իսկ ապա յետ սուղ ինչ ժամանակի թողու զառջառոյն բան և ի վերայ բերէ զանարծուին: (116 / 11)

ՍՈՒՏ - 9

Իսկ նորա զկապումն բանի ստիցն խնդրեալ զարձակումն, և կամ թէ ընդ ձեռն ստիցն խորհեցեալ (10 / 23; 10 / 24)

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 13)

և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 8)

Իսկ եթէ նախաստեղծին ունէր բնութիւն՝ զառանց կրիցն և զանմահականն, սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 16)

յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (106 / 2)

գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 7)

հարկաւոր է ի միասին ելանել ի սուտն (182 / 10)

Արդ ոչ միայն թէ զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուտն յինքեան բեր (112 / 17)

ՍՈՒՏԱՊԱՏԻՐ - 1

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիք ցնորմունս և զառասպելական բաջաղանս (94 / 7)

տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ
ասեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 8)

յորմէ հետէ արժանի արար Բանն Աստուած բնակիլ
յարգանդ սուրբ Կուսին: (22 / 17)

Այս է ահա ճշմարիտ խոստովանութիւն ուղղափառ սուրբ հարանցն (25 / 17)

սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 18)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի Քրիստոս, զայն յիշէին, որ հասարակէն էր
առանձնացեալ, ր զհասարակականն գտանել ումեք ուրեք, եթէ ոչ
յառանձնականումն սա երևել ճանաչի: (39 / 7)

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք
հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն,
նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք
գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով
մտածութեամբ: (40 / 8; 40 / 13)

Եւ այսպէս ասի սուրբ Երրորդութիւնն բաժանիլ անբաժանարար և միաւորիլ
որոշմամբ: (41 / 11)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին
իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 21)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր Յիսուս
Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 14)

Եւ ընդ ձեռն այնոսիկ ասացեալ եղև ի սուրբ հարցն մի դէմ և մի բնութիւն
մարդացելոյ Աստուածն Բանին (44 / 7)

ուսուցին զմեզ սուրբ հարքն (52 / 14; 52 / 19)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն (53 / 7)

Բանն Աստուած ծնաւ ի մարմնոյ ի Կուսէն, սակս որոյ և Աստուածածինն սուրբ Կոյսն և ծնեալն ի նմանէ Աստուած ճշմարիտ: (74 / 21)

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբք: (82 / 23)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (86 / 12)

Բայց հարցաքննելի է այս, թէ է՞ր աղագաւ առեղծանել ձեռնարկեցին որդիքն Բելիարայ զաստուածային սուրբ գիրս և առ իւրեանց կամակորեցին կորուստ անձանց (92 / 13)

ի գիրս զերկոսին գտանեմք ասացեալ ի սուրբ հարցն: (97 / 18)

գոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (101 / 2)

գոր սուրբ Հարքն բարեպաշտաբար սակս նորին ուսուցին զմեզ խոստովանել ասելով (104 / 8)

Բայց այսոքիւք ասասցուք և զայս. զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն ի՞նչ իւրք մեծացոյց զնա յառաջասացութիւն սուրբ Հոգւոյն (111 / 3)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց. «որ ծնանելոցն է ի քէն սուրբ է, և Որդի Աստուծոյ կոչեցցի»: (116 / 18)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 1)

փչեաց ի դէմս մեր զՀոգին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ վերատեսուչք, որք յիւրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար զազանս յեկեղեցւոյ Աստուծոյ (145 / 22)

անկեաց Հոգին սուրբ ի մէջ հաւատացելոց: (146 / 21)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և քոյին ուղղափառութեան գաւազանաւոյ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 22)

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումքք սոքօք վարեցան հասարակապէս խոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 20)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացուցին ճառս (159 / 24)

գնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն (161 / 20)

նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 17)

ուսուցին սուրբ հարքն (176 / 25)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ (180 / 11)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 17)

Եւ որք ասէն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ, զայս թէ ի վերայ բոլորին էր առեալ ասելով, նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն, որպէս և ասացեալ իսկ է առաքելոցն և սուրբ հարցն: (182 / 8)

«Յղասցիս, հրեշտակն ասէր առ սուրբն Կոյս և ծնցիս որդի, և կոչեցես զանուն նորա Յիսուս»: (23 / 4)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ (125 / 13)

ասաց սուրբն Գրիգոր: (129 / 1)

Եւ սուրբն Գրիգոր ասէ (143 / 14)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ (145 / 15)

և զբանս սուրբս պիղծ համարին լինել (150 / 18)

սուրբք խոստովանեցին և մեզ ուսուցին խոստովանել (183 / 16)

որպէս աւանդեցին մեզ սուրբքն (124 / 16)

Բայց հրաշանամ, թէ զիա՞րդ կարգաւ և անվրէպ կատարին յամենատես և յամենագիտակ Հոգւոյն Սրբոյ ասացեալքն բերանովք առաքելոցն (26 / 23)

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (43 / 24)

Արդ՝ Բանն Աստուած զգենլով մարմին անձնաւորական բանական ի սրբոյ Կուսէն, ո՞չ ապաքէն բանական զգենու մարմին և հանդերձ բնաւորականօք: (55 / 11)

միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ (55 / 24)

իջեալ յարգանդ սրբոյ Կուսին Մարիամայ՝ լինելով ի նմանէ մարդ ճմարտապէս և անհեղաբար (62 / 14)

այսպէս զմարմնոյն իւրոյ ի Մարիամայ սրբոյ Կուսէն գոյացոյց զէութիւն: (79 / 4)

«ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն» (108 / 7)

Արդ զայս ի լոյս բերել ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ և եղեալ առաջի աստուածասէր բարեբարոյից (110 / 18)

Գաբրիէլ հրեշտակապետ յաւետարանել սրբոյ կուսին ասաց (116 / 17)

«զի որ ի նմայն ծնեալ է, ի Հոգւոյն սրբոյ է», ասաց հրեշտակն առ Յովսէփ: (118 / 9)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոռջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն, իսկ եթէ ի Հոգւոյն սրբոյ է ըստ հրեշտակապետին ձայնի աստուած ծնեալն (118 / 13)

«ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն» (144 / 9)

Մի զարմանար, Տէր իմ, թէ ի հեռաւորաց և յանձանօթից մօտեցայ և ծանօթացայց, այլ առաւել զուարհացիս իբր ի Հոգւոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօգուտն (149 / 12)

Բայց արդ, եթե կամիցիք լսել առ ի մենջ, թե որո՞ց և ո՞րքանեաց պատճառս կան հայհոյութեանց երկուքս այս բարբառք, ասացից զորացեալ հ Հոգւոյն սրբոյ: (166 / 1)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթե ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոժ նոցին հակառակք (164 / 3)

«Ընդէ՞ր ոչ զասացեալսն ի սրբոց հարցն ասացից և ես»(6 / 2)

Արդ և դու, ո՞վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասացես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտի ստորասութեամբ և բացասութեամբ զերկուսին ի մեզ և մի շփոթեսցես և խաթարեսցես զլուսաւոր քո սիրտ (99 / 15)

Ձայն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 9)

որպէս և սրբոցն ուսուցանեն հարանցն ճառք»: (12 / 22)

Առ որս ասեմք, եթե ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած (81 / 10)

յանուանեն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի զաւառեն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով զսուրբ Կոյսն (31 / 5)

Յորժամ զմի ոք ի նոցանէ յիշէին՝ զՀայր կամ զՈրդի կամ զսուրբ Հոգին (40 / 17)

Եւ դարձեալ զի ա՛րդ Աստուածածին զիտէ ասել զսուրբ Կոյսն (113 / 21)

Ձոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց (155 / 5)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զսուրբն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 14; 20 / 17)

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔ - տե՛ս ՍՈՒՐԲ գլխաառի տակ ընդձվածները:

ՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - տե՛ս ՍՈՒՐԲ գլխաառի տակ ընդձվածները:

ՍՈՒՐԲ ԿՈՅՍ - տե՛ս ՍՈՒՐԲ գլխաառի տակ ընդձվածները:

ՍՈՒՐԲ ԿՈՅՍ ՄԱՐԻԱՄ - տե՛ս ՍՈՒՐԲ գլխաառի տակ ընդձվածները:

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ - տե՛ս ՍՈՒՐԲ գլխաառի տակ ընդձվածները:

ՍՊԱՆԱՆԵՄ - 2

Պօղոս ասէ. «սպան» զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում (132 / 3)

միայն և անճառայական անձամբ մեղացն սպան, զօրացեալ մահ զաշխարհ եկեր, և եհատ զամենայն արտօսք յամենայն երեսաց: (144 / 5)

ՍՊԱՆՈՂ - 2

զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, (96 / 12)

քաղցրութեան մեղու օճանելով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 7)

ՄՊԱՌՆԱԼԻՔ - 1

զարհուրեալ հ սպարնայեաց մահուն՝ անպարտելի ի դժբանաց թշնամոյն եղիցի (69 / 11)

ՄՊԱՍԱԻՈՐ - 2

ճշմարտութիւն սիրեցի յամենայնս իմ պատուեալ կեանս, և ուղղափառութեան ի մանկութենէ ընտրեցի լինել բանի սպասաւոր (37 / 14)

ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր (70 / 16)

ՄՊԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

ուղղել զնոսա ի սպասաւորութիւն հաճոյիցն Աստուծոյ և ոչ լինել աղախին հեշտասիրութեանն: (90 / 1)

ՄՊԱՍԵՄ - 1

Իսկ նորաոյքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 15)

ՄՊԻ - 1

վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել (142 / 11)

ՄՊԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ - 3

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել (128 / 2)

զադտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 9)

կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն գորոյն զիր ոչ կորուսանէ: (78 / 16)

ՄՊՐԴԵԱԼ - 1

զապականութիւն սպրդեալ ի ներքս խառնեալ: (174 / 20)

ՄՏԱՀԱԿՈՒԹԻԻՆ - 1

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 15)

ՄՏԱՆԱԼ - 1

Եւ զի այս այսպէս է, ոչ է պարտ, ով բարեսէր, նմանեալ այնոցիկ, որ զանձնահաճութեան ախորժեցին ստանալ զանուն (150 / 7)

ՄՏԱՆԱՄ - 2

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցենք (174 / 23)

Արդ՝ ասե՞ս զնա ընդ ձեռն այսոցիկ ոմն ի մարդկանէ եղեալ է, թէ ոչ. եթէ առանձնակի իւր ինքեանն Բանն ոչ ստացաւ առ ի մենջ հոգի, մարմին և միտս (27 / 16)

ՄՏԱՊԱՆԾ - 1

Իսկ նորայնը և որ ի նորուն սուտ ստապանծ բանիցն քաջալերեալք (7 / 13)

ՍՏԱՅԱԿԱՆ - 10

Եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին (47 / 1)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 10)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն (122 / 9)

Յերիս բաժանի բանական բնութեանս սեռք, յաստուածայինն և ի հրեշտակականն և ի մարդկայինն, և ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք, իսկ մարդկայինն ստացական և շարադրական (177 / 12)

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտար է այս (19 / 2)

Միանալ ասեմք դարձեալ բնութեանցն անստացականի և ստացականի յարգանդի Կուսին անշփոթաբար և անբաժանապէս ոչ զմիաւորութիւնն շփոթութիւն, և ոչ զանշփոթութիւնն բաժանումն ինչ իշխեմք ասել կամ խորհել: (62 / 21)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի գնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 10)

Ես զնա կոչեմ ինձ Աստուած ի ձեռն անքակաբար միաւորեցելոյ ստացականիս (127 / 7)

համայն անյեղիք և անայլայլելիք ի յաղթողէն և յանյեղագունէն պահեալ եղև ստացականն (84 / 20)

ի սոցանէ աստուածայինն է իմանալի և պարզ և անեղ, իսկ հրեշտակականն իմանալիք և ստացականք (177 / 11)

ՍՏԱՅԵԱԼ - 1

և նոյն ինքն ստացեալ ունի և զանչարչարութիւն և զամահութիւն ընդ ձեռն առ անչարչարելի և անմահ Բանն միաւորութեան: (125 / 2)

ՍՏԱՅՈՒԱԾ - 1

դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 9)

ՍՏԵԼ - 3

պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 9)

որք ամեննին անվարժք և անհմուտք էաք ստել յաղագս առ Աստուած խոստովանութեան (101 / 17)

զի եթէ զերկոսին միանգամայն ի միասին կամ ճշմարտել կամ ստել, անտեղի ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (112 / 24)

ՍՏԵՂԾԱՆԵԼ - 2

հնարեցան ի ձեռն մակարդից ոմանց ստեղծանել ի կաթանէ զպանիր կամ զեղ (78 / 5)

Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 3)

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է, որ սքանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 3)

նոյնպէս և զԲանն ասացեալ լինի զերկնային, և կամ որպէս ստեղծանէն ըստ շփոթութեան զմիաւորութիւնն, իմանայցէ որ ի լուծանելոյն զմիմեանս, լինիցի և ոչ մի: (181 / 7)

առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 4)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օրինօք ծննդեանն, նգովեցի»: (174 / 7)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր գառանց կրից ստեղծեալն (93 / 22)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր (94 / 12)

դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, զոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 8)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործեր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 5)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 14)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16)

յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարգևեցան: (95 / 15)

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծիչն /ճիշտը Ստեղծչին/ (68 / 21)

ՄՏԵՂԾՈՂ - 1

ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 2)

ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (92 / 1)

զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 2)

ՄՏԵՂԾՈՒԱԾ - 6

սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիւր գառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրքնդունակ եղեալ ստեղծուած: (94 / 1)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, քանզի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 15)

զոր Ստեղծողին ընդ ստեղծանելն անկեալ է ի ստեղծուածին (98 / 3)

հեռի յԱստուծոյ, զի ոչ եթէ էութիւն ինչ ըստ ինքեան է մեղքն, և ոչ մասն ինչ ի մարդկային ստեղծուածիս հաստատել զնա Ստեղծողին (91 / 23)

ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 3)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 2)

ՄՏԵՄ - 2

Արդ ոչ միայն թե զանհաւանութիւն և զանհաւատութիւն ասացեալքս ի Թեոդիտեայ, այլ առաւել ևս զսուան յինքեան բերէ, զի թէ ճշմարտեացի ծննդեան ասել զԲանին ընդ իւրում մարմնոյն զմիաւորութիւնն, ստեաց զյաղագս նորին յետ յարութեանն ասել զմիաւորութիւն, իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն (112 / 20; 112 / 22)

ՄՏԵՐԻԻՐՈՒՄՆ - 1

բազմացան անվայելուչ բանք, որպէս և գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիքումն քան զսոսա(183 / 2)

ՄՏԻՆ - 2

Ծնաւ ի կնոջէ ըստ կարգի ծնիցելոցն ի մարդկանէ. իսկ զկնի ծննդեանն կոյս պահել զծնողն, և կաթնաբուխ ունել ստինս (68 / 3)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց զՓրկիչն, և ի ստեանց մօրն լինել կաթնաբոյծ (63 / 10)

ՄՏՈՐԱԿԱՅԻՆ - 1

Եւ արդ վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 12)

ՄՏՈՐԱՆԿԵԱԼ - 4

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեայ տունկն հրաժարեցուցեալ, որոյ պտուղ առ ընդ զգայութեամբ ստորանկեալ եղև նոցա (89 / 7)

ասացին, թե Քրիստոս զնախաստեղծին ուներ բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն, ոչ զայս՝ որ ընդ կարեալքս է ստորանկեայ, որով իւիք առ մահն և ապականութիւն երթեալ կործանիմք: (93 / 2)

յայտ ուրեմն է՝ թե Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեայ: (93 / 14)

Եւ ոչ եթէ մինչ առ միումն այսոքիկ, յայլոցն սոքա բարձեալ լինէին, այլ որպէս մինչ ընդ սոքօք ստորանկեայք, ըստ նմին և այլքն: (41 / 2)

ՍՏՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ ստորասութեամբ (99 / 16)

ՍՏՈՐԻՆ - 1

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ քան զամենայն»: (141 / 1)

ՍՏՈՒԳԱՊԷՍ - 1

որպէս Արարիչ ժամանակաց ստուգասլէս գիտեր, որ ինչ ի նոսա լինելոցն էր (130 / 5)

ՍՏՈՒԳՈՒԹԻՒՆ - 2

ամենայն ստուգութեամբ հետազոտել և ի միտ առնուլ՝ թէ ո՞ր իցէ բնութեանն բան (159 / 5)

այլ որպես զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 17)

ՍՏՈՒԵՐ - 2

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 21)

Զգեցաւ զշօշափելին, զի ճշմարտութեամբ շօշափեսցի ի մարդկանէ և ոչ ստուերաւ: (168 / 20)

ՍՏՈՒԹԻԻՆ - 7

Մինչև յե՞րբ կաղայք յերկուս ոտս, և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել զստութիւնն (164 / 8)

Իսկ յորժամ այստքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութիւն (8 / 3)

Զհայհոյութիւնն ոչ գովեմ, բայց զպարզամտութիւնն և որ առանց ստութեան զիրն յայտնեաց խոստովանութիւն (101 / 5)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 19)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 1)

Զի ի ծննդենէն և յառաջ մի ասել բնութիւն, և զմինն դարձեալ յերկուս բաժանել որակութիւնս և զերկոսին ընդ զանազան կրիւք և ներգործութեամբք արկանել, ոչ միայն թէ ստութիւն, այլ ընդ ստութեանն և զանուսումնութիւն բերէ: (113 / 18)

և կամ մինչև յե՞րբ խնդրէք ծածկել ստութեամբ զճշմարտութիւնն և ընդ ճշմարտութեամբ թագուցանել գստութիւնն (164 / 10)

ՍՏՈՒՆԿԱՆԵԼ - 1

Այլ ի ստունկանել անտի ձգտել յինքն զիշխանութիւն, յինքն կարծելոյ իշխանին, և ի ձեռն յանցանացն ընկղմել ի դժոխս պատկերին և յապականութիւն: (65 / 4)

ՍՐԲԵՍ - 1

զոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար, որպէս կարծեմ, եթէ ոչ արարչականն ի սոսա մերձեսցի ձեռն, որ կարկառելով ի բորոտն սրբեաց, և ի կոյրն՝ ի բացաւ: (183 / 7)

ՍՐԲՈՒԹԻՒՆ - 1

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան (13 / 1)

ՍՐԲՈՒՀԻ - 2

Յերկուց մինն առաջի կայ քեզ ասել. կամ ոչ ունելով նմա ի չօրէ զկատարելութիւն անձին և զայս ի Կուսէն կարացեալ գտանել, և կամ թէ ունէր զսոյն զայս, զերևելիս ունէր, և ոչ զանմարմնականն, և զսրբուհին Կոյս ոչ մարդեղութեան, այլ երևման եկեալ արար պատճառ, յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեառն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 1)

ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զսրբուհին Մարիամ: (114 / 9)

ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾ - 2

Տեսեր զնա թքանելով անարգել, ասա սա նոյն ինքնն է,
որ սրանչելագործ թքովն իւրովք աչս ստեղծ ոչ ունողին ի ծնէ աչս: (137 / 3)

Գրիգոր սրանչելագործ ասէ (142 / 19)

ՍՔԱՆՉԵԼԻ/Ք/ - 7

գոր յետոյ սրանչելեարն գտին հոգեկիր եղբարքն (189 / 9)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն
աստուածագործ սրանչելեօրն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և
ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորաս: (175 / 17)

Եւ սրանչելի է այս: (133 / 21)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սրանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ
լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն
պայծառանայր փառք, (160 / 12)

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին ` և՛ աստուածայինքն և՛
մարդկայինքն, և նորա են՝ եթէ կիրքն մարդկայինք, և եթէ
աստուածային սրանչելիք (74 / 19)

սրանչելորն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին
յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 23)

գոր կատարեաց զսրանչելիսն ի մարդիկ (31 / 8)

ՀԱՐՑԱՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՍԱ - 1

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն զինեալ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն զինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 1)

ՍԱԿԱԻ ԻՆՉ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 20)

ՍԱԿՍ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն որ ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 21)

ՍՈՍԿ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի գատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 8; 196 / 12)

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Հ. Սովորութիւն է ամենայն աշխարհի արկանել, բայց զի՞նչ է ջուրն: (193 / 16)

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական իրատք: (193 / 18)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ն/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իւլեսցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 8)

ՍՈՒՐԲ -12

Պ. Զի զատիկն ինքն ի կիւրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն

խնդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (189 / 3)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 9)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 1)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ գայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 1; 193 / 4)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի գիտացես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 22)

Պ. Յաւետարանսն ոչ է գրեալ. զի ինքն զխորհուրդն գինեաւ աւանդեաց, եւ ասէ այսպէս. «ոչս եւ արբից ի բերոց որթոյ, մի/ւ/չեւ արբից զսա նոր ընդ ձեզ յարքայութեանն», զոր երանելին Յովհան Ոսկեբերան մեկնէ, զի զմիւս հերձուածն արմատաքի իլեցեցէ, ասէ. «որք զջուրն ի սուրբ խորհուրդն ի կիր արկանեն, զի որթն գինի եւ ոչ ջուր ծնանի», եւ յառաքելական թուղթսն ոչ գտանես, եւ ի գործս առաքելոցն, եւ ի կաթուղիկէսն ոչ երեւին, արդ ուստի՞ ունի՞ք սովորութիւն: (195 / 4)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Հ. Եւ ընդէ՞ր ոչ կարգեցին սուրբքն: (192 / 6)

Պ. Այսպէս ասէ. տան սրբոյ յայտնութեանն կատարի յանուարի ամսեան ի Զ, զոր յետ բազում ժամանակաց հաստատեալ կնքեաց երանելին Կիրիւղ: (188 / 8)

Դարձեալ զի՞նչ միաբանութիւն կայր Յուստիանոսի ամբարշտի ընդ սրբոյն Կոստանդիանոսի: (189 / 22)2

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրէղի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

ՄՏԱՅԱԿԱՆ - 1

Պ. Մովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային գիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 21)

ՄՐԲՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 26)

ՄՔԱՆՉԵԼԻ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զխաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիլէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 14)

ՎԱԽՃԱՆ - 3

Այլ վախճան իրացն յոյժ հակառակ մերոցս երևիր կարծեաց (5 / 5)

զկնի ամենեցուն և վախճան բոլորից դիցուք զայն, թէ ո՞րքան և ո՞վ որ յերկուս յայսցանէ բառից առանձնաբար ասացելոցն ծնանին չար կարծիք և հայհոյականք առ Աստուած բանք: (156 / 10)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանենք դատել զոք Աստուած, (3 / 8)

ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ - 1

անբար վախճանեայր յայնժամ ի բնութենէս (23 / 17)

ՎԱԽՃԱՆԵԼ - 1

զկնքատուացն կամ զպսակադրութեանն կամ զվախճանելոյ կարգս ընդէ՞ր ոչ ունէին (194 / 12)

ՎԱԽՃԱՆԻՄ - 4

հարկ է ապա զկնի համբարձմանն անտեսանելի և անշօշափելի զնա անուանել, մանաւանդ թէ ոչ ասել զնա ո՛չ երկրային և ո՛չ մարդկային, որովհետև վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն (124 / 1)

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 6)

նովին փառօք Հօր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 15)

զկնի վախճանին եթող յիշատակարան անձին բազում գրեան իմաստութեամբ զարդարեալս և ծաղկեալս: (154 / 12)

ՎԱՀԱՆԸՆԿԵՑ ԼԻՆԵԼ - 1

Զօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր տեղի, վահանընկեց յինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամոյն (90 / 11)

ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ - 1

վաղվաղակի անոր դառնան տեսաբանքս (172 / 16)

ՎԱՅ - 1

«վայ այնոցիկ, ասէ, որք զանձինս առ իմաստունս ունիցին և յաչս անձանց խորհրդականք»: (150 / 12)

ՎԱՅԵԼԵՄ - 2

Զի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 8)

քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 11)

ՎԱՅԵԼԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Զի որպէս վայելեցուցանէր զմարմինն իւր Բանն Աստուած յաստուածային բնաւորականսն, ընդունէր և ինքն ի բնաւորականաց անտի մարմնոյն իւրոյ (60 / 2)

ՎԱՅԸ - 3

յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 12)

ապականութեան և դժոխոցն վայր ոչ մի յայնպիսեացն մեզ ոչ եղեալ սպասաւոր, այլ և հակառակ բնութեանս ընդդէմ շարժեցեալ: (70 / 15)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 1)

ՎԱՄՆ - 46

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 15)

ասաց. «Զոր հարկեցուցանէքդ զիս ասել վասն մարդկային դիմին (11 / 2)

մեռավ ճշմարտապէս վասն մեր Որդին Աստուծոյ զմերն մահ ըստ մեզ (25 / 1)

զոր ասաց վասն մարդկային հոգոյն, այլ եթէ զանձինս այնոցիկ, որ իւրաքանչիւրոցն են, և ոչ իմ դիցեն: (28 / 3)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն (33 / 15)

Մապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոյ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ (47 / 16)

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք, եթէ չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այսորիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 9)

համայն ոչ վասն կուսութեան ծնողին ճշմարիտն նորա ուրանալ կարիցեմք զծնունդ, և ոչ յաղագս ծննդեանն ճշմարտութեան կուսութեանն լուծումն իշխիցեմ ասել ծնողին: (63 / 3)

Բայց թէ է՞ր աղագս վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 5)

Նախ առաջին՝ զի ոչ էր ապականութիւնն և դժոխք մասն մարդկայնոյս բնութեան, զորս և ոչ ընդունել առ ինքն իրաւացոյց, մարդ եղեալ վասն մեր Աստուածն Բան: (68 / 19)

Եւ այս է ասացեալն՝ թէ վասն մեր մեղս արար, այսինքն վասն զմերոց յանցանացն պարտիս իւրովն հատոյց անմեղութեամբն առ Հայր, և զի վասն մեր և ոչ անձին առ յանձն զկամաւորն մահ: (70 / 21; 70 / 22; 71 / 1)

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Որդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (74 / 24)

մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 13)

Արդ՝ զիա՞րդ դուք վասն անցելոց հեռաւորացն ամենևին զձեզ ի գիտութիւն գոլ խոստովանիք և ասէք (87 / 14)

Արդ ուրեմն ճշմարիտ որպէս ներգործողքն, սոյնպէս և ներգործեալքն ի նոցանէ, ևս առաւել ճշմարիտ և որ պատմէ վասն նոցա: (91 / 16)

Եւ սակայն ոչ վասն գոլոյն ի նախաստեղծեցեալսն բնաւորականացն կրից, ընդ զմին և զմեղսն ի նոսա բնաւորականս ասելի (91 / 17)

Էտ ընդ մեր և վասն մեր մեղաց, պատերազմել ընդդէմ մարդկախոշոշ պատերազմողին: (94 / 18)

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարզկեցան: (95 / 13)

Յիշէ՞ս ապաքէն, յորժամ հրամայեցեր ի Դերայիդրոշտադ եպիսկոպոսացն Թէոդոտեայ և Աթանասի հարցանել զիս վասն հաւատոյ: (100 / 15)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ

Ղիկառնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 12; 111 / 17)

Կիրեղ ասէ. «Յետ անճառ միաւորութեանն թէ Աստուած ասացես զԷմմանուէն, զմարմնացեալ Բանն, որ յԱստուծոյ Հօրէ, իմանամք, և եթէ մարդ ասացես, ոչ զայլ ոք, այլ զնոյն ինքն զմարմնացեալն վասն մեր զԲան Աստուծոյ իմանամք, և շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 20)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս, այլ վասն իրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 7; 123 / 8; 123 / 9)

Պօղոս ասէ. «սպան զթշնամութիւն ի մարմնի իւրում» և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն քարշէլ արկանէր (132 / 4)

որք զչարչարանսն և զմահն, որ վասն մեր, ապականութիւն լինել ասէին ի նմա: (136 / 9)

զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօր մատուցանէր (137 / 12; 137 / 13)

Վասն այսորիկ և ասացեալն կատարէր, «ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 7)

Արարիչն մեր զմեզ ոչ վասն անձանց, այլ առաւել ևս յընկերին ստեղծեալ հաստատեաց պէտս: (150 / 3)

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց, վասն օգտի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 7; 151 / 7)

Արդ թողլով զայս այժմ դիցուք առաջի փոքր մի զանցելոց իրաց պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 14)

Ապա յետ ժամանակի թշնամութիւն ինչ վասն հաւատոյ անկեալ ի մէջ նոցա, բաժանեցան ի միմեանց: (152 / 15)

Բայց նախ քան զայսուսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասէն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

յիշեցաք սակաւութիւն զբազմազան նորա հայհոյականսն ի թղթին, որ առ պատրիարզն Աթանաս վասն Թեոդիտեայ: (162 / 20)

Եւ արդ զի ցուցաք վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք (164 / 1)

զրեցաք վասն Թեոդիտեայ, ասասցուք և առ ձեզ: (166 / 5)

Ճշմարտեցի ի մարմնի նորա չարչարանքն և մահն, որ վասն մեր: (168 / 23)

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցան, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 3)

173 / 21)

Յաղագս որոյ պարտ և արժան է զուարճացելոցն աստուածագործ սքանչելեօքն ճշմարտել զնորա և վասն մեր կամաւորն մահ և ոչ դրդուել և անկանել յապականութեանն կարծեաց խորխորատ: (175 / 17)

Եւ զի լինելն մարդ վասն մեր Ստեղծիչն երկոցունցն ընկալաւ հաղորդութիւն (177 / 16)

որ ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկչին մերոյ Աստուծոյ: (27 / 3)

այլ և հաւատամ ի նոյն ինքն ի ճառեցելոյն զօրանալով՝ զվասն իւրն իմաստասիրել ինչ յաստուածաբանութիւն (37 / 16)

վասն զի ցուցաւ թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի (26 / 10)

Եւ ոչ դարձեալ՝ վասն զի մի կատարեալ. և է, և ասեմք, անկատար զնա կամ ըստ աստուածութեանն կամ ըստ մարդկութեանն իշխեցից կամ խորհել կամ ասել: (33 / 21)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն (55 / 17)

Եւ վասն զի Բանին և նոյն ինքն Բանն եղելութիւն մարմնոյն իւրոյ զոր ի Կուսէն, յաղագս այնր ապա ինքեան զօրութեամբ զհամայնսն որ ի մարմնումն զբնատրականացն ընդունակս ուղղէր և կառավարէր: (56 / 3)

ընդէ՞ր վասն զի երկոքինն ի միոջնն՝ զմի ոչ ունին զյատկութեանն զանուն և զկիր (62 / 7)

անդ մեղքն զմահ ծնանին և ի մահուանէն լինէր կենացն լուծումն, իսկ աստ ի մահուանէ անտի մեռանին մեղքն և կենացն անլուծից սկիզբն եղանի, այլ և հանդերձ զերազանցութեամբ, վասն զի անդ եզիտ հողածինն զմահ, իսկ աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 9)

վասն զի զգեցողին ճոխութենէ նախասացեալքն ամենեքին անուանեցին: (84 / 22)

«Ես վասն զի մեկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 1)

ասէր, թէ վասն զի անկատար և անփառաւոր և ապականացու եկաց, մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցյարութիւնն (107 / 17)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, զի ոչ կարէ բնակիլ մահ ընդ կեանս, և ոչ ապականութիւն ընդ անապականութիւն բնակէ»: (118 / 16)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 17)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ

յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 2)

Եւ վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (132 / 18)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 17)

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 1)

Վասն զի մեք մարդ սոսկ եմք, միայն գիտեմք ծառայել կրիցն բնաւորականաց (173 / 5)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն, բայց ոչ եթէ վասն զի ոչ է ի սերմանէ առն, ինքն Բանն անմարմին ձևացեալ ի նմանութիւն մարդոյ յարգանդէ Կուսին, որպէս խորհեցաւ ասել Եւտիքոս: (173 / 18;

վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 14)

ՎԱՄՆ Է՞Ր - 1

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղև. վասն է՞ր արդեալք, զի երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օրինադրեալն մարդ պահպանեցի (69 / 8)

ՎԱՄՆ ՈՐՈՅ - 5

վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին (19 / 20)

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին զոյացութիւն վեհագոյնքն (39 / 20)

Վասն որոյ զմահն, զոր հնարեցաւ ճարտարապետն բնութեանս կենաց մերոց կազմել ղեղ, էարբ անգուստ և ինքն: (70 / 18)

Արդ յայտ է, թէ ծնանելի ունէր բնութիւն մերն նախահայր, վասն որոյ և հողածին անուանի, որ ի հողոյ զանկեալ լինի յԱրարչէն: (90 / 23)

Վասն որոյ եղև մարմին նորա, որ մահկանացուն էր՝ անմահ, և յաղթահարեցաւ մահ ի բնութեան մարմնի մահկանացուի, զի բանին Աստուծոյ կեանք թագաւորեցեն ի մարմինն յայն: (144 / 12)

ՎԱՍՏԱԿ - 1

ըստ մարմնաւորութեան օրինի յանձն առ զվաստակն (170 / 11)

ՎԱՍՏԱԿԵԼ - 1

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ զքաղցն և զծարան և զվաստակելն (60 / 13)

ՎԱՍՏԱԿԵՄ, ՎԱՍՏԱԿԻՄ - 4

ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեցիք». (60 / 11)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յաւիտենական ոչ վաստակեցիք» (170 / 10)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեալ և արտասուեաց և քաղցեալ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 17)

վաստակէր յուղեգնացութեան, այլ վերաքայլէր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի զահավէժն առնել, թռուցեալ, ելանէր ի միջոյ նոցա: (130 / 6)

ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՅՆ - 1

յաղթեցէ
գօրութեանն: (78 / 12)

վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ

եղեալ

ՎԱՐԴԱՊԵՏ - 3

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔՍՅ ընդ ԽՈՍՐՈՎ
ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (184 / 4)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ
Որդւոյն Աստուծոյ Տեառն մերոյ: (146 / 10)

«Ոչ ինչ պէտս ունի առաջնորդի, որոյ աչք իւր առողջապէս կարիցեն նկատել, և
ոչ վարդապետի ումէք կարօտասցի, որ զանմոլարն սիրեցէ գտանել հաւատոյն
բան: (12 / 3)

ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ - 1

և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս
մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ
ի ճշմարտել կամ ընդդիմամարտաբար (74 / 1)

ՎԱՐԴԱՊԵՏԵՄ - 1

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել
Քրիստոսի: (131 / 7)

վարդապետեր նոյնգունակ մեզ առ ի յօգուս միմեանց նոքիմք բարեձևանալ
կրիւք: (66 / 6)

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ - 3

Իսկ որոյ ծաղկեալ են ալիք իւրեանց և գերկիւղածութեան զգեցեալ ձև և անուամբ վարդապետութեամբ պայծառացեալ, վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 5)

Բայց դու, ո՛վ հայր պատուական, հիմն և հաստատութիւն եկեղեցւոյ, մի բացցես զլսելիս քո այդպիսեաց մուլար վարդապետութեանց բանի (146 / 16)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ գմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմուլար վարդապետութիւնն: (106 / 3)

ՎԱՐԵԼ - 1

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն, նոյնաձևապէս որ ինչ յաղագս դիմին և բնութեան բանք իմաստասիրեալք գտանէին, և որ ի սուրբ Երրորդութեանն աստուածաբանութիւն, նովին վարելով մտածութեամբ: (40 / 14)

ՎԱՐԵՄ - 4

ընդէ՞ր սուրբ հարքն երկոքումքք սոքօք վարեցան հասարակապէս իոստովանականսն իւրեանց ճառս (155 / 21)

Սննդեան և կերակրոց վարեցաւ պիտաւորութեամբ, յայտ առնելով սննդական և կերակրողական գոլ գմարդկային բնութիւն: (95 / 2)

Վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային, զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառօք բազմի: (124 / 5)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 17)

ՎԱՐԵՑԵԱԼ - 1

Ոչ փոխանակ գոյոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեայ մտօք Բանն, զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 11)

ՎԱՐԺ - 1

Յաղագս այսորիկ և սուրբ հարքն, որք յաստուածայնոցն էին զօրացեալք հոգւով, և վարժք և հմուտք կատարելապէս բանականի հանճարեղութեանն (40 / 9)

ՎԱՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ - 1

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնքն, և յորոց մերքն ընկալան զբանականութեանն վարժողութիւն (40 / 1)

ՎԱՐԿԱՆԵԼ - 1

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միատրութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 23)

ՎԱՐԿԱՆԻՄ - 3

այլ զայլոցն իւր վարկանի հոգի, մարմին և միտս (27 / 18)

որպէս մոլորեալքն ի մթին գիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն զնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 17)

ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել (179 / 6)

ՎԱՐԿԵԱԼ - 1

համայն զպատառման նորա ընդ միտ ածելով, մեծագոյն վարկեալ զմիաւորութիւնն, զհետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 15)

ՎԵՀԱԳՈՅՆ - 10

Վասն որոյ և առաջին և իսկագոյն և մանաւանդ զսա անուանեցին գոյացութիւն վեհագոյնն, (39 / 22)

յաղթեցէ վեհագոյնն վատթարագունին՝ հաղորդ եղեալ զօրութեանն: (78 / 11)

յաղթեցէ ամեննին ամենայն իրօք վեհագոյնն նուաստագունին: (84 / 15)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 12)

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 7)

այս է վեհագունին յաղթելն: (49 / 10)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանճառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 17)

յաղթելով վեհագունին, ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 12)

Ոչ եթէ նուագեալ ինչ՝ կամ ծախեալ յաստուածայնոյն մարդկային իբր դոյզն ոք գոլորշիք երկրի յարեգական ճառագայթից, այլ վեհագունին յաղթելով և ծածկելով յինքեան զնուաստագոյնն: (72 / 8)

ասէ Գրիգոր աստուածարան. «Խառնեցաւ ընդ Աստուածութեանն և եղև մի, վեհագունին յաղթելով»: (119 / 7)

ՎԵՐ - 1

զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ - 2

և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 20)

Ապա ուրեմն պարտ է, որպէս և յառաջն ասացաք, զմինն ըստ բնութեանն խոստովանել և զմիւսն վերաբերել անճառ միաւորութեանն Բանի: (182 / 17)

ՎԵՐԱԲԵՐԵՄ - 1

Յաղագս որոյ և ի Բանն Աստուած ամենայնքն վերաբերին՝ և՛ աստուածայինքն և՛ մարդկայինքն (74 / 17)

ՎԵՐԱԾԵՄ - 1

զբռնաւորին շիջուցէ զպարծանս, և յարգելարանացն վերածեսցէ զարգելեալսն: (64 / 22)

ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ - 1

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրեր. ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել, և ոչ իւր, նոյնպէս և զաշխարհիս մերոյ անտի և այսր զեկեղեցեացս վերակացուս որ թեպէտ և

անմարթ էր գաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ատել
գատեցողսն զՏէր (6 / 10)

ՎԵՐԱԶԱՅՆԵՄ - 3

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբնեռացն վերս. ընդ
Եսայեայ վերաձայնէա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 2)

սուտ ապա ըստ ձեզ եղ ի բաց երևոցելն զկիրս և նորուն
աշակերտացն վերաձայնէ կրիցն: (93 / 18)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ
կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (117 / 1)

ՎԵՐԱՅ - 2

մեք ի դորին իսկ վերայ հաստատեմք զմերոցս հաւատոց
ճշմարտութիւն: (22 / 12)

առ ո՞ւմ կամ յո՞յր վերայ զաճելս և զարգանալս ինդրեսցուք, ասա՛,
մեզ: (24 / 5)

ՎԵՐԱՆԱԼ - 2

յանուանեն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի, ծնօղ ունելով
զսուրբ Կոյսն, յորպիսութենէ՝ ի նմանութենէ, որով իւիք ծանոթանայր և
ծանուցեալ լինէր, ի ներգորշութենէ՝ զոր կատարեաց զսքանչելիսն ի մարդիկ, ի
կրիցն՝ ի մկրտելն՝ ի խաչելն, ի թաղելն, յառնելն երեքօրեայ, վերանայն յերկինս
և որ զկնի այսոցիկ: (31 / 10)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա
ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի
ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանայոյն յերկինս (171 / 17)

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԱԼ - 1

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 15)

ՎԵՐԱՏԵՍՈՒՉ - 1

Սորա ամենեքեան սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ վերաստեւոյցք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցւոյ Աստուծոյ (145 / 23)

ՎԵՐԱՑԵԱԼ - 1

Բանն Աստուած առաքեալ ի Հօրէ անմարմնաբար և վերացեալ առ Հայր հանդերձ մարմնովն (75 / 8)

ՎԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

ըստ նմին օրինակի զայլ տնօրինականնսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մենջ վերացոյց: (131 / 13)

ՎԵՐԱՔԱՅԼԵՄ - 1

վերաքայլեր թեթևաբար ի վերայ ծովուն, և ի գահավեժն առնել, թռուցեալ, ելաներ ի միջոյ նոցա: (130 / 7)

ՎԵՐԵԻՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Յաղագս այնորիկ ոչ կարեր յիւրոց անտի բնականացն առանձնապէս յինքեան վերնեցուցանել մարմինն և ոչ մի ինչ (128 / 17)

ՎԵՐԻՆ - 1

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի (165 / 7)

ՎԵՐ Ի ՎԱՅՐ - 2

որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք, (11 / 12)

Եւ այս վեր ի վայր ուղղողի ստութեանն, անդէն ի նմին ընկղմեալ գտանի խոստովանութեան (115 / 1)

ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ - 2

Արդ եթէ որպէս ասեն և այնպէս է, ոչն է այն, որ ոչ է այնպէս, աշակերտքն ի վերնատանն ոչ զկենդանաբար և զմեղսաքաւիչ մարմինն ճաշակեցին (105 / 16)

զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն (106 / 18)

ՎԵՐՁ - 2

սա զնոյն ի վերջ յանցեալն դարձուցանէր ժամանակն: (108 / 17)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի քոց աստուածոցն (38 / 10)

Ոչ է, ո՛վ դուք, մարդկայինք յերկուս բաժանեալ բնութիւն, այլ մի և նոյն յիսկզբանն ստեղծեալն իւր լուսափայլող պատկեր, որ ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 14)

Իսկ վերջինն նորա էր այս (104 / 18)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս (80 / 8)

Ձի անապականի և միաւորեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում (142 / 9)

զվերջինն զնորայն իրաւացի է (83 / 15)

Իսկ եթէ ճշմարտեաց զվերջինս, ստեաց զառաջինն (112 / 21)

Այսոքիկ մեզ իմաստասիրեալ եղեն յաղագս յանդիմանելոյ զմոլորութիւն Մանեայ, և որք ի նմանէ չար արմատոյ չարագոյն շառաւիղք, զՅուլիանայ ասեմ, և զԵւտիքեայ զառաջնոյն և զվերջնոյն, և զՅուլիոսեայ Ղկառնասացոյ և զնորուն ծննդոց: (96 / 9)

յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 21)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 20)

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել զտարակուսանսն Թէոդիտեայ (109 / 3)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

զնացին առաքեալքն և նոցին հետևեալ սուրբ հարքն, միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 21)

ՎԷՍ - 1

հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 2)

ՎԷԸ - 11

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբևեռացն վէրս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքնբժշկեցաք»: (136 / 2)

Իսկ վէրքն գեղարդեանն և բևեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար (142 / 10)

Ապա թէ ոչ պարտ էր ըստ զանազանութեան որ ի մարմին, որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել (141 / 17)

նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 9)

զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց մարդկան (136 / 6)

Եղև մարդ ճշմարտութեամբ, այլ ոչ ընդ ձեռն ապականութեանն, որոյ վիրօք մեք զլինելութիւն ստանայցեմք (174 / 22)

այլ նոյնպէս որպէս նախքան զվերսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

Էառ յանձն ի խաչին զխոցումն գեղարդեանն և զբևեռացն վէրս. ընդ Եսայեայ վերաձայնեա «նորա վիրօքն բժշկեցաք»: (136 / 3)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան (58 / 1)

Յաղագս նորին և զվէրս երևեցոյց յետ յարութեանն (140 / 16)

նոյնպէս որպէս նախքան զվէրսն և առ վիրօքն և զկնի վիրացն անանջատակի կացեալ, մնացեալ միաւորութիւնն: (58 / 8)

ՎԻՐԱԻՈՐԵԱԼ - 1

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել, թէ գլուխ բոլոր անդամոցս քն հանդերձ յառողջութեան է, և մինն միայն ի մէնջ էր անդամ, որ վիրաւորեալ գտաւ: (147 / 12)

ՎԻՐԱԻՈՐԵԼ - 1

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ ի հարուածոյն և ի բւեռելոյն՝ վիրաւորելն: (58 / 3)

ՎԻՐԱԻՈՐԵՄ - 1

վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր (143 / 20)

ՎԿԱՅ - 3

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած, և վկայ աստուածայինն առ ի մէնջ ասիցս զիր (3 / 10)

Եւ վկայ ածեր զփրկչականն բան իւրոյ բանին. (106 / 4)

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 11)

ՎԿԱՅԱԿԱՆ - 1

Ահաւաստիկ վկայ ունիմ գԱստուած իմումս վկայական բանիս (165 / 11)

ՎԿԱՅԵՄ - 3

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն (73 / 1)

վկայէ պատուիրանն, «յորում աւուր ուտիցէք, ասէ, ի նմանէ, մահու մեռանիցիք»(90 / 5)

զիրն զոր խոստանայր առնել՝ զնոյն վկայէր: (8 / 7)

ՎԿԱՅՈՒԹԻԻՆ - 2

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն քարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 7)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 18)

ՎՃԱՐԵԱԼ - 1

յորժամ եղին այս, անբարք վախճանեալք յայնժամ ի բնութենէս, յորս նուազելն հպագոյն և ոչ աճելն և ի բիրք բիրուց մարդիկ գոլ կենդանիք և կատարելահասակք, զաճելոյն ի բաց վճարեալք զիրակութիւն, և անթիւք դարձեալ լինելոցն, յորս ոչ մերձենայր աճելն (23 / 21)

ՎՃՌԱՁԵԻԱՊԷՍ - 1

Առ այսոքիւք և պայմանս իմն վճռաձևապէս առ միմեանս հաստատեալ յերիւրէր (6 / 6)

ՎՆԱՍ - 1

այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ գայլայլութեան ակնարկեն զվնաս: (179 / 8)

ՎՆԱՍԵԱԼ - 1

որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք (31 / 21)

ՎՆԱՍԵԼ - 1

համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի (31 / 16)

ՎՆԱՍԵՄ - 2

Առ որ ասացաք. «Ձանց առնելով գայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիւք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օգտեսցի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեսցի: (9 / 11)

վնասեսցին յաւէտ յաղագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիւք, խորհուրդք (31 / 19)

ՎՏԱՆԳ - 4

վտանգ մեծ է ակն առնուլ վասն երեսաց (151 / 6)

ամենեքին յանցնիւրոցն բուժեցան վտանգից ախտացեալքն: (131 / 20)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ, իսկ զչարչարանս և զմահ, յորժամ կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր, յիւրում սահմանեալ ժամու, ընդ նմին և գայլ կիրս մարդկայինս, որպէս և ինքն իսկ ասէր, «ժամանակ իմ չն է հասեալ, իսկ ձեր

Ժամանակ յամենայն ժամ պատրաստ է», յայտ արար թէ մարդկան հանապազ և ամենայն ուրեք ակնկալութիւն է ընդունել զերկիւղ մահու և զվտանգ: (120 / 22)

և ոչ եթէ կիրքն կարող էին զիրաքանչիրսն ի վերայ ածել մարմնոյն նորա զվտանգն (121 / 2)

ՎՏԱՆԳԵԱԼ - 2

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեայսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանացուցիչս՝ յորմէ հալածեցան և լուծան ի մահու դեղոցն զօրութիւնք և ընդ ձեռն իւր զնա ճաշակելոյն (131 / 15)

այլ և գառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեայսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, քան թէ ճառել: (64 / 5)

ՎՏԱՆԳԵՑՈՒՑԻՉ - 1

որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էբարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (132 / 1)

ՀԱՐՑԱՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՎԱՅՐ - 1

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիւեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սուկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սուկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 20)

ՎԱՄՆ - 5

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ գտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Հ. Մի կարծեր զիս ընդ հակառակս ասելով հարցանել զքեզ. այդ վասն գիտելոյ զճմարտութիւնն. զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանենք: (191 / 25)

Բայց զաւետեացն ար տանենք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում

ինչ ունի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 8)

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (195 / 23)

Եւ Պաւղոս վասն արեանն աստուածայնոյ այսպէս ասէ. թէ՛ «ոչ յայսց արարածոց» ու որ ի կարգին է, այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 23)

ՎԱՍՆ ԱՅՆՈՐԻԿ – 1

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակէին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիջերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երրորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տանեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 26)

ՎԱՍՆ Է՞Ր

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երրորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երրորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6)

ՎԱՐԴԱՊԵՏ - 3

Հարցմունք հայրապետին Անտիոքա ընդ Խոսրով հայոց վարդապետ հաղագս զծնունդն առնելոյ (187 / 2)

Պ. Առաջին սուրբ հարքն չկարգեցին, եւ որ յետոյ կարգեցաւ, զայն ոչ ընկալաք ի Յուստիանոսէ, զի մեք, զոր առաք ի վարդապետացն, պահեցաք եւ այր զարամբ ելանելով՝ յանձանց ինչ ոչ յաւելաք: (192 / 4)

Բայց զաւետեացն աւր տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զաւր Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 2)

ՎԵՐԱՆԱԼ - 1

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրիղէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 10)

ՎԿԱՅ - 2

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 2)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տաւնեմք զյայտնութիւնն գրով՝ եւ զմկրտութիւնն աւանդութեամբ, եւ զերկոսեանն վկայիւք, եւ վկայք են յայտնութեանն յանուարի Յակովբոս եւ Կիրիղ եւ Անդրեաս, եւ մկրտութեանն դուր ամենեքեան եւ Հռովմայեցիքն: (191 / 2)

ՎԿԱՅԵՄ - 1

Հ. Կարգք եկեղեցւոյ յետոյ յաւելան ի Դիոնեսիոսէ Արիսպագացւոյ և յԱթանազենէ վկայէ և այլ բազումս ի հարանցն: (194 / 17)

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ - 1

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

ՎՃԱՐԵՄ - 1

Պ. Սովորութիւն ասել ի՞նչ վճարէ, զի զայդ ամենայն ոք ասէ, որք զհարանցն ունին զկարգս զինչ և պատահեաց չարի կամ բարւոյ ունակութիւն սակս ստացական հաստատութիւն այսպիսի իրաց աստուածային զիրք են և կանոնական խրատք: (193 / 18)

ՎՆԱՍ - 3

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ զտաւնն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 14)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տաւն կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 17)

Հ. Եւ եթէ յանգէտս ի ձէնջ ջրախառն ոք մատուցանէ, մեծ վնաս է: (195 / 22)

S 137 (334)

SUL - 17

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դեկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (8 / 23)

Արդ՝ զայս ո՞ւմ ումեք համարձակիցիս տալ (24 / 12)

ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 3)

Իսկ թե ըստ միաւորութեանն և նմին ինքեան միաւորեցելումն ժպրիեցցի տալ երկուս կամս և երկուս ներգործութիւնս, ամենկին հեռի ի ճշմարտութենէն, և Մաքսիմոսի ի ներքոյ անկեալ սխալանօքն դատապարտեցցի: (48 / 2)

այս է՝ բնականի կերակրողական մասինն կամեցեալ ընդունել տալ զպատահումն: (59 / 13)

այսպէս և բնաւիցն անձնականացն մասանց իշխանութիւն ունէր խոնարիել տալ յանցնիւրսն բնաւորականսն կիրս: (73 / 9)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 11)

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 7)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն, զի և ոչ իսկ յարմարեցցի յատուկ առ ինքն, միոյն ասիլ մի, այլ առ այն՝ որ ընդ նմա և ի նմա միացաւ և խառնեցաւ անքակաբար, ոչ ի միաւորութենէ համագոյ և կամ միոյ բնութեան ասել զԱստուածն Բան և զկենդանարարն իւր մարմին, և ոչ յանփոփոխն գոլոյ զբաժանումն և զերկմտութիւն դաւանել, ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել զփրկչականն մարմին, երկուս ասելով անբարշտել կենդանիս, և կամ երկուս բանականս և մտականս երկուս և ոչ ի մինն դաւանելոյ կենդանի բանական և մտաւոր, համագոյութեան տալ կարծիս Աստուածն Բանի և մեղսաքաւիչն իւր մարմնոյ: (85 / 22)

կարելի էր նմա ոչ միայն պիտակացն ոչ տալ թոյլ հպել առ բնութիւնն (89 / 19)

և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի (119 / 16)

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդէօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտարացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

իսկ դու ումեմն ն՛չ տայով և գոմն յեղով, գերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 1)

Զնոյն ինքն զԲանն Աստուած առ իւրն մարմինն ասացին և միաւորեալ և անշփոթ մնացեալ, որպէս ինչ ոմանց թուեցաւ ասել, զմինն դիմին տայով և զմիւսն բնութեանն (42 / 5)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար, որպէս և ասացին հարքն, այսինքն տայով ժամանակ բնաւորականին զիւրն կատարեալ ի մարմին, և այն՝ յորժամ կամեցան, և ոչ որպէս ասացն Սներոս, եթէ ոչ կամելով և յիւրում և եթ սահմանել ժամուն, այլ ըստ պիտոյն պահանջելոյ, և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 12)

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տայով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 18)

Այլ սակայն յիւրում սահմանեալ ժամուն զբնականն զմարմնոյն առաջի արկանէր զըմբոնումն և զշօշգփումն, տայով զինքն ի ձեռս ունողացն զն (169 / 14)

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏ - 1

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապէտացն հնարս, ասէ (99 / 8)

ՏԱԿԱԻԻՆ - 1

Ահաւասիկ վկայ ունիմ զԱստուած իմումս վկայական բանիս, թէ տակաւին ևս իսպառ սիրէք զատելիսն և զթշնամիսն Աստուծոյ համարիք ձեզ առաջնորդս: (165 / 12)

ՏԱՂՏԿՈՒԹԻԻՆ - 1

մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց (37 / 18)

ՏԱՃԱԲ - 1

զոր յանարատ յարգանդէ սրբոյ Կուսին առանձնացոյց ինքեան զոչ յառաջագոյն գոյացեալն և յետ այնորիկ իբր ի տաճարի բնակեալ (44 / 1)

ՏԱՍ - 17

պատասխանի էտ. «Ես բնութիւն և ո՛չ դէմ մարդկային խոստովանիմ ընդունել Բանին ի կուսէն»: (10 / 11)

և թէ «զամենայն դատաստանս էտ Որդոյ իւրոյ (137 / 10)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիսացին. «թոյլ էտ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 4)

զիւրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել, չարութեամբ ախտացելոյն թոյլ տայ ընտրելոցն հաղորդակցիլ բարութեանցն (4 / 6)

գիետ տայաք զմեզ և յայսմիկ առ ի նմանէ ասացելոցն (6 / 16)

Եւ անդ խոսափելն ի մահուանէ տայք զյաղթեանն նպատակ (70 / 3)

Ասացից և էս ի վերայ այսորիկ, զոր ասէրն Երեմիա. «ով տայք զգլուխս ջրհոր և զաչս աղբիւրս արտասուաց», և որ ի կարգին է: (102 / 5)

զփոփոխութեանն տայցեն զակնարկութիւն, ունիցին զոր ոչն ունէին և ոչ ևս ունին, զոր ունէին: (176 / 6)

Առ որս ասեմք, թէ միաւորութեանս բան ի հոմանուանց անտի է և եղելութեանն տան (83 / 14)

Այլ որպէս Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Յորժամ կամեր և թոյլ տայք մարմնոյն իւրոյ, յայնժամ զգայր իմոյ կարեացն»: (121 / 5)

Արդ ում ումեք և տացես զայս, յանկարելեացն (24 / 19)

տացքեզ Աստուած շնորհս բարեպաշտութեան, և խնդրես ճշմարտութեանն լինել ընդ մեզ խոստովանակից (12 / 5)

-«Առ ի սրբութենէդ ձերմէ տուաւ ինձ գիր հարկաւորութեան (13 / 1)

Լուար ի նմանէ յետ յարութեանն, «տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի», յիշեա զնոյն յառաջ քան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն գոր ունի Հայր, իմ է» (137 / 5; 137 / 8)

«ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմ (142 / 4)

Արդ դուք ձեզէն տուր զիրաւոյ, (166 / 7)

SԱՄ ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻԻՆ -1

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման և զփոփոխման մարմնոյն տան զակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 19)

SԱՄ ԱՍԵԼ -1

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարձանաբար զՔրիստոս անուանելդ, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 20)

SԱՄ ԹՈՅԼ -2

ոչ տայր թոյլ մարմնոյն զիրն բողբոջել զբնաւորականսն: (57 / 12)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տեառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 3)

SUՄ ՏԵՄԱՆԵԼ - 2

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն, «ոչ տաղես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն» (108 / 7)

Վասն այտորիկ և ասացեալն կատարէր, «ոչ թողես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տաղես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», զի զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 9)

SԱՆԵԼ - 3

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվէրս և զմարդկային ըստ մարդկան, այս է՝ ի հարուածոյն և ի բնեռելոյն՝ վիրատրելն: (57 / 25)

Նոյնպէս և աճեցականն, ըստ որում ի դոյզն կողէն առ սակաւ սակաւ ի վեր տանելով աճմամբ, զմերն կատարելագործէր նախամայր Ստեղծիչն: (91 / 4)

Տրտմեցաւ զի գտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, գոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 8)

SԱՆԻՄ - 5

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն զՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած, որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան, զի և ոչ իսկ հետևի զմարմին ըստ մարմնոյ ասել ի Հրէիցն: (81 / 11)

Որպէս և Սներիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (99 / 2)

որպէս և Սներիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ քան զմեղսն իցեն»: (135 / 6)

զի ոչ եթէ զօգտակար բանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին, հայցեն գնել ի բերան զհոգեկան կերակուրն, այլ զոր ինչ ախտացելոցն ախորժել միտք ընդունել (150 / 20)

կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարալ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն, (65 / 24)

ՏԱՊԱԼՈՒՄՆ - 1

յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն, յորում զերկոսեան առ մին շարամանելով տապալումն ներադրեսցէ զբառս այսպէս ասելով՝ ըստ անցելումն (110 / 10)

ՏԱՏԱՍԿ - 1

չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 16)

ՏԱՐԺԱՆԱԻՈՐ - 1

զի բարձցէ ի մէնջ գտարժանաւոր կենացս այսոցիկ զհայթայթանս. (139 / 2)

ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ - 1

յանդիմանեսցի Թեոդիտեայ տարակարծելի մտածութեանն ձայն յարուցանելոց էր զնա Աստուած ի մեռելոց, և ոչ դառնալոց էր մարմին նորա յապականութիւն: (110 / 8)

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆԱՍ - 1

որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի էլիցն ակն ոնելով տարակուսանային: (7 / 7)

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ - 1

Բայց արդ դարձեալ երթիցուք վերստին առ մարգարէական բանն և ի նմանէ իսկ առեալ պատճառ լուծանել գտարակուսանսն Թեոդիտեայ (109 / 5)

ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՄ - 2

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 15)

Այլ թերևս տարակուսեսցի որ (54 / 4)

ՏԱՐԱԿՈՒՍԻՄ - 6

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն (71 / 12)

Դարձեալ տարակուսին (83 / 6)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 2)

որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրընդունակութեանցն մարդկայնոց, (97 / 14)

Եւ որք տարակուսին (172 / 7)

Դարձեալ տարակուսին (173 / 1)

ՏԱՐԱՊԱՐՏ - 1

Բայց զքեզ ոչ գիտեմք թէ յո՞յց ոմանց հողմոյ շարժեցար անկանել յայսպիսի տարապարտ մտածութիւնս: (22 / 3)

ՏԱՐԱՅՈՅՑ - 1

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինս
ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 4)

ՏԱՐԲԵՐ - 1

Արդ ամենեքեան այսոքիկ նշանակեալքս համանունաբար եղեալք ասին,
որոց պայման եղելութեանն յոյժ տարբեր է ի միմեանց: (78 / 22)

ՏԱՐԵԱԼ - 2

Թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ ղնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի
թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի (104 / 20)

զիտեա թէ ընդ ձեռն վիրացն զխաչն և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ եցոյց
մարդկան (136 / 7)

ՏԱՐՍՈՆԱՅԻ - 1

Դարձեալ՝ զերկուս բնութիւնսն, եթէ ոչ ըստ բնութեան և յորոց եղեն
նշանակելով և միայն մտածութեամբ, այլ ի միաւորութեանն զայն ասելով և
բաժանաբար, գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և
ընդ Չիողորի Տարսնացոյ մարդ տկար զՔրիստոս (47 / 14)

ՏԵՂԱՓՈԽԵԼԱԿԱՆ - 1

Ընդ որով և զայս ասելի է, ի չորս բաժանի կենդանական զօրութիւնն. ի
ծննդական, սննդական, յաճելական և ի տեղափոխելականն: (90 / 19)

ՏԵՂԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ - 1

Իսկ [տեղափոխն լինել](#), ի հպելոյ առ հրաժարեցուցեալ պտուղն և ի թագչելոյն յայտնի եղեալ ճանաչի: (91 / 11)

ՏԵՂԻ - 15

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր [տեղեացն](#) զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 17)

Ասացաւ զմմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի [տեղի](#) դժոխոց և ապականութեան, ասացաւ զմմանէ թէ՝ ոչ ոզի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն: (71 / 5)

Զօր օրինակ, զօրականն, որ ի հանդիսին ունէր [տեղի](#), վահանընկեց լինելով, մատնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 10)

Եւ յաղագս այնորիկ զբարեբանիչս իւրեանց ձգեն ի վեր և ի բարձրագոյն [տեղի](#) բարեկամութեան (150 / 16)

Եւ եթէ այս այսպէս ոչ իցէ, ոչ միմիայն անուն շրջեսցի յամենայն [տեղիս](#) (145 / 11)

որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն [տեղիս](#) սարկաւազօք և քահանայիւք (154 / 22)

ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղիւէ ոչ յԵրուսաղեմ եւ ոչ յայդ [տեղիս](#): (197 / 4)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն. մերձեցաւ ի [տեղիսն](#) ի ձեռն ծածկութիւն՝ և ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն (67 / 14)

Իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի [տեղիսն](#) հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 15)

Զի որպէս նոցա ի [տեղիսն](#) իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ զփրկութիւնն (131 / 9)

զի յայլում [տեղւոց](#) ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 21)

յորում տեղւոջ գրանն հաստատէ, անտանօր պարտ էր և զգործն հաստատել, և կամ ուրանօր զգործն ճշմարտէ, ճշմարտել և գրանն: (115 / 14)

Եւ քանզի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ է, ընդ ամենայն կեանս մեր խառնեալ են սոքա երեքին, մեղք և ապականութիւն և դժոխց իշխանութիւն, և երեքեան սոքա ի միում տեղւոջ ի վերայ եկեալ մարտնչին բնութեան: (133 / 5)

զի թէ թարգմանն առ ժամայն ոչ էր գնացեալ, անդրէն ի տեղւոջն իսկ կամէի ընդ քեզ խօսել յանդիման նոր (107 / 16)

և սոցա իւրաքանչիւր ոք յայտնի և բացորոշաբար բերէ և՛ զդէմ և՛ զիրն և՛ գտեղին և՛ զպատճառն և՛ զյեղանակ և՛ զժամանակ (74 / 4)

ՏԵՍԱԲԱՆՔ - 1

վաղվաղակի անդր դառնան տեսաբանքս (172 / 17)

ՏԵՍԱԿ - 1

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր (7 / 18)

ՏԵՍԱՆԵԼ - 15

զԱստուած ոչ ոք ետես երբեք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է (29 / 18)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն (67 / 7)

որպէս ի վերայ խոնաւից է տեսանել (78 / 8)

«նչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն (108 / 8)

որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն (116 / 1)

«նչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն» (144 / 9)

Որպէս ի մեզ առաջնորդական միտքս տեսանել ինչ կամեցեալ ի գոյիցս, վաղվաղակի անոր դառնան տեսաբանքս, ոչ եթէ բաժանին ի մտաց անտի, այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսլեամբ զտեսանելին: (172 / 16)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացել որք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 5)

Զի զոմանս հոմականութեան կարծիք բարկութեամբ զինէին, տեսանելով զմեր առ նա խաղաղասիրելն, իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն սկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերացն: (7 / 9)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 8; 132 / 10)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն, զի զԱստուած ոչ որ ետես երբէք, և զոր ոչն որ ի մարդկանէ ետես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ», և այս ըստ նորին մտաց, ըստ միաւորութեան անօրէնութեանն և ոչ ըստ էութեան բնութեան Բանին յարմարեցի տեսանելս: (30 / 4)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 16)

այս է՝ աչացն զտեսանելն, լեզուոյն զբարբառելն (56 / 21)

որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 18)

ՏԵՍԱՆԵԼԻ - 8

շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, (122 / 21)

ընդ սոքօք են և այլք յոլովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 18)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեամբ Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ (125 / 6)

Ըստ սոցին այսոցիկ և իւրումն հաղորդ առնելով զմարմինն իւր բնատրականաց Բանն, տեսանելին կարողութիւն ունելով և աներևոյթ՝ շօշափելին ըստ բնութեան լինէր երբէք, որ և ոչ ոք կարէր արկանել ի նա ձեռս (60 / 20)

Դարձեալ թէ ոչ էր մարմին նորա, որ տեսանելին և շօշափելին: (103 / 2)

շօշափելի և տեսանելի եղեալ զանշօշափելի և զաներևոյթ Բանն և ոչ ուրոյն ի վերայ մարմնոյն զայս ասեմք, որ շօշափելին էր և տեսանելին»: (122 / 24)

նոքա ի տեսութենէ անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք զիտակցեալք (161 / 3)

այլ ձկտին ըմբռնեալ տեսեամբ գտեսանելին: (172 / 19)

ՏԵՍԱՆԵՄ - 49

Տէ՛ւ, որպիսեա՞ց խորհրդոց առանձնակի յանդգնեցար լինել գտող: (17 / 21)

Տէ՛ւ, որպիսի՞ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 16)

Արդ տ՛ես. Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զվարգարէին զուղիղ բանն (108 / 4)

զնոյն մտացն տեսու և աչացն առաջի դնէ, (116 / 2)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա (136 / 14)

ամենայնիւ տեսանեմ զձեզ փութացողս առանց հերձուածոյ աստեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած (3 / 9)

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ (4 / 1)

տեսանեմք զերկաթ առ հուր մերձեցեալ զբոլորն յինքն ընդունի զհրոյն պատահմունս՝ իւրոյն արտաքոյ լինելով որակութեանց, և համայն ոչ հրոյն յերկաթոյն յեղափոխել եղև գոյացութիւնն և ոչ երկաթն ի հրոյն (80 / 11)

Տեսանէ՛ս, թէ զո՞րս, և զորպիսի՞ սարդինաւորեսցեն առ ի քէն սերմանել բանքդ: (24 / 6)

ոչ տեսանէի զբոլոր խնդրեալսն հակառակ հարցն (14 / 4)

և որպէս զանունն, ըստ նմին և զԲանն առ նմա տեսանէին: (40 / 22)

Ի բանումն և յիւրում մարմնում տեսանէին և զղէմն առանձնական և զբնութիւնն հասարակականրևեցուցանէ զբնութիւնն, և եթէ բնութիւն է, այն է՝ որ բոլորապէս յառանձնեցելումն երևի դիմի: (43 / 9)

Իբրև զմերձակայ զհանդերձեալսն տեսանէր և զհրաքանչիւր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 4)

մարդկային բնութիւն ի մարդկայնում դիմի և կերպում տեսանի (17 / 7)

հաւաքումն միահամուտ ի վերայ այլոյ ուրուք ոչ տեսանի: (30 / 21)

Զի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք, ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձին տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 11)

սապէս և ի մարմնումն Նորա, որ առ ի մէնջ, տեսանի բնութիւն մարդկային, տեսանի և դէմ մարդկային (51 / 22; 51 / 23)

«տեսանիցէք զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ ուր էր գառաջինն» և եթէ «տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 7)

Ձի որ անտեսանելին և անշոշափելին է բնութեամբ, առ շօշափականսն՝ մարդկային մարմինսն, տեսաւ և շօշափեցաւ առ ի մէնջ: (44 / 18)

և ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս և ոչ մարմինն նորա եսես զապականութիւն: (25 / 15)

զի զԱստուած ոչ ոք եսես երբէք, և զոր ոչն ոք ի մարդկանէ եսես և ոչ տեսանել կարող է, և զՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ եսես զիս, եսես զՀայրն իմ», (29 / 16; 29 / 17; 30 / 1; 30 / 1)

և ոչ մարմին նորա եսես զապականութիւն: (71 / 7)

և ոչ մարմին նորա եսես զապականութիւն»: (133 / 20)

և ասել, «որ եսես զիս՝ եսես զՀայր իմ» (142 / 3; 142 / 3)

և ոչ մարմին նորա եսես զապականութիւն»: (143 / 2)

և թէ՛ ոգի նորա ոչ թողաւ ի դժոխս և ոչ եսես զապականութիւն: (158 / 5)

զի մարմին նորա ոչ եսես զապականութիւն, գրեալ է: (183 / 19)

Դարձեալ Բանին դէմ աներևելի, զի անմարմին, իսկ մէք զերևելին և՛ տեսաք և՛ շօշափեցաք: (18 / 10)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զիս ընդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ՛ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 5)

Տես զնա ի վերայ խաչին և հաւատա, որ հրամայեացն քեզ ասել, և ասա. «ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէր»: (136 / 16)

«Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսէք զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 10)

Տեւեք, զնոյն իմա և յետ յարութեանն» ասասցես և դու ընդ Թումայի (136 / 3)

Տեւեք զնա թքանելով անարգել (137 / 1)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ, և տեւեք զնա և որ խօսին ընդ քեզ, նա է. պարտ էր ասել, թէ այն է Որդին Աստուծոյ, որ դեռ չևս է միացեալ ընդ ապականացուիս և ընդ անփառիս և ընդ անկատարիս: (103 / 8)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն. «Տեւեք զիս, զի ես նոյն եմ» (102 / 8)

Եւ աստուածաբան ասէ. «ոչ այլ ոք և այլ մի լիցի. վասն զի երկոքին մի խառնելովն Աստուծոյ մարդանալոյ և մարդոյն աստուածանալոյ, և այսոքիկ թէ յաղագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեւեք զի ես նոյն եմ»: (129 / 7)

«տեւցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառօք Հօր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 8)

Ա՛րդ, տեւցուր ո՞վ իցէ Նեստորն (20 / 12)

Բայց նախ տեւցուր եթէ մարմինն Տեառն և Աստուծոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ (54 / 22)

Բայց նախկին տեւցուր զայս (65 / 20)

Արդ տեւցուր առ այսոքիւք և զայս ևս (155 / 18)

Բայց նախ քան զայսոսիկ՝ տեւցուր փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեւցուր թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (156 / 18)

ՏԵՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 16)

ՏԵՄԵԱԼ - 2

Մարմին այսորիկ միաւորութեան աղագաւ ասի յերկնից իջեալ, մարմինն որ ի կուսէն, և անտեսանելի և անշօշափելի Բանն տեսեալ լինի և շօշափեալ (161 / 14)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս ասացեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 12)

ՏԵՄԵՅԵԱԼ - 1

ապա ուրեմն և ներգործելն և կրելն, այլ և կամելն Բանին Աստուծոյ, և ոչ մարդոյ ուրուք առանձինն տեսեցելոյ ի նմանէ ասացին: (49 / 16)

ՏԵՄԻԼ - 2

այլ յորժամ և ուրանօր կամեցաւն, և առ յանձն կրել վասն մեր զասացեալն, թէ աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 5)

ձկտին ըմբռնեալ տեսեալք զտեսանելին: (172 / 19)

ՏԵՄՈՒԹԻԻՆՆ - 2

Ձի ամենայն իրի սահման յերիցս յայցանէ կատարի, ի մտածութենէ գոյին, և ի նոյն ինքն ի գոյին, ի տեսութենէ և ի բառէն, որ սահմանէ զիրն, որպէս որ կամիցի զսահման մարդոյն բացայայտել նախկին յարձակի մտօքն տեսանել զմարդն, և զնոյն մտացն տես և աչացն առաջի դնէ, և ապա բանիւ զնոյն սահմանէ ասելով մարդ, կենդանի, մահկանացու, մտաց և հանճարոյ ընդունակ: (115 / 19)

նորա հ տեսություն անտի ըստ բնութեան տեսանելոյն զանուն պատասխանեալք գիտակցեալք (161 / 2)

ՏԷՐ - 91

Մինչ զի թէ ոչ Տեսն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացէ ոք, զայնքանեաց ժողովրդոց տեսանելով զշփոթութիւն, որք ոչ նմանապէս իրերաց վախճանի ելիցն ակն ունելով տարակուսանային: (7 / 1)

մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեսն (11 / 11)

Արդ, թեպէտ և Տեսն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գղէմն: (13 / 9)

ուստի յայտ է, թէ ոչ միայն անձն, այլ և անակիզքն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեսն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 8)

յաղագս որոյ ապա ասի ըստ քեզ Մարիամ ոչ մայր Տեսն մերոյ և Արարչին, այլ կիսանձնակատարութեամբ, և կամ երևման գոլ պատճառ: (29 / 4)

և զՓիլիպպոս ասելով Տեսն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ (30 / 1)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեսն մերոյ և Փրկչին (31 / 2)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեսն և Աստուածոյն մերոյ, զոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ (54 / 22)

կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեսն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 18)

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեսն գտակատապետացն հնարս, ասէ (99 / 8)

իւր Տեսն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ», եթէ «ոչ ոգի նորա թողաւ ի դժոխս, և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն»: (142 / 21)

Եւ դարձեալ՝ զի ա՛րդ ոք ասէ, այլ է և որ չարչարեցան, և այլ է որ ոչ չարչարեցաւ, իւր Տէառն ասացեալ է(143 / 4)

յորո՞ց վարդապետաց կամ յորո՞ց հարանց ուսաւ ասել զհայհոյութիւնս ի վերայ Որդւոյն Աստուծոյ Տէառն մերոյ: (146 / 12)

ընթեռնուցուն զյաղագս տէառն ներմարդութեանն գրեալ ճառս (159 / 4)

Իսկ Յուլիանէ այնքան սիրեաց թևակոխել զմիաւորութեանն բառիւք, մինչ զի իսպառ հրաժարեաց ի բնականաց անտի և ասաց զմարմինն Տէառն անչարչարելի և անմահկանացու, (163 / 4)

ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տէառնէ ի մարդիկ (65 / 22)

Ընդէ՞ր դու, ո՛վ Թեոդիտէ, ի բաց բառնաս ի Տէառնէ զերկրայնոյն զմեծութիւն զօրութեանն (119 / 2)

Եւ որք ոչն են ընկալեալք ի Տէառնէն (135 / 13)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 21)

Իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 3)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից (29 / 9)

ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանալոյն և մարդանալոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 11; 33 / 20)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 6)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր (34 / 22)

ասկայն ոչ կարենք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, կամ երկու դնել նմա զօրութիւնս և իմաստութիւնս: (35 / 10)

ասկայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն (35 / 17)

ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 8)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (38 / 5)

մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (50 / 14)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 22)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 12)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (85 / 8)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 16)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարք/դ Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 9)

Տէր իմ, Տէր: (100 / 12; 100 / 12)

Stp Աթանաս լուրթեամբն զԺամն յղարկեաց (100 / 16)

Ծանեայ և զայս ի նմա, ո՛վ Stp իմ, զի որ ինչ ասեր, ոչ զհտեր սահմանել, այլև անդրին իւրովք ասացուածովքն ընդ ինքեան և ոչ ընդ ոսոխի ումեք, մարտնչեր: (103 / 13)

Յարեր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Stp իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ (107 / 11)

Արդ տ՛ես, Stp իմ (108 / 4)

Պօղոս ասէ. «անաջի մարդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդն տէր յերկնից»: (118 / 22)

որպէս և ասաց Stp Եփրեմ: (124 / 10)

որպէս ասաց տէր Եփրեմ (130 / 16)

Տեսեր, գնոյն իմա և յետ յարութեանն ասացես և դու ընդ Թումայի «տէր իմ և Աստուած իմ», (136 / 5)

Թող զհայիոյիչ աւագակն և ծանիր գնա տէր գոլ երկնից արքայութեանն ընդ միւսոյ աւագակին, և հայցեա ընդ նմա արքայութիւն: (136 / 18)

Իսկ եթէ հասարակաբար առհաստիւ յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ գնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 17)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ (144 / 17)

Եւ տէր Ջենոբ աս (144 / 21)

Զի Stp զհտես, թէ որպէս ամբաստանելն զբաժանումն գուշակ (147 / 13)

Եւ ողջ լեր ի Stp: (148 / 5)

Նորին Խոսրովու թուղթ առ Stp Սարգիս Եպիսկոպոս Գերադեկորայ: (149 / 2)

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասեր, բարեպաշտութիւն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից ինդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 6)

Մի զարմանար, Տէր իմ (149 / 9)

ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 19)

զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց գոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

Դու հաւատա՞ս /զանաչեան յեղել աչացուն, հարցանէր Տէրն, յՈրդի Աստուծոյ». յորմէ հայցեալ ասէր. «Ով է նա, Տէ՛ր, զի հաւատացից», և Տէրն ասէր, և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ Նա է»: (29 / 8; 29 / 10)

վասն մեր ընկալաւ Տէրն, աստուածային ասին այտքիկ, եթէ մարդկայինք: (54 / 10)

Երկնչէր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով (59 / 1)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

էջ ի նոսա Տէրն (64 / 20)

թէ ընդէ՞ր ոչ զի զմահն էլոյժ Տէրն (65 / 14)

մարդասիրաբար կարեկցեալ մեզ Տէրն (66 / 4)

Արդ՝ զայտսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 22)

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մենջ Տէրն (68 / 14)

աստ երկրորդն մարդ ճաշակեաց զնա Տէրն յերկնից եկեալ: (70 / 11)

Եւ յայսմիկ ինքն վկայէ Տէրն (73 / 1)

Մեռաւ և թաղեցաւ և ի դժոխս էջ անըմբռնելին նոցա, զի յերկաքանչիւր տեղեացն զկամօք ի նոսա ընկղմեալն ազատեսցէ՝ կամօք ազատ մնացեալ Տէրն (95 / 19)

Եւ յառաջ մատուցանելով զբանն ասէ. «Թէ Տէրն կրեաց զմարդկայինն՝ զհոգեկան և զմարմնական կիրս (99 / 4)

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս. զի ասաց, թէ դառնալ յայն ասէ, որ էր յառաջ: (108 / 12)

կամեցաւ և ընկալաւ Տէրն ի մարմին իւր (120 / 15)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 11)

Եւ Տէրն ընկալաւ զկարիս զայնս՝ զհոգեկանս և զմարմնականս, որ արտաքոյ մեղացն: (135 / 8)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, (143 / 11)

ոչ երբէք հպեցաւ ի նոսա և ոչ ընկալաւ զնոսա յանձն իւր Տէրն (158 / 2)

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», (160 / 24)

ոչ արժանի համարեցաւ ընդունել Տէրն ի մարմին իւր: (175 / 5)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի տնօրինելն զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից, հոգւոյն ասեմ և մարմնոյն, որ ի մէնջ (178 / 18)

զմահն ընկալաւ ի մարմինն իւր Տէրն (183 / 16)

և անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ և ոչ կատարելապէս ասել զատեցողսն զՏէր (6 / 13)

զի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս (38 / 19)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանելին զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 15)

ոչ ուրանամ qStpn Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 11)

Եւ ասեւ. թեպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ qStpn մարդկան (28 / 10)

ըստ նմին օրինակի թեպէտ և կատարեալ ասեմք qStpn մեր ըստ ամենայնի (72 / 19)

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել qStpn և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց (119 / 9)

Ձի գօր օրինակ ասեմք qStpn ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ - 11

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի Քրիստոս կամս և ներգործութիւնս, եթէ ըստ բնութեանն ոք զայն ասիցէ գոյ, ոչ արտաքոյ ճշմարտութեան գտանի ասացեալ, զի մի ընդՔայիոսի և Թեոդոսի ամբարշտելով, անզգայ աններգործական և անկրական զմարմինն տէրունական գոր ի Կուսէն առեալ, դժոխաբանիցէ: (47 / 22)

Ձի ամենայն որ ինչ միանգամ և տեսանի ի տէրունական մարմինն, Աստուծոյ Բանին անուանեցի գոյ և ոչ այլոյ ուրուք (49 / 11)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 13)

զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային (54 / 13)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղբատ մտածութեան. (55 / 18)

Յաղագս թե պա՞րտ է զմարմինն Տէրունական համագոյ ասել Աստուածն Բանի, կամ թե մարմնոյն և բան և մի բնութիւն ասե՞լ, եթէ ոչ. (76 / 3)

Դարձեալ ընդդիմագրեն այսպէս, «թէ մինչ հոմագոյ և հոմաբուն ոչ ասի տէրունական մարմինն, և ոչ աստուածութեանն և ոչ դարձեալ իսկս բնութեան և անեղութեան Բանին գտանի եղեալ հաղորդ, զիա՞րդ յարմարեսցի խոստովանել մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ»: (82 / 14)

Եւ Բարսիղ ասէ. «Ես զմարմինն տէրունական ասեմ» եւ որ ի կարգին: (196 / 22)

և համագոյ ասել աստուածութեանն զտէրունական մարմինն: (82 / 2)

ոչ է պարտ համագոյ ասել զտէրունական մարմինն աստուածութեանն (86 / 2)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի ՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 21)

ՏԷՐՈՒՆԵԱՆ - 1

որք միանգամայն երկնային զտէրունեանն մարմինն անուանեն (158 / 22)

ՏԻԵԶԵՐՔ - 2

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային (8 / 18)

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերք քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 4)

ՏԻԿԻՆ - 1

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն, որ զինքն իշխանական զառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 17)

ՏԻՂՄ - 1

մարմին ընդունի զապականութիւն, նախկին թաւալելովն ընդ տիդմն չարեաց (134 / 22)

ՏԻՐԵԼ - 1

ցուցցէ բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 3)

ՏԻՐԵՄ - 1

Դարձեալ տարակուսին, եթէ վասն զի ի մեզ կրիցն և ի ձեռն բնականի շարժմանն տիրէ ապականութիւն (173 / 3)

ՏԻԻ - 3

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիրն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և զիշեր կամ լոյս և իսաւար, այլ որք միանգամ հետևին անուանք արեգականն, նոքումք անուանեսցի տիրն (83 / 26; 84 / 3)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 23)

ՏԿԱՐ - 1

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար ԳՔրիստոս (47 / 14)

ՏԿԱՐԱԳՈՅՆ - 2

յաղթեսցէ ամենայն իրօք զօրաւորագոյնն տկարագունին: (83 / 19)

և ոչ տայ թոյլ յաղթել հզօրին զտկարագոյնն և բարձրագունին զնուաստն (119 / 4)

ՏԿԱՐԱՆԱԼ - 1

իսկ այլք զօրանալ հակառակամարտին և իւրեանցն տկարանալ գլխոյ երկուցեալք. և այսոքիկ մերացն: (7 / 11)

ՏԿԱՐՈՒԹԻԻՆ - 1

աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ (169 / 4)

ՏՂԱՅ - 1

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմս ի Քրիստոս, զոր ի դէպ է ըստ այդմիկ ասել ի վերայ քո, զի թէ ոչ ի ծնողաց և տղայն, քոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 10)

ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՂ - 1

Զայս ոչ ի տնկազործողէն, մարդատունկս յինքենէ բերէ յագահութեան յագահութենէ, յանբանից առ ինքն ձգել՝ ընդ կազմածիս պատուաստեաց: (98 / 18)

ՏՆԿԵԱԼ - 1

Այլ և ոչ մահն ըստ բնութեան տնկեալ ասեմք ի մեզ Ստեղծին (68 / 21)

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆՆ - 2

այնպիսիեացն ամենապէս իսկ և ամեննին ապականեալ են խորհուրդք և միտք, ոչ միայն ի տնտեսականսն, այլ և յաստուածաբանականսն: (32 / 10)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 19)

ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ - 4

ոչ կարեմք ուրանալ զնա զոլ ըստ էութեանն պատկեր Աստուծոյ, և ըստ տնտեսութեանն առնուլ և զպատկեր ծառայի, ըստ նմին կարգի և այլն ամենայն: (36 / 1)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (80 / 2)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 9)

այլ և զտնտեսութեանն հաւատայ նմա զգործ (4 / 8)

ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ - 4

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 20)

սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային»(125 / 15)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 20)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն, այլ ի վերայ բոլորին և ըստ միաւորութեան տնօրէնութեանն զայն նմա վարկանել: (179 / 23)

ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՆԵԼ - 1

Եւ սակայն յաստուածաբանէն զնա մարդկայնով հանդերձ, թէպէտ և ըստ աստուածայնոյն, և ի տնօրինաբանէլն աստուածայնովն հանդերձ, այլ ոչ ըստ միաւորութեան վարկանին լինել, զհամագոյութեան և կամ զայլայլութեան ակնարկէն զվնաս: (179 / 4)

ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆՔ - 4

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 8)

Ազատեաց ի ձեռն ամենակարող ինքեան զօրութեանն, և ոչ միայն այս, այլ զի և յայլսն մի ըստ միոջէ ի տնօրինականսն զոմանս աստուածապէս և զոմանս մարդապէս կատարելով: (67 / 17)

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 8)

ըստ նմին օրինակի գայլ *տնօրինականսն* յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մենջ վերացոյց: (131 / 12)

ՏՆՕՐԻՆԵԱԼ - 4

Ոչ թէ միայն բանիւ *տնօրինեալ* զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 5)

սակայն հանդերձ անփոփոխութեամբ *տնօրինեալ* ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ (127 / 2)

որք միանգամ *տնօրինեալք* եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ (65 / 21)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս *տնօրինելոց* իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 8)

ՏՆՕՐԻՆԵԼ - 3

Յաղագս որոյ համանգամայն և ի միասին ասեմ *տնօրինել* զմարմնանալոյն և զմիաւորութեան խորհուրդ: (22 / 19)

զմինն ըստ բնականին կատարեալ և զմիւսն *տնօրինել* ըստ անճառ միաւորութեանն: (170 / 2)

Եւ յաղագս նորին Տէրն ի *տնօրինելն* զմարդկայինս ի վերայ երկրի, երկոցունց եղեալ հաղորդակից (178 / 18)

ՏՆՕՐԻՆԵՄ - 1

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, *տնօրինեմ* զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 12)

ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Որպես և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միատրութեամբ տնօրհնութեամբն աստուածային»: (158 / 19)

ՏՈՄԱՐ - 1

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և գտովարն Լևոնի յիշել (6 / 8)

ՏՈՒԵԱԼ - 2

Բայց ինդիր էր այս, թէ յաղագս որո՞յ պատճառի զմահն, որ ապականութեան առաջի դնէր մեզ, յանձն առնելով անցոյցն զնա ի մէնջ Տէրն, իսկ ապականութեանն և դժոխոցն՝ միայն երթալովն ի տեղիսն հրաման տուեալ բառնալ: (68 / 16)

Յարէր յասացեալս և զայն ևս, մի ձանձրանալ ի լսել, ամաչեմ, Տէր իմ, զոր լսեցոյց ինձ մի ըստ միոջէ Թեոդիտէ, զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 13)

ՏՈՒՆ - 1

հանեալ զբանն ի տանէ կապանաց, ասաց (11 / 1)

ՏՈՒՆԿ - 1

Եւ զգայութեանցն առհաւատչեալ տունկն հրաժարեցուցեալ (89 / 6)

ՏՈՒՈՂ - 1

Իսկ եթե ճշմարիտ է, որպես և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմուլար վարդապետութիւնն: (106 / 1)

ՏՈՒՉՈՒԹԻԻՆ - 1

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ, սոքօք երկոքումբք, այսինքն է՝ բնութեամբ բանիւ և միաւորութեանս հիմնեցուցեալ և հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 3)

ՏՊԱԻՈՐԵԱԼ - 3

Խոստովանիմ զԲանն Աստուած յարգանդի ի կուսին կերպացեալ տպաւորեալ ի պատկեր և ի ձև մարդոյ լեալ (174 / 1)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն զՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան, ումեմն գոլ ըստ բնութեանն և ումեմն ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (182 / 19)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 17)

ՏՊԱԻՈՐԵՄ - 1

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորեալ (80 / 5)

ՏՐԱՄԱԲԱՆԵԱԼ - 1

Զի զինչ պարտ և արժանէ զգոյն սպիտակութեան ասուն առանձնակի յիշել, որ ներկեալ և ծածկեալ եղև գունով ծիրանոյն, և կամ զորակութիւն զցրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ, որ ամեննին արտաշիկացեալ և հրացեալ եղև ամեննին ի զօրութենէ անտի հրոյն: (128 / 6)

ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Զսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 9)

ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ - 1

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն, զիրոյն ի նմա տրամադրելով զեութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն զեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զիր ոչ կորուսանէ: (78 / 15)

ՏՐԱՄԱԿԱՑԵԱԼ - 1

մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն (32 / 3)

ՏՐՄԱՏԵՄ - 1

Եռակի տրամատի ամանակացն զանազանութիւն, ի ներկայս, յանցեալն, յապառնին (87 / 6)

ՏՐՏՄԵԼ - 2

Պատմեցին աւետարանագիրքն զմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ (63 / 22)

ընդ որոց շարամանեալ գտանեմք և գտրտմելն և զգոփալն. ևս և զերկնչելն և զանգիտանալն: (178 / 16)

ՏՐՏՄԵՄ - 1

Երկնչեր և տրտմէր մարդկօրէն Տէրն ի մահ խաչին գոլով, հանդերձեալ ազդելով մարդկայինն իւր ոգւոյ զիրսն կատարեալ բնաւորական հաւաստեալ: (59 / 1)

ՏՐՏՄԻՄ - 1

Տրտմեցաւ զի գտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 6)

ՏՐՏՄՈՒԹԻԻՆ - 5

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի, ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (23 / 2)

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն (55 / 6)

յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի, որ ի վերայ անկանի յուսահատութեամբն տրտմութիւն (134 / 20)

Իշխանություն ունեւ դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնուիկ, այս է՝ զցասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 13)

Տրտմեցաւ զի զտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, զոր կորուսաք, զփափկականն: (139 / 7)

ՀԱՐՑՍՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՏԷՐ - 13

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն է, զոր Յակովբոս եղբայրն Տեառն գրեաց և կարդեաց յեկեղեցւոջ, եւ ինքն Յակովբոս ընդ Յովսեփայ էր ի մտանելն յաշխարագիրն եւ զիտէր զամն եւ զամիս ծննդեանն Նորայ: (187 / 9)

Հ. Եւ զինչ ասիցէ Յակովբոս եղբայրն Տեառն: (188 / 7)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրեղի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Պ. Զբագումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ

զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տաւնս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այրքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տաւնն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ որ ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տաւնք ի Կիրորէն յաւելան եւ մեք տաւնեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 9)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար զալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ ինդիրք յուզեցան ի քէն: (193 / 3)

Հ. Ի բաժակն Տեառն ընդէ՞ր ոչ արկանէք դուք ջուր: (193 / 11)

Պ. Դուք ընդէ՞ր արկանէք, բաժակ Տեառն կոչելով և լնուլ ջրով, այս ոչ միաբանի ընդ անունն: (193 / 13)

Հ. Պատարագամատոցն Յակովբոս եղբարն Տեառն յիշէ՞ զջուրն խառնեալ: (194 / 1)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցւոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 6)

Պ. Մի են ըստ խորհրդոյ, այդ ոչ թէ ըստ խառնակելոյ, զի մկրտեալք ջրով ընդունին զհոգին եւ հաղորդին մարմնոյ եւ արեանն Տեառն: (195 / 14)

Հ. Աւանիկ ի կողիցն Տեառն արիւն ել եւ ջուր: (195 / 15)

Հ. Եւ Տէրն յաւանդելն զխորհուրդն ո՞չ խառնեաց: (194 / 23)

Պ. Յովաննէս զո՞ր կարգ ասէր ի մկրտելն զՏէր մեր. կամ Անանիայ զՊաւղոս, այդ զի զհտասցես, թէ ընդ առաքելոցն ձեռս անցանել միայն բաւական էր յիշատակաւ սուրբ Երրորդութիւնն: (194 / 19)

Պ. Զի գատիկն ինքն ի կիրակեին էր, զի ի միաշաբաթոյջն յարեաւ ի մեռելոց զկնի հասարակելոյ տունջեան և զիշերոյ յետ առաջին ԴԺ երրորդին, եւ զի ԹԺ երրեակն ի հարկէ շուրջ ածէր զԴԺ երորդն զշաբաթովն և լուծանէր զպահսն՝ եւ բազում ժամանակս վասն այնորիկ ընդ հրեայս տաւնեացն, մանաւանդ ազգքն քո, զորոյ ամբաստանէ երանելին Անդրեաս, ապա բազմապատիկ երանելի թագաւորն ինդրեաց ի սուրբ ժողովոյն Նիկիայ ի նոյն կիրակէն ընգենուլ զգատիկն, զի մեծ շաբաթն մի լուծցի: (188 / 22)

ՏՈՄԱՐ - 1

եւ նա յարինեաց զշարադրութիւն տոմարին եւ երարձ զհակառակութիւնն: (189 / 19)

Յ 42 (68)

Յ /նախդիր/ - 19

ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 12)

ի ծննդենէ մինչև գգերեզման թաղեալ կան յապականութեան և ապա յարութեամբն զգենուն զանապականութիւն: (111 / 5)

Արդ եթէ չարչարելին և մահկանացուն գգերեզման և եթէ ասացաւ զնմանէ և զկնի յարութեանն ոչ ևս ասցի (123 / 20)

այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր գալուստ: (171 / 20)

Եւ դարձեալ զի և ժամանակական զանազանութիւն յարմարեցին նմա ասել. յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 17)

Ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, զորմէ ասերն Եղիա ցԺսրայէլ: (164 / 6)

Ընդ սոքօք եդաք և զայն ևս, եթէ կենսատու մարմին Աստուածն Բանի յարգանդէ և ցխաչն և մինչև յաւիտեան ասի չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն, և անչարչարելի և անմահկանացու ըստ միաւորութեանն: (54 / 1)

Զիա՞րդ ինքն ցկոյրն ասէր, հարցելոյն նորա, թէ ո՞վ է Որդին Աստուծոյ (103 / 7)

Որպէս յորժամ Տէրն ասէ ցՄարիամ, «Ելանեմ ես առ Հայր իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ և Աստուած ձեր»: (126 / 11)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցարութիւնն (58 / 19)

մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն (107 / 20; 107 / 22)

իսկ զմարմինն ամեննին անբաժ սոցա լինել ասէ մինչև ցարութիւնն: (114 / 18)

Եւ հարքն որ ասացին զՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահկանացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 12)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի, զի թէ անչարչարելի և անմահկանացու մարմին ունէր մինչև ցարութիւնն, գտանի եղեալ սուտ մարդեղութիւն նորա և զմարդկայինսն կատարեալ առ աչօք և ոչ ճշմարտութեամբ: (153 / 3; 153 / 7)

Սներիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցարութիւնն (162 / 9)

Սակայն մի ինչ ի նա լաւութիւն գտանի քան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 7)

Զի Յուլիանէ ասէր» «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդէնէն որ ի կուսէն մինչև ցաւիտեան (152 / 19)

ՅԱԾՈՒՑԱՆԵԼ - 1

խոստանայր ցաճուցանել ի ժողովոյ անտի զօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն (5 / 13)

ՅԱՆԿԱԼ - 2

Արդ յղանան միտք զմեղս ի զգալեաց անտի սերմ ընդունելով, զգայութեամբքս զգանկայն, և յղացեալն ծնանի գործակցելով մարմնոյն զմեղսն (134 / 9)

զի և ոչ մարմին, այլ զիւրոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զգանկայն, ցասնուլ (178 / 15)

ՅԱՆԿԱԿԱՆ - 2

զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ (88 / 14)

Եւ զի կարող է ցանկականն մասն հոգւոյս մերոյ յերկոսին դառնալ հակամիտութեամբ և առ չարն և առ բարին (135 / 1)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զգանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 10)

ՅԱՆԿԱՆԱԼ - 1

Ծնող են հոգի և մարմին մեղաց, մինն ցանկանայով և խորհելով և միւսն գործով կատարեալ զառ ի նմանէ խորհեցեալսն (134 / 1)

ՑԱՆԿԱՅՈՂ - 1

Արդ և դու, ո՛վ սիրելի և ծաղկահաւաք, ցանկացողդ լինել հոգեկանացոյ ճառից, ասասցես ընդ սրբոց հարանցն աներկևան սրտիւ (99 / 14)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողդ հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամբուացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 11)

ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ - 3

Նախկին ապականեալ լինի հոգին անտեղի և դժնդակ ցանկութեամբն (134 / 15)

այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան, ոչ կարեն գոլ և այնոքիկ, յորս սոքայն իցեն բնաւորեալք, զգայականն ասեմ և զբանականն: (88 / 18)

Քաղցեաւ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն (138 / 19)

ՑԱՍՄՆԱԿԱՆ - 3

այս է՝ ցասմնական և ցանկութեան և խոհականութեան (88 / 17)

ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ (88 / 14)

Ապա ուրեմն, որպէս դուք ասէք, գտանի նա և երիցն անբաժ եղեալ հոգեկանաց մասանցն, զցանկականն ասեմ և զցասմնականն և զխոհականն: (88 / 11)

ՑԱՍՆՈՒԼ - 1

զհարոց մասանցն անբաղապէս ընդունի զկիրս. զխորհելն, զցանկալն, ցասնուլ. (178 / 15)

ՑԱՍՈՒՄՆ - 2

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, քուն (55 / 6)

Իշխանութիւն ունէր դարձեալ միւսանգամ մոռանալ տալ զայնոսիկ, այս է՝ զգասումն և զտրտմութիւն և զերկիւղ: (73 / 12)

ՑԱՍՈՒՑԵԱԼ - 1

Մինչ զի ապա ցասուցեալ մեր ի վերայ այնպէս բազմաթիւր և բազմայեղանակ բարոյիցն, ասացաք առ նա (8 / 7)

ՑԵՂԱՊԵՏ - 1

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 5)

ՑՆՈՐՈՒՄՆ - 2

Արդ՝ զի՞ ևս յերկրաձգեցից զնոցայն զսուտապատիր ցնորմունս և զառասպելական բաշտղանս (94 / 7)

պարտ և արժան էր ասել զասացեալսն աստուածաշունչ զրոց, և ոչ դանդաղել և անկանել ի նորագիւտ ցնորմունս: (176 / 2)

ՑՈՐԵՆ - 1

Եւ զայս առ երկոսին առ ձեզ բարբառիմ, ձեռն են աջոյ պատուեալք ի ձէնջ, այլ որոմանն և ոչ բարի ցորենոյն սերմանիչք, սիրելիք ձեր, իբրև զակն աջոյ

առաջնորդը ձեր, այլ խաբեբայք և գայթակղեցուցիչք շաղկապ ոտից ձերոց,
(165 / 2)

ՑՈՒՐՏ - 1

թուխն էր և ցուրտ յառաջագոյն (72 / 16)

ՑՈՒՑԱՆԵԼ - 7

այս ինքն՝ որ ցուցանել և նշանակել զնա կարիցէ. աներևոյթ է և անըմբռնելի: (24 / 17)

Ոչ թէ միայն բանիւ տնօրինեալ զայնոսիկ, կամ թէ նմանութիւն գործոյ և ոչ գործ ճշմարտութեան ցուցանել, որպէս թէ թուեցաւ ամբարշտել Թրակացոյն Եւտիքեայ և նորուն ծննդոցն: (59 / 7)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 5)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիր ժամանակս ցուցանել յինքեան (141 / 17)

զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 19)

Բայց սակայն պարտ և արժան է յայտնել և ցուցանել (147 / 10)

Իսկ զանստուէրն և զանվախճանն անուանէ յաիտեան, ցուցանել ընդ ձեռն այսորիկ, թէ անփոփոխելի և անյեղլի զիր պահեաց մարմին, որպէս ծնաւ ի Կուսէն: (171 / 22)

յաղագս անփոփոխ ցուցանելոյ զեութիւն Բանին (171 / 1)

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր, այլ զիւր մարմինն մահու և ախտից և ապականութեան յաղթող ցուցանելով: (143 / 14)

ՅՈՒՑԱՆԵԼՈՑ - 2

յայլում տեղուղ ցուցանելոց եմք զասել նոցա և որպէս ասենն: (18 / 22)

Յաղագս նորին և զվէրս երևեցոյց յետ յարութեանն, այլ և յերկրորդ յիւրում գալստեանն ցուցանելոց է (140 / 18)

ՅՈՒՑԱՆԵՄ - 14

և զգերեզմանն ընդ իւր տարեալ էցոյց մարդկան (136 / 7)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և էցոյց թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան (141 / 10)

զի զայս եկն ցուցանել և էցոյց առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, ցուցեալ անապականելի: (145 / 19)

Զսոյն զայս և հարանցն սրբոց ցուցանեն տրամաբանութիւնք (179 / 9)

ոչ եթէ դէմն գոմն և եթ ցուցանէ, այլ բոլորովին իսկ և ի վերայ հանուրցն ասասցի գոլ (25 / 22)

Արդ յերկուց մին ասելն առ ձեռն պատրաստ յանդիման ցուցանէ զիմաստ, եթէ Բանն որ յԱստուծոյ Հօրէ, մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ըն (180 / 9)

Եւ դարձեալ թէ դէմն անտի ոմն և եթ, այլ և ոչ բոլորն ցուցանի ոմն և ի հոմաստեոյցն հանդիպեցցի գոլ ամենայն հարկաւորութեամբ, որ ոչ ասի մարդ, այլ՝ այլ ինչ: (26 / 6)

Եւ արդ վասն զի gnigui թէ դէմն որ ինչ անուանն պատկանի, նոյն ասի և ի վերայ ստորակային (26 / 10)

Եւ արդ զի gnigup զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ, բաւական է այսքան, որ լսելոցն՝ լուիցէ և որ արհամարհելոց իցէ՝ արհամարհիցէ: (53 / 6)

Եւ արդ զի gnigup վասն երկուս այս արանց, զի ոչ միայն եթէ ոչ են համաձայնք սրբոյն Գրիգորի, այսինքն առաքելական հաւատոյն, այլ և յոյժ նոցին հակառակք, ժամ է այսուհետև ասել մեզ առ սոսա, գորմէ ասէրն Եղիա ցհարայել: (164 / 1)

gnigg բանսարկութիւն անպարտելիս և անըմբռնելիս նոցա ի Ստեղծողէն ստեղծուածն և զօրութեամբ տիրել կարացեալ: (65 / 1)

gnigg թէ ծնանելի էր հաստատեալ բնութիւնս (94 / 20)

gnigg թէ ոչ ի մեղացն սակս ընդ բնութեանս այսոքիկ շարակապեալ եղեն (95 / 11)

gnigg բռնաւորին, թէ ինքնակամութեան և հաւանութեան գործ. և ոչ զօրութեամբ քո բռնագրօսել պատկերս ի ծառայութիւն: (95 / 19)

ՅՈՒՑԵԱԼ - 5

դու զայն երևմամբ միայն gnigkai ասացեր: (17 / 17)

Իսկ նախատպին զգեցեալ և անարատ ըստ առաջնոյն gnigkai ոչ թէ միայն յաղթել արար այնմիկ, որ յաղթելն համարէր, այլ և էլոյժ զօրութիւն մահու, զդժոխոց և զապականութիւն մահու: (65 / 9)

Եւ Աթանաս ասէ. «այժմ անձն իմ խոովեալ է», այժմ ասէ, յորժամ կամեցաւ, և սակայն զէն gnigkai այլ ոչ եթէ գոչ են»: (121 / 8)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն, զի զայս եկն ցուցանել և եցոյց, առեալ յապականելի բնութենէս և զգեցեալ աստուածութեամբն, gnigkai անապականելի: (145 / 21)

Արդ զայսոսիկ զցուցեալս և զտեսեալս՝ եթէ ըստ ինքեան իմանաս Բանին անտեսանելոյ և ոչ միաւորութեան անօրէնութեանն, զերկոսին գտանիս սասցեալ ոչ ճշմարտել՝ և զանտեսանելն և զտեսանելն (29 / 11)

ՅՐՏՈՒԹԻՒՆ - 1

և կամ զորակութիւն զգրտութիւնն և զթխութիւն երկաթոյն որոշաբար տրամաբանեալ (128 / 5)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

Յ/նախդիր/ - 4

Հ. Եւ ընդէ՞ր ամենայն հաւատացեալք տաւնեն ի դեկտեմբերի ամսեան, բայց միայն ի Հայոց ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 14)

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 21)

ի Յուստիանոսէ թագաւորէ մինչեւ ցայսար: (187 / 16)

հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ (193 / 7)

ՑՈՒՑԱԿ - 1

Պ. Այդ շաղկապն որոշէ ի միմեանց զարին եւ զջուրն, բառնա զհակառակութիւնդ, զի ոչ ասաց արին ընդ ջուրն, որ է ցուցակ խառնակութեան: (195 / 19)

Փ 80 (191)

ՓԱԽՉԻՄ - 3

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 17)

ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկառնացոյ (111 / 10)

Դու փախչիս զոմնդ յասելոյ (21 / 12)

ՓԱԿԵՄ - 3

ընդ ձեռն սոցա զբոլոր նորա կիրսն մարդկայինս ի ներքո արգելեալ փակեաց: (130 / 24)

մարգարէն զինքն ի ներքս արգելեալ փակէ հանդերձ անցելովն ժամանակաւ: (109 / 18)

զի մի երկայնաւանդ եղեալ տաղտկութիւն ի վերայ սերմանեալ արկից լսողացն մտաց, և ի յագեցման բանին ընդդէմ եղեալ փակիցէ զախորժակացն զդրունս: (37 / 21)

ՓԱԿԵՑԵԱԼ - 1

ունողն ընդդիմահարական բնութիւն զգեցեալ լինէր և աստուածական անընդդիմահարութիւն կնքելոյ գերեզմանին ներքուստ արտաքս ելանելով, և արտաքուստ ի ներքս մտանելով դրօքն փակեցելովք. (61 / 4)

ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԿԻ - 1

Իսկ այնքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրիք գնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 8)

ՓԱՅՏ - 5

Զօր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 5; 134 / 5)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 10)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 20)

«ահա տեսաք զկեանս մեր կախեալ զփայտէդ»: (136 / 17)

ՓԱՌԱԻՈՐ - 1

Իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զձօր զաղաղակելն յերկնից. «փառաւոր արարից (106 / 20)

ՓԱՌԱԻՈՐԵԱԼ - 2

որպէս յառաջն ասացի, զոմն ամենակատար և փառաւորեալ և անապական ասելով, և զմիւսն ոչ նոյնպէս: (103 / 22)

Եւ վկայ ածեր գփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեալ զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեալ զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» (106 / 7)

ՓԱՌԱԻՈՐԵՄ - 6

Եւ վկայ ածեր գփրկչականն բան իւրոյ բանին. «Հայր փառաւորեալ զիս առ ի քէն փառօք, և թէ փառաւորեալ զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» աստի ասէր յայտ, թէ ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 5; 106 / 6)

Հայր փառաւորեալ՝ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի: (137 / 19)

«այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», (106 / 19)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօտ էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 3; 107 / 5)

ՓԱՌՔ -38

Արդ՝ եթէ ասէի զմիաւորութիւն զոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 22)

Յերկինս համբարձաւ նստեալ ընդ աջմէ մեծութեանն ի բարձունս, որպէս ի դէպ է ասել, թէ և բոլորումս առաջի կայ ստեղծուածոյ զկնի յանգմանն կիսադրեալն հանդիսի զաստուածայինն ժառանգել փառաց աթոռ: (96 / 4)

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր. թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Յօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով. «Ես վասն զի մէկին և ոչ կարացի զմարմինս իմ ընդիս միաւորել և իմումս հաղորդ առնել փառաց և զօրութեան, պահեցի զայս ձեզ առնել, զի կրկին էք»: (105 / 3)

Այլ և զայն ասելի է ըստ նորա մտածութեանցն, թէ և Հայր կարօս էր փառաց, զի զկնի ասելոյն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ» ի վերայ բերէ, թէ «Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա»: (107 / 3)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ զոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնողն. մա՞րդ ասէ զծնեալն ի նմանէ՝ թափուր ի փառաց և ի կատարելութենէ և որ ոչ է զգեցեալ զանապականութիւն, ըստ այսմիկ արժան է մարդածին անուանել զարքուհին Մարիամ: (114 / 6)

Բանին Աստուծոյ փառացն և զօրութեանն և կատարելութեանն լեալ հաղորդ, զի ա՞րդ ասէր Յովաննէս զանմարմին Բանն, թէ «տեսաք զնա և ձեռք մեր շօշափեցին ի վերայ Բանին կենաց»: (103 / 3)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ քան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն» իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՀօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այսոքիկ յառաջ քան զյարութիւնն: (106 / 12)

Եւ դարձեալ զի ա՞րդ Աստուածածին գիտէ ասել զսուրբ Կոյսն, զծնեալն ի նմանէ անհաղորդ լեալ ասելով աստուածային զօրութեանն և փառացն և անապականութեան և կատարելութեան: (114 / 2)

Մի յերևելիսդ և եթ կայցես, մնասցես, այլ անբարձցիս մտօք յիմանալիսն, զի թէպէտ քաղցեաւ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց, զի ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ գիտէր քաղցնովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (130 / 2)

Իսկ նորայոքն և որ ի նորուն սուտ ստապանձ բանիցն քաջալերեալք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 15)

ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 12)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 17)

և առ սակաւ սակաւ յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (102 / 2)

Ֆոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 11)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

Ի յարութեանն զգենլոց էր փառս և զանապականութիւն և զկատարելութիւն: (106 / 9)

մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր (112 / 8)

և ապա յետ յարութեանն Հօր և Հոգւոյն ասէ վերաբերել զմարմինն ի փառս, ի կատարելութիւն և յանապականութիւն (114 / 20)

զինքն իշխանական գառաջին փառսն մերկացեալ իբր աղախին չար տիկնոջ ի ծառայութիւն զինքն տալով ախտին, իսկ յետոյ կրէ զապականութիւն հոգին յապաշաւանաց անտի (134 / 16)

գնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառօք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն (140 / 11)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 17)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

Եթէ կեանք Բանին և մարմնոյն, և եթէ մահ Բանին և մարմնոյն, եթէ փառք Բանին և մարմնոյն, և եթէ անարգանք՝ Բանին և մարմնոյն, և եթէ յաւեժ կենդանութիւն մշտնջենաւորական՝ Բանին և մարմնոյն: (145 / 6)

Եւ ի կատարել զաստուածագործ սքանչելիսն աստուածայնոյն յայտնեալ լինէր անայլայլութիւն, իսկ զնոսին երևելեան հրաշագործելն միաւորութեանն պայծառանայր փառք, այսինքն զքոքն զառ ի ծնէ կուրին բանայ զաչս, և զձեռն ի վերայ դնելով բժշկել զհիւանդս, և մարմնովն և արեամբն իւրով կենդանացուցանել զմեզ և թողութիւն մեղաց պարգևել: (160 / 15)

«Հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառք, և թէ փառաւորեա զՈրդի քո, և թէ Յիսուս չն էր փառաւորեալ» (106 / 5)

զի յերկինս վարեցաւ, և յիմանալիսն երթեալ փառք բազմի: (124 / 6)

Թաղեցաւ յերկրի և զիւր եղեալ հրամանն իւրով յարութեամբն խափանեաց, թէ «ի հող դարձցիս» Ամբարձաւ փառք առ Հայր յերկինս և գալոց է նովին մարմնովն և փառք չոր, որով իջեալ մարմնացաւ ի կուսէն: (140 / 5; 140 / 7)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև զփառսն զգնուլ, զնոյն փառսն երևեցոյց աշակերտացն ի Թափով լերինն, նովին փառք երևեցաւ աշակերտացն ի նմինն լերինն յետ յարութեանն, նովին փառք չոր գալոց է ի վախճանի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: (140 / 12; 140 / 14)

որպէս թուեցաւ ոմանց ասել, զանազան առհաւատչեայ բանից և գործոց յիրաքանչիւր ժամանակս ցուցանել յինքեան, առանց վիրաց և անսպի լինել, և ոչ պիտոյանալ կերակրոյ և ոչ ումեք կարել արկանել ի նա ձեռս և լուսաւոր փառք զայլակերպութիւն զգնուլ (142 / 1)

«տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ փառք չոր և զօրօք հրեշտակաց»: (143 / 9)

Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառքն (137 / 20)

զիա՞րդ զհայրականն ոչ թափուր թողլով զփառաց աթոռ (62 / 17)

երկոցունց բնութեանցն զմի ունէր ասել զճոխութիւն և զփառս և զպատիւ (114 / 14)

Ընդ ձեռն իւր խաչելութեանն զգեցուցանել ազգի մարդկան զփառս աստուածեղէնս, կատարեսցի այն և ի գլուխ ելցէ» եղև մարդ, զի արասցէ Աստուածս զորդիս մարդկան: (138 / 3)

Զգեցոյց արդարև Աստուածն Բան յանճառ միաւորութենէն իւրում մարմնոյն զիւր զօրութիւն և զփառս. (169 / 1)

Եւ որպէս ասէրն Թեոդիտէ, թէ ի գերեզմանէն յառաջ արժանի եղև գփառսն զգենուլ (140 / 10)

ՓԱՐԱԻՈՆ - 1

այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (150 / 1)

ՓԱՐԻՍԵՅԻ - 1

Զայս պահանջէր Տէրն ի փարիսէցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», (161 / 1)

ՓԱՓԱԳԵԼԻ - 1

Մէք ուրեմն ապա ընդ ձեզ յաւէտ գեր զնա գեղեցկակերտեալ և կատարելագործեալ գիտացաք յանցմամբն զբնութիւնս, որ թէն նմա եղև ընտրելի և փափագելի: (94 / 5)

ՓԱՓԱԳԵՄ - 1

Զոր ապա յետ այտորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զտուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իրեանց (155 / 3)

ՓԱՓԱԳՈՒՄՆ - 1

զհակառակութեան իւրոյ բանս գրով լուծանել միանգամայն թէ զհայցուածոցն մերոց կատարել փափագումն: (8 / 2)

ՓԱՓԱՔՈՂ - 1

ՊԱՏՈՒԿԱՆ գլուխ հովի հօտասեր, բարեպաշտություն փափաքող, մերձեալ ի դուրս ուղղափառութեան Տէր Սարգիս եպիսկոպոս Գերադէկորայ, Խոսրով յանարժան ծառայից խնդրէ խաղաղութիւն քեզ յԱստուծոյ: (149 / 5)

ՓԱՓԿԱԿԱՆ - 1

Տրտմեցաւ զի գտրտմութիւն մեր յուրախութիւն դարձուցանելով, վերստին ի ներքս տանելով, գոր կորուսաք, գփափկականն: (139 / 9)

ՓԻԼԻՊՊՈՍ - 1

և գՓիլիպպոս ասելով Տեառն. «Որ ետես զիս, ետես զՀայրն իմ (29 / 18)

ՓՇՐԵԱԼ - 1

յաղագս որոյ և լուծեալ յաղթութիւն մահու և դժոխց խայթոցն փշրեալ: (75 / 6)

ՓՈԽԱԲՈՒՄԻԼ - 1

Ա՛րդ, եթէ ըստ ինքեան ասես երևել զԲանն, ըստ ինքեան և մարմին ասես զնա գոլ, և կամ զանմարմնականն իւր կորուսանել և ի մարմին իւր փոխարուսիլ (18 / 14)

ՓՈԽԱՅԵՂԵՍ - 1

և է որ յուրոք խառնութենէ յայլ փոխայեղիսցի և անուամբն և որակութեամբն (78 / 3)

Արդ, թեպետ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ գղէմն: (13 / 11)

Եւ ասես. «փոխանակ սերման Բանն ժամանեաց յարգանդ Կուսին, ըստ այսմ մտաց իւր ասեմք գոլ գղէմն»: (17 / 23)

Իսկ արդ, եթէ փոխանակ սերման զԲանն ասես լինել, Բանին փոխանակ զո՞ ասես գոլ. թէ մնաց, որ էրն, ոչ կարի ասիլ եղականին գոլ փոխանակ, ապա թէ յեղականումս գտաւ գոյութեան, յիւրմէն լուծեալ եղև գոյութենէ: (18 / 3; 18 / 4; 18 / 6)

Եւ ասես. թեպետ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին (28 / 11)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, քա՛ւ լիցի, պապանձեցի աստանօր Ապօղինար, այլ միջնորդելովն մարդկայնովն վարեցեալ մտօք Բանն, զբոլորսն մարմնոյն իւրոյ մասունս իւրում աստուածային հնազանդեցուցանէր կամաց: (56 / 8)

Վախճանեաց զլինելն ի վերայ երկրի և զընդ մարդկան շրջելն, և անուանեալ զնա փոխանակ սոցա ամենեցուն իմանալի և անբովանդակելի և երկնային (124 / 3)

Քաղցեաւ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթն ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 18)

և փոխանակ սոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 9)

Ծնաւ այր ի կնոջէ առ ի փոխարինել զպարտս առաջնոյն Ադամայ կին յառնէ ծնեալ, այլ և զախտաւոր խառնիցին խափանել զորդեծնութիւն, ծնանելով ի կուսէն: (138 / 6)

ՓՈՒԽԱԼ - 1

Իսկ ապա յորժամ աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ, առ այլ իմն տեսակ խաբէութեան փոխեալ անկանէր (7 / 19)

ՓՈՒԽԼ - 6

անմարթ էր զաւանդութեան հարանցն փոխել զկարգ (6 / 12)

ասէք. «թէ մի և նոյն բնութիւն նախաստեղծին յերկուս բնութիւնս զանազանեալ գտաւ, այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն (88 / 3)

նախկին ապականեալ զմարմինն ի գերեզմանին, որպէս պահանջէ իրացն թէ բնութիւն, և ապա յետ այնորիկ փոխել նմա յապականութենէ յապականութիւն: (117 / 13)

Եւ սուրբն Եպիփան ասէ. «Ամենայն ինչ կարողութիւն է Աստուծոյ, և զմահկանացուս փոխել յանմահութիւն, և որ ի վերայ երկրի է, կատարել յանապականութիւն (145 / 17)

որպէս մոլորեալքն ի մթին զիշերոջ յառաջնում լինելով, կարծեն յայլ փոխել ճանապարհ և ընդ այլսն գնալով յառաջանումն վարկանին լինել (162 / 15)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 24)

ՓՈՒԽՄ, ՓՈՒԽԻՄ - 14

Եւ որպէս ոչ եբարձ կամ փոխեաց Աստուածն Բան զկնի անքակ միաւորութեանն զմարմինն, ըստ նմին և զբնաւորականսն որ եբարձ յիւրմէ մարմնոյ, զոր ի Կուսէն: (55 / 14)

այլ և ոչ զմարմնոյն իւրոյ զեութիւն կամ զանուն փոխեաց (79 / 17)

Եւ յանբովանդակելին ընդ Հօր բարձրացեալ նստի յաթոռ, այլ սակայն հանդերձ մարմնով, զոր էառ ի կուսէն, համբարձեալ և ոչ փոխեաց զնա յանմարմնութիւն, որպէս և ասաց Տէր Եփրեմ: (124 / 9)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեացի (71 / 21)

պարտ էր ասել մի կարծէք զիս, որ յառաջն էի, զի փոխեցայ յապականութենէ յապականութիւն և յանփառաւորութենէ ի փառս և յանկատարելութենէ ի կատարումն: (102 / 10)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ (106 / 11)

զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն (111 / 1)

նախ քան զյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 9)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիւրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 6)

Ո՛վ դուք, զոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն (71 / 19)

Եւ զի հրաշափառագոյնս ասացից, ոչ փոխէ զերկաթն հուրն, և ոչ փոխէ առանց յերկուանալոյ (72 / 14; 72 / 14)

Զօր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զեութիւնն (78 / 14; 78 / 14)

ՓՈԽՈՒՄՆ - 4

յերկնից և կամ յաստուածութենէն բերել ասել տալ զմարմինն և կամ հեղմամբ և փոխմամբ իմանալ զմիաւորութեանն յեղանակ և կամ ըստ մարմնոյն և կամ զԲանն ի ստացական իջուցանել բնութիւն: (82 / 8)

զինչ հարկ էր գալ լուսոյ աստուածութեանն և զգենուլ մարմին կուսածին և զրկեալ յաւիտենական լուսոյն երկրածին ծննդեանն փոխմամբ: (145 / 14)

և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց զտէրունական մարմին (127 / 21)

Իսկ փոխումն զիր ինքեան, զոր ունին՝ անշարժ պահել կարէ: (167 / 21)

ՓՈՂ - 1

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փոռով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 5)

ՓՈՇԻ - 1

Իսկ զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 11)

ՓՈՐՁ - 1

Արդ եթէ էր զգաստացեալ երկիւղիւ համբաւուն զարդեանց իրիս ոչ էր ընկալեալ զփորձ, այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 16)

ՓՈՐՁԱՆՔ - 1

Եւ դարձեալ ասէ թէ ի փորձանս իւրում Տէրն ոչ զաստուածային մարտն առաջի արկանէր (143 / 11)

ՓՈՐՁԵԼ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 18)

ՓՈՐՁԻՄ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին (138 / 16)

ՓՈՐՁՈՂ - 1

Փորձեցաւ և յաղթեաց փորձողին, որ զուարճանայրն նախահայրն յաղթել կարացել ի փորձելն: (138 / 16)

ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ - 1

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն (4 / 11)

ՓՈՓՈԽԵԱԼ - 2

զի ոչ Հայր բռնադատի յՈրդի և ի Հոգի, և ոչ Որդի ի Հայր և ի Հոգի, և ոչ Հոգին յերկոսին ի նոսա ի Հայր կամ յՈրդի փոփոխեալ (33 / 5)

այլ է երբեք, որ առ միմեանս փոփոխեալ լինին (109 / 12)

ՓՈՓՈԽԵԼ - 1

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. նչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (176 / 22)

ՓՈՓՈԽԵԼԻ - 6

գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 21)

հանդերձ անփոփոխութեամբ տնօրինեալ ազգակցութեամբ՝ հարազատութեամբ, և ոչ փոփոխելի ինչ իրօք (127 / 3)

թէ յիշես զմինն ի նոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի, յիշեալ լինիս զերեսին, զմեղս և զապականութիւն և դժոխոց իշխանութիւն, ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես զՔրիստոս: (135 / 18)

իսկ եթէ հասարակաբար առհաւատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի, որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ որ փոփոխելի կամ այլայլելի զՔրիստոս (142 / 18; 142 / 20)

Սներիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն (162 / 8)

ՓՈՓՈԽԵՄ - 1

Արդ ոչ է պարտ ժամանակի և գործոյ ծառայեցուցանել զՏէրն և զԱրարիչն ժամանակաց, և գործոց, փոփոխել զժամանակս և զգործս ըստ իւրոց կամաց, իսկ ինքն նոյնպէս կայ մնար անփոփոխելի և անայլայլելի: (119 / 10)

ՓՈՓՈԽԻՄ - 2

հաւատացուցէ գաշխարհ. թէ ես «նոյն եմ և ոչ երբէք փոփոխիմ» (140 / 20)

իւր Տեառն ասացեալ է «ես նոյն եմ և ոչ փոփոխիմ» (142 / 22)

ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ - 1

որ գփոփոխութեանն տայցեն գակնարկութիւն (176 / 5)

ՓՈՓՈԽՈՒՄՆ - 4

ընդէ՞ր ժամանակացն փոփոխմամբք, փոփոխելի առնես
զՔրիստոս: (135 / 18)

Ոչ ըստ փոփոխման կամ այլայլութեան գայտսիկ այսպէս սահմանելով, այլ ըստ
անճառ և անհասանելի միաւորութեանն: (45 / 10)

ՉԵւ են այսոքիկ, զորս ամբարշտեալ լսեցուցանէրն մեզ մի ըստ միոջէ, յերիս
ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր զՔրիստոսի և առ սակաւ սակաւ
յառաջատրութեամբ և յաւելուածով զբովանդակն յետ յարութեանն շնորհէր
գտանել նմա փառս, զկատարելութիւնն և զանապականութիւնն: (101 / 23)

Արդ ամենայնքն նմանաբար այսոցիկ ասացեալք զյեղման
և գփոփոխման մարմնոյն տան գակնարկութիւն և ոչ զմիաւորութիւն (167 / 18)

ՓՈՔԸ - 3

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքք միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց,
այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացէ որք (7 / 2)

Արդ թողլով գայս այժմ դիցուք առաջի փոքք մի զանցելոց իրաց
պատմութիւն վասն երկուցս այսոցիկ արանց Սևերեայ և Յուլիանեայ (151 / 13)

Բայց նախ քան գայտսիկ՝ տեսցուք փոքք մի և վասն անուանցն
մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 15)

ՓՈՔԲ Ի ՇԱՏԷ - 1

յաղագս այսորիկ փոքր ի շատէ ինչ և հարցցուք (54 / 8)

ՓՈԻԹԱՆԱԿԻ - 1

ազդմամբ ձեռինն փութանակի ըստ կամաց կառավարին ուղղեալ գտանին կառամարտքն: (172 / 24)

ՓՈԻԹԱՅՈՂ - 1

ամենայնի տեսանեմ զձեզ փութացորդս առանց հերձուածոյ ասեցման սուրբ ժողովոցն: (14 / 7)

ՓՈԻՇ- 1

չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 15)

ՓՉԵՄ - 1

փչեաց ի դէմս մեր զչոզին սուրբ իւր բերանովն: (139 / 16)

ՓՐԿԱԿԱՆՔ - 1

Եւ զմարդկային զկիրս, որով զմերն բժկեաց Տէրն, ապականութիւն անուանելով և ոչ կիրս փրկականս (108 / 14)

ՓՐԿԵԱԼ - 1

Բանն Աստուած խաչեալ և մեռեալ մարմնով վասն մեր, յաղագս որոյ մահուամբ Ռրդոյն Աստուծոյ եղաք փրկեալք և ազատեալք: (75 / 1)

ՓՐԿԵԼ - 1

Ասացաւ զնմանէ, թէ մեղս ոչ արար, և զի յաղագս զմեզ փրկելոյ և ոչ զինքն ընդ նոքօք արկանելոյ սակս էջ ի տեղի դժոխոց և ապականութեան (71 / 3)

ՓՐԿԻՉ - 18

զսոյն ո՞չ ապաքէն զայս ի Տէրն մեր և Փրկիչ ուսաք ի գրոց զոլ ի մարդկայնոյս: (27 / 12)

Արդ՝ յանձն առնոյր Փրկիչն տանել ի մարմին իւր զհարուածս և զվերս և զմարդկային ըստ մարդկան (57 / 25)

Աշխատէր Փրկիչն ի մարմինն իւր մարդկաբար (58 / 10)

Չարչարեցավ ճշմարտութեամբ Փրկիչն և մեռաւ (64 / 8)

ամենայնքն, որք միանգամ տնօրինեալք եղեն ի Տեառնէ ի մարդիկ, յերկուս բաժանին, ի կրական և ի ներգործական. կրականք են զորս յանձն իւր ընկալալ տարաւ Փրկիչն զհոգեկան և զմարմնական կարիսն (66 / 1)

ուրանալ ձեռնարկեցեր զվասն մեր ճշմարիտ մարդեղութիւն Փրկիչն մերոյ Աստուծոյ: (27 / 4)

Արդ՝ ո՞չ ապաքէն գտանեմք զամենեսեան զայսոսիկ յարմարեալս ըստ մարմնոյ և ի վերայ Տեառն մերոյ և Փրկիչն (31 / 3)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկիչն զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց (33 / 8)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկիչն գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն (41 / 20)

Ընդ նմին ասացաք և գայս ևս. եթէ են ոմանք, որ ըստ բնութեան գտանին ասացեալ ի վերայ Փրկչին և են որ ըստ միաւորութեան, ընդ ձեռն որոյ և աստուածայինքն ասին մարդկայինք և մարդկայինքն աստուածայինք: (53 / 19)

Եւ այսպէս գտանին երկոքեան ճշմարտեալք ի վերայ Փրկչին մերոյ ասացեալքն (67 / 13)

Բայց լինէր այս ըստ հինգ յեղանակս, և կամ թէ ըստ յոլովս խոնարհել մարդասիրաբար Փրկչին ի մարդկայինս մարմին կամ առ ի յախտակցեալ կամ առ վարդապետել կամ առ շահել կամ առ ի ճշմարտել 73 / 23)

գոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 23)

Բաց թէ զի՞նչ պետք էր մեզ ի ճանապարհ անկանել, զբանս մեր երկուք առաջարկութեամբք և առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին, եթէ ոչ առ ի քէն բռնադատել ակամայ յանսովորականն հրամայեցաք ելանել բանիս մերում ասպարէս ըստ այլ և այլ ժամանակաց և ազգի ազգի անօրինականաց Փրկչին գործոց բազմաց ի ներքոյ եղեալ ընդէ փոխմանց գտերունական մարմին (127 / 20)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին (160 / 2)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն (174 / 13)

Ասացաւ դարձեալ ի գիրս իւղով և մեղուի սնուցողացն սնանիլ ձեռաց գՓրկիչն (63 / 9)

համայն որպէս ճառելովն պատուել կարծիցեմք գՓրկիչն (64 / 15)

և փոխանակ նոցա աստուածայնովն գուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն քարոզիր անբաժանութիւն: (160 / 10)

Բայց յերեքսրբեան յիրաւի բերեմք ի ներքս զխաչեցարն, զի զհասարակական անուանսն ի վերայ Որդոյ ասել, զնա և մարդ լեալ գոհաբանեմք մահու խաչի համբերելով վասն մերոյ փրկութեան: (9 / 15)

որ մարմնացաւ վասն մերոյ փրկութեան (81 / 13)

յորոց ի միոյն հրաժարեալ՝ և զմիսն ընդունել դաւանեցին զՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 5)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան (141 / 11)

Երևմամբ ապա, որպէս յառաջն ասացաք, ամենայնք առ ի նմանէ տնտեսականքն, այլ և փրկութեանն մերոյ յոյս, ստուեր և ոչ ճշմարտութիւն ըստ քեզ: (17 / 20)

Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն (106 / 16)

Եւ այս ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ առ աչօք երևումն» այլ և մահն, ընդ նմին և թաղումն, և յարութիւնն առ աչօք, ապա և փրկութիւնն մեր: (16 / 17)

Զի որպէս նոցա ի տեղիսն իջանելով հրաշագործեաց ի մեզ գփրկութիւնն (131 / 10)

Սներիանոս անչափապէս բերանաբացեալ և խրեալ ի բնաւորականսն, զմարմինն փոփոխելի ասաց և և ապականակիր մինչև ցյարութիւնն, և զմարդկային կիրսն ապականութիւն ասաց և ոչ կիրս փրկչագործս (162 / 11)

այսպէս և զբնութիւնսն զաստուածայինսն և զմարդկայինսն մի դաւանել բնութիւն յանճառ միաւորութենէն, և զկենդանարար մարմինն փրկչական խոստովանել յարգանդէ Կուսին մինչև յաւիտեան չարչարելի և մահկանացու ըստ բնութեանն (12 / 15)

զինչ քեզ երևի փրկչական բանն՝ (21 / 9)

Ձի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէնջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած, թէ մարմինն է՝ յորում ներգործել և կրելն բնաւորեալ Բանին մարմին, և թէ միտքն՝ յորում կամելն և խորհելն բնաւորեալ փրկչական մարմնոյն միտք, և ոչ ուրումն մարդոյ: (48 / 17)

և հանապազօր ի հարկի կացեալ մարմնոյն բնաւորականացն ի ծննդենէն մինչև ի գերեզմանն և ցյարութիւնն, յորմէ գտանի ասացեալ զմարմինն փրկչական փոփոխելի և ապականակիր և յանկատարելութենէ եկեալ ի կատարելութիւն: (58 / 20)

Է միւս ևս այլ ի փրկչական կրիցն (66 / 8)

չէր հնար Փրկչական մարմնոյն Բանին Աստուծոյ ազդեցողութեան յիշել զիւրսն (74 / 6)

ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք (92 / 17)

խնդրեցեր առ ի մէնջ գիտել զպատճառս, որով իւիք տարակուսին բազումք ի վերայ փրկչական կիրքնդունակութեանցն մարդկայնոց (97 / 15)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս (111 / 9)

Բնութեամբ է փրկչական մարմինն չարչարելի և մահկանացու, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն անչարչարելի և անմահ (125 / 19)

Բայց յաղագս նորա նորա չար կարծեացն, որ յաղագս փրկչական մարմնոյն և որք ի նմանէ ճշմարտապէս տնօրինելոց իրողութեանց, հարկաւոր է և զայս բարեփառապէս ի ներքս յաւելուլ, զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 7)

Ապա ուրեմն պարտ և արժան է զանչարչարելին և զանմահկանացուն ոչ որոշակի ի վերայ ասել փրկչական մարմնոյն (179 / 21)

Զի թեպէտ և է ճշմարտութեամբ կատարելական և ոչ անկատար առ ի մէջ փրկչականն առեալ մարմին, այս է հոգի, մարմին, միտս համայն գտանելով միացեալ առ Բանն Աստուած (48 / 11)

նորին աղագաւ և մեռեալ ըստ բնութեան և կենագործող ըստ ոչ բնութեան փրկչականն հրաշագործիւր մարմին (57 / 21)

Եթէ Բանին Աստուծոյ համագոյ ասի փրկչականն, ապա գտանի եղեալ Հօր և Հոգւոյն համագոյ՝ այլ և նորին բնութեամբ (76 / 7)

Այլ ասեն, զի ա՞րդ գտանի ասացեալ փրկչականն աստուածային և երկնային (77 / 2)

Առ այնոսիկ որ տարակուսին ի վերայ փրկչականն կրից մարդկայնոց, թէ բնական պարտ է ասել, թէ անբնական: (97 / 3)

Ապա ուրեմն պարտ է ճշմարտութեամբ խոստովանել կրեալ զմարդկային կիրսն Փրկչին և զապականութիւն, որ ի կրից անտի ի մեզ ծնանի, ոչ շարամանեալ ընդ փրկչականն կրից (174 / 14)

Եւ զի ոչ խառնի ծնօղն ընդ կիրսն փրկչականս, այսինքն մեղքն ոչ անգի ի նոսա ծնունդն՝ որ է ապականութիւն: (135 / 10)

Եւ սակայն նոքին անուանքն որ հետևին մարդկայնումս, ոմանք և ասին փրկչականումս, և կրեալք եղեն ի Տէառնէ ըստ անուանցն զկիրս (157 / 20)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ գփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 9)

«և ոչ միով իւիք որոշեալ գտանիմ ի սահմանականն բնութեանն բանէ՝ Աստուածն ասելով, սակս որոյ ըստ այսմիկ ապա և ոչ մեղանչեցուք և համագոյսսել գփրկչական մարմինն Բանումն Աստուծոյ»: (81 / 8)

ոչ ի կենդանին և ի բանաւորն և մտաւորն խոստովանել գփրկչականն մարմին (85 / 18)

Եւ վկայ ածէր գիբրկչականն բան իւրոյ բանին (106 / 4)

զի ասեն գիրք գիբրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և գայլսն: (158 / 9)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՓԱՌԱԻՈՐԵԱԼ - 1

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տաւնս ի միում աւուր մա՞րթ է տաւնել: (191 / 6)

ՓՈԽԵԼ - 2

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցւոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 3)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 5)

ՓՈՒԽԵՄ - 6

Հ. Եւ եթէ փոխեաց Յուստիանոս վասն առաւել պայծառացուցանելոյ գտանն, զի՞նչ վնաս է: (188 / 12)

Հ. Թագաւորն Կոստանդիանոս ընդէ՞ր փոխեաց զգատիկն ի կիւրակէն: (188 / 19)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի էժ երորդն մարտի և է ապրելի եւ Ջ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 6; 190 / 7)

Պ. Զբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, եւ ոչ զպենտեկոստէն՝ եւ ոչ զավետիսն եւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, եւ ոչ զվերանալն, եւ ոչ զայդակերպութիւնն. եւ ոչ զբարեբանեալ արն եւ զյարութիւնն Ղազարու եւ զիսաչին արն եւ զայս երկուս գլխաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս եւ այդքն, զի զմեծ եւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, եւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, եւ յետոյ բազում տանք ի Կիւրդէն յաւելան եւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն եւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 16)

ՓՈՓՈՒԽԵԱԼ - 1

Պ. Յայտնութիւն Փրկչին յանուարի Ջ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 22)

ՓՐԿԻԶ - 5

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտեք զմիաբանութեամբ տանելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին

ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 19)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 13)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի Զ է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 16; 191 / 18)

Բայց զաւետեացն ար տաւնեմք յետ տաւնախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, զի պահք սուրբ աղիացացն մի լուծցին. զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել, զդիպեալն բազում անգամ ի սուրբ պահսն, որ հաղորդութիւն չարչարանաց բանին մարմնացելոյ կարգեցաւ յառաքելոցն, մինչեւ ցկենարար գալուստ նորա միւսանգամ, եւս բազում ինչ ունէի ասել քեզ վասն այսորիկ, այդ բաւականացի, զի և այդ խնդիրք յուզեցան ի քէն: (192 / 23)

ՓՐԿՈՒԹԻԻԻՆ - 2

Պ. Վասն այդորիկ Գրիգոր Նիւսացի այսպէս ասէ. «ոչ կրպակաւորացն պիղծ ջրոյ խառնումն ապականել կարէ զմեր փրկութիւնն»: (196 / 2)

այդ իւրով արեամբն եմուտ ի սրբութիւնս, գտեալ զփրկութիւնն: (196 / 27)

Ք 63 (358)

67 / 4)

ՔԱԿԵԼ - 1

ոչ ոք յերկրածնացս քակել գնա կարաց ի բնութենէս (66 / 12)

ՔԱԿԵՄ - 2

զկնի մահուն ի բնութենէս խափանեաց ի գերեզման իջանելով՝
զապականութեանն քակեաց զբնութիւն, և այս յուսով և յապառնիս ունի
զեղոցեալն, և երթալովն ի դժոխս՝ զդժոխոցն ամբութիւնս քակեաց: (67 / 2;

ՔԱԿԻԼ - 1

Առ որ պատասխանեալ ասաց. «Տիեզերաց աչք յիս հային, և ինձ ամօթ մեծ է
ի միաբանելոցն քակիլ և ընդ անմիաբանիցն լինել: (8 / 20)

ՔԱԿՏԵԼ - 1

Իսկ եթէ ոք ժպրհեսցի հրաշացուցանել անուամբքս այտոքիկ, այսպիսեացն ի
վերայ յարուցեալ և առ ի նգովել և առ ի քակտել զաղանդն՝ Մեծն Աթանասիոս
Աղեքսանդրացի հայրապետն (86 / 8)

ՔԱՀԱՆԱՅ - 1

Այլ և սա այն է, զոր Յակոբ կոչեն...որ մեծաւ երագութեամբ ընթացեալ ծագէ
ի ծագ ընդ բոլոր աշխարհս Ասորաց ելից զամենայն տեղիս սարկաւազօր
և քահանայիւք (154 / 23)

ՔԱՂԱՔ - 4

Սներիոս, որ պատրիարզն էր Անտիոքայ Պիսիդեայ, և Յուլիանէ Ադիկառնէ քաղաքի եպիսկոպոս, անհնազանդ եղեալք հրամանաց թագաւորին (152 / 10)

Յակոբ՝ ոչ որ Մծբնայ քաղաքին եպիսկոպոսն էր, այր հանճարեղ և կորովաբան, որ ի կենդանութեան իւրում զբազում հերետիկոսաց էխից գբերանս և կապեաց զհայիոյիչ նոցա լեզուս, (154 / 8)

զնացին, դադարեցին մերձ ի քաղաքն Աղէքսանդրի ի կողմանս Եզ (152 / 13)

թողին զքաղաքս իւրեանց (152 / 12)

ՔԱՂԵԼ - 1

չէ իսկ հնար ի փշոց խաղող և ի տատասկէ քաղել թուզ (155 / 16)

ՔԱՂԿԵԴՈՆ - 5

ոչ մեզ զժողովն Քաղկեդոնի և զտոմարն Լևոնի յիշել (6 / 8)

Իսկ յորժամ այսոքիկ և ստութեան նորա հոլանիւր կեղծիք և պարզաբար զառ մեզ թշնամութեան և զժողուոյն Քաղկեդոնի յայտնէր զհամաձայնութին (8 / 5)

ասացաք առ նա. «թէ զայդ զոր գրեցերդ և բերեր առ մեզ զըստ սահմանին Քաղկեդոնի բանս, կարծեցեր թէ մինչև ցայժմ զգոյն ո՞չ էաք լուեալ (8 / 11)

Ի ժամանակս Յուստիանոսի կայսեր, որ թագաւորեաց զկնի Ջենոնի և Անաստասայ, և խորհեցաւ նորոգել զժողովոյն Քաղկեդոնի սահնանն, զոր Ջենոնի և Անաստասեայ խափանեալ էր: (151 / 20)

Եւ իբրև ել հրամանս այս ի թագաւորէն յաշխարհ, ամենեքին, որք միանգամ ընդունէին զժողովոյն Քաղկեդոնի (152 / 4)

ՔԱՂՑ - 6

այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անգիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց. ծարաւ, աշխատութիւն, քուն (55 / 7)

Եւ նովին ձևացելով և կերպացելով մարմնովն ասեմ համբերեալ զԲանն Աստուած մարդկայնոցս կրից. իննամսեայ յղութեանն, ծննդեանն, աճմանն հասակի, աշխատութեանն, քաղցի. ծարաւոյ, տրտմութեան, երկիւղի, անգիտութեան, մահու, յարութեան: (23 / 1)

ինքն էր Աստուած, միանգամայն և մարդ, որ գիտէր քաղցն ընդ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (130 / 1)

ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 18)

ընդ ձեռն միաւորութեանն ընկալաւ գրաղցն և զծարաւն և զվաստակելն (60 / 12)

այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու գրաղցն բժշկեաց (129 / 20)

ՔԱՂՅԱԿԱՆ - 1

գրաղցականն և զծարաւականն ըստ բնութեան իւրում հաղորդ առնելով աստուածային անկարօտութեանն (61 / 4)

ՔԱՂՅԵՄ - 7

Եւ Գրիգոր Նիսացի ասէ. «անսուղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 11)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեալ և ծարաւեցաւ օրինօք մարմնոյն»: (121 / 18)

Թեպէտ քաղցեալ ճշմարտապէս մարդկօրէն, այլ սակայն աստուածաբար ոչ կերակրով ի նմին ժամու զքաղցն բժշկեաց: (129 / 18)

Քաղցեալ և ժուժկալեաց՝ բժշկելով զանժամ ցանկութիւնն ճաշակելոյ նախամօրն (138 / 18)

Քաղցեալ և լեղի ճաշակեաց: (139 / 17)

Պահեալ զքառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ (170 / 3)

ասէր մարգարէն. «Աստուած յաւիտենական ոչ քաղցիցէ և ոչ վաստակեսցի (60 / 11)

ՔԱՂՑՆԵԼ - 2

Զնոյն և Գրիգոր Նիսացի, յօրինակ առնլով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 8)

գիտէր քաղցնլովն ոչ ճաշակել և ճաշակել առանց քաղցի ի պէտս փառացն Աստուծոյ: (129 / 22)

ՔԱՂՑՆՈՒԼ - 3

Պատմեցին աւետարանագիրքն զնմանէ և քաղցնուլն և ծարաւելն և ննջել և արտասուել և աշխատել և տրտմել և զայրանալ և երկնչել և անգիտանալ (63 / 21)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն (59 / 9)

Ճաշակեաց յառաջ և յետոյ և եցոյց, թէ ըստ պիտոյից փրկութեան մարդկան, և ոչ ի կարօտութենէ, տնօրինեմ զքաղցնուլն և զճաշակելն: (141 / 12)

ՔԱՂՑՐ - 2

որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 4)

լսելով քաղցր նորա ձայնն և լսեցուցանել նմա՝ ուսեալ զմեր ձայնս, ծանուցեալք զնա, և ծանուցեալք առ ի նմանէ: (164 / 21)

ՔԱՂՅՐՈՒԹԻՒՆ - 5

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 13)

Ձոր ապա յետ այտորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օժանելով զսպանող դէղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 7)

Քաղցեալ և լեղիճաշակեաց, փոխանակ այնորիկ, որ քաղցրութեանն պտղովն զդառնագոյնս զայս թեթև ի մեզ սերմանեաց կեանս: (139 / 18)

որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց (32 / 4)

զի և տուեալ իսկ է քեզ յԱստուծոյ յերկայնամտութիւն և զքաղցրութիւն (107 / 14)

ՔԱՄԱՀԵԼ - 1

զպատուիրանն ուսոյց քամահել (90 / 8)

ՔԱՄԵՄ - 1

զաւելորդ զխառնեալն ընդ նմա զփոշին՝ քամեն և ի բաց ընկենուն»: (99 / 12)

Եւ այլ ոմն, թէ միութիւն խոստովանիմ և ոչ բայրայրումն իմն և լուծումն այնր բնութեան յայս, և կամ այսր յայն: (80 / 23)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, քանզի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ բայրայրումն ինչ (159 / 15)

Ոչ ուրուք երբէք նախ քան զվախճան առնուլ մեղացն տեսանեմք դատել զոք Աստուած (3 / 8)

զիրաքանչիր ոք ճանաչէր նախ քան զաշխարհս հիմնացուցանել (4 / 5)

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասացել ոք (7 / 3)

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել (8 / 23)

Զի՛նչ ևս այլ շատ խօսեցայց. մանաւանդ թէ ի վերն յայս էր երեսական բաժանմանս, ոք քան զՆեստորին ևս ահագին թուի»: (14 / 11)

Այլ ասես. «Եթէ երեսական բաժանումն քան զՆեստորին անդր ևս թուի լինել»: (20 / 11)

Ա՛րդ, տեսցուք ո՞վ իցէ Նեստորն և չարափառագոյնն ևս քան զՆեստորն» մարդածին և ոչ աստուածածին խոստովանիս զսուրբն Կոյս. դու զԲանն ի մարմին յեղեալ ասելով, մարդածին ապաքէն գտանիս ասացեալ զսուրբն Կոյս: (20 / 13)

Իսկ դու ումեմն ո՛չ տալով և զոմն յեղով, զերկոցունց ուրանաս և գտանիս եղեալ չարափառագոյն ևս քան զՆեստոր հայհոյութեամբ: (21 / 3)

Եւ ասեա. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել է», և ընդ ձեռն այդպիսի բանից խուճապել կամիս գուղիղսն և զքեզ ուղիղ երևեցուցանել, զամեննին թիրդ քան զթիրս թիրագոյնդ: (27 / 9)

Նախ քան զամենայն յաւիտեանս ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ և Որդի Աստուծոյ, յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ (34 / 1)

և խոստովանեալ իսկ ես յառաջ քան զայս (38 / 17)

յԱստուծոյ բանէն ասեմ և ի նորին մարմնոյն, այլ կացեալ ի նմին ասէին որ էնն, և միացեալ անքակութեամբ և անշփոթութեամբ ի վեր քան զմիտս եղելոցս (43 / 4)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի Քրիստոս, յանձառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զղէմ և զբնութիւն (50 / 9)

Սակայն մեք յառաջ քան զայս յիշեցաք և զայն ևս, թէ տէրունական մարմինն ընկալաւ ընդ ձեռն միաւորութեան Բանին որպէս զգոյանալն, նոյնպէս և զսկիզբն և ձև և կերպարան և անձնաւորութիւն: (53 / 12)

Արդ՝ զայսոսիկ, զոր ասացիս, յառաջ քան կամաւորաբարն իւր մեռանել, կատարեաց ի մարդիկ Տէրն (66 / 21)

սակայն անուն մահուն և նախ քան զմեղսն յԱրարչէն յիշեցեալ եղ (69 / 7)

այլ զի բանին ոչ դաստիարակեցաւ նախ քան զյանցանսն, ընկալաւ խրատ զկնի մեղացն ի գործոց անտի: (69 / 17)

Կացեալ, ասէին, մինն որ էնն և միացեալ անքակաբար և առանց շփոթութեան և ի վեր քան զեղելոցս մտածութիւն: (80 / 21)

Առ այնոսիկ որ յերկուս զմարդկային անջատեն բնութիւն, այլ գոլ ասեն յառաջ քան զյանցանսն և այլ զկնի յանցանացն: (87 / 4)

այլ բնութիւն ունել նմա յառաջ քան զյանցանսն և յայլ փոխել յետ յանցանացն, ասելով, յառաջ քան զյանցանսն անմահ էր և յանապական և ամենայն կրից և կարեաց մարդկայնոց անընդունակ, զի այնք ամենեքին յետ մեղացն ի նա չար յաւելեալ եղև»: (88 / 2; 88 / 4)

Որպէս և Սևերիանոս ասէ՝ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «Հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին, և այնց կարեաց, որ արտաքոյ բան զմեղսն իցեն»: (99 / 3)

զմարմինն յառաջ բան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 21)

Արդ ըստ նորա բռնադատելոյն զմիտս բանիս՝ Բանն Աստուած փոխեցաւ ի հայրական փառացն ի լինելն իւր մարդ՝ «թէ զոր ունէի առ ի քէն յառաջ բան զլինելն աշխարհի», որովհետև լինի այս, թէ Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց և ինքեան անձին հասոյց զրկանս և աղքատութիւն» իսկ զի՞նչ ասացեալն ի նմանէ ի վերնատանն, «այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ», և կամ զՅօր զաղաղակելն յերկնից. փառաւոր արարից», և այսոքիկ յառաջ բան զյարութիւնն: (106 / 13; 106 / 21)

Սակայն մի ինչ ի նա լաութիւն գտանի բան ի սմա, զի Նեստոր ի ծննդեան, որ ի կուսէն, մինչև ցաւիտեան երկոցունց բնութեանցն զմի պատիւ և փառս շնորհէր, իսկ սա զոմն արժանի առնէ այնոցիկ և զոմն ի նոցանէ զրկէ: (112 / 6)

Գտանի այսպիսաբար դաւանութեամբ գերազանցեալ բան զՆեստոր յամբարշտելն (114 / 11)

Սևերիանոս ասէ Գաբաղայ եպիսկոպոս. «հոգի և մարմին ծառայ են կարեաց, որ ի մեղսն տանիցին և այնց կարեաց որ արտաքոյ բան զմեղսն իցեն»: (135 / 7)

յիշեա զնոյն յառաջ բան զյարութիւնն ասացեալ ի նմանէ, «ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ, և զամենայն զոր ունի Հայր, իմ է», և թէ «զամենայն դատաստանս ետ Որդւոյ իւրոյ». լուար Աստուած Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս», ի միտ առ, զի ոչ վասն իւր, այլ ընդ մարդկան մարդ եղեալն վասն մարդկան զայն ի մաղթանս Հօրմատուցանէր, զի նա նոյն է, որ ասաց. «ես ի Հայր և Հայր յիս», և թէ՛ «չեմ միայն այլ Հայր իմ ընդիս է», և թէ «Հայրն որ յիս բնակեալ է, գործէ զգործն» ըստ այսմ իմացիս և զայն, «Հայր փառաւորեա՛ զորդի քո առ ի քէն փառօքն, զոր ունէի յառաջ բան զլինելն աշխարհի: (137 / 7; 137 / 20)

Եւ Պօղոս ասէ, «որ ի ստորին կողմ երկրի էջ, նոյն է որ ելն ի վերոյ բան զամենայն»: (141 / 2)

նոյնպէս ճաշակեաց յետ յարութեանն և ի ժամ համբարձմանն. որպէս և յառաջ բան զյարութիւնն ճաշակեաց, զի յամօթ արասցէ զնոսա, որք ասենն,

թէ նախ քան գյարութիւնն կարօտական ունէր մարմին, և ընդունող մարդկայնոց կրից և ապականութեանց և յետ յարութեանն յանկարօտութիւն փոխեցաւ: (141 / 4; 141 / 6)

Իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն սպիք և կերակուր ճաշակել և հարցանել անգիտաբար և որ այլ ինչ սոյնպիսաբար, յորմէ գայթակղին կիսահաւատք, յառաջնումն ժամանակին, որ նախ քան գյարութիւնն պարտ է լինիլ. (142 / 14)

զգեցեալ և միացեալ էր զմարմինն բանն, որ վեր է քան զբնութիւն մարդկան: (144 / 11)

Բայց նախ քան գայտոսիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 14)

Եւ Կիրեղ ասէ. «ի խոստովանելն մեր թէ եղև բանն մարմին, ոչ եթէ շփոթութիւն ինչ ասեմք բնութեանց, այլ կացեալ մնացեալ անքակաբար և անշփոթաբար ի վեր քան զմիտս եղելոց»: (159 / 21)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանելն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 2)

աղքատացաւ ի տկարութենէ զօրութիւն իմ, և եթէ տեսիլ նորա նուազ անարգեալ, քան զամենայն որդոց մարդկան: (169 / 6)

Աստուածն Բան մարմին զգեցեալ է ի Կուսէն, և մարմինն որ ի Կուսէն յԱստուածն Բան միաւորեալ մշտնջենաւորութեամբ, Բան Աստուած որ յԱստուծոյ Հօրէ ծնեալ է ըստ էութեան յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, նոյն ինքն ըստ ժամանակի ծնաւ մարմնով ի սուրբ Կուսէն: (176 / 15)

Ոչ ի լինելն մարդ յեղումն ընկալաւ զհրաշափառականն իւր արարեալ զմիաւորութիւն. ոչ փոփոխել անմարմինն ի մարմին, և ոչ մարմին, և ոչ մարմին յանմարմնութիւն փոխելով, այլ կացեալ, մնացեալ ի նմին, որ էնն, որպէս ուսուցին սուրբ հարքն, և միացեալ անքակութեամբ, անշփոթութեամբ ի վեր քան զիմաստս արարածոց: (177 / 2)

վասն զի զմիաւորութիւնն յառաջ քան զեղելութիւնն, ասեն, իմանամք արարեալ: (181 / 15)

գոյակցին սորա սաստկագոյնք ստերիւրումն քան գոսսա, գոր ածել յուղղութիւնն զօրութիւն ձեռին մարդոյ ոչ է հնար (183 / 3)

ՔԱՆԱՆԱՑԻ - 1

զի այսպէս և երբեմն զՅովսէփ ի Քանանացոց աշխարհէն կերակրիչ ձեր, պատրաստ է լինել Եգիպտոսի և Փարաւոնի, ծածկեալ իրաց ընծայել զգիտութիւն (149 / 14)

ՔԱՆԶԻ, ՔԱՆ ԶԻ - 20

քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն (4 / 12)

արդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ զիտեմ զդէմն, քան թէ զոմն մարդ: (13 / 7)

Արդ, թէպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երևիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 11)

Եւ ասես. թէպէտ և մարդկային դիմով ասեմ երևեալ զՏէրն մարդկան, «այլ քանզի փոխանակ սերման, զԲանն ասեմ ժամանեալ յարգանդ Կուսին» (28 / 11)

Քանզի ո՞ր ապա այնուհետև երևեսցի վեհագունին յաղթել (48 / 6)

քանզի առ ինքն ամենեքումքք այսոքիւք զմարդկայինն խառնեաց և միացոյց Աստուածն Բան: (74 / 13)

Քանզի չարչարելին ոչ է, և ոչ ասի չարչարանք, և մահկանացուն մահ, և ոչ ապականացուն ապականութիւն, քանզի չարչարելին բնութիւն բացայայտէ, իսկ չարչարանքն զներգործութիւն, և չարչարելին և առանց չարչարանաց և միշտ ասի ի վերայ չարչարելոյն, իսկ չարչարանքն յորժամ չարչարին: (119 / 18; 119 / 21)

նչ ապականութիւն մարմին, բանգի մարմին այլ գործ եղև Աստուծոյ, (120 / 7)

Եւ բանգի մեր ծնունդն յապականութեան սերմանէ (133 / 1)

Եւ բանգի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 17)

Յոհան Ոսկեբերան ասէ. «Մի շփոթեսցուք, և մի անջրպետ ի մէջ արկցուք, բանգի միաւորութիւն խոստովանիմք և ոչ քայքայումն ինչ (159 / 14)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին, բանգի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել (160 / 2)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, բանգի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 17)

Եւ սա ինչպէ՞ս իրաց, բանգի զայսպէս երևման կիրս յամենայն դարս մարդկան առ բազումս բազում անգամ երևի արարեալ, այլ այնքիկ առ աչօք և եթ երևումք: (168 / 8)

Իսկ սոքա բնաւորական իրաց ներգործութիւնք, բանգի անբաւապատիկ մարդասիրութիւնն առաջնորդեաց մերումն ստեղծուածի (168 / 13)

մարմին մարդկային զգեցաւ ի սուրբ Կուսէն Մարիամայ, և ընդ ձեռն անբաժ մշտնջենաւոր միութեանն մի ասի, բանգի Բանին և մարմնոյն երկոցունցն իմանամք լինել զմիաւորութիւնն (180 / 13)

Ո՞վ արդեօք ոչ գիտիցի զայս, եթէ միաւորութիւնն ոչ պատշաճի լինել նախքան զգոյանալ իրին, որ ունիցի զմիաւորութիւնն, բանգի ընդ ո՞ւմ ումէք միաւորեցի ի մինն, առ ընթեր ոչ գոլով լծակցին, բանգի և յարմարի իսկ ոչ, այսպէս զոչ գոյն միաւորել նախկին և ապա յետոյ զնա ի գոյանալ ածանցուցանել: (181 / 19; 181 / 20)

բանգի չարչարելի և մահկանացուն ասել, գտանի զնա ասացեալ ապականացու, ընդ ձեռն որոյ հարկաւոր է ապա և երկուս բնութիւնս ասել»: (152 / 19)

Նախ և այժմ աւասիկ առ մեզ այնպիսի իմն ժամանեաց փորձութիւն, քանզի որ յառաջ դոյզն ինչ ժամանակաւ ծածկել ջանայաք ընդ քաղցրութեամբն Աստուծոյ և մարդասիրութեամբ ոչ հրապարակելով զստահակութեանն նորա զանմարդութիւն, և ոչ միայն զխոստացեալսն ի վերայ ոչ ածելով նմա՝ իրաւապէս ինչ արարաք առ անզուգաչառափառագունի միւսոյ մասին, այլ և յոլովագոյնս զսիրոյն մատուցանելով եղանակս, առաւել բան թէ արժանատրաց սիրոյն, ոչ առ այլ ինչ, այլ ասացելոցն ակն ունելով, իբրու թէ Տէր Աստուած կամի (5 / 1)

և այս ինձ այլ ոչ ինչ երևի, բան թէ ասել զոմն մարդ առնուլ. զի ամենայն մարդ յորմէ հետէ ձևանայ յարգանդի, յայնմ հետէ իմացեալ լինի դէմ, քանզի այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, բան թէ զոմն մարդ: (13 / 4; 13 / 8)

Ասացեր. «այս ինձ ոչ այլ ինչ երևի, բան թէ զոմն մարդ առնուլ». արդարև այդ իսկ է և ոչ այլ ինչ մանիքեցոցն աղճատանք: (15 / 13)

Եւ ասես. «այսպէս ոչ այլ ինչ գիտեմ զդէմն, բան թէ զոմն մարդ»: (16 / 19)

բոլոր բնութիւնս ի զորութեան առաւել բան թէ ի ներգործութեան (23 / 9)

ասես, «թէ զդէմն ոչ այլ ինչ իմանամ բան թէ զոմն մարդ (25 / 20)

Բայց ոչ եթէ վասն զի բնականի արարաք յիշումն տէրունական մարմնոյն, նորին աղագաւ և զառ ի յերկակացն շամբշացեալ ոք ի ներքս մղեսցէ ծնունդ ըստ Աղբիոնի աղքատ մտածութեան. օ՞ն անդր, մի եկեսցէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն, զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, բան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (56 / 1)

Իսկ զիա՞րդ կամ որպէ՞ս ի կրելն զմարդկայինսն և մարդկաբար նոյն ինքն և գեր ի վերոյ մնայ աստուածաբար կրիցն, այլ և զառ ի կրիցն զօրացուցիչ զվտանգեալսն, լուռ լինել, զոչ կարելիսն չճառել իրաւացի է, բան թէ ճառել: (64 / 6)

ոչ Որդին Աստուծոյ այլ ինչ ի մարմնանալն գտաւ ընկալեալ, բան թէ զոլով նոյն ինքն Որդի Աստուծոյ (79 / 14)

զանազանութիւն դիմաց առաւել հետևի, բան թէ բնութեան: (112 / 13)

որք առաջնորդեն ձեզ ի գեհեն հրոյն և ոչ ի մայրաքաղաքն ի վերին Երուսաղեմի. լաւագոյն է ձեզ առանց նոցա ժառանգել զանվախճան կեանսն, քան թէ հանդերձ նոքօք գտանել զյաւիտենական կորուստն: (165 / 9)

ՔԱՁ - 1

Որք ասացին, և որպէս ասացինն, գիտես դու և կարի քաջ (38 / 16)

ՔԱՁԱԼԵՐԵԱԼ - 1

Իսկ նորայքն և որ ի նորուն սուտ ստապանծ բանիցն քաջայերեայք, զյաղթութիւն նմա սպասէին բերել փառս: (7 / 14)

ՔԱՁԱՅԱՅՏ - 1

Արդ՝ թէպէտ ամենեքեան սոքա, որպէս ամենեցուն քաջայայտ է, ի մեղացն յառաջ եկեալ (69 / 5)

ՔԱՌԱՍՈՒՆ - 2

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ քառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիրն կատարեալ»: (121 / 10)

Պահեալ քառասուն օր՝ յետոյ քաղցեալ (170 / 3)

ՔԱՏԱԿԵԼ - 2

համարձակեցի որ երևելօքս ձգտել յաներևոյթսն, և զգալի լուսովս զիմանալին քատակել լոյս: (60 / 2)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան բատակել արմատոյն (118 / 12)

ՔԱՐ - 3

Սահմանական բանիւ համարի զմարդն բար գոլ և սահմանելոյն անուամբն դարձեալ ուրանայ: (163 / 22)

Եթէ ոք ասիցէ մարդոյն ունել բարի բնութիւն, նգովեալ լիցի: (163 / 21)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ բարի բնութիւն: (166 / 22)

ՔԱՐՇԵԼ - 2

Արդ տ՛ես, Տէր իմ, թէ որպէ՞ս անպատկառաբար զաննման բանն բռնադատէ աննման մտածութեամբք և ջանայ զմարգարէին զուղիղ բանն, «ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն», առ իւրն բարշել թիւրել խորհուրդ(108 / 8)

և վասն մահուանն, որ զմեզ յապականութիւն բարշել արկանէր, այսպէս ասէր (132 / 5)

ՔԱՐՇԵՄ - 1

Նոյնպէս և զառաքելոյն բանն բարշէր իւրոց բանիցն ի վկայութիւն (107 / 6)

ՔԱՐՇԻՄ - 1

բարշեցաւ մարդն ի մահ և յապականութիւն: (90 / 8)

ՔԱՐՈՉԵՄ - 3

բարոզեցին յընդհանուր տիեզերս քրիստոնէից իբրև միով փողով բարբառովն իւրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 3)

և այսպէս խոստովանութեանն անգոյ ինչ կամ զԲանն կամ զպատուական զԻր մարմինն բարոզեցին և թանց բնութեանն (38 / 24)

և փոխանակ նոցա աստուածայնովն զուարճանալ փրկութեամբ, անճառ միաւորութեանն բարոզիւր անբաժանութիւն: (160 / 11)

ՔԱԻ ԼԻՅԻ - 3

Եւ սակայն թէ և մի կենդանի, և է, և ասի, այլ ոչ յանդգնիմք կամ ի բանէն կամ ի մարմնոյն Նորին կրճատել զմասն ինչ կենդանական զօրութեանն. բա՛ւ լիցի: (36 / 13)

Ոչ փոխանակ գոլոյ բնականի մարդկային մտացն Բանն Աստուած, բա՛ւ լիցի (56 / 9)

Բայց թէ է՞ր աղագաւ վասն նորա ասացաւ չթողանիլ ոգի նորա ի դժոխս և ոչ մարմնոյ նորա տեսանել զապականութիւն, այլ զի հպեցաւ ի նոսա, ոչ եթէ սակս ընդ նոքօք զիւրն արկանելով մարմին և անձն, բա՛ւ լիցի, այլ առ ի թափել և ազատել ի նոցանէ զճնունդս առաջնոյ Ադամայ: (67 / 9)

ՔԱԻԻՉ - 1

զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և բաւիչ մեղաց և կենաց տուող (105 / 22)

ՔՈՅ - 8

բոյին կամօք թերևս ոչ զհոգեկան ընտրել ծնունդ, և ոչ վայելէիր ի փառս վեհագունի անուանդ: (15 / 10)

Եւ մի զարմանար, թէ ընդ քո սուրբ աթոռովդ և pnjhn ուղղափառութեան գաւազանաւոյ գտանի թագուցեալ գայլ գառն կերպարանեալ (146 / 23)

Այսոքիկ pnjng իմաստիցդ առաջարկութիւնք: (17 / 9)

Բայց ա՛րդ, դարձցուք անդրէն յիսկիզբն png ասացուածոցն: (21 / 6)

պարտ է մեզ յիշել և որ ի վերջն մնացեալ բանն եղև ի png աստուածոցն (38 / 11)

«ոչ տացես սրբոյ pnul տեսանել զապականութիւն»(108 / 7)

«ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ pnul տեսանել զապականութիւն (144 / 9)

Զհոգւոյն զբանն հաւատարմացո՛ւ ի մի՛ qpn մտածութիւնդ (130 / 20)

ՔՈՒՆ - 1

Արդ՝ եթէ ոչ է բնական ապա և ոչ մարդկային, այլ երկնային մարմին, իսկ եթէ մարդկային, ապա և բնական մարմին, և եթէ բնական, յայտ է թէ գոյ ի նմա և բնաւորականքն, այս է հոգեկանքն, և մարմնականքն. հոգեկանքն տրտմութիւն, երկիւղ, բաղձանք, ցասումն, անզիտութիւն. իսկ մարմնականքն, քաղց, ծարաւ, աշխատութիւն, pnln, և գլխովին իսկ չարչարական գոլ և մահկանացու: (55 / 8)

ՔՍԱՆ ԵՒ ՀԻՆԳ - 1

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի puan և hjnq դեկտեմբերի ծնունդ առնել (9 / 1)

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ - 1

քարոզեցին յընդհանուր տիեզերս pphusunnshg իբրև միով փողով բարբառովն իրեանց զայս զանբիծ և զուղղափառ խոստովանութիւնս հաւատոյ (146 / 4)

ասացես մեզ, թե զմի դէմն ի Քրիստոս ըստ նոյնութեան ասե՞ս, թե ըստ միաւորութեան»: (10 / 7)

Նորա զառ միաւորութենէն երկուցեալ ասել զմինն, թե գուցէ նովիմք և մի ասել բնութիւն հարկաւորեցի ի Քրիստոս (10 / 11)

Ասացեր հարկաւորաբար խոստովանել և ոչ կամաւոր զմարդկային բնութեանն դէմն ի Քրիստոս (15 / 8)

Արդ եթէ ոմն ոչ է Քրիստոս, յայտ է թէ և անդէմ է, իսկ անդէմ լինելով, ապա և ոչ մարդ և ոչ կենդանի կարէ ասիլ: (17 / 1)

Եւ ասես. «թեպէտ և ոչ ուրանամ զՏէրն Քրիստոս մարդկային դիմով երևեալ մարդկան», (17 / 11)

դու որ զմարդկային դէմն ոչ ասէիր գոլ ի Քրիստոս, գտանիս ասացեալ զամենայն մարդիկ գոլ ի Քրիստոս և այնուհետև ոչ ևս իցէ Քրիստոս և եթ Քրիստոս, այլ երկոցուն հանրականացն յատուկքն Քրիստոս. վասն որոյ ոչ ասի Բանն միայն յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս եղեալ մարմին և անուանել Յիսուս, այլ ընդ նմին Հայր և Հոգին, և համօրէն ազգ մարդկան Յիսուս. զորոյ զհետ գայ, կամ ամենեքին լինել Քրիստոս և մեռանել խաչիւ, և կամ ոչ որ լինել Քրիստոս և ոչ մեռանել, որ և երկոքին անտեղիք: (19 / 16; 19 / 18; 19 / 18; 19 / 19; 19 / 20; 20 / 4; 20 / 6)

զնոյն ինքն Տէր Յիսուս Քրիստոս յաստուածութենէն և ի մարդկութենէս անշփոթաբար և անքակապէս միացեալ (21 / 16)

Արդ եթէ բնութիւնն մարդկային թանց անձնաւորութեան ասել գոլ ի Քրիստոս (24 / 4)

արդ կամ ասացես ըստ գրոց որպէս զանունն՝ նոյնպէս և զդէմն մարդկային ի Քրիստոս (26 / 14)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 19)

Եւ ասես. «անձնաւորութիւն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ոմն մարդ ասել 27 / 5)

յանուանէն՝ Յիսուս Քրիստոս, ի գաւառէն՝ Նազովրացի (31 / 3)

Արդ՝ ահա գյատուկն որ ի հասարակէն զարհուրիս ըստ մարմնոյ ասել ի Քրիստոս, մեր և զառանձնականսն ևս անուանս խոստովանիմք ունել նմա ըստ աստուածային կարգաց ի մարդկանէ, և համայն ոչ ինչ ամեննին վնասել գտանի յայսպիսեաց աստի անուանց և իրաց ճշմարիտ միաւորութեանն խորհուրդ մարմնացեալ Աստուածն Բանի, այլ վնասեցին յաւետ յողագս նորա՝ որք անհաւատութեամբ են վնասեալ ախտիք, խորհուրդք. օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն զտրամակացեալ ունակութիւն, կամ որպէս քաղցրութիւն մեղուն ոչ նմանապէս քաղցր թուիցի գոլ յոգունց ճաշակելեաց, զի նոցա որոց կուրացեալ է ոգոյն ակամբ, ոչ ուղղապէս զմիաւորութեանն ի Քրիստոս նկատեալ կարացեալ զօրութիւն (31 / 13; 32 / 7)

Այսպէս և ի տնօրինականսն Փրկչին զմիաւորութեան Բանն ուղղակի դաւանեալ ուսեալք յաստուածային գրոց, ոչ զանգիտեմք զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած խոստուանեալ՝ միանգամայն և մարդ, Աստուած ըստ էութեան բնութեան իւրոց, և մարդ՝ ըստ մարմնանաւոյն և մարդանաւոյն վասն մեր, կատարեալ յաստուածութեանն, կատարեալ նոյն և ի մարմնաւորութեանն. և թէպէտ այսպէս կատարեալ և կատարեալ ասեմք և է, համայն ոչ երկուս կատարեալք, այլ մի կատարեալ՝ մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (33 / 12; 33 / 21)

յետ ժամանակի ծնեալ նոյն և ի մօրէ ըստ մարմնոյ և որդի մարդոյ, և սակայն ոչ երկու որդիք, այլ մի՝ և միայն Որդի Աստուծոյ մարմնացեալ, մարդացեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (34 / 6)

Եւ համայն մի ասելով ի Քրիստոս բնութիւն, դէմ և առանձնաւորութիւն, ոչ ուրանամ, զոր ունէրն իժօրէ և զոր եղևն (34 / 18)

Եւ դարձեալ ասի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Բան Աստուծոյ Հօր (34 / 23)

սակայն ոչ կարեմք յերկուս բաժանականս և առաջնորդականս բաժանել զմի և զնոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (35 / 11)

սակայն ոչ ասի մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս երկու կերպարանք՝ երկուց ոմանց գոլով նմանութիւն (35 / 18)

և ոչ ասի երկու կենդանիք մի և նոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, այլ մի կենդանի: (36 / 9)

իսկ յանասելի միաւորութենէն մի՝ և ոչ երկու ասին կատարել, մի կենդանի, մի անձն, մի պատկեր, մի Որդի Աստուծոյ Տէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#): (38 / 6)

ի սուրբ հարքն որպէս մի Որդի գիտեն զՏէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#) (38 / 19)

Եւ սուրբ հարքն թէ դէմ յիշէին ի [Քրիստոս](#), (39 / 8)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ սուրբ հարքն խոստովանէին զՏէր մեր [Յիսուս Քրիստոս](#) մի բնութիւն և մի Որդի Աստուծոյ: (43 / 16)

Եւ համայն մի բնութիւն և մի դէմ ասելով ի [Քրիստոս](#), որ ըստ համագոյութեան ասացին Բանին և մարմնոյն (43 / 18)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի, եթէ ոք զմի բնութիւն ըստ բնութեան, այլ ոչ ըստ միաւորութեան ասացէ գոլ ի [Քրիստոս](#), կամ եղիցի Արիոսի համաձայնեալ ստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ առնելով, և կամ Եւտիքենիտ և Մանիքեցի, որ անստացական ասելով զԲանն և զմարմին Բանին, յանդգնեցաւ ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն: (46 / 26)

Սապէս և վասն կրկին ասելոյն ի [Քրիստոս](#) կամս և ներգործութիւնս (47 / 17)

Ապա ուրեմն որպէս ճշմարտեցաք մին գոլ ներգործութիւն և կամս ի [Քրիստոս](#), յանձառ և ի վեր քան զմիտս եղելոյ ի միաւորութենէ անտի, ըստ նմին և զդէմ և զբնութիւն, յորս բնաւորեալ են ներգործելն և կրելն և կամելն. մի, և ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի [Քրիստոս Յիսուս](#) ի Տէր մեր, ոչ ըստ էութեան, այլ որպէս ասացաք, յանձառ միաւորութենէ անտի, և ի յաղթելոյ և ի հնազանդեցուցանելոյ վեհագունին զնուաստագոյնն: (50 / 8; 50 / 13)

Սորին աղագաւ ապա մի, և ոչ երկուս ասացի կատարեալ [Քրիստոս](#) Աստուած մեր, միանալով և ընկղմելով արարածականին յարարչականումն կատարելութեան, ըստ նմին այսմիկ և եթէ բնութիւն իցէ մարդկային ի [Քրիստոս](#) և եթէ դէմ, միանալով և ընկղմելով յաստուածայնումն դիմի և բնութեան՝ մի ասի բնութիւն և դէմ ի [Քրիստոս](#), և ոչ երկու, և յաղագս սորին այսորիկ Երրորդութիւն Երրորդութիւն և ոչ չորրորդութիւն, և միայնակ աստուածութեանն բնութիւն մի, և ոչ երկու բնութիւնք: (51 / 2; 51 / 6; 51 / 9)

Ձի թէ այսպէս բարեպաշտաբար և որպէս պահանջէ ուղղապաշտութիւնն զմիաւորութեանն ամբողջ պահեսցես ի [Քրիստոս](#) զխորհուրդ, մնայ արդարև

նոյնպէս Երրորդութիւն Երրորդութիւն նովին միով աստուածային բնութեամբն: (51 / 16)

Արդ՝ եթէ ասեի զմիաւորութիւն զոլ ի Քրիստոս ըստ պատուոյ միայն և փառաց և ճոխութեան և արժանաւորութեան, ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն, որպէս ոչն կարէ ասել Նեստորիոս և նորին համախոհքն: (52 / 21)

Եւ դարձեալ եթէ ասեի ըստ համագոյութեան, այլ ըստ ոչ միաւորութեանն, զմինն ի Քրիստոս, ոչ կարէի ասել զԲանն Աստուած մարդ լեալ ի Կուսէն ճշմարտապէս և անյեղաբար, ըստ Եւտիքեայ և Յուլիոսի: (53 / 3)

Ասասցուք դոյզն ինչ և առ այնոսիկ, որ տարակուսին և ասեն, թէ մինչ կատարեալ ասեմք ի Քրիստոս ըստ ամենայնի զմարդկայինն, որպէս և զաստուածայինն, զիա՞րդ և ոչ երկու գոյացութիւնք ասին ի Քրիստոս, առանձին և զատաբար գոյացութիւն մարդկային զկնի անճառ միաւորութեան: (71 / 13; 71 / 15)

համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 23)

Եւ այսպէս ասի միննոյն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս Աստուած, միանգամայն և մարդ: (75 / 13)

Նմա միայնոյ կրկնի ծունր երկնաւորաց և երկրաւորաց, և ամենայն լեզու խոստովան լիցի, թէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ի փառս Աստուծոյ Հօր: (75 / 16)

Զի Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս ամէն: (75 / 17)

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրհնեալ»(81 / 2)

Դարձեալ տարակուսեն՝ ասելով, «Քրիստոս ասացեալ եղև ի Պօղոսէ և ոչ Բան, և Քրիստոս ի վերայ երևելոյն ասի և ոչ ի վերայ աներևելոյն»: (81 / 15; 81 / 17)

Եւ յաղագս նորին ասի մի բնութիւն ունել Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ անմարմին, այլ զմարմնացեալն (85 / 8)

ասացին, թէ Քրիստոս զնախաստեղծին ունէր բնութիւն զանկիրընդունակն և զառանց կարեացն (92 / 22)

Արդ եթե յադամային մարմնում հոգեկանքս և մարմնականքս ոչ էին բնաւորեալ կիրք, յայտ ուրեմն է՝ թէ Քրիստոս կրելովն զայսոսիկ, ոչ էառ զադամայինն, մարմին այլ զմերս՝ որ ընդ մահուամբն և ապականութեամբ եղև ստորանկեալ: (93 / 11)

Եւ զիա՞րդ ասէր ինք զինքէնէ Քրիստոս առ աշակերտսն (102 / 7)

Զիա՞րդ և Պօղոս ասէր, թէ ոչ էր նոյն, «Յիսուս Քրիստոս ի փառս երեկ և այսօր, նոյն և յաւիտեանս»: (102 / 14)

զրէ Աթանաս առ Էպիկտէ, «թէ ո՞ր դժոխք զգայեցին ասել մի բնութիւն Բանին և մարմնոյն». զի ըստ համագոյութեան ասել մի բնութիւն ի Քրիստոս, առնէ զԵրրորդութիւնն չորրորդութիւն՝ և ոչ ևս Երրորդութիւնն: (113 / 7)

Եւ եթէ մարդկան սերման էր բողբոջն Քրիստոս, հաւանէ՞ր արդեօք և զպտուղն ըստ բնութեան քատակել արմատոյն (118 / 11)

Իսկ Քրիստոս ըստ առաջ սահմանեալն ժամանակի և յորժամ ինքն կամէր խոնարհել ի մարդկայինսն (120 / 22)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն զՔրիստոս, և ոչ լինի մեռեալ վասն մեր Քրիստոս այլ վասն իւրեան, որպէս ասաց Նեստոր, և ոչ լինի կամաւ ընկալեալ զմահ խաչին, այլ ի հարկէ և ակամայ եկեալ ի մեռանել: (123 / 8; 123 / 9)

Այլ և ոչ բնութիւն կրկին ի Քրիստոս ասացի, ոչ դէմ, ոչ զօրութիւն, ոչ իմաստութիւն, ոչ կենդանութիւն (128 / 21)

և այսոքիկ թէ յադագս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյն, և ոչ այլ ոք, և յաւիտեանս, և եթէ տեսէք զի ես նոյն եմ»: (129 / 5)

Բայց սակայն և զայս զիտել արժան է, զի զամենայն, զոր միանգամ կրեաց Քրիստոս զմարդկայինսն, ոչ առանց աստուածային ներգործութեան զայսոսիկ կատարէր: (129 / 9)

ասէր նովին ապականութեամբ զբոլոր կենցաղավարութիւնն իբր կատարեաց Քրիստոս ի վերայ երկրի (132 / 16)

գուցէ ապականեցին միտք իւրեանց ի միամտութենէն որ ի Քրիստոս (133 / 11)

Եւ բազում ինչ այլ որ սոցին նման, յորոց և ոչ զմի ինչ յայսպիսեաց անտի յանձն իւր ընկալաւ Քրիստոս: (133 / 17)

«Դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ»: (136 / 13)

Ջի անապականի և միատրեցելոյ ընդ աստուածութեանն մարմնոյ և վայելէ ամենայնիւ վերջնում, որ զկնի յարութեան ժամանակն դէպ էր լինել, իսկ վերքն գեղարդեանն և բեւեռացն իսկ եթէ հասարակաբար առհասատչէի յերկոսին ժամանական վարեցաւ մի և նոյն տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ոչ է պարտ զնա ասել փոփոխելի կամ այլայլելի (142 / 18)

Քրիստոս ինքն երկոտասանսն ընտրեաց, իսկ մին ի նոցանէ եղև սատանայ: (147 / 6)

Քրիստոս մահկանացու ասի և մեռաւ ճշմարտապէս ըստ մարմնոց: (157 / 23)

միաբանեալ հաւատով առ միմեանս և միանալ վերստին ի գլուխն Քրիստոս: (161 / 22)

Քրիստոս ոչ ունէր զբնութիւն զառաջին մարդոյն (167 / 5)

և եթէ համաբուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից (167 / 13)

առ Աբրահաման յանմարմնութեանն ասելով՝ Յիսուս Քրիստոս երէկ և այսօր նոյն և յաւիտեան (170 / 24)

զի ոչ եթէ որպէս յայնժամ և այժմ անմարմին կարծեսցի գոլ Քրիստոս բարեպաշտից: (171 / 12)

Եւ յաղագս սորին այսորիկ դաւանեցին սուրբ հարքն զմի և զնոյն Քրիստոս Որդի Աստուծոյ միովն բնութեամբ և միով դիմօք և անձնաւորութեամբ: (180 / 18)

նոյն ինքն Քրիստոս և՛ մեռեալ և՛ կենդանի, աստուատ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ զՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 4)

Զնոյն տեսանեմք և ի վերայ Յուդայի եղեալ ի Քրիստոսէ. (4 / 2)

Այսոքիկ բարեկարգապէս ընտրողութեանք Բանն տեսանելի և շօշափելի ասացաւ ի Յոհաննէ, և երկրային մարմինն յերկնից իջանել ասացաւ ի Պօղոսէ, և նոյն ինքն ի Քրիստոսէ, որ հետևի այս նոցա ոչ ըստ բնութեան բանին, այլ ըստ յեղանակի միաւորութեանն: (125 / 9)

Դարձեալ ասացաք առ նա. «Իսկ զիս^օրդ գրեցեր դու երկուս բնութիւնս ունել Քրիստոսի ի միում դիմի և առանձնաւորութեան (10 / 5)

Արդ, թեպէտ և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ոչ ուրանամ մարդկայնովս երկիլ մարդկան դիմաւ, այլ քանզի փոխանակ սերման զԲանն ասեմ ժամանել յարգանդ Կուսին, ըստ այնմ մտաց մի ասեմ զդէմն: (13 / 10)

Տե՛ս, որպիսի^օ մտածութեամբ աղտեղեալ ձեռնարկեցեր զանաղտ լսելիս ժողովրդոց Քրիստոսի: (18 / 18)

ոչ միայն անձն, այլ և անսկիզբն կամիս ասել զմարդեղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: (22 / 9)

ապա թէ զայս ոչ իշխեսցես տալ Քրիստոսի, հարկ լիցի քեզ կամ ի Բանէն կամ ի մարմնոյ նորա զկենդանականն ի բաց բառնալ զօրութիւն (37 / 3)

գրեցեր ի պատասխանականին քո թղթի, «թէ զկնի շարադրութեանցն ոչ ոք ի հարանցն մի ասաց Քրիստոսի բնութիւն»: (38 / 14)

Ըստ նմին այսմիկ և զմինն ասել՝ և զերկուս բնութիւնս ի վերայ միոյ Քրիստոսի (46 / 24)

զի՞նչ արգելու զմեզ ձայնակցեալ սուրբ հարցն ասելով՝ մի դէմ Քրիստոսի ի միաւորութեանն, (52 / 15)

ոչ կարէի ասել Քրիստոսի մի բնութիւն (52 / 23)

Եւ արդ զի ցուցաք զասելն սուրբ Հարցն, և որպէս ասացին ունել միոյ Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ միոյ բնութեամբ (53 / 8)

համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմացիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 23)

Եւ զայս ասելով՝ կարծեցին ընդ ձեռն տարացուցին առ աչօք մարդկայինն ցուցանել կրել Քրիստոսի կիրս (93 / 6)

Դարձեալ թէ յաստուածաստեղծեցելումն ոչ էին հոգեկան և մարմնական կիրս, սիրելի եղև Քրիստոսի ոչ զիր զառանց կրից ստեղծեալն, այլ զմերն ընդ ձեռն յանցանացն զգենուլ կիրընդունակ եղեալ ստեղծուած: (93 / 21)

Իսկ եթէ ճշմարիտ է, որպէս և են իսկ ճշմարիտ բանն Քրիստոսի, որ զմարմինն յառաջ քան զյարութիւնն անուանեաց նոր ուխտ և քաւիչ մեղաց և կենաց տուող, ապա յայտ է, թէ նա է սուտ ի սերմանել ի լսելիս հաւատացելոց Քրիստոսի զմոլար վարդապետութիւնն: (105 / 20; 106 / 3)

Քրիստոսի մարդեղութիւն աշխարհի փրկութիւն գործեաց (106 / 15)

մնաց մարմինն Քրիստոսի ի ծննդէնէն մինչև ցարութիւնն, պարտ էր ըստ այսմիկ և զնա չարչարելի և մահկանացու ասել մինչև ցարութիւնն. ոչ զայն ասեմ, ասէր, որ ի գերեզմանին և կամ որ ի մեղացն է, այլ որ ինչ միանգամ յիրաքանչիր կիրսն գտանի, ի հոգեկան և ի մարմնական, զայն ընդունել ասեմ Քրիստոսի ի մարմինն իւր: (107 / 19; 108 / 3)

կարասցէ ի ձեռն այնորիկ զգեցուցանել մարմնոյն Քրիստոսի զապականութիւն: (108 / 11)

Բայց այսոքիք ասասցուք և զայս. զի թէ զյարութիւնն ապականութեան ծառայեաց մարմինն Քրիստոսի և զկնի յարութեանն փոխեցաւ յանապականութիւն (110 / 23)

Եւ դարձեալ զկնի յարութեանն ի բաց բարձեալ եղեն ի փրկչական մարմնոյն անուանք մարդկային բնութեանս, ընդէ՞ր ապա փախչի ի Յուդիոմեայ Ղիկատնացոյ, զի երկոքին զմի կարծիս ունին վասն մարմնոյն Քրիստոսի. նա ի ծննդեանն ոչ խոստովանելով զայսոսիկ զանուանս, պարտաւորեցաւ առ աչօք ասել զմարմինն Քրիստոսի, և սա զկնի յարութեանն զայսոսիկ ի բաց բառնալով ի մարմնոյն Քրիստոսի զանուանս. զնոյն խորհին վասն Քրիստոսի, ոմն յառաջ և ոմն յետոյ համաձայն լինելով իրերաց, նոյնպէս երկոքին առ աչօք գտանին ասացեալ զմարմինն Քրիստոսի և կամ յերկնից բերեալ: (111 / 12; 111 / 15; 111 / 17; 111 / 18; 111 / 20)

և ի միաւորութենէ անտի մի ասել ի վերայ Քրիստոսի բնութիւն (112 / 3)

ըստ նմին և զմի զբնութեան ասել ի վերայ Քրիստոսի (113 / 1)

Ապա եթե ըստ միաւորութեան ասէ զմի բնութիւն ի վերայ Քրիստոսի, ուրանօր զմիաւորութիւն խոստովանի անդանօր և զմիաւորութիւնն հարկաւոր է ասել ի վերայ Քրիստոսի և կամ ի ծննդեանն և կամ յարութեանն: (113 / 10; 113 / 13)

«ի գերեզմանին զապականութիւն ոչ ասեմ ընդունել մարմնոյն Քրիստոսի»: (116 / 23)

Արդ եթե գերեզման եղև զգեցուցանող մարմնոյն Քրիստոսի, զանապականութիւն ասել պարտիս (117 / 9)

Արդ ասա՛ ինձ, ո՛վ Թեոդոտոն, զի ա՛րդ եբեր ընդ իւր մարմինն Քրիստոսի զապականութիւն, զանփառութիւն, զանկատարութիւն, պատճառ ոչ ունելով ի սկզբան լինելութեանն (118 / 4)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (118 / 17)

Եւ դարձեալ ոչ է իրաւացի զերիս զայսոսիկ զանուանս շփոթել ընդ միմեանս և խառնակել, և ի ձեռն անարարողութեան դոցա անարժան սահման տալ ի վերայ պատուական և անարատ մարմնոյն Քրիստոսի, զի ոչ են մի և ոչ միոյ իրողութեան: (119 / 17)

Արդ մահկանացու չարչարելի ասի մարմինն Քրիստոսի որպէս և յայնժամ, նոյնպէս և այժմ և միշտ (120 / 12)

Արդ այսպէս ամենայն սուրբ հարքն ըստ յառաջ նկատել ժամուն և ըստ իւրոց կամաց ասացին կրել Քրիստոսի զմարդկայինսն՝ զմահ և զայլսն (122 / 3)

Զի առանց իրերաց զմի ի սոցանէ ասել ի վերայ Քրիստոսի, գտանի ասացեալ զնա կամ սոսկ մարդ կամ սոսկ Աստուած: (123 / 2)

Եւ դարձեալ առանձնաբար զնուաստագոյնսն ասել ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (123 / 5)

Եւ ոչ են միայն այսոքիկ անուանք, որ հետևին մարմնոյն Քրիստոսի ի մարդկութենէս չարչարելի և մահկանացու զնա ասել, այլ ընդ սքօք են և այլք յովք, այսինքն մարդկային և երկրային և բովանդակելի և շօշափելի և զգալի և տեսանելի: (123 / 14)

որպէս սուրբն Բարսեղ ասէ. «բնութեամբ մարմինն Քրիստոսի մարդկային, իսկ միաւորութեամբ տնօրէնութեանն աստուածային»(125 / 14)

հաստատեալ եղև եկեղեցի Քրիստոսի ի վերայ վիմին հաւատոյ՝ ընկալեալ յառաքելոցն տուչութենէ: (126 / 1)

առանձնաբար բազմացուցանել բանս ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի՝ իբրև ի վերայ գոյակցի և համաբուն եղելոյ Բանին (127 / 14)

Ի սոցանէ վարդապետեսցիս ընդ բոլոր տնօրինականսն նոյնպէս անցանել Քրիստոսի: (131 / 8)

Զմտաւ ա՛ծ զծնունդն Քրիստոսի զբարեպաշտութիւն (132 / 12)

մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր (132 / 19)

յիշես զմինն ի սոցանէ ի մարմինն Քրիստոսի (135 / 15)

Եւ տէր Եփրեմ ասէ. «վասն զի ի մահն Քրիստոսի մկրտութիւն ի թողութիւն մեղաց, և ի մարմնոյ յարութիւն՝ մեռեալ լինի, որ է աստուածութեան գործ և ոչ արարածոյ բնութեան»: (144 / 18)

սուրբ հարքս կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցոյ վերատեսուչք, որք յիրաքանչիւր ժամանակս հալածեցին զչար գազանս յեկեղեցոյ Աստուծոյ, անվիրաւորելիս և անվարատելիս պահելով զհօտ Քրիստոսի (146 / 2)

Զի Յուլիանէ ասէր. «պարտ է զմարմինն Քրիստոսի անչարչարելի ասել և անմահկանացու ի ծննդենէն (152 / 17)

Իսկ Սներիոս ասէր. «Ոչ, այլ պարտ է չարչարելի և մահկանացու ասել զմարմինն Քրիստոսի ի ծննդենէն մինչև ցարութիւնն, զի այսոքիկ և զկնի յարութեանն հետևեալ լինին մարմնոյն Քրիստոսի (153 / 3; 153 / 5)

Եւ նստեալ իւրաքանչիւր ոք առանձինն ազգածինք և ցեղապետք՝ յիրեանց անուն զանունն Քրիստոսի փոխեցին (154 / 6)

Զոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ զսուրբ անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օծանելով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 5)

Բայց նախ քան զայսուհիկ՝ տեսցուք փոքր մի և վասն անուանցն մարդկայնոց, որք ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (156 / 17)

Եւ քանզի բազում անուանք հետևին մարդկային բնութեանս, տեսցուք թէ ամենեքին նոքա ասեն ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, թէ ոմա՞նք ասին և ոմանք ոչ: (156 / 20)

Եւ դիտել պարտ է, թէ այնոքիկ անուանք, որք միանգամ արարածականիս պատշաաճին բնութեան և ի մարդոյն առեալ լինի սահման, ամենեքին նոքա աներկբայաբար ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի: (157 / 2)

Իսկ այնոքիկ անուանք որ միայն զարարչական բնութիւնն փաղանունակի նշանակէ, ընդ որում ոչ այլ ոք ի գոյիցս լծակցի հոմանունութեամբ, ոչ է պարտ և ոչ իւրիք զնոսա առնուլ ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի (157 / 12)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա (158 / 7)

Զի ոչ եթէ ընդ ձեռն երկակի ասութեանն կրկին առնէ զմարմինն Քրիստոսի՝ զոմն մարդկային և զոմն աստուածային. այլ այսպէս ածցուք զմտաւ, թէ ոմանք ըստ բնութեան ասին ի վերայ մարմնոյն Քրիստոսի, իսկ ոմանք ըստ միաւորութեան: (158 / 13; 158 / 16)

Որպէս և Բարսեղ ասէ. «Բնութեամբ է մարդկային մարմինն Քրիստոսի, իսկ միաւորութեամբ տնօրինութեամբն աստուածային»: (158 / 18)

Արդ դուք ձեզէն տուք զիրաւոյ, Պօղոս ասէ առ Կորնթացիսն, որ անչարչարելի և անմահկանացու ասէ զմարմինն Քրիստոսի (166 / 10)

զմարմինն Քրիստոսի յերկնից ի հրեշտակական բնութենէն ասաց գոլ: (166 / 17)

Եւ դարձեալ որ անցաւելի ասէ զմարմինն Քրիստոսի, ո՞չ ապաքէն ասացեալ լինի նորա զնա անշունչ և անզգայ և այս ով ոք այլ լինի, եթէ ոչ քարի բնութիւն: (166 / 19)

Եւ որ դնէ յարացոյց մարմնոյն Քրիստոսի յառաջին մարդոյն մարմին նախ քան զանցանէլն ասելով՝ առաջին մարդն անընդունակ էր կրից մարդկայնոց մարմնականաց և հոգեկանաց (167 / 1)

և եթէ համարուն ունէր Քրիստոս զմարմինն առաջին մարդոյն և մարդն առաջին անընդունակ էր կրից, առ աչօք ապա պարտին լինել Քրիստոսի կիրքն և ոչ ճշմարտութեամբ: (167 / 16)

զիս՞րդ ասենք անապական մնալ մարմնոյն Քրիստոսի՝ կատարելով զբնական կիրսն մարդկայինս: (173 / 4)

Աթանաս ասէ. «վասն զի մարմնանալն Քրիստոսի յանամուսնութենէ և առանց մեղաց էր, ոչ գտաւ ի նմա ապականութիւն (173 / 19)

Զի՞նչ և առ նոսա, որք ասեն, թէ ծնանելովն ի Կուսէն զեղելութիւն միայն ընկալեալ Քրիստոսի, և ոչ եթէ ընդ եղելութեանն և զմիաւորութիւնն միանգամայն և ի միասին (181 / 12)

Եւ որք ասեն ի վերա մարմնոյն Քրիստոսի, թէ մեռեալն կենդանի և կենդանին մեռեալ (182 / 1)

Այսորիկ և սոյնպիսիք այլք բազումք յասելոյն Յուլիանեայ անչարչարելի և անմահկանացու զմարմինն Քրիստոսի ի ներքս եկեալ, բազմացան անվայելուչ բանք (182 / 24)

Զի՞նչ և առ այնոսիկ, որք ասենն, թէ որ ասէ զմարմինն Քրիստոսի մահկանացու, ասացեալ լինի զնա և ապականացու: (183 / 9)

Զայս պահանջեր Տէրն ի փարիսեցոց անտի հարցանելովն, թէ «ո՞ր որդի է Քրիստոսն», (161 / 2)

Առ որս ասենք, եթէ այսպէս բարժանաբար զՔրիստոս անուանելո, երկուս տայ ասել Քրիստոս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 21)

զմի և զնոյն զՈրդին Աստուծոյ բաժանես ի բազում քրիստոսս և յորդիս բազումս: (128 / 1)

Եւ արդ՝ ահա մինչդեռ փախչէիր զանձնաւորութիւնն մարդկային ասել ի Քրիստոս, ուրացար ընդ նմին և մարդ լեալ զՔրիստոս: (26 / 20)

Այլ ոչ եթէ յաղագս սորին այսորիկ յերկուս բաժանեալ բնութիւնս զՔրիստոս, և կամ երկուս ասել զնա դեմ, և երկուս

առանձնաւորութիւնս, այլ մի և նոյն միայն մարմնացեալ Բանն Աստուած բնութեամբ, դիմաւ և առանձնաւորութեամբ: (34 / 13)

այս յանպարիմանալի միաւորութենէն ուսեալք այսոքիւք մի դաւանել գՔրիստոս: (39 / 2)

գտանի ասացեալ ընդ Պօղոսի Սամաստացոյ և ընդ Դիոդորի Տարսոնացոյ մարդ տկար գՔրիստոս (47 / 14)

Առ որս ասեմք, եթէ այսպէս բարժանաբար գՔրիստոս անուանելը, երկուս տայ ասել Քրիստոսս և Աստուածս երկուս, յորմէ և ապա երկու որդիք: (81 / 20)

ընդունել դաւանեցին գՔրիստոս սակս մերոյն փրկութեան: (100 / 4)

յաղագս որոյ և բնութիւն մի գՔրիստոս ասէր գոլ (103 / 19)

և զծնեալն ի նմանէ գՔրիստոս Աստուած (115 / 12)

Եւ հարքն որ ասացին գՔրիստոս չարչարելի և մահկանացու և ստացական մարմնով և անչարչարելի և անմահականացու և անստացական աստուածութեամբն, ոչ որոշաբար և ոչ ծննդենէն ցյարութիւնն զայսոսիկ ասեն (122 / 8)

ոչ կարես հեռանալ ի մտածութենէ բաժանողացն գՔրիստոս (123 / 7)

փոփոխելի առնես գՔրիստոս: (135 / 18)

որպէս և Գրիգոր սքանչելագործ ասէ, «զի՞ արդ ասիցէ ոք փոփոխելի կամ այլայլելի գՔրիստոս (142 / 21)

Եւ թեպէտ և ասացաք զանչարչարելին և զանմահն ըստ բանականի հոգոյն մարդկայնոյ դաւանել գՔրիստոս (178 / 10)

զի բարձցի զայթակողութիւն կիսակատար դաւանողացն գՔրիստոս մարդ և զի անձնիրովքն եղիցի երախտաւոր մեզ ի բժշկել զնոսս: (178 / 22)

որպէս և Յուլիոս Հռոմայ հայրապետ ասէ. «զՊօղոսի ասել գՔրիստոս ախտակիր, ոչ մասնաբար իմանամք և ոչ զաստուածութիւնն ախտակրական կարծեմք... (179 / 11)

Ջինչ և առ նուսա, որք ասենն, թէ յերկուց մին գՔրիստոս, ամբարշտութիւն է, այլ պարտ է ասել ի վերայ նորա մի բնութիւն (180 / 2)

Իսկ մի բնութիւն ունել ասելով գՔրիստոս, ի վերայ ոչ բերելով ըստ միաւորութեանն Բանի, ասացեալ լինի զմի բնութիւնն ըստ համագոյութեան բանի (180 / 23)

աստուստ յայտնեալ լինէր իմաստնոցն մեռեալ գՔրիստոս մարմնովն և կենդանի աստուածութեամբն (182 / 6)

և այս է զոր ասեաքն զմանա գՔրիստոս ասացեալսն լինել ըստ բնութեան: (57 / 23)

Առ որս ասեմք, եթէ ամենեքին այսպիսաբար ասացեալք ի սրբոցն գՔրիստոսէ, ոչ առ մարմին տանի զասացելոյն ակնարկութիւն, այլ առ Բանն Աստուած (81 / 10)

Ըստ նմին և այլ ասացեալքն գՔրիստոսէ այսպէս տպաւորեալ ձևանան (182 / 19)

յերիս ժամանակս փոփոխումն ընդունել ասէր գՔրիստոսի (101 / 24)

Եւ Նեստոր երկոցուն բնութեանցն մի դէմս խոստովանի գՔրիստոսի (112 / 11)

ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ - 1

որք շրջաբերական թղթով իւրեանց զայս այսպէս սահմանեցին յընթանուր աշխարհս քրիստոսասիրաց: (180 / 8)

ՔՐԻՍՏՈՍԵԱՆ - 1

Գլուխ աստուածային ժողովրդեան, հովիւ քրիստոսեան բանաւոր հօտի, հայր մեծ, ի մեծագունի աթոռն նստեալ առաքելոյն Պետրոսի՝ Աստուածապատիւ Տէր Աթանաս պատրիարքի Անտիոքու մեծի, Խոսրովի նուաստ ծառայից: (100 / 7)

ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԻՍՈՒՍ - 3

ոչ ասել երկուս բնութիւն և անձնաւորութիւն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր (50 / 13)

Յորոց հեռի արասցէ Հոգին սուրբ ի նորայն դատապարտութեան բանիցն, շնորհելով մեզ անբիծ դաւանութեամբ կալ յաստիսս և հանդէձելոցն հասանել բարեաց ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում՝ փառք յաւիտեանս ամէն: (86 / 16)

Որ և զմեզ պահեսցէ պահպանող ձեռն Արարչին ի նոցա սպանող և ի կորուսիչ բանիցն, շնորհելով մեզ լինել աւանդապահ առաքելական աւանդիցն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր մեր, որում փառք յաւիտեանս: (96 / 15)

ՀԱՐՑԱՌԻՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ՔԱՂԱՔ - 3

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ զիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (188 / 1)

Պ. Այդ ինքն ոչ ընգալաւ, եւ եթէ ծնունդն յայնմ աւուր էր, նա ի՞բր իշխէր Դաւթի եւ Յակովբու տան կարգել, բայց քաղաքն, որ տանէին, յԱրտիմոնէ էին աղանդեալք, որ ընդ հակառակս գնաց Յովաննու աւետարանչի կրանիւք եւ կարգաւք եւ այդովք չարագլուխ աշակերտաւք նորայ: (190 / 13)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «զոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 9)

ՔԱՆ – 4

Պ. Յակովբոս աստուածեղբայրն տան կարգէ, եւ Յուստիանոս զայն փոխէ՞, զի՞նչ քան զայն մեծագոյն վնաս: (188 / 17)

Հ. Եւ ուստի՞ յայտ է, թէ յառաջ քան զՅուստիանոս ի յանուարի Զ տանէին առ Կոստանդիանոսի: (189 / 23)

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 7)

Պ. Ես զջուրն և զարիւնն յաստուածութենէ ասեմ բղիսեալ, եւ ոչ ի մարմնոյն սոսկ, այդ ի միաւորութենէն, որպէս եւ ասէ երանելին Յովհան յԵփեսացոց թղթոյն մեկնութեան, արդ թէ մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ, է սոսկ մարդոյ արիւն, եւ զաշխարհս ի մեղաց ո՞րպէս բառնայ, աղէ, ընթերցիր եւ զաստուածաբանի բանն, որ ի զատկի ճառին ասէ. «արիւն եւ ջուր ի կողիցն հոսեալ՝ մին իբրև մարդոյ, եւ միւսն ի վեր քան զմարդոյ», եւ մին եւ միւս ասելով զատանին, եւ ջրոյն ասէ դարձեալ ի նոյն ճառի. «արիւն Աստուծոյ, չարչարանս եւ մահ լսելով՝ մի ի վայր անկցիս անաստուածաբար իբրեւ Աստուծոյ ջատագով»: (196 / 17)

ՔԱՆԶԻ - 1

Պ. Ոչ որ աստուածային պատարագացն յիշէ զպատարագամատոցն, ոչ երանելին Երիանոս հետևողն առաքելոց, և ոչ երանելին Եւսեբի, որ զպատմութիւնն եկեղեցոյ գրեաց, քանզի Յակովբոս եղբայրն Տեառն ոչինչ եթող գրով, քան զընթերցուածս եւ զկաթողիկէսն. յամենայն ժամ յիշէ Եվսեբի և ասէ. «զառաքելոցն այդ ինչ ոչ գտաք»: (194 / 6)

ՔԱՆԻՍ - 2

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի 2 է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 17)

Պ. Յայտութիւն Փրկչին յանուարի 2 է, որպէս ասացին սուրբքն, ի նոյն քանիս գտանի մկրտութիւն Փրկչին ի Յովաննէ, որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 22)

ՔԱՁ - 1

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

ՔԲԻՍՏՈՆԵԱՅ - 1

Պ. Եւ զառաջինն ընդէ՞ր ոչ գիտէք զմիաբանութեամբ տաւնելն ամենայն քրիստոնէից ի Փրկչին յայտնութենէն, զոր ժամանակաւ եւ անուամբ նորաձեւեցին ՇԿԲ ամ սակաւ ինչ պակաս ի կարգելոյն մինչեւ ցՅուստիանոսի բռնութիւնն, զոր բռնացան ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմի եւ ընդ ամենայն իշխանութիւնն ետ փոխել զկարգս եկեղեցոյ, ապա եւ զժողովն ընգալ զնորա եւ զայդ դաւանութիւնն: (187 / 18)

ՔԲԻՍՏՈՍ - 3

Զծնունդն Քրիստոսի ընդէ՞ր ոչ առնէք դուք: (187 / 3)

Պ. Յանդրիասի ասացուածէն յայտնի է, զի այսպէս ասէ յերրորդում կանոնին Մակին թէ ամի ամի ԷԺ երորդն մարտի և Է ապրելի եւ Զ երորդին յանուարի, յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. այս ամենայն յայտնի է, բայց Յուստիանոսի փոխելն ոչ է յայտ, եթէ վասն է՞ր փոխեաց և ո՞ր սրբովք փոխեաց: (190 / 3)

Հ. Կիրեղ ընդէ՞ր ասէ. «գոր յայդ քաղաքս զծնունդն Քրիստոսի առնեն»: (190 / 9)

Օ 31 (75)

ՕԳՆԱԿԱՆ - 1

Եւ դարձեալ ասէ, «թէպէտ վիրաւորեցաւ և համարեցաւ ընդ ննջեցեալսն ի գերեզմանս առ ի բառնալոյ զմեղս և բժշկելոյ զարարածս իւր, այլ առանց օգնականի և ի մեռեալս ազատ (144 / 3)

ՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 3

աստուածային օգնականութեամբն ի յուսոյն զրկեալ հակառակ այսորիկ եղեն հանդիպեալ (7 / 16)

որ և առաջարկելոցս մատուցանէ բանից զօգնականութիւն: (30 / 15)

Արդ՝ այսքան և այսպիսի իրօք յառաջնումն և յերկրորդումս սա զօգնականութիւնս մատուցանէ մերում բնութեան (70 / 13)

ՕԳՆԵԱԼ - 1

Մինչ զի թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր, փոքր միւս ևս, լինեաք ծիծաղելիս բազմաց, այլ և դժնդակագոյն ևս քան զծիծաղելն ասասցէ ոք (7 / 2)

ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ - 1

այլ յարատևողութեան վասն և բնաւորաբար յօգնութիւն մեզ սոքա ի Ստեղծչէն պարգևեցան: (95 / 14)

ՕԳՈՒՏ - 3

վարդապետեր նոյնգունակ մեզ առ ի յօզուտ միմեանց նոքիմք բարեձևանալ կրիւք: (66 / 7)

վասն օզնի թիրել զիրաւունս և արբուցանել ընկերի իւրում հրապոյր պղտորս և ասել զլոյսն խաւար և զխաւարն լոյս (151 / 7)

այլ առաւել զուարիացիս իբր ի Հոգոյն սրբոյ առաքեալ, մատուցանել ձեզ զօզուսն (149 / 13)

ՕԳՏԱԿԱՐ - 1

զի ոչ եթէ զօզուակար քանս իւրեանց և որ առ Աստուած տանիցին (150 / 19)

ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ՝ նոյն սա մահս յառաջնում կենցաղին պատրաստեցաւ լինել ի ձեռն համբաւոյն իւրոյ մարդոյ օզուակարութեանն պատճառ, իսկ յերկրորդումս գործն առ ի նմանէ ածէր զմարդն յուղղութիւն: (69 / 22)

ՕԳՏԵՄ - 1

Առ որ ասացաք. «Չանց առնելով զայլովքն ամենեքումք. իբրև յոյժ նուաստագունիւք, որովք ոչ այնքան յընդունելն օզուեացի եկեղեցի, և ոչ յոչ ընդունելոյն վնասեացի: (9 / 10)

ՕԳՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ ներգործականք են, որ յայլմէ առ այլս ի զօրութենէ նոցունց անցանէ օզուութիւն, որպէս կոյրքն գործով ի հրամանէ Տեառն ընկալան գտեսանելն, և այլքն մի ըստ միոջէ: (66 / 17)

ՕԾԱՆԵԼ - 1

Զոր ապա յետ այսորիկ փափագեցին երկոքին կողմանքն անուամբ մեծին Գրիգորի խոստովանողին Քրիստոսի խառնեալ գտուրք անուն նորա ընդ անուանս աղանդահարցն իւրեանց, քաղցրութեան մեղու օձանէլով զսպանող դեղս, և զաղտեղի գոյն գունեալ և պաճուճեալ գունով սպիտակութեան: (155 / 7)

ՕՁ - 1

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 9)

ՕՁԱՀԱՐ - 1

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 9)

ՕՁՏՈՂ - 1

Եւ մանաւանդ զի այսպիսին ի պարզամտածաբար խոստովանութեան, մեծապէս իմն ընդարձակէն զօձտող ճշմարտութեան զբերանս (82 / 5)

ՕՍԻՆԱԿ - 1

Եւ այսպէս իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ իւրումն ասելով յատկութեան, հասարակին լինել հաղորդ և ի հասարակէն ոչ մասունս ինչ իբր ի բոլորէ իմեքէ յինքեան բաժանելով, օսինակ իմն, ի ծովէ ջուր բառնանալով ամանօք, լնուլ ամանոցն, և ծովուն ոչ նուազանալ և կամ թէ պակասիլ յորմէ առեալն եղև: (41 / 8)

ՕՆ ԱՆԴԲ - 1

օ՛ն անդր, մի եկեացէ երբէք և ի միտս ուրուք այսպիսի անտեղի մտածութիւն, զի միայն ի Հոգւոյն սրբոյ և ի Կուսէն եղև գոյացեալ ոչ նախկին, քան թէ Բանին միաւորութեամբ զգոյացութիւն ընկալեալ: (55 / 22)

ՕՏԱԲ - 1

Բայց շարադրութիւնդ որ ասես. ո՞ւմ և ու՞մ ասես գոլ. բնութեանցն. ոչ հաւանիմ՝ զի անհնար է, ոչ միայն թէ ստացականի և անստացականի, այլ և յարարածականացս օտաւր է այս (19 / 4)

Ընդունի զքաղցնուլն ի մարմինն իւր Տէրն և զծարաւելն, ոչ օտաւր ինչ յեղանակաւ ձևացուցեալ, այլ մարդկօրէն և ճշմարտութեամբ կատարելով (59 / 10)

Եւ զի անտեղի և աննման զայս այսպէս իմանալ ի վերայ առաջնոյ պատճառին, ապա և զասելն օտաւր և ամբարիշտ համարիմ: (76 / 18)

Եւ ոչ դարձեալ զի օտաւր սա բնութեանս, թափուր յաղագս այսորիկ բնութիւնս և ի կրից անտի բնաւորականաց, պարտ և արժան է զէն ասել, և զոչ էն ոչ սահմանեալ՝ և մի սուտ կարծեօք սակս երկոցունց ստել և մեղանչել: (92 / 5)

Ոչ հեռի և օտաւր է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան (108 / 19)

ՕՏԱԲԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց դու յառանձնական անուանսն ո՞րպէս արդեօք յատկացուցանես զհասարակականսն՝ օտաւրացեղութեան տալով կարծիս ի մի և ի նոյն բնութիւն»: (10 / 1)

ՕՏԱԲԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ - 1

խոստանայր ցածուցանել ի ժողովոյ անտի գօտարափառութեան իւրոյ ջերմութիւն և զանչափագիտուն ի բաց թողուլ նորաձևութիւն կարգաց (5 / 13)

ՕՏԱՐՈՏԻ - 1

Իսկ վերջինն նորա էր այս, և չարաչար բաժանումն ասէր. թէ զմարմինն իւր Բանն Աստուած տարեալ դնէ առաջի Հօր և Հոգւոյն զկնի թաղմանն իբրև զբեռն ինչ օտարոտի և աշխատաբարձ ասելով (104 / 22)

ՕՏԱՐՈՒԹԻԻՆ - 2

այս է որ առնէ զհերձուածողացն, զմոլորութիւն որպէս ասէ աստուածաբան անուանցն լծակցութիւն և օտարութիւն լծակցելոցն անուանցն»: (126 / 9)

Արդ բաժանի ըստ դիմաց և միատրի ըստ բնութեանն, ոչ բաժանելն գօտարութիւն բերելով, (41 / 15)

ՕՐ, ԱԻՐ - 13

Եւ յաղագս այսորիկ ոչ ասին միանգամայն ի միասին երկու բնութիւնք տիւն, այսինքն արեգականն կամ աստեղք կամ օր և գիշեր կամ լոյս և խաւար... (84 / 1)

Եւ Գրիգոր Նիւսացի ասէ. «անսուաղ զքառասուն օր կացեալ, յետոյ քաղցեալ, յորժամ ախորժեաց բնութեանն զիւրն կատարեալ»: (121 / 10)

Պահեալ զքառասուն օր յետոյ քաղցեալ, և որպէս ասէ Գրիգոր Նիւսացին. «թոյլ ետ բնութեանն, յորժամ կամեցաւ, զիւրն կատարել»: (170 / 3)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս (171 / 16)

այլ որպէս զԱստուած ամենայն ստուգութեամբ պատմեաց զլինելոցսն յաւուր յայնմիկ և ի ժամուն: (170 / 18)

Դատելոց է զձեզ բանս իմ այս յաւուրն դատաստանի, և ոչ կարէք պատճառել իբր թէ ոչ ոք զայս մեզ զգացոյց և բողոքեաց յականջս մեր, քանզի ոչ այլ ինչ, այլ ի վկայութիւն ձեզ առաքեաց զիս Տէր: (165 / 15)

յորմէ հետէ սկիզբն առ լինել ընդ ժամանակաւ, երեկեան անուանել օր ի ծննդենէն որ ի Կուսէն, մինչև ցժամ վերանալոյն յերկինս, յորում ժամանակի շրջեցաւ ընդ մարդկան ի վերայ երկրի, և այսօր կոչել յամբարձմանն օրէն մինչև ցերկրորդն իւր զալուստ: (171 / 19)

յորում աւուր ուտիցէք (90 / 6)

Անգիտացաւ յաղագս կատարածի աւուրն և ժամուն (170 / 14)

այնքան աւուրս առ միմեանս մեր միաբանելոյն խորհուրդ զա՞յդ երևեցոյց պտուղ»: (8 / 15)

ի մեղացն գտաւ շաղախեալ, զգենլով՝ վերջին աւուրս ստեղծիչն՝ վերաստեղծեալ (94 / 14)

և գօրմէ ասէր մարգարէն (60 / 9)

Անգիտանայր գօրն և զժամ կատարածի մարդկօրէն (130 / 3)

ՕՐԷՆ/Ք/ - 8

Իսկ Թեոդոտեայ ոչ միայն թէ հարցանելով ոչ էհարց զիս, այլ և զիւրն, զոր երկնէրն, ոչ սակաւ սակաւ, որպէս օրէն է խոհեմագունից, այլ միանգամայն և ի միասին ի բաց թափեաց, զոր խորհէր զբանն, ոչ ուղեղս, այլ առաւել թիւրս և հակառակ սուրբ հարցն խոստովանութեան: (100 / 22)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիւրեանցն պայծառացուցին ճառս, որ յաղագս Փրկչին, քանզի կարգ իսկ և օրէն իրացն այսպէս պահանջէր լինել, զի ճշմարտեալ լիցի անփոփոխութիւնն, ընդ նմին միանգամայն և անքակ միատրութիւնն: (160 / 2)

«Կախեցաւ զփայտէ, յօրինացն անիծից դնելով զմեզ», որպէս և Պօղոս ասէ: (139 / 21)

Յղացեալ եղև յարգանդի կնոջ ինն ամսեայ ըստ օփնի մարդկան իսկ ի Կուսէ և թարց մերձաւորութեան առն, ոչ մարդկօրէն, այլ ըստ աստուածային զօրութեանն: (67 / 20)

Եւ այն զորմէ ասաց մարգարէն, «Աստուածն յախտենական ոչ վաստակեցի», ըստ մարմնաւորութեան օփնի յանձն առ զվաստակն, որպէս և Բարսեղ ասէ. «մարմնոյն որ բնութեանն յարմարագոյն էր՝ զպատահումն ընկալաւ»: (170 / 10)

Եւ Գրիգոր աստուածաբան ասէ. «վաստակեցաւ և երկեաւ և արտասուեաց և քաղցեաւ և ծարաւեցաւ օփնօք մարմնոյն»: (121 / 18)

դատէ աստուածաբան Գրիգոր ասելով այսպէս. «Եթէ ոք իբրև ընդ խողովակ անցեալ ասէ, այլ ոչ ի նմանէ ստեղծեալ աստուածաբար, միանգամայն և մարդկաբար. աստուածաբար՝ զի առանց առն, և մարդկորէն՝ զի օփնօք ծննդեանն, նզովեցի»: (174 / 10)

որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոզայթիւ հնարին զմահն իվերայ ածել: (92 / 19)

ՕՐԷՆՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 1

և զի բանական նոքա՝ յօրէնադրութենէ անտի և յայտ, այլ և ի հարցմանցն և ի պատասխանեացն առ միմեանս: (89 / 3)

ՕՐԻՆԱԴՐԵԱԼ - 2

Երկիւղն սորա իբրև ամրագունիւ պարսպաւ օփնադրեալն մարդ պահպանեցի (69 / 9)

Եւ զայս ոչ ուղիղ ինչ մտօք, այլ կարծէր ի գրեցելոցն մերոց առ նա ընդ հնոց ուրուք չար աղանդութեամբ զմեզ արկանել, սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օփնադրեալք (11 / 13)

օրինակ իմն՝ մի և նոյն երկիր հաստուն կայ մնայ՝ և շուրջ անցանէ ըստ զանազանապէս ունողացն գտրամակացեալ ունակութիւն (31 / 21)

Այսպէս հաւանեալ եմք, եթէ և՛ աստուածայինք ասին և՛ մարդկայինք, զի գոր օրինակ մարմինն տէրունական բնութեամբ է մարդկային, իսկ միաւորութեամբ աստուածային (54 / 13)

Բայց նախ տեսցուք եթէ մարմինն Տեառն և Աստուածոյն մերոյ, գոր օրինակ, ի մարդկանէ և մարդկային գոյ, ըստ նմին և բնական մարմին ասի՞, ունելով յինքեան զբնաւորականն, եթէ ոչ: (54 / 23)

բայց թէ ընդէ՞ր մի և նոյն սկիզբն ոչ նմանապէս և նոյն օրինակ երկոցունց գոլոյն պատճառ (62 / 6)

Նոյնպէս և զարգանալն ի հասակ մարմնոյ ասացին զնմանէ գիրք, իսկ զտրին հակառակն ոչ իշխեմք ի ներքս ածել զնուագութիւնն, գոր օրինակ, և ոչ առ եղելութեամբն զապականութիւնն, զի ոչ գրեցան: (63 / 18)

Ո՛վ դուք, գոր օրինակ մարդկայինս մեր հոգի միաւորեալ ի մարմնի, ոչ փոխէ զնա յանմարմնութիւն, այլ և ոչ ինքն ի մարմնի փոխեսցի, և համայն ոչ ասին երկու գոյացութիւնք, այլ մի գոյացութիւն և մի մարդ, այսպէս իմասցիս և ի վերայ Քրիստոսի: (71 / 18)

Եւ գոր օրինակ, հուր մերձեցեալ յերկաթ՝ ոչ ի բաց բառնայ զբնութիւն երկաթոյն, այլ ներսամտեալ խառնի հրոյն որակութիւն առ բոլոր որակութիւն երկաթոյն: (72 / 9)

Չոր օրինակ հուր մերձենալով յերկաթ՝ փոխէ զորակութիւնսն և ոչ փոխէ զէութիւնն, զիրոյն ի նմա տրամադրելով զէութեանն պատահմունս, կամ սպիտակութիւն գեղման ներկեալ գունով ծիրանոյ և անուանել ծիրանի, և համայն զորոյն զիր ոչ կորուսանէ: (78 / 13)

Օրինակ իմն՝ որպէս ծածկեալ լինին աստեղացն պայծառութիւնք ի մեծապայծառ արեգականն լուսոյ, մինչ զի թէ որք ենն, որպէս թէ ոչ իսկ իցեն ի տունջեանն: (83 / 20)

զի ցանկականն և ցասմնականն զգայականին յարևանայ, գոր օրինակ խոհականն բանականին (88 / 15)

Չոր օրինակ, գորականն, որ ի հանդիսին ուներ տեղի, վահանընկեց լինելով, մասնեցաւ ի ձեռն ախոյեան թշնամւոյն (90 / 9)

զի ոչ կարացին պարզաբար մարտնչել ընդ աստուածախօսնակ արանցն, որ յաղագս փրկչական անօրէնութեանն բանք, օրինակ իմն, որք որպէս յանդիման ական ունել ոչ զօրէն, որոգայթիւ հնարին զմահն ի վերայ ածել: (92 / 17)

Ոչ հեռի և օտար է մարդկային բնութեանս զկնի մահուանն վերստին յառնել և ընդ լծով մտանել մահու և ապականութեան, չոր օրինակ Ղազար և ըստ նմանքն, որ սքանչելոքն Փրկչին յարեան և ի նմին հաստատեալ կացին, մնացին յապականացու և ի մահկանացու կեանս: (108 / 22)

Օրինակ իմն որպէս ոմն յումեմն մեկնոցի հուր ծրարելով, վերաձայնէ ոչ կիզուլ մեկնոցին ի հրոյ անտի (116 / 23)

իսկ դուք ստեղծեալք ի ձեռանէ նորա, ըստ բնութեան էր նորա ստացուած, չոր օրինակ նա ձեր ըստ բնութեան Արարիչ: (127 / 10)

Օրինակ իմն որպէս ճարտար բժիշկ մտեալ առ վտանգեալսն ի մահաբեր դեղոց խառնէ ընդ մահաբերականսն դեղս կենդանա (131 / 13)

Չոր օրինակ փայտ ընդ փայտ շփել հուր ծնանին և անդէն ծախին ծնողք ի ծննդոյն իւրեանց: (134 / 5)

Զի չոր օրինակ ասեմք զտէրն ճշմարիտ մարդ եղեալ (157 / 3)

Եւ կամ որպէս օրինակ իմն կառուար ի ձեռն առնելով զերեսանակ կառացն, կամիցի ուղղել զկառսն՝ ոչ եթէ արձակեալ ի բաց թողու զերեսանակն (172 / 20)

Սովին այսու օրինակաւ և ի վերայ տնօրէնութեան Փրկչին գտանին իմաստասիրել սուրբ հարքն, ասելով ոմն ի նոցանէ. «ի միաւորութիւն եկին բնութիւնքն, և առանց խառնակութեանց եկաց մնաց միաւորութիւնն»: (41 / 20)

Սովին օրինակաւ և ընդ մասանցն իւրոյն մարմնոյն միացեալ Աստուածն Բան ընդ ձեռն բանականի շնչոյն, յորժամ և ուրանօր և որքան կամէր, ազդեր անցնիւրոյն սգալ կարեացն, քաղցոյն և ծարաւին, ննջելոյն և աշխատութեանն և չարչարանացն (73 / 13)

Առ որս ասեմք, թէ ասէի Բանին և մարմնոյն մի բնութիւն, ասացեալ լինէի և ընդ ձեռն այսորիկ և համագոյս իրերաց զԲանն Աստուած և զմարմինն իւր,

որպիսի ինչ օրինակաւ ասասցի սուրբ Երրորդութիւնն համագոյք իրերաց հանդերձ երիւք յատկութեամբբ: (82 / 23)

Որպիսի ինչ օրինակաւ կարծեսցէ գոլ զծնեալն, ըստ նմին անուանեսցէ և զծնօղն (114 / 3)

Եւ ոչ միայն այս, այլ զի ի սկզբան լինելութեանն նորին օրինակաւ գայ ի գոյացութիւն (117 / 16)

վասն զի միով օրինակաւ տպաւորեալ գտանին առ ճշմարտութիւնն: (125 / 17)

Սովին օրինակաւ և այլ սուրբ Հարքն զիրեանցն պայծառացուցին ճառս (159 / 24)

սակայն մեք գրեցաք առ նա, զոր խնդրերն՝ ըստ օրինակի երկիւղածաց Տեառն, և որոց յաղագս սիրոյն զամենայն ինչ վեր ի վայր մոռանալ զյանցանացն օրինադրեալք (11 / 10)

բայց զի յայտնագոյն ևս ասացից երկրորդեսցուք զնոյն վերստին այսպէս և ըստ այսմ օրինակի: (54 / 21)

Այսպէս և ըստ այսմ օրինակի բնական են ի մարմնի աչքն, և բնաւորեալ են ի նոսա տեսաւորութիւն (56 / 14)

լինի այնուհետև ի հրոյն յագդմանէ ջերմ և լուսատեսիլ, ըստ նմին օրինակի թէպէտ և կատարեալ ասեմք զՏէրն մեր ըստ ամենայնի, այսինքն աստուածութեամբն և մարդկութեամբն, համայն յանասելի և ի գերահրաշ միաւորութենէն մի ասի կատարեալ և մի անձն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: (72 / 18)

Ըստ այսմ օրինակի արարչական բանն ըստ ստացականի մշտնջենաւորապէս միացեալ ընդ մարմնոյն և ոչ մի զնորա թափուր թողեալ ի մասանց առ ի յիւրմէ զօրութենէն (128 / 9)

ըստ նմին օրինակի գայլ տնօրինականսն յանձն առնլով և անարատ ի նոսա մնալով, զնոսա ի մենջ վերացոյց: (131 / 11)

Ըստ այսմ օրինակի միացեալ անքակարար Բանն Աստուած որ ընդ իւրում մարմնոյն, որ ի մէնջ ծախեաց և ի բաց էքարձ ամենակարող իւր զօրութեամբն զվտանգեցուցիչսն մարդկային բնութեանս (131 / 21)

Եւ համայն ոչ հաւասարապէս որպէս անուանն ցանկացողք հրաշալւոյն Գրիգորի, ընդ նմին և խոստովանութեանն այլ ըստ օրինակի Շամրտացոցն երկիր պագանէին աստուծոցն իւրեանց (155 / 12)

Եւ նոքին անուանքն մարդկայինք, որք հետևին մարմնոյն Քրիստոսի, հակակեալք լինին նմա, զի ասէն զիրք զփրկչականն մարմին երկրային և երկնային, մարդկային և աստուածային, ըստ նմին օրինակի և զայլսն: (158 / 10)

Այլ և ոչ ըստ չորրորդին բաժանակութեան եղելութեանս օրինակն, զի ոչ հոգեկանն իւր և մարմնականն ծնունդ ընդ ձեռն միջնորդի իրիք երթեալ ծանուցաւ, այլ ի Հօրէ առանց միջնորդի և անժամանակաբար ըստ էութեան նորա, և ի մօրէ անմիջնորդաբար տնտեսութեանն յետ ժամանակի ծնունդ: (79 / 20)

ՕՐԻՆԱԿ ԱՌՆԵԼ - 3

բաւական համարիմ զմինս միայն ի սոցանէ յօրինակ տոնուլ: (37 / 8)

հարկաւորեցաւ ասել մի բնութիւն զմարդկայինս, զկապակցութիւն հոգւոյ և մարմնոյ յօրինակ տոնելով (47 / 5)

Զնոյն և Գրիգոր Նիւսացի, յօրինակ տոնելով քաղցնելոյ Տեառն զտակառապետացն հնարս, ասէ (99 / 7)

ՕՐԻՆԱԿԵԱԼ - 2

Եւ ոչ հինգերորդ նշանակութիւնն զեղելութիւնս օրինակեալ տպաւորէ, զի անշփօթաբար մարմնացաւ և առանց այլայլելոյ: (80 / 5)

Եւ տեսանելով մեր մեռեալ զմահ, որպէս Մովսէսի օձահարքն զանշունչ օձն տեսանելով ի վերայ փայտին, բժշկեալ լինէին, և նովին օրինակեալ ուսցուք: (132 / 11)

ՕՐԻՆԱԿԵԼ - 2

Համայն և ոչ զմի ոք յայսցանէ յանդգնիմ օրինակել առ որս բանս: (78 / 24)

Ի սոցանէ ամենեցունց նշանակեցելոցս ի վերջինս, և որպէս և յայլոց ոմանց իմաստասիրացաւ, որ զփրկչական տնտեսութեանն օրինակէ խորհրդոյն յեղանակ (80 / 10)

ՕՐՀՆԵԱԼ, ԱԻՐՀՆԵԱԼ - 2

Դարձեալ յիշեն ընդդիմադրութեան աղագաւ զառաքելոյ բանն, «յորոց և Քրիստոս ըստ մարմնոյ, որ է ի վերայ ամենեցուն Աստուած օրինեալ», ասելով (81 / 4)

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Զի յառաջ քան զայս ասէր ձեռնադրութիւնս տալ ուխտի մանկանց, և ի քսան և հինգ դէկտեմբերի ծնունդ առնել, և զերեքսրբեան օրհնութիւնն ի վերայ Երրորդութեանն՝ և ոչ ի վերայ Որդոյ միայն նուագեալ, ի բաց հանելով անդուստ զխաչեցարն, և որ ինչ սոյնպիսիք: (9 / 3)

զի արդարասցի և բարձրացուցէ զօրհնութիւն: (5 / 5)

ՀԱՐՑԱՈՒՆՔ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԱՆՏԻՈՔԱՅ

ընդ

ԽՈՍՐՈՎ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԾՆՈՒՆԴՆ ԱՌՆԵԼՈՅ

ԱԻՏԱՐ - 1

արդ թե մարմնոյն է, եւ մարմին աւտար բնութեամբ (196 / 12)

ԱԻՐՀՆԵԱԼ - 1

Բազում են եւ այդ վկայութիւնք այնմ, որ է արհնեալ յաւիտեանս: (197 / 5)

ՕՐ - 20

Պ. Եւ կարի քաջ, այդ յաւուր իւրոյ ծննդեանն տաւնեմք: (187 / 5)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տաւնեմք, եւ զի՞նչ հակառակք են միմեանց, եւ դարձեալ այդակերպութիւն Փրկչին յաւուր յարութեան նորա կարգեցաւ եւ գալուստն: (191 / 13)

Եւ մարգարէն ասէ. «թէ յաւուր յայնմիկ բխեսցէ ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ» եւ մի ի մարդոյ բնութենէ. ջուր կենդանի և կենդանարար ոչ բղխէ ոչ յԵրուսաղէմ եւ ոչ յայդ տեղիս: (196 /)

Հ. Եւ ո՞ր է ար իւրոյ ծննդեանն: (187 / 7)

Պ. Աւր իւրոյ ծննդեանն այն (187 / 8)

որ յԼեակ ամին ըստ արեգական շրջանին նհանջիցն Գ ժամեան յառաջահատութեամբ խաղացեալ՝ յայտնութեան արն այդ ար փոփոխեալ, զքանիս ամսոյն յանուարի ամբողջ պահեաց: (191 / 21)

Բայց զաւետեացն ար տանեմք յետ տանախմբելոյ զյայտնութիւն Փրկչին մերոյ, (192 / 22)

զավետեաց արն ընդէ՞ր ոչ տանեմք: (191 / 26)

Էւ ոչ զբարեբանեալ արն էւ զյարութիւնն Ղազարու էւ զխաչին արն էւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս էւ այդքն (192 / 11; 192 / 12)

յորում յայտնութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ի միում աւուր հանդիպի. (190 / 4)

ծնունդն յայնմ աւուր էր (190 / 11)

Պ. Մեք զյայտնութիւնն և զմկրտութիւնն ի միում աւուր տանեմք զ (190 / 19)

Հ. Եւ զերկուս փառաւորեալ տանս ի միում աւուր մա՞րթ է տանել: (191 / 7)

Պ. Մինչ այսպէս դիպեցան /իմ/ իում աւուր մարթ է, աղէ ասա, հոգին սուրբ ի յարութեանն էջ յառաքեալսն, արդ զերկոսեանն ի միում աւուր ո՛չ տանեմք (191 / 9; 191 / 11)

Հ. Որպէ՞ս պատահեաց ի միում աւուր: (191 / 15)

զի հազիւհազ կարացին վարդապետքն հայոց զար Խ երորդին Տեառն մերոյ պահաւք հաստատել (193 / 2)

Պ. Ջբազումս թողին, զմկրտութիւնն ոչ կարգեցին, էւ ոչ զպենտեկոստէն՝ էւ ոչ զավետիսն էւ ոչ զԽ երորդսն Տեառն մերոյ, էւ ոչ զվերանալն, էւ ոչ զայդակերպութիւնն. էւ ոչ զբարեբանեալ արն էւ զյարութիւնն Ղազարու էւ զխաչին արն էւ զայս երկուս զլիաւոր տանս միայն կարգեաց Յակովբոս էւ այդքն, զի զմեծ էւ սքանչելի տանն յայտնութեան բաւական համարեցան, զի ոչ ոք ծնաւ ի կուսէս, էւ զյարութեանն առաքելական մտաւք աճման աւ/ետար/անին միայն ուշ դնելով, էւ յետոյ բազում տանք ի Կիրդէն յաւելան էւ մեք տանեմք. ընդէ՞ր փոխեցին զարն էւ զանունն, մինչ երանելիքն ամենեքեան յայտնութիւն կոչեն: (192 / 20)